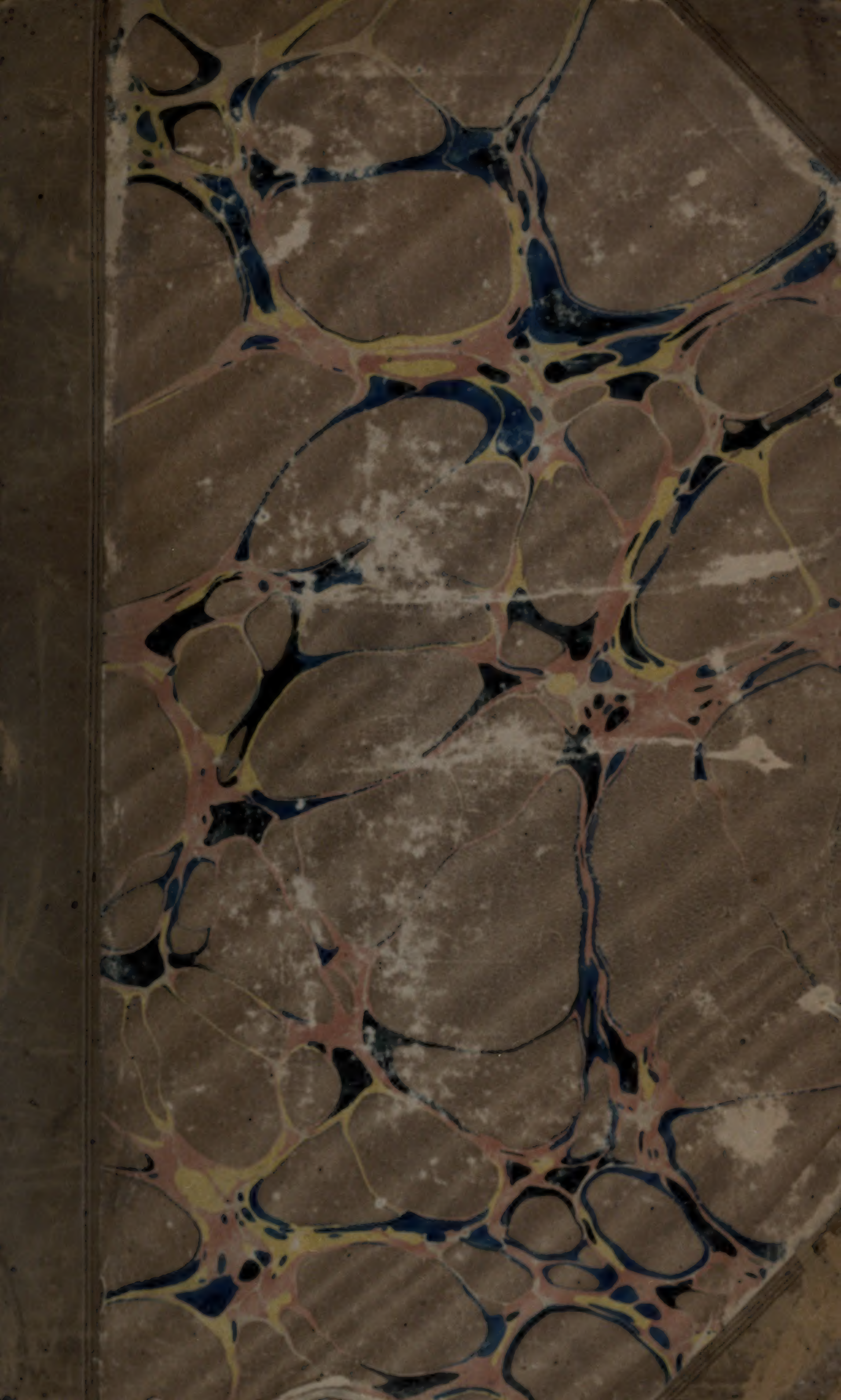

Edm. John Senkler.

ANALECTA GRÆCA MINORA

AD USUM

TIRONUM

ACCOMMODATA:

CUM

NOTIS PHILOLOGICIS,

QUAS

PARTIM COLLEGIT, PARTIM SCRIPSIT

GEORGIUS DUNBAR, A. M.

SOCIUS REGIÆ SOCIETATIS EDINENSIS,

ET IN ACADEMIA JACOBI VI. SCOTORUM REGIS LITT. GR. PROF.

ACCEDIT

PARVUM LEXICON.

LONDINI:

APUD J. NUNN; BALDWIN, CRADOCK & JOY;

LACKINGTON, HARDING, HUGHES, MAVOR & LEPARD;

ET G. COWIE & SOC.

EDINBURGI:

APUD STIRLING & SLADE.

MDCCCXXI.

PRÆFATIO.

Cum Collectanea Græca Minora, a Doctissimo Dalzelio plurimis abhinc annis edita, in Scholis et Academiis jamdudum recepta sint, forsan expectandum foret, quibus rationibus ductus tantas in iis mutationes fecerim, paucis me præfari debere. Primum omnium, ex usu et exercitatione, quæ his per aliquot annos docendis consecutus sum, persuasum habeo, quædam excerpta, ea præcipuè, quæ ex Æsopi Fabulis, Hieroclis Facetiis atque Palæphati Incred. Historiis desumpta sunt, neque orationis nitore, neque sententiarum dignitate et gravitate adeo sese commendare ut studiosorum votis omnino satisfaciant. Nam in plerisque horum voces et verborum constructiones, paulo a dictionis simplicitate et linguæ venustate remotiores, Tironibus magno impedimento sunt, primamque viam ingredientibus plus molestiarum secum afferunt quam jucunda Xenophontis opera. Atque de hac re sæpe conquesti sunt mecum nonnulli Præceptores eruditi, quibus hortantibus, ut alia quædam ex optimorum Scriptorum operibus seligerem, non deesse volui. Hoc certe statim sentiunt, qui in erudienda juventute operam ponant, omnes fere, liberalibus studiis jam obsecuturos,

magis clarissimorum virorum memoriam resque gestas admirari, quam Fabulis, vel etiam Facetiis, nullo sale conditis, et puerorum ingeniis aptioribus, delectari. Illa enim animum alliciunt et ad virtutem accendunt: hæc autem risum tantum excitant, neque quidquam ad vitam moderandam, aut mores formandos communicant. His igitur animadversis, operæ pretium facturum, nonnihil etiam gratiæ me cum omnibus bonis et eruditis initurum sperabam, si, retentis tantum Luciani Dialogis, Anacreontis Carminibus et Tyrtæi Elegiis, cetera ejecerim, atque in eorum locum substituerim quædam ex Vetere et Novo Testamento, e Xenophontis Cyropædia, et primum Homeri Iliadis Librum. Nam in his, præter exercitationem linguæ, comprehenduntur etiam divinarum rerum scientia, narrationes animi affectus graviter commoventes, et primi quasi poëseos flores, quæ omnia, verbis et sententiis ornata, juventutis mentes et erigunt et delectant, et ad humanitatem et virtutem fingunt.

In scribendis Annotationibus, id imprimis mihi curæ fuit, ut Doctissimi Dalzelii vestigia sequerer, ita tamen ut eas paulo frequentiores et ampliores redderem: quæ res Tironibus, primo ingressu hærentibus et de via dubitantibus, magno usui futura esse videtur. Quas in Luciani Dialogos, Anacreontis Carmina et Tyrtæi Elegias scriptas inveni, eas omnes diligenter servandas judicavi; paucas autem insuper, plenioris explicationis causa, asterisco notàtas, addidi. Cum autem ad Xenophontem et Homerum accedebam, notis uberioribus et frequentiori-

bus opus esse videbatur, non solum ut Discipuli singulares voces et Dialectum Ionicam, qua Homerus maxime gaudet, callerent; sed etiam ut leges metricas, quas in Libro, cui titulus est, "Prosodia Græca" explicui, et emendationes, in iis quasi fundamento nitentes, melius intelligerent. Atque hanc occasionem testificandi lubens arripio, quantum voluntati et humanitati virorum doct. debeam, quos, quo minus principia Homerici metri suis suffragiis comprobarent, non deterruerunt sententiæ atque opiniones alienæ, quæ mentibus hominum inveteratæ et insitæ jamdiu insederint. Licet autem mihi jam sperare, viros ingenio et doctrina abundantes, majorem curam et diligentiam in illustrandis et emendandis Homeri operibus posthac adhibituros, qui unus eminet inter omnes omnium sæculorum Poëtas, quique indignus est ut obscuratus atque ineptiis Grammaticorum pæne fucatus et obrutus adhuc jaceat.

Opus tandem, ita quoddammodo confectum, et parvo Lexico compluribus vocibus adaucto instructum, Studiosæ juventuti jam Græcis Literis operam danti commendo; atque, si quidem iis in animo sit omnibus nervis contendere ut cursum aliqua cum laude conficiant, neque itinere jam incepto citius opinione desistere, plus doctrinæ quam antehac ad Collectanea Græca Majora aggredienda secum reportaturos spero.

Scripsi Edinburgi Kal. Jan.
M.DCCC.XXI.

INDEX

EORUM QUÆ IN HOC VOLUMINE CONTINENTUR.

PARS PRIMA.

EXCERPTA EX PROSÆ SCRIPTORIBUS.

I. E VETERE TESTAMENTO.

Pag.
1. Historia Josephi et Fratrum, ... 3
2. Decalogus, ... 15

II. E NOVO TESTAMENTO.

1. Oratio Dominica, &c................................ 17

III. E XENOPHONTE.

Cyri Genus, ... 24
Cyri Pueritia, ... 25
Panthea, ... 38

IV. EX LUCIANI DIALOGIS.

E DIALOGIS MORTUORUM.

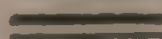
1. Cnæmon, Damippus, ... 52
2. Menippus et Mercurius, ... 53

Pag.

3. Charon, Menippus, Mercurius, ... 54
4. Crœsus, Pluto, Menippus, Midas, Sardanapalus, ... 55
5. Zenophantes, Callidemides, ... 57
6. Pluto, Protesilaus, Proserpina, ... 58
7. Menippus, Tantalus, ... 59
8. Æacus, Protesilaus, Menelaus, Paris, ... 61
9. Diogenes, Alexander, ... 62
10. Mercurius, Charon, ... 64

E Dialogis Fabulosis.

1. Jupiter et Mercurius, ... 66
2. Iris et Neptunus, ... 67
3. Xanthus et Mare, ... 68
4. Vulcanus et Jupiter, ... 69
5. Jupiter, Æsculapius, Hercules, ... 70
6. Mars et Mercurius, ... 71
7. Menelaus et Proteus, ... 72
8. Apollo et Mercurius, ... 73
9. Mercurius et Maia, ... 75

PARS ALTERA.

EXCERPTA EX POETIS.

I. EX ANACREONTIS CARMINIBUS.

1. In Lyram, ... 79
2. In Fœminas, ... 80
3. In Cupidinem, ... 80
4. In Seipsum, ... 81

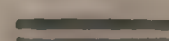
Pag.
5. In Rosam, ... 82
6. In Columbam, ... 83
7. In Seipsum, ... 84
8. In Amorem, ... 85
9. In suam Amicam, ... 86
10. In Ver, ... 87
11. In Cupidinem, ... 88
12. In Formicam, ... 88
13. In Amorem, ... 89
14. In Senem, ... 90

II. EX TYRTÆI ELEGIIS.

1. De Bellica Virtute, ... 91
2. Ejusdem II. 93

III. EX HOMERI ILIADE.

Primus Iliadis Liber, ... 94

Notæ Philologicæ adjectæ sunt proxime post contextum, ... 1 ad 165
Parvum Lexicon.

CORRIGENDA.

IN TEXTU.

Pag. 25. *l.* 1. *pro* παιδια *lege* παιδεία.

IN NOTIS.

Pag. 3. sub im. pag. *est*, quod ἀκήκοα in linea seq. subsequi debet per incuriam operarum e suo loco amotum est.

36. *n.* 6. *pro* πξοσήγαγειν *lege* προσήγαγεν.

40. *n.* 15. *pro* ἐρθοῦσθαι *l.* ... ὀρθ.

41. *n.* 4. *pro* λεγοιμ' *l.* λέγοιμ'

47. *lin.* 8. φάσκων, e suo loco amotum est. Ante *est* in lin. seq. stare debet.

62. *n.* 6. *pro* ὑπίσθεν *l.* ὀπίσθεν.

63. *n.* 4. *pro* harmamazam *l.* harmamaxam.

66. *n.* 13. Dixi, "μεχρὶ vel μεχρὶς nunquam regit per se genitivum quando locus designetur." Hoc indictum volo; nam Xenophon in Anab. I. habet μεχρὶς οὗ διὰ καῦμα — et μεχρὶς ὅτου διὰ χειμῶνα.

124. *v.* 65. *pro* sive de, *lege* sive ob—

125. *v.* 75. *pro* contracto *l.* contractè.

126. *v.* 80. *pro* adjectivum *l.* adjectiva.

127. *v.* 103. *pro* εἴκταν *l.* εἴκτην.

129. *v.* 115. *pro* neitheir *l.* neither.

133. *v.* 156. *pro* εἰπεὶ *l.* ἐπεὶ.

134. *v.* 163. *pro* sequuutur *l.* sequuntur.

146. *v.* 282. *pro* docta *l.* doctè.

ANALECTA GRÆCA MINORA.

PARS PRIMA,

COMPLECTENS EXCERPTA E SACRIS SCRIPTORIBUS.

I.

E VETERE TESTAMENTO.

I. HISTORIA JOSEPHI ET FRATRUM.

[1] ΓΕΝΕΣΙΣ. Κεφ. μβʹ.

[2] ΙΔΩΝ δὲ Ἰακὼβ ὅτι ἐστὶ [3] πρᾶσις ἐν Αἰγύπτῳ,
[4] εἶπε τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, [5] Ἱνατί ῥαθυμεῖτε; [6] Ἰδοὺ
ἀκήκοα, ὅτι ἐστὶ σῖτος ἐν Αἰγύπτῳ· [7] κατάβητε ἐκεῖ,
[8] καὶ πρίασθε ἡμῖν μικρὰ βρώματα, [9] ἵνα ζήσωμεν,
καὶ μὴ ἀποθάνωμεν. [10] Κατέβησαν δὲ [11] οἱ ἀδελφοὶ
Ἰωσὴφ οἱ δέκα, πρίασθαι σῖτον ἐξ Αἰγύπτου. Τὸν
δὲ Βενιαμὶν τὸν ἀδελφὸν Ἰωσὴφ, [12] οὐκ ἀπέστειλε
μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ. εἶπε γὰρ, [13] μή ποτε συμ-
βῇ αὐτῷ μαλακία. Ἦλθον δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ [14] ἀ-
γοράζειν μετὰ τῶν ἐρχομένων. ἦν γὰρ ὁ λιμὸς ἐν γῇ
Χαναάν. Ἰωσὴφ δὲ ἦν ὁ ἄρχων τῆς γῆς· [15] οὗτος
ἐπώλει παντὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς. ἐλθόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ
Ἰωσὴφ, [16] προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν
γῆν. Ἰδὼν δὲ Ἰωσὴφ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, [17] ἐπέγνω
[18] καὶ ἠλλοτριοῦτο ἀπ' αὐτῶν καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς
σκληρά· καὶ εἶπεν αὐτοῖς, [19] πόθεν ἥκατε; οἱ δὲ εἶ-

που, Ἐκ γῆς Χαναὰν, ἀγοράσαι βρώματα. Ἐπέγνω
δὲ Ἰωσὴφ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ· αὐτοὶ δὲ οὐκ ἐπέγνω-
σαν αὐτόν. [1] Καὶ ἐμνήσθη Ἰωσὴφ τῶν ἐνυπνίων αὐτοῦ,
ὧν εἶδεν αὐτός· καὶ εἶπεν αὐτοῖς, [2] κατάσκοποί ἐστε,
[3] κατανοῆσαι τὰ ἴχνη τῆς χώρας ἥκατε. Οἱ δὲ εἶ-
παν, οὐχὶ κύριε· οἱ παῖδές σου ἤλθομεν [4] πρίασθαι
βρώματα. Πάντες ἐσμὲν υἱοὶ ἑνὸς ἀνθρώπου· [5] εἰρη-
νικοί ἐσμεν, οὐκ εἰσὶν οἱ παῖδές σου κατάσκοποι. Εἶπε
δὲ αὐτοῖς, οὐχὶ, ἀλλὰ τὰ ἴχνη τῆς γῆς ἤλθετε ἰδεῖν.
Οἱ δὲ εἶπαν, δώδεκά ἐσμεν οἱ παῖδές σου ἀδελφοὶ ἐν
γῇ Χαναάν· καὶ ἰδοὺ [6] ὁ νεώτερος μετὰ τοῦ πατρὸς
ἡμῶν σήμερον. ὁ δὲ ἕτερος [7] οὐχ ὑπάρχει. Εἶπε δὲ
αὐτοῖς Ἰωσὴφ, [8] Τοῦτό ἐστιν ὃ εἴρηκα ὑμῖν, λέγων,
ὅτι κατάσκοποί ἐστε. [9] Ἐν τούτῳ φανεῖσθε. [10] νὴ τὴν
ὑγίειαν Φαραὼ, οὐ μὴ ἐξέλθητε ἐντεῦθεν, ἐὰν μὴ ὁ
ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος ἔλθῃ ὧδε. [11] Ἀποστείλατε
ἐξ ὑμῶν ἕνα, καὶ λάβετε τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν· [12] ὑμεῖς
δὲ ἀπάχθητε [13] ἕως τοῦ φανερὰ γενέσθαι τὰ ῥήματα
ὑμῶν, εἰ ἀληθεύετε ἢ οὔ· εἰ δὲ μὴ, νὴ τὴν ὑγίειαν
Φαραὼ, ἦ μὴν κατάσκοποί ἐστε. Καὶ ἔθετο αὐτοὺς
ἐν φυλακῇ ἡμέρας τρεῖς. Εἶπε δὲ αὐτοῖς τῇ ἡμέρᾳ
τῇ τρίτῃ, [14] Τοῦτο ποιήσατε, καὶ ζήσεσθε· [15] τὸν Θεὸν
γὰρ ἐγὼ φοβοῦμαι. Εἰ εἰρηνικοί ἐστε, [16] ἀδελφὸς
ὑμῶν κατασχεθήτω εἷς ἐν τῇ φυλακῇ· αὐτοὶ δὲ βα-
δίσατε, καὶ [17] ἀπαγάγετε τὸν ἀγορασμὸν τῆς σιτο-
δοσίας ὑμῶν. Καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν τὸν νεώτερον
ἀγαγέτε πρὸς μὲ, καὶ πιστευθήσονται τὰ ῥήματα
ὑμῶν. εἰ δὲ μὴ, [18] ἀποθανεῖσθε. ἐποίησαν δὲ οὕτως.
Καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ναὶ, ἐν
ἁμαρτίαις γὰρ ἐσμὲν περὶ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν, [19] ὅτι
ὑπερείδομεν τὴν θλίψιν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, ὅτε κατε-
δέετο ἡμῶν, [20] καὶ οὐκ εἰσηκούσαμεν αὐτοῦ· καὶ ἕνεκεν

τούτου ἐπῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ἡ θλίψις αὕτη. Ἀποκριθεὶς
δὲ Ῥουβὴν, εἶπεν αὐτοῖς, οὐκ ἐλάλησα ὑμῖν, λέγων,
[1] μὴ ἀδικήσητε τὸ παιδάριον, καὶ οὐκ εἰσηκούσατέ
μου; καὶ ἰδοὺ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκζητεῖται. [2] Αὐτοὶ
δὲ οὐκ ᾔδεισαν, ὅτι ἀκούει Ἰωσήφ· [3] ὁ γὰρ ἑρμηνευτὴς
ἀνὰ μέσον αὐτῶν ἦν. [4] Ἀποστραφεὶς δὲ ἀπ' αὐτῶν,
ἔκλαυσεν Ἰωσήφ, καὶ πάλιν προσῆλθε πρὸς αὐτοὺς,
καὶ εἶπεν αὐτοῖς· καὶ ἔλαβε τὸν Συμεὼν ἀπ' αὐτῶν,
[5] καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐναντίον αὐτῶν· Ἐνετείλατο δὲ
Ἰωσὴφ [6] ἐμπλῆσαι τὰ ἀγγεῖα αὐτῶν σίτου, καὶ ἀπο-
δοῦναι τὸ ἀργύριον αὐτῶν ἑκάστῳ εἰς τὸν σάκκον αὐ-
τοῦ, καὶ δοῦναι αὐτοῖς ἐπισιτισμὸν εἰς τὴν ὁδόν· καὶ
ἐγενήθη αὐτοῖς οὕτως. [7] Καὶ ἐπιθέντες τὸν σῖτον ἐπὶ
τοὺς ὄνους αὐτῶν, ἀπῆλθον ἐκεῖθεν. Λύσας δὲ εἷς τὸν
μάρσιππον αὐτοῦ, δοῦναι χορτάσματα τοῖς ὄνοις αὐ-
τοῦ, [8] οὗ κατέλυσαν, [9] καὶ εἶδε τὸν δεσμὸν τοῦ ἀργυ-
ρίου αὐτοῦ, καὶ ἦν ἐπάνω τοῦ στόματος τοῦ μαρσίπ-
που. Καὶ εἶπε τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, [10] Ἀπεδόθη μοι
τὸ ἀργύριον, καὶ ἰδοὺ τοῦτο ἐν τῷ μαρσίππῳ μου.
[11] καὶ ἐξέστη ἡ καρδία αὐτῶν· [12] καὶ ἐταράχθησαν
πρὸς ἀλλήλους λέγοντες, τί τοῦτο ἐποίησεν ὁ Θεὸς
ἡμῖν; Ἦλθον δὲ πρὸς Ἰακὼβ τὸν πατέρα αὐτῶν εἰς
γῆν Χαναὰν, καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα [13] τὰ συμ-
βάντα αὐτοῖς, λέγοντες· Λελάληκεν ὁ ἄνθρωπος ὁ
κύριος τῆς γῆς πρὸς ἡμᾶς σκληρὰ, [14] καὶ ἔθετο ἡμᾶς
ἐν φυλακῇ, ὡς κατασκοπεύοντας τὴν γῆν. Εἴπαμεν
δὲ αὐτῷ, εἰρηνικοί ἐσμεν, οὐκ ἐσμὲν [15] κατάσκοποι.
Δώδεκα ἀδελφοί ἐσμεν υἱοὶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν. [16] ὁ
εἷς οὐχ ὑπάρχει· ὁ δὲ μικρὸς, μετὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν
σήμερον ἐν γῇ Χαναάν. Εἶπε δὲ ἡμῖν ὁ ἄνθρωπος ὁ
κύριος τῆς γῆς, [17] ἐν τούτῳ γνώσομαι, ὅτι εἰρηνικοί
ἐστε· [18] ἀδελφὸν ἕνα ἄφετε ὧδε μετ' ἐμοῦ· τὸν δὲ ἀ-

γορασμὸν τῆς σιτοδοσίας τοῦ οἴκου ὑμῶν λαϐόντες,
ἀπέλθατε. [1] Καὶ ἀγάγετε πρός με τὸν ἀδελφὸν
ὑμῶν τὸν νεώτερον, καὶ γνώσομαι, ὅτι οὐ κατάσκοποί
ἐστε, ἀλλ' ὅτι εἰρηνικοί ἐστε· καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν
ἀποδώσω ὑμῖν, [2] καὶ τῇ γῇ ἐμπορεύσεσθε. [3] Ἐγένετο
δὲ ἐν τῷ κατακενοῦν αὐτοὺς τοὺς σάκκους αὐτῶν, καὶ
ἦν ἑκάστου ὁ δεσμὸς τοῦ ἀργυρίου ἐν τῷ σάκκῳ αὐ-
τῶν· καὶ εἶδον τοὺς δεσμοὺς τοῦ ἀργυρίου αὐτῶν αὐ-
τοὶ, καὶ ὁ πατὴρ αὐτῶν, [4] καὶ ἐφοϐήθησαν. Εἶπε δὲ
αὐτοῖς Ἰακὼϐ ὁ πατὴρ αὐτῶν, [5] ἐμὲ ἠτεκνώσατε. Ἰω-
σὴφ οὐκ ἔστι, Συμεὼν οὐκ ἔστι, καὶ τὸν Βενιαμὶν
λήψεσθε; [6] ἐπ' ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα πάντα. Εἶπε δὲ
Ῥουϐὴν τῷ πατρὶ αὐτῶν, λέγων, [7] Τοὺς δύο υἱούς μου
ἀπόκτεινον, [8] ἐὰν μὴ ἀγάγω αὐτὸν πρὸς σέ. [9] δὸς αὐ-
τὸν εἰς τὴν χεῖρά μου, κἀγὼ ἀνάξω αὐτὸν πρὸς σέ.
Ὁ δὲ εἶπεν, οὐ καταϐήσεται ὁ υἱός μου μεθ' ὑμῶν,
ὅτι ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀπέθανε, [10] καὶ αὐτὸς μόνος κα-
ταλέλειπται. [11] καὶ συμϐήσεται αὐτὸν μαλακισθῆναι
ἐν τῇ ὁδῷ, [12] ἢ ἐὰν πορεύησθε, καὶ κατάξετέ μου τὸ
γῆρας μετὰ λύπης εἰς ᾅδου.

[13] Ὁ δὲ λιμὸς ἐνίσχυσεν ἐπὶ τῆς γῆς. Ἐγένετο δὲ
[14] ἡνίκα συνετέλεσαν καταφαγεῖν τὸν σῖτον, [15] ὃν
ἤνεγκαν ἐξ Αἰγύπτου· καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ πατὴρ αὐ-
τῶν, πάλιν πορευθέντες, [16] πρίασθε ἡμῖν μικρὰ βρώμα-
τα. Εἶπε δὲ αὐτῷ Ἰούδας, λέγων, [17] διὰ μαρτυρίᾳ
μεμαρτύρηται ἡμῖν ὁ ἄνθρωπος ὁ κύριος τῆς γῆς, λέ-
γων, [18] οὐκ ὄψεσθε τὸ πρόσωπόν μου, ἐὰν μὴ ὁ ἀδελ-
φὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ' ὑμῶν ᾖ. [19] Εἰ μὲν οὖν ἀπο-
στέλλῃς τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν μεθ' ἡμῶν, καταϐησόμεθα.
[20] καὶ ἀγοράσομέν σοι βρώματα. Εἰ δὲ μὴ ἀπο-
στέλλῃς τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν μεθ' ἡμῶν, οὐ πορευσόμε-
θα· ὁ γὰρ ἄνθρωπος εἶπεν ἡμῖν, λέγων, Οὐκ ὄψεσθέ

μου τὸ πρόσωπον, ἐὰν μὴ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος
μεθ' ὑμῶν ᾖ. Εἶπε δὲ Ἰσραὴλ, [1] Τί ἐκακοποιήσατέ
με, [2] ἀναγγείλαντες τῷ ἀνθρώπῳ, ὅτι ἐστὶν ὑμῖν ἀ-
δελφός; Οἱ δὲ εἶπαν, [3] Ἐρωτῶν ἐπηρώτησεν ἡμᾶς ὁ
ἄνθρωπος καὶ τὴν γενεὰν ἡμῶν, λέγων, εἰ ἔτι [4] ὁ πα-
τὴρ ὑμῶν ζῇ, καὶ εἰ ἔστιν ὑμῖν ἀδελφός; [5] καὶ ἀ-
πηγγείλαμεν αὐτῷ κατὰ τὴν ἐπερώτησιν ταύτην· [6] μὴ
ᾔδειμεν, ὅτι ἐρεῖ ἡμῖν, ἀγάγετε τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν;
Εἶπε δὲ Ἰούδας πρὸς Ἰσραὴλ τὸν πατέρα αὐτοῦ, [7] ἀ-
πόστειλον τὸ παιδάριον μετ' ἐμοῦ· καὶ ἀναστάντες
πορευσόμεθα, [8] ἵνα ζῶμεν καὶ μὴ ἀποθάνωμεν καὶ ἡ-
μεῖς καὶ σὺ [9] καὶ ἡ ἀποσκευὴ ἡμῶν. [10] Ἐγὼ δὲ ἐκ-
δέχομαι αὐτόν· ἐκ χειρός μου ζήτησον αὐτόν· [11] ἐὰν
μὴ ἀγάγω αὐτὸν πρὸς σὲ, καὶ στήσω αὐτὸν ἐναντίον
σου, [12] ἡμαρτηκὼς ἔσομαι εἰς σὲ πάσας τὰς ἡμέρας.
[13] Εἰ μὴ γὰρ ἐβραδύναμεν, ἤδη ἂν ὑπεστρέψαμεν δίς.
Εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰσραὴλ ὁ πατὴρ αὐτῶν, εἰ οὕτως ἐστὶ,
τοῦτο ποιήσατε· λάβετε ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς ἐν
τοῖς ἀγγείοις ὑμῶν, καὶ καταγάγετε τῷ ἀνθρώπῳ
δῶρα [14] τῆς ῥητίνης, καὶ τοῦ μέλιτος, [15] θυμίαμά τε,
καὶ στακτὴν, καὶ τερέβινθον, καὶ κάρυα. [16] Καὶ τὸ
ἀργύριον δισσὸν λάβετε ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν, [17] καὶ τὸ
ἀργύριον τὸ ἀποστραφὲν ἐν τοῖς μαρσίπποις ὑμῶν, ἀ-
ποστρέψατε μεθ' ὑμῶν· [18] μή ποτε ἀγνόημά ἐστι. Καὶ
τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν λάβετε· καὶ ἀναστάντες, κατάβητε
πρὸς τὸν ἄνθρωπον· [19] Ὁ δὲ Θεός μου δῴη ὑμῖν χά-
ριν ἐναντίον τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἀποστείλαι τὸν ἀδελ-
φὸν ὑμῶν τὸν ἕνα, καὶ τὸν Βενιαμίν· [20] ἐγὼ μὲν γὰρ
καθάπερ ἠτέκνωμαι, ἠτέκνωμαι. Λαβόντες δὲ οἱ ἄν-
δρες τὰ δῶρα ταῦτα καὶ τὸ ἀργύριον διπλοῦν, ἔλαβον
ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν καὶ τὸν Βενιαμίν· [21] καὶ ἀνα-
στάντες, κατέβησαν εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἔστησαν ἐναν-

τίον Ἰωσήφ. Εἶδε δὲ Ἰωσὴφ αὐτοὺς, καὶ τὸν Βενιαμὶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ [1] τὸν ὁμομήτριον· [2] καὶ εἶπε τῷ ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, εἰσάγαγε τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ [3] σφάξον θύματα, καὶ ἑτοίμασον· [4] μετ' ἐμοῦ γὰρ φάγονται οἱ ἄνθρωποι ἄρτους τὴν μεσημβρίαν. Ἐποίησε δὲ ὁ ἄνθρωπος καθ' ἃ εἶπεν Ἰωσήφ· καὶ εἰσήγαγε τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὸν οἶκον Ἰωσήφ. Ἰδόντες δὲ οἱ ἄνδρες ὅτι εἰσήχθησαν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰωσὴφ, εἶπαν, διὰ τὸ ἀργύριον [5] τὸ ἀποστραφὲν ἐν τοῖς μαρσίπποις ἡμῶν [6] τὴν ἀρχὴν, ἡμεῖς εἰσαγόμεθα, [7] καὶ συκοφαντῆσαι ἡμᾶς καὶ ἐπιθέσθαι ἡμῖν, τοῦ λαβεῖν ἡμᾶς εἰς παῖδας καὶ τοὺς ὄνους ἡμῶν. Προσελθόντες δὲ πρὸς τὸν ἄνθρωπον τὸν ἐπὶ τοῦ οἴκου τοῦ Ἰωσὴφ, ἐλάλησαν αὐτῷ [8] ἐν τῷ πυλῶνι τοῦ οἴκου. Λέγοντες, [9] δεόμεθα κύριε· κατέβημεν τὴν ἀρχὴν πρίασθαι βρώματα. Ἐγένετο δὲ [10] ἡνίκα ἤλθομεν εἰς τὸ καταλῦσαι, καὶ [11] ἠνοίξαμεν τοὺς μαρσίππους ἡμῶν, καὶ τόδε [12] τὸ ἀργύριον ἑκάστου ἐν τῷ μαρσίππῳ αὐτοῦ· τὸ ἀργύριον ἡμῶν ἐν σταθμῷ ἀπεστρέψαμεν νῦν ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν. Καὶ ἀργύριον ἕτερον ἠνέγκαμεν μεθ' ἑαυτῶν, ἀγοράσαι βρώματα. [13] οὐκ οἴδαμεν τίς ἐνέβαλε τὸ ἀργύριον εἰς τοὺς μαρσίππους ἡμῶν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς, [14] ἵλεως ὑμῖν, μὴ φοβεῖσθε· ὁ Θεὸς ὑμῶν καὶ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ἔδωκεν ὑμῖν θησαυροὺς ἐν τοῖς μαρσίπποις ὑμῶν· [15] καὶ τὸ ἀργύριον ὑμῶν εὐδοκιμοῦν ἀπέχω· καὶ ἐξήγαγε πρὸς αὐτοὺς τὸν Συμεών. Καὶ ἤνεγκεν ὕδωρ [16] νίψαι τοὺς πόδας αὐτῶν· [17] καὶ ἔδωκε χορτάσματα τοῖς ὄνοις αὐτῶν. [18] Ἡτοίμασαν δὲ τὰ δῶρα, ἕως τοῦ ἐλθεῖν τὸν Ἰωσὴφ μεσημβρίας· [19] ἤκουσαν γὰρ ὅτι ἐκεῖ μέλλει ἀριστᾷν. Εἰσῆλθε δὲ Ἰωσὴφ εἰς τὴν οἰκίαν, [20] καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ τὰ δῶρα, ἃ εἶχον ἐν ταῖς χερσὶν

αὐτῶν, εἰς τὸν οἶκον. [1] καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ
πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν. Ἠρώτησε δὲ αὐτοὺς, [2] πῶς
ἔχετε; καὶ εἶπεν αὐτοῖς, [3] εἰ ὑγιαίνει ὁ πατὴρ ὑμῶν
ὁ πρεσβύτης, ὃν εἴπατε; ἔτι ζῇ; Οἱ δὲ εἶπαν, ὑ-
γιαίνει ὁ παῖς σου ὁ πατὴρ ἡμῶν, ἔτι ζῇ. καὶ εἶπεν,
[4] εὐλογημένος ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος τῷ Θεῷ· καὶ κύ-
ψαντες προσεκύνησαν αὐτῷ. [5] Ἀναβλέψας δὲ τοῖς
ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ Ἰωσὴφ, εἶδε Βενιαμὶν τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ τὸν ὁμομήτριον· καὶ εἶπεν, οὗτος ὁ ἀδελφὸς ὑ-
μῶν ὁ νεώτερος, [6] ὃν εἴπατε πρός με ἀγαγεῖν; καὶ
εἶπεν, [7] ὁ Θεὸς ἐλεήσαι σε, τέκνον. [8] Ἐταράχθη δὲ
Ἰωσήφ· συνεστρέφετο γὰρ τὰ ἔγκατα αὐτοῦ ἐπὶ τῷ
ἀδελφῷ αὐτοῦ, καὶ ἐζήτει κλαῦσαι· [9] εἰσελθὼν δὲ εἰς
τὸ ταμεῖον, ἔκλαυσεν ἐκεῖ. Καὶ νιψάμενος τὸ πρό-
σωπον, [10] ἐξελθὼν ἐνεκρατεύσατο· καὶ εἶπε, [11] παρά-
θετε ἄρτους. Καὶ παρέθηκαν αὐτῷ μόνῳ, [12] καὶ αὐ-
τοῖς καθ' ἑαυτοὺς, καὶ τοῖς Αἰγυπτίοις [13] τοῖς συν-
δειπνοῦσι μετ' αὐτοῦ καθ' ἑαυτούς· οὐ γὰρ ἐδύναντο
οἱ Αἰγύπτιοι συνεσθίειν μετὰ τῶν Ἑβραίων ἄρτους,
[14] βδέλυγμα γάρ ἐστι τοῖς Αἰγυπτίοις. [15] Ἐκάθισαν
δὲ ἐναντίον αὐτοῦ, [16] ὁ πρωτοτόκος κατὰ τὰ πρεσβεῖα
αὐτοῦ· καὶ ὁ νεώτερος κατὰ τὴν νεότητα αὐτοῦ. [17] ἐξί-
σταντο δὲ οἱ ἄνθρωποι ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐ-
τοῦ. [18] Ἦραν δὲ μερίδας παρ' αὐτοῦ πρὸς ἑαυτούς.
[19] ἐμεγαλύνθη δὲ ἡ μερὶς Βενιαμὶν παρὰ τὰς μερί-
δας πάντων πενταπλασίως πρὸς τὰς ἐκείνων· Ἔπιον
δὲ, [20] καὶ ἐμεθύσθησαν μετ' αὐτοῦ.

[21] Καὶ ἐνετείλατο ὁ Ἰωσὴφ τῷ ὄντι ἐπὶ τῆς οἰκίας
αὐτοῦ, λέγων, [22] πλήσατε τοὺς μαρσίππους τῶν ἀνθρώ-
πων βρωμάτων, [23] ὅσα ἐὰν δύνωνται ἆραι· καὶ ἐμβά-
λετε ἑκάστου τὸ ἀργύριον ἐπὶ τοῦ στόματος τοῦ
μαρσίππου. [24] Καὶ τὸ κόνδυ μου τὸ ἀργυροῦν ἐμ-

βάλετε εἰς τὸν μάρσιππον τοῦ νεωτέρου, [1] καὶ τὴν
τιμὴν τοῦ σίτου αὐτοῦ· [2] ἐγενήθη δὲ κατὰ τὸ ῥῆμα
Ἰωσὴφ, καθὼς εἶπε. [3] Τὸ πρωῒ διέφαυσε· καὶ οἱ
ἄνθρωποι ἀπεστάλησαν, αὐτοὶ καὶ οἱ ὄνοι αὐτῶν.
[4] Ἐξελθόντων δὲ αὐτῶν τὴν πόλιν, οὐκ ἄπεσχον μακ-
ράν· καὶ Ἰωσὴφ εἶπε τῷ ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, ἀ-
ναστὰς [5] ἐπιδίωξον ὀπίσω τῶν ἀνθρώπων, καὶ κατα-
λήψῃ αὐτοὺς, καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς, [6] τί ὅτι ἀνταπεδώκατε
πονηρὰ ἀντὶ καλῶν; Ἱνατί ἐκλέψατέ μου τὸ κόνδυ
τὸ ἀργυροῦν; οὐ τοῦτό ἐστιν, ἐν ᾧ πίνει ὁ κύριός
μου; [7] αὐτὸς δὲ οἰωνισμῷ οἰωνίζεται ἐν αὐτῷ. πονη-
ρὰ συντετελέκατε ἃ πεποιήκατε. Εὑρὼν δὲ αὐτοὺς,
εἶπεν αὐτοῖς κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα. Οἱ δὲ εἶπαν
αὐτῷ, Ἱνατί λαλεῖ ὁ κύριος κατὰ τὰ ῥήματα ταῦ-
τα; [8] μὴ γένοιτο τοῖς παισί σου ποιησαι κατὰ τὸ
ῥῆμα τοῦτο. [9] Εἰ τὸ μὲν ἀργύριον, ὃ εὕρομεν ἐν τοῖς
μαρσίπποις ἡμῶν, ἀπεστρέψαμεν πρὸς σὲ ἐκ γῆς Χα-
ναὰν, πῶς ἂν κλέψαιμεν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ κυρίου σου
ἀργύριον ἢ χρυσίον; [10] Παρ᾽ ᾧ ἂν εὕρῃς τὸ κόνδυ τῶν
παίδων σου, ἀποθνησκέτω· καὶ ἡμεῖς δὲ ἐσόμεθα
παῖδες τῷ κυρίῳ ἡμῶν. Ὁ δὲ εἶπε, Καὶ νῦν ὡς
λέγετε, [11] οὕτως ἔσται. παρ᾽ ᾧ ἂν εὑρεθῇ τὸ κόνδυ,
ἔσται μου παῖς, [12] ὑμεῖς δὲ ἔσεσθε καθαροί. [13] Καὶ
ἔσπευσαν, καὶ καθεῖλαν ἕκαστος τὸν μάρσιππον αὐτοῦ
ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἤνοιξαν ἕκαστος τὸν μάρσιππον αὐ-
τοῦ. [14] Ἠρεύνησε δὲ ἀπὸ τοῦ πρεσβυτέρου ἀρξά-
μενος, ἕως ἦλθεν ἐπὶ τὸν νεώτερον· καὶ εὗρε τὸ κόνδυ
ἐν τῷ μαρσίππῳ τοῦ Βενιαμίν. [15] Καὶ διέῤῥηξαν τὰ
ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐπέθηκαν ἕκαστος τὸν μάρσιππον
αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ὄνον αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν
πόλιν. Εἰσῆλθε δὲ Ἰούδας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ
πρὸς Ἰωσὴφ, [16] ἔτι αὐτοῦ ὄντος ἐκεῖ, καὶ ἔπεσον ἐναντίον

αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰωσὴφ, [1] τί τὸ
πρᾶγμα τοῦτο ἐποιήσατε; [2] οὐκ οἴδατε ὅτι οἰωνισμῷ
οἰωνιεῖται ὁ ἄνθρωπος, οἷος ἐγώ; Εἶπε δὲ Ἰούδας,
[3] τί ἀντεροῦμεν τῷ κυρίῳ, ἢ τί λαλήσομεν, ἢ τί δι-
καιωθῶμεν; ὁ Θεὸς δὲ εὗρε τὴν ἀδικίαν τῶν παίδων
σου· ἰδού [4] ἐσμεν οἰκέται τῷ κυρίῳ ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς
καὶ παρ' ᾧ εὑρέθη τὸ κόνδυ. Εἶπε δὲ Ἰωσὴφ, μή
μοι γένοιτο ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο· ὁ ἄνθρωπος, παρ'
ᾧ εὑρέθη τὸ κόνδυ, αὐτὸς ἔσται μου παῖς· ὑμεῖς δὲ
ἀνάβητε μετὰ σωτηρίας πρὸς τὸν πατέρα ὑμῶν.
[5] Ἐγγίσας δὲ αὐτῷ Ἰούδας, εἶπε, δέομαι κύριε· λα-
λησάτω ὁ παῖς σου ῥῆμα ἐναντίον σου, [6] καὶ μὴ
θυμωθῇς τῷ παιδί σου, [7] ὅτι σὺ εἶ μετὰ Φαραώ.
Κύριε, σὺ ἠρώτησας τοὺς παῖδάς σου, λέγων, Εἰ
ἔχετε πατέρα ἢ ἀδελφόν; Καὶ εἴπαμεν τῷ κυρίῳ, ἔσ-
τιν ἡμῖν πατὴρ πρεσβύτερος, [8] καὶ παιδίον γήρως νεώ-
τερον αὐτῷ, καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀπέθανεν, αὐτὸς
δὲ μόνος ὑπελείφθη τῇ μητρὶ αὐτοῦ, ὁ δὲ πατὴρ αὐ-
τὸν ἠγάπησεν. Εἶπας δὲ τοῖς παισί σου, καταγά-
γετε αὐτὸν πρὸς μὲ, [9] καὶ ἐπιμελοῦμαι αὐτοῦ. Καὶ
εἴπαμεν τῷ κυρίῳ, οὐ δυνήσεται τὸ παιδίον καταλιπεῖν
τὸν πατέρα αὐτοῦ· [10] ἐὰν δὲ καταλίπῃ τὸν πατέρα,
ἀποθανεῖται. Σὺ δὲ εἶπας τοῖς παισί σου, ἐὰν μὴ
καταβῇ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ' ὑμῶν, [11] οὐ
προσθήσεσθε ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου. [12] Ἐγένετο δὲ ἡνί-
κα ἀνέβημεν πρὸς τὸν παῖδά σου πατέρα ἡμῶν, ἀ-
πηγγείλαμεν αὐτῷ τὰ ῥήματα τοῦ κυρίου ἡμῶν.
Εἶπε δὲ ὁ πατὴρ ἡμῶν, [13] βαδίσατε πάλιν καὶ ἀγο-
ράσατε ἡμῖν μικρὰ βρώματα. Ἡμεῖς δὲ εἴπομεν,
οὐ δυνησόμεθα καταβῆναι· ἀλλ' εἰ μὲν ὁ ἀδελφὸς
ἡμῶν ὁ νεώτερος καταβαίνει μεθ' ἡμῶν, καταβησό-
μεθα· οὐ γὰρ δυνησόμεθα ἰδεῖν τὸ πρόσωπον τοῦ ἀν-

θρώπου, 1 τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν τοῦ νεωτέρου μὴ ὄντος
μεθ' ἡμῶν, Εἶπε δὲ ὁ παῖς σου πατὴρ ἡμῶν πρὸς
ἡμᾶς, ὑμεῖς γινώσκετε 2 ὅτι δύο ἔτεκέ μοι ἡ γυνὴ, Καὶ
ἐξῆλθεν ὁ εἷς ἀπ' ἐμοῦ· 3 καὶ εἴπατε ὅτι θηριόβρω-
τος γέγονε, καὶ οὐκ ἴδον αὐτὸν ἄχρι νῦν. 4 Ἐὰν οὖν
λάβητε καὶ τοῦτον ἐκ τοῦ προσώπου μου, καὶ συμβῇ
αὐτῷ μαλακία ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ κατάξετέ μου τὸ γῆ-
ρας μετὰ λύπης εἰς ᾅδου· Νῦν οὖν ἐὰν εἰσπορεύω-
μαι πρὸς τὸν παῖδά σου, πατέρα δὲ ἡμῶν, καὶ τὸ
παιδίον μὴ ᾖ μεθ' ἡμῶν, 5 (ἡδὲ ψυχὴ αὐτοῦ ἐκκρέμα-
ται ἐκ τῆς τούτου ψυχῆς.) 6 Καὶ ἔσται ἐν τῷ ἰδεῖν
αὐτὸν μὴ ὂν τὸ παιδίον μεθ' ἡμῶν, τελευτήσει, καὶ
κατάξουσιν οἱ παῖδές σου τὸ γῆρας τοῦ παιδός σου,
πατρὸς δὲ ἡμῶν, μετὰ λύπης εἰς ᾅδου. 7 Ὁ γὰρ
παῖς σου παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκδέδεκται τὸ παιδίον,
λέγων, ἐὰν μὴ ἀγάγω αὐτὸν πρὸς σὲ, καὶ στήσω αὐ-
τὸν ἐνώπιόν σου, ἡμαρτηκὼς ἔσομαι εἰς τὸν πατέρα
πάσας τὰς ἡμέρας. 8 Νῦν οὖν παραμενῶ σοι παῖς
ἀντὶ τοῦ παιδίου, οἰκέτης τοῦ κυρίου· τὸ δὲ παιδίον
ἀναβήτω μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ. Πῶς γὰρ ἀνα-
βήσομαι πρὸς τὸν πατέρα, του παιδίου μὴ ὄντος μεθ'
ἡμῶν; 9 ἵνα μὴ ἴδω τὰ κακὰ, ἃ εὑρήσει τὸν πατέρα
μου.

10 Καὶ οὐκ ἠδύνατο Ἰωσὴφ ἀνέχεσθαι πάντων τῶν
παρεστηκότων αὐτῷ ἀλλ' εἶπεν, 11 ἐξαποστείλατε πάν-
τας ἀπ' ἐμοῦ· καὶ οὐ παρειστήκει οὐδεὶς τῷ Ἰωσὴφ,
12 ἡνίκα ἀνεγνωρίζετο τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. 13 Καὶ ἀφῆ-
κε φωνὴν μετὰ κλαυθμοῦ· ἤκουσαν δὲ πάντες οἱ Αἰ-
γύπτιοι, 14 καὶ ἀκουστὸν ἐγένετο εἰς τὸν οἶκον Φαραώ.
Εἶπε δὲ Ἰωσὴφ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐγώ
εἰμὶ Ἰωσήφ· ἔτι ὁ πατήρ μου ζῇ; 15 καὶ οὐκ ἠδύναντο
οἱ ἀδελφοὶ ἀποκριθῆναι αὐτῷ· ἐταράχθησαν γάρ.

Εἶπε δὲ Ἰωσὴφ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐγγί-
σατε πρός με· καὶ ἤγγισαν· καὶ εἶπεν, ἐγώ εἰμι
Ἰωσὴφ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν, 1 ὃν ἀπέδοσθε εἰς Αἴγυπτον.
2 Νῦν οὖν μὴ λυπεῖσθε, μὴ δὲ σκληρὸν ὑμῖν φανή-
τω, ὅτι ἀπέδοσθέ με ὧδε· εἰς γὰρ ζωὴν ἀπέστειλέ με
ὁ Θεὸς ἔμπροσθεν ὑμῶν. Τοῦτο γὰρ δεύτερον ἔτος
λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἔτι λοιπὰ πέντε ἔτη, 3 ἐν οἷς
οὐκ ἔστιν ἀροτρίασις, οὐδὲ ἀμητός. Ἀπέστειλε γάρ
με ὁ Θεὸς ἔμπροσθεν ὑμῶν, 4 ὑπολείπεσθαι ὑμῖν κατά-
λειμμα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐκθρέψαι ὑμῶν κατάλειψιν
μεγάλην. Νῦν οὖν οὐχ ὑμεῖς με ἀπεστάλκατε ὧδε,
ἀλλὰ Θεός· καὶ ἐποίησέ με, ὡς πατέρα Φαραὼ,
καὶ κύριον παντὸς τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ ἄρχοντα
πάσης γῆς Αἰγύπτου. 5 Σπεύσαντες οὖν, ἀνάβητε
πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ εἴπατε αὐτῷ, τάδε λέγει
ὁ υἱός σου Ἰωσήφ· ἐποίησέ με ὁ Θεὸς κύριον πάσης
γῆς Αἰγύπτου· κατάβηθι οὖν πρός με, καὶ μὴ μείνῃς.
Καὶ κατοικήσεις ἐν γῇ Γεσὲμ Ἀραβίας· 6 καὶ ἔσῃ
ἐγγύς μου σὺ καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν
σου, τὰ πρόβατά σου, καὶ οἱ βόες σου, καὶ ὅσα σοί
ἐστι. Καὶ ἐκθρέψω σε ἐκεῖ· ἔτι γὰρ πέντε ἔτη λιμός·
7 ἵνα μὴ ἐκτριβῇς σὺ, καὶ οἱ υἱοί σου, 8 καὶ πάντα τὰ
ὑπάρχοντά σου. Ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν βλέπουσι,
καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ Βενιαμὶν τοῦ ἀδελφοῦ μου, 9 ὅτι τὸ
στόμα μου τὸ λαλοῦν πρὸς ὑμᾶς. Ἀπαγγείλατε
οὖν τῷ πατρί μου 10 πᾶσαν τὴν δόξαν μου τὴν ἐν
Αἰγύπτῳ, καὶ ὅσα ἴδετε· 11 καὶ ταχύναντες, καταγά-
γετε τὸν πατέρα μου ὧδε. 12 Καὶ ἐπιπεσὼν ἐπὶ τὸν
τράχηλον Βενιαμὶν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἔκλαυσεν
ἐπ᾽ αὐτῷ· καὶ Βενιαμὶν ἔκλαυσεν ἐπὶ τῷ τραχήλῳ
αὐτοῦ. 13 Καὶ καταφιλήσας πάντας τοὺς ἀδελφοὺς
αὐτοῦ, ἔκλαυσεν ἐπ᾽ αὐτοῖς· καὶ μετὰ ταῦτα, ἐλά-

λησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ πρὸς αὐτόν. [1] Καὶ διεβοήθη
ἡ φωνὴ εἰς τὸν οἶκον Φαραὼ, λέγοντες, [2] ἥκασιν οἱ
ἀδελφοὶ Ἰωσήφ· ἐχάρη δὲ Φαραὼ, καὶ ἡ θεραπεία
αὐτοῦ. Εἶπε δὲ Φαραὼ πρὸς Ἰωσὴφ, εἶπον τοῖς
ἀδελφοῖς σου, τοῦτο ποιήσατε· [3] γεμίσατε τὰ φορεῖα
ὑμῶν, καὶ ἀπέλθετε εἰς γῆν Χαναάν. Καὶ ἀναλα-
βόντες τὸν πατέρα ὑμῶν, [4] καὶ τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν,
ἥκετε πρός με· [5] καὶ δώσω ὑμῖν πάντων τῶν ἀγαθῶν
Αἰγύπτου, καὶ φάγεσθε τὸν μυελὸν τῆς γῆς. [6] Σὺ
δὲ ἔντειλαι ταῦτα· λαβεῖν αὐτοῖς ἁμάξας ἐκ γῆς
Αἰγύπτου τοῖς παιδίοις ὑμῶν, καὶ ταῖς γυναιξὶν
ὑμῶν· καὶ ἀναλαβόντες τὸν πατέρα ὑμῶν, παρα-
γίνεσθε. [7] Καὶ μὴ φείσησθε τοῖς ὀφθαλμοῖς τῶν
σκευῶν ὑμῶν· τὰ γὰρ πάντα ἀγαθὰ Αἰγύπτου ὑμῖν
ἔσται. Ἐποίησαν δὲ οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ· ἔδωκε
δὲ Ἰωσὴφ αὐτοῖς ἁμάξας κατὰ τὰ εἰρημένα ὑπὸ
Φαραὼ τοῦ βασιλέως· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐπισιτισ-
μὸν εἰς τὴν ὁδόν. [8] Καὶ πᾶσιν ἔδωκε δισσὰς στολάς·
τῷ δὲ Βενιαμὶν ἔδωκε τριακοσίους χρυσοὺς, [9] καὶ πέντε
ἐξαλλασσούσας στολάς. Καὶ τῷ πατρὶ αὐτοῦ
ἀπέστειλε κατὰ τὰ αὐτά· [10] καὶ δέκα ὄνους αἴροντας
ἀπὸ πάντων τῶν ἀγαθῶν Αἰγύπτου, καὶ δέκα ἡμιό-
νους αἰρούσας ἄρτους τῷ πατρὶ αὐτοῦ εἰς ὁδόν.
Ἐξαπέστειλε δὲ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ· καὶ ἐπο-
ρεύθησαν· καὶ εἶπεν αὐτοῖς, [11] μὴ ὀργίζεσθε ἐν τῇ
ὁδῷ. Καὶ ἀνέβησαν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἦλθον εἰς γῆν
Χαναὰν πρὸς Ἰακὼβ τὸν πατέρα αὐτῶν. Καὶ ἀνήγ-
γειλαν αὐτῷ, λέγοντες, Ὅτι ὁ υἱός σου Ἰωσὴφ ζῇ,
καὶ αὐτὸς ἄρχει πάσης γῆς Αἰγύπτου· [12] καὶ ἐξέστη
τῇ διανοίᾳ Ἰακώβ· οὐ γὰρ ἐπίστευσεν αὐτοῖς. Ἐλά-
λησαν δὲ αὐτῷ πάντα τὰ ῥηθέντα ὑπὸ Ἰωσὴφ,

ὅσα εἶπεν αὐτοῖς. ἰδὼν δὲ τὰς ἁμάξας, ἃς ἀπέστειλεν Ἰωσὴφ, ὥστε ἀναλαβεῖν αὐτὸν, [1] ἀνεζωπύρησε τὸ πνεῦμα Ἰακὼβ τοῦ πατρὸς αὐτῶν. Εἶπε δὲ Ἰσραὴλ, [2] μέγα μοί ἐστιν, εἰ ἔτι Ἰωσὴφ ὁ υἱός μου ζῇ. πορευθεὶς ὄψομαι αὐτὸν [3] πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν μέ.

II. DECALOGUS.

ΕΞΟΔΟΣ. Κεφ. κ΄.

Καὶ ἐλάλησε Κύριος πάντας τοὺς λόγους τούτους, λέγων, Ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, [4] ὅστις ἐξήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας. Οὐκ ἔσονταί σοι Θεοὶ ἕτεροι [5] πλὴν ἐμοῦ. [6] Οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἴδωλον, οὐδὲ παντὸς ὁμοίωμα, [7] ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ὅσα ἐν τῇ γῇ κάτω, καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς. [8] Οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς, οὐδὲ μὴ λατρεύσεις αὐτοῖς· ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, [9] Θεὸς ζηλωτὴς, ἀποδιδοὺς ἁμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα, ἕως τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς τοῖς μισοῦσί με, [10] καὶ ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας τοῖς ἀγαπῶσί με· [11] καὶ τοῖς φυλάσσουσι τὰ προστάγματά μου. [12] Οὐ λήψῃ τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ· [13] οὐ γὰρ μὴ καθαρίσῃ Κύριος ὁ Θεός σου τὸν λαμβάνοντα τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ ματαίῳ. [14] Μνήσθητι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων ἁγιάζειν αὐτήν. [15] Ἓξ ἡμέρας ἐργᾷ, καὶ ποιήσεις πάντα

τὰ ἔργα σου. Τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, σάββατα
Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου· οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον,
σὺ, καὶ ὁ υἱός σου· καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου,
καὶ ἡ παιδίσκη σου, ὁ βοῦς σου, καὶ τὸ ὑποζύγιόν
σου, [1] ϗ πᾶν κτῆνός σου, [2] ϗ ὁ προσήλυτος ὁ παροι-
κῶν ἐν σοί. Ἐν γὰρ ἓξ ἡμέραις ἐποίησε Κύριος τὸν
οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάν-
τα τὰ ἐν αὐτοῖς, [3] καὶ κατέπαυσε τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβ-
δόμῃ. [4] διὰ τοῦτο εὐλόγησε Κύριος τὴν ἡμέραν τὴν
ἑβδόμην, καὶ ἡγίασεν αὐτήν. [5] Τίμα τὸν πατέρα
σου, καὶ τὴν μητέρα σου, [6] ἵνα εὖ σοι γένηται, [7] καὶ
ἵνα μακροχρόνιος γένῃ ἐπὶ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς, ἧς
Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι. [8] Οὐ μοιχεύσεις. [9] Οὐ
κλέψεις. [10] Οὐ φονεύσεις. [11] Οὐ ψευδομαρτυρήσεις
κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῆ. [12] Οὐκ
ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου· οὐκ ἐπιθυ-
μήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου, οὔτε τὸν ἀγρὸν
αὐτοῦ, οὔτε τὸν παῖδα αὐτοῦ, οὔτε τὴν παιδίσκην
αὐτοῦ, οὔτε τοῦ βοὸς αὐτοῦ, οὔτε τοῦ ὑποζυγίου
αὐτοῦ, οὔτε παντὸς κτήνους αὐτοῦ, οὔτε ὅσα τῷ
πλησίον σου ἐστί.

II.

E NOVO TESTAMENTO.

I. ORATIO DOMINICA.

ΜΑΤΘΑΙΟΝ. Κεφ. ς'.

[1] ΠΑ'ΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· [2] ἁγιασθήτω
τὸ ὄνομά σου. [3] Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω
τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. [4] Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. [5] Καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίε-
μεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. [6] Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς
εἰς πειρασμὸν, [7] ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ·
ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ
δόξα [8] εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

II. ΜΑΤΘΑΙΟΝ. Κεφ. έ. ET ΛΟΥΚΑΝ. Κεφ. ς'.

[9] Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος· [10] ϗ κα-
θίσαντος αὐτοῦ, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
[11] Καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτοὺς, λέ-

γων· [1] Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι· ὅτι αὐ-
τῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. [2] Μακάριοι οἱ
πενθοῦντες· ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται. [3] Μακάριοι
οἱ πρᾳεῖς· ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν. [4] Μα-
κάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην· ὅτι
αὐτοὶ χορτασθήσονται. [5] Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες· ὅτι
αὐτοὶ ἐλεηθήσονται. [6] Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρ-
δίᾳ· ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται. [7] Μακάριοι οἱ εἰρη-
νοποιοί· ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται. [8] Μακά-
ριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης· ὅτι αὐτῶν ἐστιν
ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. [9] Μακάριοί ἐστε, ὅταν
ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πο-
νηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι, ἕνεκεν ἐμοῦ.
'Αλλ' ὑμῖν λέγω τοῖς ἀκούουσιν, [10] 'Αγαπᾶτε τοὺς
ἐχθροὺς ὑμῶν· [11] καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς.
[12] Εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμῖν· [13] ϗ προσεύ-
χεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς. [14] Τῷ τύπτοντί
σε ἐπὶ τὴν σιαγόνα, πάρεχε καὶ τὴν ἄλλην [15] ϗ ἀπὸ
τοῦ αἴροντός σου τὸ ἱμάτιον, καὶ τὸν χιτῶνα μὴ κω-
λύσῃς. [16] Παντὶ δὲ τῷ αἰτοῦντι σε, δίδου· ϗ ἀπὸ
τοῦ αἴροντος τὰ σὰ, μὴ ἀπαίτει. Καὶ καθὼς θέ-
λετε [17] ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, ϗ ὑμεῖς ποιεῖτε
αὐτοῖς ὁμοίως. Καὶ εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας
ὑμᾶς, [18] ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτω-
λοὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσι. [19] Καὶ ἐὰν
ἀγαθοποιῆτε τοὺς ἀγαθοποιοῦντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν
χάρις ἐστί; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσι.
[20] Καὶ ἐὰν δανείζητε παρ' ὧν ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν,
ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἁ-
μαρτωλοῖς δανείζουσιν, [21] ἵνα ἀπολάβωσι τὰ ἴσα.
Πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, καὶ ἀγαθο-
ποιεῖτε, καὶ δανείζητε, [22] μηδὲν ἀπελπίζοντες· καὶ

ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς, καὶ ἔσεσθε υἱοὶ τοῦ
ὑψίστου· [1] ὅτι αὐτὸς χρηστός ἐστιν ἐπὶ τοὺς ἀχαρί-
στους καὶ πονηρούς. [2] Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες, καθὼς
καὶ ὁ Πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστί. [3] Καὶ μὴ κρίνετε,
καὶ οὐ μὴ κριθῆτε· μὴ καταδικάζετε, καὶ οὐ μὴ κα-
ταδικασθῆτε· [4] ἀπολύετε, καὶ ἀπολυθήσεσθε. Δίδο-
τε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· [5] μέτρον καλὸν, πεπιεσμένον
καὶ σεσαλευμένον καὶ ὑπερεκχυνόμενον δώσουσιν εἰς
τὸν κόλπον ὑμῶν· [6] τῷ γὰρ αὐτῷ μέτρῳ ᾧ μετρεῖτε,
ἀντιμετρηθήσεται ὑμιν.

III. ΙΩΑΝΝΗΝ. Κεφ. γ΄.

Ἦν δὲ ἄνθρωπος ἐκ τῶν Φαρισαίων, [7] Νικόδημος
ὄνομα αὐτῷ, ἄρχων τῶν Ἰουδαίων. Οὗτος ἦλθε πρὸς
τὸν Ἰησοῦν [8] νυκτὸς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ῥαββὶ, [9] οἴδαμεν
ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐλήλυθας διδάσκαλος· οὐδεὶς γὰρ ταῦ-
τα τὰ σημεῖα δύναται ποιεῖν ἃ σὺ ποιεῖς, ἐὰν μὴ ᾖ
ὁ Θεὸς μετ' αὐτοῦ. [10] Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐ-
τῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, [11] ἐὰν μή τις γεννηθῇ ἄνω-
θεν, οὐ δύναται ἰδεῖν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Λέγει
πρὸς αὐτὸν ὁ Νικόδημος· Πῶς δύναται ἄνθρωπος γεννηθῆ-
ναι [12] γέρων ὤν; [13] μὴ δύναται εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μη-
τρὸς αὐτοῦ δεύτερον εἰσελθεῖν, καὶ γεννηθῆναι; Ἀπε-
κρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μή τις
γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος, οὐ δύναται εἰσελ-
θεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. [14] Τὸ γεγεννημένον
ἐκ τῆς σαρκὸς, σάρξ ἐστι· καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ
τοῦ Πνεύματος, πνεῦμά ἐστι. [15] Μὴ θαυμάσῃς ὅτι
εἶπόν σοι· Δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν. [16] Τὸ πνεῦμα

ὅπου θέλει πνεῖ· καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις, 1 ἀλλ'
οὐκ οἶδας πόθεν ἔρχεται, 2 καὶ ποῦ ὑπάγει· οὕτως
ἐστὶ πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Πνεύματος. Ἀπε-
κρίθη Νικόδημος καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πῶς δύναται ταῦ-
τα γενέσθαι; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ·
Σὺ εἶ ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ, 3 καὶ ταῦτα οὐ γι-
νώσκεις; Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτι ὃ οἴδαμεν λα-
λοῦμεν, 4 ϗ ὃ ἑωράκαμεν μαρτυροῦμεν· καὶ τὴν μαρ-
τυρίαν ἡμῶν οὐ λαμβάνετε. 5 Εἰ τὰ ἐπίγεια εἶπον
ὑμῖν, καὶ οὐ πιστεύετε, πῶς, 6 ἐὰν εἴπω ὑμῖν τὰ ἐπου-
ράνια, πιστεύσετε; Καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν
οὐρανὸν, 7 εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβὰς, ὁ Υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ. 8 Καὶ καθὼς Μωσῆς
ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν
Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου. 9 Ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν,
μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. Οὕτω γὰρ
ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, 10 ὥστε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ
τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν
μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. 11 Οὐ γὰρ ἀ-
πέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον, ἵνα
κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δὶ αὐτοῦ.
Ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν, οὐ κρίνεται· ὁ δὲ μὴ πιστεύων,
ἤδη κέκριται, ὅτι μὴ πεπίστευκεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ
μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὕτη δέ ἐστιν ἡ κρίσις,
12 ὅτι τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον, ϗ ἠγάπησαν οἱ
ἄνθρωποι μᾶλλον τὸ σκότος ἢ τὸ φῶς· ἦν γὰρ πονη-
ρὰ αὐτῶν τὰ ἔργα. Πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσσων,
μισεῖ τὸ φῶς, καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, 13 ἵνα μὴ
ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν,
ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα φανερωθῇ αὐτοῦ τὰ ἔργα,
14 ὅτι ἐν Θεῷ ἐστιν εἰργασμένα.

Μετὰ ταῦτα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐ-

τοῦ εἰς τὴν Ἰουδαίαν γῆν· [1] καὶ ἐκεῖ διέτριβε μετ'
αὐτῶν, καὶ ἐβάπτιζεν. [2] ἦν δὲ καὶ Ἰωάννης βαπτί-
ζων ἐν Αἰνὼν, [3] ἐγγὺς τοῦ Σαλεὶμ, ὅτι ὕδατα πολ-
λὰ ἦν ἐκεῖ· [4] καὶ παρεγίνοντο καὶ ἐβαπτίζοντο. Οὔ-
πω γὰρ ἦν βεβλημένος εἰς τὴν φυλακὴν ὁ Ἰωάν-
νης. [5] Ἐγένετο οὖν ζήτησις ἐκ τῶν μαθητῶν Ἰωάν-
νου μετὰ Ἰουδαίων περὶ καθαρισμοῦ. Καὶ ἦλθον
πρὸς τὸν Ἰωάννην, καὶ εἶπον αὐτῷ· Ῥαββὶ, ὃς ἦν
μετὰ σοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ᾧ σὺ μεμαρτύρη-
κας, ἴδε, οὗτος βαπτίζει, καὶ πάντες ἔρχονται πρὸς
αὐτόν. Ἀπεκρίθη Ἰωάννης καὶ εἶπεν· [6] οὐ δύναται
ἄνθρωπος λαμβάνειν οὐδὲν ἐὰν μὴ ᾖ δεδομένον αὐτῷ
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. [7] Αὐτοὶ ὑμεῖς μοι μαρτυρεῖτε, ὅτι
εἶπον· οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ Χριστὸς, ἀλλ' ὅτι ἀπεσταλ-
μένος εἰμὶ ἔμπροσθεν ἐκείνου. Ὁ ἔχων τὴν νύμφην,
νυμφίος ἐστίν· ὁ δὲ φίλος τοῦ νυμφίου [8] ὁ ἑστηκὼς καὶ
ἀκούων αὐτοῦ, [9] χαρᾷ χαίρει διὰ τὴν φωνὴν τοῦ νυμ-
φίου· αὕτη οὖν ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ πεπλήρωται. [10] Ἐκεῖ-
νον δεῖ αὐξάνειν, ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦσθαι. Ὁ ἄνωθεν
ἐρχόμενος, [11] ἐπάνω πάντων ἐστίν· ὁ ὢν ἐκ τῆς γῆς, ἐκ
τῆς γῆς ἐστι, καὶ ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ· ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
ἐρχόμενος, ἐπάνω πάντων ἐστί. [12] Καὶ ὃ ἑώρακε καὶ
ἤκουσε, τοῦτο μαρτυρεῖ· ϗ τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ οὐδεὶς
λαμβάνει. Ὁ λαβὼν αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν, [13] ἐσφρά-
γισεν ὅτι ὁ Θεὸς ἀληθής ἐστιν. Ὃν γὰρ ἀπέστειλεν
ὁ Θεὸς, τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ λαλεῖ· [14] οὐ γὰρ ἐκ μέ-
τρου δίδωσιν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα. Ὁ Πατὴρ ἀγαπᾷ
τὸν Υἱὸν, καὶ πάντα δέδωκεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. Ὁ
πιστεύων εἰς τὸν Υἱὸν, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· [15] ὁ δὲ ἀπει-
θῶν τῷ Υἱῷ, οὐκ ὄψεται ζωὴν, ἀλλ' ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ
μένει ἐπ' αὐτόν.

IV. ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ἉΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ. Κεφ. ιζ.

[1] Σταθεὶς δὲ ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ τοῦ Ἀρείου πάγου,
ἔφη· [2] Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ πάντα ὡς δεισιδαιμον-
εστέρους ὑμᾶς θεωρῶ. Διερχόμενος γὰρ [3] καὶ ἀνα-
θεωρῶν τὰ σεβάσματα ὑμῶν, εὗρον καὶ βωμὸν, [4] ἐν ᾧ
ἐπεγέγραπτο· Ἀγνώστῳ Θεῷ· [5] Ὃν οὖν ἀγνοοῦντες
εὐσεβεῖτε, τοῦτον ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν· ὁ Θεὸς
ὁ ποιήσας τὸν κόσμον [6] καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, οὗτος
οὐρανοῦ ϗ γῆς Κύριος ὑπάρχων, [7] οὐκ ἐν χειροποιήτοις
ναοῖς κατοικεῖ· [8] οὐδὲ ὑπὸ χειρῶν ἀνθρώπων θεραπεύε-
ται, προσδεόμενος τίνος, αὐτὸς διδοὺς πᾶσι ζωὴν ϗ
πνοὴν ϗ τὰ πάντα. Ἐποίησέ τε ἐξ ἑνὸς αἵματος
πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων [9] κατοικεῖν ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον
τῆς γῆς, [10] ὁρίσας προτεταγμένους καιροὺς, ϗ τὰς ὁρο-
θεσίας τῆς κατοικίας αὐτῶν· ζητεῖν τὸν Κύριον, [11] εἰ
ἄρα γε ψηλαφήσειαν αὐτὸν ϗ εὕροιεν· [12] καί τοι γε οὐ
μακρὰν ἀπὸ ἑνὸς ἑκάστου ἡμῶν ὑπάρχοντα. Ἐν αὐ-
τῷ γὰρ ζῶμεν, καὶ κινούμεθα, καί ἐσμεν· [13] ὡς καί
τινες τῶν καθ' ὑμᾶς ποιητῶν εἰρήκασι· [14] Τοῦ γὰρ καὶ
γένος ἐσμεν. Γένος οὖν ὑπάρχοντες τοῦ Θεοῦ, [15] οὐκ
ὀφείλομεν νομίζειν, χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ ἢ λίθῳ, χαράγ-
ματι τέχνης καὶ ἐνθυμήσεως ἀνθρώπου, τὸ θεῖον εἶναι
ὅμοιον. Τοὺς μὲν οὖν χρόνους τῆς ἀγνοίας [16] ὑπε-
ριδὼν ὁ Θεὸς, τὰ νῦν παραγγέλλει τοῖς ἀνθρώποις
πᾶσι πανταχοῦ μετανοεῖν. [17] Διότι ἔστησεν ἡμέ-
ραν ἐν ᾗ μέλλει κρίνειν τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ,

1 ἐν ἀνδρὶ ᾧ ὥρισε, πίστιν παρασχὼν πᾶσιν, ἀναστήσας
αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. Ἀκούσαντες δὲ ἀνάστασιν νεκρῶν,
2 οἱ μὲν ἐχλεύαζον· οἱ δὲ εἶπον· Ἀκουσόμεθά σου πά-
λιν περὶ τούτου. Καὶ οὕτως ὁ Παῦλος ἐξῆλθεν ἐκ
μέσου αὐτῶν. 3 Τινὲς δὲ ἄνδρες κολληθέντες αὐτῷ,
ἐπίστευσαν· ἐν οἷς καὶ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, καὶ
γυνὴ ὀνόματι Δάμαρις, καὶ ἕτεροι σὺν αὐτοῖς.

III.

[1] E XENOPHONTE.

Quid ego commemorem Xenophontis *jucunditatem illam inaffectatam, sed quam nulla possit affectatio consequi? ut ipsæ finxisse sermonem Gratiæ videantur.*

Quinct. X. 1.

[2] Ἐκ τῆς ΚΥΡΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ.

[Juxta Edit. Thomæ Hutchinson. Oxon. 1727. 4to.]

Ἐκ τοῦ βιβλίου πρώτου.

* * *

[3] Τὸ τοῦ ΚΥΡΟΥ γένος.

ΠΑΤΡΟΣ μὲν δὴ λέγεται ὁ Κῦρος γενέσθαι Καμβύσου, Περσῶν βασιλέως· (ὁ δὲ Καμβύσης οὗτος τοῦ Περσειδῶν γένους ἦν· οἱ δὲ [4] Περσεῖδαι ἀπὸ Περσέως [5] κληΐζονται·) μητρὸς δὲ ὁμολογεῖται Μανδάνης γένεσθαι· ἡ δὲ Μανδάνη αὕτη Ἀστυάγους ἦν θυγάτηρ, τοῦ Μήδων [6] γενομένου βασιλέως. [7] Φῦναι δὲ ὁ Κῦρος λέγεται, καὶ ᾄδεται ἔτι καὶ νῦν ὑπὸ τῶν βαρβάρων [8] εἶδος μὲν κάλλιστος, ψυχὴν δὲ φιλανθρωπότατος, καὶ φιλομαθέστατος, καὶ φιλοτιμότατος, [9] ὥστε πάντα μὲν πόνον ἀνατλῆναι, πάντα δὲ κίνδυνον ὑπομεῖναι τοῦ ἐπαινεῖσθαι ἕνεκα. [10] Φύσιν μὲν δὴ τῆς ψυχῆς καὶ τῆς μορφῆς τοιαύτην ἔχων διαμνημονεύεται· ἐπαιδεύθη γε μὴν ἐν Περσῶν νόμοις.

[1] Ἡ τοῦ ΚΥΡΟΥ παιδία.

Κῦρος μὲν γὰρ μέχρι δώδεκα ἐτῶν, ἢ ὀλίγῳ πλεῖον, ταύτῃ τῇ παιδείᾳ ἐπαιδεύθη, [2] καὶ πάντων τῶν ἡλίκων διαφέρων ἐφαίνετο, [3] καὶ εἰς τὸ ταχὺ μανθάνειν ἃ δέοι, ϗ εἰς τὸ καλῶς καὶ ἀνδρείως ἕκαστα ποιεῖν. Ἐκ δὲ τούτου τοῦ χρόνου μετεπέμψατο Ἀστυάγης τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα, ϗ τὸν παῖδα αὐτῆς· ἰδεῖν γὰρ ἐπεθύμει, ὅτι ἤκουε καλὸν κἀγαθὸν αὐτὸν εἶναι. Ἔρχεται δ' αὐτή τε ἡ Μανδάνη πρὸς τὸν πατέρα, καὶ τὸν Κῦρον τὸν υἱὸν ἔχουσα. Ὡς δὲ ἀφίκετο τάχιστα, [4] καὶ ἔγνω ὁ Κῦρος τὸν Ἀστυάγην τῆς μητρὸς πατέρα ὄντα, εὐθὺς, [5] οἷα δὴ παῖς φιλόστοργος ὢν φύσει, ἠσπάζετό τε αὐτὸν, [6] ὥσπερ ἂν εἴ τις πάλαι συντεθραμμένος ϗ πάλαι φιλῶν ἀσπάζοιτο, ϗ ὁρῶν δὴ αὐτὸν κεκοσμημένον ϗ [7] ὀφθαλμῶν ὑπογραφῇ, καὶ χρώματος ἐντρίψει, [8] καὶ κόμαις προσθέτοις, [9] ἃ δὴ νόμιμα ἦν ἐν Μήδοις,—(ταῦτα γὰρ πάντα Μηδικά ἐστι, ϗ οἱ πορφυροὶ χιτῶνες, [10] καὶ οἱ κάνδυες, καὶ οἱ στρεπτοὶ περὶ τῇ δέρῃ, ϗ τὰ ψέλλια περὶ ταῖν χεροῖν· ἐν Πέρσαις δὲ [11] τοῖς οἴκοι, ϗ νῦν ἔτι πολὺ καὶ ἐσθῆτες φαυλότεραι, καὶ δίαιται εὐτελέστεραι,)—ὁρῶν δὴ τὸν κόσμον τοῦ πάππου, ἐμβλέπων αὐτῷ ἔλεγεν,—Ὦ μῆτερ, ὡς καλός μοι ὁ πάππος!—Ἐρωτώσης δὲ τῆς μητρὸς αὐτὸν, [12] πότερος δοκεῖ καλλίων αὐτῷ εἶναι, ὁ πατὴρ ἢ οὗτος· ἀπεκρίνατο ἄρα ὁ Κῦρος,—[13] Ὦ μῆτερ, Περσῶν μὲν πολὺ κάλλιστος ὁ ἐμὸς πατὴρ, [14] Μήδων μέντοι, ὅσων ἑώρακα ἐγὼ καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς ϗ ἐπὶ θύραις, πολὺ οὗτος ὁ ἐμὸς πάππος κάλλιστος.—[15] Ἀντασπαζόμενος δὲ αὐτὸν ὁ Ἀστυάγης, ϗ στολὴν καλὴν ἐνέδυσε, ϗ στρεπτοῖς ϗ ψελλίοις ἐτίμα

καὶ ἐκόσμει· [1] ϗ εἴ που ἐξελαύνοι, ἐφ' ἵππου χρυσοχαλίνου περιῆγεν, ὥσπερ ϗ αὐτὸς εἰώθει πορεύεσθαι. Ὁ δὲ Κῦρος, ἅτε παῖς ὢν [2] ϗ φιλόκαλος ϗ φιλότιμος, ἥδετο τῇ στολῇ· ϗ ἱππεύειν μανθάνων, ὑπερέχαιρεν· ἐν Πέρσαις γὰρ, [3] διὰ τὸ χαλεπὸν εἶναι ϗ τρέφειν ἵππους ϗ ἱππεύειν, ἐν ὀρεινῇ οὔσῃ τῇ χώρᾳ, [4] ϗ ἰδεῖν ἵππον πάνυ σπάνιον ἦν. Δειπνῶν δὲ ὁ Ἀστυάγης σὺν τῇ θυγατρὶ ϗ τῷ Κύρῳ, βουλόμενος τὸν παῖδα ὡς ἥδιστα δειπνεῖν, [5] ἵνα ἧσσον τὰ οἴκαδε ποθοίη, [6] προσήγαγεν αὐτῷ ϗ παροψίδας, ϗ παντοδαπὰ ἐμβάμματα ϗ βρώματα. Τὸν δὲ Κῦρον ἔφασαν λέγειν,—Ὦ πάππε, ὅσα πράγματα ἔχεις ἐν τῷ δείπνῳ, [7] εἰ ἀνάγκη σοι ἐπὶ πάντα τὰ λεκάνια ταῦτα διατείνειν τὰς χεῖρας, ϗ ἀπογεύεσθαι τούτων τῶν παντοδαπῶν βρωμάτων!—Τί δέ; [8] φάναι τὸν Ἀστυάγην, [9] Οὐ γὰρ πολύ σοι δοκεῖ κάλλιον τόδε τὸ δεῖπνον εἶναι τοῦ ἐν Πέρσαις; Τὸν δὲ Κῦρον πρὸς ταῦτα ἀποκρίνασθαι λέγεται—Οὐχὶ, ὦ πάππε· ἀλλὰ πολὺ ἁπλουστέρα ϗ εὐθυτέρα παρ' ἡμῖν ἡ ὁδός ἐστιν [10] ἐπὶ τὸ ἐμπλησθῆναι, ἢ παρ' ὑμῖν. Ἡμᾶς μὲν γὰρ ἄρτος ϗ κρέας εἰς τοῦτο ἄγει· [11] ὑμεῖς δὲ εἰς μὲν τὸ αὐτὸ ἡμῖν σπεύδετε, [12] πολλοὺς δέ τινας ἑλιγμοὺς ἄνω ϗ κάτω πλανώμενοι, μόλις ἀφικνεῖσθε ὅποι ἡμεῖς πάλαι ἥκομεν.—Ἀλλ', ὦ παῖ, φάναι τὸν Ἀστυάγην, [13] οὐκ ἀχθόμενοι ταῦτα περιπλανώμεθα· γευόμενος δ', ἔφη, ϗ σὺ γνώσῃ ὅτι ἡδέα ταῦτά ἐστιν.—[14] Ἀλλὰ καί σε, φάναι τὸν Κῦρον, ὦ πάππε, μυσαττόμενον ταῦτα τὰ βρώματα ὁρῶ.—Καὶ τὸν Ἀστυάγην ἐπερέσθαι—[15] Καί τινι δὴ σὺ τεκμαιρόμενος, ὦ παῖ, ταῦτα λέγεις;—Ὅτι σὲ, φάναι, ὁρῶ, [16] ὅταν μὲν τοῦ ἄρτου ἅψῃ, εἰς οὐδὲν τὴν χεῖρα ἀποψώμενον· ὅταν δὲ τούτων τινὸς θίγῃς, εὐθὺς ἀποκαθαίρεις τὴν χεῖρα εἰς τὰ

χειρόμακτρα, [1] ὡς πάνυ ἀχθόμενος ὅτι καταπλέα σοι ἀπ' αὐτῶν ἐγένετο.—Πρὸς ταῦτα δὴ τὸν Ἀστυάγην εἰπεῖν·—Εἰ τοίνυν οὕτω γιγνώσκεις, ὦ παῖ, [2] ἀλλὰ κρέα γε εὐωχοῦ, ἵνα νεανίας οἴκαδε ἀπέλθῃς.—Ἅμα δὲ ταῦτα λέγοντα πολλὰ αὐτῷ παραφέρειν, [3] καὶ θήρεια καὶ τῶν ἡμέρων. Καὶ τὸν Κῦρον, ἐπεὶ ἑώρα πολλὰ τὰ κρέα, εἰπεῖν·—Ἦ καὶ δίδως, φάναι, μοι, ὦ πάππε, ταῦτα πάντα τὰ κρέα, [4] ὅ, τι ἂν βούλωμαι αὐτοῖς χρῆσθαι;—Νὴ Δία, φάναι, ἐγώ σοι, ὦ παῖ. Ἐνταῦθα δὲ τὸν Κῦρον [5] λαβόντα τῶν κρεῶν [6] διαδιδόναι τοῖς ἀμφὶ τὸν πάππον θεραπευταῖς, ἐπιλέγοντα ἑκάστῳ·—[7] Σοὶ μὲν τοῦτο, ὅτι προθύμως με ἱππεύειν διδάσκεις·—Σοὶ δὲ, ὅτι μοι παλτὸν ἔδωκας· (τοῦτο γὰρ νῦν ἔχω·)—Σοὶ δὲ, ὅτι τὸν πάππον καλῶς θεραπεύεις·—Σοὶ δὲ, ὅτι μου τὴν μητέρα τιμᾷς·—τοιαῦτα ποιεῖν, ἕως διεδίδου πάντα ἃ ἔλαβε κρέα.—Σάκᾳ δὲ, φάναι τὸν Ἀστυάγην, τῷ οἰνοχόῳ, ὃν ἐγὼ μάλιστα τιμῶ, οὐδὲν δίδως; [8] Ὁ δὲ Σάκας ἄρα καλός τε ὢν ἐτύγχανε, [9] καὶ τιμὴν ἔχων προσάγειν τοὺς δεομένους Ἀστυάγους, καὶ ἀποκωλύειν οὓς μὴ καιρὸς αὐτῷ δοκοίη εἶναι προσάγειν.—Καὶ τὸν Κῦρον ἐπερέσθαι [10] προπετῶς, ὡς ἂν παῖς μηδέπω ὑποπτήσσων,—Διὰ τί, ὦ πάππε, τοῦτον οὕτω τιμᾷς,—Καὶ τὸν Ἀστυάγην σκώψαντα εἰπεῖν,—Οὐχ ὁρᾷς, φάναι, ὡς καλῶς οἰνοχοεῖ καὶ εὐσχημόνως;—Οἱ δὲ τῶν βασιλέων τούτων οἰνοχόοι [11] κομψῶς τε οἰνοχοοῦσι, καὶ καθαρίως ἐγχέουσι, καὶ διδόασι τοῖς τρισὶ δακτύλοις, ὀχοῦντες τὴν φιάλην, καὶ προσφέρουσιν [12] ὡς ἂν ἐνδοῖεν τὸ ἔκπωμα εὐληπτότατα τῷ μέλλοντι πίνειν.—Κέλευσον δὴ, φάναι, ὦ πάππε, τῷ Σάκᾳ καὶ ἐμοὶ δοῦναι τὸ ἔκπωμα, [13] ἵνα κἀγὼ καλῶς σοι πιεῖν ἐγχέας, ἀνακτήσωμαί σε, ἢν δύνωμαι.—[14] Καὶ τὸν κελεῦσαι δοῦναι· Λαβόντα δὲ

τὸν Κῦρον, [1] οὕτω μὲν εὖ κλύσαι τὸ ἔκπωμα ὥσπερ τὸν Σάκαν ἑώρα· [2] οὕτω δὲ στήσαντα τὸ πρόσωπον, σπουδαίως καὶ εὐσχημόνως πως προσενεγκεῖν καὶ ἐνδοῦναι τὴν φιάλην τῷ πάππῳ, ὥστε τῇ μητρὶ καὶ τῷ Ἀστυάγῃ πολὺν γέλωτα παρασχεῖν. Καὶ αὐτὸν δὲ τὸν Κῦρον ἐκγελάσαντα ἀναπηδῆσαι πρὸς τὸν πάππον, καὶ φιλοῦντα ἅμα εἰπεῖν, — Ὦ Σάκα, ἀπόλωλας· [3] ἐκβαλῶ σε τῆς τιμῆς· [4] τά τε γὰρ ἄλλα, φάναι, σοῦ κάλλιον οἰνοχοήσω, καὶ οὐκ ἐκπίομαι αὐτὸς τὸν οἶνον.—Οἱ γὰρ τῶν βασιλέων οἰνοχόοι, ἐπειδὰν ἐνδιδῶσι τὴν φιάλην, [5] ἀρύσαντες ἀπ' αὐτῆς τῷ κυάθῳ, [6] εἰς τὴν ἀριστερὰν χεῖρα ἐγχεάμενοι καταρροφοῦσι· τοῦ δὲ, εἰ φάρμακα ἐγχέοιεν, [7] μὴ λυσιτελεῖν αὐτοῖς. Ἐκ τούτου δὴ ὁ Ἀστυάγης ἐπισκώπτων ἔφη,—Καὶ τί δὴ, ὦ Κῦρε, [8] τὰ ἄλλα μιμούμενος τὸν Σάκαν, οὐκ ἀπερρόφησας τοῦ οἴνου;—Ὅτι νὴ Δί', ἔφη, [9] ἐδεδοίκειν μὴ ἐν τῷ κρατῆρι φάρμακα μεμιγμένα εἴη· [10] Καὶ γὰρ ὅτε εἱστίας σὺ τοὺς φίλους ἐν τοῖς γενεθλίοις, σαφῶς κατέμαθον φάρμακα αὐτὸν ὑμῖν ἐγχέαντα.—Καὶ πῶς δὴ, ἔφη, σὺ, ὦ παῖ, τοῦτο κατέγνως;—Ὅτι νὴ Δί', ἔφη, [11] ὑμᾶς ἑώρων καὶ ταῖς γνώμαις καὶ τοῖς σώμασι σφαλλομένους. Πρῶτον μὲν γὰρ, ἃ οὐκ ἐᾶτε ἡμᾶς τοὺς παῖδας ποιεῖν, ταῦτα αὐτοὶ ἐποιεῖτε. [12] πάντες μὲν γὰρ ἅμα ἐκεκράγειτε, ἐμανθάνετε δὲ οὐδὲ ἓν ἀλλήλων· [13] ᾔδετε δὲ καὶ μάλα γελοίως· [14] οὐκ ἀκροώμενοι δὲ τοῦ ᾄδοντος, ὠμνύετε ᾄδειν ἄριστα. Λέγων δὲ ἕκαστος ὑμῶν τὴν ἑαυτοῦ ῥώμην, [15] ἐπεὶ ἀνασταίητε ὀρχησόμενοι, μὴ ὅπως ὀρχεῖσθαι ἐν ῥυθμῷ, ἀλλ' οὐδ' ὀρθοῦσθαι, ἐδύνασθε. [16] Ἐπιλέλησθε δὲ παντάπασι, σύ τε, ὅτι βασιλεὺς ἦσθα, οἵ τε ἄλλοι, ὅτι σὺ ἄρχων. Τότε γὰρ δὴ ἔγωγε καὶ πρῶτον κατέμαθον, ὅτι τοῦτ' ἄρα ἦν ἡ [17] ἰσηγορία, ὃ ὑμεῖς τότε ἐποιεῖτε· οὐδέποτε

γοῦν ἐσιωπᾶτε.—Καὶ ὁ Ἀστυάγης εἶπε,—Ὁ δὲ σὸς πατὴρ, ὦ παῖ, πίνων οὐ μεθύσκεται;—Οὐ, μὰ Δί', ἔφη.—Ἀλλὰ πῶς ποιεῖ;—Διψῶν παύεται· ἄλλο δὲ κακὸν οὐδὲν πάσχει· οὐ γὰρ, οἶμαι, ὦ πάππε, Σάκας αὐτῷ οἰνοχοεῖ. Καὶ ἡ μήτηρ εἶπεν,—Ἀλλὰ, τί ποτε σὺ, ὦ παῖ, οὕτω τῷ Σάκᾳ πολεμεῖς;—Τὸν δὲ Κῦρον εἰπεῖν,—Ὅτι, νὴ Δία, φάναι, μισῶ αὐτόν· πολλάκις γάρ με, πρὸς τὸν πάππον [2] ἐπιθυμοῦντα προσδραμεῖν, οὗτος ὁ μιαρώτατος ἀποκωλύει. Ἀλλὰ ἱκετεύω, φάναι, ὦ πάππε, [3] δός μοι τρεῖς ἡμέρας ἄρξαι αὐτοῦ.—Καὶ τὸν Ἀστυάγην εἰπεῖν,—Καὶ πῶς δὴ ἂν ἄρξαις αὐτοῦ;—Καὶ τὸν Κῦρον φάναι, [4] Στὰς ἂν, ὥσπερ οὗτος, ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ, ἔπειτα, [5] ὁπότε βούλοιτο εἰσιέναι ἐπ' ἄριστον, λέγοιμ' ἂν, ὅτι οὔπω δυνατὸν τῷ ἀρίστῳ ἐντυχεῖν· σπουδάζει γὰρ πρός τινας. Εἶθ' ὁπόταν ἥκῃ ἐπὶ τὸ δεῖπνον, λέγοιμ' ἂν, [6] ὅτι λοῦται. Εἰ δὲ πάνυ σπουδάζοι φαγεῖν, εἴποιμ' ἂν, ὅτι παρὰ ταῖς γυναιξίν ἐστιν· [7] ἕως παρατείναιμι τοῦτον, ὥσπερ οὗτος ἐμὲ παρατείνει, ἀπὸ σοῦ κωλύων.—Τοιαύτας μὲν αὐτοῖς εὐθυμίας παρεῖχεν [8] ἐπὶ τῷ δείπνῳ· τὰς δὲ ἡμέρας, εἴ τινος αἴσθοιτο δεόμενον ἢ τὸν πάππον, ἢ τὸν τῆς μητρὸς ἀδελφὸν, [9] χαλεπὸν ἦν ἄλλον φθάσαι τοῦτο ποιήσαντα· ὅ, τι γὰρ δύναιτο ὁ Κῦρος, ὑπερέχαιρεν αὐτοῖς χαριζόμενος.

Ἐπεὶ δὲ ἡ Μανδάνη παρεσκευάζετο [10] ὡς ἀπιοῦσα πάλιν πρὸς τὸν ἄνδρα, ἐδεῖτο αὐτῆς ὁ Ἀστυάγης καταλιπεῖν τὸν Κῦρον. Ἡ δὲ ἀπεκρίνατο, ὅτι βούλοιτο μὲν ἂν ἅπαντα τῷ πατρὶ χαρίζεσθαι, [11] ἄκοντα μέντοι τὸν παῖδα χαλεπὸν νομίζειν εἶναι καταλιπεῖν. Ἔνθα δὴ ὁ Ἀστυάγης λέγει πρὸς τὸν Κῦρον,—Ὦ παῖ, ἢν μένῃς παρ' ἐμοὶ, πρῶτον μὲν, τῆς παρ' ἐμὲ εἰσόδου σοὶ οὐ Σάκας ἄρξει, [12] ἀλλ' ὁπόταν βούλῃ εἰσιέναι ὡς

ἐμὲ, ἐπί σοι ἔσται· καὶ [1] χάριν σοὶ, ἔφη, μᾶλλον εἴσομαι, ὅσῳ ἂν πλεονάκις εἰσίῃς ὡς ἐμέ. Ἔπειτα δὲ, ἵπποις τοῖς ἐμοῖς χρήσῃ, καὶ ἄλλοις ὁπόσοις ἂν βούλῃ· καὶ ὅταν ἀπίῃς, [2] ἔχων, ἄπει, οὓς ἂν αὐτὸς ἐθέλῃς. Ἔπειτα δὲ, ἐν τῷ δείπνῳ, [3] ἐπὶ τὸ μετρίως σοὶ δοκοῦν ἔχειν, ὁποίαν βούλει ὁδὸν πορεύσῃ· Ἔπειτα, τά τε νῦν [4] ἐν τῷ παραδείσῳ θηρία δίδωμί σοι, καὶ ἄλλα παντοδαπὰ συλλέξω, ἃ σὺ, ἐπειδὰν τάχιστα ἱππεύειν μάθῃς, διώξῃ, [5] καὶ τοξεύων καὶ ἀκοντίζων καταβαλεῖς, ὥσπερ οἱ μεγάλοι ἄνδρες. Καὶ παῖδας δέ σοι, ἐγὼ, συμπαίκτορας, παρέξω· καὶ ἄλλα ὅσα ἂν βούλῃ, λέγων πρὸς ἐμὲ, [6] οὐκ ἀτυχήσεις.—Ἐπεὶ δὲ ταῦτα εἶπεν ὁ Ἀστυάγης, ἡ μήτηρ διηρώτα τὸν Κῦρον, πότερα βούλοιτο μένειν, ἢ ἀπιέναι. [7] Ὁ δὲ οὐκ ἐμέλλησεν, ἀλλὰ ταχὺ εἶπεν, ὅτι μένειν βούλοιτο. Ἐπερωτηθεὶς δὲ πάλιν ὑπὸ τῆς μητρὸς, διὰ τί· εἰπεῖν λέγεται,—Ὅτι οἴκοι μὲν τῶν ἡλίκων καὶ εἰμὶ καὶ δοκῶ κράτιστος εἶναι, ὦ μῆτερ, καὶ τοξεύων καὶ ἀκοντίζων· [8] ἐνταῦθα δὲ εὖ οἶδα ὅτι ἱππεύων ἥττων εἰμὶ τῶν ἡλίκων· καὶ τοῦτο, εὖ ἴσθι, ἔφη, ὦ μῆτερ, ὅτι ἐμὲ πάνυ ἀνιᾷ. Ἢν δέ με καταλίπῃς ἐνθάδε, καὶ μάθω ἱππεύειν, ὅταν μὲν ἐν Πέρσαις ὦ, [9] οἶμαί σοι ἐκείνους τοὺς ἀγαθοὺς τὰ πεζικὰ ῥᾳδίως νικήσειν· ὅταν δὲ εἰς Μήδους ἔλθω ἐνθάδε, πειράσομαι τῷ πάππῳ, ἀγαθῶν ἱππέων κράτιστος ὢν ἱππεὺς, συμμαχεῖν [10] αὐτῷ.—Τὴν δὲ μητέρα εἰπεῖν,—[11] Τὴν δὲ δικαιοσύνην, ὦ παῖ, πῶς μαθήσῃ ἐνθάδε, ἐκεῖ ὄντων σοὶ τῶν διδασκάλων ;—Καὶ τὸν Κῦρον φάναι,—Ἀλλ', ὦ μῆτερ, ἀκριβῶς ταύτην γε οἶδα.—Πῶς σὺ οἶσθα,—εἰπεῖν τὴν Μανδάνην ;—Ὅτι, φάναι, ὁ διδάσκαλός με, ὡς ἤδη ἀκριβοῦντα τὴν δικαιοσύνην, [12] καὶ ἄλλοις καθίστη δικάζειν. Καὶ τοίνυν, φάναι, [13] ἐπὶ μιᾷ ποτὲ δίκῃ πληγὰς ἔλαβον,

ὡς οὐκ ὀρθῶς δικάσας. Ἦν δὲ ἡ δίκη τοιάδε.—Παῖς μέγας μικρὸν ἔχων χιτῶνα, ἕτερον παῖδα μικρὸν, μέγαν ἔχοντα χιτῶνα, [1] ἐκδύσας αὐτὸν, τὸν μὲν ἑαυτοῦ ἐκεῖνον ἠμφίεσε, τὸν δὲ ἐκείνου αὐτὸς ἐνέδυ. Ἐγὼ οὖν τούτοις δικάζων, [2] ἔγνων βέλτιον εἶναι, ἀμφοτέροις τὸν ἁρμόζοντα ἑκάτερον ἔχειν χιτῶνα. Ἐν δὲ τούτῳ με ἔπαισεν ὁ διδάσκαλος, λέγων ὅτι [3] ὁπότε μὲν καταςταθείην τοῦ ἁρμόττοντος κριτὴς, οὕτω δέοι ποιεῖν· ὁπότε δὲ κρῖναι δέοι [4] ὁποτέρου ὁ χιτὼν εἴη, τοῦτ' ἔφη σκεπτέον εἶναι, τίς κτῆσις δικαία ἐστι· [5] πότερα τὸν βίᾳ ἀφελόμενον ἔχειν, ἢ τὸν ποιησάμενον, ἢ πριάμενον κεκτῆσθαι. Ἔπειτα δὲ ἔφη τὸ μὲν νόμιμον, δίκαιον εἶναι· τὸ δὲ ἄνομον, βίαιον. Σὺν τῷ νόμῳ οὖν ἐκέλευε δεῖν τὸν δικαστὴν [6] τὴν ψῆφον τίθεσθαι. Οὕτως ἐγώ σοι, ἔφη, ὦ μῆτερ, τά γε δίκαια παντάπασιν οἶδα ἀκριβῶς· [7] ἢν δέ τι ἄρα προσδέωμαι, ὁ πάππος με, ἔφη, οὗτος ἐπιδιδάξει.—[8] Ἀλλ' οὐ ταυτὰ, ἔφη, ὦ παῖ, παρά τε τῷ πάππῳ δίκαια καὶ ἐν Πέρσαις ὁμολογεῖται. Οὗτος μὲν γὰρ τῶν ἐν Μήδοις πάντων δεσπότην ἑαυτὸν πεποίηκεν· [9] ἐν Πέρσαις δὲ τὸ ἴσον ἔχειν δίκαιον νομίζεται. Καὶ ὁ σὸς πρῶτος πατὴρ τεταγμένα μὲν ποιεῖ, ἃ ποιεῖ τῇ πόλει· τεταγμένα δὲ λαμβάνει· [10] μέτρον δὲ αὐτῷ οὐχ ἡ ψυχὴ, ἀλλ' ὁ νόμος ἐστιν. [11] Ὅπως οὖν μὴ ἀπολῇ μαστιγούμενος, ἐπειδὴ οἴκοι εἴης, [12] ἂν, παρὰ τούτου μαθὼν, ἥκῃς, ἀντὶ τοῦ βασιλικοῦ, τὸ τυραννικὸν, [13] ἐν ᾧ ἐστι τὸ πλέον οἴεσθαι χρῆναί ἁπάντων ἔχειν. [14] Ἀλλ' ὅγε σὸς πατὴρ, εἶπεν ὁ Κῦρος, δεινότερός ἐστιν, ὦ μῆτερ, διδάσκειν μεῖον ἢ πλεῖον ἔχειν. Ἢ οὐχ ὁρᾷς, ἔφη, ὅτι καὶ Μήδους ἅπαντας δεδίδαχεν ἑαυτοῦ μεῖον ἔχειν; Ὥστε θάρσει, ὡς ὁ σός γε πατὴρ οὔτε ἄλλον οὐδένα, [15] οὔτ' ἐμὲ πλεονεκτεῖν μαθόντα ἀποπέμψεται.

[1] Τοιαῦτα μὲν δὴ πολλὰ ἐλάλει ὁ Κῦρος· τέλος δὲ, ἡ μὲν μήτηρ ἀπῆλθε, Κῦρος δὲ κατέμενε, καὶ αὐτοῦ ἐτρέφετο. Καὶ ταχὺ μὲν [2] τοῖς ἡλικιώταις συνεκέκρατο, ὥστε οἰκείως διακεῖσθαι· ταχὺ δὲ τοὺς πατέρας αὐτῶν [3] ἀνήρτητο προσιὼν, καὶ ἔνδηλος ὢν ὅτι ἠσπάζετο αὐτῶν τοὺς υἱέας· [4] ὥστε καὶ εἴ τι τοῦ βασιλέως δέοιντο, τοὺς παῖδας ἐκέλευον Κύρου δεῖσθαι διαπράξασθαι σφίσιν. Ὁ δὲ Κῦρος, ὅ, τι δέοιντο αὐτοῦ οἱ παῖδες, διὰ τὴν φιλανθρωπίαν καὶ φιλοτιμίαν, [5] περὶ παντὸς ἐποιεῖτο διαπράττεσθαι. Καὶ ὁ Ἀστυάγης δὲ, ὅ, τι δέοιτο αὐτοῦ ὁ Κῦρος, οὐδὲν ἐδύνατο ἀντιλέγειν, [6] μὴ οὐ χαρίζεσθαι. Καὶ γὰρ ἀσθενήσαντος αὐτοῦ, οὐδέποτε ἀπέλειπε τὸν πάππον, [7] οὐδὲ κλαίων ποτὲ ἐπαύετο· δῆλός τε ἦν πᾶσιν ὅτι ὑπερεφοβεῖτο μὴ οἱ ὁ πάππος ἀποθάνοι· Καὶ γὰρ ἐκ νυκτὸς, εἴ τινος δέοιτο Ἀστυάγης, πρῶτος ᾐσθάνετο Κῦρος [8] καὶ πάντων ἀοκνότατα ἀνεπήδα, ὑπηρετήσων ὅ, τι οἴοιτο χαριεῖσθαι· ὥστε παντάπασιν ἀνεκτήσατο τὸν Ἀστυάγην.

Καὶ ἦν μὲν ἴσως ὁ Κῦρος πολυλογώτερος, ἅμα μὲν διὰ τὴν παιδείαν, ὅτι ἠναγκάζετο ὑπὸ τοῦ διδασκάλου καὶ [9] διδόναι λόγον ὧν ἐποίει, καὶ λαμβάνειν παρ' ἄλλων, ὁπότε δικάζοι· ἔτι δὲ, καὶ [10] διὰ τὸ φιλομαθὴς εἶναι, πολλὰ μὲν αὐτὸς ἀεὶ τοὺς παρόντας ἀνηρώτα, [11] πῶς ἔχοντα τυγχάνοι· καὶ ὅσα αὐτὸς ὑπ' ἄλλων [12] ἐρωτῷτο, διὰ τὸ ἀγχίνους εἶναι, ταχὺ ἀπεκρίνετο· ὥστε ἐκ πάντων τούτων [13] ἡ πολυλογία συνελέγετο αὐτῷ. Ἀλλ', ὥσπερ γὰρ ἐν σώμασιν, [14] ὅσοι νέοι ὄντες μέγεθος ἔλαβον, ὅμως ἐμφαίνεταί τι αὐτοῖς νεαρὸν, [15] ὃ κατηγορεῖ τὴν ὀλιγοετίαν· οὕτω καὶ Κύρου ἐκ τῆς πολλυλογίας οὐ θράσος διεφαίνετο, ἀλλ' ἁπλότης καὶ [16] φιλοστοργία· ὥστε ἐπιθυμίαν τις εἶχεν [17] ἔτι πλείω ἀκούειν αὐτοῦ, ἢ σιωπῶντι παρεῖναι. Ὡς δὲ

προῆγεν ὁ χρόνος αὐτὸν σὺν τῷ μεγέθει, [1] εἰς ὥραν τοῦ πρόσηβον γενέσθαι, ἐν τούτῳ δὴ, τοῖς μὲν λόγοις βραχυτέροις ἐχρῆτο, καὶ τῇ φωνῇ ἡσυχαιτέρᾳ· [2] αἰδοῦς δὲ ἐνεπίμπλατο, ὥστε καὶ ἐρυθραίνεσθαι, ὁπότε συντυγχάνοι τοῖς πρεσβυτέροις· [3] καὶ τὸ σκυλακῶδες, τὸ πᾶσιν ὁμοίως προσπίπτειν, οὐκέτι ὁμοίως προπετῶς εἶχεν. Οὕτω δὲ ἡσυχαίτερος μὲν ἦν, ἐν δὲ ταῖς συνουσίαις πάμπαν ἐπίχαρις· Καὶ γὰρ ὅσα διαγωνίζονται πολλάκις ἥλικες πρὸς ἀλλήλους, [4] οὐχ ἃ κρείσσων ᾔδει ὢν, ταῦτα προὐκαλεῖτο τοὺς συνόντας, ἀλλ᾽ ἅπερ εὖ ᾔδει ἑαυτὸν ἥττονα ὄντα, ταῦτα ἐξῆρχε, φάσκων κάλλιον αὐτῶν ποιήσειν. Καὶ κατῆρχεν ἤδη ἀναπηδῶν ἐπὶ τοὺς ἵππους, [5] ἢ διακοντιούμενος, ἢ διατοξευσόμενος ἀπὸ τῶν ἵππων, οὔπω πάνυ ἔποχος ὤν· ἡττώμενος δὲ, αὐτὸς ἐφ᾽ ἑαυτοῦ μάλιστα ἐγέλα. [6] Ὡς δ᾽ οὐκ ἀπεδίδρασκεν, ἐκ τοῦ ἡττᾶσθαι, εἰς τὸ μὴ ποιεῖν ἃ ἡττῷτο, ἀλλ᾽ ἐκαλινδεῖτο ἐν τῷ πειρᾶσθαι αὖθις βέλτιον ποιεῖν, ταχὺ μὲν εἰς τὸ ἴσον ἀφίκετο τῇ ἱππικῇ τοῖς ἡλικιώταις· ταχὺ δὲ παρήει, [7] διὰ τὸ ἐρᾷν τοῦ ἔργου· ταχὺ δὲ τὰ ἐν τῷ παραδείσῳ θηρία [8] ἀναλώκει, διώκων καὶ βάλλων καὶ κατακαίνων· [9] ὥστε ὁ Ἀστυάγης οὐκέτ᾽ εἶχεν αὐτῷ συλλέγειν θηρία. Καὶ ὁ Κῦρος αἰσθόμενος ὅτι βουλόμενος οὐ δύναιτό οἱ ζῶντα παρέχειν, πολλάκις ἔλεγε πρὸς αὐτὸν,—Ὦ πάππε, [10] τί σε δεῖ θηρία ζητοῦντα πράγματα ἔχειν; Ἀλλ᾽ ἢν ἐμὲ ἐκπέμπῃς ἐπὶ θήραν σὺν τῷ θείῳ, [11] νομιῶ, ὅσα ἂν ἴδω θηρία, σέ μοι ταῦτα τρέφειν.—Ἐπιθυμῶν δὲ σφόδρα ἐξιέναι ἐπὶ τὴν θήραν, οὐκέθ᾽ ὁμοίως λιπαρεῖν ἐδύνατο, ὥσπερ παῖς ὤν, [12] ἀλλ᾽ ὀκνηρότερον προσήει. Καὶ ἃ πρόσθεν τῷ Σάκᾳ ἐμέμφετο, [13] ὅτι οὐ παρίει αὐτὸν πρὸς τὸν πάππον, αὐτὸς ἤδη Σάκας ἑαυτῷ ἐγίγνετο· οὐ γὰρ προσήει, εἰ μὴ προΐδοι, εἰ καιρὸς

εἴη· καὶ τοῦ Σάκα ἐδεῖτο πάντως σημαίνειν αὐτῷ, ὁπότε ἐν καιρῷ εἴη εἰσιέναι, καὶ ὁπότε οὐκ ἐν καιρῷ· ὥστε ὁ Σάκας ἤδη ὑπερεφίλει αὐτὸν, ὥσπερ καὶ οἱ ἄλλοι πάντες.

Ἐπεὶ δ' οὖν ἔγνω ὁ Ἀστυάγης σφόδρα αὐτὸν ἐπιθυμοῦντα τῆς ἔξω θήρας, ἐκπέμπει αὐτὸν σὺν τῷ θείῳ, καὶ φύλακας συμπέμπει, ἐφ' ἵππων, πρεσβυτέρους, ὅπως ἀπὸ τῶν δυσχωριῶν φυλάττοιεν αὐτὸν, καὶ εἴ τῶν ἀγρίων τὶ φανείη θηρίων. Ὁ οὖν Κῦρος τῶν ἑπομένων προθύμως ἐπυνθάνετο, [1] ὁποίοις οὐ χρὴ θηρίοις πελάζειν, καὶ ὁποῖα χρὴ θαῤῥοῦντα διώκειν. Οἱ δ' ἔλεγον ὅτι ἄρκτοι τε πολλοὺς ἤδη πλησιάσαντας διέφθειραν, καὶ λέοντες καὶ κάπροι καὶ παρδάλεις· αἱ δὲ ἔλαφοι, καὶ δορκάδες, καὶ ἄγριοι ὄϊες, καὶ οἱ ὄνοι οἱ ἄγριοι, [2] ἀσινεῖς εἰσιν. Ἔλεγον δὲ καὶ τοῦτο, τὰς δυσχωρίας [3] ὅτι δέοι φυλάττεσθαι οὐδὲν ἧττον ἢ τὰ θηρία· [4] πολλοὺς γὰρ ἤδη αὐτοῖς τοῖς ἵπποις κατακρημνισθῆναι. Καὶ ὁ Κῦρος ταῦτα πάντα ἐμάνθανε προθύμως· [5] ὡς δὲ εἶδεν ἔλαφον ἐκπηδήσασαν, πάντων ἐπιλαθόμενος ὧν ἤκουεν, ἐδίωκεν, οὐδὲν ἄλλο ὁρῶν, ἢ ὅποι ἔφευγε. [6] Καὶ πως διαπηδῶν αὐτῷ ὁ ἵππος πίπτει εἰς γόνατα, καὶ μικροῦ κἀκεῖνον ἐξετραχήλισεν· [7] οὐ μὴν ἀλλ' ἐπέμενεν ὁ Κῦρος μόλις πως, καὶ ὁ ἵππος ἐξανέστη. Ὡς δὲ εἰς τὸ πεδίον ἦλθεν, ἀκοντίσας καταβάλλει τὴν ἔλαφον, [8] καλόν τι χρῆμα καὶ μέγα. Ὁ μὲν δὴ ὑπερέχαιρεν· οἱ δὲ φύλακες προσελάσαντες, [9] ἐλοιδόρουν αὐτὸν, καὶ ἔλεγον εἰς οἷον κίνδυνον ἔλθοι· [10] καὶ ἔφασαν κατερεῖν αὐτοῦ τῷ πάππῳ. [11] Ὁ οὖν Κῦρος εἱστήκει, καταβεβηκὼς, καὶ ἀκούων ταῦτα ἠνιᾶτο. [12] Ὡς δ' ᾔσθετο κραυγῆς, ἀνεπήδησεν ἐπὶ τὸν ἵππον, [13] ὥσπερ ἐνθουσιῶν· καὶ ὡς εἶδεν, ἐκ τοῦ ἐναντίου, [14] κάπρον προσφερόμενον, ἀντίος ἐλαύνει· καὶ

[1] διατεινάμενος εὐστόχως, βάλλει εἰς τὸ μέτωπον, καὶ κατέσχε τὸν κάπρον. Ἐνταῦθα μέν τοι ἤδη καὶ ὁ θεῖος αὐτῷ ἐλοιδορεῖτο, τὴν θρασύτητα ὁρῶν. Ὁ δ', αὐτοῦ λοιδορουμένου, ὅμως ἐδεῖτο, [2] ὅσα αὐτὸς ἔλαβε, ταῦτα ἐᾶσαι αὐτὸν δοῦναι, εἰσκομίσαντα, τῷ πάππῳ. Τὸν δὲ θεῖον εἰπεῖν φασιν,—Ἀλλ' ἢν αἴσθηται ὅτι ἐδίωκες, οὐ σοὶ μόνον, [3] ἀλλὰ καὶ ἐμοὶ λοιδορήσεται, ὅτι σε εἴων.—Κἂν βούληται,—φάναι αὐτὸν,—μαστιγωσάτω, ἐπειδάν γε ἐγὼ δῶ αὐτῷ. Καὶ σύ γε εἰ βούλει, ἔφη, ὦ θεῖε, [4] τιμωρησάμενος ὅ, τι βούλει, τοῦτο ὅμως χάρισαί μοι.—Καὶ ὁ Κυαξάρης μέντοι [5] τελευτῶν, εἶπε,—Ποίει ὅπως βούλει· σὺ γὰρ νῦν γε ἡμῶν ἔοικας βασιλεὺς εἶναι.—Οὕτω δὴ ὁ Κῦρος εἰσκομίσας τὰ θηρία, ἐδίδου τε τῷ πάππῳ, [6] καὶ ἔλεγεν, ὅτι αὐτὸς ταῦτα θηράσειεν ἐκείνῳ. Καὶ τὰ ἀκόντια ἐδείκνυε μὲν οὔ, κατέθηκε δὲ ἡματωμένα, ὅπου ᾤετο τὸν πάππον ὄψεσθαι. Ὁ δὲ Ἀστυάγης ἄρα εἶπεν,—[7] Ἀλλ', ὦ παῖ, δέχομαι μὲν ἔγωγε ἡδέως, ὅσα μοι δίδως· οὐ μέντοι δέομαί γε τούτων οὐδενὸς, ὥστε σὲ κινδυνεύειν.—Καὶ ὁ Κῦρος ἔφη,—Εἰ τοίνυν μὴ σὺ δέῃ, ἱκετεύω, ὦ πάππε, ἐμοὶ δὸς αὐτὰ, [8] ὅπως ἐγὼ διαδῶ τοῖς ἡλικιώταις.—Ἀλλ', ὦ παῖ, ἔφη ὁ Ἀστυάγης, καὶ ταῦτα λαβὼν διαδίδου ὅτῳ σὺ βούλει, [9] καὶ τῶν ἄλλων ὁπόσα ἐθέλεις.—Καὶ ὁ Κῦρος, λαβὼν, ἐδίδου τε ἄρα τοῖς παισὶ, καὶ ἅμα ἔλεγεν.—

[10] Ὦ παῖδες, ὡς ἄρα ἐφλυαροῦμεν, ὅτε τὰ ἐν τῷ παραδείσῳ θηρία ἐθηρῶμεν· ὅμοιον γὰρ ἔμοιγε δοκεῖ εἶναι, οἷόν περ εἴ τις δεδεμένα ζῶα [11] θηρῴη. Πρῶτον μὲν γὰρ, ἐν μικρῷ χωρίῳ ἦν· ἔπειτα, καὶ μικρὰ καὶ ψωραλέα· καὶ τὸ μὲν αὐτῶν, χωλὸν ἦν· τὸ δὲ, κολοβόν. Τὰ δ' ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ λειμῶσι θηρία,—ὡς μὲν καλὰ, ὡς δὲ μεγάλα, ὡς δὲ λιπαρὰ ἐφαίνετο! Καὶ

αἱ μὲν ἔλαφοι, ὥσπερ πτηναὶ, ἥλλοντο πρὸς τὸν οὐρανόν· οἱ δὲ κάπροι, ὥσπερ τοὺς ἄνδρας φασὶ τοὺς ἀνδρείους, [1] ὁμόσε ἐφέροντο· ὑπὸ δὲ τῆς πλατύτητος [2] οὐδὲ ἁμαρτεῖν οἷόντε ἦν αὐτῶν· καλλίω δὲ, ἔφη, ἔμοιγε δοκεῖ καὶ τεθνηκότα ταῦτα εἶναι, ἢ ζῶντα ἐκεῖνα τὰ περιῳκοδομημένα.—[3] Ἀλλ' ἆρα ἂν, ἔφη, ἀφεῖεν καὶ ὑμᾶς οἱ πατέρες ἐπὶ τὴν θήραν;—[4] Καὶ ῥᾳδίως γ' ἂν, ἔφασαν, εἰ Ἀστυάγης κελεύοι.—Καὶ ὁ Κῦρος εἶπε,—[5] Τίς ἂν οὖν ὑμῶν πρὸς Ἀστυάγην μνησθείη;—[6] Τίς γὰρ ἂν, ἔφασαν, σοῦ γε ἱκανώτερος πεῖσαι;—Ἀλλὰ, μὰ τὸν Δία, ἔφη, ἐγὼ μὲν οὐκ οἶδ' ὅστις ἄνθρωπος γεγένημαι· οὐδὲ γὰρ λέγειν οἷός τ' εἰμὶ, οὐδ' ἀναβλέπειν πρὸς τὸν πάππον ἐκ τοῦ ἴσου ἔτι δύναμαι. [7] Ἢν δὲ τοσοῦτον ἐπιδιδῶ, δέδοικα, ἔφη, μὴ παντάπασι βλάξ τις καὶ ἠλίθιος γένωμαι. Παιδάριον δὲ ὢν, δεινότατον λαλεῖν ἐδόκουν εἶναι.—Καὶ οἱ παῖδες εἶπον,—[8] Πονηρὸν λέγεις τὸ πρᾶγμα, εἰ μηδὲ ὑπὲρ ἡμῶν, ἄν τι δέῃ, δυνήσῃ πράττειν, [9] ἀλλ' ἄλλου τινὸς ἡμᾶς τὸ ἐπὶ σοὶ ἀνάγκη δεῖσθαι.—Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Κῦρος, [10] ἐδήχθη· καὶ σιγῇ ἀπελθὼν, [11] διακελευσάμενος ἑαυτῷ τολμᾷν, εἰσῆλθεν, [12] ἐπιβουλεύσας ὅπως ἂν ἀλυπότατα εἴποι πρὸς τὸν πάππον, καὶ διαπράξειεν αὐτῷ τε καὶ τοῖς παισὶν ὧν ἐδέοντο. Ἤρξατο οὖν ὧδε·

Εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ πάππε, [13] ἤν τις ἀποδράσῃ τῶν οἰκετῶν καὶ λάβῃς αὐτὸν, τί αὐτῷ χρήσῃ;—Τί δὴ ἄλλο, ἔφη, ἢ δήσας ἐργάζεσθαι ἀναγκάζω;—[14] Ἢν δὲ αὐτόματός σοι πάλιν ἐπέλθῃ, πῶς ποιήσεις;—Τί δὲ, ἔφη, ἢ μαστιγώσας αὐτόν γε, ἵνα μὴ αὖθις τοῦτο ποιῇ, ἔπειτα ἐξ ἀρχῆς πάλιν αὐτῷ χρήσομαι;—[15] Ὥρα οὖν, ἔφη ὁ Κῦρος,—παρασκευάζεσθαί σοι εἴη ὅτῳ μαστιγώσεις με, [16] ὡς βουλευόμενόν γε ὅπως ἀποδρῶ, λαβὼν τοὺς ἐμοὺς ἡλικιώτας ἐπὶ θήραν.—Καὶ ὁ Ἀστυ-

άγης.—Καλῶς, ἔφη, ἐποίησας προειπών. [1] ἔνδοθεν γὰρ ἀπαγορεύω σοι μὴ κινεῖσθαι. Χαρίεν γὰρ, ἔφη, εἰ ἕνεκα κρεαδίων [2] τῇ θυγατρὶ τὸν παῖδα ἀποβουκολήσαιμι.—Ἀκούσας ταῦτα ὁ Κῦρος, ἐπείθετο μὲν καὶ ἔμενεν· ἀνιαρὸς δὲ καὶ σκυθρωπὸς ὢν, σιωπῇ [3] διῆγεν. Ὁ μέντοι Ἀστυάγης, ἐπεὶ ἔγνω αὐτὸν λυπούμενον ἰσχυρῶς, βουλόμενος αὐτῷ χαρίσασθαι, ἐξάγει ἐπὶ θήραν· καὶ πεζοὺς πολλοὺς καὶ ἱππέας [4] συναλίσας, καὶ τοὺς παῖδας, [5] καὶ συνελάσας εἰς τὰ ἱππάσιμα χωρία τὰ θηρία, ἐποίησε μεγάλην θήραν. Καὶ βασιλικῶς δὴ αὐτὸς παρὼν, ἀπηγόρευε μηδένα βάλλειν, πρὶν Κῦρος ἐμπλησθείη βάλλων. Ὁ δὲ Κῦρος οὐκ εἴα κωλύειν·—Ἀλλ' εἰ βούλει, ἔφη, ὦ πάππε, ἡδέως με θηρᾶν, [6] ἄφες πάντας τοὺς κατ' ἐμὲ διώκειν καὶ διαγωνίζεσθαι, ὅπως ἕκαστος τὰ κράτιστα δύναιτο·—Ἐνταῦθα δὴ ὁ Ἀστυάγης ἀφίησι· [7] καὶ στὰς ἐθεᾶτο τοὺς ἁμιλλωμένους ἐπὶ τὰ θηρία, καὶ φιλονεικοῦντας, καὶ διώκοντας, καὶ ἀκοντίζοντας. Καὶ τῷ Κύρῳ ἥδετο, οὐ δυναμένῳ σιγᾶν ὑπὸ τῆς ἡδονῆς, ἀλλ', [8] ὥσπερ σκύλακι γενναίῳ, ἀνακλάζοντι, ὁπότε πλησιάζοι θηρίῳ, καὶ παρακαλοῦντι ὀνομαστὶ ἕκαστον. Καὶ [9] τοῦ μὲν καταγελῶντα αὐτὸν ὁρῶν εὐφραίνετο, τὸν δέ τινα καὶ ἐπαινοῦντα αὐτὸν ᾐσθάνετο, οὐδ' ὁπωστιοῦν φθονερῶς. Τέλος δ' οὖν, πολλὰ θηρία ἔχων ὁ Ἀστυάγης [10] ἀπῄει. Καὶ τολοιπὸν οὕτως ἥσθη τῇ τότε θήρᾳ, ὥστε ἀεὶ, ὁπότε οἷόν τε εἴη, [11] συνεξῄει τῷ Κύρῳ, καὶ ἄλλους τε πολλοὺς παρελάμβανε, καὶ τοὺς παῖδας, Κύρου ἕνεκα. Τὸν μὲν δὴ πλεῖστον χρόνον οὕτω διῆγεν ὁ Κῦρος, πᾶσιν ἡδονῆς μὲν καὶ ἀγαθοῦ τινος συναίτιος ὤν, κακοῦ δὲ οὐδενί.

* * *

Ἐκ τοῦ βιβλίου πέμπτου.

ΠΑΝΘΕΙΑ.

Καλέσας δὲ ὁ Κῦρος Ἀράσπην Μῆδον, (ὃς ἦν αὐτῷ ἐκ παιδὸς ἑταῖρος, [1] ᾧ καὶ τὴν στολὴν ἐκδὺς, ἔδωκε τὴν Μηδικὴν, ὅτε παρὰ Ἀστυάγους εἰς Πέρσας ἀπῄει,) τοῦτον ἐκέλευσε διαφυλάξαι αὐτῷ [2] τήν τε γυναῖκα ϗ τὴν σκηνήν· ἦν δὲ αὕτη [3] ἡ γυνὴ Ἀβραδάτα τοῦ Σούσων βασιλέως· ὅτε δὲ ἡλίσκετο τὸ τῶν Ἀσσυρίων στρατόπεδον, ὁ ἀνὴρ αὐτῆς [4] οὐκ ἔτυχεν ἐν τῷ στρατοπέδῳ ὢν, ἀλλὰ πρὸς τὸν Βακτριανῶν βασιλέα [5] πρεσβεύων ᾤχετο· ἔπεμψε δὲ αὐτὸν ὁ Ἀσσύριος περὶ συμμαχίας· ξένος γὰρ ὢν ἐτύγχανε τῷ τῶν Βακτριανῶν βασιλεῖ.—ταύτην οὖν ἐκέλευσεν ὁ Κῦρος διαφυλάττειν τὸν Ἀράσπην, ἕως ἂν αὐτὸς λάβῃ. Κελευόμενος δὲ ὁ Ἀράσπης ἐπήρετο,—Ἑώρακας δ', ἔφη, ὦ Κῦρε, τὴν γυναῖκα, ἥν με κελεύεις φυλάττειν;—Μὰ Δί', ἔφη ὁ Κῦρος, οὐκ ἔγωγε.—Ἀλλ' ἐγὼ, ἔφη, ἡνίκα ἐξῃροῦμεν σοι αὐτήν· καὶ δῆτα, ὅτε μὲν εἰσήλθομεν εἰς τὴν σκηνὴν αὐτῆς τὸ πρῶτον, οὐ διέγνωμεν αὐτήν· (χαμαί τε γὰρ ἐκάθητο, καὶ αἱ θεράπαιναι πᾶσαι περὶ αὐτήν· ϗ τοίνυν [6] ὁμοίαν ταῖς δούλαις εἶχε τὴν ἐσθῆτα·) ἐπεὶ δὲ, γνῶναι βουλόμενοι [7] ποία εἴη ἡ δέσποινα, πάσας περιεβλέψαμεν, [8] ταχὺ πάνυ καὶ πασῶν ἐφαίνετο διαφέρουσα τῶν ἄλλων, καίπερ καθημένη, κεκαλυμμένη τε καὶ εἰς γῆν ὁρῶσα. Ὡς δὲ ἀναστῆναι αὐτὴν ἐκελεύσαμεν, [9] συνανέστησαν μὲν αὐτῇ πᾶσαι αἱ ἀμφ' αὐτήν· διήνεγκε δὲ ἐνταῦθα, πρῶτον μὲν, [10] τῷ μεγέθει, ἔπειτα δὲ, τῇ ῥώμῃ, ϗ τῇ ἀρετῇ, ϗ τῇ εὐσχημοσύνῃ, καίπερ ἐν ταπεινῷ σχήματι ἑστηκυῖα. [11] Δῆλα δ' ἦν αὐτῇ ϗ τὰ δάκρυα καταστάζοντα—τὰ μὲν κατὰ

τῶν πέπλων, τὰ δὲ καὶ ἐπὶ τοὺς πόδας. [1]Ὡς δ' ἡμῶν ὁ γεραίτερος εἶπε,—Θάῤῥει, ὦ γύναι· καλὸν μὲν γὰρ καὶ ἀγαθὸν ἀκούομεν καὶ τὸν σὸν ἄνδρα εἶναι, νῦν μέντοι ἐξαιροῦμεν ἀνδρί σε,—[2]εὖ ἴσθι ὅτι—οὔτε τὸ εἶδος ἐκείνου χείρονι, οὔτε τὴν γνώμην, οὔτε τὴν δύναμιν· ἀλλ', ὡς ἡμεῖς γε νομίζομεν, εἴ τις καὶ ἄλλος ἀνὴρ, καὶ ὁ Κῦρος ἄξιός ἐστι θαυμάζεσθαι, [3]οὗ σὺ ἔσῃ τὸ ἀπὸ τοῦδε.—Ὡς οὖν τοῦτο ἤκουσεν ἡ γυνὴ, [4]περικατεῤῥήξατό τε τὸν ἄνωθεν πέπλον, καὶ ἀνωδύρατο· συνανεβόησαν δὲ αὐτῇ καὶ αἱ δμωαί. Ἐν τούτῳ δ' ἐφάνη μὲν αὐτῆς τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ προσώπου, ἐφάνη δὲ ἡ δέρη καὶ αἱ χεῖρες.—καὶ εὖ ἴσθι, ἔφη, ὦ Κῦρε, ὡς ἐμοί τε ἔδοξε καὶ τοῖς ἄλλοις πᾶσι τοῖς ἰδοῦσι, [5]μήπω φῦναι μηδὲ γενέσθαι γυναῖκα, ἀπὸ θνητῶν, τοιαύτην ἐν τῇ Ἀσίᾳ·—ἀλλὰ πάντως, ἔφη, καὶ σὺ θεάσῃ αὐτήν.—Καὶ ὁ Κῦρος ἔφη,—Ναὶ μὰ Δία, πολύ γε ἧττον, εἰ τοιαύτη ἐστὶν οἵαν σὺ λέγεις.—Τί δαί; ἔφη ὁ νεανίσκος.—[6]Ὅτι, ἔφη, καὶ νῦν [7]σοῦ ἀκούσας ὅτι καλή ἐστιν, [8]εἰ πεισθήσομαι ἐλθεῖν θεασόμενος, οὐ πάνυ μοι σχολῆς οὔσης, [9]δέδοικα μὴ, πολὺ θᾶττον, ἐκείνη με αὖθις ἀναπείσῃ καὶ πάλιν ἐλθεῖν θεασόμενον· [10]ἐκ δὲ τούτου ἴσως ἂν ἀμελήσας ὧν με δεῖ πράττειν, καθοίμην ἐκείνην θεώμενος.

* * *

Ἐκ τοῦ βιβλίου ἕκτου.

[11]Βουλόμενος δέ τινα κατάσκοπον πέμψαι ἐπὶ Λυδίας, καὶ μαθεῖν ὅ, τι πράσσει Ἀσσύριος, ἔδοξεν αὐτῷ ἐπιτήδειος εἶναι Ἀράσπας ἐλθεῖν ἐπὶ τοῦτο, ὁ φυλάττων τὴν καλὴν γυναῖκα. Συνεβεβήκει γὰρ τῷ Ἀράσπᾳ τοιάδε· [12]ληφθεὶς ἔρωτι τῆς γυναικὸς, ἠναγκάσθη προσενεγκεῖν λόγους αὐτῇ περὶ συνουσίας. [13]Ἡ δὲ

ἀπέφησε μὲν, καὶ ἦν πιστὴ τῷ ἀνδρὶ, καίπερ ἀπόντι (ἐφίλει γὰρ αὐτὸν ἰσχυρῶς·) [1] οὐ μέντοι κατηγόρησε τοῦ Ἀράσπου πρὸς τὸν Κῦρον, [2] ὀκνοῦσα συμβαλεῖν φίλους ἄνδρας. Ἐπεὶ δὲ ὁ Ἀράσπας, δοκῶν [3] ὑπηρετήσειν τῷ τυχεῖν ἃ ἐβούλετο, ἠπείλησε τῇ γυναικὶ, ὅτι εἰ μὴ βούλοιτο ἑκοῦσα, ἄκουσα ποιήσοι ταῦτα· ἐκ τούτου ἡ γυνὴ, ὡς ἔδεισε τὴν βίαν, οὐκέτι κρύπτει, ἀλλὰ πέμπει [4] τὸν εὐνοῦχον πρὸς τὸν Κῦρον, καὶ κελεύει λέξαι ἅπαντα. Ὁ δ' ὡς ἤκουσεν, [5] ἀναγελάσας ἐπὶ τῷ κρείττονι τοῦ ἔρωτος φάσκοντι εἶναι, πέμπει Ἀρτάβαζον σὺν τῷ εὐνούχῳ, καὶ κελεύει αὐτῷ εἰπεῖν βιάζεσθαι μὲν μὴ τοιαύτην γυναῖκα, πείθειν δὲ, εἰ δύναιτο, [6] οὐκ ἔφη κωλύειν. Ἐλθὼν δὲ ὁ Ἀρτάβαζος πρὸς τὸν Ἀράσπαν ἐλοιδόρησεν αὐτὸν, [7] παρακαταθήκην τε ὀνομάζων τὴν γυναῖκα, ἀσέβειάν τε αὐτοῦ λέγων, ἀδικίαν τε καὶ ἀκράτειαν· ὥστε τὸν Ἀράσπαν πολλὰ μὲν δακρύειν ὑπὸ λύπης, [8] καταδύεσθαι δ' ὑπὸ τῆς αἰσχύνης, ἀπολωλέναι δὲ τῷ φόβῳ μή τι καὶ πάθῃ ὑπὸ Κύρου.

Ὁ οὖν Κῦρος καταμαθὼν ταῦτα, ἐκάλεσέ τι αὐτὸν, καὶ μόνος μόνῳ ἔλεξεν·—Ὁρῶ σε, ἔφη, ὦ Ἀράσπα, φοβούμενόν τε ἐμὲ καὶ ἐν αἰσχύνῃ [9] δεινῶς ἔχοντα. [10] Παῦσαι οὖν τούτων· ἐγὼ γὰρ θεούς τε ἀκούω [11] ἔρωτος ἡσσῆσθαι, [12] ἀνθρώπους τε οἶδα, καὶ μάλα φρονίμους δοκοῦντας εἶναι, οἷα πεπόνθασιν ὑπ' ἔρωτος· [13] καὶ αὐτὸς δ' ἐμαυτοῦ κατέγνων μὴ ἂν καρτερῆσαι ὥστε συνὼν καλοῖς ἀμελῆσαι αὐτῶν. Καὶ σοὶ δὲ τούτου τοῦ πράγματος ἐγὼ αἴτιός εἰμι· [14] ἐγὼ γάρ σε συγκαθεῖρξα τούτῳ τῷ ἀμάχῳ πράγματι.—Καὶ ὁ Ἀράσπας [15] ὑπολαβὼν εἶπεν,—Ἀλλὰ σὺ μὲν, ὦ Κῦρε, καὶ [16] ταῦτα ὅμοιος εἶ οἷός περ καὶ τἄλλα, πρᾷός τε καὶ [17] συγγνώμων τῶν ἀνθρωπίνων ἁμαρτημάτων· ἐμὲ δ',

ἔφη, καὶ οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι καταδύουσι τῷ ἄχει. [1] Ὡς γὰρ ὁ θροῦς διῆλθε τῆς ἐμῆς συμφορᾶς, οἱ μὲν ἐχθροὶ [2] ἐφήδονταί μοι, οἱ δὲ φίλοι, προσιόντες, συμβουλεύουσιν [3] ἐκποδὼν ἔχειν ἐμαυτὸν, μή τι καὶ πάθω ὑπὸ σοῦ, [4] ὡς ἠδικηκότος ἐμοῦ μεγάλα.—Καὶ ὁ Κῦρος εἶπεν,—Εὖ τοίνυν ἴσθι, ὦ Ἀράσπα, [5] ὅτι ταύτῃ τῇ δόξῃ οἷός τ᾽ εἶ ἐμοί τε ἰσχυρῶς χαρίσασθαι, καὶ τοὺς συμμάχους μεγάλα ὠφελῆσαι.—[6] Εἰ γὰρ γένοιτο, ἔφη ὁ Ἀράσπας, ὅ, τι ἐγώ σοι ἐν καιρῷ ἂν γενοίμην αὖ χρήσιμος·—Εἰ τοίνυν, ἔφη, προσποιησάμενος ἐμὲ φεύγειν, ἐθέλοις εἰς τοὺς πολεμίους ἐλθεῖν, [7] οἶμαι ἄν σε πιστευθῆναι ὑπὸ τῶν πολεμίων. Ἔγωγε, ναὶ μὰ Δί᾽, ἔφη ὁ Ἀράσπας, [8] καὶ ὑπὸ τῶν φίλων οἶδα ὅτι, ὡς σὲ πεφευγὼς, λόγον ἂν παρέχοιμι.—Ἔλθοις ἂν τοίνυν, ἔφη, ἡμῖν, πάντα εἰδὼς τὰ τῶν πολεμίων· οἶμαι δὲ καὶ λόγων καὶ βουλευμάτων κοινωνὸν ἄν σε ποιοῖντο, διὰ τὸ πιστεύειν· [9] ὥστε μηδὲ ἕν σε λεληθέναι ὧν βουλόμεθα εἰδέναι·—[10] Ὡς πορεύσομαι οὖν, ἔφη, ἤδη νυνί· καὶ γὰρ τοῦτο, ἴσθι, ἓν τῶν πιστῶν ἔσται, [11] τὸ δοκεῖν με, ὑπὸ σοῦ μελλήσοντά τι παθεῖν, ἐκπεφευγέναι.—Ἦ καὶ δυνήσῃ, ἔφη, ἀπολιπεῖν τὴν καλὴν Πάνθειαν; [12] Δύο γὰρ, ἔφη, ὦ Κῦρε, σαφῶς ἔχω ψυχάς. [13] Νῦν τοῦτο πεφιλοσόφηκα μετὰ τοῦ ἀδίκου σοφιστοῦ τοῦ Ἔρωτος. Οὐ γὰρ δὴ μία γε οὖσα, ἅμα ἀγαθή τέ ἐστι καὶ κακὴ, οὐδ᾽ ἅμα καλῶν τε καὶ αἰσχρῶν ἔργων ἐρᾷ, καὶ [14] ταυτὰ ἅμα βούλεταί τε καὶ οὐ βούλεται πράττειν· ἀλλὰ δῆλον ὅτι δύο ἐστὸν ψυχὰ, καὶ ὅταν μὲν ἡ ἀγαθὴ κρατῇ, τὰ καλὰ πράττεται· ὅταν δὲ ἡ πονηρὰ, τὰ αἰσχρὰ ἐπιχειρεῖται. Νῦν δὲ, ὡς σὲ σύμμαχον ἔλαβε, κρατεῖ ἡ ἀγαθὴ, καὶ πάνυ πολύ.—Εἰ τοίνυν καὶ σοὶ δοκεῖ πορεύεσθαι, ἔφη ὁ Κῦρος, ὧδε χρὴ ποιεῖν, ἵνα κἀκείνοις πιστότερος ᾖς· ἐξάγγελλέ τε αὐ-

τοῖς τὰ παρ' ἡμῶν, οὕτω τε ἐξάγγελλε, [1] ὡς ἂν αὐτοῖς τὰ παρὰ σοῦ λεγόμενα ἐμποδὼν μάλιστ' ἂν εἴη ὧν βούλονται πράττειν. Εἴη δ' ἂν ἐμποδὼν, εἰ ἡμᾶς φαίης παρασκευάζεσθαι [2] ἐμβαλεῖν που τῆς ἐκείνων χώρας· ταῦτα γὰρ ἀκούοντες, [3] ἧττον ἂν παντὶ σθένει ἀθροίζοιντο, ἕκαστός τις φοβούμενος κ) περὶ τῶν οἴκοι. Καὶ μένε, ἔφη, παρ' ἐκείνοις [4] ὁτιπλεῖστον χρόνον· ἃ γὰρ ἂν ποιῶσιν, ὅταν ἐγγύτατα ἡμῶν ὦσι, ταῦτα μάλιστα ἡμῖν καιρὸς εἰδέναι ἔσται· Συμβούλευε δ' αὐτοῖς κ) ἐκτάττεσθαι [5] ὅπη ἂν δοκῇ κράτιστον εἶναι· ὅταν γὰρ σὺ ἀπέλθῃς, εἰδέναι δοκῶν τὴν τάξιν αὐτῶν, [6] ἀναγκαῖον οὕτω τετάχθαι αὐτοῖς· [7] μετατάσσεσθαι γὰρ ὀκνήσουσι· κ) ἤν πῃ ἄλλῃ μετατάττωνται, [8] ἐξ ὑπογύου ταράξονται.—Ἀράσπας μὲν δὴ οὕτως ἐξελθὼν, συλλαβὼν τοὺς πιστοτάτους θεράποντας, καὶ εἰπὼν πρός τινας [9] οἷα ᾤετο συμφέρειν τῷ πράγματι, ᾤχετο.

Ἡ δὲ Πάνθεια, [10] ὡς ᾔσθετο οἰχόμενον τὸν Ἀράσπαν, πέμψασα πρὸς τὸν Κῦρον εἶπε·—Μὴ λύπου, ὦ Κῦρε, ὅτι Ἀράσπας οἴχεται εἰς τοὺς πολεμίους· ἐὰν γὰρ ἐμὲ ἐάσῃς πέμψαι πρὸς τὸν ἐμὸν ἄνδρα, [11] ἐγώ σοι ἀναδέχομαι ἥξειν πολὺ Ἀράσπου πιστότερόν σοι φίλον· [12] καὶ δύναμιν δὲ οἶδ' ὅτι ὁπόσην ἂν δύνηται ἔχων παρέσται σοι. Καὶ γὰρ ὁ μὲν πατὴρ τοῦ νῦν βασιλεύοντος φίλος ἦν αὐτῷ· ὁ δὲ νῦν βασιλεύων καὶ ἐπεχείρησέ ποτε ἐμὲ καὶ τὸν ἄνδρα διασπάσαι ἀπ' ἀλλήλων· ὑβριστὴν οὖν νομίζων αὐτὸν, οἶδ' ὅτι ἀσμένως ἂν πρὸς ἄνδρα οἷος σὺ εἶ ἀπαλλαγείη.—Ἀκούσας ταῦτα ὁ Κῦρος κελεύει πέμπειν πρὸς τὸν ἄνδρα· ἡ δ' ἔπεμψεν· Ὡς δ' ἔγνω ὁ Ἀβραδάτης [13] τὰ παρὰ τῆς γυναικὸς σύμβολα, κ) τἄλλα δὲ ᾔσθετο ὡς εἶχεν, ἄσμενος πορεύεται πρὸς Κῦρον, ἵππους ἔχων ἀμφὶ τοὺς δισχιλίους· [14] Ὡς δ' ἦν πρὸς τοῖς τῶν Περσῶν σκο-

ποῖς, πέμπει πρὸς τὸν Κῦρον, εἰπὼν ὅς ἦν. Ὁ δὲ Κῦρος εὐθὺς ἄγειν κελεύει αὐτὸν πρὸς τὴν γυναῖκα. Ὡς δ' ἰδέτην ἀλλήλους ἡ γυνὴ καὶ ὁ Ἀβραδάτης, ἠσπάσαντο ἀλλήλους [1] ὡς εἰκὸς ἐκ δυσελπίστου. Ἐκ τούτου δὴ λέγει ἡ Πάνθεια [2] τοῦ Κύρου τὴν ὁσιότητα καὶ τὴν σωφροσύνην, καὶ τὴν πρὸς αὐτὴν κατοίκτισιν. Ὁ δὲ Ἀβραδάτης ἀκούσας εἶπε,—[3] Τί ἂν οὖν ἐγὼ ποιῶν, ὦ Πάνθεια, χάριν Κύρῳ ὑπέρ τε σοῦ καὶ ἐμαυτοῦ ἀποδοίην,—Τί δὲ ἄλλο, ἔφη ἡ Πάνθεια, ἢ πειρώμενος ὅμοιος περὶ ἐκεῖνον εἶναι οἷός περ καὶ ἐκεῖνος περὶ σέ;

Ἐκ τούτου δὴ ἔρχεται πρὸς τὸν Κῦρον ὁ Ἀβραδάτης· καὶ ὡς εἶδεν αὐτόν, [4] λαβόμενος τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ εἶπεν,—Ἀνθ' ὧν σὺ εὖ πεποίηκας ἡμᾶς, ὦ Κῦρε, [5] οὐκ ἔχω τί μεῖζον εἴπω, ἢ ἔτι φίλον σοι ἐμαυτὸν δίδωμι καὶ θεράποντα καὶ σύμμαχον· καὶ, [6] ὅσα ἂν ὁρῶ σε σπουδάζοντα, συνεργός σοι πειράσομαι γίγνεσθαι [7] ὡς ἂν δύνωμαι κράτιστος.—Καὶ ὁ Κῦρος εἶπεν,—Ἐγὼ δὲ δέχομαι· καὶ νῦν μέν σε ἀφίημι, ἔφη, σὺν τῇ γυναικὶ δειπνεῖν· αὖθις δὲ καὶ παρ' ἐμοὶ [8] δεήσει σε σκηνοῦν σὺν τοῖς σοῖς τε καὶ ἐμοῖς φίλοις.

Ἐκ τούτου ὁρῶν ὁ Ἀβραδάτης σπουδάζοντα τὸν Κῦρον [9] περὶ τὰ δρεπανηφόρα ἅρματα καὶ περὶ τοὺς τεθωρακισμένους ἵππους τε καὶ ἱππέας, [10] ἐπειρᾶτο συντελεῖν αὐτῷ εἰς τὰ ἑκατὸν ἅρματα ἐκ τοῦ ἱππικοῦ τοῦ ἑαυτοῦ, [11] ὅμοια ἐκείνῳ· αὐτὸς δὲ, [12] ὡς ἡγησόμενος αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ἅρματος, παρεσκευάζετο· [13] Συνεζεύξατο δὲ τὸ ἑαυτοῦ ἅρμα τετράρυμόν τε καὶ ἐξ ἵππων ὀκτώ· ἡ δὲ Πάνθεια ἡ γυνὴ αὐτοῦ, ἐκ τῶν ἑαυτῆς χρημάτων, χρυσοῦν τε αὐτῷ θώρακα ἐποιήσατο, καὶ χρυσοῦν κράνος, ὡσαύτως δὲ καὶ περιβραχιόνια· [14] τοὺς δ' ἵππους τοῦ ἅρματος χαλκοῖς πᾶσι προβλήμασι κατεσκευάσατο. Ἀβραδάτης μὲν ταῦτα ἔπραττε.

* * *

Ἀβραδάτης δὲ ὁ Σούσων βασιλεὺς εἶπεν,—Ἐγώ σοι ὦ Κῦρε, [1] ἐθελεύσιος ὑφίσταμαι τὴν κατὰ πρόσωπον τῆς ἀντίας φάλαγγος τάξιν ἔχειν, εἰ μή τι σοι ἄλλο δοκεῖν.—Καὶ ὁ Κῦρος ἀγασθεὶς αὐτὸν ϗ δεξιωσάμενος, ἐπήρετο τοὺς ἐπὶ τοῖς ἄλλοις ἅρμασι Πέρσας,—Ἦ ϗ ὑμεῖς, ἔφη, ταῦτα συγχωρεῖτε;—Ἐπεὶ δὲ ἐκεῖνοι ἀπεκρίναντο, ὅτι οὐ καλὸν εἴη ταῦτα ὑφίεσθαι, [2] διεκλήρωσεν αὐτοὺς, [3] ϗ ἔλαχεν Ἀβραδάτης ἧπερ ὑφίστατο, ϗ ἐγένετο κατὰ τοὺς Αἰγυπτίους. Τότε μὲν δὴ ἀπιόντες, καὶ ἐπιμεληθέντες ὧν προεῖπον, ἐδειπνοποιοῦντο, καὶ φυλακὰς καταστησάμενοι, [4] ἐκοιμήθησαν. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ πρωῒ μὲν ὁ Κῦρος ἐθύετο· ὁ δ' ἄλλος στρατὸς, ἀριστήσας ϗ [5] σπονδὰς ποιησάμενος, [6] ἐξωπλίζετο πολλοῖς μὲν καὶ καλοῖς χιτῶσι, πολλοῖς δὲ καὶ καλοῖς θώραξι καὶ κράνεσιν· ὥπλιζον δὲ καὶ ἵππους [7] προμετωπιδίοις καὶ προστερνιδίοις. [8] ϗ τοὺς μὲν μονίππους παραμηριδίοις, τοὺς δ' ἐπὶ τοῖς ἅρμασι, παραπλευριδίοις· [9] ὥστε ἤστραπτε μὲν χαλκῷ, ἤνθει δὲ φοινικίσι πᾶσα ἡ στρατιά.

Καὶ τῷ Ἀβραδάτῃ δὲ τὸ τετράρυμον ἅρμα ϗ ἵππων ὀκτὼ παγκάλως ἐκεκόσμητο. Ἐπεὶ δ' ἔμελλε τὸν λινοῦν θώρακα, [10] ὅς ἐπιχώριος ἦν αὐτοῖς, ἐνδύεσθαι, προσφέρει αὐτῷ ἡ Πάνθεια χρυσοῦν κράνος, καὶ περιβραχιόνια, καὶ ψέλλια πλατέα περὶ τοὺς καρποὺς τῶν χειρῶν, καὶ χιτῶνα πορφυροῦν, [11] ποδήρη, στολιδωτὸν τὰ κάτω, [12] καὶ λόφον ὑακινθινοβαφῆ. [13] Ταῦτα δὲ ἐποιήσατο, λάθρα τοῦ ἀνδρὸς ἐκμετρησαμένη τὰ ἐκείνου ὅπλα. Ὁ δὲ ἰδὼν ἐθαύμασέ τε, καὶ ἐπήρετο τὴν Πάνθειαν,—Σὺ δή που, ὦ γύναι, συγκόψασα τὸν

σαυτῆς κόσμον, τὰ ὅπλα μοι ἐποιήσω;—[1] Μὰ Δί', ἔφη ἡ Πάνθεια, τόν γε πλείστου ἄξιον· σὺ γάρ ἔμοιγ', ἢν καὶ τοῖς ἄλλοις φανῇς οἷος ἐμοὶ δοκεῖς εἶναι, μέγιστος κόσμος ἔσῃ.—Ταῦτα δὲ λέγουσα ἐνέδυέ τε τὰ ὅπλα, [2] καὶ λανθάνειν μὲν ἐπειρᾶτο, ἐλείβετο δὲ αὐτῇ τὰ δάκρυα κατὰ τῶν παρειῶν.

Ἐπεὶ δὲ, καὶ πρόσθεν ὢν ἀξιοθέατος ὁ Ἀβραδάτης ὡπλίσθη τοῖς ὅπλοις τούτοις, ἐφάνη μὲν κάλλιστος καὶ [3] ἐλευθεριώτατος, ἅτε καὶ τῆς φύσεως ὑπαρχούσης· [4] λαβὼν δὲ παρὰ τοῦ ὑφηνιόχου τὰς ἡνίας, παρεσκευάζετο ὡς ἀναβησόμενος ἤδη ἐπὶ τὸ ἅρμα. Ἐν δὲ τούτῳ ἡ Πάνθεια, ὑποχωρῆσαι κελεύσασα τοὺς παρόντας πάντας, ἔλεξεν, "[5] Ἀλλ' ὅτι μὲν, ὦ Ἀβραδάτα, εἴ τις "καὶ ἄλλη πώποτε γυνὴ τὸν αὐτῆς ἄνδρα μεῖζον τῆς "ἑαυτῆς ψυχῆς ἐτίμησεν, οἶμαί σε γιγνώσκειν ὅτι καὶ "ἐγὼ μία τούτων εἰμί. Τί οὖν με δεῖ [6] καθ' ἓν "ἕκαστον λέγειν; [7] τὰ γὰρ ἔργα οἶμαί σοι πιθανώ"τερα παρεσχῆσθαι τῶν νῦν λεχθέντων λόγων. Ὅ"μως δ' οὕτως ἔχουσα πρός σε, ὥσπερ σὺ οἶσθα, "[8] ἐπομνύω σοι τὴν ἐμὴν καὶ σὴν φιλίαν, ἦ μὴν ἐγὼ "βούλεσθαι ἂν μετὰ σοῦ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ γενομένου "κοινῇ γῆν ἐπιέσασθαι μᾶλλον ἢ ζῆν μετ' αἰσχυνο"μένου αἰσχυνομένη· [9] οὕτως ἐγὼ καὶ σὲ τῶν καλλί"στων καὶ ἐμαυτὴν ἠξίωκα. [10] Καὶ Κύρῳ δὲ δοκῶ "μεγάλην τινὰ ἡμᾶς χάριν ὀφείλειν, ὅτι με αἰχμά"λωτον γεγενημένην καὶ ἐξαιρεθεῖσαν ἑαυτῷ, οὔτε με "ὡς δούλην ἠξίωσε κεκτῆσθαι, οὔτε ὡς ἐλευθέραν— "[11] ἐν ἀτίμῳ ὀνόματι, διεφύλαξε δέ σοι ὥσπερ ἀδελ"φοῦ γυναῖκα λαβών. [12] Πρὸς δὲ, καὶ ὅτε ὁ Ἀράσ"πας ἀπέστη αὐτοῦ, ὁ ἐμὲ φυλάττων, ὑπεσχόμην "αὐτῷ, εἴ με ἐάσειε πρός σε πέμψαι, ἥξειν αὐτῷ σὲ "πολὺ Ἀράσπου πιστότερον καὶ ἀμείνονα."

Ἡ μὲν ταῦτα εἶπεν· ὁ δὲ Ἀβραδάτης [1] ἀγασθεὶς τοῖς λόγοις, ϗ θίγων αὐτῆς τῆς κεφαλῆς, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, ἐπεύξατο·—Ἀλλ', ὦ Ζεῦ μέγιστε, δός μοι φανῆναι ἀξίῳ μὲν Πανθείας ἀνδρὶ, ἀξίῳ δὲ Κύρου φίλῳ [2] τοῦ ἡμᾶς τιμήσαντος.—Ταῦτα εἰπὼν, κατὰ τὰς θύρας τοῦ ἁρματείου δίφρου ἀνέβαινεν ἐπὶ τὸ ἅρμα. Ἐπεὶ δὲ, ἀναβάντος αὐτοῦ, κατέκλεισε τὸν δίφρον ὁ ὑφηνίοχος, [3] οὐκ ἔχουσα ἡ Πάνθεια πῶς ἂν ἔτι ἄλλως ἀσπάσαιτο αὐτὸν, [4] κατεφίλησε τὸν δίφρον· [5] ϗ τῷ μὲν προήει ἤδη τὸ ἅρμα, ἡ δὲ λαθοῦσα αὐτὸν συνεφείπετο, ἕως ἐπιστραφεὶς ϗ ἰδὼν αὐτὴν ὁ Ἀβραδάτης εἶπε,—Θάῤῥει, Πάνθεια, ϗ χαῖρε, ϗ ἄπιθι ἤδη.—Ἐκ τούτου δὴ οἱ εὐνοῦχοι καὶ αἱ θεράπαιναι, λαβοῦσαι αὐτὴν, ἀπῆγον εἰς τὴν ἁρμάμαξαν, ϗ, [6] κατακλίναντες, κατεκάλυψαν τῇ σκηνῇ. Οἱ δὲ ἄνθρωποι, καλοῦ ὄντος τοῦ θεάματος τοῦ Ἀβραδάτου ϗ τοῦ ἅρματος, οὐ πρόσθεν ἐδύναντο θεάσασθαι αὐτὸν πρὶν ἡ Πάνθεια ἀπῆλθεν.

* * *

Ἐκ τȣ̃ βιβλίȣ ἑβδόμου·

Ἔνθα δὴ δεινὴ μάχη ἦν καὶ δοράτων καὶ ξυστῶν καὶ μαχαιρῶν· [7] ἐπλεονέκτουν μέντοι οἱ Αἰγύπτιοι καὶ πλήθει καὶ τοῖς ὅπλοις. Τά τε γὰρ δόρατα ἰσχυρά τε καὶ μακρὰ, (ἃ ἔτι καὶ νῦν ἔχουσι) αἵ τε ἀσπίδες πολὺ μᾶλλον τῶν θωράκων καὶ τῶν γέῤῥων καὶ στέγουσι τὰ σώματα, [8] καὶ πρὸς τὸ ὠθεῖσθαι συνεργάζονται, πρὸς τοῖς ὤμοις οὖσαι. [9] Συγκλείσαντες οὖν τὰς ἀσπίδας ἐχώρουν καὶ ἐώθουν. Οἱ δὲ Πέρσαι οὐκ

ἐδύναντο ἀντέχειν, [1] ἅτε ἐν ἄκραις ταῖς χερσὶ τὰ γέῤῥα ἔχοντες, [2] ἀλλ' ἐπὶ πόδα ἀνεχάζοντο, παίοντες καὶ παιόμενοι, ἕως ὑπὸ ταῖς μηχαναῖς ἐγένοντο. Ἐπεὶ μέντοι ἐνταῦθα ἦλθον, ἐπαίοντο αὖθις οἱ Αἰγύπτιοι ἀπὸ τῶν πύργων· [3] καὶ οἱ ἐπὶ πᾶσι δὲ οὐκ εἴων φεύγειν οὔτε τοὺς τοξότας, οὔτε τοὺς ἀκοντιστάς, [4] ἀλλ' ἀνατεταμένοι τὰς μαχαίρας ἠνάγκαζον καὶ τοξεύειν καὶ ἀκοντίζειν. Ἦν δὲ πολὺς μὲν ἀνδρῶν φόνος, πολὺς δὲ κτύπος ὅπλων καὶ βελῶν παντοδαπῶν, πολλὴ δὲ βοή, τῶν μὲν ἀνακαλούντων ἀλλήλους, τῶν δὲ παρακελευομένων, τῶν δὲ θεοὺς ἐπικαλουμένων.

Ἐν δὲ τούτῳ Κῦρος, διώκων τοὺς καθ' ἑαυτόν, παραγίνεται. Ὡς δὲ εἶδε τοὺς Πέρσας ἐκ τῆς χώρας [5] ἐωσμένους, ἤλγησέ τε, ϗ γνούς, ὅτι οὐδαμῶς ἂν θᾶττον σχοίη τοὺς πολεμίους [6] τῆς εἰς τὸ πρόσθεν προσόδου, ἢ εἰ εἰς τὸ ὄπισθεν περιελάσειεν αὐτῶν, παραγγείλας ἕπεσθαι τοῖς μεθ' ἑαυτοῦ, περιήλαυνεν εἰς τὸ ὄπισθεν· ϗ εἰσπεσόντες [7] παίουσιν ἀφορῶντας, καὶ πολλοὺς κατακαίνουσιν. Οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ὡς ᾔσθοντο, ἐβόων τε, ὅτι ὄπισθεν οἱ πολέμιοι, καὶ ἐστρέφοντο ἐν ταῖς πληγαῖς. Καὶ ἐνταῦθα δὴ φύρδην ἐμάχοντο καὶ πεζοὶ καὶ ἱππεῖς. Πεπτωκὼς δέ τις ὑπὸ τῷ Κύρου ἵππῳ, καὶ πατούμενος παίει εἰς τὴν γαστέρα τῇ μαχαίρᾳ τὸν ἵππον αὐτοῦ· ὁ δὲ ἵππος πληγείς, [8] σφαδάζων ἀποσείεται τὸν Κῦρον. [9] Ἔνθα δὴ ἔγνω ἄν τις ὅσου ἄξιον εἴη τὸ φιλεῖσθαι ἄρχοντα ὑπὸ τῶν ἀρχομένων. Εὐθὺς γὰρ ἀνεβόησάν τε πάντες, [10] ϗ προσπεσόντες ἐμάχοντο, ἐώθουν, ἐωθοῦντο, ἔπαιον, ἐπαίοντο. Καταπηδήσας δέ τις ἀπὸ τοῦ ἵππου τῶν τοῦ Κύρου ὑπηρετῶν, ἀναβάλλει αὐτὸν ἐπὶ τὸν ἑαυτοῦ ἵππον. Ὡς δὲ ἀνέβη ὁ Κῦρος, κατεῖδε πάντοθεν ἤδη παιομένους τοὺς Αἰγυπτίους· καὶ γὰρ Ὑστάσπας ἤδη παρῆν σὺν τοῖς Περσῶν ἱπ-

πεῦσι, καὶ Χρυσάντας. Ἀλλὰ τούτους ἐμβαλεῖν μὲν οὐκέτι εἴα εἰς τὴν φάλαγγα τῶν Αἰγυπτίων, ἔξωθεν δὲ τοξεύειν καὶ ἀκοντίζειν ἐκέλευεν. Ὡς δὲ ἐγένετο περιελαύνων παρὰ τὰς μηχανὰς, ἔδοξεν αὐτῷ ἀναβῆναι ἐπὶ τῶν πύργων τινὰ, καὶ κατασκέψασθαι, εἴ πῃ καὶ ἄλλο τί μένοι τῶν πολεμίων καὶ μάχοιτο. Ἐπεὶ δὲ ἀνέβη, κατεῖδε μεστὸν τὸ πεδίον ἵππων, ἀνθρώπων, ἁρμάτων, φευγόντων, διωκόντων, κρατούντων, κρατουμένων· μένον δ᾽ οὐδαμοῦ οὐδὲν ἔτι ἠδύνατο κατιδεῖν πλὴν τῶν Αἰγυπτίων. [1] Οὗτοι δὲ ἐπειδὴ ἠποροῦντο, κύκλῳ πάντοθεν ποιησάμενοι, ὥστε ὁρᾶσθαι τὰ ὅπλα, ὑπὸ ταῖς ἀσπίσιν ἐκάθηντο· καὶ ἐποίουν μὲν οὐδὲν ἔτι, ἔπασχον δὲ πολλὰ καὶ δεινά.

* * *

Ὁ δὲ Κῦρος καλέσας τινὰς τῶν παρόντων ὑπηρετῶν,—Εἴπατέ μοι, ἔφη, ἑώρακέ τις ὑμῶν Ἀβραδάτην; θαυμάζω γὰρ, ἔφη, [2] ὅτι πρόσθεν θαμίζων ἐφ᾽ ἡμᾶς, νῦν οὐδαμοῦ φαίνεται.—Τῶν οὖν ὑπηρετῶν τις ἀπεκρίνατο ὅτι, ὦ δέσποτα, οὐ ζῇ, ἀλλ᾽ ἐν τῇ μάχῃ ἀπέθανεν, ἐμβαλὼν τὸ ἅρμα εἰς τοὺς Αἰγυπτίους· οἱ δ᾽ ἄλλοι, πλὴν τῶν ἑταίρων αὐτοῦ, [3] ἐξέκλιναν, ὥς φασιν, ἐπεὶ τὸ στῖφος εἶδον τὸ τῶν Αἰγυπτίων. Καὶ νῦν γε, ἔφη, λέγεται αὐτοῦ ἡ γυνὴ, [4] ἀνελομένη τὸν νεκρὸν, καὶ ἐνθεμένη εἰς τὴν ἁρμάμαξαν, ἐν ᾗπερ αὐτὴ ὠχεῖτο, προσκεκομικέναι αὐτὸν ἐνθάδε πῃ πρὸς τὸν Πακτωλὸν ποταμόν. Καὶ τοὺς μὲν εὐνούχους καὶ τοὺς θεράποντας αὐτοῦ ὀρύττειν φασὶν ἐπὶ λόφου τινὸς [5] θήκην τῷ τελευτήσαντι. [6] τὴν δὲ γυναῖκα λέγουσιν ὡς κάθηται χαμαὶ, κεκοσμηκυῖα οἷς εἶχε τὸν ἄνδρα, τὴν κεφαλὴν

αὐτοῦ ἔχουσα ἐπὶ τοῖς γόνασι.—Ταῦτα ἀκούσας ὁ Κῦρος [1] ἐπαίσατο ἄρα τὸν μηρὸν, ϗ εὐθὺς ἀναπηδήσας ἐπὶ τὸν ἵππον, λαβὼν χιλίους ἱππέας, [2] ἤλαυνεν ἐπὶ τὸ πάθος. Γαδάταν δὲ ϗ Γωβρύαν ἐκέλευσεν, [3] ὅ, τι δύναιντο λαβόντας καλὸν κόσμημα ἀνδρὶ φίλῳ καὶ ἀγαθῷ τετελευτηκότι, μεταδιώκειν· καὶ ὅστις εἶχε τὰς ἑπομένας ἀγέλας καὶ βοῦς ϗ ἵππους, εἶπε τούτῳ, ϗ ἄλλα πρόβατα πολλὰ, [4] ἐλαύνειν ὅποι ἂν αὐτὸν πυνθάνηται ὄντα, ὡς ἐπισφαγείη τῷ Ἀβραδάτῃ.

Ἐπεὶ δὲ εἶδε τὴν γυναῖκα χαμαὶ καθημένην ϗ τὸν νεκρὸν κείμενον ἐδάκρυσέ τε ἐπὶ τῷ πάθει, ϗ εἶπε,—[5] Φεῦ, ὦ ἀγαθὴ ϗ πιστὴ ψυχή! οἴχῃ δὴ ἀπολιπὼν ἡμᾶς·—ϗ ἅμα ἐδεξιοῦτο αὐτὸν, [6] καὶ ἡ χεὶρ τοῦ νεκρῦ ἐπηκολούθησεν· ἀποκέκοπτο γὰρ κοπίδι ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων. Ὁ δὲ, ἰδὼν, πολὺ ἔτι μᾶλλον ἤλγησε· καὶ ἡ γυνὴ δὲ ἀνωδύρατο, καὶ δεξαμένη δὴ παρὰ τῦ Κύρου ἐφίλησέ τε τὴν χεῖρα, καὶ πάλιν, [7] ὡς οἷόν τ' ἦν, προσήρμοσε· καὶ εἶπε,—Καὶ [8] τἄλλα τοι, ὦ Κῦρε, οὕτως ἔχει.—Ἀλλὰ τί δεῖ σε ὁρᾷν; Καὶ ταῦτ' ἔφη, οἶδ' ὅτι δι' ἐμὲ οὐχ' ἥκιστα ἔπαθεν, ἴσως δὲ καὶ διὰ σὲ, ὦ Κῦρε, οὐδὲν ἧττον. Ἐγώ τε γὰρ ἡ μωρὰ πολλὰ διεκελευόμην αὐτῷ οὕτω ποιεῖν, ὅπως σοι φίλος [9] ἄξιος λόγου φανείη· αὐτός τε οἶδ' ὅτι [1] οὗτος ὐ τῦτο ἐνενόει ὅ, τι πείσοιτο, ἀλλὰ τί ἂν σοι ποιήσας χαρίσαιτο. Καὶ γὰρ οὖν, ἔφη, αὐτὸς μὲν ἀμέμπτως τετελεύτηκεν, [11] ἐγὼ δ' ἡ παρακελευομένη, ζῶσα παρακάθημαι.—Καὶ ὁ Κῦρος, χρόνον μέν τινα, σιωπῇ, κατεδάκρυσεν, ἔπειτα δὲ ἐφθέγξατο,—Ἀλλ' οὗτος μὲν δὴ, ὦ γύναι, ἔχει τὸ κάλλιστον τέλος· νικῶν γὰρ τετελεύτηκε· σὺ δὲ, λαβοῦσα τοῖσδε ἐπικόσμει αὐτὸν τοῖς παρ' ἐμῦ· ([12] παρῆν δὲ ὁ Γωβρύας ϗ ὁ Γαδάτας

πολὺν καὶ καλὸν κόσμον φέροντες·) ἔπειτα δ' ἔφη,—ἴσθι ὅτι ὐδὲ τὰ ἄλλα ἄτιμος ἔσται, ἀλλὰ καὶ τὸ μνῆμα πολλοὶ χώσουσιν [1] ἀξίως ὑμῶν, καὶ [2] ἐπισφαγήσεται αὐτῷ ὅσα εἰκὸς ἀνδρὶ ἀγαθῷ. Καὶ σὺ δὲ, ἔφη, ὐκ ἔρημος ἔσῃ, ἀλλ' ἐγώ σε, καὶ σωφροσύνης ἕνεκα καὶ πάσης ἀρετῆς, καὶ τἄλλα τιμήσω, [3] καὶ συστήσω ὅστις ἀποκομιεῖ σε ὅποι ἂν αὐτὴ ἐθέλῃς· μόνον, ἔφη, δήλωσον πρὸς ὅντινα χρήζεις κομισθῆναι.—Καὶ ἡ Πάνθεια εἶπεν,—Ἀλλὰ θάῤῥει, ἔφη, ὦ Κῦρε, [4] ὐ μή σε κρύψω πρὸς ὅντινα βούλομαι ἀφικέσθαι.

Ὁ μὲν δὴ ταῦτα εἰπὼν ἀπῄει, [5] κατοικτείρων τήν τε γυναῖκα, οἵου ἀνδρὸς στεροῖτο, καὶ τὸν ἄνδρα, οἵαν γυναῖκα καταλιπὼν ὐκέτ' ὄψοιτο. Ἡ δὲ γυνὴ τοὺς μὲν εὐνούχους ἐκέλευσεν [6] ἀποστῆναι· (ἕως ἂν, ἔφη, [7] τόνδε ἐγὼ ὀδύρωμαι ὡς βούλομαι·) τῇ δὲ τροφῷ εἶπε παραμένειν, καὶ ἐπέταξεν αὐτῇ, ἐπειδὰν ἀποθάνῃ, [8] περικαλύψαι αὐτήν τε καὶ τὸν ἄνδρα ἐν ἑνὶ ἱματίῳ. Ἡ δὲ τροφὸς πολλὰ ἱκετεύουσα μὴ ποιεῖν τῦτο, ἐπεὶ ὐδὲν ἤνυε, [9] καὶ χαλεπαίνουσαν ἑώρα, ἐκάθητο κλαίυσα. Ἡ δὲ, [10] ἀκινάκην πάλαι παρεσκευασμένη, σφάττει ἑαυτὴν, καὶ, ἐπιθεῖσα ἐπὶ τὰ στέρνα τοῦ ἀνδρὸς τὴν ἑαυτῆς κεφαλὴν, ἀπέθνησκεν. Ἡ δὲ τροφὸς ἀνωλοφύρατό τε καὶ περιεκάλυπτεν ἄμφω, ὥσπερ ἡ Πάνθεια ἐπέστελλεν. Ὁ δὲ Κῦρος, ὡς ᾔσθετο τὸ ἔργον τῆς γυναικὸς, [11] ἐκπλαγεὶς, ἵεται εἴ τι δύναιτο βοηθῆσαι. Οἱ δὲ εὐνοῦχοι, ἰδόντες τὸ γεγενημένον, τρεῖς ὄντες, [12] σπασάμενοι κἀκεῖνοι τοὺς ἀκινάκας, ἀποσφάττονται, ὗπερ ἔταξεν αὐτὺς ἑστηκότες. [13] Καὶ νῦν τὸ μνῆμα μέχρι [τοῦ νῦν] τῶν εὐνούχων κεχῶσθαι λέγεται· καὶ ἐπὶ μὲν τῇ ἄνω στήλῃ, τῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικὸς ἐπιγεγράφθαι φασὶ τὰ ὀνόματα, Σύρια

γράμματα· κάτω δὲ εἶναι τρεῖς λέγουσι στήλας, καὶ ἐπιγεγράφθαι, ' ΣΚΗΠΤΟΥΧΩΝ. 'Ο δὲ Κῦρος, ὡς ἐπλησίασε τῷ πάθει, ἀγασθείς τε τὴν γυναῖκα καὶ κατολοφυράμενος, ἀπῄει· [a] καὶ τούτων μὲν, ᾗ εἰκὸς, ἐπεμελήθη, ὡς τύχοιεν πάντων τῶν καλῶν, καὶ τὸ μνῆμα ὑπερμέγεθες ἐχώσθη, ὥς φασιν.

IV.

EX LUCIANI DIALOGIS.

---

[1] ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

ΔΙΑΛΟΓΟΙ ΝΕΚΡΩΝ.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ά.

ΚΝΗΜΩΝ, ΔΑΜΙΠΠΟΣ.

ΚΝ. [2] Τοῦτο ἐκεῖνο τὸ τῆς παροιμίας, [3] Ὁ νεβρὸς τὸν λέοντα—ΔΑ. [4] Τί ἀγανακτεῖς, ὦ Κνήμων; ΚΝ. Πυνθάνῃ [5] ὅ, τι ἀγανακτῶ; κληρονόμον ἀκούσιος [6] καταλέλοιπα, [7] κατασοφισθεὶς ὁ ἄθλιος, [8] οὓς ἐβουλόμην ἂν μάλιστα [9] σχεῖν τἀμὰ, παραλιπών. ΔΑ. Πῶς τοῦτ' ἐγένετο; ΚΝ. Ἑρμόλαον τὸν πάνυ πλούσιον, ἄτεκνον ὄντα, ἐθεράπευον [10] ἐπὶ θανάτῳ· κἀκεῖνος οὐκ ἀηδῶς τὴν θεραπείαν [11] προσίετο· ἔδοξε δή μοι καὶ σοφὸν τοῦτ' εἶναι, [12] θέσθαι διαθήκας ἐς τὸ φανερὸν, ἐν αἷς ἐκείνῳ [13] καταλέλοιπα τἀμὰ πάντα, ὡς κἀκεῖνος [14] ζηλώσειε, καὶ [15] τὰ αὐτὰ πράξειε. ΔΑ. Τί οὖν δὴ [16] ἐκεῖνος; ΚΝ. Ὅ, τι μὲν οὖν αὐτὸς [17] ἐνέγραψε ταῖς

ἑαυτῦ διαθήκαις, ὐκ [1] οἶδα· ἐγὼ γῦν ἄφνω [2] ἀπέθανον, τῦ τέγυς [3] μοι ἐπιπεσόντος· ϗ νῦν Ἑρμόλαος ἔχει τἀμὰ, ὥσπερ τις λάβραξ, καὶ τὸ ἄγκιστρον [4] τῷ δελέατι συγκατασπάσας. ΔΑ. [5] Οὐ μόνον, ἀλλὰ ϗ [6] αὐτόν σε τὸν ἁλιέα· ὥστε σόφισμα κατὰ σαυτοῦ [7] συντέθεικας. ΚΝ. [8] Ἔοικα· οἰμώζω τοιγαρῦν.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ϛ.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ ϗ ἙΡΜΗΣ.

ΜΕ. [9] Πῦ δὲ οἱ καλοί εἰσιν, ἢ αἱ καλαὶ, ὦ Ἑρμῆ; [10] ξενάγησόν με νέηλυν ὄντα. ἙΡ. [11] Οὐ σχολὴ μοὶ ὦ [12] Μένιππε· [13] πλὴν, κατ' ἐκεῖνο αὐτὸ, ἀπόϐλεψον, [14] ὡς ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἔνθα [15] Ὑάκινθος τέ ἐϛι, ϗ [16] ὁ Νάρκισσος, ϗ [17] Νιρεὺς, ϗ [18] Ἀχιλλεὺς, καὶ [19] Τυρὼ, καὶ [20] Ἑλένη, καὶ [21] Λήδα, καὶ ὅλως, τὰ ἀρχαῖα [22] κάλλη πάντα. ΜΕ. Οστᾶ μόνον ὁρῶ, καὶ κρανία [23] τῶν σαρκῶν γυμνὰ, ὅμοια τὰ πολλά. ἙΡ. Καὶ μὴν [24] ἐκεῖνά ἐστιν, ἃ πάντες οἱ ποιηταὶ θαυμάζουσι, τὰ ὀστᾶ, ὧν σὺ [25] ἔοικας καταφρονεῖν. ΜΕ. Ὅμως τὴν Ἑλένην μοι [26] δεῖξον· οὐ γὰρ ἂν [27] διαγνοίην ἔγωγε. ἙΡ. [28] Τυτὶ τὸ κρανίον ἡ Ἑλένη ἐστίν. ΜΕ. Εἶτα [29] αἱ χίλιαι νῆες διὰ τοῦτο [30] ἐπληρώθησαν ἐξ ἁπάσης τῆς Ἕλλαδος, καὶ τοσοῦτοι [31] ἔπεσον Ἕλληνές τε καὶ βάρβαροι, καὶ τοσαῦται πόλεις [32] ἀνάστατοι γεγόνασιν; ἙΡ. Ἀλλ' ὐκ εἶδες, ὦ Μένιππε, [33] ζῶσαν τὴν γυναῖκα· [34] ἔφης γὰρ ἂν καὶ σὺ ἀνεμέσητον εἶναι,—

[34] Τοιῇδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·

ἐπεὶ καὶ τὰ ἄνθη, ξηρὰ ὄντα, εἴ τις βλέποι [1] ἀποβεβληκότα τὴν βαφὴν, ἄμορφα δηλονότι αὐτῷ [2] δόξει· ὅτε μέντοι ἀνθεῖ, καὶ ἔχει τὴν χροιὰν, κάλλιστά ἐστιν. ΜΕ. Οὐκοῦν τῦτο, ὦ Ἑρμῆ, θαυμάζω, [3] εἰ μὴ συνίεσαν οἱ Ἀχαιοὶ περὶ πράγματος οὕτως ὀλιγοχρονίυ, καὶ ῥᾳδίως ἀπανθοῦντος πονῦντες. ἙΡ. Οὐ σχολή μοι, ὦ Μένιππε, [4] συμφιλοσοφεῖν σοι· ὥστε [5] ἐπιλεξάμενος τόπον, ἔνθα, ἂν ἐθέλῃς κεῖσο καταβαλὼν σεαυτόν· ἐγὼ δὲ τοὺς ἄλλους νεκροὺς ἤδη [6] μετελεύσομαι.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ γ΄.

ΧΑΡΩΝ, ΜΕΝΙΠΠΟΣ, ἙΡΜΗΣ.

ΧΑ. [7] Ἀπόδος, ὦ κατάρατε, τὰ πορθμία. ΜΕ. Βόα, εἰ τοῦτό σοι [8] ἥδιον, ὦ Χάρων. ΧΑ. Ἀπόδος, φημὶ, [9] ἀνθ' ὧν σε διεπορθμευσάμην. ΜΕ. [10] Οὐκ ἂν λάβοις παρὰ τοῦ μὴ ἔχοντος. ΧΑ. Ἐστὶ δέ τις ὀβολὸν μὴ ἔχων; ΜΕ. Εἰ μὲν ϗ ἄλλος [11] τις, ἐκ οἶδα· ἐγὼ δὲ ἐκ [12] ἔχω. ΧΑ. Καὶ μὴν ἄγξω σε, [13] νὴ τὸν Πλέτωνα, ὦ μιαρὲ, ἢν μὴ [14] ἀποδῷς. ΜΕ. [15] Κἀγὼ τῷ ξύλῳ σου πατάξας διαλύσω τὸ κρανίον. ΧΑ. Μάτην οὖν [16] ἔσῃ πεπλευκὼς τοσοῦτον πλοῦν; ΜΕ. Ὁ Ἑρμῆς ὑπὲρ ἐμῦ σοι [17] ἀποδότω, ὅς με παρέδωκέ σοι. ἙΡ. [18] Νὴ Δία ὀναίμην, [19] εἰ μέλλω γε ϗ ὑπερεκτίνειν τῶν νεκρῶν. ΧΑ. [20] Οὐκ ἀποστήσομαί σου. ΜΕ. Τούτου γε ἕνεκα νεωλκήσας τὸ πορθμεῖον, παράμενε· πλὴν ἀλλ' [21] ὅ γε μὴ ἔχω, πῶς ἂν λάβοις; ΧΑ. Σὺ δ' οὐκ [22] ᾔδεις ὡς κομίζειν [23] δέον; ΜΕ. Ἤδειν μὲν, οὐκ εἶχον δέ· τί οὖν, [24] ἐχρῆν διὰ

τοῦτο μὴ [1] ἀποθανεῖν; ΧΑ. Μόνος ὢν αὐχήσεις προῖκα [2] πεπλευκέναι; ΜΕ. Οὐ προῖκα, ὦ βέλτιστε· καὶ γὰρ [3] ἤντλησα, καὶ [4] τῆς κώπης ἐπελαβόμην, καὶ οὐκ ἔκλαιον μόνος τῶν ἄλλων ἐπιβατῶν. ΧΑ. Οὐδὲν [5] ταῦτα πρὸς τὰ πορθμία· τὸν ὀβολὸν ἀποδοῦναί σε δεῖ· οὐ γὰρ [6] θέμις ἄλλως γενέσθαι. ΜΕ. Οὐκοῦν ἀπάγαγέ με αὖθις ἐς τὸν βίον. ΧΑ. Χαρίεν λέγεις, ἵνα καὶ πληγὰς ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ Αἰακοῦ [7] προσλάβω. ΜΕ. Μὴ ἐνόχλει οὖν. ΧΑ. [8] Δεῖξον τί ἐν τῇ πήρᾳ ἔχεις. ΜΕ. [9] Θέρμους, εἰ θέλεις, καὶ τῆς [10] Ἑκάτης τὸ δεῖπνον. ΧΑ. Πόθεν τοῦτον ἡμῖν, ὦ Ἑρμῆ, τὸν κύνα [11] ἤγαγες; οἷα δὲ καὶ ἐλάλει παρὰ τὸν πλοῦν, [12] τῶν ἐπιβατῶν τῶν ἁπάντων καταγελῶν, καὶ ἐπισκώπτων, καὶ μόνος ᾄδων, οἰμωζόντων ἐκείνων; ΕΡ. Ἀγνοεῖς, ὦ Χάρων, ὁποῖον ἄνδρα [13] διεπόρθμευσας; ἐλεύθερον ἀκριβῶς, [14] κοὐδενὸς αὐτῷ μέλει· οὗτός ἐστιν ὁ Μένιππος. ΧΑ. Καὶ μὴν [15] ἄν σε λάβω ποτέ. ΜΕ. Ἂν λάβῃς, ὦ βέλτιστε· δὶς δὲ οὐκ ἂν λάβοις.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ γ.

ΚΡΟΙΣΟΣ, ΠΛΟΥΤΩΝ, ΜΕΝΙΠΠΟΣ, ΜΙΔΑΣ, ΣΑΡΔΑΝΑΠΑΛΟΣ.

ΚΡΟΙ. [16] Οὐ φέρομεν, ὦ Πλούτων, Μένιππον [17] τουτονὶ τὸν κύνα [18] παροικοῦντα· ὥστε ἢ ἐκεῖνόν ποι κατάστησον, ἢ ἡμεῖς μετοικήσομεν εἰς ἕτερον τόπον. ΠΛΟΥ. [19] Τί δ' ὑμᾶς δεινὸν ἐργάζεται, ὁμόνεκρος ὤν; ΚΡΟΙ. Ἐπειδὰν ἡμεῖς οἰμώζωμεν, καὶ στένωμεν, ἐκείνων μεμνημένοι [20] τῶν ἄνω, [21] Μίδας μὲν [22] οὑτοσὶ τοῦ χρυσίου, [23] Σαρ-

θανάπαλος δὲ τῆς πολλῆς τρυφῆς, [1] ἐγὼ δὲ τῶν θησαυρῶν, ἐπιγελᾷ, ϗ ἐξονειδίζει; ἀνδράποδα καὶ καθάρματα ἡμᾶς ἀποκαλῶν· ἐνίοτε δὲ καὶ ᾄδων, ἐπιταράττει ἡμῶν τὰς οἰμωγάς· καὶ ὅλως, λυπηρός ἐστι. ΠΛΟΥ. [2] Τί ταῦτα φασὶν, ὦ Μένιππε; ΜΕΝ. Ἀληθῆ, ὦ Πλέτων· [3] μισῶ γὰρ αὐτὲς ἀγεννεῖς, καὶ ὀλεθρίους ὄντας, οἷς [4] οὐκ ἀπέχρησε βιῶναι κακῶς, ἀλλὰ καὶ ἀποθανόντες ἔτι [5] μέμνηνται, καὶ [6] περιέχονται τῶν ἄνω· [7] χαίρω τοιγαροῦν ἀνιῶν αὐτούς. ΠΛΟΥ. Ἀλλ' ἐ χρή· [8] λυποῦνται γὰρ ἐ μικρῶν στερούμενοι. ΜΕΝ. Καὶ σὺ μωραίνεις, ὦ Πλούτων, [9] ὁμόψηφος ὢν τοῖς τούτων στεναγμοῖς; ΠΛΟΥ. Οὐδαμῶς· ἀλλ' ἐκ ἂν ἐθελήσαιμι [10] στασιάζειν ὑμᾶς. ΜΕΝ. Καὶ μὴν, ὦ κάκιστοι Λυδῶν, καὶ Φρυγῶν, καὶ Ἀσσυρίων, οὕτω γινώσκετε, [11] ὡς ἐδὲ παυσομένου μου· ἔνθα γὰρ ἂν [12] ἴητε, ἀκολουθήσω, ἀνιῶν, καὶ κατᾴδων, καὶ καταγελῶν. ΚΡΟΙ. [13] Ταῦτα ἐχ' ὕβρις; ΜΕΝ. Οὔκ· ἀλλ' ἐκεῖνα ὕβρις ἦν, ἃ ὑμεῖς ἐποιεῖτε, [14] προσκυνεῖσθαι ἀξιοῦντες, καὶ ἐλευθέροις ἀνδράσιν [15] ἐντρυφῶντες, ϗ τε θανάτε τοπαράπαν οὐ μνημονεύοντες· τοιγαροῦν οἰμώζετε, πάντων ἐκείνων [16] ἀφῃρημένοι. ΚΡΟΙ. [17] Πολλῶν γε, ὦ θεοὶ, καὶ μεγάλων κτημάτων. ΜΙΔ. Ὅσου μὲν ἐγὼ χρυσοῦ. ΣΑΡ. Ὅσης δ' ἐγὼ τρυφῆς. ΜΕΝ. Εὖγε, οὕτω ποιεῖτε· ὀδύρεσθε μὲν ὑμεῖς· ἐγὼ δὲ, [18] τὸ ΓΝΩΘΙ ΣΑΥΤΟΝ πολλάκις συνείρων, [19] ἐπᾴσομαι ὑμῖν· [20] πρέποι γὰρ ἂν ταῖς τοιαύταις οἰμωγαῖς ἐπᾳδόμενον.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ί.

ΖΗΝΟΦΑΝΤΗΣ, ΚΑΛΛΙΔΗΜΙΔΗΣ.

ΖΗ. Σὺ δὲ, ὦ Καλλιδημίδη, πῶς ἀπέθανες; [1] ἐγὼ μὲν γὰρ, ὅτι παράσιτος ὢν Δεινίου, πλέον τοῦ ἱκανοῦ ἐμφαγὼν, ἀπεπνίγην, οἶσθα· παρῆς γὰρ ἀποθνήσκοντί μοι. ΚΑΛ. Παρῆν, ὦ Ζηνόφαντες· [2] τὸ δ' ἐμὸν παράδοξόν τι ἐγένετο· [3] οἶσθα γὰρ καὶ σύ που Πτοιόδωρον τὸν γέροντα· ΖΗ. [4] Τὸν ἄτεκνον, τὸν πλούσιον, [5] ᾧ σε τὰ πολλὰ ᾔδειν συνόντα; ΚΑΛ. Ἐκεῖνον αὐτὸν ἀεὶ ἐθεράπευον, [6] ὑπισχνούμενος ἐπ' ἐμοὶ τεθνήξεσθαι· ἐπεὶ δὲ [7] τὸ πρᾶγμα ἐς μήκιστον ἐπεγίνετο, καὶ [8] ὑπὲρ τὸν Τιθωνὸν ὁ γέρων ἔζη, ἐπίτομόν τινα ὁδὸν ἐπὶ τὸν κλῆρον [9] ἐξεῦρον· πριάμενος γὰρ φάρμακον, [10] ἀνέπεισα τὸν οἰνοχόον, [11] ἐπειδὰν τάχιστα ὁ Πτοιόδωρος αἰτήσῃ πιεῖν, [12] πίνει δ' ἐπιεικῶς, [13] ζωρότερον ἐμβαλόντα ἐς κύλικα, ἕτοιμον ἔχειν αὐτὸ, καὶ ἐπιδοῦναι αὐτῷ· εἰ δὲ τοῦτο ποιήσει, ἐλεύθερον [14] ἐπωμοσάμην ἀφήσειν αὐτόν. ΖΗ. Τί οὖν ἐγένετο; πάνυ γάρ τι παράδοξον ἐρεῖν ἔοικας. ΚΑΛ. Ἐπεὶ τοίνυν λουσάμενοι ἥκομεν, δύο ἤδη ὁ μειρακίσκος κύλικας ἑτοίμους ἔχων, [15] τὴν μὲν τῷ Πτοιοδώρῳ τὴν ἔχουσαν τὸ φάρμακον, τὴν δ' ἑτέραν ἐμοὶ, [16] σφαλεὶς οὐκ οἶδ' ὅπως, ἐμοὶ μὲν τὸ φάρμακον, Πτοιοδώρῳ δὲ τὸ ἀφάρμακτον ἐπέδωκεν· εἶτα ὁ μὲν ἔπινεν· ἐγὼ δὲ αὐτίκα [17] μάλα ἐκτάδην ἐκείμην ὑποβολιμαῖος ἀντ' ἐκείνου νεκρός· [18] τί τοῦτο; γελᾷς, ὦ Ζενόφαντες; καὶ μὴν οὐκ ἔδει γε ἑταίρῳ ἀνδρὶ ἐπιγελᾶν. ΖΗ. [19] Ἀστεῖα γὰρ, ὦ Καλλιδημίδη, πέπονθας· ὁ γέρων δὲ, [20] τί πρὸς ταῦτα; ΚΑΛ. Πρῶτον

μὲν [1] ὑπεταράχθη πρὸς τὸ αἰφνίδιον· εἶτα [2] συνεὶς, οἶμαι, τὸ γεγενημένον, [3] ἐγέλα καὶ αὐτὸς οἷά γε ὁ οἰνοχόος εἴργασαι. ΣΗ. [4] Πλὴν ἀλλ' ἐδὲ σὲ τὴν ἐπίτομον ἐχρῆν τραπέσθαι· [5] ἧκε γὰρ ἄν σοι [6] διὰ τῆς λεωφόρου ἀσφαλέστερον, εἰ καὶ ὀλίγῳ βραδύτερος ἦν.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ϛ'.

ΠΛΟΥΤΩΝ, ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΣ, ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ.

ΠΡΩ. Ὦ δέσποτα, καὶ βασιλεῦ, καὶ ἡμέτερε Ζεῦ, καὶ σὺ, Δήμητρος θύγατερ, [7] μὴ ὑπερίδητε δέησιν ἐρωτικήν. ΠΛΟΥ. Σὺ δὲ τίνος δέῃ παρ' ἡμῶν; [8] ἢ τὶς ὢν τυγχάνεις; ΠΡΩ. Εἰμὶ μὲν Πρωτεσίλαος [9] ὁ Ἰφίκλε, Φυλάκιος, συστρατιώτης τῶν Ἀχαιῶν, καὶ πρῶτος ἀποθανὼν [10] τῶν ἐπ' Ἰλίῳ· δέομαι δὲ, [11] ἀφεθεὶς πρὸς ὀλίγον, [12] ἀναβιῶναι πάλιν. ΠΛΟΥ. Τῦτον μὲν τὸν ἔρωτα, ὦ Πρωτεσίλαε, πάντες νεκροὶ ἐρῶσι· πλὴν οὐδεὶς ἂν αὐτῶν [13] τύχῃ. ΠΡΩ. Ἀλλ' [14] ἐ τῦ ζῆν, Ἀϊδωνεῦ, ἐρῶ ἔγωγε, τῆς γυναικὸς δὲ, ἣν νεόγαμον ἔτι ἐν τῷ θαλάμῳ καταλιπὼν, [15] ᾠχόμην ἀποπλέων· εἶτα ὁ κακοδαίμων ἐν τῇ ἀποβάσει ἀπέθανον ὑπὸ τοῦ Ἕκτορος· ὁ οὖν ἔρως τῆς γυναικὸς οὐ μετρίως ἀποκναίει με, ὦ δέσποτα· καὶ βούλομαι, [16] κἂν πρὸς ὀλίγον ὀφθεὶς αὐτῇ, καταβῆναι πάλιν. ΠΛΟΥ. Οὐκ ἔπιες, ὦ Πρωτεσίλαε, τὸ Λήθης ὕδωρ; ΠΡΩ. [17] Καὶ μάλα, ὦ δεσποτά· τὸ δὲ πρᾶγμα ὑπέρογκον ἦν. ΠΛΟΥ. Οὐκῦν περιμεῖνον· ἀφίξεται γὰρ ἐκείνη ποτὲ, καὶ ἐδέν σε ἀνελθεῖν δεήσει. ΠΡΩ. Ἀλλ' ἐ φέρω τὴν διατριβὴν,

ὦ Πλῦτων· [1] ἠράσθης δὲ καὶ αὐτὸς ἤδη, καὶ [2] οἶσθα οἷον τὸ ἐρᾷν ἐστιν. ΠΛΟΥ. Εἶτα τί σε ὀνήσει μίαν ἡμέραν ἀναβιῶναι, μετ' ὀλίγον τὰ αὐτὰ ὀδυρούμενον; ΠΡΩ. [3] Οἶμαι πείσειν κἀκείνην ἀκολουθεῖν παρ' ὑμᾶς· ὥστε ἀνθ' ἑνὸς, δύο νεκροὺς [4] λήψῃ μετ' ὀλίγον. ΠΛΟΥ. Οὐ θέμις γενέσθαι ταῦτα, [5] οὐδὲ ἐγένετο πώποτε. ΠΡΩ. Ἀναμνήσω σε, ὦ Πλούτων· Ὀρφεῖ γὰρ, [6] δι' αὐτὴν ταύτην τὴν αἰτίαν, τὴν Εὐρυδίκην παρέδοτε, καὶ τὴν [7] ὁμογενῆ μου Ἄλκηστιν παρεπέμψατε Ἡρακλεῖ χαριζόμενοι. ΠΛΟΥ. Θελήσεις δὲ, οὕτω κρανίον γυμνὸν ὢν, καὶ ἄμορφον, τῇ καλῇ σου ἐκείνῃ νύμφῃ [8] φανῆναι; πῶς δὲ κἀκείνη [9] προσόψεταί σε, οὐδὲ [10] διαγνῶναι δυναμένη; [11] φοβήσεται γὰρ, εὖ οἶδα, καὶ [12] φεύξεταί σε· καὶ μάτην [13] ἔσῃ τοσαύτην ὁδὸν ἀνεληλυθώς. ΠΕΡ. Οὐκοῦν, ὦ ἀνὲρ, σὺ καὶ τοῦτ' [14] ἴασαι, καὶ τὸν Ἑρμῆν κελεύσον, ἐπειδὰν ἐν τῷ φωτὶ ἤδη ὁ Πρωτεσίλαος ᾖ, [15] καθικόμενον ἐν τῇ ῥάβδῳ, νεανίαν εὐθὺς καλὸν [16] ἀπεργάσασθαι αὐτὸν, οἷος ἦν ἐκ τοῦ παστοῦ. ΠΛΟΥ. Ἐπεὶ Περσεφόνῃ συνδοκεῖ, ἀναγαγὼν τοῦτον αὖθις, ποίησον νυμφίον· σὺ δὲ [17] μέμνησο μίαν λαβὼν ἡμέραν.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ζ.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ καὶ ΤΑΝΤΑΛΟΣ.

ΜΕ. [18] Τί κλάεις, ὦ Τάνταλε; ἢ τί σεαυτὸν ὀδύρῃ, [19] ἐπὶ τῇ λίμνῃ ἑστώς; ΤΑΝ. Ὅτι, ὦ Μένιππε, [20] ἀπόλωλα ὑπὸ τοῦ δίψους. ΜΕ. Οὕτως ἀργὸς εἶ, ὡς μὴ ἐπικύψας πιεῖν, [21] ἢ καὶ νὴ Δί' ἀρυσάμενος κοίλῃ τῇ χειρί; ΤΑΝ. [22] Οὐδὲν ὄφελος, εἰ ἐπικύψαιμι· φεύγει

γὰρ τὸ ὕδωρ, ἐπειδὰν προσιόντα [1] αἴσθηταί με· ἢν δέ ποτε καὶ ἀρύσωμαι, καὶ [2] προσενέγκω τῷ στόματι, [3] οὐ φθάνω βρέξας ἄκρον τὸ χεῖλος, καὶ διὰ τῶν δακτύλων διαῤῥυὲν, οὐκ οἶδ᾽ ὅπως, αὖθις ἀπολείπει ξηρὰν τὴν χεῖρά μου. ΜΕ. Τεράστιον τί πάσχεις, ὦ Τάνταλε· ἀτὰρ εἰπέ μοι, [4] τί γὰρ καὶ δέῃ τοῦ πιεῖν; οὐ γὰρ σῶμα ἔχεις· ἀλλ᾽ ἐκεῖνο μὲν ἐν Λυδίᾳ ποῦ τέθαπται, ὅπερ καὶ [5] πεινῆν, καὶ διψῆν ἐδύνατο· σὺ δὲ ἡ ψυχὴ, πῶς ἂν ἔτι ἢ [6] διψῴης, ἢ πίνοις; ΤΑΝ. [7] Τοῦτ᾽ αὐτὸ ἡ κόλασίς ἐστὶ, τὸ διψῆν μου τὴν ψυχὴν ὡς σῶμα οὖσαν. ΜΕ. Ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὕτω πιστεύσομεν, ἐπεὶ [8] φῂς τῷ δίψει κολάζεσθαι· τί δ᾽ οὖν σοι τὸ δεινὸν [9] ἔσται; [10] ἢ δέδιας μὴ ἐνδείᾳ τοῦ ποτοῦ ἀποθάνῃς; οὐχ᾽ ὁρῶ γὰρ ἄλλον μετὰ τοῦτον ᾅδην, [11] ἢ θάνατον ἐντεῦθεν εἰς ἕτερον τόπον. ΤΑΝ. Ὀρθῶς μὲν λέγεις· καὶ τοῦτο δ᾽ οὖν μέρος τῆς καταδίκης, [12] τὸ ἐπιθυμεῖν πιεῖν μηδὲν δεόμενον. ΜΕ. Ληρεῖς, ὦ Τάνταλε, καὶ [13] ὡς ἀληθῶς ποτοῦ δεῖσθαι δοκεῖς, ἀκράτου γε ἐλλεβόρου νὴ Δία, [14] ὅστις τοὐναντίον τοῖς ὑπὸ τῶν λυττώντων κυνῶν δεδηγμένοις πέπονθας, οὐ τὸ ὕδωρ, ἀλλὰ τὴν δίψαν πεφοβημένος. ΤΑΝ. Οὐδὲ τὸν ἐλλέβορον, ὦ Μένιππε, ἀναίνομαι πιεῖν, [15] γένοιτό μοι μόνον. ΜΕ. [16] Θάῤῥει, ὦ Τάνταλε, ὡς οὔτε σὺ, οὔτε ἄλλος [17] πίεται τῶν νεκρῶν· ἀδύνατον γάρ· [18] καίτοι οὐ πάντες ὥσπερ σὺ ἐκ καταδίκης διψῶσι, τοῦ ὕδατος αὐτοὺς οὐχ ὑπομένοντος.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ς.

ΑΙΑΚΟΣ, ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΣ, ΜΕΝΕΛΑΟΣ, ΠΑΡΙΣ.

ΑΙ. [1] Τί ἄγχεις, ὦ Πρωτεσίλαε, τὴν Ἑλένην προσπεσών; ΠΡΩ. Ὅτι διὰ ταύτην, ὦ Αἰακὲ, ἀπέθανον, [2] ἡμιτελῆ μὲν τὸν δόμον καταλιπὼν, χήραν δὲ τὴν νεόγαμον γυναῖκα. ΑΙ. [3] Αἰτιῶ τοίνυν τὸν Μενέλαον, ὅστις ὑμᾶς ὑπὲρ τοιαύτης γυναικὸς ἐπὶ Τροίαν ἤγαγεν. ΠΡΩ. Εὖ λέγεις· ἐκεῖνόν μοι [4] αἰτιατέον. ΜΕΝ. [5] Οὐκ ἐμὲ, ὦ βέλτιστε, ἀλλὰ δικαιότερον τὸν Πάριν, ὅς ἐμοῦ τοῦ ξένου τὸν γυναῖκα παρὰ πάντα τὰ δίκαια [6] ᾤχετο ἁρπάσας· οὗτος γὰρ οὐχ ὑπὸ σοῦ μόνου, ἀλλ' ὑπὸ πάντων Ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων ἄξιος ἄγχεσθαι τοσούτοις θανάτου αἴτιος γεγενημένος. ΠΡΩ. [7] Ἄμεινον οὕτω· σε τοιγαροῦν, ὦ [8] δύσπαρι, οὐκ ἀφήσω ποτὲ [9] ἀπὸ τῶν χειρῶν. ΠΑ. [10] Ἄδικα ποιῶν, ὦ Πρωτεσίλαε, [11] καὶ ταῦτα, ὁμότεχνον ὄντα σοι, ἐρωτικὸς γὰρ καὶ αὐτός εἰμι, [12] καὶ τῷ αὐτῷ θεῷ κατέσχημαι· [13] οἶσθα δὲ ὡς ἀκούσιόν τί ἐστι, καί τις ἡμᾶς δαίμων ἄγει, ἔνθα ἂν ἐθέλῃ· καὶ ἀδυνατόν ἐστιν ἀντιτάττεσθαι αὐτῷ. ΠΡΩ. Εὖ λέγεις· εἴθε οὖν μοι τὸν Ἔρωτα ἐνταῦθα λαβεῖν δυνατὸν ἦν. ΑΙ. Ἐγώ σοι καὶ περὶ τοῦ Ἔρωτος ἀποκρινοῦμαι τὰ δίκαια· [14] φήσει γὰρ αὐτὸς μὲν τοῦ ἐρᾶν τῷ Πάριδι ἴσως γεγενῆσθαι αἴτιος· τοῦ θανάτου δέ σοι οὐδένα ἄλλον, ὦ Πρωτεσίλαε, ἢ σεαυτόν, ὃς [15] ἐκλαθόμενος τῆς νεογάμου γυναικὸς, ἐπεὶ προσεφέρεσθε τῇ Τρωάδι, [16] οὕτω φιλοκινδύνως καὶ ἀπονενοημένως προσ-

πήδησας τῶν ἄλλων, [1] δόξης ἐρασθεὶς, δι' ἣν πρῶτος ἐν τῇ ἀποβάσει ἀπέθανες. ΠΡΩ. Οὐκοῦν καὶ ὑπὲρ ἐμαυτοῦ σοι, ὦ Αἰακὲ, ἀποκρινοῦμαι δικαιότερα; οὐ γὰρ ἐγὼ τούτων αἴτιος, ἀλλ' ἡ μοῖρα, [2] καὶ τὸ ἐξ ἀρχῆς οὕτως ἐπικεκλῶσθαι. ΑΙ. Ὀρθῶς· τί οὖν τούτους αἰτιᾷ;

ΔΙΑΛΟΓΟΣ Ϛʹ.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ ϗ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ.

ΔΙΟ. [3] Τί τοῦτο, ὦ Ἀλεξανδρὲ, καὶ σὺ τέθνηκας, ὥσπερ καὶ ἡμεῖς ἅπαντες; ΑΛΕ. Ὁρᾷς, ὦ Διόγενες· οὐ παράδοξον δὲ, εἰ, ἄνθρωπος ὢν, ἀπέθανον. ΔΙΟ. Οὐκοῦν ὁ Ἄμμων [4] ἐψεύδετο, λέγων ἑαυτοῦ σε εἶναι υἱόν· σὺ δὲ Φιλίππου [5] ἄρα ἦσθα; ΑΛΕ. Φιλίππου δηλαδή· οὐ γὰρ ἂν ἐτεθνήκειν [6] Ἄμμωνος ὤν. ΔΙΟ. Καὶ μὲν καὶ περὶ τῆς Ὀλυμπιάδος [7] ὅμοια ἐλέγοντο, δράκοντα ὁμιλεῖν αὐτῇ, καὶ βλέπεσθαι ἐν τῇ εὐνῇ· εἶτα οὕτω σε [8] τεχθῆναι· τὸν δὲ Φίλιππον [9] ἐξηπατῆσθαι οἰόμενον πατέρα σου εἶναι· ΑΛΕ. Κἀγὼ ταῦτα ἤκουον, ὥσπερ σύ· νῦν δὲ ὁρῶ ὅτι οὐδὲν ὑγιὲς οὔτε ἡ μήτηρ, οὔτε οἱ τῶν Ἀμμωνίων προφῆται ἔλεγον. ΔΙΟ. Ἀλλὰ τὸ ψεῦδος αὐτῶν οὐκ ἄχρηστόν σοι, ὦ Ἀλέξανδρε, πρὸς τὰ πράγματα ἐγένετο· πολλοὶ γὰρ ὑπέπτησσον, θεὸν εἶναι σε νομίζοντες·—ἀτὰρ εἰπέ μοι, τίνι τὴν τοσαύτην ἀρχὴν καταλέλοιπας; ΑΛΕ. Οὐκ οἶδα, ὦ Διόγενες· [10] οὐ γὰρ ἔφθασα ἐπισκῆψαί τι περὶ αὐτῆς, ἢ τοῦτο μόνον, ὅτι ἀποθνήσκων, Περδίκκᾳ τὸν δακτύλιον ἐπέδωκα·—[11] πλὴν ἀλλὰ τί γελᾷς, ὦ Διόγενες; ΔΙΟ. [12] Τί γὰρ ἄλλο, ἢ ἀνεμνήσθην,

[1] οἷα ἐποίει ἡ Ἑλλὰς ἄρτι σε [2] παρειληφότα τὴν ἀρχήν, κολακεύοντες, καὶ προστάτην αἱρούμενοι, καὶ στρατηγὸν ἐπὶ τοὺς βαρβάρους· ἔνιοι δὲ καὶ τοῖς δώδεκα θεοῖς προστιθέντες, [3] καὶ νεὼς οἰκοδομούμενοι, καὶ θύοντες ὡς δράκοντος υἱῷ; ἀλλ' εἰπέ μοι, ποῦ σε οἱ Μακεδόνες ἔθαψαν; ΑΛΕ. Ἔτι ἐν Βαβυλῶνι κεῖμαι, τρίτην ταύτην ἡμέραν· ὑπισχνεῖται δὲ Πτολεμαῖος ὁ ὑπασπιστής, [4] ἤν ποτε ἀγάγῃ σχολὴν ἀπὸ τῶν θορύβων τῶν ἐν ποσίν, ἐς Αἴγυπτον ἀπαγαγών με θάψειν ἐκεῖ, ὡς γενοίμην εἷς τῶν Αἰγυπτίων θεῶν. ΔΙΟ. Μὴ γελάσω, ὦ Ἀλέξανδρε, ὁρῶν [5] ἐν ᾅδου ἔτι σε μωραίνοντα, καὶ ἐλπίζοντα, Ἄνουβιν, ἢ Ὄσιριν γενέσθαι; πλὴν ἀλλὰ ταῦτα μήν, ὦ θειότατε, μὴ ἐλπίσῃς· [6] οὐ γὰρ θέμις ἀνελθεῖν τινα τῶν ἅπαξ διαπλευσάντων τὴν λίμνην, καὶ [7] ἐς τὸν εἴσω τοῦ στομίου παρελθόντων· οὐ γὰρ ἀμελὴς ὁ Αἰακός, οὐδ' ὁ Κέρβερος εὐκαταφρόνητος· ἐκεῖνα δὲ ἡδέως ἂν μάθοιμι παρὰ σοῦ, πῶς φέρεις ὁπότ' ἂν ἐννοήσῃς [8] ὅσην εὐδαιμονίαν ὑπὲρ γῆς ἀπολιπὼν, ἀφῖξαι, σωματοφύλακας, καὶ ὑπασπιστάς, καὶ σατράπας, καὶ χρυσὸν τοσοῦτον, καὶ ἔθνη προσκυνοῦντα, καὶ Βαβυλῶνα, καὶ Βάκτρα, καὶ [9] τὰ μεγάλα θηρία, καὶ τιμήν, καὶ δόξαν, [10] καὶ τὸ ἐπίσημον εἶναι ἐλαύνοντα, διαδεδεμένον ταινίᾳ λευκῇ τὴν κεφαλήν, πορφυρίδα ἐμπεπορπημένον· οὐ λυπεῖ ταῦτά σε ὑπὸ τὴν μνήμην ἰόντα;—τί δακρύεις, ὦ μάταιε; οὐδὲ ταῦτά σε ὁ σοφὸς Ἀριστοτέλης ἐπαίδευσε μὴ οἴεσθαι βέβαια εἶναι [11] τὰ παρὰ τῆς τύχης; ΑΛΕ. Σοφὸς! ἁπάντων ἐκεῖνος κολάκων ἐπιτριπτότατος ὤν! [12] ἐμὲ μόνον ἔασον τὰ Ἀριστοτέλους εἰδέναι, ὅσα μὲν ᾔτησε παρ' ἐμοῦ, [13] οἷα δὲ ἐπίστελλεν· [14] ὡς δὲ κατεχρῆτό μου τῇ περὶ παιδείαν φιλοτιμίᾳ θωπεύων καὶ ἐπαινῶν, ἄρτι μὲν ἐς τὸ κάλλος, [15] ὡς

καὶ τοῦτο μέρος ὂν τἀγαθοῦ, ἄρτι δ' ἐς τὰς πράξεις, καὶ τὸν πλοῦτον· καὶ γὰρ αὖ καὶ τοῦτ' ἀγαθὸν ἡγεῖτ' εἶναι, [1] ὡς μὴ αἰσχύνοιτο καὶ αὐτὸς λαμβάνων· [2] γόης, ὦ Διόγενες, ἄνθρωπος, καὶ τεχνίτης· [3] πλὴν ἀλλὰ τοῦτό γε [4] ἀπολέλαυκα αὐτοῦ τῆς σοφίας, [5] τὸ λυπεῖσθαι ὡς ἐπὶ μεγίστοις ἀγαθοῖς, ἃ [6] κατηριθμήσω μικρῷ γε ἔμπροσθεν. ΔΙΟ. Ἀλλ' [7] οἶσθα ὃ δράσεις; ἄκος γάρ σοι τῆς λύπης [8] ὑποθήσομαι, ἐπεὶ ἐνταῦθά γε ἐλλέβορος οὐ φύεται· [9] σὺ δὲ κἂν τὸ Λήθης ὕδωρ χανδὸν ἐπισπασάμενος πίε, καὶ αὖθις πίε, καὶ πολλάκις· οὕτω γὰρ ἂν [10] παύσῃ ἐπὶ τοῖς Ἀριστοτέλους ἀγαθοῖς ἀνιώμενος· [11] καὶ γὰρ καὶ Κλεῖτον ἐκεῖνον ὁρῶ, καὶ Καλλισθένη, καὶ ἄλλους πολλοὺς ἐπὶ σὲ ὁρμῶντας, ὡς διασπάσαιντο καὶ ἀμύναιντό σε, [12] ὧν ἔδρασας αὐτούς· [13] ὥστε τὴν ἑτέραν σὺ ταύτην βάδιζε· καὶ πῖνε πολλάκις, ὡς ἔφην.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ι.

ἙΡΜΗΣ, ΧΑΡΩΝ.

ἙΡ. [14] Λογισώμεθα, ὦ Πορθμεῦ, εἰ δοκεῖ, ὁπόσα μοι ὀφείλεις ἤδη, ὅπως μὴ αὖθις ἐρίζωμέν τι περὶ αὐτῶν. ΧΑ. Λογισώμεθα, ὦ Ἑρμῆ· [15] ἄμεινον γὰρ ὁρίσαι περὶ αὐτῶν, καὶ ἀπραγμονέστερον. ἙΡ. Ἄγκυραν [16] ἐντειλαμένῳ ἐκόμισα [17] πέντε δραχμῶν. ΧΑ. [18] Πολλοῦ λέγεις. ἙΡ. Νὴ τὸν Ἀϊδωνέα, τῶν πέντε ὠνησάμην, καὶ τροπωτῆρα δύο ὀβολῶν. ΧΑ. [19] Τίθει πέντε δραχμὰς, καὶ ὀβολοὺς δύο. ἙΡ. Καὶ ἀκέστραν [20] ὑπὲρ τοῦ ἱστίου, πέντε ὀβολοὺς ἐγὼ κατέβαλον. ΧΑ. Καὶ τούτους προστίθει. ἙΡ. Καὶ κηρὸν

[1] ὡς ἐπιπλάσαι τοῦ σκαφιδίου τὰ ἀνεῳγότα, καὶ ἥλους δὲ, καὶ καλώδιον, ἀφ' οὗ τὴν ὑπέραν ἐποίησας, [2] δύο δραχμῶν ἅπαντα. ΧΑ. Εὖγε, [3] ἄξια ταῦτα ὠνήσω. ΈΡ. Ταῦτά ἐστιν, εἰ μή τι ἄλλο ἡμᾶς [4] διέλαθεν ἐν τῷ λογισμῷ· πότε δ' οὖν ταῦτ' [5] ἀποδώσειν φής; ΧΑ. Νῦν μὲν, ὦ Ἑρμῆ, ἀδύνατον· ἢν δὲ λοιμός τις ἢ πόλεμος καταπέμψῃ ἀθρόους τινὰς, [6] ἐνέσται τότε ἀποκερδᾶναι ἐν τῷ πλήθει παραλογιζόμενον τὰ πορθμία. ΈΡ. Νυν οὖν ἐγὼ [7] καθεδοῦμαι τὰ κάκιστα εὐχόμενος γενέσθαι, ὡς ἂν ὑπὸ τούτων ἀπολαύοιμι. ΧΑ. Οὐκ ἔστιν ἄλλως, ὦ Ἑρμῆ· νῦν δ' ὀλίγοι, ὡς ὁρᾷς, ἀφικνοῦνται ἡμῖν· εἰρήνη γάρ. ΈΡ. Ἄμεινον οὕτως, εἰ καὶ ἡμῖν παρατείνοιτο ὑπὸ σοῦ τὸ ὄφλημα· πλὴν ἀλλ', οἱ μὲν παλαιοὶ, ὦ Χάρων, οἶσθα οἷοι παρεγίνοντο, ἀνδρεῖοι ἅπαντες, αἵματος [8] ἀνάπλεῳ, καὶ τραυματίαι οἱ πολλοί· νῦν δὲ ἢ φαρμάκῳ τις ὑπὸ τοῦ παιδὸς ἀποθανὼν, ἢ ὑπὸ τῆς γυναικὸς, ἢ ὑπὸ τρυφῆς [9] ἐξῳδηκὼς τὴν γαστέρα, καὶ τὰ σκέλη· ὠχροὶ γὰρ ἅπαντες, καὶ ἀγεννεῖς, οὐδὲ ὅμοιοι ἐκείνοις· οἱ δὲ πλεῖστοι αὐτῶν, διὰ χρήματα ἥκουσιν, ἐπιβουλεύοντες ἀλλήλοις, [10] ὡς ἐοίκασι. ΧΑ. [11] Πάνυ γὰρ περιπόθητά ἐστι ταῦτα. ΈΡ. Οὐκοῦν οὐδ' ἐγὼ δόξαιμι ἂν ἁμαρτάνειν, πικρῶς ἀπαιτῶν τὰ ὀφειλόμενα παρὰ σοῦ.

[1]ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

ΜΥΘΩΔΗ.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ά.

ΖΕΥΣ ϗ ʹΕΡΜΗΣ.

Ζ. Τὴν τοῦ Ἰνάχου παῖδα τὴν καλὴν [2] οἶσθα, ὦ Ἑρμῆ; ἙΡ. Ναί· τὴν Ἰὼ λέγεις. Ζ. Οὐκ ἔτι παῖς ἐκείνη ἐστιν, ἀλλὰ δάμαλις. ἙΡ. Τεράστιον τοῦτο· [3] τῷ τρόπῳ δ' [4] ἐνηλλάγη; Ζ. Ζηλοτυπήσασα ἡ Ἥρα, [5] μετέβαλεν αὐτήν· ἀλλὰ καὶ καινὸν ἄλλο τι δεινὸν [6] ἐπιμεμηχάνηται τῇ κακοδαίμονι· βουκόλον τινὰ πολυόμματον, Ἄργον [7] τοὔνομα, ἐπέστησεν, ὃς νέμει τὴν δάμαλιν, ἄϋπνος ὤν. ἙΡ. Τί οὖν ἡμᾶς χρὴ ποιεῖν; Ζ. [8] Καταπτάμενος ἐς τὴν Νέμεαν, ἐκεῖ δέ [9] που ὁ Ἄργος βουκολεῖ, ἐκεῖνον μὲν ἀπόκτεινον· τὴν δὲ Ἰὼ διὰ τοῦ πελάγους ἐς τὴν Αἴγυπτον ἀπαγαγὼν, Ἶσιν ποίησον· καὶ [10] τολοιπὸν ἔστω θεὸς [11] τοῖς ἐκεῖ· [12] καὶ τὸν Νεῖλον ἀναγέτω, καὶ τοὺς ἀνέμους ἐπιπεμπέτω, καὶ σωζέτω τοὺς πλέοντας.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ϛ´.

ΙΡΙΣ ϗ ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

ΙΡ. [1] Τὴν νῆσον τὴν πλανωμένην, ὦ Πόσειδον, τὴν ἀποσπασθεῖσαν τῆς Σικελίας, ὕφαλον ἐπινήχεσθαι συμβέβηκε· ταύτην, φησὶν ὁ Ζεὺς, στῆσον ἤδη, καὶ ἀνάφηνον, καὶ ποίησον ἤδη [2] δῆλον ἐν τῷ Αἰγαίῳ μέσῳ βεβαίως μένειν, στηρίξας πάνυ ἀσφαλῶς· [3] δεῖται γάρ τι αὐτῆς. ΠΟ. [4] Πεπράξεται τοῦτο, ὦ Ἶρι· [5] τίνα δὲ ὅμως παρέξει αὐτῷ τὴν χρεῖαν ἀναφανεῖσα, καὶ μηκέτι πλέουσα; ΙΡ. Τὴν Λητὼ ἐπ' αὐτῆς δεῖ ἀποκυῆσαι· ἤδη γὰρ [6] πονηρῶς ὑπὸ τῶν ὠδίνων ἔχει. ΠΟ. Τί οὖν; οὐχ ἱκανὸς ὁ οὐρανὸς [7] ἐντεκεῖν; εἰ δὲ μὴ οὗτος, ἀλλά γε πᾶσα ἡ γῆ οὐκ ἂν ὑποδέξεσθαι δύναιτο τὰς αὐτῆς γονάς; ΙΡ. Οὐκ, ὦ Πόσειδον· ἡ Ἥρα γὰρ ὅρκῳ μεγάλῳ [8] κατείλαβε τὴν γῆν, μὴ παρασχεῖν τῇ Λητοῖ τῶν ὠδίνων ὑποδοχήν· ἡ τοίνυν νῆσος αὐτὴ ἀνώμοτός ἐστιν· ἀφανὴς γὰρ ἦν. ΠΟ. Συνίημι· [9] στῆθι, ὦ νῆσε, καὶ ἀνάδυθι αὖθις ἐκ τοῦ βυθοῦ· καὶ μηκέτι [10] ὑποφέρου, ἀλλὰ βεβαίως μένε, καὶ [11] ὑπόδεξαι, ὦ εὐδαιμονεστάτη, [12] τοῦ ἀδελφοῦ τὰ τέκνα δύο, τοὺς καλλίστους τῶν θεῶν· καὶ ὑμεῖς, ὦ Τρίτωνες, διαπορθμεύσατε τὴν Λητὼ ἐς αὐτήν· καὶ γαληνὰ ἅπαντα ἔστω· τὸν δράκοντα δὲ, ὃς νῦν ἐξοιστρεῖ αὐτὴν φοβῶν, τὰ νεογνὰ, ἐπειδὰν [13] τεχθῇ, αὐτίκα [14] μέτεισι, καὶ τιμωρήσει τῇ μητρί· σὺ δὲ ἀπάγγελλε τῷ Διῒ πάντα εἶναι εὐτρεπῆ· [15] ἕστηκεν ἡ Δῆλος· ἡκέτω ἡ Λητὼ ϗ τικτέτω.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ γ'.

ΞΑΝΘΟΣ ϗ ΘΑΛΑΣΣΑ.

ΞΑΝ. [1] Δέξαι με, ὦ Θάλασσα, δεινὰ [2] πεπονθότα· [3] κατάσβεσόν μου τὰ τραύματα. ΘΑ. Τί τοῦτο, ὦ [4] Ξάνθε; τίς σε [5] κατέκαυσεν; ΞΑΝ. Ἥφαιστος· ἀλλ' [6] ἀπηνθράκωμαι ὅλως ὁ κακοδαίμων, καὶ ζέω. ΘΑ. Διατί δέ σοι ἐνέβαλε τὸ πῦρ; ΞΑΝ. Διὰ [7] τὸν υἱὸν Θέτιδος· ἐπεὶ γὰρ φονεύοντα τοὺς Φρύγας ἱκέτευσα, ὅδ' οὐκ [8] ἐπαύσατο τῆς ὀργῆς, ἀλλ' ὑπὸ τῶν νεκρῶν [9] ἀπέφραττέ μοι τὸν ῥοῦν, ἐλεήσας τοὺς ἀθλίους ἐπῆλθον, ἐπικλύσαι θέλων, ὡς φοβηθεὶς [10] ἀπόσχοιτο τῶν ἀνδρῶν· ἐνταῦθα ὁ Ἥφαιστος, [11] ἔτυχε καὶ γὰρ πλησίον που ὤν, πᾶν [12] ὅσον, οἶμαι, πῦρ εἶχε, καὶ ὅσον ἐν τῇ Αἴτνῃ, καὶ [13] εἴποθι ἄλλοθι, φέρων, ἐπῆλθέ μοι· καὶ ἔκαυσε μὲν τὰς πτελέας, καὶ μυρίκας· ὤπτησε δὲ καὶ τοὺς κακοδαίμονας ἰχθῦς, καὶ τὰς ἐγχέλυας· [14] αὐτὸν δὲ ἐμὲ ὑπερκαχλάσαι ποιήσας, [15] μικροῦ δεῖν ὅλον ξηρὸν εἴργασται· ὁρᾷς δ' οὖν, ὅπως διάκειμαι ὑπὸ τῶν ἐκκαυμάτων. ΘΑ. [16] Θολερὸς, ὦ Ξάνθε, καὶ θερμὸς, ὡς εἰκός· [17] τὸ αἷμα μὲν, ἀπὸ τῶν νεκρῶν· ἡ θέρμη δὲ, ὡς φὴς, ἀπὸ τοῦ πυρός· καὶ εἰκότως, ὦ Ξάνθε, ὃς ἐπὶ τὸν ἐμὸν υἱὸν ὥρμησας, [18] οὐκ αἰδεσθεὶς ὅτι Νηρηΐδος υἱὸς ἦν. ΞΑΝ. Οὐκ ἔδει οὖν ἐλεῆσαι γείτονας ὄντας τοὺς Φρύγας; ΘΑ. Τὸν Ἥφαιστον δὲ οὐκ ἔδει ἐλεῆσαι Θέτιδος υἱὸν ὄντα τὸν Ἀχιλλέα;

ΔΙΑΛΟΓΟΣ η'.

ἩΦΑΙΣΤΟΣ ϗ ΖΕΥΣ.

ἩΦΑΙ. Τί με, ὦ Ζεῦ, δεῖ ποιεῖν; ἧκα γὰρ, ὡς ἐκέλευσας, ἔχων τὸν πέλεκυν ὀξύτατον, εἰ καὶ λίθους δέοι μιᾷ πληγῇ [1] διατεμεῖν. Ζ. Εὖγε, ὦ Ἥφαιστε· ἀλλὰ [2] δίελέ μου τὴν κεφαλὴν εἰς δύο, [3] κατενεγκών. ἩΦΑΙ. [4] Πειρᾷ μου, εἰ μέμηνα; [5] πρόσταττε δ' οὖν τἀληθὲς, ὅπερ θέλεις σοι γενέσθαι. Ζ. Διαιρεθῆναί μοι τὸ κρανίον· εἰ δὲ ἀπειθήσεις, οὐ νῦν πρῶτον ὀργιζομένου πειράσῃ μου· [6] ἀλλὰ χρὴ καθικνεῖσθαι παντὶ τῷ θυμῷ, μηδὲ μέλλειν· ἀπόλλυμαι γὰρ ὑπὸ τῶν ὠδίνων, [7] αἵ μου τὸν ἐγκέφαλον ἀναστρέφουσιν. ΗΦΑΙ. Ὅρα, ὦ Ζεῦ, μὴ κακόν τι ποιήσωμεν· ὀξὺς γὰρ ὁ πέλεκύς ἐστι, καὶ οὐκ ἀναιμωτὶ, [8] οὐδὲ κατὰ τὴν Εἰλείθυιαν μαιώσεταί σε. Ζ. Κατένεγκε μόνον, ὦ Ἥφαιστε, θαῤῥῶν· οἶδα γὰρ ἐγὼ τὸ συμφέρον. ἩΦΑΙ. Ἄκων μὲν, [9] κατοίσω δέ· τί γὰρ χρὴ ποιεῖν, σοῦ κελεύοντος; τί τοῦτο; κόρη ἔνοπλος; μέγα, ὦ Ζεῦ, κακὸν εἶχες ἐν τῇ κεφαλῇ· εἰκότως γοῦν [10] ὀξύθυμος ἦσθα, [11] τηλικαύτην ὑπὸ τὴν μήνιγγα παρθένον ζωογονῶν, καὶ ταῦτα ἔνοπλον· ἦπου στρατόπεδον, οὐ κεφαλὴν [12] ἐλελήθεις ἔχων· ἡ δὲ πηδᾷ, καὶ [13] πυῤῥιχίζει, καὶ τὴν ἀσπίδα τινάσσει, καὶ τὸ δόρυ πάλλει, καὶ ἐνθουσιᾷ· καὶ [14] τὸ μέγιστον, καλὴ πάνυ καὶ ἀκμαία [15] γεγένηται ἤδη [16] ἐν βραχεῖ· γλαυκῶπις μὲν, ἀλλὰ κοσμεῖ καὶ [17] τοῦτο ἡ κόρυς· ὥστε, ὦ Ζεῦ, μαίωτρά μοι ἀπόδος [18] ἐγγυήσας μοι αὐτήν. Ζ. Ἀδύνατα αἰτεῖς, ὦ Ἥφαιστε· παρθένος γὰρ ἀεὶ

θέλει μένειν· ἐγὼ γοῦν [1] τό γε ἐπ' ἐμοὶ οὐδὲν ἀντιλέγω. ἩΦΑΙ. Τοῦτ' ἐβουλόμην· ἐμοὶ μελήσει τὰ λοιπά· καὶ ἤδη συναρπάσω αὐτήν. Ζ. Εἴ σοι ῥᾴδιον, οὕτω ποίει· πλὴν οἶδα ὅτι ἀδυνάτων ἐρᾷς·

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ί.

ΖΕΥΣ, ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ, ἩΡΑΚΛΗΣ.

ΖΕ. [2] Παύσασθε, ὦ Ἀσκληπιὲ καὶ Ἡράκλεις, ἐρίζοντες πρὸς ἀλλήλους ὥσπερ ἄνθρωποι· [3] ἀπρεπῆ γὰρ ταῦτα, καὶ [4] ἀλλότρια τοῦ συμποσίου τῶν θεῶν. ἩΡΑ. Ἀλλὰ ἐθέλεις, ὦ Ζεῦ, [5] τουτονὶ τὸν φαρμακέα προκατακλίνεσθαί μου; ΑΣΚ. Νὴ Δία· καὶ ἀμείνων γάρ εἰμι. ἩΡΑ. Κατὰ τὶ, ὦ ἐμβρόντητε; ἢ διότι σε ὁ Ζεὺς ἐκεραύνωσεν, [6] ἃ μὴ θέμις ποιοῦντα, νῦν δὲ κατ' ἔλεον αὖθις [7] ἀθανασίας μετείληφας; ΑΣΚ. [8] Ἐπιλέλησαι γὰρ καὶ σὺ, ὦ Ἥρακλες, ἐν τῇ Οἴτῃ καταφλεγεὶς, ὅτι μοι ὀνειδίζεις τὸ πῦρ; ἩΡΑ. [9] Οὔκουν ἶσα καὶ ὅμοια βεβίωται ἡμῖν· ὃς Διὸς μὲν υἱός εἰμι, [10] τοσαῦτα δὲ πεπόνηκα ἐκκαθαίρων τὸν βίον, θηρία καταγωνιζόμενος, καὶ ἀνθρώπους ὑβριστὰς τιμωρούμενος· σὺ δὲ ῥιζοτόμος εἶ, καὶ ἀγύρτης, νοσοῦσι μὲν ἴσως ἀνθρώποις χρήσιμος [11] ἐπιθήσειν τῶν φαρμάκων, ἀνδρῶδες δὲ οὐδὲν [12] ἐπιδεδειγμένος. ΑΣΚ. Εὖ λέγεις· ὅτι σου τὰ ἐγκαύματα ἰασάμην, ὅτι πρώην ἀνῆλθες ἡμίφλεκτος ὑπ' ἀμφοῖν [13] διεφθαρμένος τῷ σώματι, [14] τοῦ χιτῶνος, καὶ μετὰ τοῦτο, τοῦ πυρός· ἐγὼ δὲ εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο, οὔτε ἐδούλευσα ὥσπερ σὺ, [15] οὔτε ἔξαινον ἔρια ἐν Λυδίᾳ [16] πορφυρίδα ἐνδεδυκὼς, καὶ παιόμενος [17] ὑπὸ τῆς Ὀμφάλης χρυσῷ σανδάλῳ·

ἀλλ' [1] οὐδὲ μελαγχολήσας ἀπέκτεινα τὰ τέκνα καὶ τὴν γυναῖκα. ΗΡΑ. Εἰ μὴ [2] παύσῃ λοιδορούμενός μοι, αὐτίκα [3] μάλα εἴσῃ, ὡς οὐ πολύ σε ὀνήσει ἡ ἀθανασία· ἐπεὶ [4] ἀράμενός σε, ῥίψω ἐπὶ κεφαλὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, [5] ὥστε μηδὲ τὸν Παιήονα ἰάσασθαί σε, τὸ κρανίον συντριβέντα. Ζ. Παύσασθέ, φημι, καὶ μὴ ἐπιταράττετε ἡμῖν τὴν ξυνουσίαν, ἢ ἀμφοτέρους [6] ἀποπέμψομαι ὑμᾶς τοῦ συμποσίου· [7] καίτοι εὔγνωμον, ὦ Ἥρακλες, προκατακλίνεσθαί σου τὸν Ἀσκληπιὸν, ἅτε καὶ πρότερον ἀποθανόντα.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ϛ'.

ΑΡΗΣ ϗ ἙΡΜΗΣ.

ΑΡ. Ἤκουσας, ὦ Ἑρμῆ, οἷα ἠπείλησεν ἡμῖν ὁ Ζεὺς, [8] ὡς ὑπεροπτικὰ καὶ ἀπίθανα; [9] ἢ ἐθελήσω, φησὶν, ἐγὼ μὲν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ σειρὰν καθήσω, [10] ὑμεῖς δ' ἢν ἀποκρεμασθέντες κατασπᾷν βιάζησθέ με, μάτην πονήσετε· οὐ γὰρ δὴ καθελκύσετε· εἰ δὲ ἐγὼ θελήσαιμι ἀνελκύσαι, οὐ μόνον ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ τὴν γῆν ἅμα, [11] καὶ τὴν θάλασσαν συναρτήσας μετεωριῶ· καὶ τἄλλα ὅσα καὶ σὺ [12] ἀκήκοας· ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν [13] καθ' ἓν ἁπάντων ἀμείνων, καὶ ἰσχυρότερός ἐστιν, [14] οὐκ ἂν ἀρνηθείην· [15] ὁμοῦ δὲ τῶν τοσούτων ὑπερφέρειν [16] ὡς μὴ καταβαρήσειν αὐτὸν, κἂν τὴν γῆν κἂν τὴν θάλασσαν [17] προσλάβωμεν, [18] οὐκ ἂν πεισθείην. ἙΡ. [19] Εὐφήμει, ὦ Ἄρες· οὐ γὰρ ἀσφαλὲς λέγειν τὰ τοιαῦτα, μή καί τι κακὸν ἀπολαύσωμεν [20] τῆς φλυαρίας. ΑΡ. [21] Οἴει γάρ με πρὸς πάντας ἂν ταῦτα εἰπεῖν, [22] οὐχὶ

δὲ πρὸς μόνον σὲ, ὃν ἐχεμυθεῖν ἠπιστάμην; [1] ὃ γοῦν μάλιστα γελοῖον ἔδοξέ μοι ἀκούοντι μεταξὺ τῆς ἀπειλῆς, οὐκ ἂν δυναίμην σιωπῆσαι πρὸς σέ· μέμνημαι γὰρ [2] οὐ πρὸ πολλοῦ, ὁπότε [3] ὁ Ποσειδῶν, καὶ ἡ Ἥρα, καὶ ἡ Ἀθηνᾶ [4] ἐπαναστάντες, [5] ἐπεβούλευσαν ξυνδῆσαι αὐτὸν λαβόντες, [6] ὡς παντοῖος ἦν δεδιὼς, [7] καὶ ταῦτα τρεῖς ὄντας· καὶ εἰ μή γε ἡ Θέτις κατελεήσασα ἐκάλεσεν αὐτῷ σύμμαχον [8] Βριάρεων ἑκατόγχειρα ὄντα, [9] κἂν ἐδέδετο αὐτῷ κεραυνῷ καὶ βροντῇ· ταῦτα λογιζομένῳ [10] ἐπῄει μοι γελᾶν ἐπὶ τῇ καλλιρημοσύνῃ αὐτοῦ. ἙΡ. Σιώπα· εὐφήμει· οὐ γὰρ ἀσφαλὲς οὔτε σοὶ λέγειν, οὔτε ἐμοὶ ἀκούειν τὰ τοιαῦτα.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ζ΄.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ ϗ ΠΡΩΤΕΥΣ.

ΜΕ. Ἀλλὰ ὕδωρ μέν σε γίνεσθαι, ὦ [11] Πρωτεῦ, οὐκ ἀπίθανον, [12] ἐνάλιόν γε ὄντα, [13] καὶ δένδρον ἔτι φορητόν· καὶ ἐς λέοντα ὁπότε [14] ἀλλαγείης, ὅμως οὐδὲ τοῦτο ἔξω πίστεως· εἰ δὲ καὶ πῦρ γίνεσθαι δυνατὸν ἐν τῇ θαλάττῃ οἰκοῦντα, τοῦτο πάνυ θαυμάζω, καὶ ἀπιστῶ. ΠΡΩ. Μὴ θαυμάσῃς, ὦ Μενέλαε· γίγνομαι γάρ. ΜΕ. Εἶδον καὶ αὐτός· ἀλλά μοι δοκεῖς, [15] εἰρήσεται γὰρ πρός σε, [16] γοητείαν τινὰ προσάγειν τῷ πράγματι, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξαπατᾶν τῶν ὁρώντων, αὐτὸς οὐδὲν τοιοῦτο γιγνόμενος. ΠΡΩ. Καί τις ἂν ἡ ἀπάτη ἐπὶ τῶν οὕτως ἐναργῶν γένοιτο; οὐκ [17] ἀνεῳγμένοις τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδες, [18] ἐς ὅσα

μετεποίησα ἐμαυτόν; εἰ δὲ ἀπιστεῖς, καὶ τὸ πρᾶγμα ψευδὲς μὲν εἶναι δοκεῖ, φαντασία δέ τις πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἱσταμένη, ἐπειδὰν πῦρ γένωμαι, [1] προσένεγκαί μοι, ὦ γενναιότατε, τὴν χεῖρα· [2] εἴσῃ γὰρ, εἰ ὁρῶμαι μόνον, ἢ καὶ [3] τὸ καίειν τότε μοι πρόσεστιν. ΜΕ. Οὐκ ἀσφαλὴς ἡ πεῖρα, ὦ Πρωτεῦ. ΠΡΩ. Σὺ δέ μοι, Μενέλαε δοκεῖς [4] οὐδὲ πολύπουν ἑωρακέναι πώποτε, [5] οὐδ' ὃ πάσχει ὁ ἰχθὺς οὗτος εἰδέναι. ΜΕ. Ἀλλὰ τὸν μὲν πολύπουν εἶδον· ἃ πάσχει δὲ, ἡδέως ἂν μάθοιμι παρὰ σοῦ. ΠΡΩ. [6] Ὁποίᾳ ἂν πέτρᾳ προσελθὼν ἁρμόσῃ τὰς κοτύλας, καὶ προσφὺς ἔχηται κατὰ τὰς πλεκτάνας, ἐκείνῃ ὅμοιον ἀπεργάζεται ἑαυτὸν, καὶ μεταβάλλει τὴν χρόαν, μιμούμενος τὴν πέτραν, ὡς ἂν [7] λάθῃ τοὺς ἁλιέας, μὴ διαλλάττων, μηδὲ φανερὸς ὢν διὰ τοῦτο, ἀλλ' ἐοικὼς τῷ λίθῳ. ΜΕ. Φασὶ ταῦτα· [8] τὸ δὲ σὸν πολλῷ παραδοξότερον, ὦ Πρωτεῦ. ΠΡΩ. Οὐκ οἶδα, ὦ Μενέλαε, τίνι ἂν ἄλλῳ [9] πιστεύσειας, τοῖς σεαυτοῦ ὀφθαλμοῖς ἀπιστῶν; ΜΕ. Ἰδὼν εἶδον· ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα τεράστιον, τὸν αὐτὸν πῦρ καὶ ὕδωρ γίγνεσθαι.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ϛ.

ΑΠΟΛΛΩΝ ϗ ἙΡΜΗΣ.

ΑΠ. [10] Ἔχεις μοι εἰπεῖν, ὦ Ἑρμῆ, πότερος ὁ Κάστωρ ἐστὶ τούτων, ἢ πότερος ὁ Πολυδεύκης; ἐγὼ γὰρ οὐκ ἂν διακρίναιμι αὐτούς. ἙΡ. Ὁ μὲν χθὲς ἡμῖν [11] ξυγγενόμενος, ἐκεῖνος Κάστωρ ἦν, οὗτος δὲ Πολυδεύκης. ΑΠ. Πῶς διαγιγνώσκεις; [12] ὅμοιοι γάρ. ἙΡ.

Ὅτι οὗτος μὲν, ὦ Ἄπολλον, ἔχει ἐπὶ τοῦ προσώπου τὰ ἴχνη τῶν τραυμάτων, ἃ ἔλαβε παρὰ τῶν ἀνταγωνιστῶν πυκτεύων· καὶ μάλιστα, [1] ὁπόσα ὑπὸ τοῦ Βέβρυκος Ἀμύκου ἐτρώθη, τῷ Ἰάσονι συμπλέων· [2] ἅτερος δὲ οὐδὲν τοιοῦτον ἐμφαίνει, ἀλλὰ καθαρός ἐστι, καὶ ἀπαθὴς [3] τὸ πρόσωπον. ΑΠ. [4] Ὤνησας, διδάξας τὰ γνωρίσματα· ἐπεὶ τάγε ἀλλὰ πάντα ἴσα, [5] τοῦ ᾠοῦ τὸ ἡμίτομον, καὶ ἀστὴρ ὑπεράνω, καὶ ἀκόντιον ἐν τῇ χειρὶ, καὶ ἵππος ἑκατέρῳ λευκός· ὥστε πολλάκις ἐγὼ τὸν μὲν προσεῖπον Κάστορα, Πολυδεύκην ὄντα· τὸν δὲ τῷ τοῦ Πολυδεύκους ὀνόμαστι· ἀτὰρ εἰπέ μοι καὶ τόδε, τί δήποτε οὐκ ἄμφω [6] ξύνεισιν ἡμῖν, ἀλλ' [7] ἐξ ἡμισείας, ἄρτι μὲν νεκρὸς, ἄρτι δὲ θεός ἐστιν ἅτερος αὐτῶν. ἙΡ. Ὑπὸ φιλαδελφίας τοῦτο ποιοῦσιν· ἐπεὶ γὰρ ἔδει ἕνα μὲν [8] τεθνάναι τῶν Λήδας υἱέων, ἕνα δὲ ἀθάνατον εἶναι, [9] ἐνείμαντο οὕτως αὐτοὶ τὴν ἀθανασίαν. ΑΠ. [10] Οὐ ξυνετὴν, ὦ Ἑρμῆ, τὴν νομὴν, εἴγε οὐδὲ ὄψονται οὕτως ἀλλήλους, ὅπερ ἐπόθουν, οἶμαι, μάλιστα· πῶς γὰρ, ὁ μὲν παρὰ θεοῖς, ὁ δὲ παρὰ τοῖς φθιτοῖς ὤν; [11] πλὴν ἀλλὰ, [12] ὥσπερ ἐγὼ μαντεύομαι, ὁ δὲ Ἀσκληπιὸς ἰᾶται, σὺ δὲ παλαίειν διδάσκεις, παιδοτρίβης ἄριστος ὢν, ἡ δὲ Ἄρτεμις μαιεύεται, καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστος ἔχει τίνα τέχνην, ἢ θεοῖς ἢ ἀνθρώποις χρησίμην· οὗτοι δὲ, τί ποιήσουσιν ἡμῖν; [13] ἢ ἀργοὶ εὐωχήσονται, τηλικοῦτοι ὄντες; ἙΡ. Οὐδαμῶς· ἀλλὰ προστέτακται αὐτοῖν ὑπηρετεῖν τῷ Ποσειδῶνι, καὶ καθιππεύειν δεῖ τὸ πέλαγος, καὶ ἄν που ναύτας χειμαζομένους ἴδωσιν, ἐπικαθίσαντας ἐπὶ τὸ πλοῖον, σώζειν τοὺς ἐμπλέοντας. ΑΠ. Ἀγαθὴν, ὦ Ἑρμῆ, καὶ σωτήριον λέγεις τὴν τέχνην.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ Ϛ΄.

ἙΡΜΗΣ ϗ ΜΑΙΑ.

ἙΡ. [1] Ἔστι γάρ τις, ὦ μῆτερ, ἐν οὐρανῷ θεὸς ἀθλιώτερος ἐμοῦ; ΜΑ. Μὴ λέγε, ὦ Ἑρμῆ, τοιοῦτον μηδέν. ἙΡ. [2] Τί μὴ λέγω, ὃς τοσαῦτα πράγματα ἔχω, μόνος κάμνων, [3] καὶ πρὸς τοσαύτας ὑπηρεσίας διασπώμενος; ἕωθεν μὲν γὰρ ἐξαναστάντα σαίρειν τὸ συμπόσιον δεῖ· καὶ [4] διαστρώσαντα τὴν ἐκκλησίαν, εἶτα εὐθετήσαντα ἕκαστα, παρεστάναι τῷ Διῒ, καὶ διαφέρειν τὰς ἀγγελίας τὰς παρ' αὐτοῦ ἄνω καὶ κάτω ἡμεροδρομοῦντα· [5] καὶ ἐπανελθόντα ἔτι κεκονισμένον παρατιθέναι τὴν ἀμβροσίαν· [6] πρὶν δὲ τὸν νεώνητον τοῦτον οἰνοχόον ἥκειν, καὶ τὸ νέκταρ ἐγὼ ἐνέχεον· τὸ δὲ πάντων δεινότατον, ὅτι μηδὲ νυκτὸς καθεύδω μόνος τῶν ἄλλων, ἀλλὰ δεῖ με καὶ τότε τῷ Πλούτωνι ψυχαγωγεῖν, καὶ νεκροπομπὸν εἶναι, καὶ παρεστάναι τῷ δικαστηρίῳ· οὐ γὰρ ἱκανά μοι τὰ τῆς ἡμέρας ἔργα, ἐν παλαίστραις εἶναι, κἂν ταῖς ἐκκλησίαις κηρύττειν, καὶ ῥήτορας ἐκδιδάσκειν, [7] ἀλλ' ἔτι καὶ νεκρικὰ συνδιαπράττειν μεμερισμένον· καίτοι [8] τὰ μὲν τῆς Λήδας τέκνα, παρ' ἡμέραν ἑκάτερος ἐν οὐρανῷ καὶ [9] ἐν ᾅδου εἰσίν· ἐμοὶ δὲ καθ' ἑκάστην ἡμέραν καὶ ταῦτα κἀκεῖνα ποιεῖν ἀναγκαῖον· [10] καὶ οἱ μὲν Ἀλκμήνης καὶ Σεμέλης υἱοὶ, ἐκ γυναικῶν δυστήνων γενόμενοι, εὐωχοῦνται ἀφρόντιδες· [11] ὁ δὲ Μαίας τῆς Ἄτλαντος διακονοῦμαι αὐτοῖς· καὶ νῦν ἄρτι ἥκοντά με ἀπὸ Σιδῶνος [12] παρὰ τῆς Κάδμου θυγατρὸς, ἐφ' ἣν [13] πέπομφέ με ὀψόμενον ὅ, τι πράττει ἡ παῖς, μηδὲ ἀναπνεύσαντα,

πέπομφεν αὖθις ἐς τὸ Ἄργος ἐπισκεψόμενον τὴν Δανάην· εἶτ' ἐκεῖθεν ἐς Βοιωτίαν, φησὶν, ἐλθὼν, ἐν παρόδῳ τὴν Ἀντιόπην ἰδέ· καὶ ὅλως [1] ἀπηγόρευκα ἤδη· εἰ γοῦν μοι δυνατὸν ἦν, ἡδέως [2] ἂν ἠξίωσα πεπρᾶσθαι, ὥσπερ οἱ ἐν γῇ κακῶς δουλεύοντες. ΜΑ. Ἔα ταῦτα, ὦ τέκνον· χρὴ γὰρ πάντα ὑπηρετεῖν τῷ πατρὶ, νεανίαν ὄντα· καὶ νῦν, ὥσπερ ἐπέμφθης, σόβει ἐς Ἄργος, εἶτα ἐς τὴν Βοιωτίαν, μὴ καὶ πληγὰς βραδύνων λάβοις· ὀξύχολοι γὰρ οἱ ἐρῶντες.

ANALECTA GRÆCA MINORA.

PARS ALTERA:

COMPLECTENS EXCERPTA EX NONNULLIS POETIS.

I.

EX ANACREONTIS CARMINIBUS.

Nec, si quid olim lusit ANACREON,
Delevit ætas.——— HOR.

* ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ ᾨΔΑΙ.

I.

ΕΙΣ ΛΥΡΑΝ.

ΘΕΛΩ λέγειν Ἀτρείδας,
Θέλω δὲ Κάδμον ᾄδειν·
Ἁ βάρβιτος δὲ χορδαῖς
Ἔρωτα μοῦνον ἠχεῖ.
Ἤμειψα νεῦρα πρώην,
Καὶ τὴν λύρην ἅπασαν·
Κἀγὼ μὲν ᾖδον ἄθλους
Ἡρακλέους· λύρη δὲ
Ἔρωτας ἀντεφώνει·
Χαίροιτε, λοιπὸν, ἡμῖν
Ἥρωες· ἡ λύρη γὰρ
Μόνους ἔρωτας ᾄδει.

II.

ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ.

Φύσις κέρατα ταύροις,
Ὁπλὰς δ' ἔδωκεν ἵπποις,
Ποδωκίην λαγωοῖς,
Λέουσι χάσμ' ὀδόντων,
Τοῖς ἰχθύσιν τὸ νηκτὸν,
Τοῖς ὀρνέοις πέτασθαι,
Τοῖς ἀνδράσι φρόνημα.
Γυναιξὶν—οὐκ ἔτ' εἶχεν·
Τί οὖν δίδωσι;—κάλλος,
Ἀντ' ἀσπίδων ἁπασῶν,
Ἀντ' ἐγχέων ἁπάντων,
Νικᾷ δὲ καὶ σιδήρου,
Καὶ πῦρ, καλή τις οὖσα.

III.

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Μεσονυκτίοις ποθ' ὥραις,
Στρέφεται ὅτ' Ἄρκτος ἤδη
Κατὰ χεῖρα τὴν Βοώτου,
Μερόπων δὲ φῦλα πάντα
Κέαται κόπῳ δαμέντα·
Τότ' Ἔρως ἐπισταθείς μευ
Θυρέων ἔκοπτ' ὀχῆας.
Τίς, ἔφην, θύρας ἀράσσει;

Κατὰ μεῦ σχίσεις ὀνείρους·
Ὁ δ' Ἔρως, ἄνοιγε, φησὶ,
Βρέφος εἰμὶ, μὴ φόβησαι.
Βρέχομαι δὲ, κἀσέληνον
Κατὰ νύκτα πεπλάνημαι.
Ἐλέησα ταῦτ' ἀκούσας,
Ἀνὰ δ' εὐθὺ, λύχνον ἅψας,
Ἀνέῳξα, κ̀ βρέφος μὲν
Ἐσορῶ φέροντα τόξον,
Πτέρυγάς τε καὶ φαρέτρην.
Παρὰ δ' ἱστίην καθίσας,
Παλάμαισι χεῖρας αὐτοῦ
Ἀνέθαλπον, ἐκ δὲ χαίτης
Ἀπέθλιβον ὑγρὸν ὕδωρ.
Ὁ δ', ἐπεὶ κρύος μεθῆκε,
Φέρε, φησὶ, πειράσωμεν
Τόδε τόξον, ἐς τί μοι νῦν
Βλάβεται βραχεῖσα νευρή.
Τανύει δὲ, καὶ με τύπτει
Μέσον ἧπαρ, ὥσπερ οἶστρος.
Ἀνὰ δ' ἅλλεται καχάζων
Ξένε, δ' εἶπε, συγχάρηθι.
Κέρας ἀβλαβὲς μέν ἐστι,—
Σὺ δὲ καρδίην πονήσεις.

IV.

ΕΙΣ ἙΑΥΤΟΝ.

Ἐπὶ μυρσίναις τερείναις,
Ἐπὶ λωτίναις τε ποίαις,

Στορέσας, θέλω προπίνειν,
Ὁ δ' Ἔρως χιτῶνα δήσας
Ὑπὲρ αὐχένος παπύρῳ
Μέθυ μοι διακονείτω.
Τροχὸς ἅρματος γὰρ οἷα
Βίοτος τρέχει κυλισθείς·
Ὀλίγη δὲ κεισόμεθα
Κόνις, ὀστέων λυθέντων.
Τί σε δεῖ λίθον μυρίζειν;
Τί δε γῇ χέειν μάταια;
Ἐμὲ μᾶλλον, ὡς ἔτι ζῶ,
Μύρισον, ῥόδοις δὲ κρᾶτα
Πύκασον, κάλει δ' ἑταίρην.
Πρὶν ἐκεῖσε δεῖ μ' ἀπελθεῖν
Ὑπο νερτερῶν χορείας,
Σκεδάσαι θέλω μερίμνας.

V.

ΕΙΣ ῬΟΔΟΝ.

Τὸ ῥόδον τὸ τῶν ἐρώτων
Μίξωμεν Διονύσῳ.
Τὸ ῥόδον τὸ καλλίφυλλον
Κροτάφοισιν ἁρμόσαντες,
Πίνωμεν ἁβρὰ γελῶντες.
Ῥόδον ὦ φέριστον ἄνθος,
Ῥόδον εἴαρος μέλημα.
Ῥόδα κ̀ θεοῖσι τερπνά.
Ῥόδα παῖς ὁ τῆς Κυθήρης
Στέφεται καλοῖς ἰούλοις

Χαρίτεσσι συγχορεύων.
Στέψον οὖν με, ϗ λυρίζων
Παρὰ σοῖς, Διόνυσε, σηκοῖς,
Μετὰ κούρης βαθυκόλπου,
Ῥοδίνοισι στεφανίσκοις
Πεπυκασμένος, χορεύσω.

VI.

ΕΙΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΑΝ.

Ἐρασμίη πέλεια,
Πόθεν, πόθεν πετᾶσαι;
Πόθεν μύρων τοσούτων,
Ἐπ' ἠέρος θέουσα,
Πνέεις τε ϗ ψεκάζεις;
Τίς εἶς;—τί σοι μέλει δέ;
Ἀνακρέων μ' ἔπεμψε
Πρὸς παῖδα, πρὸς Βάθυλλον,
Τὸν ἄρτι τῶν ἁπάντων
Κρατοῦντα ϗ τύραννον.
Πέπρακέ μ' ἡ Κυθήρη
Λαβοῦσα μικρὸν ὕμνον·
Ἐγὼ δ' Ἀνακρέοντι
Διακονῶ τοσαῦτα·
Καὶ νῦν, ὁρᾷς, ἐκείνου
Ἐπιστολὰς κομίζω·
Καί φησιν εὐθέως με
Ἐλευθέρην ποιήσειν.
Ἐγὼ δὲ, κἢν ἀφῇ με.
Δούλη μενῶ παρ' αὐτῷ,

Τί γάρ με δεῖ πέτασθαι
Ὄρη τε ϗ κατ' ἀγροὺς,
Καὶ δένδρεσιν καθίζειν,
Φαγοῦσαν ἄγριόν τι;
Τανῦν ἔδω μὲν ἄρτον,
Ἀφαρπάσασα χειρῶν
Ἀνακρέοντος αὐτοῦ.
Πιεῖν δέ μοι δίδωσι
Τὸν οἶνον ὃν προπίνει.
Πιοῦσα δ' οὖν χορεύω,
Καὶ δεσπότην ἐμοῖσι
Πτεροῖσι συσκιάζω·
Κοιμωμένη δ' ἐπ' αὐτῷ
Τῷ βαρβίτῳ καθεύδω.
Ἔχεις ἅπαντ' ἄπελθε·
Λαλιστέραν μ' ἔθηκας,
Ἄνθρωπε, ϗ κορώνης.

VII.

ΕΙΣ ἙΑΥΤΟΝ.

Λέγουσιν αἱ γυναῖκες·
Ανακρέων, γέρων εἶ.
Λαβὼν ἔσοπτρον, ἄθρει
Κόμας μὲν οὐκ ἔτ' οὔσας,
Ψιλὸν δέ σευ μέτωπον.
Ἐγὼ δὲ τὰς κόμας μὲν,
Εἴτ' εἰσὶν, εἴτ' ἀπῆλθον,
Οὐκ οἶδα· τοῦτο δ' οἶδα,
Ὡς τῷ γέροντι μᾶλλον

Πρέπει τὰ τερπνὰ παίζειν,
Ὅσῳ πέλας τὰ Μοίρης.

VIII.

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Θέλω, θέλω φιλῆσαι·
Ἐπειθ' Ἔρως φιλεῖν με·
Ἐγὼ δ' ἔχων νόημα
Ἄβουλον, οὐκ ἐπείσθην.
Ὁ δ' εὐθὺ τόξον ἄρας
Καὶ χρυσέην φαρέτρην,
Μάχῃ με προὐκαλεῖτο.
Κἀγὼ λαβὼν ἐπ' ὤμων
Θώρηχ', ὅπως Ἀχιλλεὺς,
Καὶ δοῦρα καὶ βοείην,
Ἐμαρνάμην Ἔρωτι.
Ἔβαλλ', ἐγὼ δ' ἔφευγον,
Ὡς δ' οὐκ ἔτ' εἶχ' ὀϊστοὺς,
Ἤσχαλλεν· εἶθ' ἑαυτὸν
Ἀφῆκεν εἰς βέλεμνον·
Μέσος δὲ καρδίης μευ
Ἔδυνε, καί μ' ἔλυσε.
Μάτην δ' ἔχω βοείην·
Τί γὰρ βαλώμεθ' ἔξω,
Μάχης ἔσω μ' ἐχούσης;

IX.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΑΥΤΟΥ ʽΕΤΑΙΡΑΝ.

Ἄγε, ζωγράφων ἄριστε,
Γράφε, ζωγράφων ἄριστε,
ʽΡοδίης κοίρανε τέχνης,
Ἀπέουσαν, ὡς ἂν εἴπω,
Γράφε τὴν ἐμὴν ἑταίρην.
Γράφε μοι τρίχας τὸ πρῶτον
Ἁπαλάς τε καὶ μελαίνας·
Ὁ δὲ κηρὸς ἂν δύνηται,
Γράφε καὶ μύρου πνεούσας.
Γράφε δ' ἐξ ὅλης παρειῆς
Ὑπὸ πορφύραισι χαίταις
Ἐλεφάντινον μέτωπον.
Τὸ μεσόφρυον δὲ μή μοι
Διάκοπτε, μήτε μίσγε.
Ἐχέτω δ', ὅπως ἐκείνη,
Τὸ λεληθότως σύνοφρυ
Βλεφάρων ἴτυν κελαίνην.
Τὸ δὲ βλέμμα νῦν ἀληθῶς
Ἀπὸ τοῦ πυρὸς ποίησον·
Ἅμα γλαυκὸν, ὡς Ἀθήνης·
Ἅμα δ' ὑγρὸν, ὡς Κυθήρης.
Γράφε ῥῖνα καὶ παρειὰς,
Ῥόδα τῷ γάλακτι μίξας.
Γράφε χεῖλος, οἷα Πειθοῦς,
Προκαλούμενον φίλημα.
Τρυφεροῦ δ' ἔσω γενείου

Περὶ Λυγδίνῳ τραχήλῳ
Χάριτες πέτοιντο πᾶσαι.
Στόλισον τολοιπὸν αὐτὴν
Ὑποπορφύροισι πέπλοις·
Διαφαινέτω δὲ σαρκῶν
Ὀλίγον, τὸ σῶμ᾽ ἔλεγχον.
Ἀπέχει· βλέπω γὰρ αὐτήν.
Τάχα, κηρὲ, καὶ λαλήσεις.

X.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΑΡ.

Ἴδε πῶς, ἔαρος φανέντος,
Χάριτες ῥόδα βρύουσιν.
Ἴδε, πῶς κῦμα θαλάσσης
Ἁπαλύνεται γαλήνῃ.
Ἴδε, πῶς νῆσσα κολυμβᾷ.
Ἴδε, πῶς γέρανος ὁδεύει.
Ἀφελῶς δ᾽ ἔλαμψε Τιτὰν,
Νεφελῶν σκιαὶ δονοῦνται.
Τὰ βροτῶν δ᾽ ἔλαμψεν ἔργα.
Καρποῖσι γαῖα προκύπτει.
Καρπὸς ἐλαίας προκύπτει.
Βρομίου στέφεται νᾶμα.
Κατὰ φύλλον, κατὰ κλῶνα,
Καθελὼν ἤνθησε καρπός.

XI.

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Ἔρως ποτ' ἐν ῥόδοισι
Κοιμωμένην μέλιτταν
Οὐκ εἶδεν, ἀλλ' ἐτρώθη.
Τὸν δάκτυλον δὲ δαχθεὶς
Τᾶς χειρὸς ὠλόλυξε.
Δραμὼν δὲ καὶ πετασθεὶς
Πρὸς τὴν καλὴν Κυθήρην,
Ὄλωλα, μᾶτερ, εἶπεν,
Ὄλωλα, κἀποθνήσκω.
Ὄφις μ' ἔτυψε μικρὸς
Πτερωτὸς, ὃν καλοῦσι
Μέλιτταν οἱ γεωργοί.
Ἁ δ' εἶπεν· εἰ τὸ κέντρον
Πονεῖ τὸ τᾶς μελίττας,
Πόσον, δοκεῖς, πονοῦσιν,
Ἔρως, ὅσους σὺ βάλλεις;

XII.

ΕΙΣ ΤΕΤΤΙΓΑ.

Μακαρίζομέν σε, τέττιξ,
Ὅτι δένδρεων ἐπ' ἄκρων,
Ὀλίγην δρόσον πεπωκὼς,
Βασιλεὺς ὅπως, ἀείδεις.

Σὰ γάρ ἐστι κεῖνα πάντα
Ὁπόσα βλέπεις ἐν ἀγροῖς,
Χ' ὁπόσα φέρουσιν ὕλαι.
Σὺ δὲ φιλίος γεωργῶν,
Ἀπὸ μηδενός τι βλάπτων.
Σὺ δὲ τίμιος βροτοῖσι,
Θέρεος γλυκὺς προφήτης.
Φιλέουσι μέν σε Μοῦσαι·
Φιλέει δὲ Φοῖβος αὐτὸς,
Λιγυρὴν δ' ἔδωκεν οἴμην.
Τὸ δὲ γῆρας οὔ σε τείρει,
Σοφὲ, γηγενὴς, φίλυμνε,
Ἀπαθὴς, ἀναιμόσαρκε·
Σχεδὸν εἶ θεοῖς ὅμοιος.

XIII.

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Χαλεπὸν τὸ μὴ φιλῆσαι·
Χαλεπὸν δὲ καὶ φιλῆσαι·
Χαλεπώτερον δὲ πάντων
Ἀποτυγχάνειν φιλοῦντα.
Γένος, οὐδὲν εἰς Ἔρωτα·
Σοφίη, τρόπος πατεῖται.
Μόνον ἄργυρον βλέπουσιν.
Ἀπόλοιτο πρῶτος αὐτὸς
Ὁ τὸν ἄργυρον φιλήσας.
Διὰ τοῦτον οὐκ ἀδελφὸς,
Διὰ τοῦτον οὐ τοκῆες·

Πόλεμοι, φόνοι δι᾽ αὐτόν.
Τὸ δὲ χεῖρον, ὀλλύμεθα
Διὰ τοῦτον οἱ φιλοῦντες.

XIV.

ΕΙΣ ΓΕΡΟΝΤΑ.

Φιλῶ γέροντα τερπνὸν,
Φιλῶ νέον χορευτάν.
Γέρων δ᾽ ὅταν χορεύῃ,
Τρίχας γέρων μέν ἐστι,
Τὰς δὲ φρένας νεάζει.

II.

EX TYRTÆI ELEGIIS.

---

* ΤΥΡΤΑΙΟΥ ΕΛΕΓΕΙΑΙ.

I.

Περὶ τῆς πολεμικῆς ἀρετῆς.

ΟΥΤ' ἂν μνησαίμην, οὔτ' ἐν λόγῳ ἄνδρα τιθείμην,
  Οὔτε ποδῶν ἀρετῆς, οὔτε παλαισμοσύνης·
Οὐδ' εἰ Κυκλώπων μὲν ἔχοι μεγεθός τε βίην τε,
  Νικῴη δὲ θέων Θρηΐκιον Βορέην·
Οὐδ' εἰ Τιθωνοῖο φυὴν χαρίεστερος εἴη,
  Πλουτοίη δὲ Μίδεω καὶ Κινύραο πλέον.
Οὐδ' εἰ Ταντολίδεω Πέλοπος βασιλεύτερος εἴη,
  Γλῶσσαν δ' Ἀδρήστου μειλιχόγηρυν ἔχοι·
Οὐδ' εἰ πᾶσαν ἔχοι δόξαν, πλὴν θούριδος ἀλκῆς.
  Οὐ γὰρ ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνεται ἐν πολέμῳ,
Εἰ μὴ τετλαίη μὲν ὁρῶν φόνον αἱματόεντα,
  Καὶ δηΐων ὀρέγοιτ' ἐγγύθεν ἱστάμενος.
Ἡ δ' ἀρετὴ, τόδ' ἄεθλον ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστον,
  Κάλλιστόν τε φέρειν γίγνεται ἀνδρὶ νέῳ.
Ξυνὸν δ' ἐσθλὸν τοῦτο πόληΐ τε, παντί τε δήμῳ
  Ὅστις ἀνὴρ διαβὰς ἐν προμάχοισι μένῃ

Νωλημέως, αἰσχρᾶς δὲ φυγῆς ἐπιπάγχυ λάθηται,
  Ψυχὴν καὶ θυμὸν τλήμονα παρθέμενος·
Θαρσύνῃ δὲ πεσεῖν τὸν πλησίον ἄνδρα παρεστώς·
  Οὗτος ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνεται ἐν πολέμῳ.
Αἶψα δὲ δυσμένεων ἀνδρῶν ἔτρεψε φάλαγγας
  Τρηχείας, σπουδῇ τ' ἔσχεθε κῦμα μάχης·
Αὐτὸς δ' ἐν προμάχοισι πεσὼν φίλον ὤλεσε θυμὸν,
  Ἀστύ τε καὶ λαοὺς, καὶ πατέρ' εὐκλεΐσας·
Πολλὰ διὰ στέρνοιο, καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης,
  Καὶ διὰ θώρηκος πρόσθεν ἐληλαμένος.
Τὸν δ' ὀλοφύρονται μὲν ὁμῶς νέοι ἠδὲ γέροντες,
  Ἀργαλέῳ δὲ πόθῳ πᾶσα κέκηδε πόλις.
Καὶ τύμβος, καὶ παῖδες ἐν ἀνθρώποις ἀρίσημοι,
  Καὶ παίδων παῖδες, καὶ γένος ἐξοπίσω·
Οὐδέ ποτε κλέος ἐσθλὸν ἀπόλλυται, οὐδ' ὄνομ' αὐτοῦ,
  Ἀλλ', ὑπὸ γῆς περ ἐὼν, γίγνεται ἀθάνατος,
Ὅντιν' ἀριστεύοντα, μένοντά τε, μαρνάμενον τε,
  Γῆς περὶ καὶ παίδων θοῦρος Ἄρης ὀλέσῃ.
Εἰ δὲ φύγοι μὲν κῆρα τανηλεγέος θανάτοιο,
  Νικήσας δ' αἰχμῆς ἀγλαὸν εὖχος ἕλοι·
Πάντες μίν τιμῶσιν ὁμῶς νέοι ἠδὲ παλαιοί.
  Πολλὰ δὲ τερπνὰ πάθων ἔρχεται εἰς ἀΐδην.
Γηράσκων δ' ἀστοῖσι μεταπρέπει, οὐδέ τις αὐτὸν
  Βλάπτειν, οὔτ' αἰδοῦς οὔτε δίκης, ἐθέλει.
Πάντες δ' ἐν θώκοισιν ὁμῶς νέοι, οἵ τε κατ' αὐτὸν
  Εἴκουσ' ἐκ χώρης, οἵ τε παλαιότεροι.
Ταύτης νῦν τις ἀνὴρ ἀρετῆς εἰς ἄκρον ἱκέσθαι
  Πειράσθω, θυμὸν μὴ μεθιεὶς πολέμου.

II.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τεθνάμεναι γὰρ καλὸν ἐνὶ προμάχοισι πεσόντα
  Ἄνδρ' ἀγαθὸν, περὶ ᾗ πατρίδι μαρνάμενον.
Τὴν δ' αὐτοῦ προλιπόντα πόλιν καὶ πίονας ἀγροὺς
  Πτωχεύειν, πάντων ἔστ' ἀνιηρότατον,
Πλαζόμενον σὺν μητρὶ φίλῃ, καὶ πατρὶ γέροντι,
  Παισί τε σὺν μικροῖς, κουριδίῃ τ' ἀλόχῳ.
Ἐχθρὸς μὲν γὰρ τοῖσι μετέσσεται οὓς κεν ἵκηται,
  Χρησμοσύνῃ τ' εἴκων καὶ στυγερῇ πενίῃ·
Αἰσχύνει τε γένος, κατὰ δ' ἀγλαὸν εἶδος ἐλέγχει,
  Πᾶσα δ' ἀθυμία καὶ κακότης ἕπεται.
Εἶθ' οὕτως ἀνδρός τοι ἀλωμένου οὐδεμί' ὤρη
  Γίγνεται, οὔτ' αἰδὼς εἰσοπίσω τελέθει.
Θυμῷ γῆς πέρι τῆσδε μαχώμεθα, καὶ περὶ παίδων
  Θνήσκωμεν, ψυχέων μηκέτι φειδόμενοι.
Ὦ νέοι, ἀλλὰ μάχεσθε παρ' ἀλλήλοισι μένοντες,
  Μηδὲ φυγῆς αἰσχρᾶς ἄρχετε, μηδὲ φόβου·
Ἀλλὰ μέγαν ποιεῖτε καὶ ἄλκιμον ἐν φρεσὶ θυμὸν,
  Μηδὲ φιλοψυχεῖτ' ἀνδράσι μαρνάμενοι.
Τοὺς δὲ παλαιοτέρους, ὧν οὐκέτι γούνατ' ἐλαφρὰ,
  Μὴ καταλείποντες φεύγετε τοὺς γεραιούς·
Αἰσχρὸν γὰρ δὴ τοῦτο, μετὰ προμάχοισι πεσόντα
  Κεῖσθαι πρόσθε νέων ἄνδρα παλαιότερον.
Ἤδη λευκὸν ἔχοντα κάρη, πολιόν τε γένειον,
  Θυμὸν ἀποπνείοντ' ἄλκιμον ἐν κονίῃ,
Καὶ χρόα γυμνωθέντα· νέοισι δὲ πάντ' ἐπέοικεν,
  Ὄφρ' ἄρα τῆς ἥβης ἀγλαὸν ἄνθος ἔχῃ,
Ἀνδράσι μὲν θνητοῖσιν ἰδεῖν, ἐρατὸς δὲ γυναιξὶ
  Ζωὸς ἐὼν, καλὸς δ' ἐν προμάχοισι πεσών.

III.

EX HOMERI ILIADE.

ΤΗΣ

‘ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Α′.

Ἐπιγραφαί.

Λοιμὸς καὶ Μῆνις.

Ἄλλως.

Ἄλφα, λιτὰς χρύσου, λοιμὸν στρατοῦ, ἔχθος ἀνάκτων.

ΜΗΝΙΝ ἄειδε, Θεὰ, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
Ὀλομένην, ἣ μυρί᾽ Ἀχαιοῖς ἄλγεα θῆκε·
Πολλὰς δ᾽ ἰφθίμους ψυχὰς ἄϊδι προΐαψεν
Ἡρώων, αὐτοὺς δὲ ἑλώρια τεύχε κύνεσιν,
Οἰωνοῖσί τε πᾶσι· (Διὸς δ᾽ ἐτελέετο βουλή·)
Ἐξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε
Ἀτρείδης τε, ἄναξ ἀνδρῶν, καὶ δῖος Ἀχιλεύς.
Τίς τ᾽ ἄρ σφῶε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι;
Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός· ὁ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεὶς
Νόσον ἀνὰ στρατὸν ὦρσε κακὴν· ὀλέκοντο δὲ λαοί·

V. 1. Vulg. οὐλομένην. ἄλγε᾽ ἔθηκε.—4. κύνεσσιν.—5. δ᾽ ἐτελείετο.—7. Ἀχιλλεύς.—9. Νοῦσον.

Οὕνεκα τὸν Χρύσην ἠτίμησ' ἀρητῆρα
Ἀτρείδης· ὁ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Λυσόμενός τε θύγατρα, φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
Στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος,
Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ· καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιοὺς,
Ἀτρείδα δὲ μάλιστα, δύω κοσμήτορε λαῶν·
Ἀτρεῖδαί τε, καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
Ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν, Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ' οἴκαδ' ἱκέσθαι·
Παῖδα δέ μοι λύσατε φίλην, τὰ δ' ἄποινα δέχεσθε,
Ἀζόμενοι Διὸς υἱὸν ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα.
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ,
Αἰδεῖσθαί θ' ἱερῆα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
Ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ·
Ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·
Μή σε, γέρον, κοίλῃσιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχέω,
Ἢ νῦν δηθύνοντ', ἢ ὕστερον αὖτις ἰόντα,
Μὴ νύ τοι οὐ χραίσμῃ σκῆπτρον, καὶ στέμμα θεοῖο.
Τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω, πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν,
Ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ, ἐν Ἄργεϊ, τηλόθι πάτρης,
Ἱστὸν ἐποιχομένην, καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν·
Ἀλλ' ἴθι, μή μ' ἐρέθιζε· σαώτερος ὥς κε νέηαι.
Ὣς ἔφατο· δεῖσεν δ' ὁ γέρων, καὶ ἐπείθετο μύθῳ·
Βῆ δ' ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
Πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κιὼν ἠρᾶτο γεραιὸς
Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἠΰκομος τέκε Λητώ·
Κλῦθί μευ, Ἀργυρότοξ', ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας,
Κίλλαν τε ζαθέην, Τενέδοιό τε ἶφι ἀνάσσεις,

V. 20. Heyn. λῦσαί τε. Clark. λύσατε. H. δέχεσθαι.—26. κιχείω.—27. ἢ—33. ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' ὁ γέρων.—35. ἀρᾶθ' ὁ γεραιός.—36. ἠΰκομος.

Σμίνθιε· εἴποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα,
Ἢ εἰ δή ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρί' ἔκηα
Ταύρων ἠδ' αἰγῶν, τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ·
Τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσιν.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων·
Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος κῆρ,
Τόξ' ὤμοισιν ἔχων, ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην·
Ἔκλαγξαν δ' ἄρ' ὀϊστοὶ ἐπ' ὤμων χωομένοιο,
Αὐτοῦ κινηθέντος· ὁ δ' ἤϊε νυκτὶ ἐοικώς·
Ἕζετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' ἰὸν ἕηκε·
Δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο.
Οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπῴχετο, καὶ κύνας ἀργούς·
Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἐχεπευκὲς ἐφιεὶς,
Βάλλ'· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί·
Ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ᾤχετο κῆλα θεοῖο·
Τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορήνδε καλέσατο λαὸν Ἀχιλεύς·
Τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
Κήδετο γὰρ Δαναῶν ὅτι ῥα θνήσκοντας ὁρᾶτο.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
Τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλεύς·
Ἀτρείδη, νῦν ἄμε παλιμπλαγχθέντας ὀΐω
Ἂψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν·
Εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾷ καὶ λοιμὸς Ἀχαιούς.
Ἀλλ' ἄγε δή, τινα μάντιν ἐρέομεν, ἢ ἱερῆα,
Ἢ καὶ ὀνειροπόλον, (καὶ γάρ ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν·)
Ὅς κ' εἴποι, ὅ, τι τόσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων·
Εἴ τ' ἄρ' ὅγ' εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται, εἴθ' ἑκατόμβης·

V. 39. Σμινθεῦ.—42. βέλεσσιν.—54. καλέσσατο. Ἀχιλλεύς.—58. Ἀχιλλεύς.—59. ἄμμε.—62. ἐρείομεν.—63. τ' ὄναρ.—64. τόσσον.

Αἴ κεν πως ἀρνῶν κνίσης αἰγῶν τε τελείων
Βούλεται ἀντιάσας, ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι.
Ἤτοι ὅγ' ὣς εἰπὼν, κατ' ἄῤ ἕζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
Κάλχας Θεστορίδης, οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος,
Ὃς ἤδη τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσόμενα, πρό τ' ἐόντα,
Καὶ νήεσ' ἡγήσατ' Ἀχαιῶν Ἴλιον εἴσω,
Ἣν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων·
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν·
Ὦ Ἀχιλεῦ, κέλεαί με, Διῒ φίλε, μυθήσασθαι
Μῆνιν Ἀπόλλωνος, ἑκατηβελέταο ἄνακτος.
Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο, καί μοι ὄμοσον,
Ἦ μέν μοι πρόφρων ἔπεσι καὶ χερσὶν ἀρήξειν.
Ἦ γὰρ ὀΐομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὃς μέγα πάντων
Ἀργείων κρατέει, καί ἑοι πείθονται Ἀχαιοί.
Κρείσσων γὰρ βασιλεὺς, ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρηϊ·
Εἴπερ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ,
Ἀλλά γε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσῃ,
Ἐν στήθεσιν ἑοῖσι· σὺ δὲ φράσαι, εἴ με σαώσεις.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλεύς·
Θαρσήσας μάλα, εἰπὲ θεοπρόπιον, ὅ, τι οἶσθα.
Οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα, Διῒ φίλον, ᾧτε σὺ, Κάλχαν,
Εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις,
Οὔτις, ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο,
Σοὶ κοίλῃς παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει,
Συμπάντων Δαναῶν· οὐδ' ἢν Ἀγαμέμνονα εἴπης,
Ὃς νῦν πολλὸν ἄριστος ἐνὶ στρατῷ εὔχεται εἶναι.
Καὶ τότε δὴ θάρσησε, καὶ ηὔδα μάντις ἀμύμων·
Οὔτ' ἄρ' ὅγ' εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται, οὔθ' ἑκατόμβης·

V. 66. κνίσσης.—70. ἐσσόμενα.—71. νῆεσσ'.—76. ὄμοσσον.— —77. ἔπεσσιν.—79. οἱ—82. τελέσσῃ.—83. στήθεσσιν.—84. Ἀχιλλεύς.

Ἀλλ' ἕνεκ' ἀρητῆρος, ὃν ἠτίμησ' Ἀγαμέμνων,
Οὐδ' ἀπέλυσε θύγατρα, καὶ οὐκ ἀπεδέξατ' ἄποινα.
Τοὔνεκ' ἄρ' ἄλγεα δῶκεν Ἑκηβόλος, ἠδ' ἔτι δώσει·
Οὐδ' ὅγε πρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει,
Πρίν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ἑλικώπιδα κούρην
Ἀπριάτην, ἀνάποινον, ἄγειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην
Ἐς Χρύσην· τότε κέν μιν ἱλασάμενοι πεπίθοιμεν.
  Ἦτοι ὅγ' ὣς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
Ἥρως Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
Ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
Πίμπλαντ', ὄσσε δὲ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐΐκτην·
Κάλχαντα πρώτιστα κάκ' ὀσσομένος προσέειπε·
  Μάντι κακῶν, οὐ πώποτ' ἐμοίγε κρήγυον εἶπας·
Αἰεί τοι κάκα ἐστι φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι·
Ἐσθλὸν δ' οὐδέ τί πω εἶπας ἔπος, οὐδ' ἐτέλεσας,
Καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις,
Ὡς δὴ τοῦδ' ἕνεκά σφιν Ἑκηβόλος ἄλγεα τεύχει,
Οὕνεκ' ἐγὼ κούρης Χρυσηΐδος ἀγλά' ἄποινα
Οὐκ ἔθελον δέξασθαι· ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν
Οἴκοι ἔχειν· καὶ γάρ ῥα Κλυταιμνήστρης προβέβουλα,
Κουριδίης ἀλόχου· ἐπεὶ οὔ ἕθεν ἐστὶ χερείων,
Οὐ δέμας, οὐδὲ φυὴν, οὔτ' ἄρ' φρένας, οὔτε τι ἔργα.
Ἀλλὰ καὶ ὣς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τόγ' ἄμεινον·
Βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμεναι, ἢ ἀπολέσθαι.
Αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ' ἑτοιμάσατ', ὄφρα μὴ οἶος
Ἀργείων ἀγέραστος ἔω· ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικε.
Λεύσσετε γὰρ τόγε πάντες, ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλῃ.
  Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλεύς·

V. 96. ἄλγε' ἔδωκεν—100. ἱλασσάμενοι.—106. μοι τὸ.—107. τὰ κάκ'.—108. ἐτέλεσσας.—115. οὐδέ.—117. ἔμμεναι.

Ἀτρείδη κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων,
Πῶς γάρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί;
Οὐδέ τί πω ἴδμεν ξύνια παρακείμενα πολλά·
Ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται·
Λαοὺς δ' οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῷ πρόες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Τριπλῇ τετραπλῇ τ' ἀποτίσομεν, αἴ κέ ποθι Ζεὺς
Δῷσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
Μὴδ' οὕτως, ἀγαθός περ ἐὼν, θεοείκελ' Ἀχιλεῦ,
Κλέπτε νόῳ· ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι, οὐδέ με πείσεις.
Ἦ ἐθέλεις, ὄφρα αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἔμ' αὔτως
Ἧσθαι δεόμενον; κέλεαι δέ με τήνδ' ἀποδοῦναι;
Ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοὶ,
Ἄρσαντες κατὰ θυμὸν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται·
Εἰ δέ κε μὴ δώσουσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι
Ἢ τεὸν, ἢ Αἴαντος, ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσῆος
Ἄξω ἑλών· ὁ δέ κεν κεχολώσεται, ὅν κεν ἵκωμαι.
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεθα καὶ αὖτις·
Νῦν δ' ἄγε, νῆα μέλαιναν ἐρύσομεν εἰς ἅλα δῖαν·
Ἐς δ' ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγέρσομεν· ἐς δ' ἑκατόμβην
Θήσομεν· ἂν δ' αὐτὴν Χρυσηΐδα καλλιπάρῃον
Βήσομεν· εἷς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω,
Ἢ Αἴας, ἢ Ἰδομενεὺς, ἢ δῖος Ὀδυσσεύς·
Ἠὲ σὺ, Πηλείδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν,
Ὄφρ' ἡμῖν Ἑκάεργον ἱλάσεαι ἱερὰ ῥέξας.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλεύς·

V. 124. ξυνήϊα κείμενα.—133. ὄφρ'.—134. δευόμενον.—138. ἢ.—140. μεταφρασόμεσθα.—141. ἐρύσσομεν.—142. ἀγείρομεν.—143. θείομεν.—145. ἢ Ἰδ.—147. ἱλάσσεαι.

Ὤ μοι, ἀναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον·
Πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσιν πείθηται Ἀχαιῶν,
Ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι, ἢ ἀνδράσιν ἶφι μάχεσθαι;
Οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἕνεκ' ἤλυθον αἰχμητάων
Δεῦρο μαχεσόμενος· ἐπεὶ οὔτι μοι αἴτιοί εἰσιν.
Οὐ γὰρ πώποτ' ἐμὰς βοῦς ἤλασαν, οὐδὲ μὲν ἵππους,
Οὐδέ ποτ' ἐν Φθίῃ ἐριβώλακι βωτιανείρῃ
Καρπὸν ἐδηλήσαντο· ἐπεὶ μάλα πολλὰ μεταξὺ
Ὀρεά τε σκιόεντα, θάλασσά τε ἠχήεσσα·
Ἀλλά σοι, ὦ μέγ' ἀναιδὲς, ἅμ' ἑσπόμεθ' ὄφρα σὺ χαίρῃς,
Τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάῳ, σοί τε, κυνῶπα,
Πρὸς Τρώων· τῶν οὔτι μετατρέπῃ, οὐδ' ἀλεγίζεις·
Καὶ δή μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς,
Ὧι ἔπι πόλλα μόγησα, δόσαν δέ μοι υἷες Ἀχαιῶν.
Οὐ μὲν σοί ποτε ἶσον ἔχω γέρας, ὁπότ' Ἀχαιοὶ
Τρώων ἐκπέρσωσ' εὖ ναιόμενον πολίεθρον·
Ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάϊκος πολέμοιο
Χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ'· ἀτὰρ ἤν ποτε δασμὸς ἵκηται,
Σοίγε γέρας πολὺ μεῖζον· ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε
Ἔρχομ' ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπὴν κεκάμω πολεμίζων.
Νῦν δ' εἶμι Φθίηνδε· ἐπεὶ πολὺ φέρτερόν ἐστιν,
Οἴκαδ' ἴμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν· οὐδέ σ' ὀΐω,
Ἐνθάδ' ἄτιμος ἐὼν, ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Φεῦγε μάλ', εἴ τοι θυμὸς ἐπέσυται· οὐδέ σ' ἔγωγε
Λίσσομαι, ἕνεκ' ἔμεο μένειν· πάρ' ἔμοιγε καὶ ἄλλοι,
Οἵ κέ με τιμήσουσι· μάλιστα δὲ μητίετα Ζεύς·

V. 151. ἢ ἀνδρ.—153. μαχησόμενος.—156. ἐδηλήσαντ' ἐπειή.—157. οὐρεά.—163. ὁππότ'—164. πτολίεθρον.—167. τὸ.—169. Φθίηνδ' ἐπειή.—173. ἐπέσσυται.—174. ἐμεῖο.

Ἔχθιστος δέ μοι ἐσὶ διοτρεφέων βασιλήων,
Αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη, πολεμοί τε, μάχαι τε.
Εἰ μάλα καρτερός ἐσι, θεός που σοὶ τόγ' ἔδωκεν.
Οἴκαδ' ἰὼν, σὺν νηυσί τε σῇς, καὶ σοῖς ἑτάροισι,
Μυρμιδόνεσιν ἄνασσε· σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω,
Οὐδ' ὄθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὧδε·
Ὡς ἔμ' ἀφαιρεῖται Χρυσηΐδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
Τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηΐ τ' ἐμῇ, καὶ ἐμοῖς ἑτάροισι
Πέμψω· ἐγὼ δέ κ' ἄγω Βρισηΐδα καλλιπάρηον
Αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὸν γέρας· ὄφρα εὖ εἰδῆς,
Ὅσον φέρτερός εἰμι σέθεν, στυγέῃ δὲ καὶ ἄλλος
Ἶσον ἐμοὶ φάσθαι, καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην.
Ὣς φάτο· Πηλείωνι δ' ἄχος γένετ'· ἐν δέ οἱ ἦτορ
Στήθεσιν οἱ λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν,
Ἢ ὅγε φάσγανον ὀξὺ ἐρυσάμενος παρὰ μηροῦ,
Τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὁ δ' Ἀτρείδην ἐναρίζοι,
Ἠὲ χόλον παύσειεν, ἐρητύσειέ τε θυμόν.
Ἕως ὅγε ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Ἕλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος· ἦλθε δ' Ἀθήνη
Οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἧκε Θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε, κηδομένη τε·
Στῆ δ' ὄπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἕλε Πηλείωνα,
Οἴῳ φαινομένη, τῶν δ' ἄλλων οὔτις ὁρᾶτο.
Θάμβησεν δ' Ἀχιλεὺς, μετὰ δ' ἐτράπετ', αὐτίκα δ' ἔγνω
Παλλάδ' Ἀθηναίην, δεινὼ δέ οἱ ὄσσε ἔφανθεν·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

V. 176. ἐστί.—178. τόγ' ἔδωκεν.—180. Μυρμιδόνεσσιν....186. ὅσσον.—188-9. ἐν δέ οἱ ἦτορ στήθεσσι λασίοισι.—190. ἐρυσσάμενος.—193. ἧος ὁ ταῦθ'.—200. ὄσσε φάανθεν.

Τίπτ' αὖτ', Αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἐλήλυθας;
Ἦ ἵνα ὕβριν ἴδῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο;
Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελέσθαι ὀΐω,
Ἧσι ὑπεροπλίῃσι τάχ' ἄν ποτε θυμὸν ὀλέσσῃ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ἦλθον ἐγὼ παύσουσα τεὸν μένος, αἴ κε πίθηαι,
Οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ' ἧκε Θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε, κηδομένη τε.
Ἀλλ' ἄγε, λῆγ' ἔριδος, μηδὲ ξίφος ἕλκεο χειρί·
Ἀλλ' ἤτοι ἔπεσιν μεν ὀνείδισον, ὡς ἔσεταί περ.
Ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
Καί ποτέ τοι τρὶς τόσα παρέσεται ἀγλαὰ δῶρα,
Ὕβριος εἵνεκα τῆσδε· σὺ δ' ἴσχεο, πείθεο δ' ἡμῖν.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος, προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλεύς·
Χρὴ μὲν σφωΐτερόν γε, Θεὰ, μῦθον ἐρύσασθαι,
Καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὣς γὰρ ἄμεινον.
Ὅσκε Θεοῖς ἐπιπείθηται, μάλα τ' ἔκλυον αὐτοῦ·
Ἦ, καὶ ἐπ' ἀργυρέῃ κώπῃ σχέθε χεῖρα βαρεῖαν·
Ἂψ δ' ἐς κολεὸν ὦσε μέγα ξίφος, οὐδ' ἀπίθησε
Μύθῳ Ἀθηναίης· ἡ δ' Οὔλυμπόνδε βεβήκει,
Δώματ' ἐς αἰγιόχοιο Διὸς, μετὰ δαίμονας ἄλλους.
Πηλείδης δ' ἐξαῦτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσιν
Ἀτρείδην προσέειπε, καὶ οὔπω λῆγε χόλοιο·
Οἰνοβαρὲς, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο·
Οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον ἅμα λαῷ θωρηχθῆναι,
Οὔτε λόχονδ' ἰέναι σὺν ἀριστήεσιν Ἀχαιῶν
Τέτληκας θυμῷ· τὸ δέ τοι κὴρ εἴδεται εἶναι.

V. 202. εἰλήλουθας.—205. ᾗς. ὀλέσσῃ.—213. τόσσα παρέσσεται.—216. ἔπος εἰρύσασθαι.—223. ἐπέεσσιν.—227. ἀριστήεσσιν.

Ἦ πολὺ λώϊόν ἐστι, κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
Δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι, ὅστις σέθεν ἀντίον εἴπῃ·
Δημοβόρος βασιλεὺς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις·
Η γὰρ ἂν, Ἀτρείδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.
Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι,
Ναὶ, μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὔποτε φύλλα καὶ ὄζους
Φύσει, ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσι λέλοιπεν,
Οὐδ' ἀναθηλήσει· περὶ γάρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψε
Φύλλα τε καὶ φλοιόν· νῦν αὖτέ μιν υἷες Ἀχαιῶν
Ἐν παλάμῃς φορέουσι δικασπόλοι, οἵ τε θέμιστας
Πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὁ δέ τοι μέγας ἔσεται ὅρκος·
Ἦ ποτ' Ἀχιλῆος ποθὴ ἵξεται υἷας Ἀχαιῶν
Ξύμπαντας· τοῖς δ' οὔτι δυνήσεαι, ἀχνύμενός περ,
Χραισμεῖν, εὖτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
Θνήσκοντες πίπτωσι· σὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις
Χωόμενος, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισας.
Ὣς φάτο Πηλείδης· ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ
Χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον· ἕζετο δ' αὐτός.
Ἀτρείδης δ' ἑτέρωθεν ἐμήνιε· τοῖσι δὲ Νέστωρ
Ἡδυεπὴς ἀνόρουσε, λιγὺς Πυλίων ἀγορητὴς,
Τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή.
Τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων
Ἐφθίαθ', οἵ οἱ πρόσθεν ἅμα τράφεν ἠδὲ γένοντο
Ἐν Πύλῳ ἀγαθέῃ, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσεν·
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν·
Ὢ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιΐδα γαῖαν ἱκάνει·
Ἦ κεν γηθήσαι Πρίαμος, Πριάμοιό τε παῖδες,
Ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροίατο θυμῷ,

V. 235. ὄρεσσι.—239. ἔσσεται.—240. Ἀχιλλῆος.

Εἰ σφῶϊν τάδε πάντα πυθοίατο μαρναμένοιϊν,
Οἳ περὶ μὲν βουλῇ Δαναῶν, περὶ δ' ἐστὲ μάχεσθαι.
Ἀλλὰ πίθεσθ'· ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἔμεο.
Ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ἠέπερ ὑμῖν
Ἀνδράσιν ὡμίλησα, καὶ οὔ ποτέ μ' οἵγ' ἀθέριζον.
Οὐ γάρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας, οὐδὲ ἴδωμαι,
Οἷον Πειρίθοον τε, Δρύαντά τε, ποιμένα λαῶν,
Καινέα τ', Ἐξάδιόν τε, καὶ ἀντίθεον Πολύφημον,
Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισι.
Κράτιστοι δὴ κεῖνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν·
Κράτιστοι μὲν ἔσαν, καὶ κρατίστοις ἐμάχοντο
Φηρσὶν ὀρεσκῴοισι, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσαν.
Καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον, ἐκ Πύλου ἐλθὼν,
Τηλόθεν ἐξ Ἀπίης γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοί·
Καὶ μαχόμην κατ' ἔμ' αὐτὸν ἐγώ· κείνοισι δ' ἂν οὔτις
Τῶν, οἳ νῦν βροτοί εἰσιν ἐπιχθόνιοι, μαχέοιτο·
Καὶ μέν μευ βουλέων ξύνιον, πείθοντό τε μύθῳ.
Ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὔμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον·
Μήτε σὺ τόνδ', ἀγαθός περ ἐὼν, ἀποαίρεο κούρην,
Ἀλλ' ἔα, οἱ πρῶτα δόσαν γέρας υἷες Ἀχαιῶν·
Μήτε σὺ, Πηλείδη, 'θέλ' ἐριζέμεναι βασιλῆϊ
Ἀντιβίην· ἐπεὶ οὔποθ' ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς
Σκηπτοῦχος βασιλεὺς, ᾧτε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
Εἰ δὲ σὺ καρτερός ἐσι, θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ,
Ἀλλ' ὅγε φερτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσιν ἀνάσσει.
Ἀτρείδη, σὺ δὲ παῦε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἔγωγε
Λίσσομ' Ἀχιλῆϊ μεθέμεν χόλον, ὅς μέγα πᾶσιν

V. 259. ἐμεῖο.—266. Κάρτιστοι.—267. κάρτιστοι, καρτίστοις.—268. ἀπόλεσσαν.—274. ὔμμες.—278. ἔμμορε.—280. κάρτερός ἐσσι.—281. πλεόνεσσιν.

Ἕρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
Ἀλλ' ὅδ' ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων·
Πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει· πάντεσσι δ' ἀνάσσειν·
Πᾶσι δὲ σημαίνειν· ἅτιν' οὐ πείσεσθαι ὀΐω·
Εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
Τοὔνεκά οἱ προθέουσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι;
Τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἠμείβετο δῖος Ἀχιλλεύς·
Ἦ γάρ κεν δειλός τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην,
Εἰ δή σοι πᾶν ἔργον ὑπείξομαι, ὅ, τι κεν εἴπῃς.
Ἄλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἔμοιγε
Σήμαιν'· οὐ γὰρ ἔγωγ' ἔτι σοὶ πείσεσθαι ὀΐω.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι·
Χερσὶ μὲν οὔτι ἔγωγε μαχέσομαι, εἵνεκα κούρης,
Οὔτε σοὶ, οὔτε τῳ ἄλλῳ, ἐπεί μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες.
Τῶν δ' ἄλλων, ἅ μοι ἐστὶ θοῇ παρὰ νηῒ μελαίνῃ,
Τῶν οὐκ ἄν τι φέροις ἀνελὼν, ἀέκοντος ἔμεο.
Εἰ δ' ἄγε μὴν, πείρησαι, ἵνα γνώωσι καὶ οἵδε·
Αἶψά τοι αἷμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί.
Ὣς τώ γ' ἀντιβίοισι μαχεσσαμένω ἐπέεσσιν
Ἀνστήτην· λῦσαν δ' ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν·
Πηλείδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας ἐΐσας
Ἤϊε, σύν τε Μενοιτιάδῃ καὶ ἑοῖς ἑτάροισιν·
Ἀτρείδης δ' ἄρα νῆα θοὴν ἅλαδε προέρυσεν,
Ἐς δ' ἐρέτας ἔκρινεν ἐείκοσιν· ἐς δ' ἑκατόμβην
Βῆσε θεῷ· ἀνὰ δὲ Χρυσηΐδα καλλιπάρηον
Εἷσεν ἄγων· ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.

V. 287. ἔμμεναι. — 288. πάντεσσι. — 298. μαχέσομαι, εἵνεκα. — 301. ἐμεῖο. — 304. μαχεσσαμένω ἐπέεσσι. — 307. οἷς. — 308. προέρυσσεν. — 311. Ὀδυσσεύς.

Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα.
Λαοὺς δ' Ἀτρείδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν.
Οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο, καὶ εἰς ἅλα λύματ' ἔβαλλον.
Ἔρδον δ' Ἀπόλλωνι τεληέσσας ἑκατόμβας
Ταύρων ἠδ' αἰγῶν, παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο·
Κνίση δ' οὐρανὸν ἷκεν ἑλισσομένη περὶ καπνῷ.
Ὣς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὐδ' Ἀγαμέμνων
Λῆγ' ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπηπείλησ' Ἀχιλῆϊ.
Ἀλλ' ὅγε Ταλθύβιόν τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπε,
Τώ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηρὼ θεράποντε·
Ἔρχεσθον κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
Χειρὸς ἑλόντ' ἀγέμεν Βρισηΐδα καλλιπάρῃον·
Εἰ δέ κε μὴ δώῃσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι,
Ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ῥίγιον ἔσται.
Ὣς εἰπὼν, προΐει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε.
Τὼ δ' ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο·
Μυρμιδόνων δ' ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἱκέσθην.
Τὸν δ' εὗρον παρά τε κλισίῃ καὶ νηῒ μελαίνῃ
Ἥμενον· οὐδ' ἄρα τώγε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς·
Τὼ μὲν ταρβήσαντε, καὶ αἰδομένω βασιλῆα,
Στήτην, οὐδέ τι μὶν προσεφώνεον, οὐδ' ἐρέοντο·
Αὐτὰρ ὁ ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε.
Χαίρετε κήρυκες, Διὸς ἄγγελοί, ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν·
Ἆσσον ἴτ'· οὔτι μοι ὔμες ἐπαίτιοι, ἀλλ' Ἀγαμέμνων,
Ὃς σφῶϊ προΐει Βρισηΐδος εἵνεκα κούρης.
Ἀλλ' ἄγε, διογενὲς Πατρόκλεις, ἔξαγε κούρην,
Καὶ σφῶϊν δὸς ἄγειν· τὼ δ' αὐτὼ μάρτυροι ἔστων
Πρός τε θεῶν μακάρων, πρός τε θνητῶν ἀνθρώπων,

V. 317. κνίσσῃ.—324. δώῃσιν.—325. πλεόνεσσι.—333. ᾖσιν.—335. ὔμμες—336. εἵνεκα.

Καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος· Εἴποτε δ' αὖτε
Χρειὼ ἔμεο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι
Τοῖς ἄλλοις·—ἦ γὰρ ὅγ' ὀλοῇσι φρεσὶ θύει,
Οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα τε πρόσω καὶ ὀπίσω,
Ὅπως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοιντο Ἀχαιοί.
  Ὣς φάτο· Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἑταίρῳ,
Ἐκ δ' ἄγαγε κλισίης Βρισηΐδα καλλιπάρῃον,
Δῶκε δ' ἄγειν· τὼ δ' αὖτις ἴτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν.
Ἡ δ' ἀέκουσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Δακρύσας, ἑτάρων ἄφαρ ἕζετο νόσφι λιασθεὶς,
Θῖν' ἔφ' ἁλὸς πολιῆς, ὁρόων ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
Πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἠρήσατο, χεῖρας ὀρεγνύς·
  Μῆτερ, ἐπεί μ' ἔτεκές γε μινυνθάδιόν περ ἐόντα,
Τιμήν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξαι,
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν.
Ἦ γάρ μ' Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
Ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
  Ὣς φάτο δακρυχέων· Τοῦ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ,
Ἡμένη ἐν βένθεσιν ἁλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι·
Καρπαλίμως δ' ἀνέδυ πολιῆς ἁλὸς, ἠΰτ' ὀμίχλη·
Καί ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο δακρυχέοντος,
Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε.
  Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
Ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.
  Τὴν δὲ βαρυστενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Οἶσθα· τίη τοι ταῦτ' εἰδυίῃ πάντ' ἀγορεύω;
Ὠχόμεθ' ἐς Θήβην ἱερὴν πόλιν Ἠετίωνος,
Τὴν δὲ διεπράθομέν τε, καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα·

V. 341. ἐμεῖο.—343. ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω.—358. βένθεσσιν.

Καὶ τὰ μὲν εὖ ἐδάσαντο μετὰ σφίσιν υἷες Ἀχαιῶν,
Ἐκ δ' Ἀτρείδῃ Χρυσηΐδα καλλιπάρηον·
Χρύσης δ' αὖθ' ἱερεὺς ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος,
Ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Λυσόμενός τε θύγατρα, φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
Στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος,
Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ· καὶ λίσσετο πάντας Ἀχαιοὺς,
Ἀτρείδα δὲ μάλιστα, δύω κοσμήτορε λαῶν·
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ,
Αἰδεῖσθαί θ' ἱερῆα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
Ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ.
Ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε.
Χωόμενος δὲ γέρων πάλιν ᾤχετο· τοῖο δ' Ἀπόλλων
Εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν.
Ἧκε δ' ἐπ' Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δέ νυ λαοὶ
Θνῆσκον ἐπασσύτεροι· τὰ δ' ἐπῴχετο κῆλα θεοῖο
Πάντῃ ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν· ἄμι δὲ μάντις
Εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπροπίας Ἑκάτοιο.
Αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτος κελόμην Θεὸν ἱλάσκεσθαι·
Ἀτρείωνα δ' ἔπειτα χόλος λάβεν· αἶψα δ' ἀναστὰς
Ἠπείλησεν μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστί·
Τὴν μὲν γὰρ σὺν νηῒ θοῇ ἑλίκωπες Ἀχαιοὶ
Ἐς Χρύσην πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι·
Τὴν δὲ νέον κλισίηθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες
Κούρην Βρισῆος, τήν μοι δόσαν υἷες Ἀχαιῶν.
Ἀλλὰ σὺ, εἰ δύνασαί γε, περίσχεο παιδὸς ἑῆος·
Ἐλθοῦσ' Ὄλυμπόνδε Δία λίσαι, εἴ ποτε δή τι
Ἢ ἔπει ὤνησας κραδίην Διὸς, ἠὲ καὶ ἔργῳ.

V. 368. δάσσαντο.—374. ἐλίσσετο.—380. δ' ἑ.—384. ἄμμι.

Πολλάκι γάρ σέο, πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν, ἄκουσα
Εὐχομένης, ὅτ' ἔφησθα κελαινεφέϊ Κρονίωνι
Οἴη ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι,
Ὁπότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι,
Ἥρη τ', ἠδὲ Ποσειδάων, καὶ Παλλὰς Ἀθήνη·
Ἀλλὰ σὺ τόν γ' ἐλθοῦσα, θεὰ, ὑπελύσαο δεσμῶν,
Ὦχ' Ἑκατόγχειρον καλέσασ' ἐς μακρὸν Ὄλυμπον,
Ὃν Βριάρεων καλέουσι Θεοὶ, ἄνδρες δέ τε πάντες
Αἰγαίων'· ὁ γὰρ αὖτε βίη οὗ πατρὸς ἀμείνων.
Ὅς ῥα παρὰ Κρονίωνι καθέζετο, κύδεϊ γαίων·
Τὸν καὶ ὑπέδεισαν μάκαρες Θεοὶ, οὐδέ τ' ἔδησαν.
Τῶν νῦν μιν μνήσασα παρέζεο, καὶ λάβε γούνων,
Αἴ κέν πως ἐθέλῃσιν ἐπὶ Τρώεσιν ἀρῆξαι,
Τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ' ἅλα ἔλσαι Ἀχαιοὺς
Κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος,
Γνῷ δὲ καὶ Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
Ἣν ἄτην, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισε.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Θέτις, κατὰ δάκρυ χέουσα·
Ὦ μοι, τέκνον ἐμόν, τί νύ σ' ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα;
Αἴθ' ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων
Ἧσθαι· ἐπεὶ νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ, οὔτι μάλα δήν·
Νῦν δ' ἅμα τ' ὠκύμορος καὶ ὀϊζυρὸς περὶ πάντων
Ἔπλεο· τῷ σε κακῇ αἴσῃ τέκον ἐν μεγάροισι.
Τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διῒ τερπικεραύνῳ
Εἶμ' αὐτὴ πρὸς Ὄλυμπον ἀγάννιφον, αἴ κε πίθηται.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν, νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι,
Μήνι' Ἀχαιοῖσιν, πολέμου δ' ἀποπαύεο πάμπαν.
Ζεὺς γὰρ ἐς Ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας

V. 399. ὁππότε.—406. ὑπέδδεισαν.—408. Τρώεσσιν.—423. ἐπ' Ὠκεανόν.

Χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα· Θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἕποντο.
Δωδεκάτη δέ τοι αὖθις ἐλεύσεται Ὄλυμπόνδε·
Καὶ τότ' ἔπειτά τοι εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
Καί μιν γουνάσομαι, καί μιν πείσεσθαι ὀΐω.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἀπεβήσατο· τὸν δ' ἔλιπ' αὐτοῦ
Χωόμενον κατὰ θυμὸν, ἐϋζώνοιο γυναικὸς,
Τήν ῥα βίῃ ἀέκοντος ἀπηύρων· αὐτὰρ Ὀδυσεὺς
Ἐς Χρύσην ἵκανεν, ἄγων ἱερὴν ἑκατόμβην.
Οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἵκοντο,
Ἱστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ' ἐνὶ νηῒ μελαίνῃ·
Ἱστὸν δ' ἱστοδόκῃ πέλασαν, προτόνοισιν ὑφέντες
Καρπαλίμως· τὴν δ' εἰς ὅρμον προέρυσαν ἐρετμοῖς.
Ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν.
Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
Ἐκ δ' ἑκατόμβην βῆσαν ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·
Ἐκ δὲ Χρυσηῒς νηὸς βῆ ποντοπόροιο.
Τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητίς Ὀδυσεὺς,
Πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει καί μιν προσέειπεν.
Ὦ Χρύση, πρό μ' ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοίβῳ θ' ἱερὴν ἑκατόμβην
Ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὄφρ' ἱλασόμεθα ἄνακτα,
Ὃς νῦν Ἀργείοισι πολύστονα κήδε' ἐφῆκεν.
Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δὲ δέξατο χαίρων
Παῖδα φίλην· τοὶ δ' ὦκα Θεῷ κλειτὴν ἑκατόμβην
Ἑξείης ἔστησαν ἐΰδμητον περὶ βωμόν.
Χερνίψαντο δ' ἔπειτα, καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
Τοῖσιν δὲ Χρύσης μεγάλ' εὔχετο, χεῖρας ἀνασχών·
Κλῦθί μευ, Ἀργυρότοξ', ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας,

V. 430. Ὀδυσσεὺς.—435. προέρυσσαν.

Κίλλαν τε ζαθέην, Τενέδοιό τε ἶφι ἀνάσσεις·
Ἤδη μέν ποτ' ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο·
Τίμησας μὲν ἐμὲ, μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν·
Ἠδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήηνον ἐέλδωρ,
Ἤδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων·
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' εὔξαντο, καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
Αὖ ἔρυσαν μὲν πρῶτα, καὶ ἔσφαξαν, καὶ ἔδειραν,
Μηρούς τ' ἐξέταμον, κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν,
Δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
Καῖε δ' ἐπὶ σχίζῃσι γέρων, ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον
Λεῖβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
Μίστυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
Ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα·
Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,
Δαίνυντ'. οὐδέ τι θυμὸς ἐδέετο δαιτὸς ἐΐσης.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο·
Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξάμενοι δεπάεσιν.
Οἱ δὲ πανημέριοι μολπῇ Θεὸν ἱλάσκοντο,
Καλὸν ἀείδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
Μέλποντες Ἑκάεργον· ὁ δὲ φρένα τέρπετ' ἀκούων·
Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
Δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠὼς,
Καὶ τότ' ἔπειτ' ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν·

V. 462. σχίζῃς ὁ.—468. ἐδεύετο.—471. δεπάεσσιν.

Τοῖσιν δ' ἴκμενον οὖρον ἵει ἑκάεργος Ἀπόλλων.
Οἱ δ' ἱστὸν στήσαντ', ἀνά θ' ἱστία λευκὰ πέτασαν·
Ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἱστίον· ἀμφὶ δὲ κῦμα
Στείρῃ πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε, νηὸς ἰούσης·
Ἡ δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν,
Νῆα μὲν οἵγε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσαν
Ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ' ἕρματα μακρὰ τάνυσαν.
Αὐτοὶ δὲ σκίδαντο κατὰ κλισίας τε νέας τέ.
  Αὐτὰρ ὁ μήνιε, νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι,
Διογενὴς Πηλέος υἱὸς, πόδας ὠκὺς Ἀχιλεύς·
Οὔτε ποτ' εἰς ἀγορὴν πωλέσκετο κυδιάνειραν,
Οὔτε ποτ' ἐς πόλεμόν γ'· ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ,
Αὖθι μένων, ποθέεσκε δ' ἀϋτήν τε πόλεμόν τε.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ' ἠὼς,
Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὄλυμπον ἴσαν Θεοὶ αἰὲν ἐόντες
Πάντες ἅμα, Ζεὺς δ' ἦρχε· Θέτις δ' οὐ λήθετ' ἐφετμέων
Παιδὸς ἑοῦ, ἀλλ' ἥγ' ἀνεδύσατο κῦμα θαλάσσης,
Ἠερίη δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν, Ὄλυμπόν τε·
Εὗρεν δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἄτερ ἥμενον ἄλλων
Ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
Καί ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων
Σκαιῇ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ὑπ' ἀνθερεῶνος ἑλοῦσα,
Λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα·
  Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτε δή σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄνησα,
Ἢ ἔπει, ἢ ἔργῳ, τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ·
Τίμησόν ἐμοι υἱὸν, ὃς ὠκυμορώτατος ἄλλων

V. 480. πέτασσαν.—485. ἔρυσσαν.—486. τάνυσσαν.—492. πτό-λεμόν.—494. Οὔλυμπον.—497. Οὔλυμπον. et in 499.

Ἔπλετ'· ἀτάρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας·
Ἀλλὰ σύ πέρ μιν τῖσον, Ὀλύμπιε, μητίετα Ζεῦ·
Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσι τίθει κράτος, ὄφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
Υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν, ὀφέλλωσίν τέ ἑ τιμῇ·
Ὣς φάτο· τὴν δ' οὔτι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
Ἀλλ' ἀκέων δὴν ἧστο· Θέτις δ' ὡς ἥψατο γούνων,
Ὣς ἔχετ' ἐμπεφυυῖα, καὶ εἴρετο δεύτερον αὖθις·
Νημερτὲς μὲν δή μοι ὑπόσχεο, καὶ κατάνευσον,
Ἢ ἀπόειπ'· ἐπεὶ οὔ τοι ἔπι δέος· ὄφρα εὖ εἰδῶ,
Ὅσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη Θεός εἰμι.
Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἦ δὴ λοίγια ἔργ', ὅτ' ἔμ' ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις
Ἥρη, ὅταν μ' ἐρέθῃσιν ὀνειδείοις ἐπέεσιν.
Ἡ δὲ καὶ αὔτως μ' αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι Θεοῖσι
Νεικεῖ, καί τέ μέ φησι μάχῃ Τρώεσιν ἀρήγειν.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖθις ἀπόστιχε, μή σε νοήσῃ
Ἥρη· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὄφρα τελέσω.
Εἰ δ' ἄγε, τοὶ κεφαλῇ κατανεύσομαι, ὄφρα πεποίθῃς.
Τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον
Τέκμωρ· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον, οὐδ' ἀπατηλὸν,
Οὐδ' ἀτελεύτητόν γ', ὅ, τι κεν κεφαλῇ κατανεύσω.
Ἦ, καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων·
Ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπερώσαντο ἄνακτος,
Κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὄλυμπον.
Τώ γ' ὣς βουλεύσαντε διέτμαγεν· ἡ μὲν ἔπειτα
Εἰς ἅλα ἆλτο βαθεῖαν, ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
Ζεὺς δὲ ἑὸν πρὸς δῶμα. Θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέσταν

V. 509. Τρώεσσι.—515. ὄφρ' εὖ.—516. ὅσσον.—519. ἐπέεσσιν.—521. Τρώεσσιν.—523. τελέσσω.—529. ἐπεῤῥώσαντο.

Ἐξ ἑδέων, σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη
Μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔσταν ἅπαντες.
Ὣς ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου· οὐδέ μιν Ἥρη
Ἠγνοίησεν, ἰδοῦσ' ὅτι οἱ συμφράσατο βουλὰς
Ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος·
Αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηύδα·
Τίς δ' αὖ τοι, δολομῆτα, Θεῶν συμφράσατο βουλάς;
Αἰεί τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντα,
Κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τι πώ μοι
Πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος, ὅ, τι νοήσῃς.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε Θεῶν τε·
Ἥρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους
Εἰδήσειν· χαλεποί τοι ἔσοντ', ἀλόχῳ περ ἐούσῃ.
Ἀλλ' ὃν μέν κ' ἐπιεικὲς ἀκουέμεν, οὔτις ἔπειτα
Οὔτε Θεῶν πρότερος τόνγ' εἴσεται, οὔτ' ἀνθρώπων·
Ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε Θεῶν ἐθέλοιμι νοῆσαι,
Μήτι σὺ ταῦτα ἕκαστα διέρεο, μηδὲ μετάλλα.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπας;
Καὶ λίην σε πάρος γ' οὔτ' ἔρομαι, οὔτε μεταλλῶ·
Ἀλλὰ μάλ' εὔκηλος τὰ φράζεαι, ἅσσ' ἐθέλησθα·
Νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μή σε παρείπῃ
Ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος·
Ἠερίη γάρ σοί γε παρέζετο, καὶ λάβε γούνων.
Τῇ σ' ὀΐω κατανεῦσαι ἐτήτυμον, ὡς Ἀχιλῆα
Τιμήσῃς, ὀλέσῃς δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Δαιμονίη, αἰεὶ μὲν ὀΐεαι, οὐδέ σε λήθω·
Πρῆξαι δ' ἔμπης οὔτι δυνήσεαι, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ

V. 537. συμφράσσατο.—540. συμφράσσατο.—550. διείρεο.

Μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι, τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται.
Εἰ δ' οὕτω τοῦτ' ἐστὶν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι.
Ἀλλ' ἀκέουσα κάθησο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ·
Μή νύ τοι οὐ χραίσμωσιν, ὅσοι Θεοί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ,
Ἄσσον ἰόνθ', ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφίω.
Ὣς ἔφατο· δεῖσεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη·
Καί ῥ' ἀκέουσα καθῆστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ.
Ὤχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς Θεοὶ οὐρανίωνες,
Τοῖσιν δ' Ἥφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ' ἀγορεύειν,
Μητρὶ φίλῃ ἐπίηρα φέρων λευκωλένῳ Ἥρῃ·
Ἦ δὴ λοίγια ἔργα τάδ' ἔσεται οὐδ' ἔτ' ἀνεκτὰ,
Εἰ δὴ σφὼ ἕνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὧδε,
Ἐν δὲ Θεοῖσι κολῳὸν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸς
Ἐσθλῆς ἔσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ.
Μητρὶ δ' ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῇ περ νοεούσῃ,
Πατρὶ φίλῳ ἐπίηρα φέρειν Διῒ, ὄφρα μὴ αὖτε
Νεικείῃσι πατὴρ, σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα ταράξῃ.
Εἴπερ γάρ κ' ἐθέλῃσιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς,
Ἐξ ἑδέων στυφελίξαι· ὁ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν.
Ἀλλὰ σὺ τόνγ' ἐπέεσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν·
Αὐτίκ' ἔπειτα ἵλαος Ὀλύμπιος ἔσεται ἡμῖν.
Ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ ἀναΐξας, δέπας ἀμφικύπελλον
Μητρὶ φίλῃ ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπε·
Τέτλαθι, μῆτερ ἐμὴ, καὶ ἀνάσχεο, κηδομένη περ,
Μή σε, φίλην περ ἐοῦσαν, ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι
Θεινομένην· τότε δ' οὔτι δυνήσομαι, ἀχνύμενός περ,
Χραισμεῖν· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι.
Ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοτ' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα,

V. 567. ἐφείω.—568. ἔφατ'· ἔδεισεν.—573. ἔσσεται.—576. ἔσσεται.—582. ἐπέεσσι.—583. ἔσσεται.

Ῥίψε, ποδὸς τεταγὼν, ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο·
Πᾶν δ' ἦμαρ φερόμην, ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
Κάππεσον ἐν Λήμνῳ· ὀλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνῆεν·
Ἔνθα με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ Θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
Μειδήσασα δὲ, παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον.
Αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄλλοισι Θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν
Ὠνοχόει, γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων·
Ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσι Θεοῖσιν,
Ὡς ἴδον Ἥφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα.
Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Δαίνυντ'· οὐδέ τι θυμὸς ἐδέετο δαιτὸς ἐΐσης,
Οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος, ἣν ἔχ' Ἀπόλλων,
Μουσάων θ', αἳ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ·
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο,
Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος,
Ἧχι ἑκάστῳ δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις
Ἥφαιστος ποίησ' εἰδυίῃσι πραπίδεσι·
Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἤϊ' Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς,
Ἔνθα πάρος κοιμᾶθ', ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι·
Ἔνθα κάθευδ' ἀναβάς· παρὰ δὲ, χρυσόθρονος Ἥρη.

V. 599. μακάρεσσι.—602. ἐδεύετο.—608. πραπίδεσσι.

FINIS

EXCERPTORUM EX POETIS.

NOTÆ

AD

ANALECTA GRÆCA MINORA.

NOTÆ

AD

EXCERPTA EX PROSÆ SCRIPTORIBUS.

I. NOTÆ IN EXCERPTA E VETERE TESTAMENTO.

1. ΓΕΝΕΣΙΣ, Κεφ. μβ'.] Hæc excerpta e Vetere Testamento, ex Versione Septuaginta Interpretum, ab Historia Josephi et Fratrum ejus, qua nihil suavius et ad affectus commovendos aptius fingi potest, ordiri visum est. 3.

2. ἰδὼν δὲ Ἰακὼβ] *Quum autem Jacobus vidisset.* ἰδὼν est participium aor. 2. v. εἴδω, *video.*

3. πρᾶσις] *Venditio*, Anglice, *a sale.* Derivatur a 2. sing. perf. pass. v. πιπράσκω, *vendo*, quod vide.

4. εἶπε τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ,] Angl. *He said to his sons.* εἶπε est 3. s. aor. 2. obsoleti v. ἔπω, *dico.* Notandum est augmentum retineri per omnes modos. Quædam tantum aoristi 1. personæ apud Atticos inveniuntur. Scil. εἶπας, εἴπατε, εἰπάτω, εἰπάτων. Nostri habent εἶπαν, εἴπαμεν et εἶπον, imperat. infra. Porro observandum est pronomen αὐτὸς vel ἑαυτοῦ sæpissime adhiberi pro possessivo ὅς, *His*, Anglicè, et a substantivo regi.

5. ἱνατί ῥαθυμεῖτε;] *Cur segnes estis?* Pro ἱνατὶ Attici libentius dicunt διατί. ῥαθυμεῖτε, a ῥαθυμέω, quod vide. est

6. ἰδοὺ ἀκήκοα] Angl. *Lo I have heard.* ἀκήκοα perf. med. v. ἀκούω, *audio.* Caret fut. 2.

7. κατάβητε ἐκεῖ] *Descendite illuc.* κατάβητε imper. a. 2. verbi καταβαίνω ab obsol. præs. καταβῆμι. Vide Lex.

8. καὶ πρίασθε ἡμῖν μικρὰ βρώματα] Angl. *And buy for us a little food.* Vide πρίαμαι, emo. βρώματα est a perf. pass. v. βρώσκω, *edo*, scil. βέβρωμαι.

9. ἵνα ζήσωμεν καὶ μὴ ἀποθάνωμεν] *Ut vivamus neque moriamur.* Notandum est ἵνα post verba præsentis temporis *subjunctivum* postulare. Meminerint Tirones ζάω contrahit αει et αη in η; ut ζάειν, c. ζῆν, &c. Vide Gram. P. I. p. 98. ἀποθάνωμεν, vide ἀποθνήσκω.

10. κατέβησαν] *Descenderunt.* Vide supra ad n. 7.

11. οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσὴφ οἱ δέκα,] οἱ δέκα, Angl. *The ten.* Benjamin enim domi relictus erat. Vide infra. Verum articulus sæpe repetitur cum alio quodam verbo, plenioris explicationis causa. Sic etiam τὸν δὲ Βενιαμὶν τὸν ἀδελφὸν Ἰωσήφ.

12. οὐκ ἀπέστειλε] *Non misit.* Vide ἀποστέλλω, *demitto.*

13. μή ποτε συμβῇ αὐτῷ μαλακία] *Ne quid mali ei accidat.* μαλακία interpretatur Schleusner in Lex. *mollities,* imprimis *animi, laborum impatientia, ignavia,* a μαλακὸς, *mollis.* Vereor autem ut nostri recte interpretati sint. Ceterum, notat anxium Jacobi animum et erga parvulum filium vere paternum.

14. ἀγοράζειν μετὰ τῶν ἐρχομένων] *Emere cum his venientibus.* ἀγοράζειν ab ἀγορὰ, *forum,* ubi scil. venalia vendebantur.

15. οὗτος ἐπώλει παντὶ τῷ λαῷ] Angl. *He was selling to all the people.* πωλέω, *vendo,* quod vide.

16. προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν.] Angl. *They did reverence to him with their faces bent towards the earth.* Verbum προσκυνέω, a πρὸς et κύω vel κυέω, *osculor,* est *capite et corpore inflexo alicui reverentiam testari,* quam præcipue apud omnes Orientis populos in reges sui præstare solebant. Cf. Cornel. Nep. in Vita Cononis c. 3. Vide etiam Schleusneri Lex. Æschyl. Pers. 505. γαῖαν οὐρανόν τε προσκυνῶν.

17. ἐπέγνω] Angl. *He knew them.* aor. 2. verbi ἐπιγινώσκω, quod vide.

18. καὶ ἠλλοτριοῦτο ἀπ' αὐτῶν] Angl. *And he estranged himself from them.* imperf. v. ἀλλοτριόω, *alieno,* ab ἀλλότριος, *alienus.*

19. πόθεν ἥκατε;] *Unde venistis?* ἥκατε est aor. 1. v.

ἥκω, *venio;* rarius in hoc tempore apud Atticos usurpatur.

1. καὶ ἐμνήσθη Ἰωσὴφ τῶν ἐνυπνίων αὐτοῦ, ὧν εἶδεν αὐτός.] 4.
Angl. *And Joseph remembered his dreams which he had seen.* ἐμνήσθη, Aor. 1. pass. v. μνάομαι, *memini:* in voce activa, *in memoriam revoco.* ἐνύπνιον est *somnium,* seu, *visum quod dormienti se offert.* Ceterum ὧν non regitur ab εἶδεν sed cum ἐνυπνίων concordat: "relativum enim "sæpe cum antecedente non solum in genere et numero "verum etiam in casu congruit."

2. κατάσκοποί ἐστε,] *Speculatores estis.* κατάσκοπος a perf. med. v. κατασκοπέω, *speculor, exploro hostili animo.*

3. κατανοῆσαι τὰ ἴχνη τῆς χώρας ἥκατε.] *Vestigium regionis inspicere venistis.* Dubitare licet an interpretes mentem Scriptoris assecuti sint per ἴχνη, quod *vestigium* sonat: intellexisse videntur, *vestigia prioris abundantiæ.* vide κατανοέω, *considero.*

4. πρίασθαι βρώματα.] *Emere frumentum.* v. πρίαμαι, *emo.*

5. εἰρηνικοί ἐσμεν] *Pacis amantes sumus.* εἰρηνικὸς ab εἰρήνη, *pax.* Notandum est adjectiva in ικος desinentia aliquem esse *peritum* et *exercitatum* denotant. Sic στρατηγικὸς, *muneris imperatorii peritus.* γεωργικὸς, *agriculturæ deditus.*

6. ὁ νεώτερος] *Junior.* Comparativus a νέος, *novus, juvenis.*

7. οὐχ ὑπάρχει] *Non est; mortuus est.* v. ὑπάρχω.

8. τοῦτό ἐστιν ὃ εἴρηκα ὑμῖν.] *Hoc est quod dixi vobis.* εἴρηκα est perf. act. obsoleti v. ἐρέω, *dico.*

9. ἐν τούτῳ φανεῖσθε] Angl. *By this you shall appear,* nempe, an speculatores sitis nec ne. φανεῖσθε est fut. 1. med. φαίνω, *ostendo.*

10. νὴ τὴν ὑγίειαν Φαραὼ, οὐ μὴ ἐξέλθητε ἐντεῦθεν.] *Per salutem Pharaonis, non exinde egrediemini.* Nunquam Attici Scriptores particulam νὴ cum οὐ consociant; semper μὰ adhibent. Vide Collect. Græc. Maj. vol. III. P. I. p. 157. et Annot. recte νὴ adhibetur infra; νὴ τὴν ὑγ. Φαρ. ἦ μὴν κατάσκοποί ἐστε.

11. ἀποστείλατε ἐξ ὑμῶν ἕνα, καὶ λάβετε] *Unum e vobis mittite et adferte.* ἀποστείλατε, 2 pl. imper. aor. 1. v. ἀποστέλλω, *demitto,* quod vide. λάβετε, v. λαμβάνω.

12. ὑμεῖς δὲ ἀπάχθητε] *Vos autem abducatis.* ἀπάχθητε est 2. pl. subj. Aor. 1. pass. v. ἀπάγω: subintelliguntur verba εἰς τὸ δεσμωτήριον; vel εἰς φυλακὴν, *in carcerem.*

13. ἕως τοῦ φανερὰ γίνεσθαι τὰ ῥήματα ὑμῶν, εἰ ἀληθεύετε ἢ οὔ.] Sic construe et interpretare: ἕως τοῦ τὰ ῥήματα ὑμῶν γίνεσθαι φανερὰ, εἰ ἀληθ. *Usque dum verba vestra manifesta fiant, utrum verum dicatis nec ne.* Notandum est ἕως regere genitivum articuli, qui cum infinitivo γίνεσθαι construi debet.

14. τοῦτο ποιήσατε καὶ ζήσεσθε.] *Hoc facite et vivetis.* ζήσεσθε, fut. 1. verbi ζάω, *vivo.*

15. τὸν Θεὸν γὰρ ἐγὼ φοβοῦμαι.] Meminerint Tirones φοβέω signif. *terreo;* φοβέομαι, *timeo.*

16. ἀδελφὸς ὑμῶν κατασχεθήτω εἷς.] *Unus fratrum vestrum teneatur.* κατασχεθήτω, 3. s. imper. Aor. 1. pass. v. κατέχω, f. καθέξω vel κατασχήσω, perf. κατέσχηκα. Aor. 1. p. κατεσχέθην.

17. ἀπαγάγετε τὸν ἀγορασμὸν τῆς σιτοδοσίας ὑμῶν] *Auferte frumentum a vobis emptum.* ad verbum,—*emptionem frumentationis vestræ.* ἀπαγάγετε per reduplicationem pro ἀπάγετε. imper. a. 2. v. ἀπάγω, *abduco.* ἀγορασμὸς, *emptio,* ab ἀγοράζω, *emo;* quod ab ἀγορὰ, *forum,* ubi venalia vendebantur.

18. ἀποθανεῖσθε] *Moriemini.* ἀποθανεῖσθε est 2 fut. m. verbi ἀποθνήσκω.

19. ὅτι ὑπερείδομεν τὴν θλίψιν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;] Angl. *Because we disregarded the anguish of his soul.* ὑπερείδω signif. Angl. *to overlook,* vel *disregard,* quod ille facit, qui alterum contemnit. θλίψις, *afflictio, dolor,* a θλίβω, *premo.*

20. καὶ οὐκ εἰσηκούσαμεν αὐτοῦ·] Angl. *And did not listen to him.* Verba sensûs, excepto visu, plerumque genitivum adsciscunt. ἀκούω autem, apud poëtas, sæpe accusativum regit.

5. 1. μὴ ἀδικήσητε τὸ παιδάριον,] *Ne puerulo injuriam faciatis.* παιδάριον est diminutivum a παῖς, *puer* vel *puella:* est et aliud dim. scil. παιδίον.

2. αὐτοὶ δὲ οὐκ ᾔδεισαν] *Ignorabant autem illi.* ᾔδεισαν est plusq. act. pro εἰδήκεισαν. εἰδέω, *scio.* Attici plusq. flectunt, ᾔδειν, εις, ει, &c.

3. ὁ γὰρ ἑρμηνευτὴς ἀνὰ μέσον αὐτῶν ἦν.] *Interpres enim*

medius illis erat, i. e. stabat in medio, ut verba utrisque vicissim interpretaretur.

4. ἀποστραφεὶς δὲ ἀπ' αὐτῶν,] *Quum se ab illis convertisset.* ἀποστραφεὶς, part. aor. 2. pass. v. ἀποστρέφω· hic medio sensu accipitur.

5. καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐναντίον αὐτῶν.] *Et vinxit illum coram illis.* ἐναντίον regit genitivum.

6. ἐμπλῆσαι τὰ ἀγγεῖα αὐτῶν σίτου,] *Implere vasa frumento.* ἐμπλήθω, *impleo*, regit et accusativum et genitivum. In voce pass. genit.

7. καὶ ἐπιθέντες τὸν σῖτον.] *Quum imposuissent frumentum*, vel frumento imposito. ἐπιθέντες est p. aor. 2. v. ἐπιτίθημι, *impono*.

8. οὗ κατέλυσαν] Angl. *Where they lodged*; scil. apud *diversorium.* καταλύω sæpe signif. *commoror, in hospitium diverto.* κατέλυσαν scil. τὰ σκευοφόρα, *impedimenta e jumentis solvebant.*

9. καὶ εἶδε τὸν δεσμὸν τοῦ ἀργυρίου αὐτοῦ.] *Et videbat fasciculum argenti ejus.* δεσμὸς proprie est *vinculum.* In sensu quo hic accipitur, nempe, *fasciculus*, δέσμη fere semper in usum venit. Ceterum, δεσμὸς in plurali est δεσμά. Observare licet argentum priscis temporibus non excusum, sed in massas parvulas tractum esse, et vel numeratum vel ponderatum.

10. ἀπεδόθη μοι τὸ ἀργύριον] *Reddita est mihi pecunia.* v. ἀποδίδωμι.

11. καὶ ἐξέστη ἡ καρδία αὐτῶν.] *Et cor defecit illis.* ad v. *et cor eorum e suo statu amovebatur.* v. ἐξίστημι.

12. καὶ ἐταράχθησαν,] *Et commovebantur.* v. ταράσσω.

13. τὰ συμβάντα αὐτοῖς,] *Quæcunque illis acciderant.* v. συμβαίνω.

14. καὶ ἔθετο ἡμᾶς ἐν φυλακῇ,] *Et nos in carcerem conjecit.* ἔθετο, 2 aor. med. v. τίθημι.

15. κατάσκοποι,] Vide supra p. 3. n. 21.

16. ὁ εἷς,] ὁ εἷς Angl. *the one*; ὁ ἕτερος, *the other.*

17. ἐν τούτῳ γνώσομαι] *Hoc nempe sciam.* Notandum est nonnulla verba futurum medium pro activo sumere: ut γιγνώσκω, fut. m. γνώσομαι. ᾄδω, f. ᾄσομαι. σιγάω, f. σιγήσομαι, &c. Vide Collect. Gr. Maj. vol. III. not. p. 244, v. 158.

18. ἀδελφὸν ἕνα ἄφετε ὧδε μετ' ἐμοῦ·] *Unum ex fratribus hic mecum relinquite.* ἄφετε. imper. Aor. 2. v. ἀφίημι.

6. 1. καὶ ἀγάγετε πρός με,] *Et ducite ad me.* ἀγάγετε per redupl. pro ἄγετε. 2 pl. imper. Aor. 2. v. ἄγω, *duco.*

2. καὶ τῇ γῇ ἐμπορεύεσθε.] *Et in terra mercaturam facietis.* v. ἐμπορεύομαι.

3. ἐγένετο δὲ ἐν τῷ κατακενοῦν αὐτοὺς τοὺς σάκκους αὐτῶν,] Constructio et interpretatio Angl. ἐγένετο δὲ ἐν τῷ αὐτοὺς κατακενοῦν τοὺς σάκκους αὐτῶν, *It happened in their emptying their sacks.* Articulus sæpe cum infinitivo construitur, interdum accusativo, interdum nominativo pronominis interposito. Vide Greek Exercises, p. 165. Obs. 2. κατακενοῦν est infin. v. κατακενόω, *evacuo*, quod vide.

4. καὶ ἐφοβήθησαν] *Et timuerunt.* φοβέω in voce act. significat *terreo*, in med. *timeo.*

5. ἐμὲ ἠτεκνώσατε] *Me liberis orbavistis.* ἀτεκνόω, *liberis orbo*, ex α priv. et τέκνον.

6. ἐπ' ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα πάντα.] *Adversus me hæc omnia sunt.* ταῦτα πάντα ἐγένετο, "*neutrum plurale sæpissime* "*gaudet verbo singulari.*"

7. τοὺς δύο υἱούς μου ἀπόκτεινον] *Duos mihi filios occide.* ἀπόκτεινον est imperat. Aor. 1. v. ἀποκτείνω. f. ἀποκτενῶ.

8. ἐὰν μὴ ἀγάγω] *nisi reducam.* ἀγάγω subj. Aor. 2. v. ἄγω. vide supra n. 16. Ceterum, ἐὰν semper cum subjunctivo construi debet.

9. δὸς αὐτὸν εἰς τὴν χεῖρά μου,] *Da illum meam in manum.* δὸς est imperat. Aor. 2. v. δίδωμι quod vide. χεῖρά μου pro ἐμὴν χεῖρα. Verum, Græci libentius pronomine substantivo quam possessivo utuntur.

10. καὶ αὐτὸς μόνος καταλέλειπται] *Et ille solus relictus est.* v. καταλείπω.

11. καὶ συμβήσεται αὐτὸν μαλακισθῆναι] Angl. *And it will happen that he suffer.* Vide supra ad p. 2. n. 13.

12. ᾗ ἐὰν πορεύησθε, καὶ κατάξετέ μου—εἰς ᾅδου.] ᾗ scil. ὁδῷ, ᾗ ἐὰν πορεύησθε, locutio ab Attica norma certe aliena, quæ facile ἐὰν carere potest. v. πορεύομαι *proficiscor.* καὶ κατάξετέ μου τὸ γῆρας μετὰ λύπης εἰς ᾅδου. Angl. *and ye will bring down my old age with sorrow to the grave:* εἰς ᾅδου, pro εἰς [δόμον] ᾅδου. Elliptice semper ponitur.

13. ὁ δὲ λιμὸς ἐνίσχυσεν ἐπὶ τῆς γῆς,] *Et fames ingraves-*

cebat per terram, ἐνίσχυσεν. est Aor. 1. v. ἐνισχύω, quod vide.

14. ἡνίκα συνετέλεσαν καταφαγεῖν τὸν σῖτον,] *Postquam comederant frumentum.* Angl. ad v. *after they had finished to eat up the corn.* συνετέλεσαν, Aor. 1. v. συντελέω, quod vide. καταφαγεῖν Aor. 2. obsoleti præsentis καταφάγω.

15. ὃν ἤνεγκαν] *Quod portarunt.* ἤνεγκαν. 3. pl. Aor. 1. v. ἐνέγκω, pro quo in usu in præs. φέρω, quod vide.

16. πρίασθε ἡμῖν μικρὰ βρώματα,] Angl. *Buy us a little food.* πρίασθε, imperativus v. πρίαμαι, *emo.*

17. δια μαρτυρίᾳ μεμαρτύρηται ἡμῖν ὁ ἄνθρωπος,] *Per obtestationem obtestatus est nobis homo*, i. e. *graviter admonuit.*

18. οὐκ ὄψεσθε τὸ πρόσωπόν μου] *Meam faciem non videbitis.* ὄψεσθε fut. 1. v. ὄπτομαι, f. ὄψομαι, ὄψω.

19. εἰ μὲν οὖν ἀποστέλλῃς] *Si mittas igitur.* Observandum est particulam εἰ hic et mox infra cum subjunctivo jungi, quam constructionem Attici scriptores omnino respuunt. Vide J. Moor. Gram. Gr. P. II. p. 80.

20. καὶ ἀγοράσωμέν σοι βρώματα,] *Et tibi frumentum ememus.* ἀγοράζω, vide supra ad p. 1. n. 14.

1. τί ἐκακοποιήσατέ με] *Quid male mihi fecistis?* v. κακοποιέω. 7.

2. ἀναγγείλαντες] *Cum nunciaveritis.* ἀναγγέλλω, proprie est *renuncio*; sed ἀνὰ in compositione sæpe denotat quod clarum vel perspicuum est, quod quasi ante oculos ponitur: ἀναγγείλαντες igitur hic significat, *plane nunciantes.*

3. ἐρωτῶν ἐπηρώτησεν ἡμᾶς ὁ ἄνθρωπος καὶ τὴν γενεὰν ἡμῶν,] *Quærens interrogavit nos homo de genere nostro.* ἐρωτῶν c. pro ἐρωτάων. v. ἐρωτάω, *rogo, quæro*: ἐπερωτάω, *interrogo.*

4. ὁ πατὴρ ὑμῶν ζῇ;] *An pater vester vivat?* ζῇ contr. pro ζάει. Vide J. Moor. El. L. Gr. p. 98.

5. καὶ ἀπηγγείλαμεν αὐτῷ κατὰ τὴν ἐπερώτησιν ταύτην·] Angl. *And we replied to him according to this question.* ἀπηγγείλαμεν, Aor. 1. v. ἀπαγγέλλω. De ratione qua Aor. 1. liquidorum formatur, vide J. Moor. El. L. Gr. p. 161.

6. μὴ ᾔδειμεν ὅτι ἐρεῖ ἡμῖν—] Angl. *We could not know*

that he would say to us. ἤδειμεν, est 1. pl. plusq. v. εἰδέω, *scio*, pro εἰδήκειμεν· flectitur ἤδειν, εις, ει, &c. ἐρεῖ est 1. fut. v. ἐρέω, *dico*. In futuro semper est ἐρῶ, εῖς, εῖ, per elisionem et contractionem pro ἐρέσω, &c.

7. ἀπόστειλον τὸ παιδάριον μετ' ἐμοῦ·] *Mitte puerulum mecum.* παιδάριον est diminutivum a παῖς, *puer*.

8. ἵνα ζῶμεν καὶ μὴ ἀποθάνωμεν] *Ut vivamus neque moriamur.* ζῶμεν est subj. c. pro ζάωμεν, v. ζάω. vide supra ad n. 6. ἀποθάνωμεν vide ἀποθνήσκω.

9. καὶ ἡ ἀποσκευὴ ἡμῶν.] *Et nostra supellex.* Derivari videtur ab ἀποσκευάζω, quod in media voce sæpe significat, *vasa et sarcinas colligo.* "Substantivum ἀποσκευὴ, " observat Schleusner. Lex. adeo, inde deductum, *om-* " *nem apparatum, facultates* et *supellectilem* indicat." Hic latius sumi videtur, omnes et liberos et pecudes, et quæque terræ fructibus aluntur, complectens.

10. ἐγὼ δὲ ἐκδέχομαι αὐτόν·] *Ego eum excipio.* ἐκδέχομαι, secundum Schleusn. Lex. proprie est, *id, quod ab alio susceperis, secundo loco tractare.* Hic significare videtur *excipio, fide interposita, ut salvus redderetur.*

11. ἐὰν μὴ ἀγάγη αὐτὸν πρὸς σὲ] *Nisi eum ad te reducam.* ἀγάγω, per redup. pro ἄγω, est subj. Aor. 2. v. ἄγω, *duco*.

12. ἡμαρτηκὼς ἔσομαι εἰς σε πάσας τὰς ἡμέρας.] Angl. *I shall have transgressed against you for ever.* Constructio participii perfecti cum indicativo omnium temporum verbi εἰμὶ, *sum*, haud insolita est. Ceterum ἡμαρτηκὼς est part. perf. v. ἁμαρτάνω, *aberro, in culpa sum.* ἡμέρας regitur a præpositione ἀνὰ subintellecta.

13. εἰ μὴ γὰρ ἐβραδύναμεν, ἤδη ἂν ὑπεστρέψαμεν δίς·] *Nisi enim cunctati sumus, iterum jam reverterimus.* v. βραδύνω, *cunctor*, et ὑποστρέφω.

14. ῥητίνης.] *Resinæ.* ῥητίνη ita exponit H. Stephanus in Lex. Est lachryma seu humor liquidus et oleaginosus ex planta sponte diffluens. Omnis quidem resina ex sua arbore manat liquida.

15. θυμίαμά τε καὶ στακτὴν καὶ τερέβινθον καὶ κάρυα,] *Et suffitum, et myrrham, et terebinthum, et juglandes.* στακτὴ, a στάζω *stillo*: ita interpretatur H. Steph. Lex. Item στακτὴ, *liquor oleaceus e myrrha cinnamomoque inciso stillans.* — τερέβινθος, *Terebinthus arbor.*

16. καὶ τὸ ἀργύριον δισσὸν λάβετε] *Et argentum duplex accipite* δισσὸς, a δὶς, *bis* : idem est quod διπλοῦν infra.

17. καὶ τὸ ἀργύριον τὸ ἀποστραφὲν] *Et pecuniam remissam.* ἀποστραφὲν, part. Aor. 2 pass. v. ἀποστρέφω.

18. μή ποτε ἀγνόημά ἐστι.] *Ne forte per incuriam factum sit.* ἀγνόημα, *erratum*, ab ἀγνοέω, *ignoro.*

19. ὁ δὲ Θεός μου δῴη ὑμῖν χάριν,] Angl. *And may my God grant you favour.* δῴη, Att. opt. Aor. 2. v. δίδωμι, pro δοίη.—ἀποστείλαι infra, est 3. sing. opt. Aor. 1. verbi ἀποστέλλω.

20. ἐγὼ μὲν γὰρ καθὰ ἠτέκνωμαι, ἠτέκνωμαι] Locutio inusitata et quæ haud facilis intellectu est. Sensus videtur esse, Angl. *I feel as if I were already deprived of my children.* v. ἀτεκνόω.

21. καὶ ἀναστάντες,] *Et proficiscentes.* v. ἀνίστημι.

1. τὸν ὁμομήτριον,] *Eadem matre genitum.* ὁμομήτριος. 8.
ex ὁμὸς et μήτηρ.

2. καὶ εἶπε τῷ ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ,] *Et dixit illi qui domui ejus præerat.* τῷ hic sumitur pro ἐκείνῳ· τῷ ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ idem est ac ταμίᾳ τῆς οἰκίας αὐτοῦ.

3. καὶ σφάξον θύματα καὶ ἑτοίμασον] *Et victimas cæde et præpara.* σφάξον, est Aor. 1. imperat. v. σφάζω, *jugulo.* vide ἑτοιμάζω.

4. μετ' ἐμοῦ γὰρ φάγονται οἱ ἄνθρωποι ἄρτους τὴν μεσημβρίαν.] *Mecum enim panem edent homines meridie.* φάγονται est 3. p. fut. 2. obsol. φάγω, *edo.* Vide J. Moor. El. L. Gr. p. 160. τὴν μεσημβρίαν, scil. κατά. Porro μεσημβρία componitur ἐκ μέσος *medius* et ἡμέρα dies, β loco ι interposito, euphoniæ gratia.

5. τὸ ἀποστραφὲν] *Quod remittebatur.* vide supra n. 5.

6. τὴν ἀρχὴν] scil. κατὰ τὴν ἀρχήν, *primo.*

7. καὶ συκοφαντῆσαι ἡμᾶς καὶ ἐπιθέσθαι ἡμῖν, τοῦ λαβεῖν ἡμᾶς εἰς παῖδας καὶ τοὺς ὄνους ἡμῶν.] Constructio hujus loci neque obvia neque ad Atticam normam reducenda est. συκοφαντῆσαι et ἐπιθέσθαι regi videntur ab εἰσαγόμεθα, constructione dura et inusitata. Atticus scriptor fortasse dixerit, ἡμεῖς εἰσαγόμεθα ἵνα συκοφαντήσῃ καὶ ἐπιθῆται, κ. τ. λ. τοῦ λαβεῖν scil. ἕνεκα. Sic Angl. interpretari licet : *Both to accuse us, and fall upon us, for the purpose of seizing us and our asses for slaves.*—συκοφαντέω proprie est *indico illum qui ficus Athenis clam exportabat.* unde, *indico,*

calumnior. παῖς, non solum significat *puer*, verum etiam, *servus*, *pedissequus* ; ut infra p. 13.

8. ἐν τῷ πυλῶνι τοῦ οἴκου,] *In vestibulo domus.*

9. δεόμεθα κύριε·] δεόμεθα proprie est *oramus, rogamus* ; hic valere videtur, *fidem imploramus.*

10. ἡνίκα ἤλθομεν εἰς τὸ καταλῦσαι,] scil. εἰς τὸ καταλῦσαι (τὰ σκευόφορα) Angl. *When we had come to our resting place.* (*to take down our baggage*) καταλύω, quod proprie est, *dissolvo*, nonnunquam sensu *in itinere subsistendi* vel *in diversorio morandi* accipitur. Sic Plato. παρ' ἐμοὶ Γοργίας καταλύει. Angl. *Gorgias lodges with me.* πλησίον ἦν ὁ σταθμὸς, ἔνθα ἔμελλε καταλύσειν. Xen. Anab. I. 10.—Ceterum accusativus cum infinitivo junctus regitur vi præpositionis εἰς.

11. καὶ ἠνοίξαμεν] *Et aperuissemus.* Vide ἀνοίγω in J. Moor. Ling. Gr. Frag. p. 26. et in Lex.

12. τὸ ἀργύριον ἡμῶν ἐν σταθμῷ.] *Pecuniam nostram ad pondus* exactam. σταθμὸς, quod sæpius pro *statio*, hic pro *pondus*, accipitur. Sic etiam Xen. Mem. τὸν ῥυθμὸν τοῦ θώρακος πότερον τῷ μέτρῳ ἢ σταθμῷ ἐπιδεικνύναι.—

13. οὐκ οἴδαμεν τίς ἐνέβαλε,] *Nescimus quis imposuerit.* οἴδαμεν. perf. med. v. εἰδέω. in 2. sing. οἰδάσθα, per sync. οἶσθα.

14. ἵλεως ὑμῖν, μὴ φοβεῖσθε·] *Animo hilari sitis, ne metuatis.* ἵλεως hic adverbialiter sumitur. φοβεῖσθε, vide φοβέω.

15. καὶ τὸ ἀργύριον ὑμῶν εὐδοκιμοῦν ἀπέχω.] *Et vestram pecuniam probatam recipio.* εὐδοκιμοῦν part. v. εὐδοκιμέω.

16. νίψαι τοὺς πόδας αὐτῶν·] *Ad lavandum pedes.* v. νίπτω.

17. καὶ ἔδωκε χορτάσματα τοῖς ὄνοις αὐτῶν·] *Et pabulum asinis præbuit.* ἔδωκε, Aor. 1. v. δίδωμι.

18. ἡτοίμασαν δὲ τὰ δῶρα, ἕως τοῦ ἐλθεῖν τὸν Ιωσὴφ μεσημβρίας,] *Et dona parata habebant ad adventum Josephi meridie.* Sic alterum membrum sententiæ construe, ἕως τοῦ τὸν Ιωσὴφ ἐλθεῖν μεσημβρίας. Articulus τοῦ regitur ab adverbio ἕως, et Ιωσὴφ in accusativo ante infinitivum ponitur. v. ἑτοιμάζω.

19. ἤκουσαν γὰρ ὅτι ἐκεῖ μέλλει ἀριστᾷν.] *Audiebant enim eum ibi pransurum esse.* μέλλει ἀριστᾷν, ad v. *futurus erat prandere*, v. ἀριστάω.

20. καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ τὰ δῶρα,] *Et afferebant illi dona.* v. προσφέρω.

1. καὶ προσεκύνησαν κ. τ. λ.] Vide supra ad p. 8. n. 9. 16.

2. πῶς ἔχετε;] *Quomodo vos habetis.* scil. ὑμᾶς αὐτούς.

3. εἰ ὑγιαίνει ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ πρεσβύτης;] *Valetne pater vester, senex—?* v. ὑγιαίνω. Ceterum, cum vocabulum qualitatem quandam vel relationem inter denotans adjungitur, semper articulum recipit. Sic infra etiam, ὁ παῖς σου, ὁ πατὴρ ἡμῶν: ubi notare licet παῖς hic *servus* indicare.

4. εὐλογημένος ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος τῷ Θεῷ.] *Benedictus sit ille vir a Deo.* v. εὐλογέω.

5. ἀναβλέψας δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ Ιωσὴφ,] Angl. *And Joseph looking up with his eyes.* v. ἀναβλέπω.

6. ὃν εἴπατε πρός με ἀγαγεῖν;] *Quem dixistis vos ad me adducturos?* ἀγαγεῖν, Aor. 2. inf. perf. redup. pro ἀγεῖν.

7. ὁ Θεὸς ἐλεήσαι σε, τέκνον.] *Deus tibi propitius sit, fili.* ἐλεήσαι est 3. s. opt. Aor. 1. v. ἐλεέω.

8. ἐταράχθη δὲ Ιωσὴφ, συνεστρέφετο γὰρ τὰ ἔγκατα αὐτοῦ ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ,] *Turbatus erat Josephus, viscera enim ejus commovebantur propter fratrem.* v. ταράσσω. συνεστρέφετο γὰρ τὰ ἔγκατα, *viscera commovebantur*; ita dicta, quia viscera apud veteres sedes affectuum habebantur. Cf. Paul. Epist. ad Coloss. iii. 12. σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, summa misericordia. v. συστρέφω.

9. εἰσελθὼν δὲ εἰς τὸ ταμιεῖον,] *Et ingressus in conclave.* ταμιεῖον, contr. pro ταμιέιον, est proprie *cella penuaria*: item *conclave.*

10. ἐξελθὼν ἐνεκρατεύσατο] *Et egressus temperavit*, scil. a lachrymis. v. ἐγκρατεύομαι.

11. παράθετε ἄρτους,] *Panem apponite.* παράθετε. imperat. Aor. 2. v. παρατίθημι, *juxta pono, appono.*

12. καὶ αὐτοῖς καθ' ἑαυτοὺς,] *Et illis per se.* De phrasibus καθ' ἑαυτὸν, ἐφ' ἑαυτὸν &c. Vide J. Moor. Ling. Gram. Gr. P. II. p. 55.

13. τοῖς συνδειπνοῦσι,] *Qui comedebant*: articulus cum participio et cum nomine antecedente congruens, sæpe relativi vice fungitur.

14. βδέλυγμα γάρ ἐστι τοῖς Αἰγυπτίοις.] *Ægyptiis enim res exsecranda est.* Quia illis quorundam animalium carnem comedere nefas erat.

15. ἐκάθισαν δὲ ἐναντίον αὐτοῦ] *Sedebant coram illo*, ἐναντίον regit genitivum pronominis. Ceterum, καθίζω, sæpe est, *sedere facio*.

16. ὁ πρωτότοκος κατὰ τὰ πρεσβεῖα αὐτοῦ·] *Primigenitus secundum ætatem provectam :* καὶ ὁ νεώτερος κατὰ τὴν νεότητα αὐτοῦ, *et junior secundum juventutem*. πρωτότοκος, a πρῶτος *primus*, et τίκτω, *pario*. Sed πρωτοτόκος est, *primipara*.

17. ἐξίσταντο δὲ οἱ ἄνθρωποι, ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.] *Et homines obstupefacti sunt, singuli ad fratrem conversi*. v. ἐξίστημι.

18. ἦραν δὲ μερίδας παρ' αὐτοῦ πρὸς ἑαυτούς,] *Et portiones acceperunt ab illo*. ἦραν, Aor. 1. v. αἴρω, *tollo*.

19. ἐμεγαλύνθη δὲ ἡ μερὶς — πρὸς τὰς ἐκείνων.] *Præstabat autem portio Benjaminis, cum ceterorum portionibus æstimata, quintuplex præter eorum portiones*. ἐμεγαλύνθη. Aor. 1. pass. v. μεγαλύνω. παρὰ τὰς μερίδας, παρὰ hic comparationem indicat. Vide Greek Exercises, p. 268.

20. καὶ ἐμεθύσθησαν μετ' αὐτοῦ.] *Et largiter biberunt cum illo*. μεθύσκω, est *ebrium reddo ;* μεθύσκομαι *inebrior*. ἐμεθύσθησαν hic interpretari licet, *vino caluerunt*.

21. καὶ ἐνετείλατο Ἰωσὴφ τῷ ὄντι ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ,] *Et Josephus præcepit domus ejus præsidi*. v. ἐντέλλομαι. τῷ ὄντι, *qui est*. Articulus cum participio sæpe fungitur vice relativi cum indicativo.

22. πλήσατε τοὺς μαρσίππους — βρωμάτων,] Verba implendi &c. regunt et accusativum et genitivum. Vide Gr. Exerc. p. 116. § 8. v. πλήθω.

23. ὅσα ἐὰν δύνωνται ἆραι·] scil. εἰς τοσαῦτα βρώματα ὅσα, κ. τ. λ. Angl. *As much as they may be able to carry*. v. αἴρω.

24. καὶ τὸ κόνδυ μου τὸ ἀργυροῦν] *Et poculum meum argenteum*. κόνδυ raro occurrit ; nonnulli putant fuisse poculum Persicum.

10. 1. καὶ τὴν τιμὴν τοῦ σίτου,] *Et pretium ejus frumenti*. Vox τιμὴ, quæ a τίω, *solvo*, venit, hic significat, *pretium* quod solvebatur.

2. ἐγενήθη δὲ] *Et factum est*. v. γίνομαι.

3. τὸ πρωῒ διέφαυσε,] *Et illuxit*. διέφαυσε est Aor. 1. v. διαφαύσκω, raro a solutis scriptoribus adhibiti.

4. ἐξελθόντων δὲ αὐτῶν τὴν πόλιν, οὐκ ἀπέσχον μακράν·]

Urbe ab illis relicta, non longe aberant. Pro ἐξελθόντων — τὴν πόλιν, Attici libentius dicunt ἐξ — τῆς πόλεως, οὐκ ἀπέσχον μακρὰν, scil. ὁδόν. v. ἀπέχω.

5. ἐπιδίωξον ὀπίσω τῶν ἀνθρώπων, καὶ καταλήψῃ — καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς,] *Persequere homines, et comprehensis dices illis.* ἐπιδίωξον, est imperat. Aor. 1. v. ἐπιδιώκω, q. v. — ἐρεῖς, vide supra ad p. 9. n. 8.

6. τί ὅτι ἀνταπεδώκατε πονηρὰ ἀντὶ καλῶν;] Angl. *Why is it that ye have requited evil for good?* τί, sequente ὅτι, postulat ut verbum ἐστὶ subaudiatur: Atticus scriptor potius diceret, τί ἀνταπ. scil. διὰ τί. Ceterum ἀνταποδίδωμι sign. *vicissim reddo*, i. e. reddo pro eo quod jam accepi.

7. αὐτὸς δὲ οἰωνισμῷ οἰωνίζεται ἐν αὐτῷ·] *Et ipse augurium captat in illo.* οἰωνίζομαι proprie est, *augurium capio ex avibus*; inde generaliter, *auguror*. Ceterum, οἰωνισμῷ οἰωνίζεται est verbum et suum cognatum nomen, quod apud Atticos sæpissime in accusativo ponitur.

8. μὴ γίνοιτο τοῖς παισί σου] *Ne contingat tuis servis.*

9. εἰ τὸ μὲν ἀργύριον — πῶς ἂν κλέψαιμεν — ;] Particula εἰ cum indicativo construitur cum nihil de facto incertum indicatur :— ἂν cum interrogativis verbis optativum postulat.

10. παρ᾽ ᾧ ἂν εὕρῃς τὸ κόνδυ τῶν παίδων σου,] Sic construe: παρ᾽ ᾧ τῶν παίδων σου ἂν εὕρῃς τὸ κόνδυ, *apud quemcunque tuorum servorum invenias poculum.* εὕρῃς, subj. Aor. 2. v. εὑρίσκω.

11. οὕτως ἔσται·] *Sic erit.* ἔσται per syncop. pro ἔσεται, verbi εἰμὶ *sum.*

12. ὑμεῖς δὲ ἔσεσθε καθαροί.] *Vos autem criminis expertes eritis.* καθαρὸς proprie est *purus*, scil. nullis sordibus pollutus; inde ab omni labe vacuus. Sic Horat. Od. I. 22. Integer vitæ scelerisque *purus.*

13. καὶ ἔσπευσαν καὶ καθεῖλον ἕκαστος] *Et festinârunt et detraxerunt singuli.* καθεῖλον, v. καθαιρέω. ἕκαστος sæpe cum verbo plurali struitur. Sic infra, καὶ ἤνοιξαν ἕκαστος. v. ἀνοίγω.

14. ἠρεύνησε δὲ ἀπὸ τοῦ πρεσβυτέρου ἀρξάμενος] *Scrutatus est ab seniore incipiens.* v. ἐρευνάω. Verbum ἄρχω in voce act. sign. *prior incipio*, item *impero*; in v. med. *incipio*, sine respectu ullius sequentis.

15. *καὶ διέῤῥηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν*] *Et vestes disciderunt.* v. διαῤῥήγνυμι vel διαῤῥήσσω.

16. *ἔτι αὐτοῦ ὄντος ἐκεῖ, καὶ ἔπεσον ἐνάντιον αὐτοῦ,*] Angl. *He being still there, and they fell down before him.* αὐτοῦ ὄντος, genitivus absolutus. ἔπεσον, v. πίπτω.

11. 1. *τί τὸ πρᾶγμα τοῦτο ἐποιήσατε;*] scil. διὰ τί.

2. *οὐκ οἴδατε ὅτι οἰωνισμῷ οἰωνιεῖται ὁ ἄνθρωπος, οἷος ἐγὼ;*] *An ignoratis hominem, qualis ego, auguraturum?* οἰωνιεῖται, 3. sing. f. 1. pro οἰωνίσεται, uti vulgo dicitur; verum est potius ab οἰωνίεομαι quam οἰωνίζομαι. Vide supra p. 15. n. 11.

3. *τί ἀντεροῦμεν τῷ κυρίῳ, — ἢ τί δικαιωθῶμεν;*] Angl. *What shall we reply to our lord, — or how may we be justified?* ἀντεροῦμεν f. 1. pro ἀντερέσομεν. σ eliso, ἀντερέομεν, c. ἀντεροῦμεν, componitur ex ἀντὶ et ἐρέω, *dico.* — δικαιωθῶμεν, subj. Aor. 1. pass. v. δικαιόω.

4. *ἔσμεν οἰκέται τῷ κυρίῳ ἡμῶν.*] οἰκέται hic idem valet ac παῖδες, uti sæpe supra. Proprie est *domesticus.*

5. *ἐγγίσας δὲ αὐτῷ Ἰούδας,*] *Cum illi appropinquâsset Judas.* ἐγγίσας p. aor. 1. v. ἐγγίζω. — Δέομαι, κύριε, vide supra p. 12. n. 2.

6. *καὶ μὴ θυμωθῇς τῷ παιδί σου*] *Et ne irascaris servo tuo.* θυμόω quod a θυμὸς, *animus, ira,* est in v. act. *ad iram accendo;* in v. pass. *irascor.* Soph. Œd. Tyr. 344. θυμοῦ δι' ὀργῆς.

7. *ὅτι σὺ εἶ μετὰ Φαραώ.*] *Quia tu es secundus Pharao.* μετὰ hic signif. *post, proximè post.* Vide El. L. Gr. P. II. p. 56.

8. *καὶ παιδίον γήρως, νεώτερον αὐτῷ.*] Angl. *And a child of his old age, his youngest.* γήρως est gen. s. γῆρας, ατος, τ elis. αος, c. ως, *senectus.* νεώτερον videtur pro superlativo sumi.

9. *καὶ ἐπιμελοῦμαι αὐτοῦ.*] *Et curæ erit mihi.* ἐπιμελοῦμαι est f. 1. med. pro ἐπιμελέσομαι. σ elis. ἐπιμελέομαι c. ἐπιμελοῦμαι, v. ἐπιμελέομαι.

10. *ἐὰν δὲ καταλίπῃ τὸν πατέρα, ἀποθανεῖται.*] *Si reliquerit patrem, morietur.* καταλίπῃ subj. aor. 2. v. καταλείπω. ἀποθανεῖται. f. 2. m. v. ἀποθνήσκω.

11. *οὐ προσθήσεσθε ἰδεῖν τὸ πρόσωπον μου*] *Non amplius dabitur vobis meam faciem videre.* προσθήσεσθε hoc in loco ab Attica expositione alienum est. "Cum infinitivo

" autem junctum, inquit Steph. Thes. προστίθεμαι neu- 11.
" tralem habet significationem, et exponitur *insto, in-*
" *sisto, pergo*; ut Act. Apost. c. 12 —" " Solent scil.
" N. T. Scriptores verbum προστίθεμαι aliis verbis addere,
" ita ut partim adverbialiter ponatur pro *iterum, dein-*
" *de, porro, amplius, præterea*, partim vero plane abun-
" det." — Schleus. Lex.

12. ἐγένετο δὲ] *Accidit autem.* v. γίνομαι.

13. βαδίσατε πάλιν] *Pergite iterum.* v. βαδίζω.

1. τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν τοῦ νεωτέρου μὴ ὄντος μεθ' ἡμῶν.] τοῦ 12.
ἀδ. μὴ ὄντος — genitivus absolutus.

2. ὅτι δύο ἔτεκέ μοι ἡ γυνή.] *Uxorem mihi duos filios peperisse.* ἔτεκε, aor. 2. v. τίκτω.

3. καὶ εἴπατε ὅτι θηριόβρωτος γέγονε,] *Et dixistis eum a feris devoratum esse.* θηριόβρωτος, *a feris comestus*; a θηρίον, *bestia*, et βρώσκω. γέγονε, p. m. v. γίνομαι.

4. ἐὰν οὖν λάβητε καὶ τοῦτον — εἰς ᾅδου.] *Si hunc e conspectu meo abducatis.* — καὶ κατάξετέ μου τὸ γῆρας μετὰ λύπης εἰς ᾅδου, *et senectutem meam in orci* domum *cum dolore deducetis.* εἰς ᾅδου scil. εἰς τόπον, seu οἶκον vel δόμον ᾅδου· in domum quo manes coguntur.

5. ἡ δὲ ψυχὴ αὐτοῦ ἐκκρέμαται ἐκ τῆς τούτου ψυχῆς,] *Vita enim ejus pendet ex illius vita.* v. κρεμάω.

6. καὶ ἔσται ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτὸν μὴ ὂν τὸ παιδίον μεθ' ἡμῶν,] Ordo est: καὶ ἔσται, ἐν τῷ αὐτὸν ἰδεῖν τὸ παιδίον μὴ ὂν μεθ' ἡμῶν (ὅτι) τελευτήσει. *Et accidet, cum viderit puerulum non esse vobiscum, eum moriturum.*

7. ὁ γὰρ παῖς σου παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκδέδεκται κ. τ. λ.] Vide supra ad p. 10. n. 10.

8. νῦν οὖν παραμενῶ σοι παῖς ἀντὶ τοῦ παιδίου] *Nunc igitur apud te manebo servus loco puerului.* παραμενῶ est f. 1. v. παραμένω, scil. μενῶ παρά σοι.

9. ἵνα μὴ ἴδω τὰ κακὰ ἃ εὑρήσει τὸν πατέρα μου] *Ne videam mala quæ patrem correptura sunt.* ἴδω subj. aor. 2. v. εἴδω, *video.* εὑρήσει v. εὑρίσκω.

10. καὶ οὐκ ἠδύνατο Ἰωσὴφ ἀνέχεσθαι πάντων τῶν παρεστηκότων αὐτῷ·] *Et Josephus non potuit se continere, omnibus illi adstantibus.* v. ἀνέχω est *sursum teneo.* ἀνέχομαι, *meipsum sursum teneo.*—etiamque *patior, tolero, meipsum contineo.* παρεστηκότων, p. ac. Vide παρίστημι.

B

12. 11. ἐξαποστείλατε πάντας ἀπ' ἐμοῦ·] *Facite ut omnes e conspectu meo amoveantur.* v. ἐξαποστέλλω.

12. ἡνίκα ἀνεγνωρίζετο τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ.] *Cum se notum reddidit fratribus.* ἀνεγνωρίζετο, est imperf. med. voc. v. ἀναγνωρίζω.

13. καὶ ἀφῆκε φωνὴν μετὰ κλαυθμοῦ·] *Et flens vocem rumpit.* ἀφῆκε aor. 1. v. ἀφίημι.

14. καὶ ἀκουστὸν ἐγένετο εἰς τὸν οἶκον Φαραώ.] *Et strepitus domo Pharaonis auditus est.* Vocabulum ἀκουστὸν nescio an apud Græcos scriptores accipiatur: utuntur quidem eodem sensu ἄκουσμα, ab ἀκούω, *audio.*

15. καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ ἀδελφοὶ ἀποκριθῆναι αὐτῷ.] *Et non potuerunt fratres ei respondere.* ἠδύναντο, Atticè pro ἐδύναντο. ἀποκριθῆναι aor. 1. p. v. ἀποκρίνομαι.

13. 1. ὃν ἀπέδοσθε εἰς Αἴγυπτον.] *Quem vendidistis in Ægyptum.* ἀποδίδωμι proprie est, *reddo, persolvo;* sed in aor. 2. med. sæpe significat *vendo*, ut in hoc loco. Cf. Xen. Mem. III. 6. 6. ὅτι ἐλάττονος πριάμενοι, πλείονος ἀποδῶνται.

2. νῦν οὖν μὴ λυπεῖσθε, μὴ δὲ σκληρὸν ὑμῖν φανήτω] *Nunc igitur ne doleatis neque acerbum vobis videatur.* Notandum est verbum λυπέω in v. act. signif. *dolore afficio*, in med. *doleo.*

3. ἐν οἷς οὐκ ἔστιν ἀροτρίασις οὐδὲ ἀμητός.] *In quibus neque est aratio, neque messis.*

4. ὑπολείπεσθαι ὑμῖν κατάλειμμα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐκθρέψαι ὑμῶν κατάλειψιν μεγάλην.] *Ut reliquiæ remanerent vobis in terra, utque alerem magnam stirpem vobis.* κατάλειμμα et κατάλειψις, eandem significationem habent, scil. *reliquiæ.* a perf. pass. v. καταλείπω, formata.

5. σπεύσαντες οὖν, ἀνάβητε πρὸς τὸν πατέρα μου,] *Festinantes igitur, ascendite ad meum patrem.* ἀνάβητε, 2. pl. imper. aor. 2. v. ἀναβαίνω, *ascendo*, cui opponitur καταβαίνω, *descendo.*

6. καὶ ἔσῃ ἐγγύς μου σὺ καὶ οἱ υἱοί σου, κ. τ. λ.] Angl. *And you shall be near me,* &c. Notandum est verbum ἔσῃ cum σὺ tantum concordare, quanquam alia nomina, ad idem verbum referenda, mox subsequuntur.

7. ἵνα μὴ ἐκτριβῇς σὺ] *Ne pereas tu.* ἐκτρίβω est, *extero, absumo.* in v. pass. *pereo.* ἐκτριβῇς, 2. s. aor. 2. subj. pass.

8. καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντά σου.] *Et omnia quæ sunt* 13.
tibi. Participium ὑπάρχων apud Atticos dativum post se recipit. Sic Xen. Anab. ii. 5. 4. τοιούτων ἡμῖν εἰς φιλίαν ὑπαρχόντων.

9. ὅτι τὸ στόμα μου τὸ λαλοῦν πρὸς ὑμᾶς.] *Quod meum os est, quod loquitur vobiscum.* ὅτι τὸ στόμα (ἐστι) τὸ λαλοῦν. Articulus cum participio loco relativi cum indicativo.

10. πᾶσαν τὴν δόξαν μου τὴν ἐν Αἰγύπτῳ.] *Omnem meam famam in Ægypto.* τὴν scil. οὖσαν.

11. καὶ ταχύναντες καταγάγετε] *Et celeriter deducite.* Participium, altero verbo in imperativo subsequente, sæpe adverbii vice fungitur. Sic. Aristoph. Plut. ἀλλ' ἀνύσας τρέχει. Vide Greek Exerc. p. 174. obs.

12. καὶ ἐπιπεσὼν ἐπὶ τὸν τράχηλον,] Angl. *And having fallen upon the neck.* Vide ἐπιπίπτω.

13. καὶ καταφιλήσας πάντας τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ·] *Et cum oscula fratribus dedisset.*

1. καὶ διεβοήθη ἡ φωνὴ εἰς τὸν οἶκον Φαραὼ, λέγοντες,] 14.
Angl. *And the news was proclaimed in the house of Pharaoh, saying.* Tirones observent λέγοντες, quod cum ἡ φωνὴ concordare debet, absolute poni; locutionem etiam διεβοήθη ἡ φωνὴ, inusitatam esse. v. διαβοάω.

2. ἥκασιν οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσὴφ·] *Venerunt fratres Josephi.* Observandum est ἥκασιν, 3. pl. perf. ac. v. ἥκω venio, nusquam, quod scio, apud Atticos scriptores in usu esse.

3. γεμίσατε τὰ φορεῖα ὑμῶν,] *Onerate vehicula vestra.* v. γεμίζω et φορεῖον.

4. καὶ τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν,] *Et vestras possessiones.* Vide supra n. 8.

5. καὶ δώσω ὑμῖν πάντων τῶν ἀγαθῶν Αἰ. καὶ φάγεσθε τὸν μυελὸν τῆς γῆς.] *Et dabo vobis ex omnibus bonis Ægypti, et comedetis medullam terræ.* δώσω ὑμῖν (τι μέρος) κ. τ. λ. φάγεσθε 2. f. med. v. φάγω, quod vide.

6. σὺ δὲ ἔντειλαι ταῦτα·] *Hæc tu injunge.* v. ἐντέλλομαι. λαβεῖν αὐτοῖς, Angl. *to take for them.*

7. καὶ μὴ φείσησθε τοῖς ὀφθαλμοῖς τῶν σκευῶν ὑμῶν.] *Ne parcatis intuentes, utensilibus vestris.* vox ὀφθαλμὸς apud Homerum, sicut in hoc loco, redundare videtur: sic Il. ά. 587. μή σε—ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι θεινομένην. v. φείδομαι.

14. 8. καὶ πᾶσιν ἔδωκε δισσὰς στολάς.] *Et omnibus* (singulis) *dedit duplicem vestem.* στολὴ, a perf. med. v. στέλλω.

9. καὶ πέντε ἐξαλλασσούσας στολάς.] Angl. *And five changes of raiment.* Constructio videtur, καὶ πέντε στολὰς ἐξαλλασσούσας (ἑαυτάς).

10. καὶ δέκα ὄνους αἴροντας ἀπὸ πάντων τῶν ἀγαθῶν Αἰγύπτου.] *Decem asinos portantes ex omnibus bonis Ægypti.* Supple τι μέρος, ut supra. v. αἴρω, *tollo.*

11. μὴ ὀργίζεσθε ἐν τῇ ὁδῷ.] *Ne rixemini per viam.* ὀργίζω est *irrito, succenseo.* ὀργίζομαι, *irascor, rixor.*

12. καὶ ἐξέστη τῇ διανοίᾳ Ιακώβ.] *Et mente defecit Jacobus.* ἐξίστημι, quod proprie est *dimoveo, dejicio de statu, quo aliquid positum est*, hic significat, *mente privor, non compos mei sum.* Sic Xen. Mem. I. 3. 12. ὅτι τὰ φαλάγγια — καὶ τοῦ φρονεῖν ἐξίστησι. Quare igitur τῇ διανοίᾳ male struitur cum verbo, loco τῆς διανοίας.

15. 1. ἀνεζωπύρησε τὸ πνεῦμα Ιακώβ] *Spiritus Jacobi reviviscebat.* ἀναζωπυρέω, est *resuscito.* Suid. interp. ἀναζωπυρῆσαι· ἀνανεῶσαι, ἀνεγεῖραι, ζωῶσαι. Xen. E. V. 4. 46. ἐκ δὲ τούτου πάλιν τὰ τῶν Θηβαίων ἀνεζωπυρεῖτο.

2. μέγα μοι ἐστὶν] *Est mihi magni momenti.* In hoc sensu μέγας sæpe apud Atticos scriptores adhibetur. Sic Xen. An. VII. 7. 16. μέγα ἡγοῦ τοῦτο καταπρᾶξαι. Cyr. VIII. 1. 4. πρέσβεις πεμπτέον· ὅπερ ἐν τοῖς μεγίστοις ἥγειτο εἶναι.

3. πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν με.] Constructio est, πρὸ τοῦ με ἀποθανεῖν, Angl. *Before I die.* πρὸ τοῦ αὐτὸν ἀποθανεῖν, *Before he die*, &c. Vide J. Moor. El. L. Gr. II. p. 40.

NOTÆ IN DECALOGUM.

ΕΞΟΔΟΣ, Κεφ. κ'. 20.

4. ὅστις ἐξήγαγόν σε] *Qui te eduxi.* ἐξήγαγον, per redup. pro ἔξηγον, 1. s. aor. 2. v. ἐξάγω, *educo.*

5. πλὴν ἐμοῦ.] *præter me.* πλὴν regit genitivum.

6. οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἴδωλον, οὐδὲ παντὸς ὁμοίωμα,] *Neque facies tibi imaginem, neque cujuscunque simulacrum.*

εἴδωλον interpretatur Schleus. Lex. *simulacrum, imago,* 15.
omne, quo nobis repræsentatur forma alicujus rei sive veræ, sive fictæ. ab εἶδος *species.*

7. ὅσα] scil. ἐστι vel ὄντα.

8. οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς, οὐδὲ μὴ λατρεύσεις αὐτοῖς·] *Neque illa venerabere neque religione coles.* De voce προσκυνέω, vide supra p. 3. n. 16. λατρεύω, proprie est, *servio, famulor*; a λάτρις, *servus*: hic signif. *religiose colo,* et in Novo Fœdere sæpe refertur ad eos *qui munere sacerdotali fungebantur.* Vide Pauli Ep. ad Hebr. viii. 5. ibid. ix. 9.

9. Θεὸς ζηλωτὴς ἀποδιδοὺς ἁμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα.] Θεὸς ζηλωτὴς, Angl. *a jealous God.* ἀποδιδοὺς ἁμ. κ. τ. λ. *rependens peccata patrum in liberos.* ἀποδίδωμι, quod sæpissime est *reddo,* seu *præsto* quod alteri debeo, hic valet *retribuo, rependo.*

10. καὶ ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας] *Et misericordiam præstans in millia.*

11. καὶ τοῖς φυλάσσουσι τὰ προστάγματά μου.] *Et qui observant mea præcepta.* φυλάσσω, in act. v. *custodio, servo,* in med. *caveo.*

12. οὐ λήψῃ τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ.] *Nomine Domini Dei tui non temere uteris.* λήψῃ, 1. f. med. v. λαμβάνω. ἐπὶ ματαίῳ, *more vano*; sæpius μάτην, *frustra, temere,* adhibetur.

13. οὐ γὰρ μὴ καθαρίσῃ Κύριος, κ. τ. λ.] *Non purum habeat Dominus,* &c.

14. μνήσθητι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων ἁγιάζειν αὐτήν.] Angl. ad v. *Remember the day of Sabbaths to sanctify it.* Verum, uti Schleus. Lex. observat, "Interdum vero "idem hic dies festus Judæorum, in memoriam perfecti "a Deo operis creationis a Deo institutus, — in plurali "τὰ σάββατα appellatur, in quo N. T. Scriptores imitati "sunt tum Scriptores Hebraicos, V. T. tum Alexan-"drinos interpretes."—μνήσθητι est imperat. aor. 1. pass. obsoleti præsentis μνάω: in voc. act. *in memoriam alteri revoco,* in med. *memoro, recordor.*

15. ἓξ ἡμέρας ἐργᾷ,] *Sex dies opereris.* ἐργᾷ est 2. sing. subj. inusitati verbi ἐργάομαι, pro quo in usu est ἐργάζομαι.

1. καὶ πᾶν κτῆνός σου.] *Et omne pecus tuum.* 16.

16. 2. καὶ ὁ προσήλυτος ὁ παροικῶν ἐν σοί.] *Et advena qui tecum habitat.* προσήλυτος dicitur *qui aliunde advenit;* sic dictus etiam, *qui a gentilium religione ad religionem Judaicam transierat.* Vide Schleus. Lex. παροικῶν, v. παροικέω.

3. καὶ κατέπαυσε τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ·] *Et cessavit septimo die.* καταπάυω in voce activa sæpissime est *cessare facio,* et in v. med. *cesso, desino, quiesco.* At Aristophanes interdum vocem act. sensu medio adhibet. Sic Vesp. v. 37. παῦε, παῦε, μὴ λέγε.

4. διὰ τοῦτο εὐλόγησε Κύριος τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην,] *Propter hoc benedixit Dominus septimum diem.* v. εὐλογέω.

5. τίμα τὸν πατέρα σου] *Honora patrem tuum.* τίμα contr. pro τίμαε. imperat. πατέρα σου, dicitur pro σὸν πατέρα· Græci enim fere semper adhibent pronomina personalia, adjectiva et reciproca, loco possessivorum.

6. ἵνα εὖ σοι γένηται] *Ut bene tibi eveniat.*

7. καὶ ἵνα μακροχρόνιος γένῃ ἐπὶ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς, ἧς Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι.] *Utque longævus sis in terra bona quam Dominus Deus tuus dat tibi.* Notandum est relativum ἧς, non a verbo δίδωμι regi, sed concordare cum antecedente non solum in genere et numero verum etiam in casu, ut sæpe fit.

8. οὐ μοιχεύσεις.] *Ne adulter sis.* v. μοιχεύω.

9. οὐ κλέψεις.] *Ne fureris.* v. κλέπτω.

10. οὐ φονεύσεις.] *Ne occidas.* v. φονεύω.

11. οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῆ.] *Ne falsum testimonium contra vicinum tuum dicas.* v. ψευδομαρτυρέω. Cæterum, constructio est κατὰ τοῦ (ὄντος) πλησίον σου.

12. οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου·] *Ne concupiscas uxorem vicini tui.* Verbum ἐπιθυμέω, *cupio, concupisco,* apud Atticos scriptores genitivum semper regit. Nostri quidem infra constructionem mutaverunt: sic, οὔτε (scil. ἐπιθυμήσεις) τοῦ βοὸς αὐτοῦ, οὔτε τοῦ ὑποζυγίου αὐτοῦ, κ. τ. λ. Vide Greek Exerc. p. 105. Rule 1.

II. NOTÆ IN EXCERPTA E NOVO TESTAMENTO.

1. *In Orationem Dominicam.*

1. ΠΑ'ΤΕΡ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς·] *Pater noster, qui* 17.
es in cœlis. πάτερ ἡμῶν, pro ἡμέτερε πάτερ. Sic etiam infra τὸ ὄνομά σου pro τὸ σὸν ὄνομα, ἡ βασιλεία σου pro ἡ σὴ βασιλεία, &c. Vide supra p. 22. n. 5. ὁ scil. ὢν articulus cum participio sæpe relativi vice fungitur.

2. ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου.] *Sanctificetur nomen tuum.* ἁγιασθήτω, 3. s. imperat. aor. 1. p. v. ἁγιάζω.

3. ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου.] *Veniat regnum tuum.* Vide ἔρχομαι.

4. τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον.] *Cibum nostrum quotidianum da nobis hodie.* ἐπιούσιος est vox Græcis inaudita: a part. aor. 2. v. ἔπειμι formari, et significare videtur, *de die in diem.*

5. καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν] *Et remitte nobis debita nostra.* ἄφες est 2. s. imperat. aor. 2. v. ἀφίημι, *demitto, remitto.* ὀφειλήματα, proprie est *debita, ea quæ alteri debentur,* nonnunquam etiam *peccata,* uti hic interpretari liceat.

6. καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν,] *Et ne nos inducas in tentationem.* εἰσενέγκῃς est 2. s. subj. aor. 1. v. εἰσφέρω· εἰς πειρασμὸν interpretari licet *in experimentum, probandæ virtutis causa*: formatur a 1. s. perf. p. v. πειράζω, *tento, conor, periculum facio.*

7. ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ·] *Sed libera nos a malo.* ῥῦσαι est 2. sing. imperat. aor. 1. med. v. ῥύω, *traho*: in v. med. *libero, servo.*

8. εἰς τοὺς αἰῶνας·] *In æternum.* αἰὼν, proprie est *vita hominis, ævum*: sic Xen. Cyr. οὕτω δὲ τοῦ αἰῶνος προκεχωρηκότος, *cum ad summam senectutem pervenisset.* In plurali αἰῶνες sæpius est *æternitas.* Vide Schleusneri Lex. in voc.

2. *In Evangel. secundum Matth. c. 5. a comm. 1. ad 12. et Evang. sec. Luc. c. 6. a comm. 27. usque ad 39.*

17. 9. ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους,] *Quum multitudinem conspexisset.* Notandum est "Latinos nullum habere participium "quod Aoristorum vocis activæ participiis respondeat, "nisi in verbis suis deponentibus." ἰδὼν, *quum conspexisset*, vel, ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους, *multitudine conspecta*, vel *conspicatus multitudinem.*

10. καὶ καθίσαντος αὐτοῦ] *Et quum sedisset:* vide supra n. 1. Constructio est genitivi absolute sumpti: cæterum, reciprocum pronomen intelligendum est, scil. καθίσαντος ἑαυτόν. v. καθίζω.

11. καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ] *Et quum ejus os aperuisset*, vel *ore ejus resoluto.* v. ἀνοίγω.

18. 1. μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι] *Beati pauperes spiritu.*

2. μακάριοι οἱ πενθοῦντες· ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται] *Beati qui lugent, quia isti solatio perfruentur.* μακάριοι scil. εἰσὶ ἐκεῖνοι οἱ πενθοῦντες· articulus cum participio loco relativi cum indicativo. v. πενθέω. Cæterum, παρακαλέω, in v. act. est *voco, accerso*, item *hortor:* in v. p. παρακαλέομαι, *solatio reficior, consolatione fruor*, &c.

3. μακάριοι οἱ πρᾳεῖς· ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.] *Beati* sunt *mites, quia terram sorte obtinebant.* Hoc alterum membrum interpr. Schleus. Lex. *securi et tranquilli manebunt in Palæstina*, seu, *summa felicitate fruentur.* v. πρᾳῦς.

4. μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην· ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται] *Beati qui esuriunt et sitiunt justitiam, quia ipsi satiabuntur.* Sic Schleus. locum interp. "Beati, qui acri ac vehementi virtutis desiderio et studio tenentur, nam votis eorum ac desideriis satis fiet." πεινῶντες c. pro πεινάοντες. Cæterum πεινάω et διψάω contrahunt αει et αη in η. Vide J. Moor. El. L. Gr. p. 98. v. χορτάζω.

5. μακάριοι οἱ ἐλεήμονες· ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.] *Beati misericordes, quia ipsi misericordiam consequentur.* v. ἐλεέω.

6. μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ· ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψον-

ται.] *Beati puri corde, quia ipsi Deum videbunt.* v. ὄπτομαι. 13.
Notandum est ὄψομαι habere ει in 2. sing. Vide J. Moor. El. L. Gr. p. 127.

7. μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί· κ. τ. λ.] *Beati pacis ac concordiæ studiosi.* εἰρηνοποιός, *pacificus*, εἰρηνοποιοὶ dicuntur legati, qui pacem conciliant. Vide Xen. Cyr. VI. 3. 4. κληθήσονται, f. 1. p. v. καλέω.

8. μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης·] *Beati quos, justitiæ causa, homines persecuti fuerint.* δεδιωγμένοι, part. p. pass. v. διώκω.

9. μακάριοί ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, κ. τ. λ.] *Beati estis quando probris vos incessunt.* ὅταν semper cum subjunctivo jungitur. v. ὀνειδίζω. — καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, *et adversus vos omne malum dictum proferunt.* κατὰ cum genitivo sæpe significat *adversus.* Vide Greek Exerc. p. 235. — ψευδόμενοι, *mentientes, falsò.* v. ψεύδω.

10. ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν.] *Diligite vestros inimicos.* ἀγαπᾶτε contr. pro ἀγαπάετε. v. ἀγαπάω. τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, idem quod τοὺς ὑμετέρους ἐχθρούς.

11. καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς.] *Benefacite iis qui vos oderint.* De phrasibus καλῶς ποιεῖν et κακῶς ποιεῖν, &c. vide Greek Exerc. p. 140. N. Cæterum, Attici scriptores cum καλῶς vel εὖ ποιεῖν adhibent accusativum. Sic Xen. Anab. II. 3. 12. ἐάν τις ἡμᾶς εὖ ποιῶν ὑπάρχῃ, καὶ τούτου οὐχ ἡττησόμεθα εὖ ποιοῦντες.

12. εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμῖν.] *Bene precamini iis qui vobis male precantur.* Vide εὐλογέω. καταρωμένους contr. pro καταραομένους. v. καταράομαι.

13. καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς.] *Et precamini pro iis qui vos criminantur.* ἐπηρεάζω, sæpe de iis usurpabatur, *qui aliquem apud judicem criminabantur*; in genere, *injuriam facio, noceo.* Xen. Mem. III. 5. 16. Athenienses ἀντὶ τοῦ συνεργεῖν ἑαυτοῖς — ἐπηρεάζουσιν ἀλλήλοις. Angl. *calumniate each other.*

14. τῷ τύπτοντί σε ἐπὶ τὴν σιαγόνα, πάρεχε καὶ τὴν ἄλλην.] *Ferienti unam maxillarum tuarum, alteram quoque obverte.* De voce σιαγὼν ita Schleus. Lex. "Bis tantum legitur in N. T. Matth. v. 39.—Luc. vi. 29.—" Xenoph. de Re Eq. κεφαλὴ ὀστώδης μικρὰν σιαγόνα ἔχοι. Suid. interpr. σιαγών· ἡ παρειά. παρέχω ita conjugatur: f. παρέξω

18. vel παρασχήσω. p. παρέσχηκα. 1. f. p. παρασχεθήσομαι. p. p. παρέσχημαι. 2. aor. act. παρέσχον.

15. καὶ ἀπὸ τοῦ αἴροντός σου τὸ ἱμάτιον, καὶ τὸν χιτῶνα μὴ κωλύσῃς.] Constructio est, μὴ κωλύσῃς καὶ τὸν χιτῶνα ἀπὸ τοῦ αἴροντος τὸ ἱμάτιόν σου. *Ne tunicam quidem deneges illi qui tibi vestimentum aufert.* κωλύειν est *prohibere, impedire*, atque apud Atticos scriptores regit plerumque *accusativum personæ ;* genitivus autem rei regitur a præpositione ἀπὸ vel expressa vel subintellecta : sic Xen. Cyr. IV. 3. 2. ἐκώλυον τῆς πορείας αὐτόν. Cf. etiam Cyr. I. 3. 10.

16. παντὶ δὲ τῷ αἰτοῦντί σε, δίδου.] *Quicunque a te aliquid petit, da.* αἰτοῦντι scil. τι. v. αἰτέω regit duplicem accusativum. Vide Greek Exerc. p. 142.

17. ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι,] *Ut vobis faciant homines.* " ἵνα, ὅπως &c. post verbum præsentis temp. subjunctivum postulant." Vide Greek Exerc. p. 294.

18. ποία ὑμῖν χάρις ἐστί, κ. τ. λ.] *Quodnam inde præmium habebitis?* χάρις, hic valet μισθὸς. Cf. Matth. v. 46. ubi, pro χάρις, μισθὸν legitur. — ἀγαπῶσι contr. pro ἀγαπάουσι. v. ἀγαπάω.

19. καὶ ἐὰν ἀγαθοποιῆτε τοὺς ἀγαθοποιοῦντας ὑμᾶς, κ. τ. λ.] *Et si beneficia in eos de vobis bene merentes conferatis.* ἀγαθοποιῆτε 2. pl. subj. v. ἀγαθοποιέω.—τὸ αὐτὸ ποιοῦσι, *idem faciunt.* αὐτὸς cum articulo est, *idem.* Vide Greek Exerc. p. 91. Obs. 6.

20. καὶ ἐὰν δανείζητε παρ' ὧν ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν] *Si iis commodatis a quibus vos recepturos speratis.* δανείζω est simpliciter *do, largior ;* sæpe *mutuum do ;* item *fœneror.* Hinc δανειστὴς, *creditor, qui pecuniam fœnore collocat.*

21. ἵνα ἀπολάβωσι τὰ ἴσα,] *Ut paria recipiant.*

22. μηδὲν ἀπελπίζοντες,] *Nihil inde sperantes.* ἀπελπίζω, proprie est *despero.* ἀπὸ valens idem ac ἀ privativum: hic autem sumitur pro *inde spero,* i. e. ἐλπίζοντες μηδὲν ἀπὸ τούτων οἷς ἂν δανείζητε.

19. 1. ὅτι αὐτὸς χρηστός ἐστιν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηρούς.] *Quia ipse benignus est in ingratos ac improbos.*

2. γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες.] *Estote igitur misericordes.*

3. καὶ μὴ κρίνετε, καὶ οὐ μὴ κριθῆτε· μὴ καταδικάζετε, καὶ οὐ μὴ καταδικασθῆτε.] *Non reum aliquem facite ; et ne rei facti sitis ; non condemnate,* et ne judicio *condemnemini.* Inter κρίνω et καταδικάζω, hoc est: κρίνω, hoc in

loco significat, *reum facio*, καταδικάζω, *jus contra aliquem* 19.
dico, condemno. κριθῆτε est 2. pl. subj. aor. 1. pass.

4. ἀπολύετε καὶ ἀπολυθήσεσθε] *Condonate et vobis etiam condonabitur.* ἀπολύω, proprie est *solvo, libero*, etiamque *absolvo*, utique hic accipi licet.

5. μέτρον καλὸν, πεπιεσμένον κ. τ. λ.] Angl. *good measure, pressed and shaken together and running over shall they give into your lap.* πεπιεσμένον, perf. pass. v. πιέζω, *premo.* σεσαλευμένον, idem tempus. v. σαλεύω, *agito, uti concitari fluctus maris solent.* ὑπερεκχυνόμενον, præs. pass. v. ὑπερεκχύνω. εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν, *in sinum vestrum.* κόλπος, ita explicat Schleus. Lex. *pars anterior vestis laxioris, quæ sinum vel gremium tegebat, et rebus excipiendis et portandis apta erat.*

6. τῷ γὰρ αὐτῷ μέτρῳ ᾧ μετρεῖτε, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν.] *Mensuram quam aliis metimini, eandem vicissim vobis metiri oportet*, i. e. *par pari vobis referetur.*

3. *In Evangelium sec. Joannem, c.* 3.

7. Νικόδημος ὄνομα αὐτῷ.] *Nicodemus* erat *nomen illi.* ἦν subauditur.

8. νυκτὸς] *Noctu:* νυκτὸς adverbialiter sumitur; regitur autem a præp. διὰ subaud.

9. οἴδαμεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐλήλυθας διδάσκαλος.] *Scimus te venisse a Deo doctorem.* Vide εἴδω, *scio*, in perf. m. οἶδα, οἶδας, Æolicè οἴδασθα, per Syncop. οἶσθα. ἐλήλυθας perf. m. v. ἔρχομαι.

10. ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς,] *Respondit Jesus.* Vide ἀποκρίνομαι.

11. ἐὰν μή τις γεννηθῇ ἄνωθεν,] *Nisi quis superne genitus sit.* Tirones intelligant ἐὰν μὴ semper subjunctivum postulare. Vide γεννάω.

12. γέρων ὤν;] *Cum sit senex?* ὢν est particip. v. εἰμὶ, *sum.*

13. μὴ δύναται εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ δεύτερον εἰσελθεῖν;] *Num potest in uterum matris rursus ingredi?* v. εἰσέρχομαι.

14. τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς, σάρξ ἐστι] *Quod genitum est e carne, caro est.* v. γεννάω.

19. 15. μὴ θαυμάσῃς ὅτι εἶπόν σοι.] *Ne mireris quod dixi tibi.* θαυμάσῃς est subj. aor. 1. v. θαυμάζω. Vide infra p. 37. n. 16.

16. τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ] *Ventus quocunque vult spirat.* πνεῖ c. pro πνέει. Cæterum, in verbis duarum syllabarum vocales έω, έη, έο, έου, rarissime contrahuntur; e. g. πλέω, πλέῃ, πλέομεν, πλέουσι.

20. 1. ἀλλ' οὐκ οἶδας πόθεν ἔρχεται,] *Sed nescis unde veniat.* οἶδας, quod est 2. s. perf. m. v. εἴδω, *scio*, rarissime utuntur Græci scriptores: occurrit Eurip. Alcest. 796. τὰ θνητὰ πράγματ' οἶδας. Hom. Odyss. ά. 337. Adhibent οἶσθα. Vide supra p. 27. n. 9.

2. καὶ ποῦ ὑπάγει.] *Et quo abeat.* ὑπάγω, proprie est *subduco*, inde *subduco me, abeo, discedo,*

3. καὶ ταῦτα οὐ γινώσκεις;] *Et hoc nescis?* Vide γινώσκω.

4. καὶ ὃ ἑωράκαμεν μαρτυροῦμεν,] *Et quod vidimus testamur.* ἑωράκαμεν, 1. pl. perf. act. v. ὁράω, *video*, quod duplex augmentum accipit: in imperf. ἑώρων. v. μαρτυρέω.

5. εἰ τὰ ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν, καὶ οὐ πιστεύετε·] *Si de terrestribus dixi vobis, et non creditis.* ἐπίγειος, signif. *terrenus*, vel *terrestris*; ex ἐπὶ, et γέα *terra*: τὰ ἐπίγεια interp. Schleus. Lex. *res planæ et obviæ, quæ facile in sensus incurrunt, et capi possunt ab hominibus.*

6. ἐὰν εἴπω ὑμῖν τὰ ἐπουράνια,] *Si dixerim vobis cœlestia.* Tirones meminerint ἔπω in aor. 1. et 2. retinere augmentum per omnes modos.

7. εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβὰς, κ. τ. λ.] *Nisi qui e cœlo descenderit.* ὁ καταβὰς, item ὁ ὢν, articulus cum participio loco relativi cum indic. v. καταβαίνω.

8. καὶ καθὼς Μωσῆς ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ.] *Et sicut Moses extulit serpentem in deserto.* v. ὑψόω. ἐν τῇ ἐρήμῳ scil. χώρᾳ.

9. ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται,] *Ut quisquis in eum credens non pereat.* ἀπόληται subj. aor. 2. med. v. ἀπόλλυμι, *perdo*.

10. ὥστε τὸν Υἱὸν αὑτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν] *Ut Filium ejus unigenitum dederit.* αὑτοῦ recipr. pronomen c. pro ἑαυτοῦ. Vide Gram. p. 68.

11. οὐ—ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ, κ. τ. λ.] *Non—ut judicaret mundum, sed ut mundus per illum servaretur.* κρίνῃ est 3. sing. subj. aor. 1. v. κρίνω. Interp. Schleus.

Lex. in hoc loco, " *punio, pœnas promeritas infligo.* Joh. 20.
" iii. 17. ubi τῷ κρίνειν opponitur σώζειν." σωθῇ est subj. aor. 1. pass. v. σώζω. Vide infra p. 37. n. 16.

12. ὅτι τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον] *Quia lux in mundum venit.* τὸ φῶς, *lux:* ὁ φὼς, *homo.* ἐλήλυθεν, p. med. v. ἔρχομαι.

13. ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ] *Ne conspicua fiant ejus opera.* ἐλέγχω, proprie est, *certis argumentis redarguo, refuto ; maleficii vel criminis convinco :* item *conspicuum reddo.* Conf. infra, ἵνα φανερωθῇ αὐτοῦ τὰ ἔργα. Vide φανερόω.

14. ὅτι ἐν Θεῷ ἐστιν εἰργασμένα.] *Quia Deo facta sunt.* v. ἐργάζομαι.

1. καὶ ἐκεῖ διέτριβε μετ' αὐτῶν κ̀ ἐβάπτιζεν] *Et ibi com-* 21.
moratus est cum illis et baptizabat. v. διατρίβω. βαπτίζω, proprie est *immergo, in aquam mergo :* metaphorice etiam usurpatur βαπτίζεσθαι, sensu, *obrui,* quasi *calamitatum fluctibus.* καὶ ἐγὼ γνοὺς βαπτιζόμενον τὸ μειράκιον. Plato Euthyd.

2. ἦν δὲ κ̀ Ἰωάννης βαπτίζων.] *Joannes etiam baptizabat.* ἦν construitur cum participio βαπτίζων loco indicativo ἐβάπτιζε. Vide infra ἦν βεβλημένος, ᾖ δεδομένον, ἀπεσταλμένος εἰμί. Vide Greek Exerc. p. 184. Obs. 2.

3. ἐγγὺς τοῦ Σαλείμ.] *Prope ad Salem.* ἐγγὺς, πέραν aliaque adverbia regunt genitivum. Vide Greek Exerc. p. 186. R. 3. et infra ἔμπροσθεν ἐκείνου.

4. κ̀ παρεγίνοντο κ̀ ἐβαπτίζοντο] *Et* homines *adveniebant et baptizabantur.* v. παραγίνομαι. Cæterum, subaudiendum est ἄνθρωποι vel tale quid.

5. ἐγένετο οὖν ζήτησις, — περὶ καθαρισμοῦ.] *Orta est disputatio,—de purificatione :* nempe, " an Christus jure " suo *baptizare possit, et an baptismus, ab eo institutus,* " *præstantior sit Johannis baptismo.*" Schleus. Lex.

6. οὐ δύναται ἄνθρωπος λαμβάνειν οὐδὲν, ἐὰν μὴ ᾖ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.] *Nihil homo accipere potest, nisi datum illi sit e cœlo.* " Duæ vel plures negationes vehe- " mentius negant." Vide Greek Exerc. p. 188. R. 5. ᾖ est subj. verbi εἰμί. δεδομένον p. pass. v. δίδωμι.

7. αὐτοὶ ὑμεῖς μοι μαρτυρεῖτε,] *Vos ipsi mihi testimonium fertis.*

8. ὁ ἑστηκὼς κ̀ ἀκούων αὐτοῦ.] *Qui stat auditque illum.*

21. ἵστημι· "Verba sensûs, excepto visu, plerumque adscis- "cunt genitivum."

9. χαρᾷ χαίρει] *magnopere lætatur.* Locutio ejusmodi postulat accusativum cognati nominis. Sic Matth. ii. 10. ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην. — πεπλήρωται, perf. pass. v πληρόω, *impleo, compleo.*

10. ἐκεῖνον δεῖ αὐξάνειν, ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦσθαι.] *Illum oportet crescere, me autem imminui.* Vide αὐξάνω, et ἐλαττόω. δεῖ habet accusativum ante infinitivum.

11. ἐπάνω πάντων ἐστὶν.] *Supra omnes est.*

12. καὶ ὃ ἑώρακε καὶ ἤκουσε, τοῦτο μαρτυρεῖ·] *Quod vidit et audivit, hoc testatur.* Notandum est relativum sæpe antecedens præcedere. Vide Greek Exercises, p. 81. Obs. 1.

13. ἐσφράγισεν ὅτι ὁ Θεὸς ἀληθής ἐστιν.] Hoc facto *comprobat Deum esse veracem.* σφραγίζω proprie est, *obsigno, sigillo imprimo:* hinc, *signo;* inde metaphorice, *comprobo, confirmo.*

14. οὐ γὰρ ἐκ μέτρου δίδωσιν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα.] *Non enim per mensuram Deus ei Spiritum dat,* i. e. *copiose, largiter dat.*

15. ὁ δὲ ἀπειθῶν τῷ Υἱῷ,] *Qui Filio non obedit.* ἀπειθῶν, contr. pro ἀπειθέων. v. ἀπειθέω.

4. *In Orationem Pauli Apost. ad Athenienses, Act. Apost. c. 17. a commate 22 ad finem cap.*

22. 1. Σταθεὶς δὲ ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ τοῦ Ἀρείου πάγου] Et *stans Paulus in medio Areopagi.* Ἄρειος πάγος proprie est *collis Martius,* ubi Areopagitæ conveniebant. Dicebatur etiam illud celeberrimum concilium, cui, ex instituto Solonis, inspectio reliquorum omnium judiciorum et custodia legum demandata erat. Ab illo præcipue cavebatur ne quid in receptis sacris temere immutaretur. Vide Schleus. Lex. in v. Xenoph. Mem. III. 5. 20. Potteri Archæol. T. I. p. 201.

2. Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ πάντα ὡς δεισιδαιμονεστέρους ὑμᾶς θεωρῶ.] Ita interpret. Schleus. Lex. *Video vos, Athenienses, præ reliquis omnibus religionis studio teneri.* Ubi

observat, dubium non est, quin Paulus voce δεισιδαιμονεστέρους ideo usus fuerit, quod sciret, eam per se nihil habere, quod animos Atheniensium irritare possit, adeoque aptissimam judicaret, non solum ad benevolentiam Atheniensium captandam, sed etiam ad tute exprobrandam nimiam eorundem superstitionem, quam pro suo veritatis studio laudare vix poterat. 22.

3. κ) ἀναθεωρῶν τὰ σεβάσματα ὑμῶν] *cum inspicerem res sacras vestras.* σεβάσματα complecti videtur omnia ad cultum Deorum pertinentia; scil. templa, simulachra, aras, sacrificia, &c.

4. ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο, Ἀγνώστῳ Θεῷ.] *In quo inscribebatur, Ignoto Deo.* ἐπεγέγραπτο, plusq. pass. v. ἐπιγράφω.

5. ὃν οὖν ἀγνοοῦντες εὐσεβεῖτε,] *Quem igitur vobis ignotum, religiose colitis.* v. ἀγνοέω, et εὐσεβέω.

6. κ) πάντα τὰ ἐν αὐτῷ] τὰ scil. ὄντα.

7. οὐκ ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ·] *Non in templis manibus factis habitat.* v. κατοικέω.

8. οὐδὲ ὑπὸ χειρῶν ἀνθρώπων θεραπεύεται, προσδεόμενός τινος,] *neque ministerio manuum colitur, quasi indigeret alicujus rei.* προσδέομαι regit genitivum. Vide Greek Exercises, p. 113. § 6.

9. κατοικεῖν ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς] *Habitare super totam superficiem terræ.* πρόσωπον proprie est *facies*; hic autem significat *superficies*.

10. ὁρίσας προτεταγμένους καιροὺς, κ) τὰς ὁροθεσίας τῆς κατοικίας αὐτῶν.] *Constituens istis certa tempora, certosque fines, quos incolerent quæque.* v. ὁρίζω. προτεταγμένους καιροὺς significare videtur, *tempora definita quibus omnis gens floreret*; non ut Schleusner. interpretatur, certa et definita vitæ spatia. τὰς ὁροθεσίας τῆς κατοικίας αὐτῶν, est, *fines regionum, ubi quisque populus habitaturus esset.*

11. εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν αὐτὸν καὶ εὕροιεν,] *Si explorando invenirent et cognoscerent illum.* ψηλαφᾷν, proprie dicitur de *cæcis*, qui palpando viam quærunt, vel aliquid scrutantur; ψηλαφήσειαν, est optativus aor. 1. act. pro ψηλαφήσαιεν. vide ψηλαφάω.

12. καί τοι γε οὐ μακρὰν] οὐ μακρὰν scil. ὁδόν. "Nomen "spatii intervallum denotans, in accusativo ponitur."

13. ὡς καί τινες τῶν καθ' ὑμᾶς ποιητῶν εἰρήκασι·] *Ut quidam etiam Poetarum vestrorum cecinerunt.* Aratus

22. nempe, Poëta celeberrimus. Cæterum, ποιητὴς a 3. s. perf. p. v. ποιέω, nempe πεποίηται, formatur: a πεποίημαι venit ποίημα. a πεποιησαι, ποίησις. Vide ἐρέω.

14. τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν] *Illius enim progenies sumus.* Sic etiam Cleanth. Hymn. in Jovem, v. 4. ἐκ σοῦ γὰρ γένος ἐσμέν. — Cf. Pythagor. Carm. v. 63. ἀλλά συ θάρσει, ἐπεὶ θεῖον γένος ἐστὶ βροτοῖσιν. Cæterum, τοῦ hic adhibetur, more Attico, pro τούτου.

15. οὐκ ὀφείλομεν νομίζειν χρυσῷ — τὸ θεῖον εἶναι ὅμοιον.] *Non existimare debemus auro, vel argento, vel lapidi, cælato arte et ingenio humano, divinum numen esse simile.* — χάραγμα est *sculpturæ impressio*; a perf. p. κεχάραγμαι. v. χαράσσω, *sculpo, imprimo*, denotat quidquid est sculptum et cœlatum, ut Deorum apud Athenienses imagines. τὸ θεῖον, *divinum numen.* Sic sæpe apud Xenoph. Cyr. VIII. 7. 3. ἢν μετὰ τοῦ θέιου γένωμαι. Mem. I. 4. 18. γνώσῃ τὸ θεῖον ὅτι τοσοῦτόν ἐστι.

16. ὑπεριδὼν ὁ Θεὸς, τανῦν — πανταχοῦ μετανοεῖν.] Angl. *God having overlooked, now announces to all men every where to repent.* ὑπερείδω, proprie est *supervideo*, Angl. *I overlook, I despise.* Vide Greek Exerc. p. 246. τανῦν, i. e. κατὰ τὰ ὄντα νῦν. — μετανοέω, est *post factum cogito*; inde, *resipisco, pœnitet me.* Vide Greek Exerc. p. 243.

17. διότι ἔστησεν ἡμέραν, ἐν ᾗ μέλλει κρίνειν τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ,] *Quare diem constituit, in quo judicaturus est mundum justitia.* μέλλω construitur cum infinitivo, plerumque futuri alterius verbi. τὴν οἰκουμένην scil. γῆν. — ἔστησεν, aor. 1. v. ἵστημι. —

23. 1. ἐν ἀνδρὶ ᾧ ὥρισε, πίστιν παρασχὼν πᾶσιν, ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.] *Per virum quem constituit, fide omnibus data, quod eum e mortuis excitavit.* ἐν ἀνδρὶ, *per virum.* præp. ἐν sæpe instrumentum denotat. ᾧ ὥρισε, "relativus "sæpe cum antecedente in casu congruit," πίστιν παρασχὼν, *fide data.* παρασχὼν est particip. aor. 2. v. παρέχω. — ἀναστήσας, vide ἀνίστημι.

2. οἱ μὲν ἐχλεύαζον,] *Alii quidem ludibrio exceperunt.* χλευάζω, est, *cavillor*, contumeliosè *irrideo, ludibrio excipio.*

3. τινὲς δὲ ἄνδρες κολληθέντες αὐτῷ,] *Quidam homines, cum conjunxissent se cum illo.* Verbi κολλάω prima notio est *glutino, conglutino*, a κόλλα, *gluten*; deinde, *adhæreo, adjungor, sector.*

VI. NOTÆ IN XENOPHONTEM.

1. ΕΚ ΤΟΥ ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΚΥΡΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΒΙΒΛΙΟΥ Α΄] Hoc est—E LIBRO PRIMO XENOPHONTIS DE CYRI INSTITUTIONE. XENOPHON Atheniensis natus est Olymp. LXXII. 3. ante Chr. 449. et obiit Olymp. CV. 1. ante Chr. 359. Fuit vir verè illustris, non minus belli quam pacis artibus excultus; et in scriptis adeo elegans ut à veteribus nunc Musæ, nunc Apis, Atticæ appellationem adeptus fuerit. Multa enim scripsit varii argumenti, partim philosophici, partim historici, partim politici, quæ omnia recensere non est hujus loci. [Vide Fabricii Biblioth. Græc. Lib. III. c. IV.] Inter cætera jure eminet Ἡ ΚΥΡΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑ, cujus hîc tironibus proponitur specimen, quod adeo se commendat simplicitate et verborum elegantia, ut omnibus puri sermonis studiosis cordi futurum sperem. [De Xenophonte, ejusque operum editionibus, vide plura in Coll. Gr. Major. ad p. 45. n. 1. Edit. 4tæ, et seq.] 24.

2. Ἐκ τῆς ΚΥΡΟΥΠΑΙΔΕΙΑΣ.] H. e.—Ex CYROPÆDIA, sive de CYRI Institutione. "Cicero in Brut. 29. scitè "interpretatur *Cyri vitam et disciplinam*. Cæterùm ad "hos Xenophontis libros rectè æstimandos faciunt loca "quædam veterum, v. c. Dionysii Hal. qui epist. ad "Pomp. laudat Κύρου Παιδείαν, εἰκόνα βασιλέως ἀγαθοῦ καὶ "εὐδαίμονος· Ciceronis Ep. ad Q. Fratr. l. 1, 8. qui, *Cy-"rus ille à Xenophonte*, inquit, *non ad historiæ fidem "scriptus, sed ad effigiem justi imperii: cujus summa "gravitas ab illo philosopho cum singulari comitate con-"jungitur: quos quidem libros non sine causa noster "ille Africanus de manibus ponere non solebat: nullum "est enim prætermissum in iis officium diligentis et mo-"derati imperii.* ZEUNIUS.

3. Τὸ τοῦ ΚΥΡΟΥ γένος.] Hoc est—CYRI GENUS.

4. Περσεῖδαι] *Persidæ* fuerunt tantùm pars Persarum. ZEUNIUS.

5. κληΐζονται·] *Nomen habent.* κληΐζονται recensetur à H. Stephano inter vocabula poët. quibus interdum utitur Xenophon.

6. γενομένου] scil. τοῦ γενομένου, Angl. *who was.*

24. 7. Φῦναι δὲ ὁ Κῦρος λέγεται, καὶ ᾄδεται ἔτι καὶ νῦν—] Angl. *Cyrus is still described and celebrated by the Barbarians as having naturally been.* ἔφυν sæpe significat *naturâ comparatus eram.* Vide φύω. "λέγεται scil. *à scrip-*" "*toribus: ᾄδεται à poëtis.*" ZEUNIUS.

8. εἶδος μὲν κάλλιστος, ψυχὴν δὲ φιλανθρωπότατος] Angl. *In his person most handsome, in his mind most humane.* εἶδος, et ψυχὴν, reguntur per præp. κατὰ subaud. Ceterum, observent Tirones particulam μὲν cum priore sententiæ membro construi, δὲ cum posteriore. Vide Greek Exerc. p. 192. Obs. 3.

9. ὥστε πάντα μὲν πόνον ἀνατλῆναι, πάντα δὲ κίνδυνον ὑπομεῖναι τοῦ ἐπαινεῖσθαι ἕνεκα.] *Adeo ut laudis gratia laborem omnem perferret, omneque adiret periculum.* De particulis μὲν et δὲ, vide supra n. 8. Ceterum, articulus τοῦ, cum infinitivo structus, regitur ab ἕνεκα. Græci æque dicunt ἕνεκα τοῦ ἐπαινεῖσθαι, et ἕνεκα τοῦ ἐπαίνου.

10. Φύσιν μὲν δὴ τῆς ψυχῆς καὶ τῆς μορφῆς—] Angl. *He is indeed recorded as having possessed such a disposition of mind and appearance of body.* Ubi observandum φύσιν ex æquo significare *indolem animi,* et *figuram corporis* DALZELL.

25. 1. Ἡ τοῦ ΚΥΡΟΥ παιδία.] *Cyri pueritia.*

2. καὶ πάντων τῶν ἡλίκων διαφέρων ἐφαίνετο.] *Et omnibus æqualibus antecelluit.* v. διαφέρω regit genitivum. φαίνομαι, *appareo,* construitur cum alterius verbi participio, quod cum persona prioris concordat in genere, numero et casu. sic ἐφαίνετο διαφέρων, Angl. *He appeared to surpass.* ἐφαίνετο διαφέρουσα, *She appeared to surpass,* &c.

3. καὶ εἰς τὸ ταχὺ μανθάνειν ἃ δέοι, καὶ εἰς τὸ καλῶς καὶ ἀνδρείως ἕκαστα ποιεῖν.] *Tum celeriter quæ oportet et discendo, tum præclare singula ac viriliter exsequendo.* εἰς regit accusativum articuli cum μανθάνειν et ποιεῖν constructi. εἰς τὸ μανθάνειν, *ad discendum.*

4. καὶ ἔγνω ὁ Κῦρος τὸν Ἀστυάγην τῆς μητρὸς πατέρα ὄντα] *Cyrusque Astyagem matris patrem esse cognovit.* Græci dicunt τὸν Ἀστυάγην — ὄντα vel εἶναι. Ceterum, Ἀστυάγης habet genit. et dat. 3tiæ declinationis, accusativum primæ, scil. Ἀστυάγην, pro Ἀστυάγεα, c. ή.

5. οἷα δὴ παῖς φιλόστοργος ὢν φύσει] *Ut vero puer a natura pius in parentes.* οἷα interpretari licet, *quippe qui.*

6. *ὥσπερ ἂν εἰ — ἀσπάζοιτο.*] Dubito an *εἰ* post par- 25.
ticulam *ἂν* recte se habeat: delendum censeo.

7. *ὀφθαλμῶν ὑπογραφῇ, καὶ χρώματος ἐντρίψει,*] Angl. *with painting about his eyes, and with colours rubbed in.*—"*ὀφθαλμῶν ὑπογραφῇ*,—Intelligitur pictura palpebrarum, "quæ fiebat fuligine, seu stibio. Hic lapis non modo "nigras reddebat palpebras, sed et ob vim astringendi "[*στυπτικὸν*] contrahebat eas, et adeo oculos ipsos di-"latabat. *χρώματος*, scil. *et albi et rubri.*" ZEUNIUS.

8. *καὶ κόμαις προσθέτοις.*] Angl. *With false locks.*

9. *ἃ δὴ νόμιμα ἦν ἐν Μήδοις*] *Quæ apud Medos usitata erant.* *νόμιμος* proprie est, *legibus consentaneus*, item, *lege sancitus*: hic interpret. licet, *usu receptus, consuetus.*

10. *καὶ οἱ κάνδυς*] *Candys*, Persarum vestis quam Medis acceptam referunt. Ab his enim, teste Strabone, ad illos vestitus, omnisque adeo vitæ ratio manavit. *Hutchinson.*

11. *τοῖς οἴκοι.*] *τοῖς* scil. *οὖσι οἴκοι*, *Qui* sunt *domi.*

12. *πότερος δοκεῖ καλλίων αὐτῷ εἶναι.*] Constructio est, *πότερος δοκεῖ αὐτῷ εἶναι καλλίων.* *Uter pulchrior illi videretur.*

13. *Ὦ μῆτερ,*—] Percontanti olim Elizabethæ, Angliæ reginæ, utra duarum pulchrior esset, ipsa vel Mariæ Scotorum regina, hoc modo se respondisse refert eques Jacobus Melvil, hujus ad illam jam tum legatus: "O "regina! apud Anglos certè Tu, uti apud Scotos Do-"mina mea, longè omnium formosissima:" hunc locum forsan Xenophontis respiciens. Vide Melvil's Memoirs, p. 5. DALZELL.

14. *Μήδων μέντοι, ὅσων ἑώρακα*] *Medorum vero, quotquot equidem vidi.* Relativus et relativa adjectiva, cum anteced. concordant non solum in genere et numero, verum etiam in casu. *ὅσων* enim concordat cum *Μήδων.*

15. *Ἀντασπαζόμενος δὲ αὐτὸν ὁ Ἀστυάγης*] *Astyages autem cum vicissim amplexus.* *Ἀντὶ* in compositione cum *ἀσπαζόμενος* signif. reddens, scil. amplexum.

1. *καὶ εἴ που ἐξελαύνοι, ἐφ' ἵππου χρυσοχαλίνου περιῆγεν, ὥσπερ καὶ αὐτὸς εἰώθει πορεύεσθαι.*] *Et si quo equitaret,* 26.
in equo aureo freno ornato, circumducebat, quemadmodum et ipse proficisci consueverat. *ἐξελαύνοι* scil. *ἵππον.* —

26. εἰώθει est plusq. med. verbi in præs. inus. ἔθω, *consuesco.* plusq. igitur pro imperf. adhibetur.

2. καὶ φιλόκαλος καὶ φιλότιμος] *Elegantiæ honorisque studiosus,* Angl. *of fine taste, and ambitious of distinction.*

3. διὰ τὸ χαλεπὸν εἶναι] *Quia difficile erat.* διὰ sæpe regit accusativum articuli ante infinitivum.

4. καὶ ἰδεῖν ἵππον πάνυ σπάνιον ἦν.] Angl. *And to see a horse was very rare.*

5. ἵνα ἧσσον τὰ οἴκαδε ποθοίη] *Ut domestica minus desideraret.* τὰ suppl. ὄντα οἴκαδε. — ποθοίη, est Atticus optativus pro ποθέοι, c. ποθοῖ, verbi ποθέω, quod semper accusativum adsciscit. Vide Greek Exercises, p. 105.

6. προσήγαγεν αὐτῷ καὶ παροψίδας καὶ παντοδαπὰ ἐμβάμματα καὶ βρώματα.] *Adportabat ei et obsonia omnigenaque condimenta et fercula.* παροψὶς, et de quodam cibi genere et de vase dici solet. Hutchin. obsonium hic intelligi vult. ἐμβάμματα, Angl. *sauces,* a βάπτω, *tingo.*

7. εἰ ἀνάγκη σοι ἐπὶ πάντα τὰ λεκάνια ταῦτα διατείνειν τὰς χεῖρας καὶ ἀπογεύεσθαι, κ. τ. λ. βρ.] *Si tibi necessarium sit ad omnes istas patellas manus extendere, et epulas hasce omnigenas degustare.* ἀπογεύομαι, *gusto.* "Verba sensûs, excepto visu, regunt genitivum."

8. φάναι] Subintellige ἔφασαν vel λέγεται, et in aliis locis ante infinitivum.

9. οὐ γὰρ πόλυ σοι δοκεῖ κάλλιον τόδε τὸ δεῖπνον εἶναι τοῦ ἐν Πέρσαις;] *Nonne hæc tibi videtur cæna multo elegantior quam Persica?* Constructio est, οὐ γὰρ τόδε τὸ δεῖπνον δοκεῖ σοι εἶναι πόλυ κάλλιον τοῦ (δείπνου) ἐν Πέρσαις; Comparativus κάλλιον regit genit. articuli.

10. ἐπὶ τὸ ἐμπλησθῆναι] *Ad explendam famem.* Angl. *to be filled.* v. ἐμπλήθω.

11. ὑμεῖς δὲ εἰς μὲν τὸ αὐτὸ ἡμῖν σπεύδετε] *Vos eodem quidem quo nos tenditis.* αὐτὸς cum articulo significat *idem,* et sumit post se dativum, qui casus a præp. σὺν subaud. regendus est.

12. πολλοὺς δέ τινας ἑλιγμοὺς ἄνω καὶ κάτω πλανώμενοι] *Sed per multas quasdam ambages sursum deorsumque vagantes.* πλανάω signif. *errare facio.* πλανάομαι, *erro, vagor.*

13. οὐκ ἀχθόμενοι ταῦτα περιπλανώμεθα] *Haud ægre circum hæc vagamur.* scil. πλανώμεθα περὶ ταῦτα.

14. ἀλλὰ καί σε — μυσαττόμενον ταῦτα τὰ βρώματα ὁρῶ] 26.
At vero teipsum quoque has epulas fastidire video. v. μυσάττεσθαι signif. *abhorrere, fastidire.* Hic "jocose dic-"tum, quia sumptis cibis mappa ad detergendum utebantur." Sturz. Lex.

15. καί τινι δὴ σὺ τεκμαιρόμενος] Angl. *And by what, pray, conjecturing.* τεκμαίρεσθαι est, *per certa signa et indicia conjecturam facere,* unde *argumentis quibusdam indici.*

16. ὅταν μὲν τοῦ ἄρτου ἅψῃ κ. τ. λ.] *Cum panem tetigeris.* ἅπτω signif. *necto.* ἅπτομαι *tango,* et regit genitivum. Verba sensûs, &c. ὡς οὐδὲν τὴν χεῖρα ἀποψώμενον, *nulla re manum abstergentem.* Vide ἀποψάω —Quoniam, contra usum et consuetudinem universam, iota subscriptum in subjunctivo quorundam temporum delevi, explicatione opus est quibus rationibus ductus ita hoc fecerim. Inter omnes fere convenit subjunctivum ab indicativo formari, vocalibus brevibus scil. in longas mutatis, et iota diphthongorum subscripto. Sic τύπτεις et τύπτει dant in subjunct. τύπτῃς et τύπτῃ, cum iota subscripto. At τύπτομεν, τύπτετε et τύπτουσι, habent τύπτωμεν, τύπτητε, τύπτωσι, sine iota. In aor. 1. ἔτυψα, ας, ε, &c. subjunctivus vulgo scribitur τύψω, τύψῃς, τύψῃ, &c. Quærere mihi licet unde iota subscriptum? nam nullum iota vestigium in singulari indicativo apparet. Nonne igitur ejiciendum est? Idem dicendum de iota subscripto in subjunc. aoristi secundi, et perfecti activæ vocis.—In voce autem media ι subscribi debet ubi 2. sing. subjunctivi primitus in σαι desinebat: Sic τύπτωμαι, τύπτησαι, σ eliso, τύπτηαι, (ut in Il. ά. 32. νέηαι,) contracte τύπτῃ. In aor. 1. subj. τύψωμαι, τύψηται, σ eliso, τύψηαι, c. τύψῃ. Eandem formam est videre in 2. s. subj. aor. 2. At in perfecto, quod idem est ac perf. activum, ι subscriptum in 2. et 3. sing. subj. delendum censeo. Dubitandum autem utrum iota subscriptum in 2. et 3. sing. subj. aor. 1. et 2. passivæ vocis retinendum an ejiciendum sit. Hæc tempora enim ad secundam conjugationem verborum in μι pertinent, et revera sunt imperfecta. Mihi videtur terminationes subjunctivi horum temporum nihil aliud esse quam subjunctivum verbi εἰμί, *sum,* ideoque ι subscriptum fortasse retinendum esse.

27. 1. ὡς πάνυ ἀχθόμενος ὅτι καταπλέα σοι ἀπ' αὐτῶν ἐγένετο] Sic Hutch. interpr. *Quasi moleste admodum feras quod istis plena fuerit:* Cum H. Steph. mutato accentu, legit καταπλέα, et ad χεὶρ refert, quasi manus cibo *polluta* sit. Alii legunt κατάπλεια pro substantivo, *satietatem* denotante. Prior interpretatio rectior videtur.

2. ἀλλὰ κρέα γε εὐωχοῦ] Angl. *Feast on flesh then.* κρέα contr. pro κρέατα, τ eliso, κρέαα c. κρέα. v. εὐωχέω.

3. καὶ θήρεια καὶ τῶν ἡμέρων.] *Et ferinas et cicurum.* θήρεια scil. κρέα. τῶν ἡμ. regitur a κρέα subintell.

4. ὅ,τι ἂν βούλωμαι αὐτοῖς χρῆσθαι] *Ut iis pro arbitrio utar.* subauditur εἰς, vel πρὸς ante ὅ,τι. χράομαι regit dativum, et contrahit αε et αη in η. ut χράεσθαι, χρῆσθαι. Vide Moor. El. L. Gr. p. 98.

5. λαβόντα τῶν κρέων] Supple. τι μέρος.

6. διαδιδόναι τοῖς ἀμφὶ τὸν πάππον θεραπευταῖς] *Inter avi ministros distribui.* Observent tirones vim præp. διὰ in compositione. δίδωμι, Angl. *I give.* διαδίδωμι, *I give through,* or *among, I distribute.* observent etiam ἀμφὶ cum accusativo post θεραπευταῖς; quia hoc nomen vim verbi exerit: sic etiam infra, τῆς παρ' ἐμὲ εἰσόδου. Vide Greek Exer. p. 56. Obs. 2.

7. σοὶ μὲν τοῦτο] scil. δίδωμι.

8. ὁ δὲ Σάκας ἄρα καλός τε ὢν ἐτύγχανε] Angl. *Now the Sacian happened to be handsome.* De constructione ὢν ἐτύγχανε, vide supra ad p. 34. n. 2. Σάκας. gen. Σάκα. dat. Σάκᾳ. ac. Σάκαν. v. Σάκα. Vide Gram. p. 8.

9. καὶ τιμὴν ἔχων προσάγειν τοὺς δεομένους Ἀστυάγους, i. e. καὶ ἐτύγχανε ἔχων τιμὴν κ. τ. λ. Angl. *And had the honour to introduce those that wanted Astyages.* δέομαι regit genit. Ἀστυάγης, εος. c. ους.

10. προπετῶς, ὡς ἂν παῖς μηδέπω ὑποπτήσσων] Angl. *Pertly, as a boy not yet bashful would ask.* Constructio est: ὡς ἂν παῖς (ἐπέροιτο) μηδέπω ὑποπτήσσων. — ὑποπτήσσω est *expavesco:* metaphorice sumitur ab avibus, *quæ præ metu alas demittunt.*

11. κομψῶς τε οἰνοχοοῦσι καὶ καθαρίως ἐγχέουσι — ὀχοῦντες τὴν φιάλην] Angl. *Both draw the wine with an air of importance, and pour it out without spilling, and present the cup with their three fingers.* διδόασι pro διδοῦσι.

12. ὡς ἂν ἐνδοῖεν τὸ ἔκπωμα εὐληπτότατα τῷ μέλλοντι πίνειν.] *Ut hausturo poculum commodissime capiendum porrigant.*

ἐνδοῖεν, 3. pl. aor. 2. opt. pro ἐνδοίησαν, v. ἐνδίδωμι. εὐληπτότατα, adv. ab εὔληπτος, *qui facile capi potest.* Particulam ἂν ejiciendam puto. 27.

13. ἵνα κἀγὼ καλῶς σοι πιεῖν ἐγχέας, ἀνακτήσωμαί σε.] Angl. *That I too having expertly poured out the wine for you to drink, may captivate you.* ἐγχέας, Att. pro ἐγχεύσας, part. aor. 1. v. ἐγχέω. Tirones observent vim præp. ἀνὰ in compos. κτάομαι, est Angl. *I get possession of.* ἀνακτάομαι, *I get complete possession of.* Vide Greek Exer. p. 228.

14. καὶ τὸν κελεῦσαι δοῦναι] τὸν scil. Ἀστυάγην. Articulus, præsertim in obliquis casibus, sæpe loco pronominis in usum venit.

1. οὕτω μὲν εὖ κλύσαι τὸ ἔκπωμα ὥσπερ τὸν Σάκαν ἑώρα·] 28.
Angl. *So he rinsed the cup well, as he saw the Sacian do.* v. κλύζω.

2. οὕτω δὲ στήσαντα τὸ πρόσωπον] Angl. *And having assumed such a grave face;* σπουδαίως καὶ εὐσχημόνως πως προσενεγκεῖν καὶ ἐνδοῦναι τὴν φιάλην, *in a serious and decent sort of manner he advanced and gave the cup.* προσενεγκεῖν, est inf. aor. 2. v. προσφέρω.

3. ἐκβαλῶ σε τῆς τιμῆς] Angl. *I will oust you from your office.* Constructio est, βαλῶ σε ἐκ τῆς τιμῆς.

4. τά τε γὰρ ἄλλα, φάναι, σοῦ κάλλιον οἰνοχοήσω, καὶ οὐκ ἐκπίομαι αὐτὸς τὸν οἶνον] *Nam ceteris, melius quam tu effundam et vinum non ipse ebibam.* τὰ ἄλλα regitur a præp. κατὰ subintell. κάλλιον, quod est comparativus adverbii καλῶς, regit σοῦ. — ἐκπίομαι est fut. 2. med. pro ἐκπιοῦμαι. Vide Gram. p. 160.

5. ἀρύσαντες ἀπ' αὐτῆς τῷ κυάθῳ] *Aliquanto vini cyatho ex ea hausto.* v. ἀρύω. Κύαθος erat trulla ænea, qua vinum de cratera hauriebant. *Hutch.*

6. εἰς τὴν ἀριστερὰν χεῖρα ἐγχεάμενοι καταρροφοῦσι. τοῦ δὲ,] Angl. *Having poured it into their left hand, they sip it up.* ἐγχεάμενοι pro ἐγχευσάμενοι. "Ubi notanda est vis "vocis med. ἐγχέω εἰς τὴν χεῖρα, *I pour* something *into the* "*hand* of any person, ἐγχέομαι εἰς τὴν χεῖρα, *I pour* some"thing *into my own hand.* τοῦ δὲ, supple ἕνεκα." DALZELL.

7. μὴ λυσιτελεῖν αὐτοῖς] *Nihil hoc ipsis prosit.* v. λυσιτελέω.

8. τὰ ἄλλα] scil. κατὰ τὰ ἄλλα. *Ceteris rebus.*

28. 9. ἐδεδοίκειν μὴ ἐν τῷ κρατῆρι φάρμακα μεμιγμένα εἴη.] Angl. *I was afraid lest poison should have been mingled in the cup.* δέδοικα, est præsens-perfectum, *I am afraid.* v. δείδω, et μίγνυμι.

10. καὶ γὰρ ὅτε εἱστίας σὺ τοὺς φίλους ἐν τοῖς γενεθλίοις,] *Etenim cum tu amicos natali die convivio exceperis.* v. ἑστιάω. Sequentis constructio est, σαφῶς κατέμαθον αὐτὸν ἐγχέαντα φάρμακα ὑμῖν. Angl. *I plainly perceived that he had infused poison for you.* Idioma Latinum postulat ἐγχέοντα.

11. ὑμᾶς ἑώρων καὶ ταῖς γνώμαις καὶ τοῖς σώμασι σφαλλομένους] *Vos videbam, et mente, et corpore titubantes.* σφάλλω est *supplanto, labefacto, fallo* : σφάλλομαι, *titubo* ; de ebriis dicitur: item *decipior.*

12. πάντες μὲν γὰρ ἅμα ἐκεκράγειτε,] Angl. *For you were all bawling together.* v. κράζω.

13. ᾔδετε δὲ καὶ μάλα γελοίως.] Angl. *And you were also singing very ridiculously.* v. ᾄδω.

14. οὐκ ἀκροώμενοι δὲ τοῦ ᾄδοντος, ὠμνύετε ᾄδειν ἄριστα,] Angl. *And though you did not hear the singer, you swore that he sung exquisitely.* Vide ἀκροάομαι. "Verba sensûs, &c." ὁ ᾄδων, *the singer,* τοῦ ᾄδοντος, *of the singer,* &c.

15. ἐπεὶ ἀνασταίητε ὀρχησόμενοι, μὴ ὅπως ὀρχεῖσθαι ἐν ῥυθμῷ, ἀλλ' οὐδ' ὀρθοῦσθαι, ἐδύνασθε.] *Postquam saltaturi exsurgebatis, non modo non ad numerum saltare, sed ne erecti quidem stare, poteratis.* Tirones observent participium ὀρχησόμενοι post ἀνασταίητε cum subjecto ejus congruere. ῥυθμὸς, *numerus, de saltatione,* et musica dictum. In saltatione id est ῥυθμὸς, ubi motus pedum ad tempus accommodatur.

16. ἐπελέλησθε δὲ παντάπασι, σύ τε, ὅτι βασιλεὺς ἦσθα] *Eratisque penitus obliti, et tu, quod rex esses.* v. ἐπιλανθάνω. ἦσθα est Æolice pro ἦς. sic etiam ἔφησθα, pro ἔφης, &c. θα paragogicum nulli nisi 2 singulari subjicitur.

17. ἰσηγορία] Propriè æquum jus loquendi in concione et suffragium ferendi. Sed hîc, ingenuo quodam joco loquacitas ebriorum simul loquentium, neutro alterum exaudiente. GESNER. Æquabile vociferandi jus. ZEUNIUS. Pulcherrima sanè hæc et festiva ebriorum descriptio, atque pueri loquentis personæ mire conveniens. DALZEIL.

1. διψῶν παύεται.] *Sitire desinit.* Angl. *He ceases being thirsty*; i. e. *he quenches his thirst.* 29.

2. ἐπιθυμοῦντα προσδραμεῖν] *Cupientem accurrere.* v. προστρέχω. aor. 2 προσέδραμον.

3. δός μοι τρεῖς ἡμέρας ἄρξαι αὐτοῦ] *Da mihi ut triduum ei imperitem.* ἡμέρας regitur a præp. ἀνὰ subint. v. ἄρχω *impero*, plerumque regit genitivum. Vide Greek Exer. p. 110. R. 4.

4. στὰς ἂν — λέγοιμ' ἂν] Part. ἂν sæpe adhibetur quasi prænuntia subjunctivi vel optativi; repetitur autem cum posteriore solum. Vide. Greek Ex. p. 280. 1.

5. ὁπότε βούλοιτο εἰσιέναι ἐπ' ἄριστον — ὅτι οὔπω δυνατὸν τῷ ἀρίστῳ ἐντυχεῖν.] *Ubi ad prandium vellet ingredi, dicerem, nondum fieri posse ut prandio interesset.* Dubitat doctissimus Dalzell an non Cyrus, hic jocans, alludat ad ambiguitatem vocis ἄριστον, (quæ in accus. significat et *prandium*, et *optimum*, et in dativo, et *prandio* et *regi*) quo melius Sacam irrideat. Cæterum, ἐντυγχάνω regit dativum.

6. ὅτι λοῦται.] *Quod lavatur.* λοῦται, Attice pro λούεται.

7. ἕως παρατείναιμι τοῦτον.] Angl. *Till I shall rack him beyond measure.* "Quoniam—tormentis corpora extenduntur, παρατείνειν solet accipi simpliciter pro *torquere*, aut quoquo modo cruciare." *Hutch.* v. παρατείνω.

8. ἐπὶ τῷ δείπνῳ] *Durante cæna.* Angl. *During supper.* Vide Greek Exerc. p. 256.

9. χαλεπὸν ἦν ἄλλον φθάσαι τοῦτο ποιήσαντα] Angl. *It was difficult for another person to get the start of him in doing this.* De constructione φθάνω *prævenio*, vide Vigerum de Idiotismis. Greek Exerc. p. 170.

10. ὡς ἀπιοῦσα] *Ut rediret.* Vide ἄπειμι.

11. ἄκοντα μέντοι — καταλιπεῖν] Sic construe — μέντοι νομίζειν εἶναι χαλεπὸν καταλιπεῖν τὸν παῖδα ἄκοντα.

12. ἀλλ' ὁπόταν βούλῃ εἰσιέναι ὡς ἐμέ, ἐπὶ σοὶ ἔσται.] *Sed quandocunque ad me volueris accedere, in tua erit potestate.* ὁπόταν semper subjunctivum comitatur. Notandum est Atticos scriptores sæpe ὡς pro πρὸς adhibere. ἐπὶ σοὶ ἔσται, Angl. *It shall depend upon thyself.* Vide Greek Exer. p. 256. et Gram. P. II. p. 65.

1. καὶ χάριν σοί, — εἴσομαι] *Et gratiam tibi habebo.* 30.

30\. χάριν εἰδέναι τινι est, *gratiam alicui habere.* Sic Nost. An. I. 4. 14. ὑμῖν — χάριν εἴσεται Κῦρος καὶ ἀποδώσει. Habet etiam cum dat. personæ, genit. rei. sic Cyr. III. 1. 17. σοι ταύτην χάριν εἴσεσθαι. — Ceterum, nescio an fut. εἴσομαι nisi in hoc sensu usurpetur.

2\. ἔχων, ἄπει, οὓς ἂν αὐτὸς ἐθέλῃς] *Et cum abibis, duces tecum quos ipse volueris.* Quoniam εἶμι *eo*, cum compositis ejus, formam futuri vix habet, Attici ejus vice præsens adhibent. Cæterum, part. ἂν, cum relativo juncta, post verba, præsens vel futurum tempus denotantia, fere semper subjunctivum postulat.

3\. ἐπὶ τὸ μετρίως —] Ordo est; ἐπὶ τὸ δοκοῦν σοὶ ἔχειν (ἑαυτὸ) μετρίως, *ad id quod videtur tibi moderate se habere.*

4\. ἐν τῷ παραδείσῳ] Paradisi erant *vivaria*, de quibus Q. Curtius, l. viii. Barbaræ opulentiæ in illis locis haud ulla sunt majora indicia, quam magnis nemoribus saltibusque nobilium ferarum greges clausi. Spatiosas ad hoc eligunt sylvas, crebris perennium aquarum fontibus amœnas, &c.

5\. καὶ τοξεύων καὶ ἀκοντίζων καταβαλεῖς] *Et tum sagittis tum jaculis prosternes.* Græci, pro substantivo, sæpe participium adhibent: sic τοξεύων, *sagittas dirigens*, pro τόξοις, &c. Vide infra. Cæterum, καταβαλεῖς est 2. s. fut. v. καταβάλλω.

6\. οὐκ ἀτυχήσεις] *Repulsam non feres.* Observandum est, cum negativa particula antecedat verbum cum ἀ priv. compositum, negationem tolli.

7\. ὁ δὲ οὐκ ἐμέλλησεν] Angl. *He did not hesitate.* Vide μέλλω.

8\. ἐνταῦθα δὲ εὖ οἶδα ὅτι ἱππεύων ἥττων εἰμὶ τῶν ἡλίκων,] *Hic autem probe novi me meis æqualibus equitando inferiorem esse.* ἱππεύων: Græci participium loco gerundii Latinorum sæpe adhibent. V. Greek Exerc. p. 164. Obs. 1. ἡλίκων regitur a compar. ἥττων.

9\. οἶμαί σοι ἐκείνους τοὺς ἀγαθοὺς τὰ πεζικὰ ῥᾳδίως νικήσειν.] *Puto me illos pedestrium certaminum peritos facile superaturum.* De hoc usu σοὶ, vide Greek Exerc. p. 90. τὰ πεζικὰ regitur a præp. κατὰ subaud. et habet γυμνάσια, vel tale quid subintell.

10\. αὐτῷ,] Observa hîc triplicem pleonasmum, qui puero admodum convenit: ἐνθάδε, ἱππεὺς et αὐτῷ. ZEUNIUS.

11. τὴν δὲ δικαιοσύνην] Id in sententia primum ponere Græci solent, de quo ratio maxime pendet. δικαιοσύνην regitur a præp. κατὰ subintell.

12. καὶ ἄλλοις καθίστη δικάζειν] Angl. *Even appointed me to administer justice to others.* δικάζω, est *jus dico.* δικάζομαι, *jus mihi dicendum curo; judicio cum aliquo contendo.* Angl. *I go to law with.*

13. ἐπὶ μιᾷ ποτε δίκῃ] Angl. *Once upon account of one decision.* De præp. ἐπὶ cum dativo, v. Greek Exerc. p. 256.

1. ἐκδύσας αὐτὸν, τὸν μὲν ἑ. — κ. τ. λ.] Ordo est: ἐκδύσας αὐτὸν ἠμφίεσε τὸν μὲν ἑαυτοῦ ἐκεῖνον, αὐτὸς ἐνέδυ τὸν δὲ ἐκείνου. *Exuit illum, ac suam quidem illi circumdedit, illius autem ipse vestem induit.* Observandum est αὐτὸν pleonastice legi; ἐκδύσας enim ad ἕτερον παῖδα μικρὸν referri debet, ad quod etiam pertinet αὐτὸν. Ceterum, ἠμφίεσε duplicem accusativum regit, τὸν μὲν scil. χιτῶνα et ἐκεῖνον. Vide Greek Exerc. p. 142. R. 3. 31.

2. ἔγνων βέλτιον,—χιτῶνα.] Ordo est. ἔγνων βέλτιον εἶναι ἀμφοτέροις ἑκάτερον ἔχειν τὸν χιτῶνα ἁρμόζοντα, *Statui ambobus esse melius ut uterque tunicam sibi congruentem haberet.*

3. ὁπότε μὲν κατασταθείην τοῦ ἁρμόττοντος κριτὴς.] Angl. *When I should be appointed a judge of what was fitting.* κατασταθείην, est 1. s. opt. aor. 1. pass. v. καθίστημι.

4. ὁποτέρου ὁ χιτὼν εἴη] *Utrius esset tunica.* "εἰμι, possessionem denotans, genitivum postulat."

5. πότερα τὸν βίᾳ ἀφελόμενον ἔχειν,] Constructio accusativi et infinitivi regitur ab ellipsi κτῆσις δικαία ἐστι, quæ ex proxime antecedentibus facile intelligitur. ZEUNIUS. v. ἀφαιρέω. Ceterum, media verborum vox hic rite in usum venit, τὸν ἀφελόμενον, *qui* sibi *abstulit*, τὸν ποιησάμενον, *qui* sibi *fecit.*

6. τὴν ψῆφον τίθεσθαι.] *Suam sententiam ferre;* ut plane indicat v. med. Est phrasis nimirum desumpta a modo quo in comitiis suffragium olim ferre solebant, calculis nempe vel lapillis albis et nigris. Unde ψῆφος, sæpe signif. ipsum suffragium. Sed notanda est differentia inter ψῆφον τιθέναι vel προτιθέναι, et ψῆφον τίθεσθαι vel προτίθεσθαι: ψῆφον scil. cum voce act. sign. *mittere in suffra-*

31. *gia*, vel permittere *judicibus ut sententiam dicant*; cum v. autem med. *sententiam suam ferre*. DALZELL.

7. ἢν δέ τι ἄρα προσδέωμαι] *Si quid præterea opus fuerit.* ἢν pro ἐάν· πρὸς in compositione indicat, *aliquid præterea*, i. e. πρὸς τούτοις.

8. ἀλλ' οὐ ταὐτὰ—δίκαια—ὁμολογεῖται] Angl. *But the same mode of justice is not recognised.* ταὐτὰ pro τὰ αὐτά, *eadem*. v. ὁμολογέω.

9. ἐν Πέρσαις δὲ τὸ ἴσον ἔχειν δίκαιον νομίζεται] Ordo est: ἐν Πέρσαις δὲ τὸ ἔχειν ἴσον νομίζεται δίκαιον, *apud Persas vero æquo jure vivere justum habetur.*

10. μέτρον δὲ αὐτῷ οὐχ ἡ ψυχὴ, ἀλλ' ὁ νόμος ἐστίν.] Angl. *And his will is not his rule but the law.*

11. ὅπως οὖν μὴ ἀπολῇ μαστιγούμενος, ἐπειδὴ οἴκοι εἴης,] *Cave igitur ne flagris cæsus pereas, cum domi fueris.* "ὅπως μὴ, ἐλλειπτικῶς, sive *præcipiendo*, sive *vetando*, "dici solet, subaud. ὅρα, φυλάττου, aut alio his simili "verbo." HUTCH. Vide Greek Exer. p. 295. Ceterum, pro ἐπειδὰν, quod subjunctivum postulat, dedi ἐπειδὴ, *postquam*.

12. ἂν—ἥκῃς] Particula ἂν pro ἐὰν sumpta, sibi postulat subjunctivum.

13. ἐν ᾧ ἔστι—] Ordo est; ἐν ᾧ ἐστὶ τὸ οἴεσθαι χρῆναι ἔχειν πλέον ἁπάντων, *Cui hoc inest, ut* homo *putet se oportere plus quam omnes habere.* ἁπάντων regitur a comp. πλέον.

14. ἀλλ' ὅγε σὸς πατὴρ—δεινότερός ἐστιν] *At iste tuus pater peritior est.* δεινὸς varias significationes induit: sæpe est *gravis, terribilis*; interdum, *vehemens, potens*; item, *magnus, insignis, excellens, peritus*, uti hîc interpretari liceat.

15. οὔτ' ἐμὲ πλεονεκτεῖν μαθόντα ἀποπέμψεται] *Neque me ita edoctum ut plus possiderem, a se dimittet.* v. πλεο-
32. νεκτέω.

1. τοιαῦτα μὲν δὴ πολλὰ ἐλάλει ὁ Κῦρος·] *Hujusmodi quidem multa loquebatur Cyrus.* Notum est imperfectum utriusque linguæ adhiberi ad denotandam alicujus rei consuetudinem faciendæ. ἐλάλει ὁ Κῦρος, Angl. *Cyrus was accustomed to speak.*

2. τοῖς ἡλικιώταις συνεκέκρατο] *Æqualibus suis insinuavit sc.* συνεκέκρατο pro συνεκέκρασο, plusq. ind. pass. v. συγκε-

ράπευσι. ὥστε οἰκείως διακεῖσθαι. Angl. *So as to be on a fa-* 32.
miliar footing with them.

3. ἀνήρτητο προσιὼν, καὶ ἔνδηλος ὢν ὅτι ἠσπάζετο αὐτῶν τοὺς υἱέας·] *Sibi devinxit adeundo, et quod manifestum erat illum comiter accipere eorum filios.* προσιὼν, " usurpatur " participium pro gerundiis in *do*, vel pro auferendi ca- " su." [Viger. c. VI. § 1.] Δῆλος, φανερὸς et alia significationis ejusdem cum participiis cujuslibet temporis eleganter conjunguntur, tumque resolvuntur per accusativum et infinitivum, aut particulam ὡς vel ὅτι et indicativum. [Vig. de Idiot. c. III. § 4. 2. 6.] Dubitare licet an ἔνδηλος ὢν recte se habeat: In nullo alio loco, quantum scio, sequitur participium sine altero verbo in indicativo præcedente: Sic An. II. 4. 1. ἔνδηλοι ἦσαν προσέχοντες τὸν νοῦν: sic etiam δῆλος, Cyr. II. 2. 1. ἀνιαθεὶς δῆλος ἐγένετο. sequente ὅτι: sic paulo infra δῆλός τε ἦν πᾶσιν ὅτι ὑπερεφοβεῖτο. Quare legendum censeo, ἔνδηλος ἦν. Vide Greek Ex. p. 176. R. 4. Ceterum, ἀνήρτητο est plusq. pass. v. ἀναρτάω, *suspendo.*

4. ὥστε καὶ εἴ τι τοῦ βασιλέως δέοιντο] *Adeo ut si qua in re regis ope indigerent.* Observandum est δέομαι sæpe regere accusativum rei et genitivum personæ.

5. περὶ παντὸς ἐποιεῖτο διαπράττεσθαι.] *Maximi faciebat ut perficeret.* De phrasibus περὶ παντὸς, περὶ πολλοῦ, περὶ πλείονος ποιεῖσθαι &c. vide Greek Exer. p. 253. sub præp. περὶ.

6. μὴ οὐ χαρίζεσθαι] *Quo minus ei gratificaretur.* Notandum est particulas μὴ οὐ negationem semper sequi debere: Articulus τὸ plerumque adhibetur. Vide Greek Exer. p. 190. Obs. 3.

7. οὐδὲ κλαίων ποτὲ ἐπαύετο.] Angl. *And never ceased weeping.* Idioma vernaculum cum Græca constructione congruit. Vide Greek Ex. p. 173. R. 3.

8. καὶ πάντων ἀοκνότατα ἀνεπήδα, ὑπηρετήσων ὅτι οἴοιτο χαριεῖσθαι.] *Et omnium promptissime prosiliebat, subministraturus quæ grata fore putabat.* Superlat. adv. regit genit. πάντων χαριεῖσθαι, vulgo dicitur Atticè pro χαριέσεσθαι. verum, si σ elidas, habebis χαριέεσθαι non χαριεῖσθαι. Est sane ab Ionico χαριέεσθαι, contr. χαριεῖσθαι.

9. διδόναι λόγον ὧν ἐποίει,] Constructio est διδόναι λόγον (τῶν πραγμάτων,) ὧν ἐποίει. *Quæ fecerat rationem red-*

32. *dere.* διδόναι λόγον τινι, *est rationem alicui reddere.* διδόναι λόγον ἑαυτῷ, est, *secum reputare.* Ceterum, ὧν concordat cum antecedente in genere, numero et *casu.*

10. διὰ τὸ φιλομαθὴς εἶναι,] *Quia discendi studiosus erat.* φιλομαθὴς ex αὐτὸς in sequenti pendet.

11. πῶς ἔχοντα τυγχάνοι,] Sic Ellipsis supplenda est: πῶς (τὰ πράγματα) τυγχάνοι ἔχοντα (ἑαυτὰ) *Quomodo res se haberent.*

12. ἐρωτῷτο, διὰ τὸ ἀγχίνους εἶναι] Ipse *interrogaretur quia animi solertia præstabat.* ἐρωτῷτο est opt. imperf. pass. contr. pro ἐρωτάοιτο. ἀγχίνους est *solers, sagax, cui semper præsto mens est.* Vide supra ad n. 10.

13. ἡ πολυλογία συνελέγετο αὐτῷ] *Loquacitas ei comparabatur.*

14. ὅσοι νέοι ὄντες μέγεθος ἔλαβον] Ordo est: ὅσοι ἔλαβον μέγεθος ὄντες νέοι. *Quotquot grandes facti cum juvenes sint.*

15. ὃ κατηγορεῖ τὴν ὀλιγοετίαν] *Quod annorum paucitatem arguit.* κατηγορέω, proprie est, *accuso, defero.* Hîc signif. *prodo, arguo.*

16. φιλοστοργία] Hîc reddi potest Angl. *Good nature.*

17. ἔτι πλείω ἀκούειν αὐτοῦ, ἢ σιωπῶντι παρεῖναι.] Ordo est: ἀκούειν ἔτι πλείω (ἀπ') αὐτοῦ, ἢ εἶναι παρ' (αὐτῷ) σιωπῶντι. πλείω contr. pro πλείονα. eliso ν, πλείοα c. πλείω. σιωπῶντι pro σιωπάοντι.

33. 1. εἰς ὥραν τοῦ πρόσηβον γένεσθαι] Ordo est: εἰς ὥραν τοῦ γένεσθαι πρόσηβον. *Ad ætatem qua pubertatem jam attingeret.* πρόσηβον trahitur ad αὐτὸν in membro præcedente.

2. αἰδοῦς δὲ ἐνεπίμπλατο — πρεσβυτέροις.] Sic construe: ἐνεπίμπλατο δὲ αἰδοῦς, ὥστε καὶ ἐρυθραίνεσθαι ὁπότε τυγχάνοι σὺν τοῖς πρεσβυτέροις. αἰδοῦς est gen. αἰδὼς, *pudor*, regiturque ab ἐνεπίμπλατο, quod in act. v. regit accusativum personæ et genitivum rei; in pass. genitivum tantum. Vide Greek Exer. p. 116. § 8. v. ἐμπίμπλημι.

3. καὶ τὸ σκυλακῶδες—] Ordo est: καὶ οὐκέτι ὁμοίως προπετῶς εἶχεν τὸ σκυλακῶδες, — τὸ προσπίπτειν πᾶσιν ὁμοίως. Angl. *And he no longer in the same forward way as before practised the manner of young dogs,—to fawn upon all indiscriminately.* DALZELL.

4. οὐχ ἃ κρείσσων ᾔδει ὤν,—] Ordo est: οὐ προὐκαλεῖ τοὺς συνόντας (πρὸς) ταῦτα, ἃ ᾔδει κρείσσων ὤν, ἀλλ' ἐξῆρχε ταῦτα ἅπερ εὖ ᾔδει ἑαυτὸν ὄντα ἥττονα, φάσκων ποιήσειν κάλλιον αὐτῶν

προκαλέομαι est *provoco*, προὐκαλ. pro προεκαλ. τοὺς συνόν- 33.
τας, Angl. *His associates.* ᾔδει, est 3. s. plusq. contr. pro ᾔδεε, Att. pro εἰδήκει. Notanda est constructio ᾔδει ὤν; sequitur enim plerumque participium verbum εἰδῶ, *scio.* Vide Greek Exer. p. 175. R. 3. Verum, ut ejusmodi constructio vitetur, ᾔδει in altero membro habet accus. pronominis et particip. in eodem casu. ταῦτα ἐξάρχων, *eorum auctor erat*, Angl. *He proposed them.* Ceterum, φάσκων est part. poetici verbi φάσκω, quod a solutis scriptoribus in particip. et imperfecto, nunquam in indic. præsentis, usurpatur.

5. ἢ διακοντιούμενος, ἢ διατοξευσόμενος, — οὔπω πάνυ ἔποχος ὤν.] *Vel jacula vel sagittas ex equis emissurus cum necdum firmiter equo insideret.* διακοντιούμενος, Atticè pro διακοντίσομενος.

6. ὡς δ' οὐκ ἀπεδιδράσκεν κ. τ. λ.] Angl. *And as he did not decline, from being baffled, the performing the exercises in which he was worsted, but assiduously employed himself in endeavouring again to perform them better.* Observanda est constructio præpositionum ἐκ, cum genit. εἰς, cum accus. et ἐν, cum dativo articuli et infinitivo.

7. διὰ τὸ ἐρᾷν τοῦ ἔργου] Angl. *Upon account of his love of the exercise.* ἐρᾷν regit genit. "Verba animi affec- "tus denotantia genitivum regunt." Vide Greek Exer. p. 105. R. 1.

8. ἀνήλωκε] *Confecit.* ἀνήλωκε pro vulg. ἀνάλωκε. α verbi ἁλόω, pro longa habenda est. Vide Eurip. Med. v. 326.

9. ὥστε ὁ Ἀστυάγης οὐκέτ' εἶχεν αὐτῷ συλλέγειν θηρία.] *Ita ut Astyages non posset amplius ei feras colligere.* ἔχω, sæpe æque valet ac δύναμαι, *possum*; τὴν δύναμιν subaudito.

10. τί σε δεῖ θηρία ζητοῦντα πράγματα ἔχειν;] Ordo est: τί δεῖ σε ἔχειν πράγματα ζητοῦντα θηρία; *quid opus est molestiam tibi creare conquirendis feris?* ἔχειν πράγματά τινι, *facessere negotium alicui.*

11. νομιῶ] *Putabo.* νομιῶ Atticè pro νομίσω. v. νομίζω.

12. ἀλλ' ὀκνηρότερον προσῄει] *Sed cunctantius adibat.* ὀκνηρότερον est compar. adv. ὀκνηρῶς, *gravatim*: προσῄει imperf. Atticum. Vide Gram. p. 120.

13. ὅτι οὐ παρίει αὐτόν] *Quod cum non admittebat.* παρίει,

est 3. sing. imperf. ind. a παρέω; pro quo in præsenti παρίημι.

34. 1. ὁποίοις οὐ χρὴ θηρίοις πελάζειν,—] *Quibusnam feris (eum) non appropinquare oportet.* χρὴ, habet αὐτὸν, subintell. cum quo congruit θαῤῥοῦντα.

2. ἀσινεῖς εἰσιν.] *Nihil nocere.*

3. ὅτι δέοι φυλάττεσθαι] φυλάττω signif. *custodio*: φυλάττομαι, *caveo.*

4. πολλοὺς γὰρ ἤδη αὐτοῖς τοῖς ἵπποις κατακρημνισθῆναι.] *Multos enim jam una cum ipsis equis per prærupta loca dejectos esse.* ἵπποις regitur a præp. σὺν, subintell. κατακρημνίζω, est, *præcipitem dare*, a κρημνὸς, *præcipitium.*

5. ὡς δὲ εἶδεν ἔλαφον ἐκπηδησάσαν, πάντων ἐπιλαθόμενος ὧν ἤκουεν,] Angl. *But when he saw a hind started, forgetting every thing he heard.* πάντων, regitur ab ἐπιλαθόμενος· part. aor. 2. med. v. ἐπιλανθάνω, quod in v. act. regit accus. in v. med. genit. *obliviscor* significans.

6. καὶ πῶς διαπηδῶν αὐτῷ ὁ ἵππος — καὶ μικροῦ κἀκεῖνον ἐξετραχήλισεν.] Angl. *And his horse some how making a leap fell upon his knees and almost threw him over his neck.* πίπτει, præsens pro aor. 2. ἔπεσον. —καὶ μικροῦ κ. τ. λ. i. e. καὶ μικροῦ ὄντος διαστήματος ἐτραχήλισεν καὶ ἐκεῖνον. Latinè, *et parum abfuit quin et illum de collo præcipitaret.*

7. οὐ μὴν ἀλλ' ἐπέμεινεν ὁ Κῦρος —] *Veruntamen Cyrus inhæsit cum quadam difficultate, et equus surrexit.* οὐ μὴν ἀλλ', est quasi dicas, *non quidem, sed*: i. e. non quidem de collo equi excussus est Cyrus, sed, &c. DALZELL. Observat. Hoogeveen, "negat οὐ μὴν vel superiora, vel "aliud quid extrinsecus advocandum, cui τὸ ἀλλὰ vi "διαφορικῇ diversum quid opponit. De part. L. Gr. p. "951." Οὐ μὴν semper ad superiora referendum est, ἀλλὰ ad posteriora.—καὶ ὁ ἵππος ἐξανίστη scil. ἑαυτὸν, Angl. *Raised himself up.*

8. καλόν τι χρῆμα καὶ μέγα] *Pulchram sane bestiam magnamque.* "Vox χρῆμα, quæ *in rebus tractandis* lo- "cum habere solet, ad res animatas venuste migrat." HUTCH.

9. ἐλοιδόρουν αὐτὸν,] Angl. *Began to chide him.* λοιδορεῖν in act. v. est *jurgiis alterum incessere*, et postulat

accus. in v. med. *jurgiis inter se contendere*, et habet dat. Vide Kuster. de v. med. Sed mox infra, ἐλοιδορεῖτο activo sensu sumitur; nam Cyri avunculus *eum* reprehendebat: neque apparet, uti doctissimo Dalzell videbatur, Cyaxaram et Cyrum mutuis jurgiis contendisse: Dicitur enim, ὁ δ', αὐτοῦ λοιδορουμένου, ὅμως ᾔδετο, — 34.

10. καὶ ἔφασαν κατερεῖν αὐτοῦ τῷ πάππῳ.] i. e. ἐρεῖν κατ' αὐτοῦ. Angl. *And said that they would complain of him to his grandfather.* De constructione ἔφασαν κατερεῖν, vide Greek Exerc. p. 152. Obs. Ceterum, κατερεῖν est infin. fut. 1. obsoleti verbi κατερέω. ἐρέω semper apud Atticos scrip. habet in fut. ἐρῶ.

11. ὁ οὖν Κῦρος εἱστήκει, καταδεδηκὼς, καὶ ἀκούων ταῦτα ἠνιᾶτο.] Angl. *Cyrus then stopt, having dismounted, and was vexed at hearing this.* εἱστήκει scil. ἑαυτόν. — ἀνιάω est *tristitia afficio;* ἀνιάομαι, *doleo, angor.*

12. ὡς δ' ᾔσθετο κραυγῆς] *Sed cum clamorem exaudisset.* ᾔσθετο κραυγῆς, "verba sensûs, &c."

13. ὥσπερ ἐνθουσιῶν.] Angl. *Like a madman.* ἐνθουσιᾶν proprie est, *numine quodam in furorem agi*, utpote ab ἔνθεος. Sic Sophocl. Antig. 963. παύεσκε μὲν γὰρ ἐνθέους γυναῖκας, scil. orgia Bacchi celebrantes.

14. κάπρον προσφερόμενον] *Aprum irruentem.* φέρομαι in v. med. *fero meipsum*, i. e. *ruo.* Eodem fere modo Latini interdum utuntur voce passiva. Sic *feror in hostem.* Angl. *I rush against the enemy.* DALZELL.

1. διατεινάμενος εὐστόχως.] Angl. *Having with vigour taken a successful aim.* διατείνω, est *omnibus nervis intendo*, scil. *arcum.* 35.

2. ὅσα αὐτὸς ἕλαβε, —] Ordo est: ἐᾶσαι αὐτὸν δοῦναι τῷ πάππῳ, εἰσκομίσαντα, ταῦτα ὅσα αὐτὸς ἕλαβε.

3. ἀλλὰ καὶ ἐμοὶ λοιδορήσονται, ὅτι σε εἴων.] λοιδορήσονται, vide supra ad p. 48. n. 9. εἴων contr. pro εἴαον. v. ἐάω, *sino.*

4. τιμωρησάμενος ὅ,τι βούλει, τοῦτο ὅμως χάρισαί μοι.] Angl. *Punishing me as you please, nevertheless gratify me in this.* τιμωρέω in v. act. est, *vindicare aliquem, supplicium sumere.* τιμωρέομαι, *vindicare se, ulcisci injuriam sibi illatam.* nonnunquam etiam, *supplicium sumere.* Ceterum, τοῦτο regitur a præp. κατὰ subaud.

5. τελευτῶν] Angl. *At length.* particip. v. τελευτάω *finio:* idem est ac τέλος.

35. 6. ϰ̀ ἔλεγεν ὅτι αὐτὸς ταῦτα θηράσειεν ἐκεῖνῳ.] Hutchinsonus aliique θηράσειεν male interpretati sunt, quasi esset ἐθήρασε: *venatum esse* dicebat. Cyro autem ab avo non concedebatur ut ferociores bestias, quales apri, aggrederetur; ideoque non palam dicere ausus est se aprum occidisse; innuit autem se in ejus gratiam velle tales venatione capere: cur enim non eodem tempore quo feras attulit, jacula cruenta avo non ostendit? ne scilicet ægre ferret avus Cyrum sese periculo objecisse.

7. ἀλλ', ὦ παῖ, δέχομαι μὲν] ἀλλὰ, in locutionibus hujusmodi valet, Angl. *Yes.*

8. ὅπως ἐγὼ διαδῶ] *Ut distribuam.* διαδῶ est 1. sing subj. aor. 2.

9. ϰ̀ τῶν ἄλλων ὁπόσα ἐθέλεις.] *Et aliorum quæcunque volueris.* τῶν ἄλλων, regendum est vel a partitivo ὁπόσα, vel a præp. ἐκ subaudita.

10. ὦ παῖδες, ὡς ἄρα ἐφλυαροῦμεν,] "Particula ἄρα, hîc "et alibi passim, vulgo denotat consequentiam deductam a re aliqua antecedente, et sæpe respondet Anglicæ particulæ *then.* ὡς ἄρα ἐφλυαροῦμεν: Angl. *Now then we were trifling! Now, my boys, you see how arrantly we were trifling.*" DALZELL. Vide Greek Exerc. p. 297.

11. θηρῴη] Atticus optativus pro θηράοι, c. θηρῷ. Vide Gramm. p. 98.

36. 1. ὁμόσε ἐφέροντο] Angl. *Advance close up.* Vide supra ad p. 49. n. 14.

2. οὐδὲ ἁμαρτεῖν οἷόν τε ἦν αὐτῶν.] *Non fieri potest ut ab illis aberretur.* De phrasibus οἷός τ' εἰμὶ, &c. vide Greek Exerc. p. 132. n. 4. Ceterum, ἁμαρτάνω regit genitivum, per ellipsin præp. ἀπό.

3. Ἀλλ' ἆρα ἂν, ἔφη, ἀφεῖεν ϰ̀ ὑμᾶς οἱ πατέρες ἐπὶ τὴν θήραν;] *Sed quæso, inquit, vos etiam parentes venatum ire permitterent?* ἆρα, cum circumflexo, interrogationi semper servit, significans *num, quæso.* Vide Greek Exerc. p. 297. ἀφεῖεν, Attice pro ἀφείησαν. optat. aor. 2. v. ἀφίημι. Particula ἂν mihi videtur e suo loco excidisse. scil. post ἀφεῖεν: legendum puto ἀλλ' ἆρ', ἔφη, ἀφεῖεν ἂν, κ. τ. λ.

4. ϰ̀ ῥᾳδίως γ' ἂν,] scil. ἀφεῖεν.

5. τίς ἂν οὖν ὑμῶν πρὸς Ἀστυάγην μνησθείη;] Particula ἂν cum interrogativis verbis postulat optativum. μνησθείη *mentionem fecerit,* opt. aor. 1. pass. v. μνάομαι.

6. τίς γὰρ ἄν, ἔφασαν, σοῦ γε ἱκανώτερος πεῖσαι;] τίς ἂν 36.
scil. εἴη, ἱκανώτερος πεῖσαι; Angl. *Better able to persuade.* " Refertur istud γὰρ non ad id quod præcedit, sed ad id " quod elegantius reticetur. Tu ipse fac apud Astyagem " mentionem; *Nam quisnam, &c.* Vide Iliad. α. 123. 152. ι. 22. annotante viro acutissimo S. Clarke." Dalzell.

7. ἢν δὲ τοσοῦτον ἐπιδιδῶ, δέδοικα,] Angl. *And if I go on at this rate.* δέδοικα, *I am afraid.* Sed, ἢν τοσοῦτον ἐπιδιδῶ, est, *si tantum incrementi* (meo pudori) *accesserit.* Nam ἐπὶ denotat *aliquid* quasi *additum.*

8. πονηρὸν λέγεις τὸ πρᾶγμα,] Angl. *You tell a bad story,* vel, *it is a bad business.*

9. ἀλλ' ἄλλου τινὸς —] Ordo est: ἀλλὰ ἀνάγκη (ἐστὶ) ἡμᾶς δεῖσθαι ἄλλου τινὸς τὸ ἐπὶ σοι. *Sed, quod in te est, id nobis ab alio quodam necessario est petendum.* τὸ ἐπί σοι: Angl. *What is in thy power: depends upon thyself.* Vide Gramm. P. II. p. 65. de præp. ἐπὶ.

10. ἐδάχθη] *Angebatur.* aor. 1. pass. v. δάκνω.

11. διακελευσάμενος ἑαυτῷ τολμᾶν,] Angl. *Exhorting himself to take courage.*

12. ἐπιβουλεύσας ὅπως ἂν ἀλυπότατα εἴποι πρὸς τὸν πάππον] *Re secum deliberata, qua ratione avum quam minima cum molestia alloqueretur.* ἐπιβουλεύω, quod hic est, *delibero,* sæpe, per vim præp. ἐπὶ, signif. *insidias struo.* Hinc ἐπιβουλὴ, *insidiæ.*

13. ἤν τις ἀποδρᾷ τῶν οἰκετῶν—] *Si quis famulorum aufugeret.* Vide ἀποδιδράσκω. τί αὐτῷ χρῇ; Angl. *What will you do with him?* χράομαι interdum regit accusativum interrogativi pronominis cum dativo.

14. ἢν δὲ αὐτόματός σοι πάλιν ἔλθῃ.] *At si sponte sua ad te redierit.* De compositis pronominis αὐτὸς, vide Gr. Exerc. p. 91. Obs. 6.

15. ὥρα οὖν,—] Ordo est: ὥρα ἂν εἴη σοι — παρασκευάζεσθαι ὅτῳ [i. e. ᾧτινι τρόπῳ] μαστιγώσεις με, *Tempus ergo tibi fuerit — parare quo me verberes.*

16. ὡς βουλευσόμενόν γε ὅπως ἀποδρῶ] *Quippe qui consilium interim quomodo aufugiam.* ἀποδρῶ est 1. sing. fut. 1. ἀποδράσω, σ eliso, ἀποδράω, cont. ἀποδρῶ. v. ἀποδιδράσκω. De constructione ὅπως, vide Greek Exerc. p. 295.

1. ἔνδοθεν γὰρ ἀπαγορεύω σοι μὴ κινεῖσθαι.] *Ex ædibus* 37.

37. *enim ne te moveas velo.* ἔνδοθεν: Anglicè, *From within:* Particula θε vel θεν, vocabulo subjuncta, æque valet ac præp. ἐκ vel ἀπὸ. Angl. *from.* δε valet εἰς scil. Angl. *To.* Sic οὐρανόνδε, *ad* vel *in cœlum.* Ceterum, particula μὴ sequitur verba negandi, prohibendi, &c.

2. τῇ θυγατρὶ τὸν παῖδα ἀποβουκολήσαιμι.] *Filiæ meæ filium evagari sinam.* ἀποβουκολεῖν, proprie est, *bovem ab armento aberrare sinere:* hinc *evagari.* Ceterum, τῇ θυγατρὶ, dativus pro genitivo, τῆς θυγατρός.

3. διῆγεν.] scil. τὸν χρόνον.

4. συναλίσας] *Cum congregâsset.* v. συναλίζω.

5. καὶ συνελάσας εἰς τὰ ἱππάσιμα χωρία τὰ θηρία,] *Ferisque in loca equitabilia compulsis.* v. συνελαύνω. — ἱππάσιμα χωρία, *loca equitibus apta.*

6. ἄφεις πάντας τοὺς κατ' ἐμὲ] *Sine omnes meos æquales.* κατ' ἐμὲ significat *mea ætate,* οἱ κατ' ἐμὲ, *mei æquales.* Vide Gramm. P. II. p. 55.

7. καὶ στὰς ἐθεᾶτο τοὺς ἁμιλλωμένους ἐπὶ τὰ θηρία,] *Et stans spectabat decertantes contra feras.* Vide θεάομαι, et ἁμιλλάομαι.

8. ὥσπερ σκύλακι γενναίῳ, ἀνακλάζοντι] *Generoso tanquam catulo, clamorem edente.* ἀνακλάζω, est *clamo, clangorem edo.* Vim verbi auget præp. ἀνά.

9. τοῦ μὲν καταγελῶντα αὐτὸν ὁρῶν εὐφραίνετο—] *Eum quidem hunc deridere conspicatus oblectabatur, illum vero etiam laudare sentiebat, sine ulla prorsus invidia.* τοῦ regitur a præp. κατὰ in compos.

10. ἀπῄει] *discessit.* Vide Gramm. p. 120.

11. συνεξῄει τῷ Κύρῳ,] i. e. ἐξῄει σὺν τῷ Κύρῳ. Vide Gramm. p. 120.

EXCERPTA EX LIBRO QUINTO.

De Panthea.

38. 1. ᾧ καὶ τὴν στολὴν, ἐκδὺς, ἔδωκε τὴν Μηδικὴν] Cyrus, domum e Medis jam reversurus, Medicam vestem, qua indutus erat, Araspæ, inter sodales dilectissimo, dedit. ἐκδὺς, particip. aor. 2. act. v. ἐκδῦμι.

2. τήν τε γυναῖκα ϗ τὴν σκηνήν.] *Et mulierem*, scil. Pan- 38.
theam, de qua mentio jam facta fuerat.

3. ἡ γυνὴ Ἀβραδάτα] Ἀβραδάτα est genitivus Ἀβραδάτας, more Dorico. Vide Gramm. p. 8.

4. οὐκ ἔτυχεν ἐν τῷ στρατοπέδῳ ὤν,] *In castris forte non adfuit.* De constructione τυγχάνω cum participio, vide Greek Exerc. p. 170. R. 2.

5. πρεσβεύων ᾤχετο·] *Legatus abierat.* Verbum οἴχομαι sæpe cum participio struitur et nonnunquam quandam celeritatis vim indicat v. πρεσβεύω.

6. ὁμοίαν ταῖς δούλαις] *Famularum vestibus similem.* adject. ὅμοιος habet dativum post se, qui casus a præp. σὺν subintell. regendus est.

7. ποία εἴη ἡ δέσποινα,] *Quænam esset hera.*

8. ταχὺ πάνυ ϗ πασῶν ἐφαίνετο διαφέρουσα τῶν ἄλλων] *Mox omnes omnino excellere alias visa est.* De constructione φαίνομαι cum part. vide Greek Exerc. p. 170. R. 2. Ceterum, διαφέρω, *differo, excello*, regit genit.

9. συνανέστησαν μὲν αὐτῇ πᾶσαι αἱ ἀμφ' αὐτήν] *Consurrexerunt cum ea quæ circum eam erant omnes.* σὺν in compos. regit αὐτῇ. Præp. ἀμφὶ hic accusativum regit per vocab. θεράπαιναι. subauditum, quod in se habet participii cum articulo vim: scil. αἱ πᾶσαι θεραπεύουσαι ἀμφ' αὐτήν.

10. τῷ μεγέθει, κ. τ. λ.] *Majestate, deinde vigore, et formæ venustate, et speciei decore.* ἀρετῇ non ad animi ingenium hic pertinere potest, sed ad *formæ venustatem*, uti recte interpret. HUTCH. Cf. Aristot. Eth. ad Nicom. 4. 7. θηλειῶν ἀρετὴ, σώματος μὲν, κάλλος ϗ μέγεθος, ψυχῆς δὲ, σωφροσύνη.—Ceterum, inter barbaros, *majestas*, seu *corporis proceritas* magni habebatur. Consule, si tanti est, Hutch. Annot.

11. δῆλα δ' ἦν αὐτῇ ϗ τὰ δάκρυα καταστάζοντα] Ordo est: τὰ δὲ δάκρυα αὐτῇ ϗ ἦν δῆλα καταστάζοντα. Angl. *And her tears were evidently trickling down.* τὰ μὲν κατὰ τῶν πέπλων, τὰ δὲ ϗ ἐπὶ τοὺς πόδας: *Partly down her robes, partly even to her feet.* τὰ μὲν et τὰ δὲ ad δάκρυα referenda sunt, et hic reddenda Anglicè, *Partly, partly.*

1. ὡς δ' ἡμῶν ὁ γεραίτερος εἶπε,] *Cumque natu maximus* 39.
inter nos diceret. γεραιὸς habet compar. Atticum, γεραίτερος, Ionicum γεραιότερος. Eodem modo παλαιός.

39. 2. εὖ ἴσθι ὅτι —] Post ὅτι intelligit Hoogeveen ad Viger. c. 5. § 8. τοῦτ' ἀληθές ἐστιν. εὖ ἴσθι ὅτι [ἐξαιροῦμεν] *Quin probè scito nos seligere &c.* Ante τὸ εἶδος, τὴν γνώμην, &c. subauditur κατά. Ceterum, ἴσθι est per syncopen pro ἴσαθι. Vide Gramm. P. II. p. 32.

3. οὗ σὺ ἔσῃ τὸ ἀπὸ τοῦδε.] *Cujus tu deinceps eris.* τὸ ἀπὸ τοῦδε τοῦ χρόνου. Angl. *Henceforth.* DALZELL.

4. περικατερρήξατό τε τὸν ἄνωθεν πέπλον καὶ ἀνωδύρατο·] Angl. *She both tore quite round her upper robe, and burst into lamentations.* Mos erat inter Orientales, uti Scriptores Veteris Testamenti passim ostendunt, qui subito dolore perculsi erant, eos statim vestes dilacerare. Sic Juvenal. Sat. X. 262. scissâque Polyxena pallâ. Ceterum, tironibus observandum est vim vocis med. et duplicis præp. scil. περὶ, et κατὰ in compos.

5. μήπω φῦναι μηδὲ γένεσθαι γυναῖκα —] *Nunquam vel natam esse, vel in Asia talem ex mortalibus extitisse mulierem.* φῦναι, *natam esse :* γένεσθαι, *extitisse.*

6. ὅτι] Tirones observent ὅτι responsivum esse interrogativi pronominis τί supra.

7. σοῦ ἀκούσας·] i. e. ἐκ vel ἀπὸ σοῦ.

8. εἰ πεισθήσομαι ἐλθεῖν θεασόμενος] Angl. *If I shall be persuaded to go to see her.* Græci adhibent participium post verba *eundi* &c. Vide Greek Exerc. p. 173. R. 3.

9. δέδοικα μὴ —] Ordo est: δέδοικα μὴ ἐκείνη αὖθις πολὺ θᾶττον ἀναπείσῃ με καὶ πάλιν ἐλθεῖν θεασάμενον. δέδοικα est præsens perf. v. δείδω.

10. ἐκ δὲ τούτου —] scil. χρόνου; Ordo est: ἴσως, ἀμελήσας [τῶν πραγμάτων] ὧν δεῖ με πράττειν, ἂν καθοίμην θεώμενος ἐκείνην. Angl. *Perhaps forgetting what I ought to do, I should sit down gazing at her.* v. ἀμελέω.

11. βουλόμενος δὲ — αὐτῷ —] Transit casus a nominativo ad dativum. Nimirum non observârat auctor se, progressu sententiæ verbum tandem usurpaturum, quod dativum omnino postularet; nec, si observâsset, is esset Græcæ Linguæ usus, ut ulla demum mutatione opus fuisset. Nam exempla hujusmodi ἀνακολούθων occurrunt apud optimos scriptores. DALZELL. Regularis constructio postulat βουλομένῳ, ut scil. cum αὐτῷ congruat.

12. ληφθεὶς ἔρωτι τῆς γυναικὸς] *Mulieris amore captus.* Vide λαμβάνω.

13. ἡ δὲ ἀπέφησε μὲν,] *At illa quidem negabat.* ἀπὸ hic

negativam vim exerit. Interpretari verbum Anglicè licet, *She declared off*, viz. *from the proposal*.

1. οὐ μέντοι κατηγόρησε τοῦ Ἀράσπου] i. e. ἠγόρευσε κατὰ 40.
τοῦ Ἀράσπου.

2. ὀκνοῦντα συμβαλεῖν φίλους ἄνδρας.] Angl. *Being averse to cause friends disagree.*

3. ὑπηρετεῖν τῷ τυχεῖν ἃ ἐβούλετο,] *E re fore ad ea quæ volebat consequenda.* ὑπηρετέω est *ministro*, et regit dativum τῷ, cum infinitivo τυχεῖν construendum.

4. τὸν εὐνοῦχον] τὸν pro τινα. Attice. DALZELL.

5. ἀναγελάσας ἐπὶ τῷ —] Ordo est: ἀναγελάσας ἐπὶ τῷ φάσκοντι εἶναι κρείττονι τοῦ ἔρωτος. *Edito risu de homine se amore superiorem esse prædicante.* De verbo φάσκω, vide supra ad p. 33. n. 4. ἔρωτος regitur a comparativo κρείττονι.

6. οὐκ ἔφη κωλύειν] *Dixit se non vetare.* Observandum est negativam particulam οὐκ semper ἔφη, subsequente alio verbo, antecedere.

7. παρακαταθήκην] Angl. *A deposit.* Formatur a παρὰ, *juxta*, et κατατίθημι, *depono.*

8. καταδύεσθαι δ' ὑπὸ τῆς αἰσχύνης] *Pudore opprimeretur.* καταδύω est *demergo.* Ceterum, cum res diversi generis in eadem sententia enumerantur, particula μὲν semper cum priore membro jungitur, δὲ cum cæteris omnibus. Sic: πολλὰ μὲν δακρύειν — καταδύεσθαι δὲ, — ἀπολωλέναι δέ.

9. δεινῶς ἔχοντα.] scil. σεαυτὸν, *graviter adfici.* De constructione ἔχω cum adverbiis, vide Greek Exer. p. 133. n. 5.

10. παῦσαι οὖν τούτων] *Verum de his desiste.* παύω in voce media *cesso*, habet genitivum post se per præp. ἀπὸ vel ἐκ subaud. regendum.

11. ἔρωτος ἡττῆσθαι,] *Ab amore victos fuisse.* verba, a comparativis formata, genitivum regunt eodem modo quo compar. ipsa: ἡττᾶσθαι ἔρωτος, idem est ac ἔρωτος ἥττονας γεγονέναι. Vide ἡττάομαι.

12. ἀνθρώπους τε οἶδα, — οἷα πεπόνθασιν] Idem est ac si dixisset, τε οἶδα οἷα ἄνθρωποι πεπόνθασι, *Qualia homines passi sunt.*

13. καὶ αὐτὸς δ' ἐμαυτοῦ —] *Atque ipse intellexi istam in me esse impotentiam, ut non possem formosos spernere, si cum his una essem.* ZEUNIUS. ἐμαυτοῦ regitur a præp. κατὰ in compos. συνὼν καλοῖς, i. e. ὢν σὺν καλοῖς.

40. 14. ἐγὼ γάρ σε συγκαθεῖρξα τούτῳ τῷ ἀμάχῳ πράγματι] *Ego enim te cum illa inexpugnabili re conclusi.* i. e. καθεῖρξά σε σὺν τούτῳ τῷ ἀμάχῳ πράγματι. Angl. *with this resistless object.*

15. ὑπολαβὼν] scil. τὸν λόγον, *excepto sermone.*

16. ταῦτα—τἄλλα,] Utrumque a præp. κατὰ subaud. regendum est.

17. συγγνώμων τῶν ἀνθρωπίνων ἁμαρτημάτων] Angl. *Indulgent to human failings.* De constructione συγγνώμων aliorumque adjectivorum cum genitivo, vide Greek Exerc. p. 75. Obs. 1.

41. 1. ὡς γὰρ ὁ θροῦς διῆλθε τῆς ἐμῆς συμφορᾶς,] Angl. *For as soon as the report of my misfortune spread abroad.*

2. ἐφήδονταί μοι,] i. e. ἥδονται ἐπί μοι. *Lætantur mea calamitate.*

3. ἐκποδὼν ἔχειν ἐμαυτὸν,] *Ut e medio me subducam.* ἐκποδὼν proprie est, *e medio, procul.*

4. ὡς ἠδικηκότος ἐμοῦ μεγάλα] *Quippe qui injustissima admiserim.* ὡς sæpe cum genitivo absoluto construitur.

5. ὅτι ταύτῃ τῇ δόξῃ οἷός τ' εἶ] Angl. *That with this opinion against you, you are able.*—De constructione οἷός τ' εἰμὶ, vide supra ad p. 50. n. 12.

6. εἰ γὰρ γένοιτο — ἂν γενοίμην αὖ χρήσιμος] *Utinam vero existat aliquod, in quo tibi rursum opportune usui esse possim.* "εἰ per se solum [potius cum particula γὰρ, ut recte observat Hoogeveen ad locum] aliquando sumitur pro εἴθε, i. e. *utinam.*" VIGERUS. Docet HUTCHINS. Virgilium particulam *si* eodem modo sumere:

> Si *nunc se nobis ille aureus arbore ramus*
> *Ostendat nemore in tanto!* Æn. 6. v. 187.

ἐν καιρῷ, sumitur adverbialiter, scil. *opportune.*

7. οἶμαι ἄν σε πιστευθῆναι ὑπὸ τῶν πολεμίων] Ordo est: οἶμαί σε ἂν πιστευθῆναι ὑ. τ. π. *et arbitror fore ut ab hostibus tibi fides habeatur.* ἂν construendum est cum πιστευθῆναι, et ratio ejus ab εἰ, juncto cum ἐθέλεις, pendet.

8. καὶ ὑπὸ τῶν φίλων —] Ordo est: καὶ οἶδα ὅτι ἂν παρέχοιμι λόγον ὑπὸ τῶν φίλων ὡς πεφευγώς σε, *et novi me præbiturum amicis copiam dicendi tanquam ac te fugissem.* Observat Zeunius dignam esse constructionem verborum

turbatam homine valdè commoto et perturbato. DAL- 41.
ZELL.

9. ὥστε μηδὲ ἕν σε λεληθέναι ὧν βουλόμεθα εἰδέναι] *Adeo ut nihil te latere possit quæ nos scire cupimus.* λεληθέναι, est perf. med. λανθάνω, et activo sensu sumitur; λανθάνω enim, quod sonat *lateo*, regit accus. λανθάνομαι, *obliviscor*, et habet genit. Cæterum, ὧν habet τῶν πραγμάτων subauditum.

10. ὡς πορεύσομαι οὖν, ἔφη, ἤδη νυνί] ὡς, idem quod ὅτι: Fortasse οἶμαι ante ὡς πορεύσομαι subintelligi potest.

11. τὸ δοκεῖν μοι — ἐκπεφευγέναι] Angl. *My seeming to have made my escape,* — μέλλοντα παθεῖν τι ὑπὸ σοῦ, *when about to suffer punishment from you.*

12. δυνο γάρ, ἔφη,] γὰρ refertur ad id quod reticetur, nempe, δυνήσομαι, *potero*; NAM.

13. νῦν τοῦτο πεφιλοσόφηκα μετὰ τοῦ ἀδίκου σοφιστοῦ τοῦ Ἔρωτος.] Angl. *I have just studied this with that unfair sophist Love.*

14. ταυτὰ] Contr. pro τὰ αὐτὰ, *eadem.*

1. ὡς ἂν αὐτοῖς —] Ordo est: ὡς τὰ λεγόμενα παρὰ σοῦ 42. μάλιστ' ἂν εἴη ἐμποδὼν [τῶν πραγμάτων] ὧν βούλονται πράττειν, *ut quæ abs te dicentur, maximo sint ipsis impedimento ad ea quæ facere voluerint.* HUTCH. Valde dubito an particula ἂν hic duplicari et cum optativo construi debeat: Post ἐξάγγελλε, ὡς ἂν, subjunctivum, potius quam optativum postulare videtur: Legendum esse censeo: ὡς ἂν — μάλιστα ᾖ κ. τ. λ.

2. ἐμβαλεῖν που τῆς ἐκείνων χώρας] *invadere alicubi ipsorum agrum,* i. e. ἐμβαλεῖν ἡμᾶς αὐτοὺς ποῦ εἴς τι μέρος τῆς ἐκείνων χώρας. DALZELL. Simplicior constructio mihi videtur: censeo enim ποῦ regere χώρας in genit. Vide Greek Exerc. p. 186. R. 3.

3. ἧττον ἂν παντὶ σθένει ἀθροίζοιντο —] *Minus totis viribus congregarentur.* ἂν, cum optativo, pendet ab ταῦτα γὰρ ἀκούοντες, quod æque valet ac si esset εἰ γὰρ ἀκούοιεν. Vide Greek Exerc. p. 283. — περὶ τῶν scil. ὄντων, οἴκοι.

4. ὅτι πλεῖστον χρόνον] *Quam diutissime.*

5. ὅπῃ ἂν δοκῇ κράτιστον εἶναι] *Modo quo optimum esse videatur.* κράτιστον, vide ἀγαθός, in Gramm.

6. ἀναγκαῖον οὕτω τετάχθαι αὐτοῖς] Ordo est: ἀναγκαῖον [ἔσται] αὐτοῖς οὕτω τετάχθαι. *Necesse erit iis ita in acie collocari.*

42. 7. μετατάσσεσθαι γὰρ ὀκνήσουσι·] *Nam verebuntur aciem mutare.* De hujus præp. μετὰ in compos. vi, consule Greek Exerc. p. 243.

8. ἐξ ὑπογύου ταράξονται.] Angl. *They will immediately get into confusion.* ἐξ ὑπογύου, adverbialiter sumitur: scil. *subito.*

9. οἷα ᾤετο συμφέρειν] Angl. *What he thought* would *contribute.* Nonne ἂν intelligi debet ante συμφέρειν?

10. ὡς ᾔσθετο οἰχόμενον τὸν Ἀράσπαν.] Angl. *As soon as she heard of Araspas' departure.* Post verba sensus sequitur plerumque participium loco infinitivi.

11. ἐγώ σοι ἀναδέχομαι —] Ordo est: ἐγὼ ἀναδέχομαί σοι φίλον ἥξειν πολὺ πιστότερόν σοι Ἀράσπου.

12. καὶ δύναμιν —] Ordo est: καὶ οἶδα ὅτι παρέσται σοι ἔχων [τοσαύτην] δύναμιν ὁπόσην ἂν δύνηται [ἔχειν].

13. τὰ παρὰ τῆς γυναικὸς σύμβολα] *Signa ab uxore.* σύμβολον, *signum, quod quidam sibi dant invicem quo facilius et certius aliquando se recognoscant.* Sturz. Lex. in voc.

14. ὡς δ' ἦν πρὸς τοῖς τῶν Περσῶν σκοποῖς,] *Cum advenisset ad Persarum speculatores.* De præp. πρὸς cum dativo, vide Greek Exerc. p. 261. et Gramm. P. II. p. 69.

43. 1. ὡς εἰκὸς ἐκ δυσελπίστου.] *Uti par erat, ex insperato.*

2. τοῦ Κύρου τὴν ὁσιότητα καὶ τὴν σωφροσύνην καὶ τὴν πρὸς αὐτὴν κατοίκτισιν.] *Cyri sanctitatem, temperantiam et erga se commiserationem.* Qua ratione πρὸς regit accusativum, vide supra ad p. 53. n. 9.

3. τί ἂν οὖν ἐγὼ ποιῶν, χάριν — ἀποδιδοίην;] ἂν construendum est cum ἀποδιδοίην. χάριν ἀποδίδοναι est, *gratiam referre.*

4. λαβόμενος τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ] *Dextra manu prehensa.* λαβόμενος hic accipitur ut verbum sensûs, ideoque regit genitivum. δεξιᾶς scil. χεῖρος. Uno verbo sæpe exprimitur, scil. δεξιόομαι, vide infra.

5. οὐκ ἔχω τι μεῖζον εἴπω] Angl. *I cannot say more.* εἴπω est subj. aor. 2. qui modus in tali sententia in usum venit.

6. ὅσα ἂν ὁρῶ σε] ὁρῶ, est subjunctivus modus post ὅσα ἂν.

7. ὡς ἂν δύνωμαι κράτιστος.] Angl. *To the best of my abilities.*

2

8. δεήσει σε σκηνοῦν] *Oportebit te convivari.* σκηνοῦν, est infinitivus contr. pro σκηνόειν. 43.

9. περὶ τὰ δρεπανηφόρα ἅρματα —] *Circa falcatos currus.* Eos primus instituisse Cyrus dicitur. Vide Cyr. VI. 1. 17. καὶ περὶ τοὺς τεθωρακισμένους ἵππους et *equos ferro armatos.* Hi equi *serie laminarum* armabantur, atque equites armatos vehentes *cataphracti* vocabantur. V. Arrian. tact. p. 53. ed Schæff.

10 ἐπειρᾶτο συντελεῖν αὐτῷ εἰς τὰ ἑκατὸν ἅρματα] Angl. *He endeavoured to fit out for him to the amount of an hundred chariots.* εἰς denotat Anglice, *to the full extent, to the amount.*

11. ὅμοια ἐκείνῳ·] *Similes ipsius curribus.* Non debet corrigi ὅμοια τοῖς ἐκείνου, scil. ἅρμασι, — sed ita explicari. *Zeunius.* Exempla hujus formulæ, uti observat Dalzell, sunt innumera.

12. ὡς ἡγησόμενος αὐτῶν] Æque valet ac ὡς ἡγέμων αὐτῶν ἔσται. Cæterum, verba imperandi, &c. regunt genitivum. Vide Greek Exerc. p. 110. et p. 111.

13. Συνεζεύξατο δὲ τὸ ἑαυτοῦ ἅρμα τετράρρυμον] Angl. *And he yoked his own chariot with four poles.* — Zeunio facile assentior existimanti temones illos juxta se aptatos fuisse axi, qui quidem multo longior nostris fuit. Dalzell.

14. τοὺς δ' ἵππους—] *Equos autem curru junctos, totos æreis tegumentis instruxit.* Hutch. προβλήματα, tegumenta fuisse anteriorem equorum partem tegentia videntur. interpr. Poll. προσκεπάσματα — ὁπλίσματα.

1. ἐθελούσιος ὑφίσταμαι—] Ordo est: ἐθελούσιος ὑφίσταμαι ἔχειν τὴν τάξιν κατὰ πρόσωπον τῆς ἀντίας φάλαγγος. *Ultro in me accipio, ut hunc e regione phalangis adversæ locum obtineam.* Hutch. 44.

2. διακληροῦν αὐτούς.] *Eos sortiri jussit.*

3. καὶ ἔλαχεν Ἀβραδάτης ἧπερ ὑφίστατο.] *Et sortitus est Abradates uti ipse in se recipere statuerat.* ἧπερ, scil. τῇ ὁδῷ ᾗπερ. ἔλαχεν est 3. s. aor. 2. v. λαγχάνω, *sortior.*

4. ἐκοιμήθησαν] *Quieti se dabant.* κοιμάω, est *dormire facio,* κοιμάομαι, *dormio.*

5. σπονδὰς ποιησάμενοι.] *Quum libassent inter se,* uti plane signif. v. med. Dalzell.

6. ἐξωπλίζετο—] *Armabat se,* uti v. med. denotat paulo infra, ὥπλιζον—ἵππους, *armabant equos.*

44. 7. προμετωπιδίοις καὶ προστερνιδίοις·] *Frontalibus et pectoralibus.* Equos pariter ac equites tegumentis muniri solitos, quæ a partibus, quas tegebant, erant nominata, tradit *J. Pollux*, lib. I. 1. 10. HUTCH.

8. καὶ τοὺς μὲν μονίππους παραμηριδίοις—] Angl. *And the single horses with cuishes, and the chariot horses with side pieces.* Nescio annon hæc arma potius equitibus, tribuenda sint; nam τοὺς δ' ἐπὶ τοῖς ἅρμασι, vix bene de equis dici potest: præterea, equites qui Cyrum minorem stipabant, παραμηριδίοις armati sunt, uti noster tradit. Κῦρος δὲ, καὶ ἱππεῖς μετ' αὐτοῦ ἑξακόσιοι—ὡπλισμένοι θώραξι μεγάλοις, καὶ παραμηριδίοις.—Cyr. Exped.

9. ὥστε ἤστραπτε μὲν χαλκῷ, ἤνθει δὲ φοινικίσι πᾶσα ἡ στρατιά.] *Adeo ut totus exercitus ære fulgeret, et florido vestium punicearum colore niteret.* HUTCH. Sic noster, primum Artaxerxis exercitus aspectum describens, τάχα δὴ καὶ χαλκός τις ἤστραπτε. De Cyr. Exped.

10. ὃς ἐπιχώριος ἦν αὐτοῖς,] Angl. *Which was customary among them.*

11. ποδήρη, στολιδωτὸν τὰ κάτω,] Angl. *Reaching down to his feet, and hanging in folds at the bottom.* τὰ scil. κατὰ τὰ μέρη κάτω. στολιδωτὸς interpretatur Sturzius in Lex. Xenoph. *similis pallæ plicas habenti;* στολίδες enim sunt rugæ in vestium fimbriis ad ornatum.

12. καὶ λόφον ὑακινθινοβαφῆ.] *Et cristam hyacinthino colore tinctam.*

13. ταῦτα δὲ ἐποιήσατο,—] Hæc autem ipsa *facienda curaverat, clam viro mensura armorum ejus diligenter inita.* Tirones observent vim vocis mediæ ἐποιήσατο et ἐκμετρησαμένη. Non fecit, sed facienda curavit: non mensuram ipsa instituit, sed instituendam curavit.

45. 1. Μὰ Δί', ἔφη ἡ Πάνθεια, τόν γε πλείστου ἄξιον.] Recte interpretatur Hutchin. *Non profecto, ait Panthea, ornamento illo (conscisso) quod maximi pretii est.* Sed particula οὐ, quæ in sententiis hujusmodi semper invenitur, male abesse ante τόν γε mihi videtur: constructio est, Μὰ Δί' — [οὐ συνέκοψα] τόν γε [κόσμον] ἄξιον πλείστου.

2. καὶ λανθάνειν μὲν ἐπειρᾶτο,] Angl. *And though she tried to conceal it.*

3. ἐλευθεριώτατος,] Angl. *Very noble,* i. e. *He had a very handsome and a very noble appearance.* ἅτε καὶ τῆς φύσεως ὑπαρχούσης, *as being naturally so.*

4. λαβὼν δὲ παρὰ τοῦ ὑφηνιόχου τὰς ἡνίας,] Angl. *And taking from the groom the reins.* 45.

5. Ἀλλ' ὅτι μὲν,] Abundat ὅτι, more Atticorum. Zeunius.

6. καθ' ἓν ἕκαστον] *Singulatim.*

7. τὰ γὰρ ἔργα—] Ordo est: οἶμαι γὰρ τὰ ἔργα παρεσχῆσθαι σοι πιθανώτερα τῶν λόγων νῦν λεχθέντων. *Existimo enim facta tibi præbita esse magis ad tuam fidem faciendam, quam verba nunc prolata.*

8. ἐπόμνυμι σοι, τὴν ἐμὴν καὶ σὴν φιλίαν—] Ordo est: ἦ μὴν ἐγὼ ἐπόμνυμί σοι τὴν ἐμὴν καὶ σὴν φιλίαν, ἂν βούλεσθαι ἐπιέσασθαι γῆν κοινῇ μετὰ σοῦ γενομένου ἀγαθοῦ ἀνδρὸς, μᾶλλον ἢ ζῆν αἰσχυνομένη μετ' αἰσχυνομένου. Et sic doct. Dalzellius interpretatus est Anglice: *Verily I swear to thee by my friendship and thy own, that I would choose to enshrine myself in the earth in common with thee, if thou wert a brave and worthy man, rather than live, myself dishonoured, along with thee in dishonour.* ἐπιέσασθαι est inf. aor. 1. med. v. ἐπιέω, idem quod ἐπιέννυμι, *induo.* Observavit H. Stephanus. "poëtica quadam audacia ἐπιέσασθαι "γῆν, i. e. *induere terram*, qui terræ conditur, quam si "ea *amiciatur.*"

9. οὕτως ἐγὼ—] Ordo est: οὕτως ἐγὼ ἠξίωκα καί σε καὶ ἐμαυτὴν τῶν καλλίστων. idem est ac si dixisset, οἶμαι καὶ σε καὶ ἐμαυτὴν ἀξίους τῶν καλλίστων εἶναι. verbum ἀξιόω, *dignum censeo*, regit accusativum personæ cum genit. rei.

10. καὶ Κύρῳ δὲ δοκῶ] Ordo est: καὶ δοκῶ ἡμᾶς ὀφείλειν μεγάλην τινὰ χάριν Κύρῳ. Angl. *Besides, methinks we owe much thanks to Cyrus.*

11. ἐν ἀτίμῳ ὀνόματι.] Angl. *Under a disgraceful name.*

12. πρὸς δὲ,] Supple τούτοις, *præterea.* — ἀπέστη αὐτοῦ, i. e. ἔστη ἑαυτὸν ἀπ' αὐτοῦ, *defecit ab ipso.*

1. ἀγασθεὶς τοῖς λόγοις,—] Verbum ἀγάζομαι, *admiror*, 46. plerumque regit accusativum. Sic Cyr. II. 3. 8. ταῦτα δ' ἀγασθεὶς ὁ Κῦρος. — καὶ θιγὼν αὐτῆς τῆς κεφαλῆς, *et caput ejus tangens.* "Verba sensûs, excepto visu, plerumque regunt genitivum."

2. τοῦ ἡμᾶς τιμήσαντος] *Qui nobis honorem habuit.* Articulus τοῦ cum Κύρου concordat, et cum participio, loco relativi cum indicativo, struitur.

46. 3. οὐκ ἔχουσα ἡ Πάνθεια] Angl. *Panthea not having it in her power.* De hac potestate τοῦ ἔχω, vide Greek Exerc. p. 132. Note 4.

4. κατεφίλησε τὸν δίφρον.] *Eagerly kissed the seat.* κατὰ sæpe vim verbi auget.

5. καὶ τῷ μὲν προῄει ἤδη τὸ ἅρμα,] καὶ τῷ μὲν, scil. *Abradatæ.* προῄει est 3. sing. imp. Att. v. πρόειμι, *procedo.*

6. κατακλίναντες, κατεκάλυψαν τῇ σκηνῇ.] Angl. *And having caused her to lie down, they shut her up in the tent.* "Mea sententia ἡ σκηνὴ, *est pars currus coriis et* "*pellibus tecta. Hac scena* igitur eunuchi tegebant "mulierem, h. e, scenam totam antea rejectam nunc at"trahebant et demittebant." Zeunius.

7. ἐπλεονέκτουν μέντοι οἱ Αἰγύπτιοι καὶ πλήθει καὶ τοῖς ὅπλοις.] *Et Ægyptii sane, tam numero quam armis superiores erant.*

8. καὶ πρὸς τὸ ὠθεῖσθαι συνεργάζονται, πρὸς τοῖς ὤμοις οὖσαι.] Angl. *And assist in pushing, being close to the shoulders.* πρὸς regit accusativum articuli cum infinitivo. *Ad pellendum.*

9. Συγκλείσαντες οὖν τὰς ἀσπίδας] *Consertis igitur clypeis.*

47. 1. ἅτε ἐν ἄκραις ταῖς χερσὶ τὰ γέῤῥα ἔχοντες,] Angl. *As they held their shields at arms length.*

2. ἀλλ' ἐπὶ πόδα ἀνεχάζοντο] *Sed pedetentim cedebant.* ἐπὶ πόδα est *pedetentim.* Angl. *Upon their footsteps.*

3. καὶ οἱ ἐπὶ πᾶσι.] *Et ultimi omnium.* Angl. *And those in the rear.* De hac significatione ἐπὶ cum dativo, vide Gram. P. II. p. 65.

4. ἀλλ' ἀνατεταμένοι τὰς μαχαίρας] Angl. *But with drawn swords.* Vide ἀνατείνω.

5. ἐωσμένους] *Pulsos,* Attice pro ὠσμένους. v. ὤθω *pello.*

6. τῆς εἰς τὸ πρόσθεν προσόδου] Scil. ἀπὸ τῆς προσόδου εἰς τὸ πρόσθεν. Angl. *From the way in advance,* i. e. *from advancing.* Observandum articulum cum adverbio a præp. εἰς regi. εἰς τὸ πρόσθεν *ulterius.* Paulo infra, εἰς τὸ ὄπισθεν *retro, ad terga.*

7. παίουσιν ἀφορῶντας] *Aversos cædunt.* v. ἀφοράω.

8. σφαδάζων ἀποσείεται τὸν Κῦρον.] Angl. *Plunging throws Cyrus.* σφαδάζω, est *præ dolore furere et pedes varie jactare.*

9. Ἔνθα δὴ ἔγνω ἄν τις —] Ordo est: ἔνθα δή τις ἂν ἔγνω

ὅσου ἄξιον εἴη τὸ ἄρχοντα φιλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀρχομένων. *Tum perspicere potuisset aliquis, quanti sit æstimandum principem a sibi subjectis diligi.* HUTCH. 47.

10. καὶ προσπίπτοντες ἐμάχοντο· ἐώθουν, ἐωθοῦντο· ἔπαιον, ἐπαίοντο.] *Impetuque facto pugnabant; pellebant, pellebantur: feriebant, feriebantur.* Nullus hic particulis copulativis est locus: dimovet harum moras, ut incitato pugnantium furori accommodatam fundat orationem. Similis est verborum elegantia simul et celeritas. HUTCH. Cf. Homeri Il. ν'. 130.

> φράξαντες δόρυ δουρί, σάκος σάκεϊ προθελύμνῳ·
> ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ.

Vide etiam infra, —ἀνθρώπων, ἁρμάτων. φευγόντων, διωκόντων· κρατούντων, κρατουμένων. Sallustius autem felicissime omnium Apem Atticam imitatus est; Bell. Jug. 101. Tum spectaculum horribile campis patentibus: sequi, fugere, occidi, capi; equi, viri adflicti; ac multis vulneribus acceptis, neque fugere posse, neque quietem pati; niti modo, ac statim concidere: postremo omnia, qua visus erat, constrata telis, armis, cadaveribus: et inter ea humus infecta sanguine.

1. οὗτοι δὲ ἐπειδὴ ἠποροῦντο, κύκλῳ πάντοθεν ποιησάμενοι,] 48.
Angl. *But when they were reduced to straits, having formed themselves all round in a circle.*

2. ὅτι πρόσθεν θαμίζων ἐφ' ἡμᾶς,] *Quod antehac ad nos accedere solitus.* Vide θαμίζω.

3. ἐξέκλιναν,] Angl. *Gave way.* v. ἐκκλίνω.

4. ἀνελομένη τὸν νεκρὸν, καὶ —] *Mortuo sublato atque in harmamazam imposito.* v. ἀναιρέω et ἐντίθημι.

5. θήκην τῷ τελευτήσαντι,] Angl. *A tomb for the deceased.* θήκη est, *conditorium*, vel *sepulchrum* ubi mortuus deponitur: a τίθημι. Cæterum, τῷ τελευτήσαντι respondet ad Anglicanam locutionem, *the deceased*, τὸν βίον subaudito.

6. τὴν δὲ γυναῖκα λέγουσιν ὡς κάθηται χαμαί, κεκοσμηκυῖα οἷς εἶχε τὸν ἄνδρα,] τὴν δὲ — ὡς κάθηται, Græcismus pro λέγουσι δὲ ὡς ἡ γυνὴ κάθηται. — κεκοσμηκυῖα τὸν ἄνδρα [τοῖς κόσμοις] οἷς εἶχε, *Cum maritum ornasset,* [*ornamentis*] *quæ habuerit.* οἷς cum κόσμοις concordat in casu.

49. 1. ἐπαίσατο ἄρα τὸν μηρὸν] *Femur utique suum percussit*, quod dolentis signum erat. Tirones observent vim vocis mediæ ἐπαίσατο.

2. ἤλαυνεν ἐπὶ τὸ πάθος.] Angl. *He rode to the scene.* ἤλαυνεν scil. τὸν ἵππον.

3. ὅ,τι δύναιντο —] Ordo est: λαβόντας ὅ,τι δύναιντο καλὸν κόσμημα; *ut* secum *sumerent quam pulcherrimum ornamentum possent*; μεταδιώκειν, *et subsequerentur.*

4. ἐλαύνειν ὅποι ἂν αὐτὸν πυνθάνηται ὄντα,] ἐλαύνειν, scil. αὐτὰ; "ὅποι ἂν αὐτὸν πυνθάνηται ὄντα; Syntaxis Scriptoribus Græcis familiaris.—Pro αὐτὸν ὄντα, idioma Latinum postulat αὐτὸν εἶναι, *illum esse*: quod et Græcum fert." Dalzell. Cæterum ὅποι ἂν, subjunctivum postulat.

5. φεῦ, ὦ ἀγαθὴ καὶ πιστὴ ψυχὴ, οἴχῃ δὴ ἀπολίπων ἡμᾶς.] Observent tirones ἀπολίπων, non cum ψυχὴ in genere congrui, sed cum persona. Vide Greek Exerc. p. 62. R. 3.

6. καὶ ἡ χεὶρ τοῦ νεκροῦ ἐπηκολούθησεν.] Angl. *And the hand of the deceased came away.*

7. ὡς οἷόν τ' ἦν,] Angl. *As far as it was possible.*

8. τἆλλα τοι, ὦ Κῦρε, οὕτως ἔχει.] *Cetera etiam, Cyre, sic se habent.* τἆλλα contr. pro τὰ ἄλλα scil. μέρη. οὕτως ἔχει, supple ἑαυτά. Cæterum, τοι abundare videtur.

9. ἄξιος λόγου] *Dignus qui in numero habeatur* vel, *dignus æstimatione.*

10. οὗτος οὐ τοῦτο ἐνενόει ὅ,τι πείσοιτο, ἀλλὰ τί ἂν σοι ποιήσας χαρίσαιτο.] Angl. *He himself did not take this into his thought what he might suffer, but by what action he might gratify you.*

11. ἐγὼ δ' ἡ παρακελευομένη, ζῶσα παρακάθημαι] *Ego vero hortatrix ei viva adsideo.* Imago sane exquisita, uti observat Dalzellius, et ad commovendos affectus apprime accommodata!

12. παρῆν δὲ ὁ Γωβρύας —] Vide Greek Exercises, p. 100. Obs. 5. exemplum 2. et Observ.

50. 1. ἀξίως ὑμῶν] Adverbia regunt eundem casum quem adjectiva unde formantur.

2. ἐπισφαγήσεται αὐτῷ] *Immolabuntur ei.* scil. hostiæ. v. ἐπισφάττω vel ἐπισφάζω.

3. κὴ συστήσω ὅστις ἀποκομιεῖ σε] Angl. *And I will ap-*

point some one, who will conduct you. v. συνίστημι. Raro 50.
antecedens τινα ante ὅστις scribitur. ἀποκομιῶ Atticè pro ἀποκομίσω. v. ἀποκομίζω.

4. οὐ μή σε κρύψω] *Nequaquam te celabo.* Notandum est οὐ μὴ nunquam sibi subjunctivum aoristi primi, vel act. vel med. vocis adsciscere, sed passivæ: sæpe, ut in hoc loco, indicativum futuri: nonnunquam subj. aor. 2. act. et med. Vide Gramm. P. II. p. 80.

5. κατοικτείρων τήν τε γυναῖκα, οἵου ἀνδρὸς στέροιτο] i. e. ἕνεκα τοιούτου ἀνδρὸς οἵου στέροιτο.—Angl. *Pitying the lady on account of her being deprived of such a husband.* καὶ τὸν ἄνδρα ἕνεκα τοιαύτης γυναικὸς, οἵαν καταλιπὼν οὐκέτ' ὄψοιτο, *and the husband on account of such a wife as, having left, he should never see more.* στερέω regit accusat. et genit. στερέομαι, pass. genitivum.

6. ἀποστῆναι·] Supple ἑαυτοὺς, *secedere.* DALZELL.

7. τόνδε] scil. τὸν ἄνδρα. Hæc dicens ad corpus mariti digitum intendit.

8. περικαλύψαι αὐτήν τε καὶ τὸν ἄνδρα ἐν ἑνὶ ἱματίῳ.] Angl. *To wrap both her and her husband round in one garment.*

9. καὶ χαλεπαίνουσαν ἑώρα,] Angl. *And saw her getting angry.*

10. ἀκινάκην πάλαι παρεσκευασμένη] *Having sometime before provided herself with a scymitar.* παρεσκευασμένη. part. perf. pass. in sensu med.

11. ἐκπλαγεὶς,] *Mœrore perculsus.* ἐκπλαγεὶς, part. aor. 2. pass. v. ἐκπλήσσω.

12. σπασάμενοι κἀκεῖνοι τοὺς ἀκινάκας —ἑστηκότες.] Ordo est: καὶ ἐκεῖνοι σπασάμενοι τοὺς ἀκινάκας, ἀποσφάττονται, ἑστηκότες, οὗπερ [Πάνθεια] ἔταξεν αὐτούς. Angl. *They also having drawn their scymitars, stabbed themselves, standing where Panthea had posted them.* σπασάμενοι,—ἀποσφάττονται: Tirones observent vim vocis mediæ.

13. καὶ νῦν τὸ μνῆμα μέχρι τοῦ νῦν τῶν εὐνούχων κεχῶσθαι λέγεται·] "Vir accuratus, Thom. Hutchinson, legendum "conjicit; καὶ μὲν τὸ μνῆμα, &c." DALZELL. "Sensus "autem efficitur si deleveris τοῦ νῦν, *etiamnum monu-* "*mentum dicitur exstructum esse, quod pertineat usque ad* "*Eunuchos; h. e. ad locum eum, ubi Eunuchi se jugu-* "*larunt.*" ZEUNIUS. Pace Zeunii, μέχρι vel μέχρις nun-

quam regit per se genitivum quando locus designetur: Sic Anab. 6. 4. 19. ἐδίωξαν μεχρὶς εἰς τὸ στρατόπεδον. E. 4. 3. 5. ἐπορεύετο μεχρὶ πρὸς τὰ Βοιωτῶν ὄρια. A. 5. 5. 4. μέχρις ἐνταῦθα. Legendum cum Hutchinsono, censeo, καὶ μὲν, et retinendum τοῦ νῦν.

51. 1. ΣΚΗΠΤΟΥΧΩΝ.] Leunclavius se coram vidisse ait Constantinopoli ad portam Osmaneam Eunuchos in illius Sultani seraio, vere *sceptuchos* sive *sceptrigeros* esse, more de Persis hoc antiquissimo a Turcis usurpato. Gestant enim sceptra, quæ dignitatis et officiorum insignia sunt, ut apud Romanos, fasces, apud Græcos imperatores Christianos recentiores, baculi, qui lingua Græcorum σκήπτρων appellationem habent. HUTCH.

2. καὶ τούτων μὲν, ᾗ εἰκὸς, ἐπεμελήθη,] Ordo est: καὶ ἐπεμελήθη τούτων ἐν τῇ ὁδῷ ἐν ᾗ εἰκὸς ἦν ἐπιμεληθῆναι. Et *horum quidem, ceu par erat, ei curæ fuit.* v. ἐπιμέλομαι.

NOTÆ IN LUCIANUM.

52. 1. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΙ ΝΕΚΡΩΝ] Hoc est—LUCIANI DIALOGI MORTUORUM. Ortus est LUCIANUS Samosatâ, urbe Syriæ: unde Samosatensis cognomen adeptus est. Floruisse dicitur circiter annum Christi 164. sub Imperatore Marco Antonino. Primùm sculpturæ opificio, quippe humili loco natus, operam dedit. Dein ad studia liberalia se contulit, et postquam Antiochiæ, per aliquod tempus, causas egisset, magnam eloquentiæ laudem in itineribus per Gallias, Macedoniam, Ioniam atque Achaiam à se factis, acquisivit. Tandem artis causidici pertæsus, ad studium philosophiæ se dedidit. Denique, sub Imperatore Marco Antonino, actuarius seu graphiarius fuit in Ægypto. Erat ille quidem vir "nullius addictus jurare in verba Magistri." Deorum non minus quam hominum irrisor, magnum sibi, dum vivebat, odium ac invidiam peperit. Sed salibus ejus, quos in deos ethnicorum profudit, utcunque suis temporibus tanquam impii à quibusdam bonis hominibus haberi potuissent, nihil impedit quo minus nos hodiern

delectemur. Quare optimi magistri selecta quædam ex 52.
ejus Dialogis manibus juventutis ingenuæ terenda, magno cum fructu, jampridem proponere consueverunt. Nam—" Tantum obtinet in dicendo gratiæ, [Verba " sunt Erasmi] tantum in inveniendo felicitatis, tantum " in jocando lepôris, in mordendo aceti, sic titillat allu-" sionibus, sic seria nugis, nugas seriis miscet: sic ri-" dens vera dicit, vera dicendo ridet; sic hominum mo-" res, affectus, studia, quasi penicillo depingit: neque le-" genda, sed planè spectanda oculis exponit, ut nulla co-" mœdia, nulla satyra cum hujus *Dialogis* conferri debeat, " seu voluptatem spectes, seu spectes utilitatem." [Epist. Lib. 29. Ep. 5.] Permulta scripsit, quæ tamen quo minus hic loci recenseamus impedit instituti nostri brevitas. Lectorem interea ad sequentes Editiones relegare visum est. LUCIANI Samosatensis opera cum nova versione Tiberii Hemsterhusii et J. Matthiæ Gesneri, Græcis scholiis, ac notis variorum, ac præcipuè, Mosis Solani et J. M. Gesneri. Curantibus Tib. Hemsterhusio et Joan. Friderico Reitzio. 3. tom. Amst. 1743, in 4to. [Quæ nuper repetita sunt Biponti, in 8vo.] Adjectus est tom. 4. qui Indicem complectitur, à Car. Conr. Reitzio. Traj. ad Rhen. 1746, in 4to.

2. Τοῦτο ἐκεῖνο τὸ τῆς παροιμίας,] i. e. Τοῦτό ἐστι τὸ ἐκεῖνο πρᾶγμα τῆς παροιμίας, Angl. *This is the very thing of the proverb—This is the old saying verified—*

3. Ὁ νεβρὸς τὸν λέοντα—] Supple ἐνίκησε—vel tale quid. *Hinnulus leonem* devicit. Nimirum inducitur *Cnemon* apud inferos, recens mortuus et secum colloquens; quem statim interpellat, ei obviam factus, *Damippus.* Hi enim dialogi, siqui alii, δραματικώτατοι sunt, et in quibus verba ad personas colloquentium mirè sunt adaptata.

4. Τί—] Ut Latini *quid?* dicunt pro eo quod est *ob quid* vel *propter quid?* Sic Græci τί; *pro* διὰ τί; *propter quid? quapropter? quare? cur?*

5. ὅ,τι—] i. e. δι' ὅ,τι—*quare*—&c. citra interrogationem. Ὅ, τι sic scribitur ut distinguatur ab ὅτι, conjunct. *quod.* Vid. librum nuper editum cui titulus—Ἔπεα πτερόεντα, or, The Diversions of Purley: auctore *Joan. Horne Tooke.* A. M. ch. VI.

52. 6. καταλέλοιπα,] Angl. *I have left for myself*—uti planè indicat. perf. med. v. καταλείπω.

7. κατασοφισθεὶς—] Angl. *Over-reached*—v. κατασοφίζω.

8. οὓς ἐβουλόμην ἂν—] i. e. ἐκείνους οὓς, &c. Angl. *Those whom I should have wished.*—v. ἄν.

9. σχεῖν τἀμὰ,] i. e. σχεῖν τὰ ἐμὰ χρήματα. v. ἔχω.

10. ἐπὶ θανάτῳ·] Angl. *Reckoning* UPON—*counting* UPON *his death*—*in hopes of his death*—nam eam esse significationem præpositionis ἐπὶ, quando regit dat. ostendunt multi apud Græcos scriptores loci.

11. προσίετο.] *admittebat.* v. προσίημι.

12. θέσθαι διαθήκας ἐς τὸ φανερὸν,] *Proferre meum testamentum in publicum*—

13. καταλέλοιπα τἀμὰ πάντα] i. e. πάντα τὰ ἐμὰ χρήματα.

14. ζηλώσειε,] Ion. aor. 1. opt. act. pro ζηλώσαιμι—αις—αι, &c. dicunt Attici, Iones et Æoles ζηλώσεια—ας—ε, &c. * Tantum in 2 et 3 singulari, et 3 plurali. v. ζηλόω.

15. τὰ αὐτὰ πράξειε.] τὰ αὐτὰ—*eadem*— v. αὔτος πράξειε, pro πράξαι.—3. s. aor. 1. opt. act. verbi πράσσω, *facio.* * Vid. not. quæ proximè præcedit.

16. ἐκεῖνος;] Supple ἐποίησε—

17. ἐνέγραψε—] *inscripsit*—v. ἐγγράφω. * i. e. ἔγραψε ἐν ταῖς διαθήκαις ἑαυτοῦ.

53. 1. οἶδα—] *novi*— perf. m. verbi εἰδέω, quod vide.

2. ἀπέθανον,] *mortuus sum.* v. ἀποθνήσκω.

3. μοι ἐπιπεσόντος·] Angl. *Having fallen upon me*—v. ἐπιπίπτω.

4. —τῷ δελέατι συγκατασπάσας.] i. e. κατασπάσας—σὺν τῷ δελέατι. v. δέλεαρ.

5. Οὐ μόνον,] supple τὸ ἄγκιστρον τῷ δελέατι συγκατασπάσας.

6. αὐτόν σε—] σεαυτὸν, *Teipsum.*

7. συντέθεικας.] v. συντίθημι.

8. Εοίκα·] Angl. *Methinks so.* v. εἴκω.

9. Ποῦ δὲ οἱ καλοί εἰσιν—] Angl. *But Mercury! where are the handsome men, and the handsome women?* Pergit Menippus, in scenam inductus, quasi continuans colloquium jampridem cum Mercurio institutum, quod quidem vocula δὲ planè demonstrat. De qua particulâ vid. ingeniosam Dissertationem Grammaticam, quæ aucto-

rem habet virum eruditissimum Joan. Hunter, LL. D. 58.
Litt. Hum. Prof. in Acad. Andreapolitanâ. Extat in *The Transactions of the Royal Society of Edinburgh.* Vol. I. p. 113. LIT. CL.

10. ξενάγησον—] **duc me qui advena sum* v. ξεναγέω.

11. Οὐ σχολὴ—] supple ἐστι.

12. Μένιππε.] Menippus, qui primas partes in multis Luciani dialogis sustinet, Cynicus erat philosophus. Hi autem philosophî sic dicti sunt à κυων, *canis*, propter acerbum et mordacem eorum sermonem: ad quam rem Lucianus sæpissimè alludit.

13. πλὴν, κατ' ἐκεῖνο αὐτό.] *Veruntamen, propter illam ipsam rem,*—post αὐτὸ subintellige πρᾶγμα.

14. ὡς ἐπὶ τὰ δεξιὰ,—] supple μέρη, *tanquam ad dextram*—

15. Ὑάκινθος—] Hyacinthus puer fuit formosissimus, ab Apolline adamatus, quem cum ille imprudens disco necâsset in florem rubrum vertit, qui etiam vocatur *Hyacinthus.* LEEDES. Vide Ovid. Met. Lib. 10. Fab. 5.

16. ὁ Νάρκισσος,] Narcissus Cephisi fluminis ex Lyriope Nympha filius, fuit admodum formosus, qui cum à multis nymphis amaretur, et omnes superbè contemneret tandem cum se in fonte conspicatus esset, suâ ipsius formâ captus contabuit, et in florem purpureum mutatus est. *Id.*

17. Νιρεύς.] De Nireo ita cecinit Homerus:

Νιρεὺς Ἀγλαΐης θ' υἱὸς, Χαρόποιό τ' ἄνακτος,
Νιρεὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε,
Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα·
Ἀλλ' ἀλαπαδνὸς ἔην,—— Iliad. β', 673.

Nireus Aglaïæque filius, Charopique regis,
Nireus, qui formosissimus vir ad Ilium venit,
Cæterorum Danaorum, post laudatissimum Pelidem:
Sed imbellis erat,——

Vide ad locum virum doctissimum Sam. Clarke.

18. Ἀχιλλεὺς,] Achilles Pelei filius, nepos Æaci; et mater ejus erat Thetis dea maris: fortissimus et pul-

53. cherrimus omnium Græcorum sui ævi; de cujus irâ tam præclarè cecinit Homerus in Iliade.

19. Τυρὼ,] Tyro Heroina celeberrima, filia Salmoneï, à Neptuno stuprata. Vide Hom. Odyss. λ', 234.

20. Ἑλένη,] Helena, omnium fœminarum sui ævi formosissima, uxor Menelai, quam Paris, unus natorum Priami, rapuit; quæ res causa erat belli Trojani celeberrimi. Vide Hom. Iliad. passim.

21. Λήδα,] Leda fuit Tyndari regis conjux, cum qua Jupiter in forma cygni concubuit, et illa duo ova protulit, ex quorum una nati sunt Pollux et Helena, ex altero Castor et Clytæmnestra. Leedes. Homerus autem hoc commentum ridiculum de Jove in cygnum mutato, &c. ignorâsse videtur.

22. κάλλη] hîc ponit κάλλη, *formas*, pro eo quod est καλοὺς, *formosos*. Eodem modo nos vernacule—*Beauties*.

23. τῶν σαρκῶν γυμνὰ] *Carne carentia*. *adjectiva quæ inopiam, &c. denotant, genitivum adsciscunt.

24. ἐκεῖνά ἐστιν, ἃ——] Neutrum plurale, &c.

25. ἔοικας—] *videris*—v. εἴκω.

26. δεῖξον—] v. δεικνύμι.

27. διαγνοίην—] v. διαγινώσκω.

28. Τουτὶ—] Att. pro τοῦτο.

29. αἱ χίλιαι νῆες] *Græci nonnunquam χίλιοι et μύριοι pro magno quodam et indefinito numero adhibent. cf. Homer. Il. ά, 2.—ἣ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγεα θῆκε. νῆες, nom. plur. Ion. à ναῦς, quod vide.

30. ἐπληρώθησαν—] v. πληρόω.

31. ἔπεσον] v. πίπτω.

32. ἀνάστατοι γεγόνασιν] *Funditus eversæ sunt*. vide γίνομαι.

33. ζῶσαν] pro ζαούσαν, à ζάω, quod vide.

34. ἔφης γὰρ ἂν καὶ σὺ] *Etenim tute diceres*. v. ἄν.

35. Τοιῇδ'] Versus Homericus. Vide Iliad. γ', 156. ubi exhibentur seniores etiam Trojanorum principes admirantes pulchritudinem tam exquisitæ mulieris, hisce verbis,———

Οὐ νέμεσις Τρῶας καὶ ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς
Τοιῇδ' ἀμφὶ,—κ. τ. λ.

Non est indignè ferendum Trojanos et bene-ocreatos Achivos
Tali de muliere longum tempus dolores pati.

Ad quem locum ita Quinctilianus—" Non putant indig-" num Trojani principes Graios Trojanosque propter " Helenæ speciem tot mala, tanto temporis spatio sus-" tinere: quænam igitur illa forma credenda est?" Inst. Orat. VIII. c. 4.

1. ἀποβεβληκότα τὴν βαφὴν] * Angl. *Having lost its* 54.
hue. v. ἀποβάλλω.

2. δόξει,] Neutrum plurale, &c. v. δοκέω.

3. εἰ μὴ συνίεσαν—] ποιοῦντες. *quod non intelligerent*—vel —*non intellexisse se laborare*— " εἰ μὴ nonnunquam " ponitur pro ὅτι, *quod non*." Zeunius apud *Vigerum*. [p. 494.] Participium sæpè ponitur post verbum—συνίεσαν ποιοῦντες, *intelligebant se laborare*: παύομαι λέγων, *desino loqui*: &c. *ῥᾳδίως ἀπανθοῦντος, *facile florem amittente*; v. ἀπανθέω.

4. συμφιλοσοφεῖν σοι] i. e. φιλοσοφεῖν σὺν σοί, *philosophari tecum*.

5. ἐπιλεξάμενος] Angl. *Having chosen for thyself*—v. ἐπιλέγω.

6. μετελεύσομαι—] v. μετέρχομαι.

7. Ἀπόδος] *δίδωμι signif. simpliciter *do*. ἀποδίδωμι, *reddo alteri quod ei debetur, solvo*.

8. ἥδιον.] supple ἢ σιγᾶν, *quam tacere*. v. ἡδύς.

9. ἀνθ' ὧν σε διεπορθμευσάμην.] i. e. τὰ πορθμεῖα ἀνθ' ὧν—Angl. *The fare for which I ferried thee over*.

10. οὐκ ἂν λάβοις παρὰ τοῦ μὴ ἔχοντος.] Angl. *Thou couldst not take from one who has nothing*. ὁ ἔχων, *he who has*. Gen. τοῦ ἔχοντος. v. λαμβάνω.

11. τις,] supple ἐστι.

12. ἔχω.] ὀβολὸν scil.

13. νὴ τὸν Πλούτωνα.] scil. per Plutonem jurare condecuit personam Charontis.

14. ἀποδῷς.] aor. 2. subj. verbi ἀποδίδωμι, quod vide.

15. Κἀγὼ τῷ ξύλῳ—] Constructio est: κἀγὼ πατάξας τῷ ξύλῳ διαλύσω τὸ κρανίον σου. v. πατάσσω.

16. ἴσῃ πεπλευκώς] *Sæpe adhibent Græci participium perfecti omnium vocum cum indicativo cujusvis tem-

54. poris. v. εἰμὶ, *sum*. Vide Greek Exerc. p. 16. Ceterum, πεπλευκὼς τοσοῦτον πλοῦν; verbum et suum cognatum nomen, quod, quanquam verbum intransitivum sequitur, in accusativo poni debet.

17. ἀποδότω,] v. ἀποδίδωμι.

18. Νὴ Δία ὀναίμην,—] Angl. *By Jupiter I should be a great gainer*—ὀναίμην, præs. opt. med. verbi ὄνημι, quod vide.

19. εἰ μέλλω γε καὶ ὑπερεκτίνειν τῶν νεκρῶν.] i. e. εἰ γε μέλλω ἐκτίνειν καὶ ὑπὲρ τῶν νεκρῶν.

20. οὐκ ἀποστήσομαί σου.] i. e. οὐ στήσομαι ἀπό σου, Angl. *I won't set myself away from thee—I won't quit thee.* v. ἀφίστημι.

21. ὅ γε μὴ ἔχω,] i. e. τὸ πρᾶγμα ὅ, &c.

22. ᾔδεις—] ᾔδειν—εις—ει, Att. et per sync. pro εἰδήκειν, &c. *noveram*. v. εἰδέω.

23. δέον;] supple ἦν. δέον, part. v. δεῖ.

24. ἐχρῆν—] *oportebat*. v. χρὴ.

55. 1. ἀποθανῶν;] v. ἀποθνήσκω.

2. πεπλευκέναι;] v. πλέω. αὐχήσεις πεπλευκέναι, *gloriaberis te navigâsse*. Quum infinitivus post verbum refertur ad personam verbi, Græcum Idioma accusativum ante verbum non postulat. *Vide Greek Exerc. p. 152. Tum autem accusativum postulat cum relatio exprimitur quæ non est ad personam verbi. Sic αὐχήσεις ἐκεῖνον πεπλευκέναι, *gloriaberis illum navigâsse*, &c.

3. ἤντλησα,] v. ἀντλέω.

4. τῆς κώπης ἐπιλαβόμην,] *remum prehendebam*. "Ver-" ba sensus." &c.

5. ταῦτα—] supple τὰ πράγματά ἐστι. Vide supra ad p. 67. n. 2.

6. Θέμις—] supple ἔστι. v. Θέμις.

7. προσλάβω] ἵνα—προσλάβω, *ut accipiam*. ἵνα subjunctivum postulat. v. προσλαμβάνω.

8. Δεῖξον—] v. δείκνυμι.

9. Θέρμους,] *Gonsol. de Salas* observavit [ad *Petron.* " cap. 14.] lupinos olim vilissimum fuisse pauperum ci" barium, Cynicorum verò adeo creberrimum, ut vix " unquam à Cynici perâ abesse lupinos contingeret."

10. Ἑκάτης τὸ δεῖπνον.] *Hecate* diva erat triformis, *Diana* in terras, *Luna* apud superos, et *Proserpina* apud

inferos. De cœnis quas olim illi offerebant, vide *Potteri* Archæol. B. 2. Chap. 20. 55.

11. ἤγαγες;] reduplic. pro ἦγες. v. ἄγω.

12. τῶν ἐπιόντων—] * Regitur a præp. κατὰ in compos. Hic consultò usurpâsse videtur Lucianus tam multa vocabula in ων desinentia, ut magis essent ridicula quæ hic profert de Menippo "portitor ille Charon." Quo modo et Terentius—*Tædet quotidianarum harum formarum.* Eun. Act. II. Scen. 3. * et Cicero apud Juvenal. Sat. X. 122. *O fortunatam natam me consule Romam.*

13. διαπόρθμευσας;] v. διαπορθμεύω.

14. κοὐδενὸς—] pro καὶ οὐδενὸς—μέλει regit. et dat. et genit.

15. ἄν σε λάβω ποτέ.—] Angl. *If ever I catch thee*—ἂν pro ἐὰν, *si.*—δὶς δὲ οὐκ ἂν λάβοις, —*but it shall not be in thy power to catch me a second time.* Posterior ἂν particula est potentialis, quam vide.

16. Οὐ φέρομεν.] Angl. *It is not in our power to suffer*—

17. τουτονὶ] Att. pro τοῦτον.

18. παροικοῦντα] i. e. οἰκοῦντα παρ' ἡμᾶς. v. παροικέω.

19. * Τί δ' ὑμᾶς δεινὸν ἐργάζεται,] *Quid gravius vobis facit*—ἐργάζεται regit duplicem accusativum.

20. τῶν ἄνω] i. e. τῶν ἐκείνων πραγμάτων ὄντων ἄνω.

21. Μίδας] Midas rex stolidissimus, qui ut omnia quæ tangeret aurum fierent oravit, nec stultitiam suam intellexit, donec, impetrato suo desiderio, cibus etiam aurum factus est; quo incommodo ut liberaretur, in Pactolo se lavare jussus est, unde isti fluvio arena aurea existeret. Eidem, cum in certamine musico inter Pana et Apollinem, victoriam ab Apolline, cæteris dissentientibus, adjudicâsset, deus iratus par asini aurium capiti affixit.

22. οὑτοσὶ] Att. pro οὗτος. supple μεμνημένος.

23. Σαρδανάπαλος] Sardanapalus fuit ultimus Assyriorum rex, homo longè omnium molissimus. De eo vid. Justini Hist. Lib. I. et Juvenal. Sat. X. sub finem.

1. ἐγὼ δὲ] Crœsus rex Lydiæ, qui adeo erat dives, 56.
ut *Crœsi Divitiæ* in proverbium abierint. De colloquio ejus cum Solone, vid. Coll. Gr. Maj. propè initium.

2. Τί—] i. e. διά τι; *cur?*

56. 3. * μισῶ γὰρ αὐτοὺς ἀγεννεῖς καὶ ὀλεθρίους ὄντας.] Angl. *For I hate them, mean wretches as they are.*

4. οὐκ ἀπέχρησε—] *non satis fuit.* v. ἀποχρῶ.

5. μέμνηνται,—] *recordantur*—nam tempus est quod ritè vocatur *præsens-perfectum.* v. μνάομαι.

6. περιέχονται τῶν ἄνω.] i. e. ἔχονται περὶ τῶν πραγμάτων ὄντα ἄνω. Angl. ad verbum, *they hold themselves about the things above.* i. e. *they eagerly employ their thoughts about the things in the regions above.*

7. χαίρω—ἀνιῶν—] Angl. *I delight in vexing*—Vide supra ad p. 71. n. 12.

8. λυποῦνται γὰρ—στερούμενοι,—] Angl. they are *distressed in being bereaved*— Vide supra ad p. 71. n. 12.] v. λυπέω, et στερέω.

9. * ὁμόψηφος ἂν ταῖς τούτων στεναγμοῖς.] *Qui calculum adjicias eorum suspiriis?*

10. * στασιάζειν ὑμᾶς] *Vos dissidere.*

11. ὡς οὐδὲ παυσομένου μου·] Notandus est elegans iste usus particulæ ὡς cum participio: quod enim Latini exprimunt per præteritum vel futurum infinitivi præcedente accusativo, Græci efferunt per participium aoristi aut futuri præcedente ὡς cum genitivo absolutè sumto. Vigerus. οὕτω γιγνώσκετε ὡς οὐδὲ παυσομένου μου, *sic scitote me nunquam desiturum.*———

12. ἴητε,—] v. εἶμι, *eo.* aor. 2. subj.

13. Ταῦτα οὐχ ὕβρις;] supple ἐστι. "Attica loquendi "formula gravem indignationem continens.—Terentius "expressit, *quid est, si hoc non contumeliâ'st?* [Andr. "A. I. Sc. 5.] *Nam isthæc quidem contumelia est:*" [Heautont. A. III. Sc. 3.] Hemsterhus.

14. * προσκυνεῖσθαι ἀξιοῦντες,] *dignos qui adoremini censentes.* Vide supra ad p. 3. n. 16.

15. ἐντρυφῶντες,] v. ἐντρυφάω.

16. ἀφῃρημένοι.] Angl. *bereaved.* v. ἀφαιρέω.

17. Πολλῶν γε—καὶ μεγάλων κτημάτων] supple ἐγὼ ἀφῄρημαι. et sic in cæteris.

18. τὸ ΓΝΩΘΙ ΣΑΥΤΟΝ—] illud nosce teipsum: dictum scilicet seu *Thaletis* Milesii, sive *Chilonis* Lacedæmonii, unius è septem Sapientibus, quod, uti cecinit Juvenalis—*è cœlo descendit.* Sat. XI. 27. * Angl. *Frequently repeating the maxim "know thyself."*

19. ἐπᾴσομαι ὑμῖν] Angl. *Will make it my song to you.* v. ἐπᾴδω.

20. πρέπει γὰρ ἂν—ἐπᾳδόμενον] *deceret enim adcantari* —Vide supra ad p. 74. n. 2.

1. ἐγὼ μὲν γὰρ—] Constructio est: γὰρ οἶσθα μὲν ὅτι 57.
ἐγὼ, παράσιτος ὢν Δεινίου, ἐμφαγὼν πλέον τοῦ ἱκανοῦ ἀπεπνίγην, Angl. *For indeed you know that I, being a parasite of Dinias, and, having gormandized more than enough, was choked.* πλέον τοῦ ἱκανοῦ—Comparativus gradus habet post se genitivum. v. ἀποπνίγω. οἶσθα est per sync. pro οἴδασθα. quod est Æolicè pro οἶδας, 2. s. perf. ind. med. verbi εἴδω, *scio*, quod vide.

2. τὸ δ' ἐμὸν—] supple πρᾶγμα, vel πάθος, Angl. *My affair—my death—*

3. οἶσθα γὰρ καὶ σύ που Πτοιόδωρον τὸν γέροντα·] Particula γὰρ, *nam*, ut in hac sententiâ, sæpè refertur, non ad id quod proximè præcedit, sed ad id quod reticetur, sic —" Nihil opus est ut te longo sermone morer"—ΓΑΡ καὶ σύ που οἶσθα—Nam *et tu forsan nôsti Ptœodorum illum senem.* [Vide virum accutissimum *Sam. Clarke* ad Hom. Iliad. passim.] De που enclitico ita disserit *Zeunius* apud *Vigerum*—" Που encliticum, h. e. quod non " circumflectitur, nunquam planè otiosum est putan- " dum; sed significat 1. locum vagum, nec definitum: " 2. ex significatione loci vagi et incerti nascitur usus " στοχαστικὸς, ut omnino dicatur de *re non satis certa ac* " *definita*, nempè *fortassis*, et serviat modestiæ et cau- " tioni dicentis." VIGER. *Idiotism. Gr.* Edit. 1777, p. 433.

4. Τὸν ἄτεκνον, τὸν πλούσιον,] scil. Ptœodorum.

5. ᾧ σε τὰ πολλὰ ᾔδειν συνόντα;] ᾧ regitur à σὺν in comp. τὰ πολλὰ, *plerumque.* Neutrum genus adjectivorum tum in sing. tum in plur. num. et cum artic. et sine artic. sæpissimè usurpatur adverbialiter. ᾔδειν. Att. et per sync. pro ᾐδήκειν.. Vide supra ad 72. n. 13.

6. ὑπισχνούμενος ἐπ' ἐμοὶ τεθνήξεσθαι.] Angl. *Promising to myself that he would die in my favour.* ἐπ' ἐμοὶ, *penes me. depending upon me* for his heir. sic enim ἐπὶ sæpè sign. quando regit dat. v. ὑπισχνέομαι, et τεθνήκω. * Fortasse τεθνήξεσθαι est, quod vulgo dicitur, inf. paulo post futuri temporis: scil. Ionicè pro θνήξεσθαι.

57. 7. τὸ πρᾶγμα ἐς μήκιστον ἐπεγίνετο,] supple χρόνον. v. μάκρος, et ἐπιγίνομαι. * Angl. *Was protracted to a very long period.*

8. ὑπὲρ τὸν Τιθωνὸν ὁ γέρων ἔζη.] Angl. *And the old man was living beyond* the age of *Tithonus.* Tithonus autem filius erat Laomedontis regis, pulcherrimus sui ævi, et dilectus ab Aurorâ: à qua, quum ei copiam fecisset ut quodcunque sibi placuerit peteret, eum petiisse ferunt immortalitatem, sed oblitum esse simul petere perpetuam juventutem; senem autem factum in *cicadam* ab amicâ suâ, seipso rogante, mutatum esse.

9. ἐξεῦρον.] v. ἐξευρίσκω.

10. ἀνέπεισα] v. ἀναπείθω.

11. ἐπειδὰν τάχιστα—] *simulatque*—ἐπειδὰν construitur cum subjunct.

12. πίνει δ' ἐπιεικῶς,] hîc ironicè dictum, Angl. *he drinks moderately, pretty freely.*

13. ζωρότερον] Angl. *of a more potent* or *efficacious sort.* v. ζωρός.

14. ἐπωμοσάμην ἀφήσειν—] *juravi me manumissurum*— v. ἐπομνύμι, et ἀφίημι. Vide supra ad p. 72. n. 17.

15. τὴν μὲν—τὴν δὲ—] Angl. *the one—the other.*

16. σφαλεὶς] v. σφάλλω, *supplanto.*

17. μάλα ἐκτάδην ἐκείμην—] Angl. *lay extended at my full length.*—v. κεῖμαι. * ὑποβολιμαῖος ἀντ' ἐκείνου νεκρὸς· Angl. *a corpse substituted instead of him.*

18. τί τοῦτο;] supple ἐστι, *quid hoc est?*

19. Ἀστεῖα γὰρ—πέπονθας.] γὰρ refertur ad id quod reticetur— "Nequeo quin rideam" *passus es* ENIM *lepida.* [*Vide supra ad p. 74. n. 2.] v. πάσχω.

20. τί πρὸς ταῦτα;] supple ἐποίησε—

58. 1. ὑπεταράχθη πρὸς τὸ αἰφνίδιον.] supple πάθος—Angl. *he was somewhat alarmed at the sudden catastrophe.* v. ὑποταράσσω. *Ceterum, ὑπὸ in compositione, sæpe minuit vim verbi.

2. συνεὶς,] v. συνίημι.

3. ἐγέλα καὶ αὐτὸς οἷά γε ὁ οἰνοχόος εἰργασται.] οἷα, i. e. διὰ τοιαῦτα πράγματα οἷα— Angl. *he himself laughed on account of what the cupbearer had done: the trick the cupbearer had played.* v. γελάω, et ἐργάζομαι.

4. Πλὴν ἀλλ' οὐδὲ σὲ τὴν ἐπίτομον ἐχρῆν τραπέσθαι.] τὴν ἐπί- 58.
τομον, supple ὁδόν. *Veruntamen neque te oportebat ad istum compendiariam viam te convertere.* v. τρέπω.

5. ἧκε γάρ ἄν σοι—] Supple ὁ κλῆρος. *venisset enim tibi hæreditas.*

6. διὰ τῆς λεωφόρου·] supple ὁδοῦ. Angl. *by the high road—in common course.* v. ἀσφαλὴς, et λεωφορος.

7. μὴ ὑπερίδητε] *Ne contemnatis*; v. ὑπερειδω.

8. ἢ τίς ὢν τυγχάνεις :] Angl. *or who mayest thou happen to be?* Nam τυγχάνω cum participio conjunctum quandam *fortuiti* significationem involvit. Sic, τυγχάνω ὢν, *I happen to be* : ἐτυγχάνομεν περιπατοῦντες, *we were by chance walking*. Ceb. Tab. ad init.] v. τυγχάνω.

9. ὁ Ἰφίκλου,—] i. e. ὁ υἱὸς Ἰφίκλου, Φυλάκιος, A Phylace urbe Phthiotidis non procul à Thebis, quæ tamen inter fines Thessaliæ; unde nonnunquam apud hunc auctorem *Thessalus* vocatur Protesilaus. LEEDES.

10. τῶν ἐπ' Ἰλίῳ·] supple ὄντων,—*eorum qui ad Ilium erant.*

11. ἀφεθεὶς πρὸς ὀλίγον,—] supple χρόνον —*dimissus ad breve tempus.* v. ἀφίημι.

12. ἀναβιῶναι—] v. ἀναβιόω, vel ἀναβίωμι.

13. τύχῃ·] aor. 2. subj. act. verbi τυγχάνω, quod vide.

14. οὐ τοῦ ζῆν—ἐρῶ ἔγωγε,] *non amore vivendi ego teneor.* Quanquam ἐράω, *amo*, paulò supra habet post se substantivum cognatum in casu accusativo, Τοῦτον τὸν ἔρωτα—νεκροὶ ἐρῶσι· *hunc amorem mortui amant*, (quæ structura non infrequens est tum apud Græcos tum apud Latinos scriptores, ut *errare errorem*, et similia) idem tamen verbum ἐράω utpote verbum affectûs, hic rectè construitur cum genitivo; nam τοῦ ζῆν est à nominativo τὸ ζῆν et infinitivus modus cum articulo sæpissimè apud Græcos supplet vicem nominis vel Latinorum gerundii. Nisi mavis: οὐ [ἕνεκα] τοῦ ζῆν—ἐρῶ ἔγωγε [τοῦτον τὸν ἔρωτα, ἕνεκα] δὲ τῆς γυναικός—Cæterùm ζῆν est contractè pro ζάειν, à ζάω, *vivo*; et ἐρῶ, pro ἐράω, *amo*. Vide infra ad p. 78. n. 1.

15. ᾠχόμην ἀποπλέων] Verbum οἴχομαι, *abeo, proficiscor*, &c. sæpè invenitur hoc modo cum participio conjunctum; nec abundat, ut quidam putant, [adeo ut ᾠχόμην ἀποπλέων, *abibam navigans*, idem sic ac ἀπέπλεον, *vela dabam*; et ᾠχόμην ἀπιὼν, *abibam discedens*, idem sit

58. ac ἀπῄειν, *discedebam*, &c.] sed οἴχομαι, cum participiis hoc modo conjunctum, quandam celeritatis vim involvit: Significat igitur ᾠχόμην ἀποπλέων, *extemplo vela dabam*, vel, ut rectè Hemsterhusius et Gesnerus, *conscensâ navi me proripui.*

16. κἂν πρὸς ὀλίγον ὀφθεὶς αὐτῇ—] i. e. ὀφθεὶς αὐτῇ καὶ ἐὰν ᾖ πρὸς ὀλίγον χρόνον, Angl. *after being seen by her, even if it were for a short time.* Ubi notandum verbum ὄπτομαι, *video*, quanquam sit deponens, passivè tamen usurpari in aor. 1. part. et ὀφθεὶς αὐτῇ, *visus illi*, elegantius esse, et Græcè, et Latinè, quam ὀφθεὶς ὑπ᾽ αὐτῆς, *visus ab illâ.*

17. καὶ μάλα, ὦ δέσποτα·—] Angl. *yes, my Liege, and that copiously :* τὸ δὲ πρᾶγμα ὑπέρογκον ἦν. *but my disaster was beyond its power :* quomodo et loquitur Cicero—*gravior erat, quam ut hausta Lethes aqua potuerit extingui.* [Off. III. 35.] "Ὑπέρογκα sane dicuntur à Græcis "propriè, quæ molem magnitudinis enormem habent, "atque immoderata sunt." HEMSTERHUS.

59. 1. ἠράσθης—] *amore captus fuisti*—De verbo ἐράω, *amo*, hoc observatu dignum, id, in voce passivâ, non significare *amor*, sed *amore capior*. Vide supra ad p. 77. n. 12.

2. οἶσθα—] pro οἰδάσθα, et hoc Æolicè pro οἶδας, *nosti* [v. εἰδέω.] οἷον [πρᾶγμα] τὸ ἐρᾷν ἐστι. *quale* [negotium] *sit amare.* Vide supra ad p. 77. n. 12.

3. Οἶμαι πείσειν κἀκείνην—] *puto me persuasurum ipsi quoque.*— [Vide supra ad p. 72. n. 17.] "Uxori ejus "nomen erat Laodamia, quam ferunt desiderium mariti "non ferentem sibi necem conscivisse." DU SOUL.

4. λήψῃ μετ᾽ ὀλίγον.—] supple χρόνον. v. λαμβάνω.

5. οὐδὲ ἐγένετο—] οὐδὲ ταῦτα ἐγένετο—"Neutrum plu-"rale," &c.

6. δι᾽ αὐτὴν ταύτην τ. α.] Angl. *for this very reason*—

7. ὁμογενῆ μοῦ Ἄλκηστιν—] Angl. *my relation Alcestis*—Utraque scilicet ab Æolo originem traxit. Fabula Orphei et Eurydices satis nota enim tironibus.

8. φανῆναι ;] *apparere.* aor. 2. inf. pass. in med. sensu, ut sæpè sit, præsertim in hoc verbo. v. φαίνω.

9. προσόψεται—] f. 1. à προσόπτομαι, *adspicio.* Meminerint tirones ὄπτομαι, in fut. 1. ita flecti, ὄψομαι, ὄψει, ὄψεται. ita quoque in præs. βούλομαι, *volo*, βούλει, βούλεται, et οἴομαι, *puto*, οἴει, οἴεται.

10. διαγνῶναι] inf. aor. 2. verbi διαγιγνώσκω. 59.

11. φοβήσεται—] timebit—φοβέω, terreo; in voc. med. timeo.

12. φεύξεταί σε] fugiet te. f. 1. m. Hoc verbum et similia, quanquam interdum construuntur cum accusativo, sunt revera verba intransitiva; unde in quibusdam temporibus vox act. vel med. ex æquo usurpari possit.

13. ἔσῃ—ἀνεληλυθώς—] Angl. *shalt thou have ascended*— Vide supra ad p. 74. n. 7.] v. ἀνέρχομαι.

14. ἴασαι,] aor. 1. imperat. verbi ἰάομαι, quod vide.

15. καθικόμενον ἐν τῇ ῥάβδῳ—] Angl. *having touched him with his wand*—ἐν interdum hoc modo constructa invenitur cum dat. instrumenti. v. καθικνέομαι.

16. ἀπεργάσασθαι] v. ἀπεργάζομαι.

17. μέμνησο—λαβὼν—] Angl. *remember that thou hast got*— Vide supra ad p. 74. n. 2.

18. Τί κλάεις,—] i. e. διά τι κλάεις,—v. κλαίω.

19. ἐπὶ τῇ λίμνῃ ἑστὼς:] Angl. *standing close upon the lake?* [Vide Hom. Odyss. λ', 582.] Homerus tamen Tantalum posuit *in* lacu. ἑστὼς, -ῶσα, -ὸς, pro ἑσταὼς, -αυῖα, -αὸς. perf. part. med. verbi στάω, pro quo in usu est ἵστημι, *sisto, statuo.* ἑστὼς, *quum teipsum constituisses.* i. e. *stans.* Alii volunt ἑστὼς esse ἑστακὼς, per Sync. ἑσταὼς, et per Crasin ἑστὼς. Vide Gram.

20. ἀπολώλεκα—] *perii.* v. ἀπόλλυμι.

21. ἢ καὶ νὴ Δί' ἀρυσάμενος κοίλῃ τῇ χειρί;] Angl. *or having drawn some for thyself in the hollow of thy hand, by Jupiter!* v. ἀρύω.

22. Οὐδὲν ὄφελος,—] supple ἐστι. *nihil prodest.* * ὄφελος caret et genitivo et dativo.

1. αἴσθηται—] aor. 2. med. subj. verbi αἰσθάνομαι.

2. προσενέγκω—] v. προσφέρω. 60.

3. οὐ φθάνω βρέξας ἄκρον τὸ χεῖλος,—] φθάνω, *prævenio,* sæpissimè construitur cum participio, et retinet significationem suam *occupandi* et *antevertendi.* "Est ubi *priusquam* reddendum: Ita Tantalus apud Lucianum—οὐ φθάνω βρέξας ἄκρον τὸ χεῖλος, καὶ διὰ τῶν δακτύλων διαρρυὲν, οὐκ οἶδ' ὅπως, αὖθις ἀπολείπει ξηρὰν τὴν χεῖρα μοῦ, *priusquam summum labellum irrigo, per digitos dilapsa* [aqua] *nescio quomodo rursus aridam meam manum relinquat.*" Hoo-

60. GEVEEN apud *Vigerum.* [Cap. 5. sect. 14. reg. 4. Ubi ostenditur φθάνω, præcedente οὐ et sequente καὶ, ut hîc, posse etiam reddi *ut primum—continuo*] διαῤῥυεὶν, aor. 2. part. pass. verbi διαῤῥυέω, quod idem ac διαῤῥέω. *diffluo, dilabor.* Vide Xenoph. Anab. p. 362. Edit. Hutch. 4to.

4. τί γὰρ καὶ δέῃ τοῦ πιεῖν;] Istud γὰρ refertur ad id quod reticetur: scilicet λῆρεις, *insanis;* vel aliquid tale. [Vide supra ad p. 76. n. 18.] Insanis—*quare enim etiam indiges potu?* τί, i. e. διὰ τί;

5. πεινῆν, καὶ διψῆν—] contractè pro πεινάειν, καὶ διψάειν. Ubi notandum verba quædam, in hujusmodi contractione pro ᾶ assumere ῆ. Sic ζῆν, *vivere,* χρῆσθαι, *uti;* et siquid aliud.

6. διψώης,] Pro διψάοιμι, -ῷμι, διψάοις, -ῷς. διψάοι -ῷ, &c. dicunt Attici διψῴην, διψῴης, διψῴη, &c. * Notandum est terminationes ην, ης, η, &c. nihil aliud esse quam imperfectum indicativum verbi εἰμὶ.

7. Τοῦτ' αὐτὸ—] supple πρᾶγμα—Angl. *this very circumstance*— ἡ κόλασίς ἐστι— *is my punishment*— τὸ [πρᾶγμα] *the* circumstance, sc. τὴν ψυχήν μου διψῆν— *that my soul should thirst*— &c.

8. φῂς τῷ δίψει κολάζεσθαι·] *dicis* te *siti puniri.*

9. ἔσται;] per Sync. pro ἔσεται, ab εἶμι, *sum.*

10. ἦ δεδιας] Angl. *art thou afraid?* v. δείδω.

11. ἢ θάνατον] supple ἀγόντα.

12. τὸ ἐπιθυμεῖν πιεῖν,] Angl. *my desiring to drink*— μηδὲν δεόμενον, *when I have no occasion.* Ante ἐπιθυμεῖν subauditur ἐμὲ, ad quod δεόμενον refertur.

13. ὡς ἀληθῶς—] "Præmittitur ὡς quibusdam adver-"biis positivi gradus, quorum tamen ad significationem "nihil addit." Ita *Vigerus,* [Cap. VIII. sect. 10.] Aliter tamen sentiunt *Hoogeveen* et *Zeunius.* "Non "sine sensu," inquit *Zeunius* [ad locum jam citatum] "existimandum est ὡς addi adverbiis, sed esse ellipsin "intelligendam, non malè conjicit Hoogevenus. V. c. "Plat. Apol. p. 41. initio: Εὑρήσει τοὺς ὡς ἀληθῶς δικαστὰς, "supplet orationem ita: οὕτως δικαστὰς ὄντας, ὡς ἀληθῶς "ὀνομάζοι ἄν τις, vel ὥς τις ἂν ὀνομάζων, ἀληθῶς ὀνομάζοι." Ubi vide plura. * ὡς ἀληθῶς interpretari Anglice licet, *sure enough.* ἀκράτου γε ἐλλεβόρου νὴ Δία. *pure Hellebore by Jove.*

14. ὅστις τοὐναντίον—πέπονθας,] *Ordo est: ὅστις πέπονθας τοὐναντίον τοῖς δηχθ. ὑπὸ τῶν λυττ. κυνῶν. Angl. *who are in a situation the reverse of those, &c.* πέπονθας, temporis est quod ritè nuncupant præs. perf. v. πάσχω. 60.

15. γένοιτό μοι μόνον.] Angl. *could I but get it.*

16. Θάῤῥει,] nihil aliud quam ἀμέλει, *ne solicitus sis, &c.* HEMSTERHUSIUS. v. θαῤῥέω.

17. πίεται] In f. 2. m. pro πιοῦμαι, πιῇ, πιεῖται, dicimus πίομαι, πίῃ, πίεται. v. πίνω.

18. καίτοι οὐ πάντες—οὐχ ὑπομένοντος.] Angl. *even though they be not at all condemned to be thirsty like thee, while the water constantly avoids them.* ἐκ καταδίκης, ad verbum, *ex condemnatione.*

1. Τί ἄγχεις,—τὴν Ἑλένην προσπεσών;] i. e. Διὰ τί, &c. 61.
Angl. *Why art thou strangling Helen, after having made an attack upon her?—Why hast thou attacked Helen as if thou wert going to strangle her?* v. προσπίπτω.

2. ἡμιτελῆ μὲν τὸν δόμον—] Vide Hom. Iliad. β'. 701.

3. αἰτιῶ—] 2. s. præs. imperat. contractè pro αἰτιάου, verbi αἰτιάομαι, quod vide.

4. αἰτιατέον.] supple ἐστί μοι, *culpandum est mihi.* * αἰτιατέον est verbale ab αἰτιάομαι.

5. Οὐκ ἐμέ,—] i. e. οὐκ αἰτιατέον ἐστί σοι ἐμὲ, *non est culpandum tibi me.*

6. ᾤχετο ἁρπάσας·] Angl. *Ran off with.*

7. Ἄμεινον] supple ἐστί.

8. Δύσπαρι.] Vide Hom. Iliad. γ'. 39. et quæ vir acutissimus *Sam. Clarke* ibi annotavit.

9. ἀπὸ τῶν χειρῶν.] supple ἐμῶν.

10. Ἄδικα ποιῶν,] i. e. εἰ οὐκ ἀφήσεις ποτ' ἐμὲ ἀπὸ τῶν χειρῶν, ἔσῃ ποιῶν ἄδικα. *Si nunquam dimittes me è manibus tuis, injusta feceris.*

11. καὶ ταῦτα, ὁμότεχνον ὄντα σοι·] —καὶ ταῦτα solum, in media periodo, sequente participio, vertitur Latinè *licet, quamvis,* item *præsertim.*—Sic, apud Plat. in Gorg. p. 508. Σὺ δέ μοι δοκεῖς οὐ προσέχειν τὸν νοῦν τούτοις, ΚΑΙ ΤΑΥΤΑ σοφὸς ὤν. *Tu vero mihi videris minus ad hæc advertere animum,* (verbatim) *et hæc sapiens.* Subauditur verbum ποιεῖς, ut sit integrum; *Et hoc tu facis qui es sapiens.* HOOGEVEEN, apud *Vigerum.* [Cap. IV. reg. 16.] καὶ ταῦτα, ὁμότεχνον ὄντα σοι· hæc ita suppleri postulant;

61. καὶ ποιεῖς ταῦτα ἐκεῖνον ὄντα ὁμότεχνον σύν σοι· [Ubi notandum verbum ποιεῖν habere post se duplicem accusat.] *et hæc facis in eum qui ejusdem est artis tecum*, vel ellipticè etiam Latinè, *idque in eum qui est ejusdem artis*, et Angl. *and that too to one who is of the same trade with thyself.* Vide Greek Exerc. p. 91. Obs. 7.

12. καὶ τῷ αὐτῷ θεῷ κατίσχημαι·] Angl. *and I am bound to the same god.* v. κατέχω.

13. οἶσθα δὲ ὡς ἀκούσιόν τι ἐστι,—] Alludere videtur hîc Lucianus ad colloquium de amore inter Cyrum et Araspem apud Xenophontem in Cyropædia.

14. φήσει γὰρ αὐτὸς—τοῦ ἐρᾷν—γεγενῆσθαι αἴτιος·] Hunc Græcismum Latini reddunt plerumque per accusativum ante et post infinitivum—*dicet enim seipsum extitisse causam amandi*—Vide supra ad p. 58. n. 14.

15. ἐκλαθόμενος—] *oblitus.* v. ἐκλανθάνω.

16. *οὕτω φιλοκινδύνως καὶ ἀπονενοημένως.] Angl. *so rashly and inconsiderately.* προεπήδησας τῶν ἄλλων, i. e. ἐπήδησας πρὸ τῶν ἄλλων, *ante alios exiluisti.* v. προπηδάω.

62. 1. δόξης ἐρασθεὶς] *amore gloriæ captus.* Vide supra ad p. 59. n. 1.

2. καὶ τὸ—οὕτως ἐπικεκλῶσθαι] Angl. *and its being so ordained by fate*—v. ἐπικλώθω.

3. Τί τοῦτο,—] supple ἐστι.—καὶ σὺ τέθνηκας. Angl. *art thou also dead?* v. θνήσκω.

4. ἐψεύδετο,] *mentiebatur.* v. ψεύδω.

5. * ἄρα ἦσθα ;] Vulgo scribitur ἆρα *num?* verum ἄρα *igitur*, sententia plane postulat. Angl. *You were then the son of Philip!* ἦσθα, Æolicè pro ἦς.

6. Αμμωνος ὤν.] supple ὁ υἱός. * De constructione ὤν, participio subsequente, vide Greek Exerc. p. 285.

7. ὅμοια] supple ψευδῆ. *similia mendacia.*

8. τεχθῆναι] *prognatum fuisse.* v. τίκτω.

9. ἐξηπατῆσθαι οἰόμενον—] *deceptum esse quum putaret*—Vide supra ad p. 54. n. 3. v. ἐξαπατάω.

10. οὐ γὰρ ἔφθασα ἐπισκῆψαί τι—] *nihil enim ante mortem mandare potui*—] * οὐ γὰρ ἔφθασα, interpretari licet Angl. *I had not time.* v. φθάνω, et ἐπισκήπτω.

11. πλὴν ἀλλὰ τί γελᾷς,—] Πλὴν ἀλλὰ ferè significat *tamen, veruntamen*, ut etiam πλὴν καί.—Quo modo inter-

dum repellentis est, ac refellentis: interdum approbantis et concedentis. VIGERUS, Cap. VIII. sect. 1. 62.

12. Τί γὰρ ἄλλο, ἢ ἀνεμνήσθην—] Non concinnus est in responsione Diogenis sensus, nisi legas, Τί γὰρ ἄλλο, ἢ ὅτι ἀνεμνήσθην, &c. Ὅτι videtur excidisse; idque consideravit Interpres. *At quid rides, Diogenes?* Diog. *Quid autem aliud rideam, quam quia in mentem venit eorum, quæ Græci fecerunt*, &c. JENSIUS. Istud autem γὰρ refertur ad id quod reticetur —διὰ τί ἐρωτᾷς; γὰρ διὰ τί ἄλλο—*Quare interrogas?* NAM *ob quid aliud rideo quam—?* &c. v. ἀναμιμνήσκομαι.

1. οἷα ἐποίει ἡ Ἑλλὰς] i. e. τοιαῦτα οἷα ἐποίουν οἱ Ἕλληνες, *quæ fecerunt Græci.* Nam *Græcia* hic ponitur pro *Græci.* 63.

2. παρειληφότα] v. παραλαμβάνω.

3. καὶ νεὼς οἰκοδομούμενοι,] Angl. *And building themselves temples for thee*— νεὼς, Att. pro ναοὺς. v. νεώς.

4. ἤν ποτε ἀγάγῃ σχολὴν ἀπὸ τῶν θορύβων τῶν ἐν ποσὶν,] *siquando otium agat à turbis quæ nunc instant,*—ad verbum—*quæ sunt in pedibus.*

5. ἐν ᾅδου—] i. e. ἐν τῷ δόμῳ ᾅδου. *apud inferos.*

6. * οὐ γὰρ θέμις ἀνελθεῖν τινα τῶν ἅπαξ διαπλευσάντων τὴν λίμνην] *Fas enim non est sursum redire quemquam eorum, qui semel trajecerunt hanc paludem.*

7. ἐς τὸν εἴσω τοῦ σομίου παρελθόντων] In verbis ἐς τὸν εἴσω τοῦ σομίου posset quidem intelligi τόπον. at non dubito quin Lucianus scripserit ἐς τὸ εἴσω τοῦ σομίου.——In editionis quoque Florentinæ exemplari, Pergamenum impresso, video doctam manum in voculâ τὸν extrivisse literam ν. JENSIUS. * Legit Hemsterhusius ἐς τὸ κ. τ. λ.

8. ὅσην εὐδαιμονίαν ὑπὲρ γῆς ἀπολιπὼν, ἀφῖξαι,] Angl. *after having left so much felicity upon earth, thou art come* hither—v. ἀφικνέομαι.

9. τὰ μεγάλα θηρία,] Τοὺς ἐλέφαντας λέγει.

10. καὶ τὸ ἐπίσημον εἶναι ἐλαύνοντα,—] Angl. *And the being conspicuous riding in a chariot*— [ἐλαύνω, *agito, sæpè* dicitur de eo qui navi, equo, vel curru vehitur.] διαδεδεμένον ταινίᾳ λευκῇ [κατὰ] τὴν κεφαλὴν, *having thy head bound with a white fillet,* [κατὰ] πορφυρίδα ἐμπεπορπημένον, *having thy purple garment fastened with buckles*—v. διαδέω, et ἐμπορπάω.

63. 11. τὰ παρὰ τῆς τύχης;] supple χρήματα. Angl. *The goods of fortune.*

12. ἐμὲ μόνον ἔασον τὰ Ἀριστοτέλους εἰδέναι, ὅσα μὲν ᾔτησε παρ' ἐμοῦ,] τὰ Ἀριστοτέλους, i. e. κατὰ τὰ πράγματα Ἀριστοτέλους. et ordo est:—[κατὰ] τὰ [πράγματα] Ἀριστοτέλους ἔασον ἐμὲ μόνον εἰδέναι [τοιαῦτα] ὅσα ᾔτησε παρ' ἐμοῦ. Angl. *With respect to what concerns Aristotle, permit me alone to know what things he demanded from me—the exorbitance of his demands.*

13. οἷα δὲ ἐπέστελλεν,] i. e. τοιαῦτα οἷα, &c. Angl. *And such letters as he sent.*

14. ὡς δὲ κατεχρῆτο—] Ordo est: ὡς δὲ κατεχρῆτο τῇ φιλοτιμίᾳ μου περὶ παιδείαν, θωπεύων, &c. *quam abusus est meo in doctrinam ambitioso studio, adulans,* &c. v. καταχράομαι.

15. ὡς καὶ τοῦτο μέρος ὂν τἀγαθοῦ,] *tanquam ac si hæc esset pars summi boni.*—τἀγαθοῦ, pro τοῦ ἀγαθοῦ.

64. 1. ὡς μὴ αἰσχύνοιτο καὶ αὐτὸς λαμβάνων;] Angl. *That he himself might not be ashamed when receiving.* Verbum apud Græcos sæpè hoc modo construitur cum participio. [Vide supra ad p. 54. n. 3.] v. αἰσχύνω.

2. * γόης — ἄνθρωπος, καὶ τεχνίτης] Angl. *An impostor and cheat.*

3. πλὴν ἀλλὰ] Vide supra ad p. 62. n. 8.

4. ἀπολέλαυκα] v. ἀπολαύω.

5. * τὸ λυπεῖσθαι ὡς ἐπὶ μεγίστοις ἀγαθοῖς] Angl. *The being grieved as it were for the greatest blessings.* Hemsterh. habet ἀγαθοῖς ἐκείνοις— v. λυπέω.

6. κατηριθμήσω] Angl. *Thou didst enumerate.* v. καταριθμέω.

7. οἶσθα ὃ δράσεις;] Angl. *Knowest thou what thou shalt do?*

8. ὑποθήσομαι,] *suggeram.* v. ὑποτίθημι.

9. σὺ δὲ, κἂν τὸ Λήθης ὕδωρ χανδὸν ἐπισπασάμενος πίε,] Angl. *Do thou at least however draw and drink the water of Lethe in large gulps.*

10. παύσῃ—ἀνιώμενος;] *desines dolore affici.* [Vide supra ad p. 56. n. 7.] v. ἀνιάω.

11. καὶ γὰρ καὶ Κλεῖτον ἐκεῖνον ὁρῶ,] Abi—*etenim et Clytum illum video.*

12. ὧν ἔδρασας αὐτούς·] i. e. ἀντὶ τῶν κακῶν ἃ ἔδρασας 64.
αὐτούς, Angl. *For the injuries which thou didst them.* δράω, *facio*, habet duplicem accusativum; sed ὧν relativum hic in genitivo ponitur, ut concordet cum antecedente subaudito. Nam "relativum apud Græcos sæpè "concordat cum antecedente non solùm in genere et "numero, verum etiam in casu."

13. ὥσει τὴν ἑτέραν σὺ ταύτην βάδιζε] i. e. ἀνὰ vel κατὰ τὴν ἑτέραν ταύτην ὁδόν.

14. λογισώμεθα,] Angl. *Let us reckon together—Let us settle accounts*— v. λογίζομαι.

15. ἄμεινον γὰρ ὁρίσαι περὶ αὐτῶν—] Angl. *for it is better to come to a determination about them*— καὶ ἀπραγμονέστερον, *and attended with less trouble.* v. ὁρίζω, et ἀπράγμων.

16. ἐντεταλμένον] supple σοι. *tibi mandanti.* v. ἐντέλλω.

17. πέντε δραχμῶν.] supple ἀντί. Angl. *for five drachmas.*

18. πολλοῦ λέγεις.] supple ἀντὶ et χρήματος,—*magno dicis.* Et sic in cæteris ejusmodi subauditur ἀντί.

19. Τίθει] Angl. *set down.* Contractè pro τίθεε, præs. imperat. à τιθέω, pro quo τίθημι.

20. ὑπὲρ τοῦ ἱστίου,] Angl. *to mend the sail.*

1. ὡς ἐπιπλάσαι—τὰ ἀνεῳγότα,] Angl. *to stop up the* 65.
chinks. v. πλάσσω et ἀνοίγω. ὡς præfigitur infinitivo, more Attico.

2. δύο δραχμῶν ἅπαντα.] Angl. *in all two drachmas.*

3. ἄξια ταῦτα ὠνήσω.] Angl. *thou hast bought these cheap enough.* v. ὠνέομαι. * ἄξια scil. χρήματος. Angl. *worthy of the money.*

4. διέλαθεν—] Angl. *has escaped me.* v. διαλανθάνω.

5. ἀποδώσειν φής;] Vide supra ad p. 55. n. 2.

6. ἐνέσται τότε—] Angl. *then one shall be able*— [ἐνέσται contract. pro ἐνέσεται, ab ἔνειμι.] ἀποκερδᾶναι ἐν τῷ πλήθει, *to gain something in the crowd*— παραλογιζόμενον τὰ πορθμεῖα, *by overcharging the fare.* [* i. e. λογιζόμενον παρὰ τοῦ δικαίου.] post ἐνέσται subauditur μοι· et ante ἀποκερδᾶναι subauditur ἐμέ, ad quod refertur παραλογιζόμενον.

7. καθεδοῦμαι] v. καθέζομαι.

8. ἀνάπλεῳ,] Att. pro ἀνάπλεοι. Vide Gram. p. 12.

9. ἐξῳδηκὼς τὴν γαστέρα, καὶ τὰ σκέλη.] *tumefactus ventrem et crura.* Ante γαστέρα subauditur κατά.

10. ὡς ἐοίκασι,] *ut videntur.* Vide εἴκω.

11. Πάνυ γὰρ περιπόθητά ἐστι ταῦτα.] γὰρ refertur ad id quod subauditur—Nihil mirum, NAM hæc *valde sunt expetenda.* ταῦτά ἐστι——" Neutrum plur." &c.

66. 1. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΜΥΘΩΔΗ] Hoc est—LUCIANI FABULOSA: vel DIALOGI FABULOSI: in quibus scilicet optimè deridet quæ de diis suis somniârunt veteres.

2. οἶσθα,] Per sync. pro οἴδασθα, et hoc Æol. pro οἶδας.

3. τῷ τρόπῳ—] i. e. ἐν τίνι τρόπῳ. τῷ pro τίνι, Atticè.

4. ἐνηλλάγη;] *mutata est?* aor. 2. pass. v. ἐναλλάσσω.

5. μετέβαλεν] *mutavit.* v. μεταβάλλω.

6. ἐπιμεμηχάνηται τῇ κακοδαίμονι·] *machinata est infelici*—nempe Iô. v. ἐπιμηχανάομαι.

7. τοὔνομα,] i. e. κατὰ τὸ ὄνομα, *nomine.* ἐπέστησεν, *apposuit.* v. ἐφίστημι.

8. Καταπτάμενος] *Quum devolaveris.* part. aor. 2. med. v. καθίπτημι.

9. που] *Uspiam.* Vide supra ad p. 57. n. 3.

10. τολοιπὸν] Articulus in neutro genere cum omnibus orationis partibus, si conjunctionem excipias, constructus absolutè ponitur in casu quarto, subauditâ tamen in plurimis præpositione κατὰ, cumque illis aliquando ita coalescit, ut una vox videatur. HOOGEVEEN apud *Vigerum.* τολοιπὸν est igitur κατὰ τὸ λοιπὸν. *in posterum, deinceps, deinde.* Vide infra ad Anacr. Od. I. 10.

11. τοῖς ἐκεῖ.] i. e. τοῖς ἀνθρώποις ἐκεῖ οὖσι, *hominibus ibi existentibus:* i. e. *incolis loci.*

12. καὶ τὸν Νεῖλον ἀναγέτω,] Angl. *And let her raise the Nile.* v. ἀνάγω.

67. 1. Τὴν νῆσον τὴν πλανωμένην—] Ordo est: ὦ Πόσειδον, συμβέβηκε τὴν νῆσον τὴν πλανωμένην τὴν σπασθεῖσαν ἀπὸ τῆς Σικελίας ἐπινήχεσθαι ὕφαλον· ἤδη στῆσον ταύτην, φησὶν ὁ Ζεὺς, κ. τ. λ. Angl. *Neptune, it hath* so *happened that the roaming island, the island,* I mean which was *torn from Sicily, is still floating under water:* or, *Neptune, the roaming island* which was *torn from Sicily, is still floating under water: stop it, says Jupiter,* &c. Nam, ut observat *Zeunius* ad *Vigerum,* [cap. 5. sect. 11.] verbum συμβαίνω,

sequente infinitivo, abundare videtur ex Atticismo: et 67.
citat ex Platone, [in Phæd. cap. 12. et 13.] συμβαίνει εἶναι, quæ idem sonant, illo judice, ac ἐστί. In hujusmodi tamen locutionibus non dubitandum quin à verbo συμβαίνω accrescat sententiæ aliquid fortuiti. Cæterùm συμβέβηκε, utpote temporis ejus quod ritè vocant præs. perfect. significat Angl. *It hath happened and still is the case.* v. πλανάω, ἀποσπάω, et ἐπιτυγχάνομαι.

2. δῆλον—] Ex qua voce hæc insula nomen suum obtinuisse fertur; insula nempe Delos, omnium Cycladum clarissima. ἐν τῷ Αἰγαίῳ μέσῳ, *in medio Ægeo.* Angl. *In the middle of the Ægean sea.* Sic, summa arbor, *the top of a tree:* ima pagina, *the bottom of a page.* cujusmodi locutio solemnis est tum apud Græcos tum apud Latinos Scriptores; quam debent observare tirones.

3. δεῖται γάρ τι αὐτῆς.] Angl. *For he hath some use for it.* v. δέομαι.

4. Πεπράξεται τοῦτο,] Angl. *This shall be done instantly.* tempus nempè quod vocant *paulo post futurum.* v. πράσσω.

5. * τίνα δὲ ὅμως παρέξει αὐτῷ τὴν χρείαν] Ordo est: τίνα δὲ χρείαν παρέξει αὐτῷ ἀναφανεῖσα: Angl. *But what advantage will it afford him when made appear?* v. ἀναφαίνω.

6. πονηρῶς ὑπὸ τῶν ὠδίνων ἔχει.] *Malè à doloribus habet.*

7. ἐντεκεῖν.] inf. aor. 2. v. ἐντίκτω.

8. κατέλαβε] *obstrinxit.* v. καταλαμβάνω.

9. στῆθι, ὦ νῆσε, καὶ ἀνάδυθι—] στῆθι supple σεαυτήν. Angl. *halt, island, and emerge*—nimirum alloquitur insulam per figuram prosopopoeiæ.

10. ὑποφέρου,] Angl. *Move under water.*

11. ὑποδέξαι,] v. ὑποδέχομαι.

12. τοῦ ἀδελφοῦ—] *mei fratris*—Jovis scil. τὰ τέκνα δύο, Apollinem nempè ac Dianam. * τοὺς καλλίστους, non cum τέκνα in genere congruit sed cum personis Apollinis scil. et Dianæ. Vide Greek Exerc. p. 62. R. 3. p. 92. Rule 5. § 3.]

13. τεχθῇ.] subj. aor. 1. pass. v. τίκτω.

14. μέτεισι κ̀ τιμωρήσουσι τῇ μητρί.] *persequentur et ulciscentur pro sua matre.*—" De verbo εἶμι, eo, cum ejus positis tenendum est, apud Atticos formam futuri non esse in usu, sed semper adhiberi præsens tempus etiam in

significatione futuri. ZEUNIUS apud *Vigerum*: Cap. 5. sect. 3.

15. ἕστηκεν ἡ Δῆλος·] supple ἑαυτήν. *Constitit Delos.*

68. 1. Δέξαι—] v. δέχομαι. De hac Fabula vide Hom. Iliad. χ′, passim.

2. πεπονθότα·] *passum.* v. πάσχω.

3. κατάσβεσον] v. κατασβέννυμι.

4. Ξάνθε;] Xanthus amnis celeberrimus in campo Trojano, qui et Scamander dicitur.

5. κατέκαυσεν;] v. κατακαίω.

6. ἀπηνθράκωμαι ὅλως—] Angl. *I am reduced quite to a cinder.*—v. ἀπανθρακόω.

7. τὸν υἱὸν τῆς Θέτιδος] *Achillem* scil.

8. ἐπαύσατο τῆς ὀργῆς,] supple ἀπὸ, *cesserat ab irâ.*

9. ἀπέφραττέ μοι τὸν ῥοῦν,] Angl. *And was damming up my current.* v. ἀποφράττω, et ῥόος.

10. ἀπόσχοιτο τῶν ἀνδρῶν.] i. e. σχοίτο ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν. Angl. *He might hold himself from the men:* i. e. *he might abstain from the men.* ut planè significat aor. 2. opt. m. verbi ἀπέχω, quod vide.

11. ἔτυχε καὶ γὰρ πλησίον που ὤν] Angl. *For he happened to be somewhere at hand.* τυγχάνω sæpè construitur hoc modo cum participio: sic τυγχάνω ὤν, *forte sum;* ἐτύγχανον ὤν, *forte eram;* ἐτυγχάνομεν ὄντες, *forte eramus,* &c. Vide supra ad p. 57. n. 3.

12. ὅσον.] cui respondet suppressum τοσοῦτον. [* Angl. *With all the fire in his possession*].

13. εἴποθι ἄλλοθι,] *sicubi alibi, si quibus aliis in locis.*

14. αὐτὸν δὲ ἐμὲ—] i. e. ἐμαυτὸν δὲ—ὑπερκαχλάσαι ποιήσας, *et cum meipsum effervescere fecisset.*

15. μικροῦ δεῖν ὅλον ξηρὸν εἴργασται] *parum abfuit quin me totum aridum reddiderit;* vel, *propemodum me totum aridum reddiderit.* Angl. *He hath almost made me quite dry.* "μικροῦ δεῖν, ὀλίγου δεῖν, absolutè ponuntur pro *pro-* "*pemodum.*" HOOGEVEEN apud *Vigerum.* [Cap. 5. sect. 3. ubi vide plura.] v. ἐργάζομαι.

16. Θολερὸς—] supple εἶ—* Angl. *You are muddy and warm.* ὡς εἰκὸς—supple ἐστὶ—*ut par est.*

17. τὸ αἷμα μὲν,—ἡ θέρμη δὲ—] supple τοῦτο ἐποίησαν, vel tale quid.

18. οὐκ αἰδεσθεὶς] *non reveritus.* v. αἰδέομαι.

1. διατεμεῖν.] v. διατέμνω. 69.

2. δίελε] *divide.* v. διαιρέω. εἰς *δύο scil. μέρη.

3. κατενεγκών.] αὐτὸν, scil. τὸν πέλεκυν, Angl. *Bringing it down—fetching a stroke with it.* v. καταφέρω.

4. Πειρᾷ μου, εἰ μέμηνα;] Angl. *are you trying if I be mad?* v. πειράομαι, et μαίνομαι.

5. πρόσταττε δ' οὖν τἀληθές,] *Quin impera verè*—τἀληθές, pro τὸ ἀληθές.

6. ἀλλὰ χρὴ καθικνεῖσθαι παντὶ τῷ θυμῷ.] Angl. *But you must come down with all your soul.* v. καθικνέομαι. μηδὲ μέλλειν, Angl. *nor hesitate.*

7. αἵ μου τὸν ἐγκέφαλον ἀναστρέφουσιν.] Angl. *Which jumble,* or *derange my brain.*

8. οὐδὲ κατὰ τὴν Εἰλείθυιαν, μαιώσεταί σε.] *Neque ad morem Lucinæ tibi obstetricabitur.* Angl. *nor will deliver thee in the manner of Lucina.* v. μαιόομαι.

9. κατοίσω—] v. καταφέρω.

10. ὀξύθυμος ἦσθα] Angl. *Were you peevish.* ἦσθα, Æolicè pro ἦς.

11. τηλικαύτην ὑπὸ τὴν μήνιγγα παρθένον ζωογονῶν.—] Angl. *Maintaining a virgin of such a size alive under the membrane of thy brain:* καὶ ταῦτα ἔνοπλον, *and that too armed.* Vide supra ad p. 61. n. 11.

12. ἐλελήθεις ἔχων] *clam habueras.* " Λανθάνω cum participio jungi solet, tumque Latinè per adverbium *clam* explicatur: ut, ἔλαθεν ὑπεκφυγὼν, *clam aufugit.* Aliquando per nomen *imprudens,* ut, ἔλαθεν εἰς μέσους ἐμπεσὼν τοὺς πολεμίους, i. e. *imprudens medios in hostes incidit.*" VIGERUS. [Cap. 5. sect. 8.] Ad quæ doctissimus *Hoogeveen* ita annotavit; Vel per verbum *ignoro, non animadverto.* Plat. Crit. p. 49. lin. 11. ἐλάθομεν ἡμᾶς αὐτοὺς παίδων οὐδὲν διαφέροντες, *Non animadvertimus, nos à pueris nihil differre.* Ubi vide plura. Cæterùm, ἐλελήθεις est 2. s. plusquam. ind. med. verbi λήθω, pro quo in usu est λανθάνω.

13. πυῤῥιχίζει,] Rectè Minerva vixdum nata πυῤῥιχίζει, Dea bellatrix ἐνόπλιον ὄρχησιν saltans. HEMSTERHUS. v. πυῤῥιχίζω.

14. τὸ μέγιστον,] i. e. τὸ πρᾶγμα ὃ ἐστὶ μέγιστον, *quod maximum est.*

15. γεγένηται] Angl. *She has become, she is.* temp quod ritè vocant. præs. perf. v. γίνομαι.

16. ἐν βραχεῖ] supple χρόνῳ. Lat. *brevi.*

17. τοῦτο] Angl. *This circumstance*—viz. her being blue-eyed. * ἡ κόρυς κοσμεῖ, *her helmet setts off.*

18. ἐγγυήσας μοι αὐτήν] Angl. *By betrothing her to me.* v. ἐγγυάω.

70. 1. τό γε ἐπ' ἐμοὶ—] i. e. κατὰ τὸ πρᾶγμα ὅ γε ἐςιν ἐπ' ἐμοί. Angl. *As far as depends upon me. quantum in me est.* Vide supra ad p. 57. n. 6.

2. Παύσασθε—ἐρίζοντες—] *desinite rixari*—Angl. *Give over quarrelling:* ubi idioma linguæ Anglicanæ idem est ac Græcæ; verbum nempè construitur cum participio. v. παύω.

3. ἀπρεπῆ γὰρ ταῦτα,] supple ἐςί. * *It is indecent.* "Neutrum plur." &c.

4. ἀλλότρια] supple ἀπὸ.

5. τουτονὶ τὸν φαρμακέα—] Angl. *This druggist here.* Vide supra ad p. 55. n. 17. προκατακλίνεσθαί μου, i. e. κατακλίνεσθαι πρό μου, *antè me accumbere?*

6. ἃ μὴ θέμις ποιοῦντα,] Quia scilicet mortuum suscitaverat Hyppolitum, à Jove fulmine percussus. Du Soul. Vide Virg. Æneid. Lib. 7.

7. ἀθανασίας μετείληχας] [*Angl. *You have obtained immortality.* v. μεταλαμβάνω.

8. Επιλέλησαι γὰρ καὶ σὺ,] γὰρ refertur ad id quod reticetur—Quare itâ dicis? Nam *et tu oblitus es*—ἐπιλέλησαι, 2. s. perf. pass. in med. sensu, verbi λήθω, pro quo λανθάνω, *lateo.* λανθάνομαι, in v. med. *obliviscor.* ἐπιλέλησαι—καταφλεγεὶς, *oblitus es te conflagrâsse?* Verbum construitur cum participio, ut sæpe solet. ἐν τῇ Οἴτῃ, *in Œtâ*—monte scil. Thessaliæ, morte et sepulchro Herculis claro.

9. οὔκουν ἴσα καὶ ὅμοια βεβίωται ἡμῖν] Angl. *We have by no means lived upon an equal footing and after the same fashion.* οὔκουν, cum accentu acuto, est particula negativa; ἴσα καὶ ὅμοια, adverbialiter, et βεβίωται impersonaliter, usurpantur. v. βιόω.

10. τοσαῦτα δὲ πεπόνηκα,] *tantosque labores exantlavi*—v. πονέω.

11 ἐπιθήσειν τῶν φαρμάκων,] ante τῶν subauditur ἐκ, vel 70.
μέρος τι. v. ἐπιτίθημι.

12. ἐπιδεδειγμένος.] v. ἐπιδείκνυμι.

13. διεφθαρμένος τῷ σώματι—] i. e. ἐν τῷ σώματι, Angl. *Having your body wasted.*

14. τοῦ χιτῶνος—τοῦ πυρός·] Concordat in gen. cum ἀμφοῖν. Cæterum, hic respicit Lucianus vestem quam Hercules a Deianirâ acceperat, veneno hydræ infectam; et rogum quem in Œta constructum conscenderat.

15. οὔτε ἔξαινον ἔρια—] Angl. *nor did I card wool*—v. ξαίνω.

16 πορφυρίδα ἐνδεδυκώς,] Angl. *having put on a purple garment.* v. ἐνδύω.

17. ὑπὸ τῆς Ὀμφάλης—] *ab Omphale*—reginâ scil. Lydiæ, cui Hercules per triennium inserviebat.

1. οὐδὲ μελαγχολήσας ἀπέκτεινα τὰ τέκνα καὶ τὴν γυναῖκα.] 71.
Angl. *nor did I, in a fit of frenzy, slay my children and my wife:* Herculem perstringit propter filios interfectos quos ex Megarâ genuit, ipsamque adeo Megaram. v. μελαγχολάω, et ἀποκτείνω.

2. παύσῃ λοιδορούμενός μοι,] *nisi desieris mihi conviciari*—

3. μάλα εἴσῃ,—] Angl. *you shall know to your sad experience.* εἴδω, *scio:* in f. med. εἴσομαι, &c.

4. ἀράμενός σε,] *quum te pro meipso sustulero,*—* ῥίψω ἐπὶ κεφαλὴν, Angl. *I will tumble you headlong.*

5. ὥστε μηδὲ τὸν Παιῶνα ἰάσασθαί σε—] *adeo ut ne ipso quidem Pæan tibi mederi potuerit.* ὥστε construitur cum infinitivo, præcedente accusativo. τὸ κρανίον συντριβέντα, supple κατὰ· *cranium contritus:* vel *contrito cranio.*

6. ἀποπέμψομαι ὑμᾶς τοῦ συμποσίου·] Gen. hic regitur ab ἀπὸ in compositione.

7. καίτοι εὔγνωμον,] supple ἐστι.

8. * ὡς ὑπερόπτικά καὶ ἀπίθανα :] *Quam superba et absurda!* ἀπίθανος, proprie est, *cui non creditur.*

9. ἢ ἑλών σε—] Vide Hom. Iliad. Θ′, 17. unde hæc desumpta sunt.

10. ὑμεῖς δ' ἢν ἀποκρεμασθέντες κατασπᾶν βιάζησθέ με,] *si autem vos inde suspensi me violenter detrahere conaremini.* v. ἀποκρεμάννυμι, et βιάζομαι.

71. 11. καὶ τὴν θάλασσαν συναρτήσας—] *mare etiam appenso μετεωριῶ· in sublime tollam.* f. 1. ind. act. more Attico pro μετεωρίσω, verbi μετεωρίζω, quod vide.

12. ἀκήκοας,] Att. pro ἤκοας, 2. sing. perf. ind. med. verbi ἀκούω, *audio.*

13. καθ' ἕν] *singulatim.* ἓν pro ἕνα.

14. οὐκ ἂν ἀρνηθείην.] *non negaverim.* v. ἀρνέομαι.

15. ὁμοῦ δὲ τῶν τοσούτων ὑπερφέρειν,] *simul autem tot* diis *antecellere.* Verba excellentiam denotantia habent post se genitivum. Nam eandem ferè vim possident quam gradus comparativus.

16. ὡς μὴ καταβαρήσειν αὐτόν·] i. e. ὡς μὴ ἡμᾶς καταβαρήσειν αὐτὸν, Angl. *that we shall not be able to weigh him down.* ὡς et ὥστε cum infinitivo construuntur, præcedente accusativo.

17. προσλάβωμεν.] Angl. *we should add.* v. προσλαμβάνω.

18. οὐκ ἂν πεισθείην.] Angl. *I would not be persuaded* to believe it. v. πείθω.

19. Εὐφήμει.] *Bona verba.* Angl. *softly.* v. εὐφημέω.

20. τῆς φλυαρίας] supple ἀπὸ, vel ἕνεκα. Angl. *from*— or, *on account of our prating.*

21. Οἴει γὰρ] Refertur istud γὰρ ad aliquid subauditum.—Nihil opus est ut ita moneas—*putasne* ENIM—&c. οἴει, in 2. pers. præs. ind. pro οἴῃ, ab οἴομαι.

22. οὐχὶ δὲ πρὸς μόνον σὲ,—] Angl. *and not but to thee alone*—ὃν ἐχεμυθεῖν ἠπιστάμην, *whom I knew capable of keeping a secret.* ἠπιστάμην, idem Atticè quod ἐπιστάμην, imperf. ab ἐπίσταμαι. Th. ἴσημι, *scio.*

72. 1. ὃ γοῦν μάλιστα—] Ordo est; γοῦν οὐκ ἂν δυναίμην σιωπῆσαι πρὸς σὲ [τὸ πρᾶγμα] ὃ ἔδοξέ μοι ἀκούοντι μάλιστα γελοῖον μεταξὺ τῆς ἀπειλῆς. *non igitur potuerim reticere ad te id quod visum est mihi audienti maximè ridiculum inter minas ejus.*

2. οὐ πρὸ πολλοῦ,] i. e. plenis notis exaratum, πολλοῦ χρόνου οὐκ ὄντος πρό, *haud ita pridem.*

3. ὁ Ποσειδῶν] Vide hanc fabulam apud Hom. Iliad. ά, 396.

4. ἐπαναστάντες,] supple ἑαυτούς. Ad verbum, *quum excitâssent se,* i. e. *seditione motâ.* v. ἐπανίστημι.

5. ἐπιβούλευσαν ξυνδῆσαι—] Ordo est: ἐπιβούλευσαν λαβόντες αὐτὸν ξυνδῆσαι, Angl. *they formed a plot to lay hold*

of him and bind him. ξυνδῆσαι, Atticè, idem quod συνδῆσαι. v. συνδέω. 72

6. ὡς παντοῖος ἦν—] Angl. *how he tried every shift*, δεδιὼς, *being terrified.* v. δείδω.

7. καὶ ταῦτα τρεῖς ὄντας.] Angl. *and that too though there were but three of them.* Vide supra ad p. 61. n. 11.

8. Βριάρεων] Accusat. Att. à nominat. Βριάρεως, *Briareus.* Vide Greek Exerc. p. 3.

9. κἂν ἐδέδετο—] κἂν pro καὶ ἄν. Angl. *he would even have been bound* [σὺν] αὐτῷ κεραυνῷ καὶ βροντῇ, *with his very lightning and thunder too.* sed in ejusmodi phrasibus σὺν omittitur. ἐδέδετο, 3. s. plusq. ind. pass. à δέω, q. v.

10. ἐπῄει μοι γελᾶν—] Angl. *a fit of laughing seized me* —ἐπῄει— 3. s. imperf. ind. Att. verbi ἔπειμι. * ἐπὶ τῇ καλλιρρημοσύνῃ αὐτοῦ, Angl. *at his grand speech.*

11. Πρωτεῦ,] Proteus Deus marinus, Oceani et Tethyos filius. Hunc artium peritum fuisse tradunt *Homerus* Od. IV. et *Virgilius* item IV. Georg. et in varias se formas vertere solitum; ut nunc animal, quandoque arbor aut ignis, aut aqua, aut quid aliud videretur. COGNATUS.

12. ἐνάλιόν γε ὄντα,] Angl. *since thou art a sea god.*

13. καὶ δένδρον ἔτι φορητόν] i. e. καὶ ὅτι φορητόν ἐστί σε γένεσθαι δένδρον. *Et ferri etiam potest te fieri arborem.*

14. ἀλλαγείης,] *Teipsum mutaveris.* Aor. 2. pass. in sensu med. v. ἀλλάσσω.

15. ὁρᾶσθαι—] Uti vero dantur verba quædam, quæ sub forma mediâ significationem merè activam habent; ita etiam dantur verba, sub eadem formâ significationem contrariam, id est, merè passivam habentia; quæ appellare possis *Medio Passiva.* In hoc genere nullum tempus frequentius passivè usurpatur quam *Futurum.* KUSTER de *Verb. Med.* sect. 3. v. ὁράω.

16. * γοητείαν τινὰ προσάγειν τῷ πράγματι,] *Præstigias quasdam admovere huic rei.*

17. ἀνεῳγμένους] v. ἀνοίγω.

18. ἐς ὅσα—] Supple εἴδη, *in quantas formas*, μετεποίησα ἐμαυτόν; *mutaverim meipsum?*

1. προσένεγκαι—] aor. 1. imperat. med. v. προσφέρω. 73.

2. εἴσῃ] 2. sing. f. 1. ind. med. ab εἴδω, quod vide.

3. τὸ καίειν] *Facultas urendi.* Vide inf. ad p. 80. n. 6.

4. οὐδὲ πολύπουν ἑωρακέναι πώποτε,] *Polypum nunquam*

73. *vidisse.* "De polypi vario ingenio meminit *Plinius* IX. "c. 29. Præterea *Plutarch.* in libello περὶ πολυφιλίας, "ex Theognide." COGNATUS.

5. οὐδ' ὃ πάσχει ὁ ἰχθὺς οὗτος εἰδέναι.] Prius ὃ est pronomen relativum, cujus antecedens est τὸ πρᾶγμα subintellectum; posterius ὁ est articulus. Verbum πάσχω significare dicitur *patior*, et interdum, quod forsan mireris, *ago.* Potius significat *afficior aliqua re: in peculiari sum conditione*, adeo ut hæc verba reddi possint Angl. *nor to know the peculiar situation, condition or nature of that fish.*

6. Ὁποίᾳ ἂν πέτρᾳ προσελθὼν ἁρμόσῃ τὰς κοτύλας,] Angl. *to whatever rock it happens, upon approaching to apply its hollow claws,* καὶ προσφὺς ἔχηται κατὰ τὰς πλεκτάνας, *and by clinging, hold itself fast by its shaggy surface*—v. ἁρμόζω, et προσφύω.

7. λάθῃ] v. λανθάνω. * *ut lateat piscatores.*

8. τὸ δὲ σὸν—] supple πάθος, Angl. *but thy situation*—* πολλῷ παραδοξότερον, *is much more extraordinary.*

9. πιστεύσειας,] pro πιστεύσαις. Vide supra ad p. 52. n. 14.

10. Ἔχεις μοι εἰπεῖν,] *Potesne mihi dicere*—Nam ἔχω interdum idem significat ac δύναμαι, modò subintelligas τὴν δυνάμιν, *potentiam.* Vide Greek Exer. p. 132. n. 4.

11. ξυγγενόμενος,] Att. pro συγγενόμενος, v. συγγίνομαι.

12. ὅμοιοι γάρ.] supple εἰσί.

74. 1. ὁπόσα ὑπὸ τοῦ Βέβρυκος Ἀμύκου ἐτρώθη,] i. e. τὰ ἴχνη τοσούτων τραυμάτων ὁπόσα ἐτρώθη ὑπὸ τοῦ Βέβρυκος Ἀμύκου. Angl. *the scars of such wounds as he received from Bebrycian Amycus.* Erat ille Amycus Bebryciorum rex, quem Pollux cum suis, in Argonautarum expeditione, malo dolo agere conantem interfecit: Ex quo facto Pollux interdum Ἀμυκοφόνος vocatur. v. τιτρώσκω.

2. ἅτερος] pro ὁ ἕτερος.

3. τὸ πρόσωπον.] subauditur κατὰ.

4. ὤνησας, διδάξας—] me *juvisti docendo*—vide ὄνημι, et διδάσκω.

5. * τοῦ ᾠοῦ τὸ ἡμίτομον,] *Ovi dimidium segmentum.* Pileos intelligi τοῦ ᾠοῦ τὸ ἡμίτομον, quod primo loco ponit Lucianus, quibus Castores utebantur, in aperto est positum, indeque Catullum appellasse *pileatos fratres*, figura

sane pileorum dissectum per medium ovi putamen refe- 74.
rebat. Hemsterh.

6. ξύνισιν—] Att. pro σύνισιν ἡμῖν regitur à σὺν in composit.

7. ἐξ ἡμισείας,] supple μοίρας; *ex dimidia* parte, vel *alternis vicibus.*

8. τεθνάναι] præs. inf. à τέθνημι, pro quo in usu θνήσκω.

9. ἐνείμαντο οὕτως αὐτοὶ τὴν ἀθανασίαν.] Angl. *They thus arranged between them their immortality.* v. νέμω.

10. οὐ ξυνετὴν—τὴν νομὴν,] i. e. οὐκ ἐνείμαντο τὴν ἀθανασίαν [κατὰ] ξυνετὴν τὴν νομὴν, *haud prudenti partitione.*

11. πλὴν ἀλλὰ,] Vide supra ad p. 62. n. 11.

12. ὥσπερ ἐγὼ μαντεύομαι, ὁ δὲ Ἀσκληπιὸς κ. τ. λ.] Male abest particula μὲν post ἐγὼ; Nam, in hujusmodi enumeratione, μὲν post pronomen in priore sententiæ membro locum habere debet, δὲ in omnibus aliis. Vide Greek Exer. p. 192. obs. 3.

13. ἢ ἀργοὶ εὐωχήσονται, τηλικοῦτοι ὄντες;] Angl. *shall they do nothing but feast with us, stout as they are?* v. εὐωχέω.

1. Ἔστι γάρ τις—] Refertur istud γὰρ ad id quod in 75.
hoc colloquio præcessisse videtur. Interrogaverat forsan Mercurius—"Nonne miseret te mei?" (vel tale quid)—*Estne enim aliquis,* &c.

2. τί μὴ λέγω,] i. e. διὰ τί, &c. Vide supra ad p. 52. n. 4.

3. * καὶ πρὸς τοσαύτας ὑπηρεσίας διασπώμενος,] *Inque tot ministeria distractus.* v. διασπάω.

4. διαστρώσαντα τὴν ἐκκλησίαν·] Angl. *after having arranged the council chamber.* v. διαστρώννυμι.

5. κἀπανελθόντα ἔτι κεκονισμένον,] Angl. *and after I have returned all over dust.* v. ἐπανέρχομαι, et κονίζω.

6. πρὶν δὲ τὸν νεώνητον τοῦτον οἰνοχόον ἥκειν.] *Prius autem quam recens emtus hic pincerna veniret*—Ganymedem intelligit:—"rapti Ganymedis honores." Virg. Æneid. I.

7. ἀλλ' ἔτι καὶ νεκρικὰ συνδιαπράττειν μεμερισμένον·] Angl. *but I must moreover manage the affairs of the dead, distracted as I am.* v. μερίζω.

8. τὰ μὲν τῆς Λήδας τέκνα,] Castor et Pollux. Cum Castor in pugnâ adversus Athenienses cecidisset, Pollux suam immortalitatem cum eo communicavit, et impetravit à Jove ut alternatim viverent. Leedes. Vide Virg.

75. Æn. VI. 121. et quæ ibi annotavit vir doctissimus Car. Ruæus.

9. ἐν ᾅδου εἰσίν·] Vide supra ad p. 63. n. 15.

10. καὶ οἱ μὲν Ἀλκμήνης καὶ Σεμέλης υἱοὶ,] i. e. Hercules et Bacchus, nam Hercules fuit Jovis et Alcmenæ filius: Bacchus vero Jovis ex Semele Cadmi filia. Leedes.

11. ὁ δὲ Μαίας Ἀτλάντος—] i. e. ὁ δὲ υἱὸς Μαίας τῆς θυγατρὸς Ἀτλάντος—

12. παρὰ τῆς Κάδμου θυγατρὸς,—] Si *Europam* intelligit, illa erat soror non filia Cadmi. "Vel hæc esse valde corrupta oportet, vel quod potius credo, *Lucianum* memoriæ vitio, dum his ludicris animum relaxat, parum attentum pro sorore Cadmi, filiam posuisse." Hemsterhus. *Danaë*, Acrisii Argivorum regis filia, à patre in quadam turri conclusa fuit, ob id quod in responsis habuit, se manu ejus qui ex filia nasceretur moriturum; ad hanc Jupiter (cum alia non pateret via) in aureum imbrem ex tegulis per impluviam in gremium ejus se cadere permisit, quæ ex eo compressa Perseum genuit. *Antiope*, Lyci Thebarum regis uxor, fuit Æsopi filia, vel, ut alii volunt Nyctei. Hanc Jupiter in satyrum conversus gravidam fecit, quæ Zethum et Amphionem ex eo compressu peperit. Leedes.

13. πέπομφι—] Att. pro πέπεμφι. v. πέμπω.

76. 1. ἀπηγόρευκα—] v. ἀπαγορεύω.

2. ἂν ἠξίωσα πεπρᾶσθαι,] *Postulaverim vendi.* v. πιπράσκω.

NOTÆ

AD

ANALECTA GRÆCA MINORA.

NOTÆ

AD

EXCERPTA EX POETIS.

---

1. NOTÆ IN ANACREONTEM.

* ANAKPEONTOΣ ΩΔΑΙ.] Hoc est—ANACREONTIS ODÆ vel CARMINA. ANACREON, celeberrimus Poëta Lyricus, ex Teo, urbe Ioniæ, oriundus est; unde Teius sæpe vocatur. Natus fuisse dicitur anno 2. Olymp. LV. quo ferè tempore Cyrus Major, rex Persarum, regnare cœpit. Ob ingenii acumen et morum comitatem, primùm à Polycrate Sami Tyranno arcessitus est, atque summo cum favore exceptus. Dein, invitante Hipparcho, Pisistrati filio, Athenas navigavit, ibique ab eodem magnoperè dilectus est. Cujus post interitum in patriam rediit; ubi, annum 85 agens, diem supremum obiit; acino uvæ passæ, uti fertur, suffocatus. Vino et amori nimis erat deditus. Ipsius autem carmina suavitatem, et hilaritatem spirant, quæ planè sunt admiranda, adeo ut in levioris Lyrici carminis genere, omni ævo, facilè princeps habitus sit. Ex multis quæ scripsit pauca tantùm ad nostra tempora pervenere: Odarum scilicet circiter LVI et quædam fragmenta. Quorum sequentes editiones sunt præcipuæ. 1. Anacreon Græcè seorsim; ab Henrico Stephano, &c. Lutetiæ, 1554, in 4to. [N. B. Variæ sunt editiones Anacreontis, apud Stephanos.] 2. Anacreon, &c. Græcè, adjectis exadversum partim Stephani, partim Andreæ metricis interpretationibus, et Tanaquilli Fabri notis. Salmurii, 1660, in 12mo. [Quæ editio repetita est triginta annis pòst.] 3. Anacreontis et Sapphûs Poëmata Græcè; cum Gallica interpretatione Annæ Dacieræ, ejusque ac Tan. Fabri notis, &c. 79.

79. Parisiis, 1662, in 12mo. item Amstel. 1699. 1716, &c. 4. Anacreontis et Sapphûs Opera; Græcè; cum Longopetræi [*Longepierre*] metricâ versione Gallicâ et notis. Parisiis, 1682, 12mo. 5. Anacreontis Teii Carmina. Plurimis mendis purgavit, turbata metra restituit, notasque cum novâ interpretatione adjecit Willielmus Baxter, editio altera, &c. Londinii Augustæ, 1710, in 8vo. 6. Anacreon Teius, Poëta Lyricus, &c. operâ et studio Josuæ Barnes, S. T. B.—Editio tertia. Londini, 1734, in 8vo. 7. Anacreontis Opera Græcè: cum Latina versione, notis et indice. Lond. excudebat Gul. Bowyer, 1725, in 4to. 8. Anacreontis editio altera, cum novis versionibus scholiis et notis. Lond. excudebat Gul. Bowyer, 1740, in 4to. [N. B. Hæ duæ sunt editiones splendidissimæ Michaëlis Maittaire, quarum uniuscujusque centum sola excusa sunt exemplaria. Unum utriusque asservatum est in Biblioth. Acad. Edinb.] 9. Anacreontis Odæ et Fragmenta. Gr. et Lat. cum notis Joan. Corn. de Pauw. Traj. ad Rhen. 1732, in 4to. [De hac edit. consule D'Orvilli Vannum Criticam. Amstel. 1737, in 8vo.] 10. Anacreontis Teii Carmina: cum notis perpetuis; et versione Latina, numeris Elegiacis paraphrasticè expressâ. Lond. 1742, in 8vo. 11. Bis edidit Anacreontem Joh. Frid. Fischerus. Lipsiæ, 1754, 1766, in 8vo. [Posterior editio multò priore plenior est.] 12. Anacreontis Carmina è MSS. Codd. et doctorum virorum conjecturis emendata. Argentor. 1778, in 12mo. Anacreontis Carmina. Accedunt Selecta quædam è Lyricorum Reliquiis, editio secunda emendatior. Argentor. 1786, in 12mo. [Hæ sunt editt. Brunckii, qui antea ediderat Anacreontem in Analectis veterum poëtarum Græc. 3. voll. 8vo.] Qui plura velit de Anacreonte adeat has editt. item Fab. Biblioth. Gr. Lib. II. cap. 15. Harlesii Introd. in Hist. Ling. Gr. p. 78. Cæterùm, editionum minorum multiplex est ubique proventus.

Od. I. v. 3. 4. Ἁ βάρβιτος δὲ χορδαῖς Ἔρωτα μοῦνον ἠχεῖ.] Angl. *But my Lyre with its strings sounds only Love.* Or, *But the strings of my Lyre sound Love alone.* ἁ βάρβιτος, *my Lyre,* ἁ, [Dorice pro ἡ.] " Erat autem Barbitos

" auctore Horatii Interprete, *Lyra septichordis Eburnea.*" 79.
BAXTER.

5. Ἤμειψα, &c.] Advertendum veteres pro diversâ materiâ Carminis immutâsse sibi fidiculas. *Idem.* v. ἀμείβω.

7. Κἀγὼ μὲν ᾖδον ἄθλους—] Angl. *And I began to sing—And I fell a singing the labours*, &c. Notandum Poetas sæpè articulum omittere ubi eo solutæ orationis Scriptores utuntur; sic, ἄθλους pro τοὺς ἄθλους, et ver. 1. Ἀτρείδας pro τοὺς Ἀτρείδας, et ver. 8. λύρη pro ἡ λύρη.

10. Χαίροιτε, λοιπὸν, ἡμῖν.] Angl. *Farewell, henceforth, for me,*—λοιπὸν sumitur adverbialiter, ut et multa alia adjectiva in genere neutro, et in singul. vel plur. num. articulo nunc usurpato, nunc omisso.

☞ Genus carminis, in hac Ode, est Iambicum Dimetrum Catalecticum; cujus primam sedem occupat indifferenter Iambus vel Spondæus, secundam Iambus, tertiam [semper] Iambus, una syllaba claudente versum.

II. v. 1. κέρατα] Versus postulat ut penultima vocis κέρατα producatur. Est igitur non à κέρας,—ατος, sed à κεράας,—άατος, contractè κέρατος. " Universam de ac- 80.
" centibus doctrinam non assis facio. Sed quæ de iis
" traduntur regulæ, si constare sibi debent, et aliquid
" utilitatis habere, hic et aliis in locis, ubi κέρατα con-
" tractum ex κεράατα mediam producit, scribendum est
" κερᾶτα." BRUNCK. * Fallitur Brunckius; ficta enim vox κεράας, nec ullibi, quantum scio, reperiunda: penultima κέρατα est ultima syllaba Iambici pedis ideoque habet ictum, qui necessario syllabam, alioquin brevem, producit. Vide Prosod. Græca p. 42. § VI.

3. Ποδωκίην] Ionicè pro ποδωκίαν, *pedum pernicitatem.*

4. Λέουσι χάσμ' ὀδόντων] *Leonibus hiatum dentium*, i. e. *hiantes dentes*, [* Angl. *A ravenous mouth.*] χάσμ' pro χάσμα, quod vide.

5. τὸ νηκτὸν.] Angl. *the faculty of swimming.*

6. πέτασθαι,] Angl. *the faculty of flying.* Infinitivus modus cum articulo, et interdum sine articulo, fungitur vice nominis. v. πέτομαι.

7. φρόνημα.] Angl. *Valour.* H. Stephanus vertit *Prudentiam.*

80. 8. Γυναιξὶν—οὐκ ἔτ' εἶχεν.] Angl. *For Women—she had no more*—of that sort.

12, 13. Νικᾷ,] Angl. *And any woman who is beautiful vanquishes both steel and fire—overcomes fire and sword.* v. νικάω.

☞ Hujus Odes genus carminis idem est ac prioris.

III. v. 1. Μεσονυκτίοις ποθ' ὥραις] Angl. *Once upon a time, about midnight.* ποτε ante consonant. ποτ' ante vocalem cum spiritu leni, ποθ' ante vocalem cum spiritu aspero.

2. 3. Στρέφεται—] Ordo est: ὅτ' Αρκτος ἤδη στρέφεται κατὰ τὴν χεῖρα Βοώτου, Angl. *when* the constellation of the *Bear is already turning at the hand of Boötes.* Αρκτος, ου, ὁ, ἡ, *Ursus* vel *Ursa.* Βοώτης, ου, ὁ, *Boötes*; qui et *Arctophylax* interdum vocatur, i. e. *custos Ursæ.* Nam antiqui putabant *Ursam majorem,* quæ signum est cœleste ad septentrionem, juxta polum, constans ex viginti septem vel viginti novem stellis, custodiri ac dirigi à Boöte, qui, constans ex viginti duobus stellis, videtur secundum Scholiastem in Aratum, alterâ manu tenere pedem, et alterâ Ursam urgere. Quî plura velit, adeat notam Gallicam Longopetræi ad hunc locum.

4. Μερόπων—] Supple ἀνθρώπων. Angl. *of articulate speaking men*—Nam μέροψ componitur ex μείρω, *divido,* et ὄψ, *vox.*

5. Κέαται] Ionicè pro κεῖνται. Ubi observandum, neutrum plurale construi cum verbo etiam plurali: quod rarò fit in sermone Græco. Nam apud Græcos neutrum plurale plerumque gaudet verbo singulari. * Neutrum plurale sæpe construitur cum verbo plurali cum sermo est de animantibus.

7. Τοτ' Ερως—] Ordo est: Τοτ' Ερως ἐπισταθεὶς ἔκοπτε ὀχῆας θυρέων μευ. Angl. *Then Cupid, having come, fell a-knocking at the bars of my door.* ἐπισταθεὶς, *having set himself near:* Nam uterque Aoristus Passivus sæpe sumitur in sensu medio. μευ θυρέων ὀχῆας, Ionicè pro μοῦ θύρων ὀχέας. v. ἐφίστημι, θύρα, ὀχεὺς.

81. 9. Κατά μευ σχίσεις ὀνείρους.] i. e. κατὰ σχίσεις ὀνείρους μευ. Angl. *You will interrupt my dreams.* Nam κατὰ disjungitur à σχίσεις, per tmesin.

12, 13. Βρέχομαι δὲ,—] Angl. *I am all wet too.* [Vide

supra ad p. 53. n. 9.] καὶ πεπλάνημαι κατὰ ἀσέληνον νύκτα, 81.
and I have been wandering in the moonless night. πλανάω, *errare facio*; πλανάομαι, in voce med. *erro.*

15. Ἀνὰ δ' εὐθὺ, λύχνον ἅψας] i. e. εὐθὺ δὲ ἀνάψας λύχνον, *et statim accensâ lucernâ.* ἀνὰ disjungitur à participio, per tmesin, uti supra ver. 9.

16. 17. Ἀνέῳξα, κ̀ βρέφος—] Notandum vocem, βρέφος, quæ est neutrius generis, hic construi cum φέροντα in gen. masc. omninò rectè. Sexus enim infantis istius, Cupidinis scil. non amplius latere potuit Anacreontem, ostio jam aperto, gestantem in manibus lucernam. Eodem modo apud Homerum, occurrit φίλε τέκνον, *chare fili.* [Iliad. χ´. 84.] ubi Hecuba inducitur alloquens filium suum Hectora. Locus, ut id obiter moneam, est pulcherrimus, et ad commovendos audientium vel legentium affectus egregiè accomodatus.

19. * παρὰ δ' ἱςίην καθίσας] Vulgo καθίξας, quod, meo judicio, peccat contra linguæ usum: Penultimam produci licet, vi scil. ictus metrici. Vide supra ad v. 1.

20. παλάμαισι—] Ionice pro παλάμαις, ut et φαρέτρην et ἱςίην, paulò supra, pro φαρέτραν et ἱςίαν, vel ἑςίαν.

23. ἐπεὶ κρύος μεθῆκε,] subauditur ἑαυτὸ. Angl. *When the cold abated.* v. μεθίημι.

24. 25. 26. Φέρε, φησὶ, πειράσωμεν τόδε τόξον—] Angl. *Come, says he, let us try this bow,* ἔς τι νευρὴ βραχεῖσα νῦν βλάβεταί μοι, *how much* [to what extent] *the string, by being wet, is now sustaining hurt for me,* i. e. *let us try what injury the string of this bow of mine suffers by being wet.* Tametsi hic sequuti sumus lectionem quam probârunt ac dederunt Baxterus, Brunckius, aliique, nescio annon multò melior sit ea in qua Brunckius, vir doctissimus, nullum reperit sensum, adeoque damnavit his verbis: "E codice H. Stephanus edidit τόδε τόξον ἐπί μοι νῦν. "Quibus verbis, cum nullus inesset sensus, emendare "tentârunt eruditi, quorum plerisque parum feliciter "successit conatus. Separandæ tantùm erant male "junctæ literæ." Hæc ille: Sed quid impedit quo minus interpungamus et reddamus hoc modo?

Φέρε, φησὶ, πειράσωμεν—
Τόδε τόξον ἔπι μοι νῦν—
Βλάβεται βραχεῖσα νευρή.

81. *Come, says he, let us make an experiment :—I have got this bow here now :—the string* [I am afraid] *is getting spoiled, by being wet.* Vide annon hic sensus pulchrior sit illo altero, et multò convenientior infantili calliditati quam hic affectat Cupido. Quare nihil opus est ut ex ἐςὶ, duas efficiamus voces ἔς τι, cum Baxtero, Brunckio, aliisque: nedum ἄ τι, cum ipso Stephano et Barnesio. Quod autem ad vocem βλάϐεται attinet, quam vir acutus Jac. Moor [Element. Ling. Gr. p. 154.] deducit à βλάπτω, adeo ut sit 3. sing. fut. 2. med. pro βλαϐεῖται· ut πίομαι, πίῃ, πίεται, pro πιοῦμαι, πιῇ, πιεῖται· et φάγομαι, φάγῃ, φαγέται pro φαγοῦμαι, φαγῇ, φαγεῖται· ea revera est 3. sing. præs. ind. pass. ab antiquo verbo βλάϐω. Vide Iliad. τ′, 82. et 166. ubi eadem vox occurrit, nec ullo modo fieri potest ut sit fut. temporis.

28. Μέσον ἧπαρ,] Subauditur εἰς vel κατὰ, *per medium jecur.* ὥσπερ οἶςρος. Angl. *Like a gadfly.* Cæterùm putâsse veteres jecur esse sedem amoris notissimum est.

29. Ἀνὰ δ' ἅλλεται, καχάζων,] Angl. *He springs up with a hearty laugh.*—ἀνὰ disjungitur à verbo suo per tmesin.

30. 31. 32. Ξένε, δ' εἶπε—] Angl. *And "mine host! "said he, congratulate me: my bow is quite sound,—but "*THOU *shalt be sick at heart."* καρδίην, Ion. pro καρδίαν, subauditur κατὰ.

☞ Hoc alterum genus carminis, quo sæpè utitur Anacreon, scandi debet hoc modo:

Anapæst	Iamb.	Iamb.	Catalect.
⏑ ⏑ –	⏑ –	⏑ –	–
Μεσονυκ	τιοις	ποθ' ὡ	ραις

82. IV. v. 1. 2. 3. Ἐπὶ μυρσίναις—] Ordo est: Στορέσας (supple ἐμαυτὸν] ἐπὶ τερείναις μυρσίναις, τε ἐπὶ λωτίναις ποίαις, θέλω προπίνειν. Angl. *Reclining upon tender myrtles and the leaves of the lote tree, I choose to indulge in drinking.* Myrtus arbor Veneris, amori scilicet et hilaritati dicata. De λώτῳ, unde λωτίνος, vide Hom. Iliad. ξ′. 348. ubi enumeratur inter herbas suaves et molles quas terra protulit ad cubile parandum Jovi. "Intelligi isthuc de"bet de *Loto sativa,* seu *urbana,* quam Dioscorides ἥμε-

" ρον λωτὸν vocat. Est autem illius odor suavissimus." TAN. FABER. 82.

4. 5. 6. χιτῶνα δήσας ὑπὲρ αὐχένος παπύρῳ] *Having bound his tunick over his neck with a rush,* διακονείτω μέθυ μοι, *serve me with wine.* Lepidum quidem ministerium! " πάπυρος, frutex Ægypti in palustribus nascens: " *Plin. lib. 3. Les anciens se servoient de sa petite ecorce,* " *de même que nous nous servons du ruban.*" LONGEPIERRE.

9. κεισόμεσθα] * Vide supra ad Od. II. v. 1.

11. Τί σε δεῖ—] τί, i. e. διὰ τί. [Vide supra ad p. 52. n. 4.] " Nam quod notissimum est, olim et cadavera, " et sepulchra ipsa odoribus et unguentis aspergebantur " et illinebantur." TAN. FABER.

12. μάταια;] Supple πράγματα. Angl. *Superfluities.* Mos etiam erat antiquis effundere diis vini libamina, quæ Græcis χοαὶ vocabantur.

16. 17. 18. * Πρὶν ἐκεῖ δεῖ μ' ἀπελθεῖν] Sic Brunckius in 2da sua edit. In priore cum Baxtero dedit, Πρὶν, ἐγώ σε, μ' ἀπελθεῖν, κ. τ. λ. e quo nullus idoneus sensus elici potest. Vulgata lectio ferri potest, quæ sic se habet:

Πρὶν, Ἔρως, ἐκεῖ μ' ἀπελθεῖν
Ὑπὸ νερτέρων χορείας
Σκεδάσαι θέλω μερίμνας.

Angl. *I wish to dissipate my cares, before, O Cupid! I go away to that* gloomy *place,—to the choirs of infernal inhabitants.*

☞ Carminis genus idem est ac Odes præcedentis.

V. v. 1. 2. Τὸ ῥόδον τὸ—] Angl. *Let us mingle with Wine the Rose of the Loves.* Διόνυσος, *Bacchus* sumitur pro ipso vino: ut Ceres pro frumento, &c. Rosa erat flos in deliciis apud antiquos, et, non solum hic sed et alibi, pulcherrimè decantatur ab Anacreonte.

4. Κροτάφοισιν] Ionicè pro κροτάφοις.

5. ἁβρὰ—] sumitur adverbialiter.

5. 6. Ῥόδον, ὦ φέριστον ἄνθος,] Angl. *O Rose! exquisite flower.* Ῥόδον εἴαρος μέλημα· *Rose! thou favourite of the spring.* εἴαρος, pro ἔαρος.

10. Στίφεται καλοῖς ἰούλοις] Στίφομαι τοὺς ἰούλους ῥόδοις, et σίφομαι τοῖς ἰούλοις ῥόδα dicitur. BARNES.

83. 11. Χαρίτισσι] pro Χαρίσι' regitur à σὺν in composit.

15. Ῥοδίνοισι σιφανίσκοις Πεπυκασμένος,] Angl. *Adorned thick with rosy chaplets*,—ῥοδίνοισι, Ionicè. v. πυκάζω.

☞ Hæc Ode continet versus varii generis; de quibus vivâ voce inter docendum.

VI. ΕΙΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΑΝ] Veteres hunc morem habebant, ut cùm aliquid citò et diligenter domum nuntiari vellent, peregrè secum columbas auferrent, quas ipsi cùm in locum propositum venerant, laxare, earumque collo aut pedibus epistolas, seu quid aliud alligare solebant: unde, illis ob prolis et pristinæ sedis amorem remeantibus, certior fieret familia, salvos et incolumes eo pervenisse, quo profecti fuerant.—Hinc intelligentia hujus Odarii pendet. Tale autem est hoc Poëmatium, ut non ab homine aliquo, sed a Musis ipsis et a Gratiis collatâ operâ compositum esse videatur. TAN. FABER.

2. πόθεν πέτασαι;] Angl. *Whence art thou flying.* "Sine necessitate Barnesius πέτασσαι. Cæteri editores πέτασαι—Vera scriptura est πετᾶσαι. Non enim est à πέταμαι, cujus secunda πετάσαι, duas primas syllabas necessariò et semper corripit, sed à πετάομαι, πετάεσαι, πετᾶσαι· πετάεται, πετᾶται." BRUNCK.

3. 4. 5. Πόθεν μύρων—] Ordo est: Πόθεν, ἐπ' ἠέρος θέουσα, πνέεις τε ϗ ψεκάζεις [ἀπὸ] τοσούτων μύρων; Angl. *Whence, as thou movest on the air, dost thou waft and diffuse odours from such a profusion of ointment?* Nam, uti notavit doctissima Domina Dacier, veteres columbas suas, quemadmodum hodierni catellos, odoribus perfundere solebant.

6. Τίς εἶς;—τί σοι μέλει δὲ,] Angl. *Who art thou?—and what is thy business? thy errand! thy commission?* Hanc lectionem nos, cum Brunckio prætulimus. H. Stephanus exhibet Τίς ἐσι, σοὶ μέλει δὲ. sed in notâ proponit, Τί δ' ἐσί σοι μέλημα; Barnesius dedit Τίς ἐσι σοι; Μέλει δὲ, Baxterus autem, τίς ἐσι σοι μεληδών; aliique aliter, quæ omnia proferre et excutere otio foret abutentis.

9. 10. Τὸν ἄρτι τῶν ἁπάντων—] Angl. *Who now commands and reigns over the affections of all. Who is now*

the universal favourite. * καὶ τύραννον, supple ὄντα; arti- 83.
culus enim cum participio sæpe vice relativi cum indicativo fungitur.

11. Πέπρακε—] Quid ad commendationem Poëtæ faciat magis, quam quod ei Venus vel unius hymniculi aut canticuli pretio, unam ex suis columbulis, quas illa tantoperè amabat, haud recusarit concedere? Tan. Faber.

14. Διακονῶ τοσαῦτα—] i. e. Διακονῶ τοσαῦτα πράγματα ὅσα νῦν διακονῶ. Angl. *I execute such* important *commissions as the present.*

15. Καὶ νῦν, ὁρᾷς—] Ingeniosa hæc atque elegantissima emendatio Stephani mihi præ vulgari οἵας placet. Harles.

17. 18. Καί φησιν—ποιήσειν.] * *Et dicit liberam me facturum.*

19. κἂν] pro καὶ ἂν.

22. Ὄρη τι καὶ κατ' ἀγρούς,] i. e. κατ' ὄρη καὶ ἀγρούς. 84.

23. καθίζειν—] supple ἐμαυτόν. Angl. *To perch upon*—

26. Ἀφαρπάσασα χειρῶν] i. e. ἁρπασάσα ἀπὸ χειρῶν.

31. 32. Καὶ δεσπότην—] Edidit H. Stephanus καὶ δεσπότην Ἀνακρέοντα πτεροῖσι συγκαλύψω. Illud Ἀνακρέοντα verè censent eruditi glossema esse, quod genuinæ lectionis locum invasit: ἐμοῖσι debetur eidem Stephano, nec facilè melius quid invenietur. Nam ᾄδοντα, quod nuper excogitavit vir doctus, in metrum peccat. Absolutissimi hujus carminis versiculi omnes Iambum habent in tertià sede, nec obstat ποιήσειν, cujus primam corripiunt poëtæ. Pro συγκαλύψω membr. dant συσκιάσω, non ut falso auctor est Barnesius, συσκιάζων. Illud ad metri præscriptum mutandum esse in συσκιάζω verè statuit Salmasius. Inde totum locum, ut vides, constitui. Particula potentialis ἂν ea vi, qua hic gaudet cum verbo præsentis temporis rectè construitur. Brunck. Negat tamen vir eruditissimus R. Porson voculam ἂν præsenti indicativo unquam jungi. * Quoniam igitur ἂν cum præsenti indicativo construi nequit, dedi πιοῦσα δ' οὖν χορεύω, quæ vera lectio mihi videtur.

33. * κοιμωμένη δ'] Angl. *And going to rest.* Vide κοιμάω.

VII. v. 9. 10. 11. Ὡς τῷ γέροντι—] Ordo est: ὡς πρέπει 85.

85. τῷ γέροντι παίζειν τὰ τερπνὰ, (τοσούτῳ) μᾶλλον ὅσῳ τὰ (πράγματα) μοίρας ἐςὶ πέλας. Angl. *That it becomes an old man to sport the more merrily the nearer the things of fate are at hand.* τὰ τερπνὰ sumuntur adverbialiter. Vide supra ad p. 101. Od. I. 10.

VIII. v. 3. 4. νόημα—Ἄβουλον—] Angl. *A wayward disposition.*

7. Μάχη με προὐκαλεῖτο.] Angl. *Challenged me to fight.* προὐκαλ. pro προεκαλ.

9. Θώρηχ'—] Sic ante vocalem aspiratam pro θώρηκα, quod pro θώρακα.

10. * Καὶ δοῦρα, καὶ βοείην,] v. δόρυ. βοείην, *clypeum*; quia corio bovis clypeus tectus est. Sic Ovid Metam. XIII. 2. *Surgit ad hos clypei dominus septemplicis Ajax.*

12. Ἔβαλλ'—] i. e. ἔβαλλε, Angl. *He fell a darting.* tempus scil. inceptivum præteriti.

13. 14. 15. Ὡς δ' οὐκ' ἔτ'—] Angl. *And when he ran short of darts, he flew into a passion, and then discharged himself at me in the way of a dart,* [or, having metamorphosed himself *into a dart.*]

16. * Μέσος δὲ καρδίης μευ] Pro διὰ μέσης καρδίης, κ. τ. λ.

19. 20. Τί γὰρ βαλώμεθ'—] Angl. *For why need we be darting without, when the war is raging within me.* βαλώμεθ' rectè se habet in voce mediâ. Quidam legunt βαλῶμεν. Cæterùm nihil jocosæ Lyræ convenientius esse potest hoc lepidissimo carmine.

86. IX. v. 3. Ῥοδίης κοίρανε τέχνης,] *Rhodiæ princeps artis.*—Nam Rhodii pictores erant celeberrimi. Quidam legunt ῥοδέης τέχνης, *roseæ artis*; quod forsan metaphoricè pro *pulchræ artis*, picturæ scil. Conf. Virg. Æn. I. v. 402. Cæterùm, pro κοίρανε quidem legunt τύραννε, metri gratiâ. Brunck. in Edit. suâ 2dâ, dedit κάρανε, quod habet penultimam longam, ac idem sonat quod κοίρανε. * Penultima κοίρανε, quæ natura brevis est, hic producitur vi ictus metrici. Vide supra ad Od. II. v. 1.

6. 7. τὸ πρῶτον] Vide supra ad p. 101. Od. I. 10. τρίχας—ἁπαλάς τε καὶ μελαίνας, Angl. *hair—soft and black.*

8. Ὁ δὲ κηρὸς ἂν δύνηται,] Tabulas pictas olim factas esse ex cera notum est. HARLES.

9. Γράφε καὶ μύρου πνέουσας.] Angl. *Paint it also*

breathing with fragrant ointment. Vide supra ad p. 106. 86. Od. VI. 3.

10, 11, 12. Γράφε δ' ἐξ ὅλης παρειῆς.] Sic construe: γράφε καὶ ἐλεφάντινον μέτωπον ἐξ ὅλης παρειῆς ὑπὸ πορφύραισι χαίταις. Angl. *And paint an ivory forehead rising from a full* (plump) *cheek, below dark-colour'd hair.* "ὅλη παρειὰ est *gena plenior*, quam nulla macies obsidet." Harles. "Πορφύρεος apud Græcos, sicut et *purpureus* "apud Latinos, sæpè valet *nigricans*, sive *subniger*; "imò interdum significat quemvis colorem cum splen-"dore quodam." Anon.

14—17. Το μεσόφρυον, &c.] Hi versus construi et reddi possunt hoc modo: μὴ δὲ διάκοπτέ μοι, μήτε μίσγε τὸ μεσόφρυον. Angl. *and do not entirely disjoin for me, nor yet confound the intermediate parts of the eye-brows.* τὸ δὲ (τὸν ἄκοντα εἶναι) λεληθότως σύνοφρυν ἐχέτω, ὅπως ἐκείνη (ἔχει), ἴτυν βλεφάρων κελαινήν. *and let the* figure *with the eye-brows, thus imperceptibly united, have, like her's, the circular extremity of the eye-lids,* [i. e. *the eye-lashes*] *of a black hue.* Quæ verissima interpretatio; quamque tantùm non vidit *Baxterus.* Nam si τὸ λεληθότως σύνοφρυν [i. e. τὸ τὸν ἄκοντα εἶναι λεληθότως σύνοφρυν] nominativus est verbi ἐχέτω, (et quo minus ita sit haud equidem video quid impediat) perit tota difficultas quæ torsit interpretes. * Constructio, τὸ δὲ τὸν ἄκοντα εἶναι λεληθότως σύνοφρυν ἐχέτω, est, ni fallor, prorsus Græcis ignota. Lectio, a quibusdam recepta, scil. τὸ λεληθότως συνόφρυ, verior videtur: atque subjectum verbi ἐχέτω habenda est. Sic τὸ λεληθότως σύνοφρυ ἐχέτω, ὅπως ἐκείνη (ἔχει) ἴτυν βλεφάρων κελαινήν? Angl. *And let this imperceptible junction of the eye-brows have, like her, the circular extremity of the eye-lids, of a black hue.* Valde autem suspicor, τὸ λεληθότως σύνοφρυ, vel σύνοφρυν, esse glossema, a quodam in margine adscriptum ut suam interpretationem verborum τὸ μεσόφρυον δὲ μή μοι διάκοπτε, μήτε μίσγε, ostenderet.

21. Ἅμα δ' ὑγρὸν] Nugantur hic Baxterus, Barnesius, Stephanus; per ὑγρὸν intelligentes *putum, tremulum, petulans*, &c. Ad literam verto *humidum.* Oculi (ut rectè Daceria) in quibus inest quantulumcumque humoris, sunt vividi magis quam alii, et ignis pleniores. Anon. I think—that the beauty of the eye consists, first, in its

clearness; what *coloured* eye shall please most, depends a good deal on particular fancies; but none are pleased with an eye whose water (to use that term) is dull and muddy. BURKE: *Of the Sublime and Beautiful*, Part. III. sect. 20.

25. προκαλούμενον φίλημα] Angl. *Inviting a kiss.*

87. 27. Περὶ λυγδίνῳ τραχήλῳ,] Angl. *around an alabaster neck.* [v. λυγδίνος.] "*smooth as monumental alabaster.*" SHAKESPEARE OTH. Act. 5.

29. 30. Στόλισον τολοιπὸν αὐτὴν] Angl. *As to the rest, array her in a flowing robe of a faint purple dye.* Vide supra ad p. 101. Od. I. 10.

31. * διαφαινέτω δὲ σαρκῶν Ὀλίγον, τὸ σῶμ' ἐλέγχον.] Angl. *And let a little of her skin appear through, betraying her person.*

33. Ἀπέχει·] Vulgo redditur impersonaliter, *sufficit.*

X. v. 6. ὁδεύει.] Verbum ὁδεύειν vel adventum, vel abitum indifferenter notare potest: et hîc loci videtur notare non tantùm reditum, vel migrationem; sed volandi modum, istis avibus peculiarem. ANON.

7. Ἀφιλῶς δ' ἔλαμψε Τιτάν.] Angl. *And Titan shines constantly bright.* De aor. in hoc sensu vid. Coll. Græc. Maj. vol. I. ad p. 19. n. 6. Edit. 2. 3. et 4.

8. * Νεφελῶν σκιαὶ δονοῦνται.] Angl. *The shadows of the clouds flit along.*

10. 11. Καρποῖσι γαῖα προκύπτει·] Versum hunc pro spurio habeo. BRUNCK. Quem et ejiciendum etiam putavit *Tan. Faber.* Καρπὸς ἐλαίας προκύπτει. Angl. *The fruit of the Olive bends forth.*

12. Βρομίου στέφεται τὸ νᾶμα.] Quo modo explicari debeat hic versus divinare nequeo, nec fortè dixerit ipse carminis auctor siquidem sic reliquit scriptum. BRUNCK. Procul dubio nihil aliud intelligit Poëta, quam vinum, sive poculum, in conviviis floribus coronatum; cujus mentionem sæpius facit. Vere autem suavius bibitur istud βρομίου νᾶμα. Tunc etiam *primùm* coronatur, quia tunc *primùm* nascuntur flores. ANON. Reddas igitur Angl. *The liquor of Bacchus now begins to be crowned*— with flowers, viz. in the cup. Quæ verissima videtur interpretatio. Cæterùm idem vir sagax anonymus, cum

Barnesio, legit τὸ νᾶμα, ratus metrum non alioquin con- '87.
stare. Sed de metris Anacreontis plura inter docendum. * Sine dubio lectio esse debet, στέφεται τὸ νᾶμα, eamque recepi.

14. Καθελὼν ἤνθησε—] Istud καθελὼν vertit Baxterus *deducens se*; Barnesius *diffundens se*; Dacieria *exerens se*. Omnes subintelligunt ἑαυτόν. Fateor me non videre, quomodo vel primus, vel secundus, vel tertius sensus ex verbi καθαιρέω significatione recte erui possit. Anon. Si post καθελὼν subauditur ἄνθη vel ἀνθήλια, sensus oriri videtur satis dilucidus. Fructus enim arboribus non nisi flosculis interemptis apparet. Reddas igitur Angl. hoc modo: κατὰ φύλλον, κατὰ κλῶνα, καρπὸς ἤνθησε καθελών. *Beside the leaves and along the boughs, the fruit, having destroyed* the blossoms, *abounds*; or, *the fruit flourishes upon the ruins* of the blossoms. * Verum καθαιρέω est potius *deduco* quam *perdo*: Sic Aristoph. Nub. v. 748. καθέλοιμι νύκτωρ τὴν σελήνην. Licet interpretari, *Along the leaves, along the branches, the fruit, bending them down, flourishes.*

XI. v. 3. ἀλλ' ἐτρώθη.] Angl. *but was stung*. v. τιτρώσκω. 88.

4. 5. Τὸν δάκτυλον] Horum versuum vulgaris interpretatio hæc est; δαχθεὶς δὲ (κατὰ) τὸν δάκτυλον τᾶς χειρὸς, ὠλόλυξε, *morsus igitur digitum manus suæ ejulavit*. Quum autem vir doctus R. F. Phil. Brunck, in his verbis pleonasmum indignum Anacreonte invenerit, locum ita emendavit: [in utraque edit. impressâ Argentorat. 1778. et 1786.]

— ἀλλ' ἐτρώθη	— *sed vulneratus est*
τὸν δάκτυλον. πατάξας	*digitum. Collisis*
τὰς χεῖρας, ὠλόλυξε.	*manibus, ejulavit.*

Nam in MS. Vaticano, eodem monente, pro δὲ δαχθεὶς invenitur καταχθείς. et pro τᾶς χειρὸς, τὰς χεῖρας. Sed quum idem vir doctus non animadvertisset apud Græcos scriptores aoristos passivos in sensu medio sæpè usurpatos, pro κατάχθεις nimis audacter de suo substituit πατάξας.

13. Ἁ δ' εἶπεν] Ἁ Dor. pro ἡ. Sic suprà δαχθεὶς pro δηχθεὶς, τᾶς pro τῆς· &c. [Nempè si vulgaris lectio præ-

ferenda sit.] Nam, uti observavit Baxterus, "mirè convenit sermo Doricus, utique rusticior, simplicitati hujus fabellæ."

14. 15. Πονεῖ—πονοῦσιν,] Similiter Latinè: *Dolet hoc mihi*, et *ego doleo*. ANON.

16. ὅσους σὺ βάλλεις;] i. e. τοσοῦτοι ὅσους, &c. Cæterùm, hanc Oden lepidissimam adumbravit Theocritus in Idyllio suo 19. quod inscribitur Κηριοκλέπτης.

XII. v. 3. Ὀλίγην δρόσον πεπωκὼς.] Angl. *Having sipped a little dew.* Ita Virg. Ecl. V. 77. *Dumque thymo pascentur apes, dum rore cicadæ.* Confer. Hom. Il. γ'. 151.

89. 7. Χ' ὁπόσα—] Pro καὶ ὁπόσα. scil. αι diphthongo elisâ, κ ante vocalem aspiratam necessariò fit χ. Cæterùm, in eodem versu pro vulgato Ὧραι, [Angl. *the Seasons*] cum Brunckio reposuimus ὕλαι.

15. Τὸ δὲ γῆρας οὔ σε τείρει,] Angl. * *Old age does not emaciate thee.* Alludit ad *Tithoni* historiam, qui cum immortalitate donatus, senectutis tamen incommodis gravatus esset, in *cicadam* dicitur fuisse conversus; quæ animalia in senio veteres ponunt tunicas, et proinde juvenescunt, ut *Lucret.* IV. 56. *Cum veteres ponunt tunicas æstate cicadæ.* BARNES.

16. Σοφὲ, γηγενὴς,—] Σοφὸς, dicitur *cicada* ob musicæ peritiam. Γηγενὴς, quomodo Gigantes, Cyclopes, et Titanes, *Saturnus*, aliique filii *Terræ* et *Cœli;* cicadæ etiam in agris nascuntur. Alludit præterea ad *Athenienses* αὐτόχθονας. IDEM.

17. ἀναιμόσαρκε·] Vide Hom. Iliad. έ. 342.

XIII. v. 3. Χαλεπώτερον] Forsan legendum χαλεπώτατον, sed minimè necessum est. ANON.

4. Ἀποτυγχάνειν φιλοῦντα.] i. e. φιλοῦντα ἀποτυγχάνειν, Angl. *for a lover to fail in obtaining the object of his passion.*

90. 10. Διὰ τοῦτον οὐκ ἀδελφὸς,] Scil. ἡμῖν ἐστὶ, i. e. argentum magis curamus quam fratres atque parentes. STROTH.

XIV. v. 2. Φιλῶ νέον χορευτὰν.] Barnesius mero Ionismi studio χορευτὴν reposuit. BAXTER.

4. 5. Τρίχας—] i. e. κατὰ τρίχας. et τὰς φρένας, i. e. κατὰ τὰς φρένας.

II. NOTÆ IN TYRTÆUM.

*ΤΥΡΤΑΙΟΥ ΕΛΕΓΕΙΑΙ.] Hoc est—TYRTÆI ELEGIÆ. 91.
TYRTÆUS Atheniensis, Poëta Elegiacus, floruit circiter initium Olymp. XXIV. ante Christum natum 682. In bello secundo Messenio, quum Lacedæmonii oraculi Delphici jussu, ducem ab Atheniensibus adversus Messenios peterent, hi Tyrtæum, qui pede claudus erat, ludibrii gratiâ, miserunt. Is tamen, carminibus suis elegiacis pro concione recitatis, tantum ardorem militibus addidit, ut, re benè gestâ, victoriam reportaverint. Quo facto jus civitatis, præmium quæsitum meritis, à Lacedæmoniis accepit. Paucæ tantum ex ejus Elegiis, quibus magnum sibi nomen peperit, ad nostra tempora pervenere. 1. Editæ sunt post Callimachi Hymnos, apud Frobenium, 1532, in 4to. 2. Inter Poëtas Gnomicos, Basil. 1551, in 8vo. 3. In collectione IX illustrium Fœminarum Fulvii Ursini. Ant. 1568, in 8vo. 4. In collectionibus Stephani, Lectii et Wintertoni. 5. Græcè et cum Anglica Versione, et notis. Londini, 1761. 6. Tyrtæi, quæ supersunt, omnia collegit—et edidit Christian. Adolphus Klotzius. Altenburg. 1767. Spartan Lessons; or, the Praise of Valour; in the verses of Tyrtæus, &c. Glasgow, 1759, in 4to. [Qui plura velit de Tyrtæo consulat has Editiones.] 7. Inter Poëtas Græcos Gnomicos, quos ad optimarum exemplarium fidem emendavit Rich. Franc. Phil. Brunck. Argentor. 1784, in 8vo.

El. I. v. 2. Οὔτι ποδῶν ἀρετῆς,—] supple ἕνεκα.

5. —Τιθωνοῖο φυὴν,—] i. e. κατὰ φυήν. Τιθωνοῖο Ionicè pro Τιθωνοῦ. De Tithono, vide supra ad p. 57. n. 8. et ad Od. XII. 7.

6. Πλουτοίη δὲ Μίδεω κ Κινύραο πλέον] πλουτοίη, Att. pro πλουτέοι. [v. πλουτέω.] Μίδεω, Ionicè pro Μίδου. [Vide supra ad p. 55. n. 21.] Κινύραο, Æolicè pro Κινύρου. Vide Ovid. Met. L. 10. fab. 9.

7. —Ταντα λίδεω Πέλοπος—] Angl. *Than Pelops the son*

of Tantalus. [Vide supra ad p. 59. n. 19. 20. et Ovid. Met. 6. 404. item Virg. Georg. III, 7.] Ταντaλίδεω, Ion. Gen. declin. primæ, pro Ταντaλίδου.

11. *εἰ μὴ τετλαίη μὲν ὁρῶν.] Angl. *Unless he can endure the sight.*

12. *καὶ δηΐων ὀρέγοιτ'] Angl. *And attack his enemies hand to hand.*

16. —διαβὰς] *firmiter stans.* Nam διαβαίνω est interdum *stare divaricatis paulum pedibus.* Vide Iliad. μ'. 458.

92. 18. —παρθέμενος—] *objiciens*—periculo, scil. παρθέμενος, pro παραθέμενος. v. παρατίθημι.

22. κῦμα μάχης] Angl. *The tide of battle.*

25. *ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης] Angl. *His bossy shield.*

35. *εἰ δὲ φύγοι μὲν κῆρα τανηλεγέος θανάτοιο] Sic etiam Homer. Odyss. λ', 170. τίς νύ σε κὴρ ἐδάμασσε τανηλεγέος θανάτοιο;

40. *—οὔτ' αἰδοῦς οὔτε δίκης,] i. e. ἕνεκα αἰδοῦς, *propter reverentiam* quæ eum sequi debet, *propterque justitiam*, quam ei inviolatam servandam cives jubebunt.

41. *οἵ τε κατ' αὐτὸν] *Æquales ejus.*

93. II. v. 1. Τεθνάμεναι γὰρ—] Istud γὰρ referri videtur ad aliquid subintellectum: Estote fortes,—*decorum* ENIM *est.*

3. *τὴν δ' αὐτοῦ προλιπόντα—] Ordo est: τινα δ' προλιπόντα τὴν αὐτοῦ πόλιν καὶ πίονας ἀγροὺς πτωχεύειν, ἔστι ἀνιηρότατον πάντων.

11. Εἶθ' οὕτως—] ὤρη est *cura.*

18. *μηδὲ φιλοψυχεῖτ'] Angl. *Nor be too fond of life.*

19. Τοὺς δὲ παλαιοτέρους,—] Intellige κατὰ τοὺς παλ. verte, *quod autem ad senes attinet.* HARLES.

25. Καὶ χρόα γυμνωθέντα·] i. e. κατὰ χρόα γυμνωθ. *corpore nudatum.*

☞ Versus pentameter hexametro subjunctus carmen Elegiacum constituit: sic dictum ab ἔλεγος, i. e. *lamentatio*, quia primùm adhiberi solitum sit lamentationi funebri: unde illud Ovidii,

Flebilis indignos, Elegeïa, solve capillos.
Ah nimis ex vero nunc tibi nomen erit!

RUDDIMANNUS.

III. NOTÆ IN PRIMUM HOMERI ILIADIS LIBRUM.

• De vita Homeri vide Collect. Græc. Maj. Vol. II. 94.

Ver. 1. Μῆνιν ἄειδε,—] Recte *Homerum* laudant veteres, quod non ab ipsis Belli initiis Poëma suum exordiatur, sed statim in medias res auditorem suum rapiat, et, quæ præcesserint, aptis deinceps locis intertexat. Clark.—Πηληϊάδεω, genitivus Ionicus patronymici Πηληϊάδης, hoc modo a Πηλεὺς formati: Πηλεὺς habet Ionic. genit. Πηλῆος, dat. Πηλῆϊ: unde cum terminatione δης, Πηλεΐδης, et, per epenthesin α, Πηληϊάδης. Vide Gram. p. 24. Patronymica a dativo singulari formantur, vel ex hoc apparet quod altera forma habet ι ante ων; ut Ατρείωνα, Il. ά, 387. Πηλείωνι, ά, 188. δεω, ut una syllaba pronuntiandum est.—Αχιλῆος, Nonnulli volunt simplex λ, metri causâ, scribi; Heynius, ait, "Dicendum potius, "principio fuisse Αχιλεὺς, et inde solito more geminata "litera ad producendam syllabam factam esse Αχιλλεὺς, "quod usu obtinet." Sed de regulis Homerici Metri vide "Prosodia Græca, Ed. 3. p. II. p. 30, &c."

2. Ὀλομένην, — ἄλγεα θῆκε.] Ὀλομένην, *perniciosam:* vulgo Οὐλομένην: sed participium est aor. 2. verbi ὄλλυμι. aor. 2. ὠλόμην. part. ὀλόμενος. Verisimiie est diphthongos temporibus Homericis nondum in usu fuisse, ideoque vocem pronuntiatam esse ὀλομένην, prima syllaba pro longa habita, quia *arsin* seu *ictum metricum* sibi vindicat. Idem dicendum est de νοῦσον, Οὔλυμπος, &c. Vide Dissertationem de regulis Hexametr. in Prosod. Græc. p. 38. et seq.—ἄλγεα θῆκε pro vulg. ἄλγε' ἔθηκε, utpote magis Ionicum; hac etiam lectione hiatus vitatur. Ceterum, τίθημι, apud Homerum sæpius est, *facio.*

3. πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἄϊδι προΐαψεν] *Multasque fortes animas Orco præmaturè misit.* Nonnulli putant προΐαψεν nihil ulterius significare quam simplicem ἴαψεν, i. e. *demittere.* Observat Heynius, "cum ubique in "Homero sit Ϝῖφις, Ϝῖφι, putes etiam fuisse Ϝιφθίμος." Sed in compositis digamma nullum locum habere potest;

94. Sic λ', 375.—Ἀγαστρόφου ἰφθίμοιο. μ'. 410. Ἀργαλέον δὲ μοί ἐστι, καὶ ἰφθίμῳ περ ἐόντι. Vide etiam δ', 534. θ', 144.—Unde satis liquet a simplici ἶφι digamma semper alienum fuisse.

4. αὐτοὺς δὲ ἑλώρια τεῦχε κύνεσσιν,] αὐτοὺς, scil. τὰ σώματα. Clarkius dedit δ' ἑλώρια, et notavit, "alii scribunt δὲ ἑλώ-"ρια. Alii δ' ἑλλώρια. Sed perinde est. Nam in hujus-"modi vocabulorum syllabis *non mediis*, facile fieri potuit "(quod et in omnibus linguis interdum usu venit) ut "quod scriptum fuerit ἑλώρια, vulgò tamen pronuntiare-"tur ἑλλώρια." Sed meliores codices habent δὲ ἑλώρια, quod et Barnesius, Heynius aliique tuentur. Hoc etiam Tironibus intellectum volo, antiquis nullam geminandi literas licentiam datam esse videri; sed in vocabulis omnibus vocalem productam fuisse vi scil. ictus metrici.

5. Διὸς δὲ τελέετο βουλή.] *Jovis autem perficiebatur consilium.* δὲ τελέετο, dedi pro vulgato δ' ἐτελείετο. Heynius habet δὲ τελείετο. Quoniam antepenultima τελέετο est prima pedis syllaba, legendo vel recitando producebatur. τελείω, quod Heynius Ionicum dicit, mihi ficta et inusitata vox videtur, (Διὸς δὲ τελ. β.) "Scilicet ut, Achille "arma non consociante, Achivi essent pugna inferiores, "cladibusque acceptis luerent injuriam Achilli factam, "ejusque desiderium excitaretur, ita ut ei placando stu-"deret Agamemnon, unde nova Achilli dignitas et honor "accederet; ex promisso Thetidi dato inf. 523. 509. seq. "ά, 110. 111." HEYN.

6. ἐξ οὗ—] ἐξ οὗ, scil. χρόνου, *a quo tempore.* διαστήτην. 3 dual. aor. 2. v. διίστημι, sine augmento pro διεστήτην. Notandum est Homerum plerumque augmentum verborum neglexisse.

8. τίς τ' ἄρ σφωε θεῶν—] —*Quo numine læso, quidve dolens* — Æn. I. 12. CLARK. Nescio annon scribendum sit ξυνέεκε pro ξυνέηκε. aor. 1. ἵημι, *mitto*, primo fuisse ἕεκα, deinde contractum ἧκα, judico.

9. ὁ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεὶς] Articulus ὁ apud Homerum sæpe pro οὗτος vel ἐκεῖνος usurpatur. χολωθεὶς, *succensus, iratus.* part. aor. 1. p. verbi χολόω, *irrito*; χολόομαι, *irascor.*

10. Νόσον ἀνὰ στρατὸν ὦρσε κακήν·] Νόσον pro νοῦσον. ὦρσε Æolicè dicitur pro ὦρε, aor. 1. v. ὄρω, *excito.* Verum hoc

modo formatum esse judico: Dixi in libro, cui titulus est, "An Analysis of the Formation of the Radical Tenses of the Greek Verb," terminationem futuri semper in ίσω vel σω primitus fuisse; In plerisque verbis σ cito ejiciebatur, quippe stridulus ejus sonus auribus minus gratiosus erat, et vocales concurrentes ab Atticis Scriptoribus contrahebantur: In nonnullis autem verbis σ retinebatur, et vocalis brevis ε ejiciebatur: sic ὄρω, primitus ὀρέω. in f. ὀρέσω, ε ejecto, ὄρσω, in aor. 1. ὦρσα: sic etiam ἄρσαντες Il. α. 136. ab ἀρέω, f. ἀρέσω, ε eliso, ἄρσω, aor. 1. ἦρσα. part. ἄρσας &c.

11. οὕνεκα τὸν Χρύσην ἠτίμησ' ἀρητῆρα] Homerum articuli 95.
præpositivi usum ignorâsse in confesso est: utique eo, quo mox Attici nominibus eum præmittunt. Nam utitur eo tantum, ut aut præpositivi articuli aut pronominis demonstrativi vicem, aut majorem quandam vim habeat. Facit itaque molestiam articulus h. l. nam parum commode exponi potest ἐκεῖνον τὸν Χρύσην. HEYNIUS. Nihil dubito quin articulus τὸν a quodam librario serioris ævi interpositus fuerit. Pro τὸν legere licet, οὕνεκ' ἄρα Χρύσην, vel οὕνεκα δή, vel tale quid.

13. λυσόμενός τε θύγατρα, φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,] Observent tirones vim vocis med. λυσόμενος, scil. *redempturus* suam *filiam*. "λύει is, qui reddit captivam, λύεται, "is qui petit, agit id, ut alter reddat, adeoque redimit." HEYN. ἄποινα est, *pretium redemptionis, quod pœnam debitam solvit*; ex α priv. et ποινὴ *pœna*. Scribendum judico, ἀπερέσι', sed nihil movi.

14. στέμματ' ἔχων—] στέμμα, fuit adeo *infula* innexa scipioni seu baculo, hastæ, supplicis habitus. HEYN. Confert Doctiss. Valpy in suis annotationibus, Schol. in Sophocl. Œdip. Tyr. 3. ubi στέμμα redditur τι προσεκλημένον ἔριον τῷ θαλλῷ, *Certain wool wrapped about a green bough.* addit, "These boughs, which are also "called κλάδοι ἱκετήριοι, were carried by petitioners in "their hands, though in this instance they seem to have "been tied χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, *super* sceptrum." Cf. Virg. Æn. XI. 101. *Velati ramis oleæ, veniamque rogantes.* Cur prima Ἀπόλλωνος syllaba h. l. producatur, vide Prosodia Græca, P. II. p. 43.

15. Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ] *In aureo sceptro.* χρυσέῳ pro-

95. nuntiandum ut duæ syllabæ: haud tamen ι perire debet. Hujusmodi contractio Virgilio etiam placuit: sic *aureâ composuit spondâ*. Æn. I. 702. *Aureâ percussum virgâ*. Æn. VII. 190. *Unâ eademque viâ*. Æn. X. 407. Ceterum, male interpretantur nonnulli *sursum* in aureo sceptro, quasi præp. ἀνὰ adverbialiter sumenda est: Idem est ac ex Pindaro, Ol. I. 66. χρυσέαις ἀν' ἵπποις. Vide Greek Exerc. p. 229.

17. ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν] θεοὶ pronuntiandum est ut una syllaba: δοῖεν, pro δοίησαν, 3. pl. opt. aor. 2. v. δίδωμι; non, ut alii perhibent, Atticæ dialecto peculiare.

20. παῖδα δέ μοι λύσατε φίλην, τὰ δ' ἄποινα δέχεσθε,] Clarkius legit λύσαιτε; Heynius λῦσαί τε, ut λῦσαι sit infinitivus pro imperativo. Verum ait, Observ. "Erat "λύσατε et δέχεσθε editum ubique ante Barnes. quod in "codd. plerumque legitur: in λύσατε tamen metro media "repugnat. v. Clarke. Idem nihilominus Apollon. de "Syntax. p. 20. agnoscit, cum Theod. Gaz. p. 149. et "codd. pars λύσατε et δεχεσθαι junctim, est inter hos "Urat. c. Tounl. unus Vindob. Neque aliter Eusta"thius legit, qui tamen scholion servavit." Lectio λῦσαί τε φίλην, τὰ δ' ἄποινα δεχεσθαι, solœcum facit; nunquam enim in sententia hujusmodi, duobus membris constante, ubi prius cum præcedente conjungit particula δὲ, alterumque a priore pendet, particula τε in usum venit, nisi καὶ subsequitur. Sic infra, v. 23. αἰδεῖσθαί θ' ἱερῆα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα· quod perinde est. Qua ratione autem antepenultima in λύσατε producatur, vide Prosod. Græc. P. II. p. 50. et seqq.

23. καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·] *et splendidum accipiendum pretium*. δέχθαι vulgo accipitur pro δεδέχθαι; mihi potius accipi videtur pro δέχεσθαι, scil. per Syncop. ut ratio temporum servetur.

24. ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ,] *At non Atridæ Agamemnoni placuit animo*. Pro Ἀτρείδου Ἀγαμέμνονος; Dativo enim Poëtæ loco genitivi nonnunquam utuntur. Ceterum, ἥνδανε est imperf. ἀνδάνω, quod ab ἅδω formatur. Vide Gram. Frag. p. 10.

25. ἀλλὰ κακῶς ἀφίει,] *Sed contumeliosè dimisit*. ἀφίει est 3. s. imperf. ab obsoleto præsenti ἀφιέω formatum:

Notandum est imperf. ἀφίεμι raro in usu venire; pro 95.
eo autem imperf. ἀφίω.

26. μή σε, γέρον, κοίλῃσιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχείω,] Ante μὴ subauditur φυλάσσου, vel tale quid. Haud Doct. Valpy assentiri possum dicenti κιχείω, (quæ est vulgaris lectio) esse subjunctivum aor. 2. κίχημι, cum Ionica resolutione et Epenthesi ι, pro κιχῶ. Homerus enim plus licentiæ ex usu temporum sibi vindicat, quam Attici Poetæ. Ceterum, κοίλῃσιν est dat. pl. Ionicè pro κοίλαις, adj. κοῖλος, *cavus*. Ceterum, νηυσὶ ut duæ syllabæ semper pronuntiandum est.

27. ἢ νῦν δηθύνοντ', ἤ ὕστερον αὖτις ἰόντα,] Peccat contra regulam primam de Homerico metro vulgaris lectio ἢ ὕστερον. Scribendum est ἤ pro ἢ uti solitum est apud Homerum post prius ἢ. Sic infra, 395. ἢ ἔπει ὤνησας κραδίην Διὸς, ἠὲ καὶ ἔργῳ. 504. ἢ ἔπει, ἤ ἔργῳ. Vide Prosod. Græc. p. II. p. 90. et 97. seq.

29. τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω, πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν] Optime Poëta, naturæ nunquam non memor, τὴν δ', filiam scil. Sacerdotis, quam ut redimeret, pater obnixe petebat, quamque rex se retenturum esse ferociter minatur, primum sententiæ vocabulum facit: Sic etiam Miltonus nostras, Homero tantum secundus: in Paradisi Amissi libro I. 44.

——*Him* the Almighty power
Hurl'd headlong flaming from the ethereal sky,
With hideous ruin and combustion, down
To bottomless perdition——

Ceterum, πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν, non interpretandum esse, *antequam ipsam et senectus invadat*, docet Heynius; hoc enim esset πρὶν — ἐπίῃσι: "Est adeo, inquit, "πρὶν, h. l. fere quod *quin potius*." Interpretare Anglice, *Old age shall first come upon her*: scil. before I free her. Tirones norunt εἶμι et composita ejus futuram significationem sæpe induere.

31. ἱστὸν ἐποιχομένην, καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν] ἱστὸν ἐποιχομένην. Angl. *Plying the loom*. ἱστὸς, proprie est, *malus navis*, item, *lignum e quo stamina suspenduntur*: hic, *ipsa tela*. Sic Virgil. Æn. VII. 14. *Arguto tenues per-*

95. *currens pectine telas.*—καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν, *meum lectum participantem.* Grammatici dicunt ἀντιόωσαν hoc modo ab ἀντιάω formari: in part. ἀντιάουσαν, contr. ἀντιῶσαν, inde per epenth. dimidii ω, ἀντιόωσαν: Mallem ab ἀντιόω formari; nam pro certo habeo plurima verba antiquitus in όω desiisse, quæ postea per έω vel άω clausa sunt: Sic Il. ή, 244. ἄνδρ' ὁρόω—item λ', 650. Sic etiam κυκλόω, et κυκλέω. Pindar Ol. 10. 87. χεῖρα κυκλώσας. Hom. Il. ή, 232. αὐτοὶ δ' ἀγρόμενοι κυκλήσομεν— κρεμόω, et κρεμάω. Il. ή, 83. καὶ κρεμόω.—θ', 19.— ἐξ οὐρανόθεν κρεμάσαντες. item φηλέω, et φηλόω, &c. ab antiquo igitur ἀντιόω formari ἀντιόωσαν judico.

32. σαώτερος ὥς κε νέηαι.] νέηαι, Ionicè pro νέῃ per syncop. pro inus. νέησαι: 2. sing. subj. præs. v. νέομαι. Particula κε eandem vim ac ἂν habet: vide Dissertationem de hac particula, in Greek Exerc. p. 274 et seqq.

33. ὣς ἔφατο· δέισεν δὲ γέρων,] Vulgaris lectio est, ὣς ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' ὁ γέρων, δ in verbo duplicato, et articulo, contra Homericum usum, adhibito. Ex Homerico usu, inquit Heynius, debuit esse ἔδδεισεν δὲ γέρων. et scriptura antiqua ἔδεισε δ'. et mox ἠρᾶτο γεραιός. Vide ad v. 10.

34. βῆ δ' ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,] πολυφλοίσβοιο θαλάσσης, *multum strepentis maris.* πολυφλοίσβοιο Ionicè pro πολυφλοίσβου, ex πολὺ, et φλοίσβος, quod a φλέω, *ferveo.* vocabulum ad strepitum refluentium fluctuum imitandum factum. Figura dicitur ὀνοματοποιΐα.

36. τὸν ἠΰκομος τέκε Λητώ·] *Quem pulchricoma peperit Latona.* τὸν, pro relativo ὃν: Hoc pronomine vice relativi sæpe utitur Homerus etiamque pro αὐτὸς, vide v. 43. τοῦ δ' ἔκλυε — ἐΰκομος dedi pro vul. ἠΰκομος, quia ε est prima pedis syllaba et *ictum* habet. τέκε, sine augmento pro ἔτεκε, vide τίκτω.

37. ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας,] *qui Chrysen tueris.* ἀμφιβέβηκας est tempus quod Clarkius rite *præsens perfectum* dicit. Vide ejus notam. Vox ipsa, uti bene notavit Heynius, ut et περιβαίνειν, notionem habet ἐναργῆ defendentis alterum, dum jacentem vel inermem protegit corpore suo objecto aut clypeo. Il. ρ', 4. Menelaus Patrocli corpus tuens: ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖν' ὥς τις περὶ πόρτακι μήτηρ πρωτοτόκος, κινυρὴ, — ὣς περὶ Πατρόκλῳ βαῖνε ξανθὸς Μενέλαος.

38. Κίλλαν τε ζαθέην,] *Cillamque eximiam.* ζάθεος, est 96.
valde divinus, hinc, *eximius.* Componitur ex intensiva particula ζα, eadem quæ δα, (ut δαφοινὸς, *valde ruber*,) et θεὸς, *deus*.

39. Σμινθεῦ εἴ ποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα,] Vulgaris lectio Σμινθεῦ, peccat contra metrum; diphthongus ευ enim secunda pedis syllaba, ante diphthongum ει corripi debet. Vix dubitandum est quin nominativus fuerit Σμίνθιος, eademque terminatione qua alia Apollinis cognomina utuntur; ut Νόμιος, Δήλιος, &c. Hanc opinionem firmant etiam Scholia Hom. ἐπίθετον Ἀπόλλωνος· Σμινθος γὰρ τόπος τῆς Τρῳάδος, ἐν ᾧ ἱερὸν Ἀπόλλωνος Σμινθέως.—in fin. ἐπιστὰν ἐκεῖ πολιν, ἥντινα καὶ ἐκάλουν, Σμινθίαν· οἱ γὰρ Κρῆτες τοὺς μύας Σμίνθους καλοῦσιν, ἐκ τούτου καὶ Ἀπόλλων Σμίνθιος ἐκλήθη, διὰ τὸ ὑπερασπίζειν αὐτῆς.—Ceterum, ἐπὶ disjungitur ab ἔρεψα per tmesin.

41. τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ·] *Hoc mihi perfice votum.* κρήηνον est 2. sing. imperat. aor. 1. verbi κραιαίνω, in fut. κραιανῶ, in aor. 1. ἐκραίανα, Ion. ἐκρήηνα. Vulgo formari dicitur a κραίνω, per epenthesin η in aor. 1. verum Homerus habet ἐπεκραίαινε Κρονίων. Il. β', 419. — ἐέλδωρ, *votum, desiderium*, ab ἔλδομαι *cupio*.

42. τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν] Angl. *Let the Greeks expiate my tears by thy darts.* Quicquid delirant reges, plectuntur Achivi. Horat. Tirones norunt τίω esse, *pœnam persolvo, luo.*

44. βῆ δὲ κατ' Ὀλύμποιο καρήνων χωόμενος κῆρ,] Ὀλύμποιο dedi pro Οὐλύμποιο, vide supra ad v. 2. — χωόμενος (κατὰ) κῆρ, *iratus animo.*

45. τόξ' ὤμοισιν ἔχων, ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην·] Poëtæ sæpius τόξα quam sing. τόξον usurpant: ἀμφηρεφὴς, *undique tectus.* "Scribitur, observat Heynius, ἀμφιρεφέα apud "Apollon. Lex. h. v. sicque Urat. a Mosq. 3. ex cor-"rectione et Ald. 2, cum sequacibus." Primitus scriptum esse ἀμφιρεφῆς judico. Qua ratione ultima hujus vocis producatur vide supra ad v. 2. et Prosod. Græc. P. II. p. 81. R. V. et p. 61.

47. ὁ δ' ἤϊε νυκτὶ ἐοικώς·] *ipse vero ibat nocti similis.* ἤϊε est 3. sing. perf. med. v. εἶμι *eo*, vide Gramm. p. 121. "Pestis exorta in castris Achivorum. · Cujus caussæ

96. "cum esse possent aliæ, et omnium maxime probabilis, "aër ex aquis stagnantibus et paludosis sub ostia Si-"moëntis et ex imbribus exundantis, mox per æsta-"tem ad alveum recollecti, (v. de Troade nuper scrip-"ta) nunc a religione ducta causa affertur, Apolline ul-"turo injuriam sacerdoti suo ab Agamemnone fac-"tam." HEYNIUS. Naturalibus causis antiquissimis temporibus fere ignotis, quæcunque hominibus vel injuriam intulerint vel terrorem incusserint, ea omnia ad quendam Deum referebantur.

48. *μετὰ δ' ἰὸν ἕηκε*] Recte Scholiastes explicat *μετὰ ταῦτα*: Clarke et Heynius male intelligunt *μετὰ τὰς νῆας*, quod esset *post naves*. *ἕηκα*, 3. s. aor. 1. pro *ἧκε*, v. *ἵημι*. Vide supra ad v. 8.

50. *οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπῴχετο, καὶ κύνας ἀργούς*] Lues, ut sæpe, a jumentis et animantibus domesticis exordium habuit. HEYN. *κύνας ἀργούς*; omnes interpretantur, *canes veloces*: verum, si compositionem vocabuli *ἀργὸς*, et rei rationem spectamus, vix dubitare licebit, quin vox interpretanda sit *segnis, otiosus*: componitur enim ex *α* privativo et *ἔργον* *opus*: Præterea, omnibus satis notum est segnia et otiosa animalia morbis cujuscunque generis multo procliviora quam agilia et per agros errantia.

51. *αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἐχεπευκὲς ἐφιείς,*] *βέλος ἐχεπευκὲς* est ad v. *telum valde amarum*: i. e. *mortiferum*, et interpr. Heynius, *ἔχον πικρίαν τῆς πεύκης*, piceæ. v. *ἐχεπευκής*. Notandum est syllabam *ος*, in *βέλος*, quæ est cæsura, pro longa habendam esse: vide Prosod. Græc. P. II, p. 31. R. V. et p. 61.

54. *τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς·*] *τῇ δεκάτῃ* scil. *ἡμέρᾳ*—*ἀγορήνδε*, *ad concionem*: valet *δὲ* accusativo nominis subjunctum, idem ac præp. *εἰς*. Observandum est Homerum fere semper articulum cum numeris ordinalibus, ad tempus respicientibus, usque ad *ἑνδέκατος* adhibere.

55. *τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε*] *Huic enim in animo posuit*. *τῷ* pro *αὐτῷ*.—*θῆκε* sine augmento: a quo verbo disjungitur *ἐπὶ* per tmesin. Cæterum, Homerus fere semper *φρὴν* in plurali adhibet, non solum *mentem*, sed omnes ejus facultates intelligens.

56. *ὅτι ῥα θνήσκοντας ὁρᾶτο.*] *Quoniam utique morientes*

videbat. ῥα interpretatur Clarke, *utique;* melius fortasse 96.
reddi debet, *nimirum, quia nimirum.*

57—58. οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν, ὁμηγερέες τε γένοντο,—] Occurrit nunc primo loco quod locis multis Homeri memoria tenendum, δὲ in apodosi: οἱ δ' ἐπεὶ,—τοῖσι δ' ἀνιστ. HEYN. Verum οἱ δ' et τοῖσι δ' ad eadem referuntur: Prima particula δὲ sententiam cum præcedente connectit; altera δὲ non in apodosi ponitur; eo nomine adhibetur ut τοῖσι, ad οἱ referendum sit.—τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη:—τοῖσι regitur a μετὰ in compositione: et πόδας a præp. κατὰ subaudita. πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς, "Epitheta hujusmo-"di ex singulari aliqua corporis animive dote desumpta "sunt, quasi agnomina personarum propria." L. SAHL. Idem est ac ποδάρκης. Ceterum, ἤγερθεν dicitur Æolicè pro ἠγέρθησαν, aor. 1. pass. vel ab ἀγείρω vel ἐγείρω. Heynius ductum putat ab ἐγείρειν, ut sint *excitati* sedibus suis. Est tamen, addit, ἀγείρεσθαι proprium de concursatione ad concionem, ut β', 52 et al. et potest ex formula antiqua dictum esse et declaratum addito altero: ὁμηγερέες τε γένοντο.

59. Ἀτρείδη, νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας ὀΐω] ἄμμε dedi pro vulg. ἄμμες. Scribitur quoque alibi, inquit Heynius, ἄμμες, ἄμε, ἄμε, pro ἡμᾶς. Cf. Eustath. et Koen. ad Gregor. p. 110.—παλιμπλάζω, est, *retro vagari facio,* παλιμπλάζομαι, *retro vagor.*

60. εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν,] Particula κεν hic *voluntatem* exprimit. De potestate ejus, vide Greek Exerc. p. 277. Vis particulæ γε bene a Doct. Valpy in sua præclara Homeri Il. editione illustratur, ad quam Lectorem relegare visum est. Fere semper reddendum est Lat. *saltem,* Angl. *At least.* Nonnunquam fit ut vocabulum quocum connectitur, cum quadam emphasi pronuntiandum sit. Vide Greek Exerc. p. 169.

61. εἰ δὴ] reddendum est, *Quoniam.*

62. ἀλλ' ἄγε δή, τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα,] ἀλλ' ἄγε δὴ, *verum age quæso:* Particula δὴ ab obsoleto δάω vel δαίω, *disco* formari videtur: Primaria ejus significatio non ad tempus respicit, uti docet D. Valpy, sed indicat, aliquid *scitum, cognitum.* ἀλλ' ἄγε δὴ. Angl. *But come, the thing being known.* εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμος κ. τ. λ. Since, *it being*

96. *known.* — ἐρείομεν dicitur Ionicè pro ἐρέομεν, idque per Systolen pro ἐρέωμεν, subj. præs. v. ἐρέω, *quæro.* Verum, ἐρέω nunquam apud Homerum pro *præsenti* accipitur; semper autem pro *futuro*, σ eliso: occurrunt ἐρέουσα, Il. ά, 419, aliisque in locis; ἐρέοντα, Od. ό, 41. π΄, 329. ἐρέοντι, π΄, 334. omnia futurum tempus denotantia. Occurrunt etiam ἐρέοιμεν, Od. γ΄, 192. ἐρέοιμι, λ΄, 228, pro ἐρέσοιμεν, et ἐρέσοιμι, σ eliso. Cum igitur ἐρέω nusquam in præsenti indicativo invenitur, quomodo quæso subjunctivum ejusdem temporis habeat? mihi persuasissimum est antiquam et genuinam lectionem fuisse ἐρέσομεν vel potius ἐρέομεν; 1. pl. fut. et Achillem non concioni dixisse quod est Latine, *consulamus*, sed *consulemus*, Angl. *We will consult.* Sed hanc rem fusius expediam infra ad v. 141 et seqq. Ceterum, per μάντιν intelligi debet, qui divinitus instinctus vaticinatur: per ἱερῆα, qui ex sacris, victimarum extis, igni, &c. futura prædicit.

63. καὶ γὰρ ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν·] *Somnium enim a Jove est.* Vulgo scribitur γάρ τ' ὄναρ. — Plerique volunt τ' pro τε esse; verum, nusquam vidi, quantum memini, particulam τε post καὶ positam, nisi alterum τε vel καὶ mox subsecutum fuerit. Vix dubitandum est quin Librarii particulam τ' inferserint ut syllabam γὰρ longam positione facerent, regulæ de arsi in prima pedis syllaba prorsus ignari. Ex hac et aliis emendationibus videndum est quantum regulæ, quas de metro Homerico statui, ad restituendas veras hujus præstantissimi Poëtæ lectiones valeant.

64. ὅς κ' εἴποι ὅ,τι τόσσον ἐχώσατο] ὅς κ' εἴποι, *qui dicat.* κ' pro κε. — ὅ, τι, scil. δι' ὅ, τι.

65. εἴ τ' ἄρ' ὅγ' εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται, εἴθ' ἑκατόμβης] *Sive is demum ob vota incusat, sive de sacrificium.* εὐχωλῆς, et ἑκατόμβης a præp. ἕνεκα subintell. reguntur. — ἑκατόμβη proprie est sacrificium centum boum; hic autem et aliis in locis apud Homerum, pro quolibet sacrificio magno et splendido accipitur.

97. 66—67. αἴ κέν πως — λοιγὸν ἀμῦναι.] Ordo est: αἴ πως ἀντιάσας κνίσης ἀρνῶν τε τελείων αἰγῶν, κεν βούλεται ἀπαμῦναι λοιγὸν ἡμῖν: αἴ κεν, idem est ac εἰ ἄν. ἀντιάσας est part. aor. 1. v. ἀντιάζω, *assequor*, et regit genit. Tirones obser-

vent κεν, quæ alias subjunctivum postulat, hic cum indi- 97.
cativo βούλεται construi.

69. οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος,] *Augurum longe optimus.* οἰωνοπόλος, *auspex*, qui ex avibus auguratur: ex οἰωνὸς *avis*, item, *augurium*, et πολέω *versor*. ὄχα, *præ ceteris*, formari videtur ab obsoleto perf. med. v. ἔχω; sæpius occurrit ἔξοχα, et κατ' ἐξοχήν.

70. ὃς ᾔδη τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα,] Sic Virgil. Georg. IV. 392.

——— Novit namque omnia vates,
Quæ sint, quæ fuerint, quæ mox ventura trahantur.

ᾔδη est 3. sing plusq. Ionicè pro ᾔδει. Attici scriptores contrahebant ᾔδειν in ᾔδει, Ionici in ᾔδη. πρό τ' ἐόντα, i. e. πράγματα ἐόντα πρό, *præterita*.

72. τὴν οἱ πόρε] τὴν pro relativo ἥν.

73. ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν] ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο, interpretatur Damnius, Lex. in Voc. ἐϋφρονέω, qui iis dicebat, ut *benevolus* non solum, sed et *prudens*. μετέειπεν secundum Heyn. digamma postulat, scil. μετέϝειπε: Digamma fautoribus nonne evidens est, si huic verbo omnino necessarium est, scribi debere μετάϝειπε?

74. Διὶ φίλε.] Qua ratione ι in Διὶ producatur, vide Prosod. Græc. P. II. p. 38 et seqq.

75. τοι γὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο,] ἐρέω est 1. sing. fut. obsoleti præs. ἐρέω, *dico*, in f. ἐρέσω. σ eliso, ἐρέω, Ionicè, ἐρῶ Atticè. Vide supra ad v. 62. — σύνθεο, Ionicè pro σύνθεσο, σ eliso, est 2. sing. imper. aor 2. med. v. συντίθημι, *compono*. συντίθεμαι, *paciscor*.

78. ἦ γὰρ ὀΐομαι ἄνδρα χολωσέμεν,] *Profecto enim suspicor me ad iram provocaturum esse virum.* Male interpretes vertunt ἄνδρα χολωσέμεν, *virum iratum fore*; χολόω enim est, *ad iram provoco, irrito*. χολόομαι, *irascor*. Ceterum, χολωσέμεν est infin. fut. pro χολωσέμεναι, quod est antiquum futurum. Recentiores Græci hoc modo futurum infin. formabant: χολωσέμεναι, per apocopen χολωσέμεν, μ eliso, χολωσέειν, inde contracto χολώσειν: et sic in omnibus ejusdem generis.

79. Ἀργείων κρατέει, καί οἱ πείθονται Ἀχαιοί.] Vulgo legi-

97. tur, κ̓ οἱ πέλ. Sed κ̓, secunda pedis syllaba ante οἱ, producitur, quod nunquam fieri debet. Dedi ἑοὶ quod interdum apud Homerum occurrit.

80. ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρηϊ.] *Quando irascetur viro inferiori.* χέρηϊ a quibusdam dicitur esse pro χερείονι, quod vix fieri potest. "Verius, inquit Heynius, credas fuisse "χέρης, unde et χέρηα, χέρηες occurrunt in Odyssea." "From the old positive χέρης (probably the same originally as χερνής) which has the sense of a comparative. "Il. ά, 80. χέρηϊ. Il. δ', 400. χέρηα." Matthiæ Gramm. Græc. p. 169. Verum, ubi, quæso, hi docti viri adjectivum in ης desinentia, ηος et ηϊ in genitivo et dat. habentia, viderunt? Tales certe terminationes ab εὺς est videre; nusquam, quantum scio, ab ης; ut βασιλεὺς, ῆος, ῆι; ἱερεὺς ῆος, ῆι, &c. Nullus equidem dubito quin ab χερεὺς, *qui victum manibus quærit*, inde *inferior*, formari debeat; in gen. Ion. χερῆος. dat. χερῆι. Vide Odyss. ό, 323. παραδρώωσι χέρηες.

81. εἴπερ γάρ τε — καταπέψῃ,] *Quamvis enim iram quidem eodem die decoxerit.* Particulæ εἰ, εἴπερ, et εἴ κε nusquam apud Tragicos cum subjunctivo junguntur: apud Homerum autem interdum. — κ̓ αὐτῆμαρ interpreteris Anglicè *Even on the same day.* καταπέπτω est *decoquo*, καταπέψῃ *decoxerit*, veluti cibum in ventre: hinc *domaverit.*

83. σὺ δὲ φράσαι, εἴ με σαώσεις;] σὺ δὲ φράσαι vulgo, redditur, *tu autem dic.* Sed φράζομαι semper est, *delibero, dispicio, consilium ineo.* Sic Il. ά, 554. εὔκηλος τὰ φράζεαι, ἅσσ' ἐθέλησθα, *quietus ea consultas, quæcunque volueris:* verte igitur, *tu autem dispice.*

84. τὸν δ' ἀπαμειβόμενος] ἀμείβω, est *muto*, ἀμείβομαι, *sermonis vices reddo*, ἀπαμείβομαι, *vicissim respondeo*, item *respondeo.* In hoc sensu adhibetur apud Ionicos scriptores: utuntur Attici ἀποκρίνομαι.

86. οὐ, μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα,] Errat Doct. Valpy, hanc notionem de particula μὰ proferens: "The particle μὰ "is in itself neither affirmative nor negative, but merely "strengthens by an oath that which is affirmed or de-"nied." μὰ semper negat, et οὐ comitatur; νὴ affirmat, neque cum οὐ unquam jungitur. Ceterum, inter οὐ et μὰ distinctio interponi debet; οὐ enim refertur ad οὔτις

infra, hoc modo negationem vehementiorem reddens. οὔ- 97.
τις regit συμπάντων Δαναῶν, infra v. 90.

90. οὐδ' ἢν Ἀγαμ — εἴπῃς,] ἢν contractè pro ἐάν.

91. ὃς νῦν πολλὸν ἄριστος ἐνὶ στρατῷ εὔχεται εἶναι.] *Qui nunc longe potentissimum in exercitu profitetur se esse.* εὔχεται vulgo redditur *gloriatur*: significat hic et alibi, *profitetur*: sic Il. σ', 499. ὁ μὲν εὔχετο πάντ' ἀποδοῦναι, Δήμῳ πιφαύσκων. Ceterum, πολλὸν est adverbium, ab antiquo πολλὸς, ή, ὸν, pro quo in usum venit πολὺς, πολλὴ, πολύ.

92. καὶ ηὔδα μάντις ἀμύμων.] ηὔδα, 3. sing. imperf. v. αὐδάω, *loquor*, contr. pro ηὔδαε. — ἀμύμων. *inculpatus, præstans, nobilis*, ab α priv. et μῶμος, *vituperium, dedecus.* idem fere est quod ἀμώμητος.

97. 98. οὐδ' ὅγε πρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει, πρίν γ' 98.
ἀπὸ—] λοιμοῖο regitur a præp. ἀπὸ in compos. scil. ἕξει βαρείας χεῖρας ἀπὸ λοιμοῖο πρὶν πρίν γ', *prius quam*; ἀπὸ disjungitur a suo verbo δόμεναι per tmesin. δόμεναι est prisca infin. aor. 2. forma; μ eliso. δόεναι, inde contracte δοῦναι. —ἑλικώπιδα κούρην, ἑλικῶπις interpretatur Dammius Lex. quæ oculos spectantium ad se convertit, spectabilis puella. Alii, *nigris oculis prædita.*

99. ἀπριάτην, ἀνάποινον.] ἀπριάτην, *inemplam*, ex α priv. et πρίαμαι *emo*: ἀνάποινον, *sine pretio.* ex α priv. et ἄποινα, *pretium liberationis.*

100. τότε κέν μιν ἱλασσάμενοι πεπίθοιμεν.] Construe κὲν cum πεπίθοιμεν. verbum πείθω habet in aor. 2. ἔπιθον. optat. πίθοιμι, cum Ionica reduplicatione πεπίθοιμι.

103. 104. μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι πίμπλαντ', ὄσσε — ἐΐκτην.] *Iraque valde præcordia circumfusa caligine plena erant, oculique ipsi igni lucenti similes erant.* μένεος regitur a πίμπλαντο, quod est 3. pl. imp. pass. v. πίμπλημι *impleo.* "Φρένες veteribus sunt diaphragma, septum "transversum, cujus consensus cum cerebro manifestus "est in animi motibus, maxime in ira, hoc loco venis "sanguine tumentibus, unde μέλαιναι, vel, quod vulga- "tum erat, ἀμφιμέλαιναι." HEYN. λαμπετόωντι pro λαμπετῶντι v. λαμπετάω vel λαμπετόω. Vide supra ad v. 31. ἐΐκτην. 3 dual. imperf. per syncopen et diæresin pro εἰκέτην, v. εἴκω *similis sum.*—oculis micat acribus ignis. Virg. Æn. XII. 102.

98. 105. κάκ' ὀσσόμενος προσέειπε·] *Torvè intuens allocutus est.* προσέειπε cum duplici augmento: Fautores digamma scribi volunt προσέϝειπε: sed unde venit ε ante digamma, siquidem ει sit augmentum? mihi quidem videtur, si digamma unquam cum εἶπε conjunctum esset, in ε tandem abiit. sic προσϝεῖπε. προσέειπε.

106. μάντι κακῶν, οὐ πώποτέ μοι τὸ κρήγυον εἶπας·] Quoniam usus articuli cum nominibus prorsus temporibus Homeri ignotus erat, suspicor legendum esse τι κρήγυον *aliquid gratum:* ut infra, 108, ἐσθλὸν δ' οὐδέ τί πω εἶπας ἔπος,—vel, quod mihi magis placet, quodque Agamemnoni turbato, malaque olim per Calchantem perpesso melius convenit,—οὐ πώποτ' ἐμοίγε κρήγυον εἶπας. Perfacile esset Librariis ΓΕ in ΤΟ mutare. Vox κρήγυον hoc uno loco legitur: "Constituunt Grammatici vim vocis "ex etymo; (τὸ τῷ κέαρι ἡδὺ καὶ προσηνὲς τὸ θυμῆρες"—) Heyn. Idem τὸ κρήγυον in τὰ κρήγυα mutari vult, ut scil. digamma locum cum εἶπας habeat; nam κρήγυον ϝεῖπας metrum corrumpit.

107. ἀεί τοι κάκα ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι·] Sic omnino legendum censeo, pro vulg. αἰεί τοι τὰ κάκ' ἐστί.—Grammaticus, ut hiatum vitaret, elidebat α ante ἐστὶ et articulum inserebat. Ceterum, ordo est. κάκα αἰεὶ ἐστὶ φίλα φρεσί τοι μαντεύεσθαι, "Erat autem Calchas is, qui "causam, cur classis Aulide teneretur, ab Agamemnonis "sacrilegio Dianæque in eum ira repetierat, quique de- "cem annos Trojam oppugnatum iri prædixerat." Heyn.

111. οὕνεκ' ἐγὼ κούρης] Suppl. ἀντὶ κούρ—

113.—14. καὶ γάρ ῥα Κλυταιμνήστρης προβέβουλα, κουριδίης ἀλόχου·] γὰρ ῥα, observat Doct. Valpy, is used by the Poets alone, and answers nearly to γὰρ οὖν. Ut vis τοῦ ῥα appareat, verba ita idem ordinat et interp. Anglice, καὶ γὰρ, ἐπεὶ οὐκ ἔστι χερείων Κλυταιμνήστρης, προβέβουλα ἄρα αὐτῆς. *For, since she is not inferior to Clytemnestra, the consequence is, that I have preferred her to her,* to Clyt." Κλυταιμνήστρης regitur a πρὸ in compos. προβέβουλα est perf. med. v. προβούλομαι. Ceterum, κουριδίης ἀλόχου, vulgo redditur, *quam virginem duxi.* Sed κουρίδιος haud semper apud Homerum est *virgineus:* Poëta enim Briseïdem inducit, Il. τ', 298. Patroclum mortuum lugentem et verba ejus memorantem;—

ἀλλ' ἐμ' ἔφασκες Ἀχιλλῆος θείοιο 98.
Κουριδίην ἄλοχον θήσειν,—

At Briseis antea nupta erat: virum enim ejus interfecerat Achilles: v. 295. ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὠκὺς Ἀχιλλεὺς Ἔκτεινεν.—

114. ἐπεὶ οὔ ἑθέν ἐστι χερείων] ἑθεν et ἕθεν, cum Æolica Paragoge pro οὗ: regitur a compar. χερείων.

115. οὐ δέμας, οὐδὲ φυήν, οὔτ' ἂρ φρένας, οὔτε τι ἔργα.] Ante omnia hæc nomina subaudienda est præp. κατά. οὐ δέμας, οὐδὲ φυήν—interpr. Anglicè: *not in person, nor yet in appearance; neitheir in mental abilities, nor in any accomplishments.* δέμας ad *corpus*, φυὴν ad *corporis habitum:* φρένας et ἔργα ad *animi dotes* pertinent; Itaque non solœcum facit mutatio ab οὐ et οὐδὲ ad οὔτε:—Ceterum, malim cum Bentleio legere οὔτε φρένας, deleto ἂρ, utpote otioso.

117. βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι.] Observent tirones elisionem diphthongi αι ante ἐγώ: Tales elisiones est interdum videre apud Homerum. ἔμμεναι, pro vulg. ἔμεναι, antiqua et regularis forma infinitivi: altera est per elisionem μ, ἔεναι, inde contr. εἶναι.—Ceterum, μᾶλλον subaudiendum est ante ἤ, *potius quam.*

119. ἀγέραστος ἔω] *Præmio caream.* ἔω est 1. sing. subj. obsol. verbi ἔω, quod idem ac εἰμὶ *sum* est.

120. ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλῃ.] ὁ nonnunquam adhibet Homerus pro ὅτι.—ἄλλῃ scil. ὁδῷ.

122. Ἀτρείδη κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων] *Atride gloriosissime, avarissime omnium.* κύδιστος, formatur a substantivo κῦδος, *gloria;* referri debet ad regiam seu imperatoriam Agam. potestatem. 99.

124. οὐδέ τι πω ἴδμεν ξύνεια παρακείμενα πολλά·] Vulgo legitur — ξυνήϊα κείμενα — Verum hæc lectio facit ut syllaba ξυν, quæ est secunda pedis, producatur, qua lege nescio. Nunquam enim produci licet nisi sit prima pedis syllaba.—Quoniam ξύνος, a quo ξυνήϊα formari dicitur, persimile est τῷ ξεῖνος. derivata ejus similem formam induere debent: a ξεῖνος fluxit ξένιος, et Ionicè, secundum Damm. ξείνιος *hospitalis;* et ab hoc ξεινήϊος: Eodem modo a ξύνος formari debet ξύνιος, atque hinc ξύνεια: ξύνεια, meo judicio, reponi debet ubicunque ξυνήϊα

99. legitur, primam pedis syllabam productam habens in secundo vel tertio loco.—ἴδμεν dicitur esse per syncopen pro ἴσαμεν. Est potius, ut mihi videtur, per syncopen pro ἴδομεν. 1. pl. aor. 2. ἴδον. v. εἴδω, *video.*

125. ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται.] *Sed quæ quidem ex urbibus deprædati sumus, ea divisa sunt.* τὰ μὲν — τὰ Ionicè; ἃ μὲν — ταῦτα Atticè.— ἐξεπράθομεν per metathesin pro ἐξεπάρθομεν. 2. aor. v. ἐκπέρθω, *diripio.* δέδασται perf. pass. v. δάζω.

126. παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.] Quod ita Clarkius interpr. *omnia iterum in unum conferre, ut aliâ denuò portione dispertiantur.*

128. τριπλῆ τετραπλῆ τ' ἀποτίσομεν,] τριπλῆ scil. μοίρᾳ vel μέρεϊ, *portione triplici.* ἀποτίω est *persolvo, rependo.*

129. δῷσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.] δῷσι Ion. pro δῷ. subj. aor. 2. act.

131.—32. μήδ' οὕτως, ἀγαθός περ ἐών, — κλέπτε νόῳ·] Sensus μήδ' οὕτως κλέπτε νόῳ, videtur esse; *ne putes te posse clandestina fraude me fallere,* vel uti Dammius in Lex. Ne sic clandestino et doloso consilio agas; vel brevius, *noli mente fallere.* ἀγαθὸς, hic significat, *astutus, solers.*

131. ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι,] *Quoniam non anteverte*s. παρέρχομαι est *cursu prægredior;* hinc *astutia anteverto.* παρελεύσεαι est 2. s. fut. Ion. Attici formant eand. pers. per contractionem, παρελεύσει et —σῃ.

133.—34. αὐτὰρ ἔμ' αὔτως ἧσθαι δευόμενον;] *At me sic sedere indigentem.* αὔτως vulgo redditur, *frustra,* male.

135. ἄρσαντες κατὰ θυμὸν,] ἄρσαντες scil. γέρας, *Accommodantes præmium meo animo.* ἄρσαντες est part. aor. 1. Æolicè pro ἄραντες v. ἄρω, *apto.* Vide supra ad v. 10. — deest apodosis; Heynius supplet, ἀποδώσω αὐτήν. Clarkius, καλῶς ἔχει; melius καλῶς ἔσται.

137. εἰ δέ κε μὴ δώωσιν·] Vulgata lectio est δῶσιν: Sed δώωσιν habent Sch. B. Vindob. Fragm. Eton.

139. ὁ δέ κεν κεχολώσεται, ὅν κεν ἵκωμαι.] *Irascetur sane ille ad quem venero.* Particula κε interdum ab Homero jungitur futuro: Sic etiam β'. 72. ἀλλ' ἄγετ', εἴ κέν πως θωρήξομεν υἷας Ἀχαιῶν. Sed vide Greek Exercises. p. 284.—κεχολώσεται est fut. med. cum Ionica redupl. pro χολώσεται. v. χολόω. ὅν, supple πρὸς.

141.—44. νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν,—] "ἐρύσσ-

" σομεν, inquit Heyn. emendate jam in edit. Flor. legi- 99.
" tur: at in codd. ut Barocc. Laud. passim ἐρύσομεν me-
" dia brevi et sic in hac voce fere ubique aberratur."
Idem, cupiens verbum digamma habere, hoc modo versiculum legendum vult:

Νῦν δὲ θοὴν, ἄγε, νῆα ϝερύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν.
vel, Νῦν δὲ μέλαιναν νῆα ϝέρυσσ——

Verum, hoc verbum, seu scribendum est ῥύω, sive ἐρύω, nam utraque forma in usu fuisse videtur, habet penultimam et præsentis et futuri brevem, nisi primam pedis syllabam occupet.—Ceterum, ἐρύσομεν dicitur esse per systolen pro ἐρύσωμεν, et vulgo redditur *deducamus*. Meo autem judicio ἐρύσομεν est 1. pl. fut. et reddi debet, *deducemus*: namque Agamemnonis, non principum erat, ut omnia ad Chryseida reducendam a seipso expedienda essent: Itaque haud dicit, Anglicè, *let us*, sed, regio more, *we will*: Verum, quærat fortasse aliquis, si concedamus tibi ἐρύσομεν esse futuri, quid dicas de ἀγείρομεν et θείομεν? Dicesne hæc quoque futuri temporis? Quidni? si ἐρύσομεν et βήσομεν v. 144. hujus temporis sunt, quod vix negandum esse censeo; nemo enim, credo, unquam βήσωμεν viderit. Si hæc duo verba igitur ad eandem rem pertinent, eandemque voluntatem exprimunt, ejusdem temporis sint ac ἐρύσομεν et βήσομεν necesse est. Pro ἀγείρομεν autem, Æolicam formam ἀγέρσομεν ut ἆρσε v. 10. ἄρσαντες, 136 et similia, reponendam judico, et pro θείομεν, antiquum futurum θέσομεν vel, si mavis, θήσομεν.—ἂν pro ἀνὰ, disjungitur a suo verbo βήσομεν per tmesin; quod verbum transitive ponitur; scil. *conscendere faciemus*.

144. εἷς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω.] Nunc autem, cum præfectus navis, in qua Chryseis deportaretur, erat nominandus, aliquid principibus ab Agamemnone tribuendum fas erat, ideoque non dicit ἀρχὸς ἔσται, sed ἔστω.

145. ἢ Αἴας, ἤ' Ἰδομενεὺς, ἤ' δῖος Ὀδυσσεύς·] Secundam conjunctionem ἤ' primum fuisse oportet ἠέ; secunda enim pedis syllaba est: vide Pros. Græc. p. II. p. 30. R. III. Idem notandum est ad v. 151.

99. ἠ̑ ὁδὸν ἰλθέμεναι ἠ̓ ἀνδράσιν ἶφι μάχεσθαι.

Vide ad β′, 345 ubi ι imperat. Αρχευς eliditur, et ευ manet longa ante alteram vocalem :

Αρχευ᾽ Αργείοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.

146. πάντων ἐκπαγλότατ᾽ ἄνδρων,] *Omnium terribilissime virorum.* ἔκπαγλος, nonnulli interpretantur *admirabilis* ; est potius, *qui admirationem excitat.*

147. ὄφρ᾽ ἡμῖν Ἑκάεργον ἱλάσεαι ἱερὰ ῥέξας.] ἱλάσεαι pro ἱλάσῃ, 2. sing. subj aor. 1. v. ἱλάσκομαι. ἱερὰ ῥέξας, *sacris factis.* Sic Virgil. E. III. 77. *Cum faciam* vitulâ ; scil. *sacra.*

148. τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Αχιλλεύς.] τὸν regitur a πρὸς in compos. ὑπόδρα, est, *torve* vel *torvo aspectu :* ab ὑπὸ et δράω, *video.* quasi, *superciliis obductis.*

100. 149. ἀναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον,] —*impudentiâ indute, lucri studiose.* ἀναιδειην, Ion. pro ἀναιδειαν : regitur a præp. κατὰ subintell. ἐπιειμένε, perf. pass. Ion. pro ἐφειμένε, verbi ἐφέννυμι *induo.* Homerus sæpe servat vocalem præp. ante aliam vel diphthongum, sic infra v. 275. ἀποαίρεο — κερδαλεόφρον, a κερδαλέος *lucrosus,* quod ab κέρδος *lucrum,* et φρὴν *mens.* Notatu dignum est omnia adjectiva, e substantivis in ην vel ηρ composita, semper η in ω mutare ; sic κερδαλεόφρων, σιδηρομήτωρ, a σίδηρος et μητὴρ. μουσομήτωρ, &c.

151. ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι, ἠ̓ ἄνδρασιν —] ἢ ὁδὸν ἐλθ—i. e. εἰς ὁδὸν ἐλθ. — " quod per se latius patet, et de omni expe- " ditione, quæ ab imperatore mandatur, accipi potest, " veteres de insidiis, λόχῳ, accepere ; adducti v. 226. 7. " οὐδὲ λόχον δ᾽ ἰέναι." Heyn.—Ceterum, ἐλθέμεναι est prisca infinitivi forma, pro qua, in usum venit ἐλθεῖν, hoc modo formatum : ἐλθέμεναι, per apoc. ἐλθέμεν, eliso μ, ἐλθέεν, inde contract. ἐλθεῖν.—ἠ̓ ἀνδρασιν—Vide supra ad v. 145.

152. ἤλυθον αἰχμητάων] ἤλυθον, pro quo postea per sync. ἦλθον : αἰχμητάων, Æolicè pro αἰχμητῶν, *bellator, bellicosus.* ab αἰχμὴ *cuspis.*

153. ἐπεὶ οὔτι μοι αἴτιοί εἰσιν.] αἴτιοι hic signif. *obnoxii, in culpa.* οὐ (κατὰ) τι, *nullo modo.*

156. *καρπὸν ἐδηλήσαντο· ἐπεὶ μάλα*—] Vulgo legitur,— 100.
— ἐδηλήσαντ' ἐπειὴ — ἐπειὴ autem est vox a grammaticis ficta ut hiatus vitetur: sed vide Prosod. Græc. p. II. p. 35. Eodem modo corrigendus est versus 169. νῦν δ' εἶμι Φθίηνδ'· ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερόν ἐστιν. pro Φθίηνδ' ἐπειή—Ceterum, Clarke laudat Ovid. Trist. I. 4. El. 7.

> Innumeri montes inter me teque, viæque,
> Fluminaque et Campi, nec freta pauca jacent.

159. *τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάῳ, σοί τε, κυνῶπα,*] Angl. *Seeking satisfaction* for Menelaus, and for you, *impudent.* τιμὴν sumit hic primariam suam significationem; scil. *compensationem*, V. γ', 286. a perf. pass. τέτιμαι v. τίω *honoro*, i. e. *honorem tribuo facto laude digno.* item *punio*, i. e. pœnas sumo de *aliquo male se gerente.*—κυνῶπα voc. κυνώπης. Vide Gram. p. 9.

160. *τῶν οὔτι μετατρέπῃ, οὐδ' ἀλεγίζεις*] *Quorum nullam rationem habes, neque curam geris.* τῶν, pro ὧν, regitur a verbo μετατρέπῃ; "verba aliquem animi affectum denotantia plerumque genitivum adsciscunt." μετατρέπω, est *deflecto, converto*; in v. m. *converto me, adverto animum meum alicui rei, rationem habeo.* Citat D. Valpy Soph. Œdip. Tyr. 724. ὧν ἐντρέπου σὺ μηδὲν, *quarum rerum tu nullam rationem habeas.*

161. *καὶ δή μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς,*] Sententia majorem vim habebit si verba hoc modo ordinantur: καὶ δὴ ἀπειλεῖς αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι γέρας μοι. Angl. *And forsooth you threaten that you will deprive me of my prize.* Agamemnon enim minatus est seipsum abducturum præmium cujuslibet principum: supra v. 138. ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι Ἢ τεὸν, ἢ Αἴαντος, ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσῆος, Ἄξω ἑλών.

162. *ᾧ ἔπι πολλὰ μόγησα,*] ἐφ' ᾧ, *pro quo, cujus gratia*: præpositio casui suo postposita accentum retrahit.

163—64. *οὐ μὲν σοί ποτε ἶσον — πτολίεθρον.*] Acceperunt veteres locum de præteritis, ut esset; quoties urbs aliqua Trojanorum capta est, seu capitur, exiguam ipse prædæ partem abstulit, aut auferre solet; adeoque Τρώων πτολίεθρον esse *oppidum Troadis* aliquod: HEYN. Recentiores, inter quos Heynius ipse, intelligunt, quando Ili-

100. um ceperint Achivi: quo nihil absurdius fingi potest: Nam quomodo, quæso, intelligere potuit Achilles se, Troja capta, præmium Agamemnonis haud æquale accepturum? Huic interpretationi obstat ποτε, quod ad præteritum necessario referri debet, et verba quæ mox sequuntur, ἀτὰρ ἤνποτε δασμὸς ἵκηται, σοὶ τὸ γέρας πολὺ μεῖζον. respicit sine dubio Achilles ad prædæ divisionem prius factam, quando ipse oppidum Troadis aliquod diripuerit.

165. ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάϊκος πολέμοιο] τὸ μὲν πλεῖον scil. μέρος. *majorem partem*. πολυάϊξ est *impetuosus, fervidus*, ex πολὺ et ἀΐσσω, *ruo*.

167. σοὶ τὸ γέρας πολὺ μεῖζον,] Libentissime pro σοὶ τὸ, legerem σοί γε. Particula γε mihi omnino necessaria videtur ut σοὶ quandam emphasin impertiat, et oppositionem τῷ ἐγὼ δ' ostendat. Particulam γε extrusit articulus propter insuavitatem soni σοί γε γέρας.

168. ἐπὴν κεκάμω πολεμίζων.] *Postquam defessus sim pugnando*. κεκάμω, quod est subj. aor. 2. v. κάμνω, ita formatur: in f. 2. καμῶ. aor. 2. ἔκαμον in subj. κάμω, pro quo Ionicè κεκάμω.

169. νῦν δ' εἶμι Φθίηνδε· ἐπεὶ πολὺ φέρτερόν ἐστιν,] Vulgo Φθίηνδ'· ἐπεὶ π. φ. ἐ. vide supra ad v. 156. et Prosod. Græc. P. II. p. 35.

170. οἴκαδ' ἴμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν] *Domum ire cum navibus recurvis*. ἴμεν pro ἴμεναι, est infinitivus obsoleti præsentis ἴμι, pro quo in usu est εἶμι *eo*. — "νῆες κορωνίδες, ab inflexa extrema puppis et proræ parte. Vide infra ad β', 392." Heyn.

170—71. οὐδέ σ' ὀΐω, ἐνθάδ' ἄτιμος ἐὼν, ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.] Hic locus interpretes, syntaxeos mire ignaros, valde vexavit. Nonnulli ἄτιμος ἐὼν ad Agamemnonem referunt: alii, inter quos Heynius, legendum putant, οὐδὲ σοὶ οἴω; ut sit sensus: οὐδὲ ὀΐω, ἀφύξειν σοι ἄφενος, *non ea sum sententia et voluntate, ut paraturus sim opes tibi, injuria ipse a te affectus*. Verum diphthongus οι pronominum perraro apud Homerum eliditur. Constructionem vidit Clarkius et rectam interpretationem dedit: scil. οὐδὲ ὀΐω, ἐνθάδ' ἄτιμος ἐών, σε ἀφύξειν ἄφενος καὶ πλοῦτον. *Neque te puto, hic inhonoratus quum sim, divitias et opes collecturum*. ἄτιμος ἐὼν referendum est ad ἐγὼ, subjectum

verbi οἴω. Ratio est: quoniam per meam virtutem urbes captæ sunt et plurima præda, cujus magna pars tibi obvenit, in castra illata est, nihil amplius te sperare jubeo, quum sim a te injuria ita affectus. — ἀφύσσειν est *haurio*, ἀφύσσειν πλοῦτον *divitias parare*. ἄφενος, *proventus unius anni*: ex ἀπὸ, et ἔνος, *annus*.

173. εἴ τοι θυμὸς ἐπίσυται] *Si te urget animus*. ἐπίσυται dedi pro ἐπέσσυται. est perf. pass. v. σεύω, in perf. σέσυμαι, vel cum temporali augmento, ἔσυμαι.

175. μητίετα Ζεύς·] μητίετα est Æolicus nominativus pro μητιέτης: ut νεφεληγερέτα pro νεφεληγερέτης. Vide Gramm. p. 7.

176. διοτρεφέων βασιλήων·] διοτρεφεῖς, et διογενεῖς βασιλεῖς, 101.
ut semel moneam, orto loquendi usu ex heroico ævo, quo heroes erant filii Jovis, postea antiquo sermone sunt omnino δῖοι, modo cum nobilitatis notatione, modo simpliciter respectu dignitatis. Heyn.

178. θεός που σοί τόγ' ἔδωκεν.] που hic valet, *utique, sane*: sæpe est adverbium loci.

180. Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε· σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω.] ἀνάσσει, quod hic regit dativum, apud Atticos genitivum sæpissime post se habet. σέθεν est Æolicè pro σοῦ, et ab ἀλεγίζω regitur.

181. οὐδ' ὄθομαι κοτέοντος·] οὐδ' ὄθομαι (σοῦ) κοτέοντος. *non moveor te irato.*

182. ὡς ἔμ' ἀφαιρεῖται Χρυσηΐδα Φοῖβος Ἀπόλλων·] ἀφαιρεῖται hic regit duplicem accusativum: dicere licet ἀφαιρεῖν τί τινα, τί τινι, et τί ἀπό τινος.

184. ἐγὼ δέ κ' ἄγω] Particula κε facit ut ἄγω vim futuri habeat, *abducam*.

186. ὅσσον φέρτερός εἰμι σέθεν, στυγέῃ] Comparativus φέρτερος formatur a verbali φερος, scil. φερότερος, per sync. φέρτερος. Verba ἄγειν, et φέρειν, priscis temporibus, quando homines rebus bellicis maxime studebant, significabant, *prædam et captivos e terra hostium agere et ducere*: Sic Demosth. περὶ στεφ. ἀντὶ δὲ τοῦ τοὺς λῃστὰς ἡμᾶς φέρειν καὶ ἄγειν. Hinc ἀγαθὸς, quod ab ἄγω et pronomine ὅς formari videtur: primo ἄγαος, vel fortasse cum digamma ἄγαϝος, deinde ἀγαθὸς, θ loco ejus interposito. Vide Gramm. p. 59. Ceterum, στυγεῖν, quod prima notione est, *oderit*, hic sign. *vereatur, metuat*

101. 187. καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην.] *Et comparari contra*, vel uti Heynius interpret. *se æquiparare mihi palam.* ὁμοιωθήμεναι est prisca inf. aor. 1. pass. forma; postea με elidebatur et inf. factus est, ὁμοιωθῆναι.

188—89. ἐνὶ δὲ ἦτορ Στήθεσιν οἱ λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν,] Vulgo legitur; ἐν δέ οἱ ἦτορ Στήθεσσιν λασίοισι, κ. τ. λ. Verum στήθεσσιν habet duplex σ ut secunda pedis syllaba producatur, quod et linguæ natura et usus Homericus respuunt. Primo dedi ἐν δ' ἄρα ἦτορ — sed reputanti, ἄρα minus bene huic loco convenire videbatur: ἐνὶ δὲ igitur prætuli, ut ἐν prima pedis syllaba esset, et οἱ inter στήθεσιν, et λασίοισι interponeretur. διάνδιχα μερμήριξεν est, *distractus in utramque partem*, nempe, utrum Agamemnonem occidat, an iram compescat, *sollicita cura deliberavit.* Sic Virgil. Æn. IV. 285.

Atque animum nunc huc celerem, nunc dividit illuc,
In partesque rapit varias———

D. Valpy, ad Apollon. Rhod. III. 397. refert;

—Τοῖο δὲ θυμὸς
Διχθαδίην πόρφυρεν ἐνὶ στήθεσι μενοινὴν,
Ἢ σφέας ὁρμηθεὶς αὐτοσχεδὸν ἐξεναρίξοι.

Ceterum, στήθεσιν λάσιοισι, ad virile robur, adeoque ad animum fortem refert Heynius: præstat autem, quum Achilles ira inflammatus sit, intelligere, *in pectore furibundo:* respicit enim Poëta ad animalia, quæ, pilis obsita, cum ira accendantur, iis horrent.

191. τοὺς μὲν ἀναστήσειεν,] Bene refert Heynius ad impetum (Achillis) ruentis in Agamemnonem, *proturbatis* ac *summotis Achivis*, qui in medio stabant, ut ad illum perveniret.

194. ἕως ὅγε ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν] Vulgo legitur ἕως ὁ ταῦθ'—Pronuntiabatur, inquit Clarke, raptim legentibus, ac si scriptum fuisset ὥσω vel ὥσεο. Doctissimus P. Knight, censet ὁ primo fuisse ἑϝος, et primam syllabam nunc longam nunc brevem usurpatam esse. Heynius, "ἕως — est certe pronuntiandum, una "syllaba ὡς. Mirum tamen illud est, quod, quoties hoc "ἕως pro ὡς occurrit, toties fere altera insolentior ratio

" metri occurrat: ὁ ταῦθ', quod pronuntiatum esse debu- 101.
" it ἐνταῦθ' ἄρμαιν." Tales nugas proferunt docti homines, verum sanandi rationem nescientes. Non dubito quin lectio, a magno Bentleio probata, verissima sit: scil. ἕως ὅγε — ut in Odyss. ι, 386. ἕως ὅγε Φαιήκεσσι.

194. ἦλθεν Ἀθήνη] Vulgo: ἦλθε δ' Ἀθήνη: Particula δὲ male interposita est ut hiatum, puto, inter ἦλθε, et Ἀθήνη expleret: nullo enim modo, δὲ interposito, sententia cum præcedente congruere potest.

197. ξανθῆς δὲ κόμης ἕλε Πηλείωνα,] ἕλε, sine augmento pro εἷλε. Πηλείωνα, patronym. a Πηλεύς, idem quod Πηλείδης. Nescio annon κόμης regendum sit a quadam præp. subintellecta, fortasse ἀπὸ, vel per vim verbi. αἱρεῖν nonnunquam accipitur sensu efficiendi ut aliquis damnetur, vel *causam obtinendi*: sic Aristoph. Nub. 591. ἢν Κλέωνα —δώρων ἑλόντες καὶ κλοπῆς.

199. μετὰ δὲ τράπετ',] *Et retro se convertit:* uti plane indicat vox media.

200. δεινὼ δέ οἱ ὄσσε ἔφανθεν·] Vulgata lectio est φάανθεν, pro ἐφάνθησαν: aor. 1. pass. quæ scripta fuit, opinor, ne hiatus obveniret. Ob eandem fere causam plurima loca a Grammaticis corrupta leguntur, inter quæ versus sequens numerari potest. Il. ύ, 171.

Μαστίεται, ἓ δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι·

Quis unquam, quæso, viderit ἓ pro ἕ? Versus ita legendus. μαστίεται, ἓ δὲ αὐτὸν, κ. τ. λ. Forma igitur ἔφανθεν multo simplicior et aliis ejusmodi similior est. Nonnulli hoc acceperunt de oculis Achillis: alii melius de iis Minervæ.

202. αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἐλήλυθας;] *Ægiochi Jovis progenies venisti?* Dedi ἐλήλυθας, genuinam perfecti formam pro inaudita εἰλήλουθας, quæ conficta est ut prima et penultima syllaba longæ per diphthongos factæ sint: hoc modo perfectum habet augmentum plusquamperfecti. Prima et penultima syllaba producitur vi ictus metrici. 102.

203. ἦ, ἵνα ὕβριν ἴδῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο;] Digamma adstipulatores scribi jubent cum ἴδῃ, scil. Ϝίδῃ: verum, quoniam hic metrum pessundaret, laborant multum, mutatis verbis, ut retineatur.

102. 204. ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τελέεσθαι ὀΐω,] *Sed tibi edicam, quod et perfectum iri puto;* ἐκ, ab ἐρέω pro ἐρέσω fut. per tmesin disjungitur. Vulgata lectio est τετελέσθαι: jure præfert Heynius lectionem Aristarchi, scil. τελέεσθαι fut. per. elis. σ pro τελέσεσθαι.

205. ᾗσι ὑπεροπλίῃσι τάχ' ἄν ποτε θυμὸν ὀλέσσῃ.] *Suis superbiis cito tandem animum perdet.* De lectione ᾗς ὑπεροπλίῃσι ita Heynius: "ὑπεροπλίῃσι, media producta ut in "tot aliis similibus vi accentus: ut censebat Hermann. "De Metris, p. 81. cf. infra β', 731." Nemo hodie, ut opinor, hanc doctrinam, nullis argumentis comprobatam, admittendam esse putabit; duobus modis metro subvenire licet, legendo vel ᾗσι ὑπεροπλίῃσι, vel ᾗς ὑπεροπλείῃσι. Si primam lectionem recipiamus, secunda syllaba ὑπεροπλίῃσι pro longa habenda est, eodem modo quo ο compositi ἀποειπὼν producitur: Il. τ' 35. Μῆνιν ἀποειπὼν Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν. Sin hoc minus placeat, plurima exempla ι in ει mutati proferre possumus: sic β', 792. ὃς Τρώων σκοπὸς ἷζε, ποδωκείῃσι πεποιθώς. Sic etiam τεθνειὼς pro τεθνεώς, ὀνείδειος pro ὀνείδιος: ἀδελφειοῦ pro ἀδελφέου, ἐλεγχείη, &c. Pro Ἀσκληπιοῦ β', 731. legendum suadeo Ἀσκληπιέου, et v. 588. pro προθυμίῃσι, προθυμείῃσι. — Ceterum, ἂν cum ὀλέσσῃ subjunctivo vim futuri tribuit.

206. θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη] Adjectivum γλαυκὸς derivat R. Payne Knight a verbo λάω *video,* quod antiquitus, dixit, scriptum est γλάω, inde γλαύσσω, *splendeo, cerno.* γλαυκῶπις igitur, non est *cæsiis oculis,* sed *ardentibus et lucidis oculis.* Doctiss. Valpy hanc sententiam confirmare videtur; dicit enim, "γλαὺξ, *an owl,* was so "called from this quality: (viz. *keen-eyed, eager-eyed*). "and γλαυκὸς, the adjective, signifies the activity and "violence of the sea, rather than any particular colour, "whence γλαυκιάω, is employed to describe a Lion "darting upon his enemy, and to express the eagerness "and ferocity of his look." Annot. in Hom. Verum hanc opinionem meo calculo haud comprobare possum, dum video pleraque exempla quæ, a probatissimis scriptoribus duci possint, ei obstare: interdum enim adjectivum γλαυκὸς ad colorem tantum referatur necesse est. Sic Eurip. Suppl. 258. Ἄγ', ὦ γεραιαί, στείχετε, γλαυκὴν χλόην Αὐτοῦ λιποῦσαι φυλλάδος — Iph. Taur. 1101. Δάφναν

τ' εὐηρία, καὶ Γλαυκᾶς θαλλὸν ἱερὸν ἐλαίας. Hel. 1473. Γλαυκὰ δὲ πόντου θυγάτηρ, Γαλάνεια,— Si Γαλάνεια, *tranquillitas*, vocatur γλαυκὰ πόντου θυγάτηρ, quomodo, quæso, congruere possit cum "the activity and violence of the "sea." Cf. etiam Sophocl. Trachin. 703. Γλαυκᾶς ὀπώρας ὥστε πίονος ποτοῦ χυθέντος εἰς γῆν Βακχίας ἀπ' ἀμπέλου. Aristoph. Thes. 44. κῦμα δὲ πόντου μὴ κελαδείτω Γλαυκόν. Av. 1337. 102.

Γενοίμαν αἰετὸς ὑψιπέτας
Ὡς ἂν ποταθείην ἀτρυγέτου
Γλαυκᾶς ὑπὲρ οἶδμα λίμνας.

Ex his et aliis quæ proferre possem exemplis liquido constat γλαυκὸς, *colorem cæsium* seu *cæruleum* primo indicâsse: et verbum γλαυκιάω, seu potius γλαυκιόω, *colorem cæsium* vel *viridem oculorum* ferarum sicut Leonum, designare cum, ira inflammati, in eo sint ut in prædam irruant.

207. αἴ κε πίθηαι] *Si modo parueris.* πίθηαι est, 2. sing. subj. aor. 2. m. Ion. pro πίθῃ, verbi πείθω.

210. λῆγ' ἔριδος] λῆγ' ἀπ' ἔριδος, *a contentione cessa.*

211. ἀλλ' ἤτοι ἔπεσι, μὲν ὀνείδισον, ὡς ἔσεταί περ] Sensus est: *ne ultra verba iram procedere sinas, sed verbis conviciare, ut fors feret.* ὡς ἔσεταί περ, reddi potest Anglicè, *As it shall occur to you.*

212. τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται] Interpretare Anglicè, *And it shall have its accomplishment.* v. τελέω.

216. χρὴ μὲν σφωΐτερόν γε, θεὰ, μῦθον ἐρύσσασθαι,] Vulgo legitur, ἔπος εἰρύσσασθαι. Verum υ verbi ῥύω seu ἐρύω tam præsentis quam futuri, temporumque inde formandorum, pro brevi habendum est: Sic Il. θ', 24. Αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαιμ' — ι', 248. τειρομένους ἐρύεσθαι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ — ά, 466. Ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.— ρ', 456. οὐκ ἂν δὴ τόνδ' ἄνδρα μάχης ἐρύσαιο μετελθών. φ', 588. Ἴλιον εἰρυόμεσθα· ά, 239. πρὸς Διὸς εἰρύαται. Ex his et sexcentis aliis exemplis perfacile esset ostendere υ hujus verbi semper pro brevi habendum esse, nisi cum primam pedis syllabam occupet, ideoque ἔπος in versu supra stare

102. nequit: μῦθον dedi quod solenne est. Vide infra v. 221 et 273.

218. μάλα τε κλύον αὐτοῦ] *Magis et illum exaudire solent:* Sic enim imperfectum reddi debet.

219. ἦ, καὶ ἐπ' ἀργυρέῃ κώπῃ σχέθε χεῖρα βαρεῖαν·] *Dixit, et in argenteum manubrium imposuit manum gravem.* ἦ, vulgo dicitur esse per Aphær. pro ἔφη: Est potius 3. s. imperf. v. ἠμί. Vide Aristoph. Nub. 1145. Ran. 37. σχέθε pro ἔσχεθε, imperf. v. σχέθω, idem quod ἔχω.

221. ἡδ' Ὀλυμπόνδε βεβήκει,] *Hæc autem ad cœlum abiit.* De βεβήκει ita Clark. "Si βέβηκεν dixisset, jam non "constitisset Temporum ratio. Simile enim fuisset, ac "si quis Anglice dicat, *is gone away*, pro eo quod est, "*was gone away.*" Homerum imitati sunt, uti observat Valpius, et Virgilius et Horatius. Prior: *Sic fata, gradus evaserat altos.* Posterior:

> Ad hoc frementes verterant bis mille equos
> Galli canentes Cæsarem.

223. ἀταρτηροῖς ἐπέεσιν] *Asperis verbis.* ἀταρτηρὸς, per reduplicationem syllabæ ταρ pro ἀτηρὸς, *damnosus, asper.* ab ἄτη *damnum.* Legendum duco ἀταρτηροῖσιν ἔπεσιν.

225. Οἰνοβαρὲς, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο·] *Vinolente, canis oculos habens, cor vero cervæ.* κυνὸς ὄμματ' ἔχων, idem valet ac κυνώπης.— ἐλάφοιο non est *cervi*, sed cervæ, multo timidioris cervo. Hæc satis violenta et immoderata sunt, sed a moribus rudiorum hominum non aliena.

227. οὔτε λόχονδ' ἴέναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν] *Neque ad insidias ire cum primoribus Achivorum.* λόχος proprie est, *agmen, turma:* hic *insidiæ.* Particula δὲ, accusativo nominis subjuncta, valet εἰς.

103. 229. ἦ πολὺ λώϊόν ἐστι,] Ironice dictum accipe: *multo utilius.* De adject. λώϊον. Vide Gram. p. 59.

230. δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι, ὅστις σέθεν ἀντίον εἴπῃ] Ordo est: ἀποαιρεῖσθαι δῶρα ἐκεῖνον, ὅστις εἴπῃ ἀντίον σέθεν. ἀποαιρεῖσθαι est Ionicè pro ἀφαιρεῖσθαι: notandus est hiatus a quo non abhorret Ionica dialectus. ἀντίον εἴπῃ; nullus digamma locus relictus est ante εἴπῃ. Quam sæpe adstipulatores fallit!

231. δημοβόρος βασιλεὺς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις] δημοβόρος supple εἷς. *Populi es vorator Rex.* οὐτιδανοῖσι est dat. οὐτιδανος, *nullius pretii*: ex οὔτις, et δάνος, *pretium*. 103.

232. ἦ γὰρ ἂν, Ἀτρεΐδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.] Sensus est: *Nam certe*, nisi ignavis imperares, *nunc, Atride, postremum convicia diceres.* Sententia elliptica est.

233. κὴ ἐπι μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι,] *Atque insuper magnum juramentum jurabo*: ἐπι hic est *insuper*; scil. ἐπὶ τούτῳ. ὀμοῦμαι, fut. med. v. ὀμόω. v. ὄμνυμι.

234. ναι μὰ τόδε σκῆπτρον,] *Næ per hoc sceptrum.* cf. Virgil. Æn. XII. 206. Sententia negativa est: prospicit enim μὰ ad τοῖς δ' οὔτι δυνήσεαι, ἀχνύμενός περ χραισμεῖν, v. 241. Perperam intelligit rationem jurisjurandi Heynius, qui dicit, "Bene tamen hoc in Schol. Ven. τὸ "γὰρ ἑξῆς ναι μα τοδε σκῆπτρον, ἦ ποτ' Ἀχιλλῆος. Idem dicit, "ἦ ποτ' Ἀχιλλῆος ποθὴ ἵξεται, esse illa Ἀχιλλέως εὐχη, cui "similis erat illa precatio Camilli in exilium discedentis, "ut cives mox sui desiderium invaderet." At verba nullam precationem indicant: omnino affirmat Achilles sui desiderium aliquando Achivos invasurum, atque mox jurisjurandi rationem addit: scil. *ut hoc sceptrum nunquam folia et ramos producet* &c. *ita, cum certe aliquando Achillis desiderium invadet Achivos, tum iis nullo modo poteris, dolens licet, opitulari*; vel. *non magis hoc sceptrum revirescet, quam tu Græcis laborantibus succurrere poteris.* Ratio sententiæ omnes interpretes effugisse videtur.

236—37. περι γάρ ῥα ἑ χαλκος ἔλεψε φύλλα τε και φλοιόν] περι ab ἔλεψε disjungitur per tmesin φύλλα, et φλοιὸν reg. per præp. κατὰ.

237—38. νῦν αὖτέ μιν υἷες Ἀχαιῶν ἐν παλάμῃς φορέουσι δικασπόλοι,] Achilles tantum de suo scipione exorsus erat dicere: nunc omnino de sceptro dignitatis signo loquitur. Heynius. De sceptro suo loquitur, quod tunc ille, dignitatis signum, vel potius, quia concionem convocaverat, eamque moderabatur, tenebat, quod alias autem judices, auctoritatis symbolum, gestabant: ita enim δικασπόλοι intelligo, non reges aut principes; ii enim nunquam dicuntur υἷες Ἀχαιῶν, sed sapientissimi senes, quibus jus dicturis, sceptrum, auctoritatis signum, in manus traditum est. Hoc argumentum non minime con-

103. firmat, quod Agamemnon postea, somnio excitatus, concionem jam convocaturus, sceptrum cepit : β', 46.

Εἵλετο δὲ σκῆπτρον πατρώϊον ἄφθιτον αἰεί.

Et hoc sceptrum ab eo accipit Ulysses ut, cum in manibus gestabat, Agamemnonis auctoritatem præ se ferre videretur, cum exercitum, domum properantem, retinere vellet.

238.—39. οἵ τε θέμιστας πρὸς Διὸς εἰρύαται·] *Qui utique leges a Jove tuentur.* Hoc judicibus melius convenit quam regibus ; qui, temporibus Homeri, magis bello et venationi quam jus dicendo studebant. Exemplum ad rem ex Homero ipso ducam, Il. σ', 503.

——οἱ δὲ γέροντες
Εἵατ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοις, ἱερῷ ἐνὶ κύκλῳ·
Σκῆπτρα δὲ κηρύκων ἐν χερσ' ἔχον ἠεροφώνων.

Ceterum, εἰρύαται pro εἴρυνται, perf. pass. habet υ pro brevi.

240. ποθὴ ἵξεται υἷας Ἀχαιῶν] ποθὴ ἵξεται, supple εἰς vel ἐπὶ υἷας κ. τ. λ.

242.—43. εὖτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο θνήσκοντες πίπτωσι·—] *Quando multi ab Hectore homicida morientes cadent.* εὖτε sæpe comparationi inservit ; hîc autem ad tempus futurum et indefinitum refertur. εὖτ' ἂν subjunctivum postulat. valet æque ac ὁπόταν.

243. σὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις] *Tu autem intus animum lacerabis.* ἀμύσσω, est *lacero ;* θυμὸν ἀμύξεις, *animum lacerabis,* Angl. *You will torture your soul.*

246. χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον,] *Aureis clavis distinctum.* Angl. *Studded with golden nails.* v. πείρω.

247. Ἀτρείδης δ' ἑτέρωθεν ἐμήνιε.] Angl. *Agamemnon on the other side continued to rage.* Sic enim imperf. ἐμήνιε reddi debet. Ceterum, Clarke observat. "Pronuntia-"batur (credo) ἐμήνι. Nam μηνίω secundam producit." Haud semper : penult. enim corripit, ά. 488. αὐτὰρ ὁ μήνιε,
– ∪ ∪
Nonnunquam ι ante aliam vocalem eliditur. Sic, ά, 422. μήνι' Ἀχαιοῖσιν.—μ', 10. καὶ μηνί' Ἀχιλλεύς.

248. λιγὺς Πυλίων ἀγορητής,] *Argutus Pyliorum orator.*

Priscis temporibus, quum populus plus potuisset, maximi intererat ut principes et eloquentiæ et rebus bellicis multum operæ darent: hinc Phœnix, amorem erga Achillem testatus, has artes eum a se doctum patre hortante, meminit: Il. ι, 438. 103.

—σοὶ δέ μ' ἔπεμπε γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς
Ἤματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε
Νήπιον, οὔπω εἰδόθ' ὁμοιΐου πολέμοιο,
Οὐδ' ἀγορέων, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέθουσι·
Τοὔνεκά με προέηκε, διδασκέμεναι τάδε πάντα,
Μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι, πρηκτῆρά τε ἔργων.

250—51. τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων ἐφθίαθ'] *Ei jam duæ ætates articulata voce loquentium hominum defecerant.* ἐφθίατο est Ion. pro ἔφθιντο, 3. pl. plusq. pass. v. φθίω, *corrumpo.* "duæ elapsæ erant ætates, h. homi-"nes, quibuscum ille vixerat, jam e medio sublati erant, "ita ut tertiam ætatem ageret." HEYNIUS. Nonagenarius igitur dici potest. Ceterum, μέροψ signif. *qui vocem in literas, syllabas, et vocabula dividit*, et ita homines a belluis maxime distinguuntur: item, *articulatam vocem habens.* ex μείρω *divido* et ὄψ *vox.*

251. οἵ οἱ πρόσθεν ἅμα τράφεν ἠδ' ἐγένοντο] *Qui cum ipso antea simul nutriti sunt et vixerunt.* Displicet οἵ οἱ; melius, judico, legi potest, οἱ πρόσθεν ἅμα οἱ τράφεν; sed nihil movi.—τράφεν pro ἐτράφησαν, aor. 2. v. τρέφω.

252. ἐν Πύλῳ ἀγαθέῃ,] *In Pylo eximia.* ἀγαθέῃ dedi pro vulg. ἠγαθέῃ, quia vocabulum ab ἄγαν incipere duco, quod, primam syllabam natura brevem habens, tantum producit ubi ictum metricum recipit, ut in hoc loco.

254. Ὦ πόποι,] πόποι, vox est admirantis vel indignantis. a sono facta videtur.

255. ἦ κεν γηθήσαι Πρίαμος, Πριάμοιό τε παῖδες,] Sic Virgilius: *Hoc Ithacus velit, et magno mercentur Atridæ.* Æn. II. v. 104.

256. κεν κεχαροίατο θυμῷ,] *Valde gauderent animo.* κεχαροίατο Ion. pro χάροιντο per redup. 3. pl. aor. 2. opt. v. χαίρω. *gaudeo.*

[illegible] πυθοίατο μαρναμένοιιν,] *Audiverint* (de vobis) *de-* 104.

104. *certantibus.* πυθοίατο, Ion. pro πυθοίντο, opt. aor. 2. μαρναμένοιϊν, pro μαρναμένοιν, regitur a præp. περὶ subintell.

258. οἱ περὶ μὲν βουλὴν Δαναῶν, περὶ δ' ἐστὲ μάχεσθαι.] περὶ regit Δαναῶν: in compositione cum εἰμὶ denotat *præstantiam*, et genitivum post se habet. βουλὴν regitur a præp. κατὰ subintell. μάχεσθαι, infinitivus pro accusativo nominis, μάχην.

261. ἀνδράσιν ὡμίλησα, καὶ οὔποτέ μ' οἵγ' ἀθέριζον.] ἀνδράσιν regitur a præp. σὺν subintell. ἀθερίζω, proprie signif. *paleam abjicio*, ex ἀθὴρ, ἔρος, *arista* vel *spica aristæ*.

262. οὐδὲ ἴδωμαι] Perperam omissum μὴ putat Heynius, scil. οὐδὲ μὴ ἴδωμαι, quod solœcum facit: alii intelligunt ἂν scil. ἴδωμαι ἂν, quod æque solœcum est: si ἂν subintelligendum est, lectio fuerit ἴδοιμ' ἄν.

265. Θησέα τ' Αἰγείδην,] Disputat Clarkius utrum Θησέα et Καινέα supra, habeant ultimam longam, ideoque pronuntianda binis syllabis, an brevem, ut pes sit dactylus. Confugit ad Atticam normam de nominibus in εὺς desinentibus, quæ habent ultimam accusativi in εα *semper* longam: " nam istud α inquit, in *accusativis* Atticis " (*quod haud adverterunt* Grammatici) semper produci- " tur." Sed vocalis α accusativi non semper producitur: in Φονέα corripitur Eurip. Hec. 876. Electr. 599. 763. vide Porson. Not. in Hecub. 876. Collect. Græc. Maj. vol. III. p. II. p. 346. Verum, fac ut istud α apud Atticos semper producatur, non idem dicendum est de ratione Homerica, quæ interdum ab Attica norma aliena est. Et Θησέα et Καινέα, meo judicio, trinis syllabis pronuntiari oportet.

268. Φηρσὶν ὀρεσκῴοισι,] *Centauris monticolis.* Hi nequaquam erant feræ, ut nonnulli intelligunt, sed Thessaliæ incolæ, qui prius equis et equitationi quam cæteri Græci operam dabant. In equis insidentes, quibusnam rei ignaris, animalia ex homine et equo composita, videbantur. Ceterum, φηρσὶ est Æol. pro θηρσὶ. Ορεσκῷος, *monticola*, ex ὄρος *mons*, et κέω, κῶ, κείω, κοίω *habito*, secundum Heyn.

270. τηλόθεν ἐξ Απίης γαίης·] Per ἀπίης γαίης quidam intelligunt *e longinqua terra*; ut Odyss. π', 18. *ut pater amplectitur* filium ἐλθόντ' ἐξ ἀπίης γῆς. Alii autem affirmant *Peloponnesum* ita olim dictam ab Apide Phoronei filio.

271. καὶ μαχόμην κατ' ἔμ' αὐτὸν ἐγώ.] *Et pugnabam pro* 104.
meis quidem viribus ego: notandum est ἔμ' αὐτὸν nusquam apud Homerum una voce scribi.

272. μαχέοιτο] Nunc autem, observat Heynius, μαχέοιτο est de contentione, qua quis alteri par esse vult, se æquiparat: ἐξισωθεὶς τὰ εἰς μάχην, ut bene Eustath.

273. καὶ μέν μευ βουλέων ξύνιον,] *Et tamen mea consilia auscultaverunt.* μευ βουλέων Ion. pro μου βουλῶν. ξύνιον est 3. pl. aor. 2. v. ξυνίω, quod idem est ac ξυνίημι. Alii, inter quos Heynius, legunt ξύνιεν pro ξυνίεσαν, 3. pl. imperfecti v. ξυνίημι: at neque Heynius neque alii qui hanc lectionem tuentur, observârunt imperfecto verbi ἵημι Homerum ceterosque scriptores Græcos rarissime uti, fere semper autem imperfecto ἵω. scil. ἵεν, c. ἵουν. Quare ξύνιον prætuli.

275. μήτε σὺ τόνδ', ἀγαθός περ ἐών, ἀποαίρεο κούρην,] *Neque tu ab isto, quantumvis præstans, auferas puellam.* ἀποαίρεο, quod est 2. sing. imperat. præs. med. pro ἀφαίρεο, cont. Att. ἀφαιροῦ, regit duplicem accusativum, scil. τόνδ' et κούρην.

276. ἀλλ' ἔα,] scil. ἀλλ' ἔα αὐτὸν ἔχειν κούρην, ὡς—

277. μήτε σὺ Πηλείδη, 'θελ' ἐριζέμεναι βασιλῆϊ] Quoniam Homerus semper habet ἐθέλω, nunquam θέλω, 'θελ' recipiendum esse videtur:—ἐριζέμεναι est prisca infin. forma, quæ postea in ἐρίζειν abiit.

278. ἐπεὶ οὔποθ' ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς] *Quia nunquam ullus similem sortitus est honorem.* ἔμμορε pro ἔμμορε, quod dicitur per Metath. pro μέμορε. perf. med. v. μείρω *sortior.* scil. hinc μοῖρα *portio,* quam quisque sortitus est.

282—83. αὐτὰρ ἔγωγε λίσσομ' Ἀχιλλῆϊ μεθέμεν χόλον, ὃς μέγα πᾶσιν, κ. τ. λ.] Vulgaris interpretatio hujus loci est: *Verum ego precabor Achillem deponere iram, qui magnum omnibus,* &c. quæ peccat contra et constructionem et sententiæ rationem: λίσσομαι enim, quod est præsentis temporis, redditur quasi esset futuri, et dativum regit contra omnium Græcorum scriptorum usum, apud quos semper accusativum post se habet. Hærent nonnulli in μεθέμεν χόλον Ἀχιλλῆϊ, quod est *remittere iram Achilli.* Confirmant autem hanc constructionem varia exempla ex Homero ipso et aliis scriptoribus tam Græcis quam Latinis petita. Sic Il. ξ, 364. αὖτε μεθίεμεν Ἕκτορι

104. νίκην — Eurip. Alcest. 1130. οὐκ ἂν μεθείμην τὴν γυναῖκα προσπόλοις. Bacch. 350. καὶ στέμματ' ἀνέμοις, καὶ θυέλλαισι μέθες. Soph. Philoct. 764. μηδὲ τῷ τέχνῃ κείνοις μεθεῖναι ταῦτα. Cæsar. I. 20. uti et reipublicæ injuriam, et suum dolorem ejus voluntati ac precibus condonet. Horat. Carm. III. 3. 30.

> —— Protinus et graves
> Iras——
> Marti redonabo.

In eodem sensu ἀποειπὼν accipitur. Il. τ', 35.

> Μῆνιν ἀποειπὼν Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν.

Congruit cum hac interpretatione ratio quæ mox ab Nestore redditur; quasi dixisset, "Omnino oportet te "iram remittere Achilli, quia auxilium ejus prorsus "necessarium ad propulsandos hostes est." Vide Porsoni not. in Eurip. Orest. v. 663. Heynii Anott. in locum. Classical Journal, N. 12, ubi multa graviter et docta proferuntur. — Ceterum, μεθέμεν est infin. Ion. aor. 2. act. pro μεθέμεναι, pro quo in usu est μεθεῖναι.

105. 286. κατὰ μοῖραν ἔειπες] *Recte dixisti.* μοῖρα hic signif. *quod convenit.*

287. περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων,] Vide supra ad v. 258. περὶ regit genitivum.

289. ἅτιν' οὐ πείσεσθαι ὀΐω] i. e. καθ' ἅτινα ὀΐω οὐ πείσεσθαι οἱ: *non ego eo sum animo, ut ei in illis obtemperem.* vide πείθω.

291. τοὔνεκά οἱ προθέουσι ὀνείδεα μυθήσασθαι;] *An propterea ipsi permittunt contumelias loqui?* τοὔνεκα pro ἕνεκα τοῦ, propter hoc. προθέουσι 3. pl. præs. v. προθέω, pro quo in usu est προτίθημι.

292. τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἠμείβετο] τὸν regitur a præp. πρὸς subaud.—ὑποβλήδην adv. *interpellato sermone.* a ὑποβάλλω.

293. οὐτιδανὸς καλεοίμην] *Nullius pretii vocari debeam.* De voce οὐτιδανὸς, vide supra ad v. 231.

295. μὴ γὰρ ἔμοιγε σήμαιν'] Angl. *Do not prescribe to me.*

297. ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι·] *Aliud*

autem tibi dicam, tu vero in præcordiis tuis conde. ἐρέω est 1. sing. fut. Ion. pro ἐρέσω.—σὺ δ' ἐνὶ.—Sic etiam Virgilius, Æn. III. 250. *Accipite ergo animis, atque hæc mea figite dicta.* 105.

299. οὔ τι τῷ ἄλλῳ, ἐπεί μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες.] *Neque cum alio quovis, quum a me abstulistis quod dedistis.* τῷ pro τινι. ἀφέλεσθέ με, Angl. *You have taken from me*; sine aug. pro ἀφείλεσθε.

300—301. τῶν δ' ἄλλων,] τῶν et hic et in versu seq. regitur a τι. Heynius legit ἂν ἑλὼν, quod Atticum est. Melius ἀνελών.

302. εἰ δ' ἄγε μὴν, πείρησαι, ἵνα γνώωσι καὶ οἵδε·] Hoc est ἄγε μὴν, εἰ ἐθέλεις. Vide Viger. c. VIII. § 6. R. 7. γνώωσι subj. aor. 2. pro γνῶσι.

303. αἶψά τοι αἷμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί.] *Statim tibi sanguis niger fluet circa lanceam.* ἐρωέω, proprie est, *feror cum impetu.* κελαινὸν αἷμα ἐρωήσει, *sanguis niger emicabit, fluet cum impetu.*

305. ἀνστήτην] Sine augmento pro ἀνεστήτην. *Surrexerunt.* v. ἀνίστημι.

306—7. ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας ἐΐσας ἤϊε σύν τε Μενοιτιάδῃ καὶ ἑοῖς ἑτάροισιν] νῆας, ἐΐσας interpret. Schol. ἰσοτοίχους· Damm. Lex. *naves æquales sibi ab utroque latere.* ἐΐσος jungitur cum quatuor nominibus ab Homero; scil. δαῖς, ναῦς, ἀσπὶς, et φρήν. ἐΐσος idem esse videtur ac ἴσος *æqualis.*—ἤϊε vide ad v. 47.—καὶ ἑοῖς ἑτάροισιν, vulgo, καὶ οἷς ἑτάροισιν: sed καὶ, quod est secunda pedis syllaba, male producitur ante οἷς. Sic et infra 333. pro αὐτὰρ ὁ ἔγνω ᾗσιν, legendum est, αὐτὰρ ὁ ἔγνω ἑῇσιν.

309. ἐς δ' ἐρέτας ἔκρινεν,] ἐς disjungitur a suo verbo per tmesin. Sic etiam ἐς—βῆσε, ἀνὰ—εἷσεν, ἐν—ἕσα.

313. ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν.] *Lustrari jussit.* "ἀπολυμαίνεσθαι, ἀποκαθαίρεσθαι, *lustrare se*, ut τὸ ἄγος a se averterent; a reatu et culpa, qua contacti erant, forte etiam a peste et cadaverum contactu, se lustrarunt. Sunt τὰ λύματα, καθάρματα, ipsæ sordes, purgamenta, ut ξ', 171, amovenda et in amnem vel mare abjicienda." HEYN. 106.

316. παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο·] *Juxta littus maris infructuosi.* ἀτρύγετος, varie exponitur: alii volunt ut sit pro ἄτρυτος, mare non *vexatum* vento. Alii probabilius,

106. ex α priv. et τρύγη, *triticum*, ducentes, exponunt *infructuosus.*

317. κνίση δ' οὐρανὸν ἷκεν ἑλισσομένη περὶ καπνῷ.] ἷκεν, scil. εἰς οὐρανόν. ἑλισσομένη περὶ καπνῷ. Angl. *Enveloped in smoke.*

319. τὴν πρῶτον ἐπηπείλησ' Ἀχιλῆϊ.] Angl. *Which he formerly denounced against Achilles.* τὴν, pro relat. ἥν. v. ἐπαπειλέω. Sic infra 321. τὼ pro ὥ. 325. τὸ pro ὅ.

322. ἔρχεσθον κλισίην] scil. εἰς κλισίην.

323. χειρὸς ἑλόντ' ἀγέμεν Βρισηΐδα καλλιπάρηον.] χειρὸς regitur ab ἑλόντε, part. dualis. aor. 2. v. αἱρέω. "Verba sen-"sus," &c. ἄγεμεν pro ἀγέμεναι, inf. antiquissimus v. ἄγω, *duco*; regitur hoc in loco a verbo ὁρᾶτον vel ὁρατε vel tale quid subaud.

324. εἰ δέ κε μὴ δώῃσιν,] *Quod si non dederit.* δοίησιν dedi pro δώησιν, Ion. pro δοίη. opt. aor. 2. v. διδωμι.

327. τὼ δ' ἀέκοντε βάτην] *Hi itaque inviti iverunt.* βάτην dicitur esse pro ἐβήτην, 3. dual. aor. 2. v. βαίνω. Verum Homerus non ita corripere solet vocalem longam: flectit interdum in dual. et pl. βάτον, βάτην pro βήτον, βήτην, &c.

330. οὐδ' ἄρα τώγε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλεὺς.] Inepte dicitur a quibusdam Achillem, præconibus visis, ideo non lætatum esse, quod rex ipse non venisset, in quem impetum facere statuisset. Ægre tulit hac de causa quia præcones missi erant ad abducendam amicam. Sic Virgil. Æn. VI. 392

> Nec vero Alciden me sum lætatus euntem
> Accepisse.——

331. τὼ μὲν ταρβήσαντε, καὶ αἰδομένω βασιλῆα,] *Hi quidem perterriti et reverentes regem*, v. ταρβέω. αἰδομένω βασιλῆα, de Agamemnone quidam intelligunt, quasi ipse adesset.

332. οὐδέ τι μιν προσεφώνεον, οὐδ' ἐρέοντο.] *Neque ipsum alloquebantur, nec interrogabant.* τι regitur a præp. κατὰ subintell. et μὶν a præp. πρὸς in compos. *silentio isto* significantius, quam ullo sermone potuissent, et *Agamemnonis* honori et *Achillis*; et *suæ* etiam *ipsorum saluti*,

consulunt: ut recte hic annotavit *Popius* et Domina *Dacier*. CLARKE. 106.

334. Διὸς ἄγγελοι, ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν] *Jovis nuncii atque etiam hominum.* Præcones Διὸς ἄγγελοι dicuntur, vel quia Jovis mandata ferunt, vel, quia a Jove constituti, ab eo auctoritatem et dignitatem habent.

338. τὼ δ' αὐτὼ μάρτυροι ἔστων] μάρτυροι, *testes*, forma antiqua, pro qua recentiores μάρτυρες. Multus est Clarkius in statuendo qua ratione alia nomina, a quibusdam verborum temporibus formata, syllabas producant, alia brevient. "Verba nimirum inquit, innumera sunt, quæ "in *præsentibus* et *imperfectis* omnibus et in *aoristis* "*primis* activi, et mediis, *semper producantur*; in *futu*-"*ris* autem et *aoristis secundis* omnibus, *semper corri*-"*piantur*, Φαίνω, ἔφαινον, ἔφηνα; φανῶ, ἔφανον, ἐφανόμην, "indeque φάσις, φανερός, &c. Κρίνω, ἔκρινον, ἔκρινα; κρινῶ, "indeque κρίσις, κριτός, κριτής, &c." Verum, rectam rationem haud perspexisse videtur; etenim futura φανῶ et κρινῶ non a φαίνω et κρίνω formantur sed ab antiquioribus formis φανέω, et κρινέω, in fut. φανέσω, eliso σ, φανέω, inde contracte in fut. φανῶ. item κρινέω, έσω, σ el. κρινέω, c. κρινῶ. Vide "Analysis of the formation of the radical tenses of the Greek verb." Ed. 1813.

340 καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος Εἴποτε δ' αὖτε] Sensus 107.
hujus loci ita ab Heynio exponitur: Εἴποτε δ' αὖτε—τοῖς ἄλλοις—ut aposiopesis sit: *tum sentiet ille quam et cui injuriam hanc fecerit.* Porro est: *sunto testes*, præcones; at cujusnam rei? num, quod iis tradit puellam abducendam nulla vi resistens? fere ut Schol. se facere hæc lubentem, pro salute Achivorum. Immo vere: *testes injuriæ sibi factæ et ignominiæ eos esse vult*.—Ceterum, ἀπηνὴς, quod est *immitis, crudelis*, dicitur a quibusdam ab ἀπὸ, et ἡνία *frænum*, formari: a Dammio, Lex. ab ἀπὸ, et ἦϋς, gen. ἦος vel ἠέος, *bonus, pulcher*, ν inserto euphoniæ causa: et hæc derivatio probabilis videtur ex eo quod ἐνηὴς, *clemens*, ab eodem formatur.—Articulus τοῦ ante βασιλῆος valet Anglicè, *That hard-hearted king*.

342. ἦ γὰρ ὅγ' ὀλοιῇσι φρεσὶ θύει,] *Nam ille insana mente furit.* Elegans aposiopesis, qualis hæc apud Virgilium, Æn. I. 135. *Quos ego — sed motos præstat componere fluctus.* — De voce ὀλοιῇσι ita Heynius: "Tur-

107. " bat metri ratio in ὀλοῆσι. Atque in hoc manifesta sit " utilitas doctrinæ de Digamma. Nam scriptum fuisse " patet ὀλοϝῆσι, quod pronuntiatione duplicatum esse ap- " paret ὀλοϝϝῆσι. Sic et Il. χ', 5. Ἕκτορα δ' αὐτοῦ μεῖναι " ὀλοὴ Μοῖρ' ἐπέδησεν. fuit ὀλοϝϝή." Clarkius, qui Digamma haud magni faciebat, dicit, " pronuntiabatur fortasse " ὀλουῆσι vel olovvesi, quo fere modo οἶνος pronunciaba- " tur, *Winos*." Nihil ineptius hac doctrina de Digamma fingi potest; nam si in hac voce necessarium non solum unum sed duplex Digamma esset, cur non semper inseritur in eodem casu ejusdem adjectivi? Sequens autem versus omnino Digamma respuit, Il. χ', 65.

Ἑλκομένας τ' νυοὺς ὀλοῆς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν.

Producitur ο in ὀλοῆσι, quia prima pedis syllaba est. Vide Prosod. Græc. P. II. p. 43.

343. οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα τε πρόσσω καὶ ὀπίσσω,] *Neque omnino potest circumspicere simul et futura et præterita.* πρόσσω, et ὀπίσσω vulgo redduntur *præterita* et *futura*: recte Heynius; " Non enim dubito τὰ πρόσσω esse *futura*, et " τὰ ὀπίσσω, *præterita*."

348. ἡ δ' ἀέκουσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν·] ἡ δ', Angl. *But she*; adhibetur ut demonstrativum pronomen ad nomen γυνὴ prospiciens.

349. ἑτάρων ἄφαρ ἕζετο νόσφι λιασθεὶς,] Ordo est: λιασθεὶς νόσφι ἑτάρων ἄφαρ ἕζετο: *a sociis seorsum separatus deinceps sedit.* v. λιάζω.

350. ὁρόων ἐπὶ οἴνοπα πόντον.] *Inspiciens nigrum pontum.* De ὁρόων vide supra ad v. 31.

351. χεῖρας ὀρεγνύς·] *Manibus porrectis.* v. ὀρέγνυμι. Qui marinos Deos precabantur manus pandere, qui cœlestes, tollere ad sidera solebant: sic Virgil. Æn. V. 233.

Ni palmas ponto tendens utrasque Cloanthus,
Fudissetque preces, Divosque in vota vocasset.

352. ἐπεί μ' ἔτεκές γε μινυνθάδιόν περ ἐόντα,] *Quandoquidem me peperisti brevis ævi existentem.* μινυνθάδιος forma-

tur a μινύθω, *minuo*; hinc μινυὸς, *parvus*. et Latinum 107.
minus. ἔτικες, vide τίκτω.

351—55. Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξαι Ζεὺς ὑψιβρεμέτης·] ἐγγυαλίζω, est, *in manus trado; tribuo, præsto*, ab ἐν et γύαλον, *cavitas manûs*.

356. αὐτὸς ἀπούρας] *Ipse cum abstulerit*. ἀπούρας, dicitur a quibusdam pro ἀπουρίσας, part. aor. 1. v. ἀπουρίζω Ion. pro ἀφορίζω. Alii autem volunt ab ἀπαύρω, quod idem ac ἀπαυράω, *cripio*: aor. 1. ἄπηυρα, part. ἀπαύρας, et per metalepsin ἀπούρας. rectior videtur prior derivatio.

359. καρπαλίμως δ' ἀνέδυ πολιῆς ἁλὸς, ἠΰτ' ὀμίχλη·] *Raptimque emersit e cano mari, velut nebula*. ἀνέδυ supple ἐκ πολιῆς ἁλὸς: — ἠΰτ' ὀμίχλη. In hoc libro, narrationes solum, nihil de rebus magnis et præclaris, complectente, nullus fere locus comparationibus relinquitur. Duæ tantum occurrunt; prima ad v. 47. ὁ δ' ἤϊε νυκτὶ ἐοικὼς, et hæc, ἠΰτ' ὀμίχλη. Egregium phantasma! observat Heynius: visa est nebula e mari elevata versus continentem (*continentem versus*) moveri.

361. χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε.] χειρί τέ μιν κατέρεξεν. Angl. *She stroked him with her hand*—καταρέζω est *demulceo*.

362. τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος:] Constructio est: τί δὲ πένθος ἵκετο εἰς σε κατὰ φρένας. *Quis vero tibi mentem invasit mœror?*

363. ἵνα εἴδομεν ἄμφω.] In sententia hujusmodi ἵνα apud Atticos scriptores subjunctivum adsciscere solet. Homerus autem interdum cum indicativo jungit; nisi statuimus cum quibusdam, εἴδομεν esse pro εἰδῶμεν.

365. τίη τοι ταῦτ' εἰδυίῃ πάντ' ἀγορεύω;] *Cur tibi hæc scienti omnia dicam?* εἰδυίῃ. perf. med. v. εἴδω. τίη pro τί.

368. καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἷες Ἀχαιῶν.] *Et hæc quidem bene inter se diviserunt filii Achivorum*. τὰ μὲν pro ταῦτα μέν. vulgo legitur εὖ δάσσαντο, σ duplicato sine ulla necessitate: legendum est εὖ ἐδάσαντο. 108.

369. ἐκ δ' ἕλον] ἐκ δ' ἕλον per tmesin pro ἐξεῖλον. Narrat Achilles iisdem fere verbis quibus supra ad v. 12 et seqq. adventum sacerdotis ad castra Græcorum ut filiam libe-

108. raret. Hæ repetitiones neque ab Homerico usu neque consuetudine veterum abhorrent.

382—3. οἱ δέ νυ λαοὶ Θνῆσκον ἐπασσύτεροι·] Angl. *And the troops in consequence were dying in heaps.* "Non "supervacaneum est istud, νύ. Eam enim fere vim ha-"bet ac si Latinè dicas, *Milites vero statim,*" &c. Ortum habet, scilicet, ex vocabulo νῦν. CLARKE.

388. ἠπείλησεν μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστί.] *Minas fecit, quæ nunc eventum habent.* ἠπείλησεν μῦθον, idem quod ἠπείλησεν ἀπειλήν. Angl. *Denounced a threat.* ὁ, articulus pro relativo.

393. περίσχεο παιδὸς ἑῆος.] Angl. *Assist your gallant son.* περίσχεο est. 2. sing. imperat. aor. 2. m. v. περιέχω, *adjuvo.* in aor. 2. act. περίεσχον. — ἑῆος est genit. s. adjectivi ἐΰς, *fortis, bonus.* gen. ἐέος, Ion. ἑῆος.

396. πολλάκι γάρ σεο, πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν, ἄκουσα] *Sæpe enim te, patris in ædibus, audivi.* σέο Ion. contr. σοῦ, regitur ab ἄκουσα.

109. 397—8. ὅτ' ἔφησθα κελαινεφέϊ Κρονίωνι οἴη — ἀμῦναι,] *Quum dicebas ab atras-nubes-cogente Saturnio solam te inter immortales indignam perniciem avertisse.* Scribebatur forte ὅτε φῆσθα: ἔφησθα, pro ἔφης cum Æolica paragoge θα: sic οἶσθα, ἦσθα, &c. Qua ratione α in ἀθανάτοισι producatur vide Prosod. Græc. P. II. p. 45.—Tirones observent constructionem ἔφησθα οἴη — ἀμῦναι; scil. nominativum ante infinitivum. Vide Greek Exerc. p. 152. Obs.

401. ἀλλὰ σὺ τόν γ' ἐλθοῦσα, θεά, ὑπελύσαο δεσμῶν,] Ordo est: ἀλλὰ σὺ, θεὰ, ἐλθοῦσα, ὑπελύσαο τόν γ' ἐκ δεσμῶν. ὑπελύσαο est 2. sing. aor. 1. m. v. ὑπολύω. in aor. 1. m. ὑπελυσάμην. ασο, σ elis. ὑπελύσαο.

402. ὦχ' Ἑκατόγχειρον καλέσασ' ἐς μακρὸν Ὄλυμπον,] *Statim Centimanum vocans in excelsum Olympum.* ὦχ' pro ὦκα, adv. *celeriter.* Ἑκατόγχειρον; Sic Virg. Æn. X. 507.

Ægeon qualis, centum cui brachia dicunt,
Centenasque manus.——

403. ὃν Βριάρεων καλέουσι θεοί,] Duæ vocales εω in Βριά-

ρεων ut una syllaba pronuntiandæ sunt. Βριάρεως flectitur 109.
more Attico: gen. Βριάρεω. dat. Βριάρεῳ. acc. Βριάρεων. "Quod "ad loquendi formulam attinet, cum ejusdem rei seu "hominis aliud nomen a diis, aliud ab hominibus repe-"titur, probabiliter nunc constitutum est, alterum no-"men videri esse antiquius, alterum recentius, et usita-"tius." HEYNIUS.

404. ὁ γὰρ αὖτε βίῃ οὗ πατρὸς ἀμείνων.] Briareus filius erat Urani et Terræ. v. Hesiod. Theog. 147.

407. τῶν νῦν μιν μνήσασα παρέζεο, καὶ λαβὲ γούνων,] Ordo est: νῦν μνήσασά μιν τῶν παρέζεο—μνήσασα regit et accusativum et genit. παρέζεο, καὶ λαβὲ γούνων "Scilicet sedent "prisco more supplices ad genua alterius in solio seu "throno editiore sedentis; ita simul γουνάζονται, genua "ejus amplectuntur." HEYNIUS. λαβὲ γούνων—Attici potius dicunt λαβοῦ γούνων. "Verba sensus, &c."

408. ἐθέλῃσιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι,] ἐθέλῃσιν, Ion. pro ἐθέλῃ. subj. ἐπὶ disjungitur ab ἀρῆξαι, scil. ἐπαρῆξαι, *opem ferre, auxiliari.*

409—10. τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ' ἅλα ἔλσαι Ἀχαιοὺς κτεινομένους,] *Ad puppes vero usque et ad mare concludere Achivos, dum cæduntur.* τοὺς δὲ demonstrativum pron. ad Ἀχαιοὺς refertur. ἔλσαι per syncop. pro ἐλάσαι. ab obsol. ἐλάω. vide ἐλαύνω.

410. ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος.] *Ut omnes fruantur suo rege.* Ironicè dictum. Heyn. reddit *luant regis stultitiam.*

413. κατὰ δάκρυ χέουσα·] i. e. καταχέουσα δάκρυ. *lachrymas effundens.*

414. τί νύ σ' ἔτρεφον, αἰνὰ τεκοῦσα;] Scil. πρὸς τί ἔτρεφόν σε τεκοῦσα αἰνά; Angl. *To what a fate have I reared you, having brought you forth in an evil hour?* αἰνά, idem quod αἰνῶς, *infeliciter.*

415. αἴθ' ὄφελες — ἧσθαι·] *Utinam—sederes.* αἴθε et εἴθε hoc modo cum aoristo ὀφείλω, *debeo*, sæpe construuntur. Sic Eurip. Med. v. 1. εἴθ' ὤφελ' Ἀργοῦς μὴ διαπτάσθαι σκάφος—Vide Gramm. p. II. p. 6. sub imam p.

416. ἐπεί νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ, οὔτι μάλα δήν·] *Quoniam tibi ævum breve, neque valde diuturnum.* ἐπεί νυ idem valet ac ἐπειδή. Αἶσα est, *Fatum, vita fatalis.* μίνυνθά περ, οὔτι μάλα δὴν observandum est Homerum ad idem argu-

109. mentum sæpe verbis affirmatè et negativè positis uti: sic γ', 59. ἐπεί με κατ' αἶσαν ἐνείκεσας, οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν.

417—18. νῦν δ' ἅμα τ' ὠκύμορος καὶ ὀϊζυρὸς περὶ πάντων ἔπλεο·] περὶ, cum verbis εἰμὶ, γίνομαι et πέλομαι, regens genit. præstantiam denotat. περὶ πάντων, est *ante omnes principes.*—ἔπλεο, 2. s. imperf. v. πέλομαι, *sum*: notandum est imperfectum hujus verbi apud Homerum plerumque pro præsenti usurpari. Vide infra ad v. 506.

418. τῷ] τῷ, pro τούτῳ, regitur a præp. ἐπὶ subaud. ἐπὶ τῷ, *quare.*

422. μῆνι' Ἀχαιοῖσιν,] *Irascere Achivis.* Vide μηνίω.

110. 423—24. Ζεὺς γὰρ ἐς Ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα·] Scripsit Heynius ἐς Ὠκεανὸν, pro vulg. ἐπ' Ω. ex optimis codd. &c. Quæritur, utrum Ὠκεανὸς hîc idem sit ac *Oceanus*, qui ambit terram, an flumen quoddam. De Nilo intelligit Diodorus Sicul. l. I. De Deo Oceano alii.—"Communior sententia "obtinuit respici ad Jovis festum Diospolitanum: quod "apud Diodorum quoque memoratur I. 97. ubi sacel-"lum Jovis quotannis trans Nilum vehi in Lybiam "(oram occidentalem) et inde duodecimo die reverti. "ὡς ἐξ Αἰθιοπίας τοῦ θεοῦ παρόντος ait." Heyn. μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας, Angl. *To the virtuous Æthiopians.* Cf. Virg. Æn. IV. 480.

Oceani finem juxta, Solemque cadentem,
Ultimus Æthiopum locus est.———

De vi præpos. μετὰ cum accus. vide Gram. p. II. p. 56. et Greek Exerc. p. 240.

426. καὶ τότ' ἔπειτά τοι εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,] *Et tunc postea vadam Jovis ad ære-fundatam domum.* εἶμι et composita ejus futuri vice funguntur. χαλκοβατὲς est *stabile*, ab χαλκὸς *æs* et βάσις, *fundamentum.* δῶ per apoc. pro δῶμα.

427. καί μιν γουνάσομαι, καί μιν πείσεσθαι ὀΐω.] γουνάζομαι, vide supra ad v. 407. καὶ ὀΐω μιν πείσεσθαι, *et puto fore ut obediat* mihi.

429. ἐϋζώνοιο γυναικὸς,] Supple ἕνεκα.

430. τήν ῥα βίῃ ἀέκοντος ἀπηύρων·] τὴν pro ἥν. τήν ῥα, *quam scilicet.* ἀέκοντος, supple αὐτοῦ; regi videtur per

præp. ἀπὸ; ευ in ἀπηύρων, ut una syllaba pronuntiandum est. ἀπαυράω, secundum Dam. Lex. est Æolicè factum ab ἀφαιρέω. 110.

434. ἱστὸν δ' ἱστοδόκῃ πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες,] *Malum autem receptaculo suo admoverunt, rudentibus* demissum. ἱστοδόκη est, *receptaculum mali;* ab ἱστὸς et δέχομαι *capio:* πρότονος a πρὸ et τέτονα p. m. v. τείνω *tendo*, est funis, qui a summo malo ad proram tendebatur.

436. κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν·] *Ac retinacula alligaverunt.* κατὰ disjungitur per tmesin ab ἔδησαν.—πρυμνήσια erant rudentes, qui e puppi navis pendebant et ad littus alligabant.

438. ἐκ δ' ἑκατόμβην βῆσαν ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι] ἐκ disjungitur a βῆσαν. "Jugulat hic versus observationem de "Digamma; nam est Fεκηβόλῳ." HEYNIUS.

444. —ὄφρα ἱλασόμεθα ἄνακτα] Vulgo legitur, ὄφρ' ἱλάσσωμεθ' ἄνακτα: Codex Venet. habet ὄφρ' ἱλασόμεσθα ἄνακτα; σ autem male interponitur; syllaba enim μι est prima pedis.

449. χερνίψαντο δ' ἔπειτα, καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο:] *Manusque deinde lavarunt, et molas sustulerunt.* v. χερνίπτω· οὐλοχύτας ἀνέλοντο, "molam salsam elevarunt manu supra "caput victimæ; tum factæ preces, iisque finitis, mola "inspersa capiti victimæ, (προβάλλεται) eoque ipso victi"ma consecrata numini." HEYNIUS.

450. —χεῖρας ἀνασχών·] *Manibus sublatis.* Sic Virg. Æn. X. 667. *Et duplices cum voce manus ad sidera tendit.*

454. τίμησας μὲν ἐμὲ, μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν] Ultima syllaba voc. ἐμὲ producitur, quippe quæ prima pedis vel cæsura sit. ἴψαο est 2. s. aor. 1. med. pro ἴψασο, σ eliso, v. ἴπτω *lædo.* 111.

459. αὖ ἔρυσαν μὲν πρῶτον,] Cervix resupinata est, ut ad cœlum conversum esset os victimæ, quod in sacris, quæ diis superis facta sunt, solitum est. Cf. Virg. Æn. I. 214.

461. δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν] Excisa femora, tanquam pinguiores victimæ partes, involverunt omento bis circumducto, (δίπτυχα ποιήσαντες,) tum excisas alias pinguiorum carnium imponunt. HEYN.

463. νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσὶν] νέοι, minis-

111. tri, *furcas*, non ut vertunt, *verua*, manibus tenentes, ad continendas in strue et in locum reponendas carnes inter cremandum, motu ex igni facto dissilientes; fuisset enim infausti ominis, si carnes in humum provolutæ fuissent. Cf. Soph. Antig. 1023. seq. Quinctil. XII. 496. IDEM.

464. ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχνα πάσαντο] κατὰ μῆρ' ἐκάη. scil. μῆρα κατεκάη. ἐκάη est 3. sing. aor. 2. pass. v. καίω *uro*. σπλάγχνα ἐπάσαντο, *viscera gustarunt*. πάω est, *gustandum præbeo*, πάομαι, *gusto*.

467. αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,] παύσαντο, scil. ἀπὸ πόνου.—τετύκοντο, Ionicè pro ἐτύκοντο vel ἐτύχοντο, tenui adhibita pro aspirata, aor. 2. med. v. τεύχω, *facio, apparo*.

468. οὐδέ τι θυμὸς ἐδεῖτο δαιτὸς ἐΐσης.] *Neque quicquam animus indigebat cibo æquali*. ἐδεῖτο pro vulg. ἐδεύετο. De interpretatione δαιτὸς ἐΐσης disputatur inter eruditos. Alii intelligunt, de *epulis bonis, lautis*; alii, de portione cuique æqualiter divisa et per ministros attributa. Posterior rectior videtur.

469. ἐξ ἔρον ἕντο,] *Desiderium exemerunt*. ἐξ disjungitur ab ἕντο per tmesin. ἔξεντο est 3. pl. imperf. v. ἐξέω, idem quod ἐξίημι.

470. κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο·] Pueri *quidem crateras coronabant vino*. i. e. craterem usque ad oram, vino oram ambiente, implevere.

471. νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν] Sedent convivæ in longis sedilibus, alii propiores crateri, in mensa posito, alii remotiores. Miscetur vinum in cratere, facit hoc κῆρυξ vel οἰνοχόος, implentur inde pocula, τὰ δέπα, et distribuuntur singulis convivis, initio ab iis facto, qui proximi sedent: hoc est ἐπαρξάμενοι τοῦ νωμᾶν· ideoque νωμῶσιν ἐν δεπάεσσι, accedentes ad singulos pocula circumferunt pueri, seu ipse præco. HEYNIUS. Nonnulli ἀρξάμενοι de libatione acceperunt. Recte observat Heynius, "pueri non libant; sed convivæ qui poculo "sibi præbito libant." Vide γ', 295. Sic Virg. Æn. VII. 133.

Nunc pateras libate Jovi,———

473. καλὸν ἀείδοντες παιήονα,] παιήων, ονος et παιᾶν, ᾶνος

et παιὰν, ᾶνος. Hymnus in Apollinis laudem qui, victoria parta, vel, morbo expulso, cantari solebat. Apollo et ipse, interdum Παιών et Παιάν a παίω *ferio*, dicebatur. Cf. Virgil. Æn. X. 738. *lætum pæana secuti.* 111.

477. ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς.] *Quando autem mane genita apparuit rosea-digitos Aurora.* Versus suavissimus et pulcherrimus! sic Virgil. Æn. VII. 25.

> Jamque *rubescebat* radiis mare, et æthere ab alto
> Aurora in *roseis* fulgebat lutea bigis.

Ceterum, ἦμος adhibetur sensu conjunct. ὅτε. cui respondet τότε in versu seq.—ἠριγένεια, est *mane orta*, ab ἦρ, ἦρος, *tempus matutinum*, et γίνομαι.

479. τοῖσιν δ' ἴκμενον οὖρον ἵει ἑκάεργος Ἀπόλλων.] ἴκμενον οὖρον est *ventum secundum.* De derivatione ἴκμενος disceptatur. a perf. pass. v. ἵκω vel ἵκομαι formari videtur. scil. ἴκμενος pro ἰγμένος, γ in κ converso, et spiritu aspero in lenem. ἵει, imperf. ἵεω, pro quo in usu est ἵημι.

480. ἀνὰ δ' ἱστία λευκὰ πέτασαν] *Velaque alba sursum panderunt.* ἀνὰ disjungitur a suo verbo πέτασαν, scil. ἀνεπέτασαν, *sursum panderunt.* Angl. *They spread aloft.* 112.

481—82. ἀμφὶ δὲ κῦμα στείρῃ πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε, νηὸς ἰούσης·] *Circumque fluctus carinam ater valde resonabat, navi eunte.* πορφύρεον κῦμα: *mare purpureum.* Virg. Geor. IV. 373. Verborum sonus apte et feliciter undarum strepitum exprimit circa navis proram, cursum tenentis.

483. διαπρήσσουσα κέλευθον.] *Pertranseans viam.* διαπρήσσουσα, est idem ac διαπεράουσα, *pertranseo.* —κέλευθος habet in plurali κέλευθα. Vide Gram. p. 10.

486. ὑπὸ δ' ἕρματα μακρὰ τάνυσσαν.] *Fulcraque longa subjecerunt.* ἕρμα est secundum Damm. per Syncop. pro ἔρεισμα, "Præstat dicere, εἴρειν, *jungere, conserere*, adeo- "que *firmare, stabilire*, fuisse primitus ἕρειν et εἴρειν. Cf. "ad ξ', 182." Heyn.

487. Αὐτοὶ δὲ σκίδναντο] Angl. *And they dispersed themselves;* uti media vox verbi indicat.

112. 489. διογενὴς Πηλέος υἱὸς] Πηλέος binis syllabis pronuntiandum est.

490. οὔτε ποτ' εἰς ἀγορὴν πωλέσκετο κυδιάνειραν,] *Neque unquam in concione versabatur viros-illustres præstante.* πωλέσκετο est 3. sing. imperf. a novo verbo in σκω; ab usitato πωλέω, *versor:* item infra φθινύθεσκε, a φθινύθω, *macero, corrumpo,* et ποθέεσκε, a ποθέω *desidero.* Mihi videtur hæc terminatio σκω nihil aliud esse quam verbum σχῶ idem quod ἔχω, *habeo,* aspirata in tenuem mutata, uti apud Ionicos scriptores solitum est. Ceterum, ἀγορὴν κυδιάνειραν est *concionem,* in qua qui eloquentia eminerent, nomen et auctoritatem consequebantur.

493. ἐκ τοῖο] ἐκ τούτου scil. χρόνου: respicit ad vers. 424. 5. a die quo altercatio inter Achillem et Agamemnonem inciderat.

495. Ζεὺς δ' ἦρχε· Θέτις δ' οὐ λήθετ' ἐφετμέων] *Jupiterque præibat, Thetis autem non oblita est mandatorum.* v. ἄρχω est, *prior incipio, præeo.* ἐφετμέων, Ion. pro ἐφετμῶν: ἐφετμὴ *mandatum,* ab ἐφίημι, *mando.*

498. εὗρεν δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἄτερ ἥμενον ἄλλων] *Invenit autem late sonantem Saturnium seorsum sedentem ab aliis.* Ambigitur de voce εὐρύοπα, an sit, *late prospicientem,* ex εὐρὺς et ὢψ *oculus;* an, *late tonantem,* ab ὄψ *vox:* interpretatio, *late tonantem,* melius personæ Jovis convenit.

501. δεξιτερῇ δ' ἄρ' ὑπ' ἀνθερεῶνος ἑλοῦσα] δεξιτερῇ scil. χειρί.—ἀνθερεῶνος regitur, non ab ἑλοῦσα, quod αὐτὸν subaud. postulat sibi, sed a præp. ὑπὸ: antiquitus enim mos erat supplicantibus mentum attingere quibus vota faciebant.

113. 505—06. τίμησον ἔμοι υἱὸν, ὃς ὠκυμορώτατος ἄλλων ἔπλετ'.] Vulgo legitur τίμησόν μοι υἱὸν; diphthongo οι, quæ est secunda pedis syllaba, producta ante υἱόν. ὠκυμορώτατος ἄλλων. scil. ἀριστήων, *qui brevissimæ vitæ præ ceteris principibus est.* Ceterum, ἔπλετο, quod est 3. sing. imperf. v. πέλομαι, fere semper apud Homerum pro præsenti usurpatur.

509. τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ' ἂν Ἀχαιοὶ,] *Tamdiu autem Trojanis adjice victoriam, donec Achivi.* τίθει κράτος ἐπὶ Τρώεσσι, est, Angl. *Put victory in the power*

of the Trojans. κράτος, quod sæpissime est *robur*, hic sumitur pro *victoria* robore parta: ὄφρα non reddendum est *quamdiu* ut respondeat ad τόφρα, *tamdiu*, sed *donec, usque ad id tempus, cum.* 118.

512. ὣς ἥψατο γούνων, ὣς ἔχετ' ἐμπεφυυῖα,] Angl. *As she grasped his knees, so she kept clinging* to them. ἥψατο γούνων, "Verba sensus," &c. Vide ἅπτω. posterior particula ὣς cum gravi accentu, respondet ad priorem, vice οὕτως.—ἐμπεφυυῖα est participium perf. med. v. ἐμφύω, *inhæreo.*

514—15. νημερτὲς μὲν δή μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον, ἢ ἀπόειπ'· ἐπεὶ οὔ τοι ἔπι δέος·] *Vere jam quidem mihi promitte et annue, vel abnue; quoniam non tibi inest timor.* δὴ non ad tempus referri debet; hic anxiam animi rogantis solicitudinem indicat, et verti potest *quæso.*—ὑπόσχεο est 2. sing. imperat. aor. 2. m. v. ὑπισχνέομαι, *polliceor.* aor. 2. ὑπεσχόμην. imp. ὑπόσχεσο, σ eliso, ὑπόσχεο.—ἀπόειπε, 2. sing. imperat. aor. 2. ἀπεῖπον *denego, abnuo;* ἀπὸ in compositione sæpe eandem vim ac α privat. habet: vide Greek Exerc. p. 209. note 2.—Ceterum, ἔπι, cum accentu in priore syllaba, pro ἔπεστι sumitur.

517. τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς.] τὴν regitur a præp. πρὸς in compos. ὀχθήσας est, *animo commotus*, vel *dolore*, vel *indignatione.*

518. ἦ δὴ λοίγια ἔργ', ὅτ' ἐμ' ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις] *Sane quidem perniciosa res erit, quandoquidem me in jurgia induces.* v. ἐφίημι.

520. ἡ δὲ καὶ αὔτως μ' αἰεὶ—νεικεῖ,] αὔτως vulgo redditur, *temere, falso:* minus bene: respicit enim ad ὀνειδείοις ἐπέεσσι. *Hæc quidem et sic*, scil. *contumeliosis verbis, me provocat.*

521. καί τέ με φησι] *Et præterea me dicit.* καί τε est, *atque insuper, et quoque, præterea.*

524. εἰ δ' ἄγε,] *Verum age.* Sententia elliptica est et ita supplenda; ἄγε δὴ, εἰ ἐθέλεις: vide supra ad v. 302.

526. οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον, κ. τ. λ.] Apud Eustath. ἔπος suppletur: at est τὸ ἐμὸν pro vulgari; ὅ, τι κεν ἐγὼ κεφαλῇ κατανεύσω, τοῦτο οὐ παλινάγρετον. Heyn. Promissum meum neque per *levitatem*, neque per *fraudem*, neque per *impotentiam* irritum erit, uti observavit Eustath.

113. παλινάγρετον, per syncop. pro παλιναγείρετον a πάλιν et ἀγείρω *congrego.*

528. ἦ, καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων·] Constructio est: ἦ, καὶ Κρονίων ἐπινεῦσε κυανέῃσιν ὀφρύσι. *Dixit, et nigris superciliis annuit Saturnius.* De verbo ἦ, vide supra ad v. 219. "Quod Phidias hinc divinum Jovis "signum adumbrasse narratur, notum est: v. Plin. "XXXIV. 8." HEYN.

529—30. ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται — μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὄλυμπον.] ἀμβρόσιαι χαῖται, sunt *divinæ comæ.* ἐπεῤῥώσαντο; "cogitandum autem est de cincinnis in fronte Jovis dis"positis: quos capite moto agitatos in frontem defluere "desuper, κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο, necesse erat." HEYN. μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὄλυμπον, sic Virgil. Æn. X. 115.

> Annuit, et totum nutu tremefecit Olympum.

Et Ovid. Metam. I. 179.

> Terrificam capitis concussit terque quaterque
> Cæsariem, cum qua terram, mare, sidera movit.

531. τώ γ' ὣς βουλεύσαντε διέτμαγεν·] *Illi utique, re sic deliberata, discesserunt.* διέτμαγεν, pro διετμάγησαν, 3. pl. aor. 2. pass. v. διατμήσσω vel διατμήγω.

532—33. εἰς ἅλα ἆλτο βαθεῖαν, — Ζεὺς δὲ ἑὸν πρὸς δῶμα.] ἆλτο Æolicè et per syncopen pro ἥλατο: quod verbum bene de Thetide ex Olympo in mare desiliente dicitur: haud ita de Jove in suam domum redeunte; itaque intelligendum est ἤϊε, vel tale quid. Ζεὺς δ' ἤϊε πρὸς ἑὸν δῶμα. Sic infra v. 609. Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἤϊ' Ὀλύμπιος ἀστεροπητής.

533. Θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέσταν] *Dii vero simul omnes assurrexerunt.* ἀνέσταν pro ἀνέστησαν.

114. 537—38. ὅτι οἱ συμφράσσατο βουλὰς Ἀργυρόπεζα Θέτις] *Quod contulerat cum eo consilia argenteos-pedes-habens Thetis.* συμφράζω est *colloquor,* συμφράζομαι, *consilium capio simul, cum aliquo delibero.*—Ἀργυρόπεζα, Thetis ita dicitur, quia candidos vel formosos pedes habuit.

539. αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηύδα·] *Statim conviciis Jovem Saturnium allocuta est.* κερτομίοισι, scil.

ἔπεσι. κῆρ *cor* et τέμνω, *scindo; verba quæ cor convitiis quasi conscindunt.* Heynius interpretandum voluit; *verbis ad iram provocantibus.* 114.

542. κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν] *Clandestina consilia ineuntem statuere.* κρυπτάδιος, a κρύπτω, *celo.* δικαζέμεν, pro δικαζέμεναι; Attice δικάζειν, quod sæpius est *jus dicere*, hic autem *statuere.* Infra, v. 547. ἀκουέμεν pro ἀκουέμεναι. vulg. ἀκούειν.

543. πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος, ὅ, τι νοήσῃς.] *Lubens sustines dicere verbum, quod cogitaveris.* τέτληκας, quod est perf. act. hic sumitur pro præsenti. Ceterum, νοήσῃς pro vulgari νοήσεις, cum Heynio dedi.

546. χαλεποί τοι ἔσοντ', ἀλόχῳ περ ἐούσῃ.] *Difficilia tibi erunt, uxor quamvis sis.* χαλεποὶ τοι ἔσονται; pro χαλεπὸν ἔσται σοι εἰδέναι αὐτοὺς, uti observat Heynius, *consilia mea resciscere.* — ἄλοχος, *uxor*, ex α pro ἅμα, et λέχος *cubile.*

548. τόν γ' εἴσεται,] Ejiciendum γε putat Heynius, scribi jubens τὸν ϝείσεται. Sed particula γε omnino necessaria est, emphaseos causa.

550. —μηδὲ μετάλλα.] *Neque perscrutare.* μεταλλάω est, *diligenter inquiro.* Notio sumitur a metallis, in visceribus terræ abditis, exquirendis.

551. βοῶπις πότνια Ἥρη.] βοῶπις, compositum esse dicitur a βοῦς, et ὤψ, *oculus.* quasi, *grandibus oculis prædita.* Oris tantum majestatem indicat.

553. καὶ λίην σε πάρος γ' οὔτ' εἴρομαι, οὔτε μεταλλῶ·] *Et omnino nec antea ex te quærebam aliquid, neque perscrutor.* Præsens tempus hic sumitur pro præterito. λίην apud Homerum sæpe eodem sensu quo μάλα usurpatur, nempe, *omnino.*

555. μή σε παρείπῃ ἀργυρόπεζα Θέτις,] *Ne te blanditiis persuaserit—Thetis.* recte interpretatur Heynius; "ad "consilium diversum ab eo, quod adhuc amplexus es, "Thetis te abducat."

559. ὀλέσῃς δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν·] *Perimas autem multos ad naves Achivorum.* πολέας, binis syllabis pronuntiandum est: accusativus ab antiquo πολὺς, έος, *multus.*

601. δαιμονίη, αἰεὶ μὲν ὀΐεαι, οὐδέ σε λήθω] *Improba, semper quidem suspicaris, nec te lateo.* δαιμονίη explicat He-

sych. μακαρία: simpliciter est, secundum Heyn. *O bona.* Verum, et in bona et mala parte acceptum esse videtur: hîc significat *Improba.*

115. 562—63. ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι] Angl. *But you shall be more estranged from my mind.*

566—67. μή νύ τοι οὐ χραίσμωσιν, ὅσοι θεοί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ, ἆσσον ἰόνθ',] *Ne te defendere queant, quotquot Dii sunt in Olympo, adversus me propius accedentem.* Plerique editores intelligunt ἆσσον ἴοντε, *propius accedentes*, ut sit dualis pro plurali; quod linguæ Græcæ ratio et consuetudo omnino respuit. Constructio est, μὴ οὐ χραίσμωσι σοί (πρὸς ἐμὲ) ἆσσον ἰόντα (σοί.)—ὁ ἆσσον ἰὼν, uti docuit Heynius, observ. ubique est is *qui aliquem aggreditur, ut vim inferat,* non vero qui accedit, ut vim et injuriam propulset.

569. καί ῥ' ἀκέουσα καθῆστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ.] *Et tacita sedit, inflexo suo corde.* scil. iram suam comprimens. Observandus est hiatus, καθῆστο, ἐπιγνάμψασα, ad quem tollendum digamma interponi nequit. Verbum γνάμπτω idem est ac κάμπτω *flecto.* Ceterum, adjectivum φίλος, quod propriè est, *amicus*, sæpe apud Homerum idem valet ac pronomen ὅς, ἥ, ὅν, *suus.*

570. ὤχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα] De voce ὀχθέω, vide supra ad v. 517.

572. μητρὶ φίλῃ ἐπίηρα φέρων λευκωλένῳ Ἥρῃ·] *Matri dilectæ gratificans, candidas ulnas habenti Junoni.* ἐπίηρα φέρειν τινι, est, *morem alicui gerere* vel *gratum facere*; est ab ἐπὶ et ἐράω, *amo.* Vide infra ad v. 578.

575. ἐν δὲ θεοῖσι κολῳὸν ἐλαύνετον·] *Interque Deos tumultum excitatis.* κολῳὸς, est, *tumultus*; a κολοιὸς, *graculus.*

576. ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ·] *Quoniam pejora vincunt.* Angl. Since *these* bad practices prevail. τὰ, non est articulus, sed demonstrativum pronomen: referendum est, scil. ad rixas et jurgia inter Jovem et Junonem, τὰ χερείονα, hic usurpatur pro τὰ κακά.

580—81. εἴπερ γάρ κ' ἐθέλησιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς, ἐξ ἑδέων στυφελίξαι·] *Si enim vult Olympius fulminator, ex sedibus deturbare.* Si στυφελίξαι modi infinitivi hîc intelligatur, elegans erit Ἀποσιώπησις: *Si vult Jupiter e*

sedibus omnes deturbare;—poterit sanè: vide supra ad 115
v. 135. Sin στυφελίξαι *modi optativi* accipiatur, tum sententia erit plena: *Si velit Jupiter; utique omnes e sedibus suis deturbaverit.* CLARK. Ceterum, στυφελίζω, quod a στυφελὸς, *asper,* est, *aspere tracto, deturbo.*

582. ἀλλὰ σὺ τόν γ' ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν] *At tu hunc verbis demulceto mollibus.* καθάπτεσθαι regitur a quodam verbo subintellecto, scil. ὅρα vel ἴθελε. καθάπτομαι, componitur ex κατὰ et ἅπτομαι *tango,* et signif. *demulceo.*

583. αὐτίκ' ἔπειτα ἴλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.] *Statim deinde placidus Olympius erit nobis.* Vulgo legitur—ἔπειθ' ἵλαος; quod facit ut producatur et prima et secunda adjectivi ἵλαος: verum ambæ, ni fallor, apud Homerum corripiuntur, nisi quando una vel altera prima pedis syllaba fit. Hiatum non formidans scripsi, ἔπειτα ἴλαος, et asperum in lenem mutavi, quo facto, secunda in ἴλαος necessario producitur.

584—85. Ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ ἀναΐξας, δέπας ἀμφικύπελλον μητρὶ φίλῃ ἐν χερσὶ τίθει,] Angl. *Thus then he spoke, and springing up he puts the double cup into the hands of his beloved mother.* Vide ἀναΐσσω.—" δέπας ἀμφικύπελλον est
" genus et nomen poculorum in vita priscorum homi-
" num, quod jam olim seriores ignorarunt; itaque modo
" cavum, modo ansis incurvis, modo duplici fundo in-
" structum, h. e. habens fundum in media sui parte,
" interpretantur; in hoc jam Aristoteles præivit, idque
" tenebimus." HEYN.

586. τέτλαθι, μῆτερ ἐμὴ, καὶ ἀνάσχεο, κηδομένη περ,] *Tolera, mater mea, et sustine, mœsta quamvis sis.* τέτλαθι per reduplicationem pro τλάθι vel τλῆθι, imper. aor. 2. v. τλῆμι.—ἀνάσχεο, 2. sing. imper. aor. 2. med. v. ἀνέχω, *sustineo,* ἀνέχομαι, *tolero, patior.*

588. ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι] Nonnulli jungant ἐν ὀφθαλμοῖσιν cum θεινομένην in versu seq. ut sit *in conspectu;* jungendum autem est cum ἴδωμαι; præpositio ἐν valet σύν.

590. ἀλεξέμεναι μεμαῶτα,] *Adjuvare cupientem;* ἀλεξέμεναι, prisca infinitivi forma, pro qua postea in usum venit ἀλέξειν. v. ἀλέξω.—μεμαῶτα, part. perf. m. v. μάω *cupio.*

116. 591. ῥῖψε, ποδὸς τεταγὼν, ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο.] *Dejecit, pede prehensum, de limine divino.* ποδὸς regitur a participio τεταγὼν. " verba sensus, &c." τεταγὼν, est participium aor. 2. v. τάζω *prehendo*, quod a τάω, *capio*, formari videtur: τάζω, in f. 2. ταγῶ. aor. 2. ἔταγον per redup. τέταγον.

593. κάππεσον ἐν Λήμνῳ·] In insula nimirum sulphurosa, et igne subterraneo referta. Clarke. κάππεσον per syncop. pro κατέπεσον. aor. 2. v. καταπίπτω *decido.*

597. ἐνδέξια] *a dextra.* scil. ἀπὸ τῶν δεξιῶν μερῶν, *a dextra parte.*

599. ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν] *Immensus autem excitatus est risus beatis Diis.* ἄσβεστος, ex α priv. et σβέννυμι *extinguo.* ἐνῶρτο, est 3. s. plusq. perf. pass. v. ἐνόρω, *excito.* Ceterum, vituperat hoc Deorum Plato de rep. 3, utpote numinibus eorum indignum.

600. ὡς ἴδον Ἥφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα.] Angl. *When they saw Vulcan bustling through the house.* Homerus interdum adhibet διὰ cum accusativo sensu quo sæpius cum genitivo accipitur, scil. *per*, Anglice, *through.* mirifici, observat Clarke, sunt hujus versûs numeri, ad rem ipsam quasi depingendam.

602. δαιτὸς ἐΐσης,] vide supra ad v. 468

603—04. οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος, — Μουσάων θ', αἳ ἄειδον, ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ.] Ordo est: οὐδὲ θυμὸς ἐδέετο φόρμιγγος περικαλλέος, — τε Μουσάων, κ. τ. λ. Angl. *Nor were they without the gratification of the superb lyre — and the Muses.* περὶ in compositione sæpe denotat *præstantiam;* hinc, περικαλλὴς, *perpulcher*, i. e. *pulcher præ ceteris.* ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ, sive per vices inter se canentes, sive excipiendo Apollinem. vide ἀμείβομαι.— Ceterum, Μουσάων, est Æol. pro Μουσῶν.

606. οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος,] *Hi quidem decubituri abierunt domum unusquisque.* κακκείοντες, pro κατακείοντες, part. v. κατακείω, *decumbere cupio.* a κέω vel κείω, unde κεῖμαι, *jaceo.* ἔβαν pro ἔβησαν. 3. pl. aor. 2. v. βῆμι.

607—08. ἧχι ἑκάστῳ περικλυτὸς ἀμφιγυήεις—εἰδυίῃσι πραπίδεσσι.] ἧχι, *ubi*, ἀμφιγυήεις est vel, *utroque pede claudus*, vel, *qui infirmis pedibus incedit*, ab ἀμφὶ, et γυίον, *mem-*

brum. cf. Il. σ', 411. ubi Vulcano dicuntur κνῆμαι ἀραιαί. 116.
Pro ποίησ' ἰδυίῃσι, lectio antiqua videtur ποίησεν ἰδυίῃσι. ἰδυίῃσι est Ion. pro ἰδυίαις, dat. pl. adj. ἰδυῖα fem. generis. πραπίδες est interdum *præcordia*, interdum *mens.*

609. Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἤϊ' Ὀλ.] *Jupiter autem ad suum lectum abiit.* Fautores Digamma ubique scribi ϝὸν juberunt: quod omnino metrum jugulat. Ceterum, ἤϊε est 3. sing. perf. med. v. εἶμι *eo.* Vide Moor Gramm. p. 121.

611. ἔνθα κάθευδ' ἀναβάς.] *Illic dormivit cum ascendisset.* v. καθεύδω. " Notat Scholiastes, Poëtam in toto hoc " primo libro ne unam quidem inseruisse *similitudinem.* " Quod itidem Doctissima *Domina Dacier*, et de primo " Odysseæ libro observavit. Narrationem nimirum in- " choantem, paulo simplicior decuit et minus sublimis " oratio." Clarke. At duo exempla *similitudinis* in hoc primo libro, brevissima quidem, est videre : scil. ad v. 47, ubi Apollo describitur jam in Græcos tela missurus : ὁ δ' ἤϊε νυκτὶ ἐοικώς : et ad v. 359, mater Achillis e mari emersisse dicitur, ἠΰτ' ὀμίχλη, *velut nebula.*

FINIS

NOTARUM AD PARTEM ALTERAM.

PARVUM

LEXICON,

VOCABULA EXHIBENS

QUÆ IN

ANALECTIS GRÆCIS MINORIBUS

OCCURRUNT:

IN GRATIAM TIRONUM.

EDITIO PRIMA.

Voces quæ vulgò primitivæ censentur, et Nomina propria, à literis majusculis incipiunt: Porro, vocales ancipites quæ producuntur lineola notantur.

Α Dor. pro ἡ, articul. fem. gen.

ἄαπτος, ου, ὁ, ἡ, *qui tangi non potest, invictus:* ex α et ἅπτομαι, *tango.*

ἄβατος, ου, ὁ, *invius:* ex α priv. et βατὸς, *pervius,* quod à βαίνω, *vado.*

ἀβλαβὴς, έος, ὁ, ἡ, *innoxius, illæsus:* ex α priv. et βλάπτω, *noceo.*

ἄβουλος, ου, ὁ, ἡ, *consilii expers, inconsultus, stultus:* ex α priv. et βουλὴ, *consilium.*

Ἀβραδάτης, α, nom propr.

Ἀβρὸς, ὰ, ὸν, *mollis, delicatus.*

ἀγάθεος, ία, Ion. ίη, ιον, *valde divinus:* ex ἄγαν et θεὸς, *deus.*

Ἀγαθοκλέης, έεος, έους, vel ης, εος, ους, *Agathocles.*

ἀγαθοποιέω, ῶ, f. ήσω, *honestè ago, beneficia confero:* ex ἀγαθὸς, et ποιέω.

ἀγαθὸς, οῦ, ὁ, *bonus, prudens, solers, fortis, &c.* Vid. Gram.

Ἀγάλλω, f. λῶ. p. κα, *orno, facio delectabile.*

Ἄγαν, adv. *nimis, valdè.*

Ἀγανακτέω, ῶ, f. ήσω. p. κα, *doleo, indignor, ægre fero.*

ἀγάννιφος, ου, ὁ, ἡ, *valde nivosus:* ex ἄγαν, et νίφω, *ningo.*

ἀγαπάω, ῶ, f. ήσω, *diligo, amo.* a. 1. ἠγάπησα.

ἀγγεῖον, ου, τὸ, *vas, receptaculum.*

ἀγγελία, ας, ἡ, *mandatum.* Th. ἀγγέλλω.

Ἀγγέλλω, *nuntio,* f. λῶ. p. ἤγγελκα. a. 1. ἤγγειλα. a. 1. part. pass. ἀγγελθεὶς.

ἄγγελος, ου, ὁ, *nuntius, angelus:* ab ἀγγέλλω, *nuntio.*

ἀγείρω, f. ερῶ. p. ἤγερκα, *congrego.*

Ἀγέλη, ης, ἡ, *armentum, grex;* d. pl. Ion. ἀγέλαισι.

ἀγενὴς, vel. ἀγεννὴς, έος, ὁ, ἡ, *cujus genus est obscurum, ignobilis:* ex α, et γένος, *genus.*

ἀγέραστος, ου, ὁ, ἡ, *præmio carens:* ex α, et γέρας.

ἁγιάζω, f. άσω. p. ἡγίακα, *separo* aliquid a communi et profano usu, *secerno, consecro:* ab ἅγιος, *sanctus.*

Ἄγκιστρον, ου, τὸ, *hamus.*

Ἄγκυρα, ας, ἡ, *anchora, præsidium.*

Ἀγλαὸς, οῦ, ὁ, *splendidus.*

ἀγνοέω, et ἀγνοιέω, ῶ, *ignoro,* f. ήσω. p. κα· ex α priv. et νοέω, *cogito.*

ἀγνόημα, τος, τὸ, *incuria* : ab ἀγνοέω.

ἀγνοία, ας, ἡ, *ignorantia*.

ἄγνωστος, ου, ὁ, καὶ ἡ, *ignotus, incognitus* : ex α et γνωστὸς, quod a γινώσκω.

ἀγοράζω, *emo*, f. σω. p. ἠγόρακα. p. pass. ἠγόρασμαι. a. 1. pass. ἠγοράσθην. Th. ἀγορὰ, *forum*.

ἀγοράομαι, f. ήσομαι, *concionor* : ab ἀγορὰ, *forum*.

ἀγορασμὸς, οῦ, ὁ, *merces, emptio*. Th. ἀγορά.

ἀγορεύω, f. σω, *concionor, dico* : ab ἀγορὰ, *forum*.

Αγρα, ας, ἡ, *captura, præda, venatio*.

ἄγριος, ία, ιον, *agrestis, ferus*. Th. ἀγρὸς.

Αγρὸς, οῦ, ὁ, *rus, ager*.

ἀγρυπνία, ας, ἡ, *vigilia* : ab ἀγρυπνὸς, *insomnis* : quod ex α priv. et ὕπνος, *somnus*.

ἀγύρτης, ου, ὁ, *agyrta* ; Angl. *a quack, a mountebank* : ab ἀγείρω, *colligo*.

ἀγχίνοος, c. νους, ὁ καὶ ἡ, *solers, sagax* : ex ἄγχι, et νόος.

Αγχω, *strangulo*, f. ξω. p. ἦγχα.

Αγω, *duco, æstimo, instituo, &c.* f. 1. ἄξω. perf. ἦχα, Attic. ἄγηχα, et, per Epenthesin τοῦ ο, ἀγήοχα. a. 2. ἦγον, Att. ἤγαγον.

Αγὼν, ῶνος, ὁ, *certamen, cœtus*.

ἀγωνίζομαι, *certo, prælior*, f. ίσομαι. p. pass. ἠγώνισμαι. Th. ἀγὼν, *certamen*.

ἀδάκρυτος, ου, ὁ, ἡ, *sine lachrymis* : ex α et δάκρυ.

Αδελφὸς, οῦ, ὁ, *frater* ; ἀδελφὴ, ῆς, ἡ, *soror*.

Ἀδης, ου, *regio inferorum, orcus, mors*.

ἀδικέω, *injuriâ afficio, lædo*, f. ήσω. p. ἠδίκηκα· ex α privativo, et δίκη, *jus*.

ἀδικία, ας, ἡ, *injustitia* : ex α et δίκη, *jus*.

ἀδόκιμος, ου, ὁ, ἡ, *judicii expers* : ex α, et δόκιμος. Th. δοκέω, *videor*.

ἄδραστος, ου, ὁ, *minime fugitivus* ; Angl. *willing* : item *Adrastus*, rex Argivorum.

ἄδρηστος, Ion. pro ἄδραστος.

ἀδύνατος, ου, ὁ, *impossibilis* : ex α, et δύναμαι, *possum*.

ἀδὺς, Dor. pro ἡδὺς, *suavis*.

Αδω, *satio*, f. ἄσω. Sed ᾄδω, *cano*, contractè pro ἀείδω. f. ᾄσω. p. ᾖκα.

Αεθλος, ου, ὁ, *certamen, labor*.

Αεὶ, *semper*, adv.

Αείδω, *cano*. Vid. Αδω.

ἀεικὴς, έος, ὁ, ἡ, *indecorus, durus* : ab α et εἴκω.

ἀεργίη, Ion. pro ἀεργία, ας, ἡ, *pigritia* : ex α, et ἔργον.

Αετὸς, οῦ, ὁ, *aquila*.

ἀηδῶς, adv. *molestè* : ab α, et ἡδὺς, *suavis*.

Αηδὼν, όνος, ἡ, *luscina*.

Αὴρ, ἀέρος, ὁ, *aër* ; Sed ἀὴρ, ἡ, *tenebræ*.

ἀθανασία, ας, ἡ, *immortalitas* : ex α priv. et θάνατος, *mors*.

ἀθάνατος, ου, ὁ, ἡ, *immortalis* : ex α, et θάνατος.

ἀθερίζω, f. σω, *parvi pendeo, negligo*: ab ἀθὴρ, ἔρος, *arista.*

Ἀθήνη, dicitur et Ἀθηνᾶ, gen. Ἀθηνᾶς, ab Ἀθηνάα, *Minerva.*

ἀθλητὴς, οῦ, ὁ, *luctator.* Th. ἆθλος.

ἄθλιος, ου, ὁ, *miser.*

ἆθλος, ου, ὁ, idem quod ἄεθλος, *certamen, labor.*

Ἀθρέω, f. ήσω. p. ηκα, *video, cerno.*

ἀθροίζω, *congrego*, f. σω. perf. ἤθροικα. Th. ἀθρόος.

Ἀθρόος, ου, ὁ, *confertus.*

ἀθρύπτως, *non delicatè, viriliter*: ex α priv. et θρύπτω, *frango.*

ἀθυμέω, ῶ, *animo sum dejecto, sum fractus animo*, f. ήσω. p. ἠθύμηκα· ex α priv. et θυμὸς, *animus.*

ἀθυμία, *animi dejectio*: ab α, et θυμὸς.

αἶ, vel αἴ, *heu, hei.*

Αἰακὸς, οῦ, ὁ, *Æacus*: judex apud inferos.

Αἰγαῖον, ου, τὸ, supple πέλαγος, *Ægæum* mare.

αἰγίοχος, ου, ὁ, *Ægidem habens*, epitheton Jovis: ab αἲξ, et ἔχω.

αἰγλήεις, εσσα, εν, *fulgens, splendidus*: ab αἴγλη, *fulgor.*

Αἰγύπτιος, ου, ὁ, *Ægyptiacus.*

Αἴγυπτος, ου, ἡ, *Ægyptus.*

αἰδέομαι, et αἴδομαι, *revereor*: ab αἰδὼς, *pudor.*

αἴδομαι, *revereor, veneror.*

αἴδεω, gen. Ion. ab ἀΐδης.

Ἀΐδης, et in prosa Ἅδης, ου, ὁ *Pluto, orcus, inferi, mors.*

Ἀϊδωνεὺς, έος, ὁ, idem quod Ἀΐδης, *Pluto, orcus.*

Αἰδὼς, όος, οῦς, ἡ, *pudor.*

Αἰθὴρ, έρος, ερι, ὁ, *æther.*

Αἰθίοψ, ῖοπος, ὁ, *Æthiops*: ab αἴθω, *uro*, et ὤψ, *vultus.*

Αἴθω, f. σω. p. κα, *uro, accendo, fulgeo.*

αἶκα, vel αἴκε, Dor. pro ἐπεὶν, *siquidem.*

Αἷμα, ατος, τὸ, *sanguis.*

αἱματόεις, όεσσα, όεν, *sanguineus*: ab αἷμα.

αἱματόω, ῶ, f. ώσω, *cruento*, p. per. ᾕματωμαι· ab αἷμα, *sanguis.*

αἰνὰ, adv. *malo fato, infeliciter.*

Αἰνὸς, οῦ, ὁ, *gravis, horribilis.*

Αἲξ, αἰγὸς, ἡ, *capra.*

Αἰολὸς, οῦ, ὁ, nom. propr. regis ventorum, *Æolus.*

Αἱρέω, *capio*, f. ήσω. p. ᾕρηκα, f. 2. ἑλῶ, aor. 2. εἷλον; præs. m. αἱρέομαι, *eligo.* Vide Gram.

Αἴρω, *tollo, aufero, porto*, f. ἀρῶ. p. ἦρκα.

αἶσα, ης, ἡ, *fatum, sors.*

Αἰσθάνομαι, *sentio*, f. αἰσθήσομαι, p. ᾔσθημαι, a. 2. m. ᾐσθόμην.

Αἶσχος, εος, τὸ, *turpitudo, probrum.*

αἰσχρὸς, ὰ, ὸν, *turpis.*

αἰσχύνη, ης, ἡ, *pudor.* Th. αἶσχος.

αἰσχύνω, *pudefacio, contemno*, f. υνῶ. p. ᾔσχυγκα, in med. *erubesco*: ab αἶσχος.

Αἰτέω, ῶ, *peto, postulo*, f. ήσω. p. ᾔτηκα.

Αἰτία, ας, ἡ, *causa, ratio, culpa, crimen.*

αἰτιάομαι, ῶμαι, *causam attribuo, criminor, culpo, acceptum fero*, fut. άσομαι. p. ᾐτίαμαι. Th. αἰτία, *culpa.*

αἰτιατέον, *accusandum est.* Vid. αἰτιάομαι.

αἴτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *auctor, culpandus*: ab αἰτία.

Αἴτνη, ης, ἡ, *Ætna*, mons.

αἴφνης, adv. *subitò, repentè*: ex ἄφνω, per Syncop. pro ἀφανῶς, per Apocopen τοῦ ς· ab ἀφανής.

αἰφνίδιος, ου, ὁ, *repentinus*: hinc αἰφνιδίως, adv. *repentè*: ab αἴφνης.

Αἰχμὴ, ῆς, ἡ, *cuspis.*

αἰχμητὴς, οῦ, ὁ, *bellator*: ab αἰχμή.

Αἶψα, et αἶψ', adv. *statim, celeriter.*

Αἰὼν, ῶνος, ὁ, *quodvis temporis spatium*; sæpe, *ætas, vita hominis*; in plur. *æternitas.*

αἰώνιος, ίου, ὁ, ἡ, et αἰώνιος, ία, ον, *sempiternus*; item *sæcula elapsa*: ab αἰών.

Ακέομαι, *medeor*, f. έσομαι, et ήσομαι.

ἀκέστρα, ας, ἡ, *acus*: ab ἀκέω, *medeor.*

ἀκέων, ὁ, et ἀκέουσα, *tacitus, a*, &c.

ἀκινάκης, ου, ὁ, *gladius Persicus*: ab ἀκή.

ἀκίνητος, ου, ὁ, ἡ, *immobilis*: ex α, et κινέω.

ἀκμαῖος, α, ον, *vigens, florens ætate*, &c.: ab ἀκμὴ, *cuspis, vigor, flos ætatis.*

ἀκμὴν, adv. *etiam, nunc.*

ἀκολουθέω, ῶ, *sequor*, f. ήσω. p. ἠκολούθηκα· ab ἀκόλουθος, *pedissequus.*

ἀκοντίζω, *jaculor*, fut. ίσω. p. ικα. Th. ἄκων, οντος, *jaculum.*

ἄκος, εος, τὸ, *medela*: ab ἀκέομαι, *medeor.*

ἀκούσιος, ου, ὁ, ἡ, *non voluntarius, invitus, coactus*: ex α priv. et ἑκὼν, *volens.*

ἀκουστὸν, *quod auditur, sonus, strepitus*: ab ἀκούω.

Ακούω, *audio, obedio*, f. ούσω. p. ἤκουκα. f. 1. p. ἀκουσθήσομαι. p. m. ἤκοα, Att. ἀκήκοα.

ἀκρατεία, ας, ἡ, *intemperies, incontinentia*: ex α et κράτος.

ἄκρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *merus, non dilutus*: ex α, et κεράννυμι.

Ακριβὴς, έος, ὁ, ἡ, *exquisitus, accuratus.* comp. ἀκριβέστερος. superl. ἀκριβέστατος.

ἀκριβόω, ῶ, f. ώσω, *accuratè scio, probe calleo, diligenter servo*: ab ἀκριβής.

ἀκριβῶς, adv. *plane, penitus*: ab ἀκριβής.

Ακροάομαι, f. άσομαι, *audio, pareo.* p. pass. ἠκρόαμαι.

Ακρος, α, ον, *summus, extremus.*

ἄκων, et ἀέκων, ουσα, ον, *invitus* : ab α, et ἑκών.

ἀλαθεύω, Dor. pro ἀληθεύω, quod vide.

Ἀλάομαι, f. ήσομαι, *vagor, incertus sum, erro.*

ἀλαπαδνὸς, ῦ, ὁ, *vastatu facilis, imbecillis* : ab ἀλαπάζω, f. ξω, *diripio.*

ἀλγέω, f. ήσω. p. ἤλγηκα, *doleo.* Th. ἄλγος.

Ἄλγος, εος, τὸ, *dolor, mœror.*

Ἀλέξω, f. ήσω, *opitulor.*

ἀλήθεια, ας, ἡ, *veritas.* Th. ἀληθής.

ἀληθεύω, *vera loquor,* f. εύσω. p. ἠλήθευκα· ab

Ἀληθὴς, έος, ὁ, ἡ, et τὸ ἀληθὲς, *verus.*

ἀληθινὸς, ἡ, ὸν, *verus* : ab ἀληθής.

ἀληθῶς, *verè,* adv. ab ἀληθὴς, *verus.*

ἄληπτος, ου, ὁ κ̀ ἡ, *qui capi nequit* : ex α priv. et λαμβάνω, *capio.*

ἁλιεὺς, έος, ὁ, *piscator* : ab ἅλς, *mare.*

ἅλιος, ου, ὁ, Dor. pro ἥλιος, *sol.*

Ἁλίσκω, vel ἅλωμι, *capio,* f. ἁλώσω. p. ἥλωκα, Att. ἑάλωκα. a. 2. ἥλων, Att. ἑάλων, *captus sum.*

Ἀλκὴ, ῆς, ἡ, *robur, vires, auxilium.*

ἄλκιμος, ου, ὁ, ἡ, *robustus* : ab ἀλκὴ, *robur.*

Ἀλκμήνη, *Alcmene,* nomen feminæ.

Ἀλλὰ, *sed.* conjunctio.

Ἀλλάσσω, vel ἀλλάττω, Att. *muto* : f. ξω. p. ἤλλαχα. a. 2. ἤλλαχον. p. pass. ἤλλαγμαι. a. 1. ἠλλάχθην. a. 2. ἠλλάγην. f. 1. ἀλλαχθήσομαι. f. 2. ἀλλαγήσομαι.

ἀλλήλω, accus. dual. ἀλλήλοιν, αιν, οιν, gen. et dat. ἀλλήλων, gen. pl. caret nominativo : dat. ἀλλήλοις, αις, οις. acc. ἀλλήλους, ας, α, *invicem, mutuo, alius alium.* Th. ἄλλος.

ἄλλοθεν, *aliunde,* adv. ἄλλοθι, *alibi,* et ἄλλοθε· ab ἄλλος, *alius.*

Ἅλλομαι, *salio,* f. m. ἁλοῦμαι.

Ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο, *alius, aliud.*

ἄλλοτε, *aliàs, interdum.* adv.

ἀλλότριος, α, ον, *alienus.* Th. ἄλλος.

ἀλλοτριόω, f. ώσω. p. ἠλλοτρίωκα, *alieno* : ab ἀλλότριος.

ἄλλως, adv. *aliter, temerè* : ab ἄλλος.

ἄλοχος, ου, ἡ, *uxor* : ex α pro ἅμα, et λέχος.

Ἅλς, ἁλὸς, ὁ, *sal,* sed ἡ, *mare.*

Ἄλσος, εος, τὸ, *lucus, nemus.*

ἀλυπότατα, adv. *sine ulla molestia* : ex α et λύπη, *dolor.*

ἅλωσις, εως, ἡ, *captura, captivitas.* Th. ἁλίσκω.

Ἅμα, adv. *unà, cum.*

ἀμαθέστατος, ου, ὁ, superlat. ab ἀμαθὴς, έος, ὁ, ἡ, *indoctus* : ex α, et μανθάνω.

Ἅμαξα, ης, ἡ, *currus, plaustrum.*

Ἁμαρτάνω, *aberro. pecco,* f.

ἁμαρτέτω. p. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον.

ἁμάρτημα, τὸς, τὸ, *peccatum*, et

ἁμαρτια, ας, ἡ, *peccatum*. Th. ἁμαρτάνω.

ἁμάρτωλὸς, οῦ, ὁ, ἡ, *vitiosus*, *pravus*, *scelestus*; item *gentilis*: ab ἁμαρτάνω.

ἄμαχος, ϰ, ὁ ϰ) ἡ, *inexpugnabilis*: ex α, et μάχη, *pugna*.

ἀμβρόσιος, ϰ, ὁ, *immortalis*.

ἀμβροσία, *cibus Deorum*: ex α, et βροτός.

Ἀμείβω, f. ψω, *permuto*; in med. *respondeo*, *alterno*, *vices reddo*; p. ἤμειφα.

ἀμεινων, *melior*: ἀμεινον, ονος, *melius*, comp. ab ἀγαθός.

Ἀμέλγω, f. ξω. p. ἤμελχα, *mulgeo*.

ἀμέλει, *ne cura*, *ne sis sollicitus*, imperat. verbi ἀμελέω, hinc transit in adv. et significat *certè*, *nimirum*, *utique*: ex α, et μέλει.

ἀμελέω, ῶ, *negligo*, f. ήσω. p. ἠμέληκα· ex α priv. et μέλει. regit genit.

ἀμελὴς, εος, ὁ, ἡ, *negligens*: ab iisdem.

ἀμέμπτως, adv. *inculpate*: ab α, et μέμφομαι, *culpo*.

Ἀμην, indecl. *Amen*, *verum*, *certum*.

ἀμητὸς, ȣ, ὁ, *messis*, *arista*. ἄμητος, *messis tempus*; ab ἀμάω, *meto*.

ἄμι, *nos*, acc. pl. Poët. dicitur pro ἡμᾶς, et in dual. Dor. et Æol. pro νῶϊ, νῷ.

ἄμες, Æol pro ἡμεῖς.

ἀμιλλάομαι, *certo*: ab ἄμιλλα; ης, ἡ, *certamen*.

ἄμορφος, ϰ, ὁ, *informis*, *deformis*: ex α et μορφή.

ἀμύμων, ονος, ὁ, ἡ, *inculpatus*: ab α et μῶμος, *dedecus*.

Ἀμύνω, f. νῶ, *auxilior*, *depello*; *arceo*. aor. 1. ἤμυνα. in med. *ulciscor*.

ἀμύσσω, f. ξω, *lacero*.

ἀμφηρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, *undique tectus*: ex ἀμφὶ, et ἐρέφω, *tego*.

Ἀμφὶ, præpositio, *circa*; Angl. *about*, *on both sides*, cum genitivo: et cum accusat. *circa* et *circiter*; cum dat. quoque, *circùm*.

ἀμφιγυήεις, ὁ, *utroque pede claudus*, epithet. Vulcani: ex ἀμφὶ, et γύιον, *membrum*.

ἀμφιεω, vel ἀμφιέννυμι, f. ἀμφιέσω, aor. 1. ἠμφιέσα. p. ἠμφίεκα, *induo*: ex ἀμφὶ, et ἕω.

ἀμφικύπελλον, *poculum duplex*: ex ἀμφὶ, et κύπελλον.

ἀμφότερος, α, ον, *uterque*, *ambo*. Th. ἄμφω.

Ἀμφω, *ambo*, vel *ambæ*; ἀμφοιν, gen. et dat.

Ἀν, particula potentialis; de qua consulendus est doctissimus *Hoogeveen*, de L. G. particulis. Greek Exer.

Ἀνὰ, *per.* præp. regens acc. Angl. *through, up.* In compositione valet *retro, re, sursùm.*

ἀναβαίνω, *ascendo, conscendo,* f. βήσομαι. p. βέβηκα. a. 2. ἀνέβην. part. ἀναβάς. Th. βαίνω.

ἀναβάλλω, f. λῶ, *differo,* item *impono:* ex ἀνὰ, et βάλλω.

ἀναβιόω, *revivisco:* ex ἀνὰ, et βιόω, *vivo.* aor. 2. ἐβίων, à βίωμι.

ἀναβλέπω, f. ψω, *oculos attollo,* item *visum recipio:* ex ἀνὰ, et βλέπω.

ἀναγγέλλω, *renuncio, clare nuncio:* ex ἀνὰ, et ἀγγέλλω. Th. ἄγγελος, *nuncius.*

ἀναγινώσκω, *lego,* f. 1. m. ἀναγνώσομαι. p. act. ἀνέγνωκα. a. 2. ἔγνων. p. pass. ἀνέγνωσμαι. Th. γινώσκω.

ἀναγκάζω, f. άσω, *cogo.* Th. ἀνάγκη.

ἀναγκαῖος, αία, αῖον, *necessarius;* item *amicus:* ab ἀνάγκη.

Ἀνάγκη, ης, ἡ, *necessitas.*

ἀναγνωρίζω, f. σω, *recognosco:* ab ἀνὰ, et γνωρίζω, *cognosco.*

ἀναγορεύω, *publicè pronuntio,* Th. ἀγορὰ, *forum.*

ἀνάγω, ις, ει, *subduco, tollo,* f. ανάξω. p. ἀνῆχα· ex ἀνὰ, et ἄγω, *duco.*

ἀναδέχομαι, f. ξομαι, *suscipio:* ex ἀνὰ, et δέχομαι.

ἀναδύω vel ἀναδῦμι, *emergo.* Th. δύω, vel δῦμι, quod vide.

ἀναζωπυρέω, f. ήσω, *vires denuo recipio:* ex ἀνὰ, et ζωπυρέω, *ignem sopitum suscito.*

ἀναθαλλέω, Ion. ηλέω. f. ήσω, *repullulo, revivesco:* ex ἀνὰ, et θάλλω, *floreo.*

ἀναθάλπω, *refoveo, refocillo.* Th. θάλπω, *calefacio.*

ἀναίδεια, ας, ἡ, *impudentia:* ex α priv. et αἰδὼς, *pudor.*

ἀναιδὴς, έος, ὁ, ἡ, *impudens.*

ἀναίθω, *uro, accendo.* Th. αἴθω, *uro.*

ἀναιμοσάρκος, ου, ὁ, ἡ, *cujus caro sanguinis expers est:* ex α priv. αἷμα, *sanguis,* et σὰρξ, *caro.*

ἀναιμωτὶ, adv. *sine cruore:* ab α et αἷμα, *sanguis.*

Ἀναίνομαι, *renuo, recuso.*

ἀναιρέω, *tollo, aboleo, interficio,* f. ήσω. p. ἀνῄρηκα. a. 2. act. ἀνεῖλον. sub. ἀνέλω, ῃς, ῃ. a. 2. m. ἀνειλόμην, ου, ετο. a. 1. pass. ἀνῃρέθην, f. 1. ἀναιρεθήσομαι. Th. αἱρέω.

ἀναΐσσω, f. ξω, *subito exsurgo:* ex ἀνὰ, et ἀΐσσω, *ruo.*

ἀνακαλέω, ῶ, f. έσω, *inclamare.*

ἀνακλάζω, f. κλάγξω. aor. 2. ἀνέκλαγον, *clamorem edo:* ex ἀνὰ, et κλάζω.

ἀνάκοος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro ἀνήκοος, *sine auditu, cujus nomen ignotum:* ex α, et ἀκούω.

Ἀνάκρεων, οντος, ὁ, *Anacreon*, poëta Lyricus.

ἀνακτάομαι, f. ήσομαι, *concilio mihi:* ex ἀνὰ, et κτάομαι.

ἀναλαμβάνω, *recipio*, f. λήψομαι. p. ἀνείληφα. a. 2. ἀνέλαβον. part. ἀναλαβών.

ἀναλίσκω, ώσω, p. ἀνάλωκα, *consumo, conficio:* ex ἀνὰ, et ἁλίσκω, vel ἁλόω.

ἀναμνάω, *suggero, admoneo*, f. ήσω. p. κα. à μνάω, *in memoriam revoco:* Angl. *to put in mind.*

Αναξ, ακτος, ὁ, *rex.*

ἀνάξιος, ȣ, ὁ, ἡ, *indignus:* ex α, et ἄξιος.

ἀναπείθω, *persuadeo*, f. σω. p. κα. Th. πείθω.

ἀναπετάννυμι, f. άσω, *aperio, extendo.* a. 1. inf. ἀναπετάσαι. Th. πετάω, *pando.*

ἀναπηδάω, ῶ, f. ήσω, *subsilio, prosilio:* ex ἀνὰ, et πηδάω, *salio.*

ἀναπλάσσω, *fingo, facio.* Th. πλάσσω.

ἀνάπλεως, ὁ, ἡ, Att. pro ἀνάπλεος, *plenus.* Th. πλέος.

ἀναπνέω, *respiro, recreo.* Th. πνέω, *spiro.*

ἀνάποινος, ȣ, *sine pretio:* ex α, et ἄποινα.

ἀναρτάω, ῶ, f. ήσω, *suspendo:* ex ἀνὰ, et ἀρτάω.

ἀνάστασις, εως, ἡ, *erectio, resurrectio:* ex ἀνὰ, et ἵστημι.

ἀνάστατος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, *eversus, vastatus:* ab ἀνίστημι, *everto.* Th. ἵστημι.

ἀναστενάχω, *graviter suspiro.* Th. στένω, *gemo.*

ἀναστρέφω, *revertor, subverto, conversor*, f. ψω. p. φα. p. pass. ἀνέστραμμαι. p. m. ἀνέστροφα. Th. στρέφω, *flecto.*

ἀνατείνω, f. νῶ. p. τέτακα, *extendo, intendo:* ex ἀνὰ, et τείνω.

ἀνάτλημι, inus. f. ἀνατλήσω. aor. 2. ἀνέτλην. inf. ἀνατλῆναι, *tolero, patior:* ex ἀνὰ, et τλῆμι.

ἀναφαίνω, *ostendo*, f. φανῶ. p. πέφαγκα. Th. φαίνω.

ἀναφέρω, *effero, subduco*, f. ἀνοίσω. a. 1. ἀνήνεγκα. Th. φέρω.

ἀναχάζομαι, *recedo.*

ἀναψύχω, *refrigero, recreo*, f. ξω. p. ἀνέψυχα· ex ἀνὰ, et ψύχω.

ἁνδάνω, f. ἁδήσω, *placeo:* ab ἅδω.

ἀνδραγαθία, ας, ἡ, *fortitudo.*

ἀνδράποδον, ȣ, τὸ, *mancipium:* ex ἀνὴρ, *vir*, et πȣ̃ς, *pes.*

ἀνδρεῖα, ας, ἡ, *fortitudo:* ab ἀνήρ.

ἀνδρεῖος, ȣ, ὁ, *virilis:* ab ἀνὴρ, *vir.*

ἀνδρείως, adv. *viriliter.*

ἀνδρία, ας, ἡ, idem quod ἀνδρεία.

ἀνδροφόνος, ȣ, ὁ, *homicida, trucidator:* ab ἀνὴρ, et φόνος, *cædes.*

ἀνδρώδης, εος, ȣς, ὁ, ἡ, *virilis:* ab ἀνήρ.

ἀνεῖλον, ες, ε, *sustuli, interemi*, a. 2. act. ἀνειλόμην, a. 2. m. ab ἀναιρέω.

ἀνεκτὸς, ὴ, ὸν, *tolerabilis, ferendus* : ab ἀνέχω.

ἀνέλκω, vel ἀνελκύω, imperf. ἀνεῖλκον, *sursum traho* : ab ἕλκω, *traho*.

ἀνεμέσητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *carens invidia, non culpandus* : ex α priv. et νεμεσάω, *indignor*.

Ἄνεμος, ου, ὁ, *ventus*.

ἀνέρχομαι, *ascendo, conscendo*, f. ἀνελεύσομαι. a. 2. ἀνῆλθον. Th. ἔρχομαι, *venio*.

ἀνέχω, f. ξω, vel σχήσω, perf. ἀνέσχηκα p. pass. ἀνέσχημαι. *sursum teneo*. ἀνέχομαι, *tolero, patior*. aor. 2. ἀνεσχον· ex ἀνὰ, et ἔχω.

ἀνήμερος, ου, ὁ, ἡ, *immitis* : ex α, et ἥμερος, *mitis*.

Ἀνὴρ, ὁ, *vir*, ἀνέρος, &c. per Sync. ἀνδρὸς, ἀνδρὶ, ἄνδρα, ὦ ἄνερ, &c.

ἀνθερεὼν, ῶνος, ὁ, *mentum* : ab ἀνθέω, *floreo*.

ἀνθέω, *floreo*, f. ήσω. Th. ἄνθος.

Ἄνθος, εος, c. ους, τὸ, *flos*.

ἀνθρώπειος, α, ον, et Ion. ἀνθρωπήϊος et ἀνθρώπινος, η, ον, *humanus*.

Ἄνθρωπος, ου, ὁ, ἡ, *homo*.

ἀνθρωποφάγος, ου, ὁ, ἡ, *humanâ carne vescens* : ex ἄνθρωπος, et φάγω.

ἀνιάω, *tristitiâ afficio*, f. άσω. p. ἠνίακα· ab ἀνία, *tristitia*.

ἀνιαρὸς, ρὰ ρὸν, *tristis* ; comp. ἀνιαρώτερος, superl. ἀνιαρώτατος· ab ἀνία, *tristitia*.

ἀνιηρέστατος, superl. Ion. ab ἀνιηρὸς, pro ἀνιαρός.

ἀνίκα, Dor. pro ἡνίκα, *quando*.

ἀνίστημι, f. ήσω, *surgere facio, surgo, excito, dimoveo*, item *proficiscor* : ex ἀνὰ, et ἵστημι.

Ἄνουβις, ιος, ὁ, *Annubis*, deus Ægyptiorum.

ἀνοδύρομαι, f. οῦμαι, *ejulo* : ex ἀνὰ, et ὀδύρομαι.

ἀνοίγω, ἀνοιγνύω, et ἀνοίγνυμι, *aperio*, f. ἀνοίξω, p. ἀνέῳχα, Att. pro ἀνῷχα. a. 1. ἀνέῳξα, et ἤνοιξα. inf. ἀνοῖξαι. p. pass. ἀνέῳγμαι, et ἠνέῳγμαι. a. 1. ἀνεῴχθην, et ἀνεῴχθην, 3. pl. ἀνεῴχθησαν. p. m. ἀνέῳγα. part. ἀνεῳγὼς, ότος, ὁ, *apertus*. Th. οἴγω.

ἀνολοφύρομαι, f. οῦμαι, *vehementer lamentor, ejulo*.

ἄνομος, ου, ὁ, ἡ, *legibus repugnans* : ex α, et νόμος.

ἀνορούω, f. σω, *exsurgo, exsilio* : ab ἀνὰ, et ὀρούω, *irruo*.

ἀνοχὴ, ῆς, ἡ, *tolerantia* : ab ἀνέχομαι, *tolero*.

ἀντάξιος, ου, ὁ, *existimatione par, æqualis pretii* : ab ἀντὶ, *contra*, et ἄξιος, *dignus*.

ἀνταποδίδωμι, f. ἀνταποδώσω. p. ἀνταποδέδωκα, *retribuo, vicissim reddo* : ex ἀντὶ, ἀπὸ, et δίδωμι.

M

ἀντασπάζομαι, vicissim amplector: ex ἀντὶ, et ἀσπάζομαι.
ἀντερέω, f. ἀντερῶ, contradico: ex ἀντὶ, et ἐρέω, dico.
ἀντέχω, f. ἀνθέξω, vel ἀντισχήσω, resisto: ex ἀντὶ, et ἔχω.
ἄντην, adv. contra.
Αντι, præp. contra, vice, pro: Angl. against, instead of, for.
ἀντιάζω, f. άσω, obviam eo, assequor: ab ἀντὶ.
ἀντιάω, seu ἀντιόω, idem quod ἀντιάζω.
ἀντιβίην, adv. contra: ab ἀντὶ, et βία.
ἀντίβιος, α, ον, contrarius, adversus: ab iisdem.
ἀντιβλέπω, ex adverso intueor.
ἀντίθεος, ου, ὁ, ἡ, similis Deo: ex ἀντὶ, et Θεὸς.
ἀντιλέγω, contradico, f. ξω. p. χα· ex ἀντὶ, et λέγω.
ἀντιμετρέω, ῶ, f. ήσω, remetior, vicissim metior: ex ἀντὶ, et μετρέω.
Αντιόπη, ης, ἡ, Antiope.
ἀντίος, α, ον, adversus: ab ἀντὶ.
ἀντιποιέω, contra facio: in v. med. vindico, mihi attribuo. Th. ποιέω, facio.
ἀντιτάσσω, contra aciem struo: ex ἀντὶ, et τάσσω.
ἀντιφέρομαι, obviam me fero, resisto: ex ἀντὶ, et φέρω.
ἀντιφωνέω, contrà sono, respondeo, f. ήσω. Th. φωνὴ, vox.
ἀντλέω, ῶ, haurio, f. ήσω. p. ἤντληκα. a. 1. ἤντλησα. Th. ἄντλος, sentina.
Ανύω, imp. ἤνυον, perficio.
Ανω, sursùm.
ἄνωθεν, adv. superne: ab ανω.
ἀνωμοτὶ, adv. sine jurejurando: ab ἀνωμοτὸς, quod ex α, et ὄμνυμι, juro.
ἀξιοθέατος, ου, ὁ ϗ ἡ, spectatu dignus: ex ἄξιος, dignus, et θεάομαι, specto.
ἀξιόπιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, fide dignus: ex ἄξιος, et πίστις, fides.
ἀξιόω, ῶ, dignor, æquum censeo; peto, f. ώσω. p. ἠξίωκα. Th. ἄξιος, dignus.
ἀοιδὴ, ῆς, et Dor. ἀοιδὰ, ᾶς, ἡ, cantus: à perf. m. ἤοιδα, verbi ἀείδω, cano.
ἀοιδὸς, οῦ, ὁ, cantor, poëta. Th. ἀείδω.
ἀοκνότατα, adv. impigerrime, promptissime: ex α, et ὄκνος, pigritia.
ἀπαγγέλλω, renuntio, f. ἀπαγγελῶ. p. ἀπήγγελκα. a. 1. ἀπήγγειλα· ex ἀπὸ, et ἀγγέλλω, nuntio.
ἀπαγορεύω, prohibeo, interdico, succumbo, nego: ex ἀπὸ, et ἀγορεύω, loquor.
ἀπάγω, abduco, f. άξω. p. ἀπῆχα. a. 2. ἀπῆγον, Att. ἀπήγαγον. imper. ἀπάγαγε. Th. ἄγω.
ἀπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, impatiens, qui non est passus: ex α, et ἔπαθον, a. 2. verbi πάσχω, patior.

ἀπαιτέω, ῶ, *repeto* : ex ἀπὸ, et αἰτέω, *peto*.

ἀπαλλάσσω, vel Att. -ττω, *dimitto, abire jubeo, libero*, f. αξω. p. ἀπήλλαχα. ἀπαλλάττομαι, *discedo*, aor. 2. pass. ἀπηλλάγην· ex ἀπὸ, et ἀλλάσσω, *muto*, quod ab ἄλλος, *alius*.

Ἁπαλὸς, ὴ, ὸν, *tener, mollis, delicatus*.

ἁπαλύνω, *mollio, emollio*, item *delicatè attingo*, f. υνῶ. Th. ἁπαλὸς, *mollis*.

ἀπαμείβομαι, *respondeo*.

ἀπάνευθε, adv. *seorsum*.

ἀπανθέω, *defloreo, florem amitto* : ex ἀπὸ, et ἀνθέω, *floreo*. Th. ἄνθος, *flos*.

ἀπανθρακόω, ῶ, in *carbones verto, exuro*. Th. ἄνθραξ, *carbo*.

ἀπαντάω, ῶ, *occurro* : ex ἀπὸ, et ἀντάω. Th. ἀντί.

Ἅπαξ, adv. *semel*.

ἅπας, ἅπασα, ἅπαν, *omnis* : ex α pro ἅμα, et πᾶς.

Ἀπατάω, ῶ, *decipio, fallo*, f. ήσω. p. ἠπάτηκα.

ἀπάτη, ης, ἡ, *fraus* : ab ἀπατάω, *decipio*.

ἀπατηλὸς, ὴ, ὸν, *fallax, dolosus* : ab ἀπατάω, *decipio*.

ἀπαυράω, f. ήσω, *aufero*.

ἀπέθανον, ες, ε, *mortuus est*, a. 2. act. ab ἀποθνήσκω, quod vide.

ἀπειθέω, ῶ, *non pareo, incredulus sum*, f. ήσω. p. ἠπείθηκα· ex α, et πείθω.

Ἀπειλέω, ῶ, *minor, interminor*, f. ήσω. p. ἠπείληκα.

ἀπειλὴ, ῆς, ἡ, *minæ*.

ἄπειμι, vel ἀπίημι, *abeo*. f. ἀπιέσομαι. a. 2. ἄπιον· ex ἀπὸ, et εἶμι, vel ἵημι, *eo*.

ἀπελαύνω, *abigo, expello, arceo*, f. ἀπελάσω. p. ἀπελήλακα· ex ἀπὸ, et ἐλαύνω, *agito*.

ἀπελπίζω, f. ίσω, *despero*, item *inde spero* : ex ἀπὸ, et ἐλπίζω.

ἀπεργάζομαι, *efficio, fingo, operor*, f. άσομαι. p. ἀπείργασμαι· ex ἀπὸ, et ἐργάζομαι. Th. ἔργον, *opus*.

ἀπερείσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *infinitus* : ex α, et πέρας, τὸ, *finis*.

ἀπέρχομαι, *abeo, exeo*, f. ἀπελεύσομαι. a. 2. ἀπῆλθον. p. m. ἀπελήλυθα· ex ἀπὸ, et ἔρχομαι.

ἀπέχω, εις, ει, *absum, abstineo, recipio*, f. ἀφέξω. p. ἀπέσχηκα. a. 2. ἀπέσχον. cum accus. et in m. ἀπέχομαι, *abstineo*, cum gen. a. 2. ἀπεσχόμην. Th. ἔχω, *habeo*.

ἀπήμων, ὁ, ἡ, *illæsus* : ex α, et πῆμα, *damnum*.

ἀπηνὴς, έος, ὁ, ἡ, *immitis, crudelis* : ex ἀπὸ, et ἐΰς, *fortis, bonus*, ν inserto.

ἀπίθανος, ου, ὁ, ἡ, *improbabilis* : ex α, et πιθανὸς, quod ab ἔπιθον, a. 2. verbi πείθω.

ἀπιθέω, f. ήσω, *non parco* : ex α, et πείθω.

ἀπιστέω, ῶ, *diffido*, f. ήσω. Hinc ἀπιστούμενος, præs. part.

pass. Ex α, et πίστις, quod à πείθω, *persuadeo*.

ἄπιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *infidus, incredulus, incredibilis*: unde ἀπίστως, adv. *incredibiliter*: ex α, et πίστις, quod à πείθω, *persuadeo*.

ἁπλέος, c. οῦς, όη, c. ῆ, όον, c. οῦν, *simplex*; comp. ἁπλούστερος.

ἁπλότης, ητος, ἡ, *simplicitas*: ab eodem.

Απο, præp. regens gen. *à, ab, post*: Angl. *from; after*.

ἀποβάλλω, *abjicio, amitto*, f. ἀποβαλῶ. p. ἀποβέβληκα. a. 2. ἀπέβαλον. Th. βάλλω, *jacio*.

ἀπόβασις, εως, ἡ, *descensus*, Angl. *disembarking*: ab ἀποβαίνω.

ἀποβλέπω, *intueor, respicio, oculos converto ad*, f. ψω. p. ἀποβέβλεφα. Th. βλέπω, *video*.

ἀποβουκολέω, ῶ, f. ήσω, *evagor, aberrare sino*: ex ἀπὸ, et βουκόλος, *bubulcus*.

ἀπογεύω, f. εύσω, *gustare facio*; ἀπογεύομαι, *gusto*: ex ἀπὸ, et γεύω.

ἀποδιδράσκω, f. δράσω, *aufugio*. Th. διδράσκω.

ἀποδίδωμι, *reddo, dono, persolvo, rependo*. Th. δίδωμι, *do*.

ἀπόειπον, Poët. pro ἀπεῖπον, a. 2. ind. act. verbi ἀπέπω, *nego, abnuo*: ex ἀπὸ, et ἔπω.

ἀποθλίβω, *exprimo*, f. ψω. p. ἀποτέθλιφα· ex ἀπὸ, et θλίβω, *premo*.

ἀποθνήσκω, *morior*, f. 2. m. ἀποθανοῦμαι. p. ἀποτέθνηκα. a. 2. ἀπέθανον. a. 2. subj. ἀποθάνω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. ἀποθανεῖν. a. 2. part. ἀποθανὼν, οῦσα, όν. Th. θνήσκω, *morior*.

ἄποινα, ων, τὰ, *pretium liberationis*: ex α, et ποίνη, *pœna*.

ἀποκαθαίρω, f. αρῶ, p. αρκα, *expurgo*: ex ἀπὸ, et καθαίρω.

ἀποκαλέω, *voco, advoco*. Th. καλέω, *voco*.

ἀποκερδαίνω, *lucrifacio, lucror ex aliqua re*. Th. κερδαίνω, quod vide.

ἀποκναίω, *tædio afficio, adfligo*. Angl. *to vex, to gall*. Th. κναίω, *rodo*.

ἀποκομίζω, f. σω, *deporto*: ex ἀπὸ, et κομίζω.

ἀποκρεμάννυμι, vel -ννύω, *suspendo*. Th. κρεμάω, idem.

ἀποκρίνομαι, *respondeo*, f. 1. pass. ἀποκριθήσομαι. perf. pass. ἀποκέκριμαι. a. 1. pass. ἀπεκρίθην, ης, η, *respondi*. Th. κρίνω.

ἀποκτείνω, *occido, aboleo*, f. ἀποκτενῶ, perf. ἀπέκταγκα. a. 1. act. ἀπέκτεινα. Th. κτείνω.

ἀποκυέω, ῶ, *gigno, pario*, f. ήσω. p. ἀποκεκύηκα. a. 1. ἀπεκύησα· ex ἀπὸ, et κυέω, ῶ, *sum gravida*.

ἀποκωλύω, f. ύσω, *prohibeo*: ex ἀπὸ, et κωλύω.

ἀπολαύω, *fruor*, cum gen.

perf. ἀπολέλαυκα· ex ἀπὸ, et λαύω, *fruor.*

ἀπολείπω, *derelinquo, relinquo,* f. ἀπολείψω. p. ἀπολέλοιφα. a. 2. part. act. ἀπολιπών· ex ἀπὸ, et λείπω, *linquo.*

ἀπόλλυμι, seu ἀπολλύω, *aboleo, perdo,* f. 1. ἀπολέσω. perf. ἀπώλεκα, et Att. ἀπολώλεκα. præs. med. ἀπόλλυμαι, *pereo,* f. 2. med. ἀπολλοῦμαι. a. 2. m. ἀπωλόμην, ου, ετο. p. m. ἀπῶλα, Att. ἀπολῶλα. Th. ὄλλυμι.

Ἀπόλλων, ωνος, ὁ, *Apollo.*

ἀπολυμαίνω, f. νῶ, *purgo:* ex ἀπὸ et λυμαίνω, quod à λῦμα, *sordes.*

ἀπολύω, *dimitto, absolvo, libero,* f. ύσω, p. ἀπολέλυκα. Th. λύω, *solvo.*

ἀπονενοημένως, *stultè, dementer;* Angl. *foolishly, indiscreetly:* à perf. pass. verbi ἀπονοέω. Th. νοῦς.

ἀπονοστέω, f. ήσω, *redeo, revertor:* ex ἀπὸ et νοστέω, *redeo.*

ἀποπέμπω, *dimitto.* Th. πέμπω, *mitto.*

ἀποπλανάω, *seduco,* f. ήσω, p. ἀποπεπλάνηκα. præs. med. ἀποπλανάομαι, *aberro,* perf. pass. ἀποπεπλάνημαι, a. 1. pass. ἀπεπλανήθην, *erravi.* Th. πλάνη, *error.*

ἀποπλέω, *navi discedo, solvo,* f. ἀποπλεύσω. perf. ἀποπέπλευκα. Th. πλέω.

ἀποπνέω, et Poët. ἀποπνείω, *efflo, exhalo, exspiro,* f. 1. ind. ἀποπνεύσω, p. ἀποπέπνευκα· ex ἀπὸ, et πνέω.

ἀποπνίγω, *suffoco,* f. ἀποπνίξω. p. ἀποπέπνιχα. Th. πνίγω.

ἀπορέω, *dubito, perplexus sum;* item *indigeo,* f. ήσω, p. ἠπόρηκα· à πόρος, quod à πείρω, *transadigo.*

ἀπόρρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *arcanus, silentio suppressus:* ex ἀπὸ, et ῥέω, *dico.*

ἀπορροφέω, *exsorbeo:* ex ἀπὸ, et ῥοφέω.

ἀποσείομαι, *excutio.*

ἀποσκευὴ, ῆς, ἡ, *facultates, supellex:* ex ἀπὸ, et σκεῦος, *vas.*

ἀποσπάω, *abstraho, educo, evello,* f. άσω, p. ἀπέσπακα. a. 1. pass. ἀπεσπάσθην, a. 1. part. pass. ἀποσπασθείς. Th. σπάω, *traho.*

ἀποστείχω, *vado, discedo.* a. 2. ἀπόστιχον. imper. ἀπόστιχε· ex ἀπὸ, et στείχω, *vado.*

ἀποστέλλω, *mitto, ablego,* f. ελῶ, p. ἀπέσταλκα. a. 1. ἀπέστειλα. p. pass. ἀπέσταλμαι, p. med. ἀπέστολα. Th. στέλλω.

ἀποστρέφω, f. ψω. p. ἀπέστροφα. a. 2. pass. ἀπεστράφην. *averto, converto, remitto.* Th. στρέφω, *flecto.*

ἀποτίθημι, *depono,* f. ἀποθήσω. p. ἀποτέθεικα. Th. τίθημι.

ἀποτίω, f. σω, *persolvo, rependo:* ex ἀπὸ, et τίω.

ἀποτρέχω, *aufugio.* Th. τρέχω, *curro.*

ἀπότροπος, ὁ, ἡ, *aversandus,*

injucundus, et *declinatione dignus*. Th. τρέπω.

ἀποτυγχάνω, *aberro*, f. τεύξομαι· ex ἀπὸ, et τυγχάνω.

ἀπουρίζω, f. ίσω, *aufero*. aor. 1. part. ἀπούρας, per sync. pro ἀπουρίσας· ex ἀπὸ, et ὅρος.

ἀποφέρω, *abduco*, *asporto*, *aufero*, *tollo*, f. ἀποίσω. a. 1. ἀπήνεγκα, a. 2. ἀπήνεγκον. a. 1. pass. ἀπηνέχθην. a. 1. pass. ἀπενεχθῆναι. Th. inf. φέρω.

ἀποφεύγω, *effugio*, f. 1. m. ἀποφεύξομαι. a. 2. act. ἀπέφυγον. Th. φεύγω.

ἀπόφημι, *nego*, *recuso*. aor. 1. ἀπέφησα.

ἀπόφθεγμα, ατος, τὸ, *apophthegma*, *sententia breviter et scitè dicta*: ab

ἀποφθέγγομαι, *eloquor*, *sententiosè dico*, f. γξομαι, a. 1. med. ἀπεφθεγξάμην, ω, ατο· ex ἀπὸ, et φθέγγομαι.

ἀποφράττω, sive άσσω, f. άξω. *obstruo*, *obturo*. Th. φράττω, sive φράσσω, *sepio*.

ἀπόχρη, et Ion. ἀπόχρα, *sufficit*, impers. ab inus. ἀπόχρημι, ης, ησι, et per Apocopen ἀπόχρη, unde inf. ἀποχρῆν pro ἀποχρῆναι, *satis esse*; f. ἀποχρήσει, *satis erit*; part. ἀποχρῶν· à χράω, *commodo*.

ἀποψάω, ῶ, f. ήσω, *abstergo*.

ἀποψύχω, *exanimor*, *exspiro*, *animo concido*, f. ξω. p. ἀπέψυχα. Th. ψύχω.

ἀπράγμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *quietus*, *molestiæ expers*, *otiosus*, *segnis*, *iners*: ex α priv. et πράσσω, *facio*.

ἀπρεπὴς, ὁ, ἡ, καὶ τὸ, ἀπρεπὲς, έος, οῦς, *indecorus*: ex α, et πρέπει, *decet*.

ἀπρίατος, η, ον, *inemptus*: ex α, et πρίαμαι, *emo*.

Ἅπτω, *necto*, *accendo*. f. ἅψω. p. ἧφα. a. 1. ἧψα. part. ἅψας. a. 2. ἧφον. med. ἅπτομαι, *tango*.

ἄρα, *utique*, *nempe*, *igitur*.

Ἀραβία, ας, ἡ, *Arabia*.

ἀράομαι, f. άσομαι, *precor*, item *imprecor*: ab ἀρὰ, *preces*.

Ἀράσσω, seu ἀράττω, f. ξω, *amputo*; item *pulso*. Anacr.

ἀργαλέος, έα, έον, *molestus*, *difficilis*, *gravis*, pro ἀλγαλέος· ab ἄλγος, *dolor*.

Ἄργος, ου, ὁ, *Argus*, nom. propr. viri.

Ἀργὸς, ὁ, ὸν, *albus*; item *otiosus*, *piger*, q. ab ἀεργὸς· ex α, et ἔργον.

ἀργύρεος, έα, εον, c. οῦς, ᾶ, οῦν, *argenteus*: ab ἄργυρος.

ἀργύριον, ου, τὸ, *argentum*, *pecunia*, *nummi argentei*: ab ἄργυρος.

ἀργυρόπεζα, ης, ἡ, *argentipes*, *candidos pedes habens*.

Ἄργυρος, ου, ὁ, *argentum*.

Ἀργυρότοξος, ου, ὁ, *argenteo arcu decorus*. Est epitheton Apollinis: ex ἄργυρος, et τόξον.

Ἀρεοπαγίτης, ου, ὁ, *Areopagita*: ab Ἄρης, et πάγος.

Ἀρέσκω, *placeo*, f. ἀρέσω, p. ἤρεκα.

Ἀρετὴ, ῆς, ἡ, *virtus, venustas.*

Ἀρήγω, f. ξω, *auxilior.*

Ἄρης, εος, vel ευς, εως, ηος, ητος, ὁ, et voc. Ἄρες, *Mars, prælium, vulnus, ferrum.*

ἀρητὴρ, ῆρος, ὁ, *sacerdos* : ab ἀράομαι.

ἀρίσημος, ου, ὁ, ἡ, *bello clarus* : ex ἄρι, *valdè*, et σῆμα, *signum.*

ἄριστα, adv. *optime*: ab ἄριστος.

ἀριστάω, ῶ, *prandeo*, f. ησω, p. ἠρίστηκα. Th. ἄριστον, *prandium.*

Ἀριστερὸς, ὰ, ὸν, *sinister, infaustus.*

ἀριστεὺς, έως, Ion. ῆος, *princeps* : ab ἄριστος.

ἀριστεύω, f. εύσω. p. ἠρίστευκα, *excello, fortissimè me gero.* Th. Ἄρης, *Mars.*

Ἄριστον, ου, τὸ, *prandium.*

ἄριστος, *optimus* : superl. ab ἀγαθὸς, *bonus* ; comp. ἀρείων. Th. Ἄρης, *Mars.* V. Gram.

Ἀριστοτέλης, εος, ους, *Aristoteles*, philosophus.

Ἀρκέω, *sufficio, arceo, opitulor.* f. έσω. p. ἤρκεκα. f. 1. pass. ἀρκεσθήσομαι.

Ἄρκτος, ὁ, ἡ, *ursus, ursa;* item *signum cœleste.*

Ἅρμα, ατος, τὸ, *currus, vehiculum.*

ἁρμάμαξα, ης, ἡ, *Carpentum*, quo vehebantur, apud Persas, mulieres.

ἁρματεῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ad currum pertinens.*

ἁρμόζω, vel ἁρμόττω, *aptè connecto, apto, quadro, convenio*, f. όσω. p. ἥρμοκα· ab ἄρω, *apto.*

Ἀρνέομαι, οῦμαι, *nego, abnego*, f. ήσομαι, p. ἤρνημαι.

ἄρνυμαι, *capio, peto.*

ἀροτρεὺς, έως, Poët. pro quo et ἀροτὴς, ου, ὁ, et ἀροτὴρ, ῆρος, ὁ, *arator, agricola.* Th. ἀρόω, *aro.*

ἀροτρίασις, εως, ἡ, *aratio.* Th. ἀρόω.

Ἁρπάζω, *rapio*, f. σω, et ἁρπάξω. p. ἥρπακα. p. pass. ἥρπασμαι. a. 1. pass. ἡρπάσθην. a. 2. pass. ἡρπάγην. p. m. ἥρπαγα.

Ἄῤῥην, vel ἄρσην, ενος, ὁ, *mas* ; item adjectivè, ὁ, ἡ, *masculus;* ἄῤῥεν vel ἄρσεν, τὸ, substantivè, *mas.*

Ἀρς, νὸς, ὁ καὶ ἡ, *agnus*, et *agna.*

Ἀρτάβαζος, ου, ὁ, *Artabazus*, nom. propr.

Ἄρτεμις, ιος, ιδος, ἡ, *Diana* : acc. -ιν et -δα ; voc. ὦ Ἄρτεμι·

Ἄρτι, *modò, nuper, nunc, adhuc.*

Ἄρτος, ου, ὁ, *panis, cibus.*

Ἀρύω, et ἀρύτω, f. σω. p. ἤρυκα, *haurio, ex profundo traho.*

ἀρχαῖος, αία, αῖον, *antiquus, a, um* : ab ἀρχὴ, *initium.*

Ἀρχὴ, ῆς, ἡ, *principium, principatus, imperium.*

ἀρχὸς, οῦ, ὁ, *dux, præfectus.*

ἄρχω, *prior aliquid facio, incipio*, inde *impero*, cum

genit. f. ξω. p. ἦρχα. in m. ἄρχομαι, *incipio*, sine respectu ad aliquem sequentem. in pass. *subditus sum*. Th. ἀρχὴ, *principium*.

ἄρχων, οντος, ὁ, *princeps*.

ἄσβεστος, ου, ὁ, ἡ, *inextinguibilis*, *vehemens* : ex α, et σβέω, vel σβέννυμι, *extinguo*.

ἀσέβεια, ας, ἡ, *impietas* : ex α, et σέβομαι, *colo*.

ἀσέληνος, ου, ὁ κὴ ἡ, *obscurus* : ex α priv. et σελήνη, *luna*, q. *sine lunâ*.

ἀσθενέω, ῶ, *ægroto*, *langueo*, *infirmus sum*, f. ήσω. p. ἠσθένηκα· ex α, et σθένος, *robur*.

ἀσθενὴς, έος, ὁ, ἡ, *infirmus*, *imbecillis*, *impotens* : ex α, et σθένος, *robur*.

Ασία, ας, ἡ, *Asia*.

ἀσινὴς, ὁ κὴ ἡ, et ἀσινὲς, τὸ, *non nocens* : ex α, et σίνω, *lædo*.

ἀσκητέος, έα, έον, *exercendus*. Th. ἀσκέω, *exerceo*.

Ασκλήπιος, ου, ὁ, *Æsculapius*.

Ασκρὴ, Ion. pro Ασκρὰ, nomen proprium pagi.

ἄσμενος, η, ον, *libens*, *alacris*.

ἀσμένως, adv. *libenter*.

Ασπάζομαι, *saluto*, *amplector*, *osculor*, *blandior*, *amicè et familiariter excipio*, f. άσομαι, perf. pass. ἤσπασμαι.

Ασπὶς, ίδος, ἡ, *clypeus*.

Ἆσσον, adv. *prope*.

Ασσυρίος, ου, ὁ, *Assyrius*.

ἀστεῖος εία, εῖον, *venustus*, *facetus*, *urbanus* : ab ἄστυ, εος, τὸ, *urbs*.

ἀστεροπήτης, ου, ὁ, *fulminator* : ab ἀστεροπὴ, pro ἀστραπὴ, *fulmen*.

Αστὴρ, έρος, ὁ, *stella*.

ἀστοῖσιν, *civibus*, dat. pl. Ion. ab ἀστὸς, *civis*. Th. ἄστυ.

ἀστὸς, οῦ, ὁ, et in f. g. ἀστὴ, ῆς, ἡ, *civis*, *popularis*. Th. ἄστυ.

ἀστράπτω, *fulguro*, *corusco* : ab ἀστραπὴ, *fulgur*.

Αστυ, εος, τὸ, *urbs*.

Αστυάγης, εος, ὁ, *Astyages*, nom. propr.

ἀσφαλὴς, έος, ὁ, ἡ, *certus*, *minimè lubricus*, *tutus à lapsu* : ex α, et σφάλλω, *supplanto*.

Ασχάλλω, quod et ἀσχαλάω, *mœreo*, *doleo*, *succenseo*.

Ατὰρ, *sed*, *ut*, *verùm*, *cæterum*.

ἀταρτηρὸς, ρὰ, ρὸν, *noxius*, *damnosus*, *asper* : ab ἄτη, *damnum*.

Ἅτε, *utpote*, *quippe*, *quia*, *quasi*.

ἄτεκνος, ου, ὁ, ἡ, *liberis carens* : ex α, et τέκνον, *proles*. Th. τίκτω.

ἀτεκνόω, f. ώσω, *prole orbo* : ex α, et τέκνον, *proles*.

ἀτέλεύτητος, ου, ὁ, ἡ, *irritus*, *non effectus* : ex α, et τελευτάω.

Ἅτερος, *alter*, Att. pro ὁ ἕτερος· in genit. θατέρου, et sic porro : ἅτεροι, pro οἱ ἕτεροι.

Ἄτη, ης, ἡ, *damnum, noxa, culpa.*

ἀτιμάω, f. ήσω, *dehonoro, contumeliâ afficio* : ex α, et τιμή.

ἄτιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ignominiosus, inhonoratus* : ex α, et τιμή.

Ἄτλας, αντος, ὁ, *Atlas.*

Ἀτρείδης, ου, ὁ, *Atrei filius, Atrides,* ut Agamemnon, et Menelaus.

ἀτρύγετος, ου, ὁ, ἡ, *infructuosus, sterilis* : ex α, et τρύγη, *triticum.*

ἀτυχέω, ῶ, f. ήσω, *non consequor, repulsam fero* : ex α, et τυχή.

Αὖ, *rursum.*

αὐδή, ῆς, ἡ, *vox, oratio.*

αὖθις, et αὖτις, *rursus,* pro αὖ.

αὐξάνω, *augeo, cresco,* f. αὐξήσω, p. ηὔξηκα. Th. αὔξω, id.

ἄϋπνος, ου, ὁ, ἡ, *insomnis* : ex α, et ὕπνος, *somnus.*

Αὔριον, *cras, crastino die.*

ἀϋτή, ῆς, ἡ, *clamor* : ab αὔω, *clamo.*

αὐτῆμαρ, adv. *eodem die* : ex αὐτός, et ἡμέρα.

αὐτίκα, *statim,* adv. ab αὐτὸς, *ipse.*

αὐτόθι, *ibi, illic,* adv. ab αὐτός.

Αὐτός, ή, ό, *ipse, a, um* ; præposito articulo, *idem.*

αὐτοῦ, adv. *ibi.*

Αὐχέω, *glorior,* f. ήσω. p. ηὔχηκα.

Αὐχὴν, ένος, ὁ, *cervix.*

ἀφαιρέω, ῶ, *aufero, adimo,* f. ήσω. p. ἀφῄρηκα. præs. pass. ἀφαιρέομαι. -οῦμαι, *auferor,* p. pass. ἀφῄρημαι. f. 1. pass. ἀφαιρεθήσομαι. a. 1. pass. ἀφῃρέθην. a. 2. m. ἀφειλόμην, ου, ετο. a. 2. sub. m. ἀφέλωμαι, ῃ, ηται, a. 2. inf. m. ἀφελέσθαι· ex ἀπὸ, et αἱρέω, *capio.*

ἀφανής, ὁ ϗ ἡ, τὸ ἀφανές, έος, *obscurus, non manifestus* : ex α, et φαίνω, *ostendo.*

ἄφαντος, ου, ὁ, ἡ, *non conspicuus, non apparens* : ex α, priv. et φαίνω.

ἄφαρ, adv. *statim, deinceps.*

ἀφάρμακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *veneno non infectus* : ex α, priv. et φάρμακον, *venenum.*

ἀφαρπάζω, *surripio, abripio.*

ἀφειδῶς, adv. *sine parsimoniâ, incessanter, impunè.*

ἀφελῶς, *simpliciter, malè,* adv. ab ἀφελής, *tenuis.*

ἄφενος, τὸ, *proventus unius anni* : ex ἀπὸ, et ἐνὸς, *annus.*

ἄφθονος, ου, ὁ, *invidiâ carens, copiosus* : hinc ἀφθόνως, adv. *sine invidiâ, copiosè* : ex α priv. et φθόνος, ου, ὁ, *invidia.*

ἀφίημι, *dimitto, relinquo, omitto,* f. ἀφήσω. aor. 1. ἀφῆκα. a. 2. ἀφῆν, ῆς, ῆ. a. 2. part. ἀφεὶς, έντος· ex ἀπὸ, et ἵημι, *mitto.*

ἀφικνέομαι, οῦμαι, *pervenio, advenio, assequor,* f. ἀφίξομαι. p. ἀφῖγμαι. Th. ἱκνέομαι, *venio.*

ἀφίστημι, *abduco, dimitto,* f.

ἀποστήσω. p. ἀφίστακα· ex ἀπὸ, et ἵστημι, *statuo.*

ἄφνω, adv. *repentè*, pro ἀφανῶς. ex α, et φαίνω, *ostendo.*

ἀφομοιόω, ῶ, *similem reddo, assimilo*, f. ώσω. p. ἀφωμοίωκα.

ἀφοράω, ῶ, f. οράσω, *respicio.* ἀφορῶντας, *aversos*: ex ἀπὸ et ὁράω.

Αφροδίτη, ης, ἡ, *Venus.*

ἀφρόντις, ιδος, ὁ, ἡ, *curis liber; securus*: ex α, et φροντὶς, *cura.*

ἀφύσσω, f. ξω, *haurio, comparo.*

Αχαιοὶ, *Achivi*: ab Αχαΐα, *Græcia.*

Αχαιΐς, ΐδος, ἡ, *Achiva.*

ἀχάριστος, ου, ὁ κ̀ ἡ, *ingratus*: ex α, et χαρίζομαι. Th. χάρις, *gratia.*

Αχέρων, *Acheron*, fluvius Epiri; item inferni.

ἄχθομαι, *gravor, ægre fero, succenseo*, f. ἀχθέσομαι. Th. ἄχθος, *pondus.*

Αχιλλεὺς, έως, ὁ, *Achilles.*

ἄχνυμι, *dolore afficio*; ἄχνυμαι, *doleo, ægre fero, turbor*: ab ἄχος, *dolor.*

Αχος, εος, τὸ, *dolor, tristitia.*

ἄχρηστος, ου, ὁ, ἡ, *inutilis*: ex α, et χρηστὸς, *utilis.* Th. χράομαι, *utor.*

ἄχρι, vel ἄχρις, adv. *usque, donec.*

ἀχὼ, ἀχῶς, ἁ, Dor. pro ἠχὼ, ἡ, *echo.*

B

ΒΑΒΥΛΩΝ, ῶνος, ἡ, *Babylon*, nomen urbis.

βαδίζω, *eo*, f. ίσω, Att. βαδιῶ. p. βεβάδικα. Th. βαίνω, *eo.*

Βάθος, εος, τὸ, *profunditas.*

βαθύκολπος, ε, ὁ, ἡ, *profundum sinum habens*; q. βαθὺν κόλπον ἔχων.

Βάθυλλος, ου, ὁ, *Bathyllus*, nom. propr.

Βαιὸς, οῦ, ὁ κ̀ ἡ, et ὸς, ὴ, ὸν, *parvus, modicus.*

Βάκτρα, ων, *Bactra*, nom. reg.

Βάκχος, ε, ὁ, *furore percitus; Bacchus.*

βαπτίζω, f. ίσω, *immergo*, item *aquâ purgo*: à

Βάπτω, *intingo, mergo, lavo*, f. ψω. p. βέβαφα.

Βάρβαρος, ου, ὁ, ἡ, *barbarus, rudis, non Græcus, extraneus.*

Βάρβιτος, ου, ὁ, ἡ, vel βάρβιτον, ου, τὸ, *barbitus* vel *barbitum*, instrumentum musicum.

βαρύνω, *gravo, premo*, f. υνῶ. p. βεβάρυγκα· à βαρὺς, *gravis.*

βαρὺς, εῖα, ὺ, *gravis*; comp. βαρύτερος, superl. βαρύτατος. Th. βάρος.

βαρυστενάχω, *graviter gemo*: ex βαρὺς, et στενάχω.

βασιλεία, ας, ἡ, *regnum*, à βασιλεὺς.

Βασιλεὺς, έος, Att. έως, Poët. et Ion. ῆος, ὁ, *rex.*

βασιλεύτερος, ου, ὁ, comp. *au-*

gustior; et in superl. βασιλεύτατος, *regno dignissimus*: à βασιλεύς.

βασιλεύω, *regno, impero, sum rex*, f. εύσω, p. βεβασίλευκα. à βασιλεύς, *rex*.

βασιλικός, ή, όν, *regius, a, um*: à βασιλεύς.

βασίλισσα, ης, ή, *regina*.

βαφή, ῆς, ή, *tinctura, color*: à βάπτω, *tingo*.

βδέλυγμα, ατος, τὸ, *abominatio, res execranda*: à βδελύττομαι, *abominor*.

Βέβαιος, ου, ὁ, ἡ, *stabilis, firmus*.

βεβαίως, adv. *firmiter*: à βέβαιος.

βέλεμνον, ου, τὸ, idem quod βέλος, *telum*.

Βέλος, εος, τὸ, *telum, jaculum, sagitta, ictus*: à βάλλω, *jacio*.

βελτίων, ονος, ὁ, ἡ, βέλτιον, τὸ, compar. ab ἀγαθὸς, *bonus*; superl. βέλτιστος.

βένθος, εος, τὸ, *profunditas*: à βάθος.

Βηλὸς, οῦ, ὁ, *limen domûs*.

Βία, ας, ἡ, *vis, robur, violentia*.

βιάζομαι, f. σομαι, a. 1. ἐβιασάμην, *vim affero, cogo*. Th. βία, *vis*.

βιαῖος, α, ον, vel βίαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *violentus, injurius*.

βιαίως, adv. *violenter, vi*: à βίαιος, quod à βία, *vis*.

βίη, Ion. pro βία, ας, ἡ, *vis*.

Βίος, ου, ὁ, *vita, victus, facultates*. At βιὸς, οῦ, ὁ, *arcus, nervus arcûs*.

Βίοτος, ου, ὁ, idem poëtis ac βίος, *vita*.

βιόω, *vivo*, f. ώσω, et ώσομαι. p. βεβίωκα. a. 2. ἐβίων. (à βίωμι, inus.) unde opt. βιώην. inf. βιῶναι. part. βιούς. perf. pass. βεβίωμαι.

Βιῶναι, *vixisse*, a. 2. inf. ab inus. βίωμι, quod à βιόω, quod à βίος, *vita*.

Βλὰξ, ακος, *stupidus, ineptus, iners*.

Βλάπτω, *lædo, noceo*, f. ψω. p. βέβλαφα.

Βλαστάνω, interdum βλαστέω, *germinor, fruticor*, f. βλαστήσω. p. βεβλάστηκα. a. 2. ἔβλαστον.

βλάσφημος, ου, ὁ, ἡ, *blasphemus, maledicus*: q. à βλάπτειν φήμην.

βλέμμα, ατος, τὸ, *aspectus*: à βλέπω, *aspicio*.

Βλέπω, *video, aspicio, intueor*, f. ψω, p. βέβλεφα.

Βλέφαρον, ου, ὁ, *palpebra, pellis tegens oculos*.

Βοάω, *clamo, vocifero*, f. άσω, et ήσω. imperf. ἐβόαον, ων. p. βεβόηκα.

βοεία, ας, ἡ, *pellis bubula, scutum*. Th. βοῦς, *bos*.

βοὴ, ῆς, ἡ, *clamor*: à βοάω, *clamo*.

Βοηθέω, ῶ, *auxilior, succurro*, f. ήσω, p. βεβοήθηκα.

Βορέας, et Ion. Βορέης, ου, ὁ, *Boreas, aquilo*.

βόσκω, *pasco*, f. βόσω. p. βέβοκα· à βόω, *pasco*, inus.

Βότρυς, υος, ὁ, *uva, racemus*.

βουλεύω, f. *delibero*: à βουλὴ, *consilium*.

βούλευμα, τος, τὸ, *consilium*.

βουληφόρος, ου, ὁ, *consiliarius, senator*: ex βουλὴ, et φορέω.

Βούλομαι, *volo*, in 2. pers. βούλει, *vis*, pro βούλῃ, f. βουλήσομαι. p. βεβούλημαι, tanquam à βουλέομαι.

Βοῦς, βοὸς, ὁ καὶ ἡ, *bos, vacca*.

βούτης, et hoc à βότης, pro quo et βοτὴρ, ῆρος, ὁ, *pastor*. Th. βόω, inus. *pasco*.

βοῶπις, ιδος, ἡ, *bovinos oculos habens, magnis oculis*: ex βοῦς, et ὤψ, *oculus*.

Βοώτης, ου, ὁ, *Bootes*. Nomen signi cœlestis, quod et *Arctophylax* dicitur.

βραδύνω, *tardo, cunctor*, f. υνῶ. Th. βραδὺς, *tardus*.

Βραδὺς, εῖα, ὺ, *tardus, a, um*, in compar. βραδίων, et βραδύτερος, superl. βράδιστος, et βραδύτα[illegible]

Βραχὺς, εῖα, ὺ, εος, *brevis*.

Βρέφ[illegible], εος, [illegible], *infans*.

Βρέ[illegible], *madefacio, irrigo*, f. [illegible]ξω. p. χα.

[illegible]ριάρεων, acc. sing. à Βριάρεως, ω, ὁ, [illegible]tt. pro Βριάρεος, ου, ὁ, *Briareus*, centimanus; nomen gigantis.

Βρισηΐς, ΐδος, ἡ, filia Βρισέος, vel Βρισῆος, nom. mulieris.

Βρόμιος, ου, ὁ, *Bromius*, cognom. Bacchi: à βρέμω, *fremo*.

Βροντὴ, ῆς, ἡ, *tonitru*.

Βροτὸς, οῦ, ὁ, *mortalis, homo*.

Βρύω, f. σω. p. βέβρυκα, *scateo, fundo—is; germino, pullulo*.

βρῶμα, ατος, το, *cibus*: à βρώσκω.

Βρώσκω, *comedo, depasco*, f. βρώσω. p. βέβρωκα.

Βυθὸς, οῦ, ὁ, *fundum, profundum*.

βωμὸς, οῦ, ὁ, *altare, ara*.

βώτας, α, ὁ, Dor. pro βούτης, ου, ὁ, *pastor*.

βωτιάνειρος, ου, ὁ, ἡ, *viros alens*: ex βόσκω, *pasco*, et ἀνὴρ, *vir*.

Γ.

ΓΑ, Dor. pro γῆ, *terra*.

Γαδάτας, ου, ὁ, *Gadatus*, nom. propr.

Γαῖα, ας, et Poët. γαίη, ης, ἡ, *terra, tellus*.

Γαίω, *glorior, superbio*.

Γάλα, ακτος, (tanquam à γάλαξ) τὸ, *lac*.

Γαλήνη, ης, ἡ, *serenitas, tranquillitas maris*.

γαλήνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *serenus*.

γάμος, ου, ὁ, ἡ, *nuptiæ*; item *conjugium, matrimonium*.

Γὰρ, *enim, nam*, conjunctio.

Γαστὴρ, έρος, τρὸς, ἡ, *venter*.

Γὲ, *quidem, certè, saltem*, &c. emphasin notat.

γία, ας, et contractè γῆ, ἡ, *terra*.

γέγονα, p. m. *sum*, et in 3. pl. γεγόνασι. Hinc p. m. inf.

γεγονέναι, et in part. γεγονὼς, υῖα, ός· à γίνομαι, *sum.*

Γείτων, ονος, ὁ, ἡ, *vicinus.*

Γελάω, *rideo,* f. άσω. p. γεγέλακα.

γέλοιος, ου, *ridiculus:* at

γελοῖος, ου, *qui risum movet, jocosus, facetus.* Th. γελάω, *rideo.*

γελοίως, adv. *ridiculè.*

γέλως, ωτος, ὁ, *risus.*

γεμίζω, f. σω, *impleo, onero.* Th. γέμω, *plenus sum.*

γενεὰ, ᾶς, ἡ, *natales, ætas, genus.* Th. γίνομαι.

γενέθλια, τὰ, *natalitia:* à γίνομαι.

Γένειον, ου, τὸ, *mentum, barba.* Th. γένυς, *mentum.*

γενναῖος, ου, *ingenuus, nobilis:* à γεννάω. Th. γίνομαι.

γενναίως, adv. *generosè, fortiter:* à γενναῖος, *nobilis,* quod à γεννὰ, *genus;* et hoc à γίνομαι.

γεννάω, *gigno, pario, paro,* f. ήσω. p. γεγέννηκα. aor. 1. ἐγεννήθην, inf. γεννηθῆναι. perf. pass. γεγέννημαι. Th. γίνομαι.

γένος, εος, τὸ, *genus, progenies, familia, natio, species.* Th. γίνομαι.

γένω, vel γείνω, *gigno, produco.* a. 1. m. ἐγεινάμην.

γεραιὸς, ου, *senex,* item *senilis:* à γέρων, *senex.*

Γέρανος, ου, ὁ, *grus.*

Γέρας, τος, αος, ως, τὸ, *præmium, munus.*

Γέῤῥον, ου, τὸ, *scutum Persicum è viminibus contextum.*

Γέρων, οντος, ὁ, *senex.*

Γειώρ, indecl.

γεωργέω, *terram colo, agriculturam exerceo,* f. ήσω, p. γεγεώργηκα· ex γῆ, *terra,* et ἔργον, *opus.*

γεωργὸς, ῦ, ὁ, *agricola, colonus:* ex γέα, *terra,* et ἔργον, *opus.*

γῆ, gen. γῆς, ἡ, *terra, regio:* ex inus. γέα.

γηγενὴς, έος, ὁ, ἡ, *terrigena, indigena:* ex γῆ, *terra,* et γένος, *genus,* quod à γίνομαι, *nascor.*

γηθέω, f. ήσω, *lætor.*

Γῆρας, τὸ, ατος, αος, ως, dat. γήρατι, αϊ, ᾳ, *senectus.*

γηράσκω, *senesco, consenesco,* f. άσω. p. γεγήρακα. Th. γῆρας, *senectus.*

Γίνομαι, vel γίγνομαι, *sum, fio, nascor, gignor,* f. 1. m. γενήσομαι. perf. pass. γεγένημαι.

Γινώσκω, vel γιγνώσκω, *cognosco,* item *stat*[illegible] f. [illegible], p. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνων, [illegible]. 3. pl. ἔγνωσαν. a. 2. imperat. γνῶθι. a. 2. opt. γνοίην. a. 2. sub. γνῶ, ῷς, ῷ, a. 2. inf. γνῶναι. a. 2. part. γνοὺς, οῦσα, όν· à γνόμι.

Γλαυκὸς, οῦ, *glaucus, cæsius.*

Γλαυκῶπις, ιδος, ἡ, *cæsios habens oculos;* in acc. γλαυκῶπιν, et ιδα· à γλαυκὸς, *glaucus,* et ὢψ, *oculus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

γλυκερὸς, ὰ, ὸν, Poëticum, idem ac Th. γλυκὺς, *dulcis.*
Γλυκὺς, εῖα, ὺ, *dulcis, jucundus.*
Γλῶσσα, et Att. γλῶττα, ης, ἡ, *lingua, sermo.*
γνώρισμα, ατος, τὸ, *indicium.* Th. γινώσκω.
Γοάω, f. άσω, *gemo, deploro, lugeo.*
Γόης, ητος, ὁ, *incantator, præstigiator, impostor;* Angl. *a juggler.* Unde,
γοητεία, ας, ἡ, *præstigiæ, incantatio.*
γονεὺς, έος, ὁ, *parens:* à perf. m. γέγονα, verbi γίνομαι.
γόνη, ης, ἡ, *fœtus, soboles.* Th. γίνομαι.
Γόνυ, τὸ, *genu,* gen. γόνυος, γόνατος, γονὸς, et γένατος. dat. pl. γόνασι, et γούνασι.
γοῦν, pro γ᾽ οὖν, *igitur, certe, saltem:* ex γὲ, et οὖν.
γουνάζομαι, f. άσομαι, *genua amplector:* ex γόνυ.
γούνατα, acc. pl. γούνασι. dat. pl. à γόνυ, *genu.*
γράμμα, ατος, τὸ, *litera:* à perf. pass. γέγραμμαι, v. γράφω.
Γρανῖκος, ου, ὁ, *Granicus,* fluvius.
Γράφω, *scribo, pingo;* olim *insculpo,* f. ψω. p. γέγραφα. a. 1. ἔγραψα. perf. pass. γέγραμμαι, ψαι, πται.
Γυμνὸς, ἡ, ὸν, *nudus.*
γυμνόω, f. ώσω. p. ωκα, *nudo, spolio:* à γυμνός.
Γυνὴ, ἡ, *mulier, uxor:* genit. γυναικὸς, dat. αικὶ, acc. αῖκα, voc. ὦ γύναι, dat. pl. γυναιξὶ.
Γωβρύας, ου, ὁ, *Gobryas,* nom. propr.

Δ.

ΔΑ´ΖΩ, *divido,* p. pass. δέδασμαι.
Δαίμων, ονος, ὁ, *Deus, genius, dæmon:* à δαίω, *disco, scio.*
δαιμόνιος, ία, ιον, *divinus, admirandus;* item *improbus:* à δαίμων.
δαίνῦμι, *epulas præbeo,* δαίνυμαι, *epulor, convivor:* à δαὶς.
δαὶς, τὸς, ἡ, *epulum, convivium:* à δαίω, *epulum præbeo.*
Δάκνω, *mordeo, pungo;* format tempora quasi à δήκω. ut f. 1. act. δήξω. f. 2. δακῶ. a. 1. ἔδηξα. a. 2. ἔδακον. p. δέδηχα. perf. pass. δέδηγμαι.
Δάκρυ, υος, τὸ, *lacryma.*
δάκρυον, ου, τὸ, idem quod δάκρυ.
δακρυχέω, *lachrymas fundo:* à δάκρυ, et χέω.
δακρῦω, f. ύσω. p. ῦκα, *lacrymor.* Th. δάκρυ.
δακτύλιος, ου, ὁ, *annulus:* à δάκτυλος, ȣ, ὁ, *digitus, pes metricus.*
δάμαλις, εως, ἡ, *juvenca:* à δαμάω, *domo.*
Δαμάτας, ȣ, ὁ, *Damatas,* nom. propr.

Δαμάω, *domo, subigo, affligo, occido*, f. άσω. p. κα.
Δάμιππος, ου, ὁ, *Damippus*, nom. propr.
Δανάη, ης, ἡ, *Danaë*, nomen mulieris.
Δαναοὶ, *Danaï, Græci.*
Δανείζω, f. είσω, *do, largior, commodo, fœneror.*
Δαπανάω, ῶ, *consumo, impendo, sumptus facio*, f. ήσω. p. δεδαπάνηκα.
δαπάνη, ης, ἡ, *sumptus* : et
δαπάνημα, ατος, τὸ, idem.
δάσας, Dor. pro δήσας, a. 1. part. act. à δέω, *ligo.*
δασμὸς, οῦ, ὁ, *divisio* : à perf. pass. δαζω, *divido*, scil. δέδασμαι.
Δὲ, conj. *verò, at, tamen, autem, igitur, sed*, &c.
δέδια, perf. m. verbi δείδω, *timeo*, quod vide.
δέησις, εως, ἡ, *supplicatio* : δεήσεις, *preces.* Th. δέομαι, *oro.*
δεῖ, *oportet, convenit* : imperson. cum accus. in sub. δέῃ. imperf. ἔδει. f. δεήσει. a. 1. ἐδέησε. præs. inf. δεῖν. part. δέον. Th. δέω, *ligo.*
Δείδω, *timeo, trepido*, f. δείσω. p. δέδοικα. perf. m. δέδοικα· item δέδια, à δείω, inus. plusq. p. ἐδεδοίκειν. perf. inf. δεδιέναι, et part. δεδιώς.
Δείκνυμι, vel δεικνύω, *ostendo, monstro, indico*, f. δείξω. p. δέδειχα. perf. pass. δέδειγμαι.
δείλαιος, αία, αιον, idem ac δειλὸς, *timidus, miser.*
Δειλὸς, ἡ, ὸν, *timidus, ignavus, miser.*
δειμαίνω, *timeo*, f. ανῶ. p. γκα. Th. δείδω, *timeo.*
Δεινίας, ου, ὁ, *Dinias*, nomen propr.
Δεινὸς, ἡ, ὸν, *dirus, vehemens, gravis, peritus.*
δειπνέω, *cœno*, f. ήσω. p. δεδείπνηκα. Th. δεῖπνον, *cœna.*
Δεῖπνον, οῦ, τὸ, *cœna, cibus.*
δειπνοποιέω, f. ήσω, *cœnam instruo, cœno* : ex δεῖπνον, et ποιέω.
δεισιδαιμονέστερος, ρα, ρον, *nimis superstitiosus* ; compar. à δεισιδαίμων, quod ex δείδω, timeo, et δαίμων.
Δέκα, *decem.*
Δέλεαρ, ατος, τὸ, *esca.*
δέμας, τὸ, indecl. *corpus.*
δενδρήεις, ήεσσα, ῆεν, Dor. δενδράεις, *nemorosus, arboribus abundans.* Th. δένδρον, *arbor.*
Δένδρον, ου, τὸ, et δένδρος, εος, τὸ, *arbor.*
δεξιόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, *dextram prehendo* : à δεξιὸς.
δεξιὸς, ὰ, ὸν, *dexter.*
δεξιτερὸς, ρὰ, Ion. ρὴ, ρὸν, *dexter* : à δέχομαι.
δέομαι, et δεῦμαι, *oro, rogo* ; item *indigeo* : cum genit. f. 1. δεήσομαι. perf. δεδέημαι. à δέομαι. Th. δέω.
δέος, εος, τὸ, *timor.*
Δέπας, ατος, et αος, τὸ, *poculum.*
Δέρη, ης, ἡ, *cervix, collum.*

Δέρκω, et δέρκομαι, *video, aspicio*, f. ξω. p. χα. f. 2. δρακῶ. a. 2. ἔδρακον. a. 2. inf. δρακεῖν. perf. m. δέδορκα.

Δέρω, f. ρῶ, aor. 1. ἔδειρα, *excorio, pellem detraho.*

Δέσμη, ης, ἡ, *fasciculus.* Th. δέω, *ligo.*

δεσπότης, ου, ὁ, *dominus.* Th. δεσπόζω, *dominor.*

δεύτερον, adv. *secundo, iterum, rursus.*

Δεύτερος, α, ον, *secundus.*

Δέχομαι, *capio, suscipio ; sustineo, exspecto*, f. δέξομαι. p. δέδεγμαι.

Δέω, *ligo, vincio, necesse habeo*, f. δήσω, vel δέσω, p. δέδεκα.

Δὴ, *sanè, profecto, quidem, verò, proindè, demum.*

δηθύνω, f. υνῶ, *moror* : à δηθὰ *diu.*

δήϊος, ου, ὁ, ἡ, Ion. pro δαῖος, ου, *hostilis, bellicosus, ardens* : à δαίω, *uro.*

δηλαδὴ, *videlicet, certò.* Th. δὴ, *certè.*

Δηλέω, f. ήσω, *lædo.*

δηλονότι, *nimirum, omnino, profecto, quippe*, adv. q. à δῆλον ὅτι.

Δῆλος, η, ον, *manifestus, notus, certus, perspicuus ;* item, Δῆλος, ου, Delus, nomen insulæ.

Δημάδης, ου, ὁ, *Demades*, nom. propr.

Δημήτηρ, ερος, vel τρὸς, ἡ, *Ceres*, Dea frugum.

δημιουργὸς, οῦ, ὁ, ἡ, *conditor, opifex*, qui δήμιον ἐργάζεται, *publicum operatur* : à δήμιος, quod à δῆμος, et ἔργον, *opus.*

δημοβόρος, ου, ὁ, ἡ, *qui bona populi devorat* : ex δῆμος, et βορὰ, *pabulum.*

δήποτε, *aliquando, tandem.*

Διὰ, præposit. cum genit. *per* : Angl. *through* : cum acc. *propter*, Angl. *on account of.* In compositione notat separationem, vel intendit significationem, *di*, vel *dis, per, trans.*

διαβαίνω, *transeo, trajicio*, f. βήσομαι: p. βέβηκα. a. 2. διέβην. a. 2. inf. βῆναι. part. a. 2. βὰς, άντος. Th. βαίνω, *eo.*

διαβοάω, ῶ, f. ήσω, *divulgo, celebro* : ex διὰ, et βοάω.

διαβολὴ, ῆς, ἡ, *calumnia, obtrectatio* : à διαβάλλω, *traduco.*

διαγινώσκω, *dignosco, cognosco*, f. διαγνώσομαι, p. διέγνωκα. a. 2. διέγνων· ex διὰ, et γινώσκω, *cognosco.*

διαγωνίζομαι, f. ίσομαι, *certo* : ex διὰ, et ἀγὼν, *certamen.*

διαδέω, f. ήσω. p. ηκα, *corono, cingo* : à δέω, *ligo.*

διαδίδωμι, f. δώσω, *distribuo*, a. 1. διέδωκα, a. 2. διέδων· ex διὰ et δίδωμι.

διαθήκη, ης, ἡ, *fœdus, testamentum, dispositio* : à διατίθημι, *dispono.* Th. τίθημι, *pono.*

διαιρέω, *divido, distribuo*, f. ήσω. p. διῄρηκα. a. 2. διεῖλον. Th. αἱρέω, *capio*.

δίαιτα, ης, ἡ, *diæta, vivendi institutum*.

διαιτάω, ῶ, *alo seu nutrio medicè: rego, arbitror, discepto*, f. ήσω. p. ηκα. διαιτάομαι, ῶμαι, *vitam dego*: à δίαιτα, *victus, arbitrium*.

διάκειμαι, *constitutus sum, afficior*: ex διά, et κεῖμαι, *jaceo*.

διακελεύω, f. εύσω, *hortor, exhortor*: à διά, et κελεύω.

διακληρόω, ῶ, f. ώσω, *sortiri jubeo*: ex διά, et κλῆρος, *sors*.

διακονέω, ῶ, *ministro, famulor, inservio*. f. ήσω. p. διακεκόνηκα. perf. διακεκόνημαι· ex διά, et κονέω, *festino*.

διακοντίζομαι, f. ίσομαι, *jaculor*: ex διά, et ἀκόντιον.

διακόπτω, *amputo, disseco, intercido*: ex διά, et κόπτω, *scindo*.

διακόσιοι, αι, α, *ducenti, æ, a*: ex δίς, *bis*, et ἑκατόν, *centum*.

διακρίνω, *discerno, dijudico*, f. νῶ. p. διακέκρικα. Th. κρίνω, *judico*.

διαλαλέω, *colloquor, divulgo*, f. ήσω. p. διαλελάληκα· ex διά, et λαλέω, *loquor*.

διαλανθάνω, f. λήσω, *perlateo, delitesco*: à λανθάνω, *lateo*, quod vide. Th. λήθω, idem.

διαλέγομαι, *dissero, colloquor*: cum dativ. p. διαλέλεγμαι, a. 1. διελέχθην· ex διά, et λέγω, *dico*.

διαλλάττω, et Att. άττω, *permuto, differo*, f. διαλλάξω. p. διήλλαχα. perf. pass. διήλλαγμαι. Th. ἀλλάττω. *muto*.

διαλογίζομαι, *colloquor, cogito, ratiocinor*, f. ίσομαι. perf. pass. διαλελογισμαι. Th. λόγος, *ratio*.

διαλογισμός, οῦ, ὁ, *cogitatio, disceptatio*: ex διά, et λέγω, *dico*.

διάλογος, ου, ὁ, *dialogus, colloquium*: à διαλογίζομαι, quod vide.

διαλύω, *dissolvo, diminuo*, f. ύσω. p. διαλέλυκα· ex διά, et λύω, *solvo*.

διαμαρτυρία, ας, ἡ, *obtestatio, testimonium*: ex διά, et μαρτυρία, *testimonium*.

διαμένω, *permaneo, perduro*, f. μενῶ. p. διαμεμένηκα· ex διά, et μένω, *maneo*.

διαμνημονεύω, f. εύσω, *in memoriam revoco, commemoro*: ex διά, et μνημονεύω.

διαμφίδιχα, *bifariam*: ex διά, et ἀμφίδιχα, pro ἀνὰ δίχα.

διανέμω, *divido, distribuo*, f. μῶ. perf. διανενέμηκα· ex διά, et νέμω, *tribuo*.

διανύω, propriè, *iter absolvo, expedio*, f. ύσω. p. διήνυκα· ab ἀνύω, *perficio*.

διαπηδάω, ῶ. f. ήσω, *transilio*: ex διά, et πηδάω.

διαπίπτω, f. πεσοῦμαι, *intercido*,

interlabor, diffluo. Th. πίπτω, cado.

διαπλέω, transnavigo, pernavigo, f. πλεύσω. p. διαπέπλευκα. a. 2. διέπλευσα. Th. πλέω, navigo.

διαπορθμεύω, transfreto, transporto: à πορθμὸς, fretum, quod à πείρω, transadigo.

διαπράσσω, et άττω, perficio, perago. διαπράττομαι, impetro. Th. πράσσω, facio.

διαπρήσσω, idem quod διαπειράω, pertranseo.

διαῤῥήγνυμι, vel διαῤῥήσσω, dirumpo, diffringo, f. διαῤῥήξω. p. διέῤῥηχα. 2. f. act. διαῤῥαγῶ. aor. 2. pass. διεῤῥάγην. inf. διαραγῆναι. Th. ῥήσσω, vel ῥήγνυμι, frango.

διαῤῥυέω, diffluo. Inveniuntur in usu p. part. act. διεῤῥυηκὼς, et part. aor. 2. pass. διαῤῥυεὶς, et in inf. διαῤῥυῆναι. Th. ῥυέω, id. quod ῥέω, fluo.

διασπαράσσω, dilacero, dilanio, f. ξω. p. διεσπάραχα. Th. σπαράσσω, vel -ττω, lacero.

διασπάω, discerpo, divello, distraho, f. άσω. p. διέσπακα· ex διὰ, et σπάω, traho.

διαστρώννυμι, νύω, sterno, paro.

διατείνω, f. τενῶ, perf. τέτακα, intendo, porrigo, a. 1. διέτεινα· ex διὰ, et τείνω.

διατελέω, ῶ, permaneo; item traduco, conficio, f. έσω. p. διατετέλεκα· à τελέω, quod à τέλος, finis.

διατέμνω, f. μῶ, disseco, separo, divello: à τέμνω, seco.

διατί, quare? adv. interrogandi: ex διὰ, propter, et τί, quid?

διατμήσσω, f. ξω, discindo, disseco, aor. 2. pass. διετμάγην.

διατοξεύομαι, f. σομαι, sagittâ certo: ex διὰ, et τόξον, arcus.

διατριβὴ, ῆς, ἡ, mora, commoratio: ab aor. 2. v.

διατρίβω, absumo, commoror, tempus tero in aliquâ re, f. ψω. p. διατέτριφα. Th. τρίβω, tero.

διαφαίνω, eluceo: à φαίνω, luceo.

διαφαύσκω, f. φαύσω. p. κα. illucco. Th. φάω, luceo.

διαφέρω, differo, antecello, sursum deorsum fero, f. διοίσω. a. 1. διήνεγκα. Th. φέρω, fero.

διαφθείρω, corrumpo, stupro, interficio, f. 1. διαφθερῶ. p. διέφθαρκα· à φθείρω, corrumpo.

διαφυλακτέος, α, ον, custodiendus: à

διαφυλάσσω, vel -ττω, custodio, conservo. Th. φυλάσσω, idem.

διαχύω, idem quod διαχέω, diffundo, effero.

Διδάσκω, doceo, f. διδάξω, p. δεδίδαχα.

Δίδωμι, do, dono, imperf. ἐδίδων, ως, ω, vel ἐδίδουν, ους, ου,

η. à διδέω, f. δώσω. p. δέδωκα.

διέπω, *exsequor, administro*: ex διὰ, et ἕπω, *curo, tracto*.

διέρομαι, *perquiro*: ex διὰ, et ἔρομαι, *interrogo*.

διέρχομαι, *transeo, prætereo*, f. διελεύσομαι. a. 2. διῆλθον. a. 2. part. διελθών. perf. m. διελήλυθα. Th. ἔρχομαι, *venio*.

διερωτάω, ῶ. f. ήσω, *sedulo interrogo*; imp. διηρώτων· ex διὰ, et ἐρωτάω.

δικάζω, f. σω, *jus dico, statuo*: à δίκη.

δίκαιος, αία, αῖον, *justus, a, um, æquus, innocens, probus*: in comp. δικαιότερος, superl. δικαιότατος. Th. δίκη, *jus*.

δικαιοσύνη, ης, ἡ, *justitia*: à δίκαιος.

δικαιόω, f. ώσω, *justifico, justum censeo*: à δίκαιος. Th. δίκη.

δικασπόλος, ου, ὁ, *judex, qui circa jus versatur*: ex δίκη, et πολέω.

δικαστήριον, ου, τὸ, *forum judiciale, judicium*. Th. δίκη, *jus*.

δικαστὴς, οῦ, ὁ, *judex*: à δικάζω. Th. δίκη.

Δίκη, ης, ἡ, *jus, justitia, dica, causa*.

Διογενὴς, έος, ὁ, ἡ, *Jove editus, generosus, nobilis*; item *Diogenes*, nom. propr. à Ζεὺς, Διὸς, *Jupiter*, et γίνομαι, *nascor*.

διοικητὴς, οῦ, ὁ, *negotiorum gestor, dispensator, administrator fisci*. Th. οἶκος, *domus*.

Διόνυσος, ου, ὁ, *Bacchus; vinum*.

δῖος, α, ον, *divinus, magnus, vastus*: à gen. Διός.

διότι, *quoniam*, et interrogativè, *quamobrem?* conjunct. ex διὰ, *propter*, et ὅ, τι, *quod*.

διοτρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, *Jovis alumnus, à Jove nutritus*: ex Διὸς, et τρέφω.

διπλόος, c. οῦς, όη, ῆ, όον, οῦν, *duplex*.

δίπτυχα, adv. *dupliciter*: à δὶς, et πτὺξ, *plica*.

Δὶς, adv. *bis*.

δισσὸς, ὴ, ὸν, *duplex, geminus*. Th. δίς.

δισχίλιοι, αι, α, *duo millia*: ex δὶς, et χίλιοι.

Δίφρος, ου, ὁ, *locus in curru ubi auriga et pugnator sedebant, sedes*.

Δίψα, ης, ἡ, *sitis*.

διψάω, f. ήσω, *sitio*. p. δεδίψηκα. a. 1. ἐδίψησα. Th. δίψα, *sitis*.

δίψος, εος, τὸ, *sitis*, idem quod δίψα.

διωγμὸς, οῦ, ὁ, *persecutio*: à διώκω, *persequor*.

Διώκω, *persequor, insequor, consector, percutio, ferio*; item *fugo*, f. διώξω. p. δεδιωχα.

δοκεύω, f. εύσω, *observo*; item *insidior*.

Δοκέω, *videor, censeo, existi-*

mo, imperf. ἐδόκεον, ουν. f. δόξω, rarò δοκήσω. p. δέδοχα. et δεδόκηκα.

δόλιος, ια, ιον, *dolosus*. Th. δόλος, *dolus*.

δολομήτης, ου, ὁ, *vafer*, *dolosus*: ex δόλος, *dolus*, et μῆτις.

δόμος, ου, ὁ, *domus*. Th. δέμω, *ædifico*, p. m. δέδομα.

Δόναξ, ακος, ἡ, *arundo*, *sagitta*.

Δονέω, *agito*, f. ήσω.

δόξα, ης, ἡ, *opinio*, *fama*, *gloria*.

δορκὰς, άδος, ἡ, *caprea*.

Δόρυ, τὸ, *hasta*, *lancea*, *pilum*: gen. δόρατος, et δουρὸς (per Metath. pro δόρυος.) dat. δόρατι, et δουρί.

δουλεία, ας, ἡ, *servitus*. Th. δοῦλος.

δουλεύω, *servio*, *inservio*, *sum servus*, f. εύσω. p. δεδούλευκα· à δοῦλος, *servus*.

δούλη, ης, ἡ, *serva*.

Δοῦλος, ου, ὁ, *servus*.

Δοῦρα, vid. δόρυ.

δραμεῖν, a. 2. inf. δραμὼν, οῦσα, ὸν, *currens*, a. 2. part. act. δραμοῦμαι, f. 2. m. à τρέχω, *curro*; f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.

δραπέτης, ου, ὁ, *servus fugitivus*: à δράω, *fugio*.

Δραχμὴ, ῆς, ἡ, *drachma*, monetæ et ponderis nomen.

Δράω, f. άσω, *facio*, *ministro*.

δρεπανηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *falcatus*: à δρέπανον, *falx*, et φορέω, *porto*.

Δριμὺς, εῖα, ὺ, *asper*.

δρόμος, ου, ὁ, *cursus*: à p. m. δέδρομα, verbi τρέχω, *curro*.

Δρόσος, ου, ὁ, *ros*.

δρυμὸς, ῦ, ὁ, *sylva querna*, *quercetum*, *nemus*.

Δρῦς, υὸς, ἡ, *quercus*, *robur*.

Δύναμαι, σαι, ται, *possum*, *valeo*: in sub. præs. δύναμαι, ῃ, ηται. imperf. ἠδυνάμην, ω, ατο, Att. pro ἐδυνάμην. f. δυνήσομαι. 2. s. Ion. δυνήσεαι. a. 1. pass. ἐδυνήθην, ης, η. a. 1. sub. δυνηθῶ, ῇς, ῇ· legitur etiam a. 1. pass. ἐδυνάσθην, et ἠδυνάσθην. et a. 1. m. ἐδυνησάμην, &c.

δύναμις, εος, et Att. εως, ἡ, *potentia*, *vis*, *virtus*: à δύναμαι.

δυνατὸς, ἡ, ὸν, *potens*, *possibilis*. Th. δύναμαι.

Δύνω, δύω, vel δῦμι, *subeo*, *ingredior*, *induo*. δύνω tantum in compos. invenitur. δύω. f. δύσω. perf. δέδυκα. perf. pass. δέδυσμαι. δῦμι. a. 2. ἔδυν, υς, υ. a. 2. inf. δῦναι. a. 2. part. δὺς, δύντος.

Δύο, vel Att. δύω, *duo*, gen. dual. δυοῖν, et in f. g. δυεῖν. dat. pl. δυσί.

Δὺς, particula in compositione pro *ægrè*, *malè*, *infeliciter*, et pro α privativo.

δυσέλπιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *insperatus*: ex δὺς, et ἐλπίζω, *spero*.

δύσεργος, ου, ὁ, ἡ, *piger*, *ad o-*

pus faciendum lentus. Th. ἔργον, *opus.*

δυσμενὴς, έος, ὁ, ἡ, *infestus, hostis* : ex δυς, et μένος, *animus, ira.*

δύστηνος, ου, ὁ, ἡ, *infelix, miser* : ex δυς, et στένω, *gemo.*

δυσχωρία, ας, ἡ, *locus difficilis et asper* : ex δυς, et χῶρος, *locus.*

δώδεκα, *duodecim* : ex δύω, et δέκα.

δωδέκατος, η, ον, *duodecimus.*

δῶμα, ατος, τὸ, *domus* : à δέμω, *struo.*

δωρέομαι, οῦμαι, *dono, largior,* f. ήσομαι. perf. pass. δεδώρημαι, σαι, ται. Th. δῶρον, *donum.*

δῶρον, ου, τὸ, *donum.* Th. δόω, idem quod δίδωμι.

E.

ΕΑΝ, *si,* conjunct. construitur cum subjunct.

Εαρ, ρος, τὸ, et contract. ἦρ, ἦρος, *ver.*

ἑαυτοῦ, ῆς, οῦ, et contractè αὑτοῦ, ῆς, οῦ, ἑαυτῷ, &c. *sui ipsius,* &c. caret nominativo.

Εάω, *sino, permitto,* imperf. εἴαον, ων· αες, ας· αε, α. f. ἐάσω. perf. εἴακα. recipit ι post ε pro augmento.

ἕβδομος, η, ον, *septimus* : à ἑπτὰ, *septem.*

ἐγγίζω, ίσω, *appropinquo, accedo.* Th. ἐγγὺς, *prope.*

ἐγγράφω, *inscribo,* f. ψω. p. ἐγγέγραφα. Th. γράφω, *scribo.*

ἐγγυάω, f. ήσω, *spondeo, promitto, despondeo* : ab ἐγγύη.

ἐγγυαλίζω, f. ξω, *in manus trado, præsto, tribuo* : ex ἐν, et γύαλον.

Εγγύη, ης, ἡ, *sponsio, fidejussio.*

ἐγγύθεν, Poët. pro ἐγγὺς, *propè.*

ἐγγύτατα, adv. *proximè.*

Εγείρω, *excito, expergefacio,* f. ἐγερῶ. p. ἤγερκα.

ἐγκαλέω, *in jus voco, accuso,* f. έσω. perf. act. ἐγκεκάληκα· ex ἐν, et καλέω, *voco.*

Εγκατα, ων, τὰ, *viscera.*

ἔγκαυμα, τος, τὸ, *inustio* : ex ἐν, et καίω, *uro.*

ἐγκρατεύομαι, *contineo me* : ab ἐγκρατής· ex ἐν, et κράτος.

ἐγχειρίζω, *in manus trado, porrigo,* f. ίσω. p. ικα. Th. χεὶρ, *manus.*

Εγχελυς, υος, ὁ, *anguilla.*

ἐγχέω, f. εύσω, *infundo.*

Εγχος, εος, τὸ, *hasta, ensis.*

Εγὼ, ἐμοῦ, &c. *ego;* emphaticè ἔγωγε, Angl. *I for my part.*

ἕδος, εος, τὸ, *sedes* : ab ἕζομαι.

ἐδητὺς, ύος, ἡ, *cibus* : ab ἔδω.

Εδω, *edo.*

ἔελδωρ, ορος, τὸ, *votum.*

ἕζομαι, f. ἕσομαι. f. 2. ἑδοῦμαι, *sedeo.*

Ἑζω, *colloco, sedere facio,* imperf. εἷζον.

ἔην, *eram, erat* : Ion. et Poët.

pro ἦν 1. et 3. sing. imperf. verbi εἰμὶ, *sum.*

ἐθελεύσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *volens, ultro:* ab ἐθέλω.

Ἐθέλω, vel θέλω, *volo;* imperf. ἤθελον, ες, ε. f. θελήσω. p. τεθέληκα. perf. pass. τεθέλημαι, unde θέλημα, *voluntas.*

ἕθεν, et ἕθεν, pro οὗ.

Ἔθνος, εος, τὸ, *gens, natio, populus.*

Ἔθος, εος, τὸ, *ritus, mos, consuetudo.*

ἔθω, inusitat. *consuesco.* p. m. εἴωθα. Th. ἔθος, *mos.*

Εἰ, *si,* conj. hinc εἴθε, *utinam.*

εἴαρος, gen. sing. Poët. pro ἔαρος· ab ἔαρ, ρος, τὸ, *ver.*

εἴβεται, *distillat,* 3. sing. ind. Ion. et Poët. pro λείβεται. sic εἴβειν, pro λείβειν, εἰβόμενος, pro λειβόμενος. Th. λείβω, f. ψω, *libo, fundo.*

εἴγε, *si quidem, si modo;* conjunct. cum indic.

εἰδέναι, vel est præsens inf. ab εἴδημι, opt. εἰδείην. fut. εἴσομαι, v. εἴδω, *video,* et *scio.*

εἰδέω, *scio,* f. εἰδήσω. p. εἴδηκα. plusq. εἰδήκειν, et per Sync. ᾔδειν, et εἴδειν, Att. vero ᾔδειν, εις, ει· et in 3. pl. ᾔδεισαν, et ᾔδεσαν. p. m. οἶδα, *novi.*

εἴδημι, inus. idem quod εἰδέω, *scio,* inf. εἰδέναι.

εἶδος, εος, τὸ, *species, præstans forma, facies.* Th. εἴδω, *video.*

εἰδύλλιον, *Idyllium, ecloga:* ab εἶδος, *forma.*

Εἴδω, *video;* f. 1. m. εἴσομαι. a. 2. εἶδον, et ἴδον, ες, ε, a. 2. sub. ἴδω, ης, η. a. 2. inf. ἰδεῖν. a. 2. part. ἰδὼν, οῦσα, όν. Vide Gram.

εἴδωλον, ου, τὸ, *simulacrum, imago.* Th. εἶδος, *species.*

εἰδὼς, *qui novit,* perf. part. act. per Sync. pro εἰδηκὼς, ότος, verbi εἰδέω, vel εἴδημι, *scio,* f. ήσω.

εἶθ' pro εἶτα, *deinde:* propter aspirationem.

εἴθε, *utinam.* Th. εἰ, *si.*

εἰκάζω, f. άσω, *assimilo.* Th. εἴκω, *similis sum.*

εἴκελος, ου, *similis.* Th. εἴκω.

εἰκὸς, ότος, τὸ, *verisimile, par:* ab εἴκω, *similis sum.*

Εἴκοσι, *viginti.*

εἰκότως, adv. *similiter, merito:* ab εἰκὸς, ότος, *simile.* Th. εἴκω, *similis sum.*

Εἴκω, inus. *similis sum;* item *cedo, non repugno:* f. ξω. perf. m. ἔοικα.

Εἰλείθυια, ας, ἡ, *Lucina.*

εἷμα, ατος, τὸ, *vestis:* ab ἕω, *induo,* vel ἐννύω.

εἰμὶ, εἶς, vel εἶ, ἐστὶ, *sum, es, est,* &c. Th. ἔω, inus. idem.

εἶμι, *eo,* et in dual. ἴτον. 3. pl. ἴσι. imperf. εἶν. dual. ἴτον. 3. pl. ἴσαν. a. 2. ind. ἴον, ἴες. præs. imperat. ἴθι, ἴτω, &c. Vide Gram.

εἴποτε, *si quando,* adv. ex εἰ, *si,* et πότε, *quando,* quod ab ὅτι, idem.

Εἰρήνη, ης, ἡ, *pax.*

εἰρηνικὸς, ἡ, ὸν, *pacificus, pacis studiosus.* Th. εἰρήνη.

εἰρηνοποιὸς, οῦ, ὁ, *pacificus, legatus pacis:* ab εἰρήνη, et ποιέω.

Εἰς, vel ἐς, *ad, in ;* scil. *in,* quando regit accus.: accus. soli jungitur, in compos. *in, ad, intra.*

Εἷς, μία, ἓν, *unus, a, um ;* item *quidam :* gen. ἑνὸς, μίας, ἑνός.

εἰσάγω, *introduco,* f. ξω. p. εἰσῆχα· εἰσάγαγε, per redup. pro εἴσαγε, a. 2. imperat. εἰσηχθῆναι. aor. 1. pass. ex εἰς, *in,* et ἄγω, *duco.*

εἰσέρχομαι, *ingredior,* f. εἰσελεύσομαι, a. 2. εἰσῆλθον, ες, ε. perf. m. Att. εἰσελήλυθα. Th. ἔρχομαι, *venio.*

εἰσέτι, *in posterum quoque,* adv.

εἴσειμι, inf. εἰσιέναι, *ingredior:* ex εἰς, et ἵημι.

εἰσκομίζω, f. σω, *affero :* ex εἰς, et κομίζω.

εἴσοδος, ου, ἡ, *aditus, introitus :* ex εἰς, et ὁδος, *via.*

εἰσόκα, Dor. et εἰσόκεν, *donec.*

εἰσοπίσω, *postea.*

εἰσπίπτω, aor. 2. εἰσέπεσον, *incido, irruo.*

εἰσπορεύομαι, f. εύσομαι, *proficiscor :* ex εἰς, et πορεύομαι.

εἰσφέρω, *ingero,* f. εἰσοίσω, a. 1. εἰσήνεγκα. Th. φέρω.

εἴσω, et ἔσω, *intra :* cum artic. ὁ εἴσω, *interior.* Th. εἰς, vel ἐς, *ad, in.*

Εἶτα, adv. *postea, deinde, tum;* et interrog. *anne? itane vero?*

εἴωθα, *consuevi.* perf. m. (pro εἶθα per Pleonasm. ω.) infin. εἰωθέναι, in 1. pl. εἰώθαμεν, et in 3. pl. εἰώθασι· εἰωθότες, *soliti.* perf. m. part. ab εἰωθὼς, ότος· ab ἔθω, *soleo.*

Εκ vel ἐξ, *e, ex,* regit gen. ἐκ ante consonant. ἐξ ante vocal. ponitur: Angl. *out of.*

Ἑκάεργος, ου, ὁ, epitheton Apollinis: ex ἑκὰς *procul,* et ἔργον, *opus.*

Ἕκαστος, η, ον, *quisque, unusquisque, singuli.*

Ἑκάτερος, ρα, ρον, *alteruter, alter ex duobus ; utervis, uterque.*

Ἑκάτη, ης, ἡ, *Hecate,* Luna.

ἑκατηβελέτης, ου, Æol. ας id. q. ἑκηβόλος, *longe jaculans:* ex ἑκὰς, et βάλλω.

ἕκατι, Dor. pro ἕκητι, *causâ, gratiâ, propter, voluntate.* Th. ἑκὼν, όντος, *voluntarius.*

ἑκατόγχειρος, ου, ὁ, *centum manus habens, centimanus :* ex ἑκατὸν, *centum,* et χεὶρ, *manus.*

ἑκατόμβη, ης, ἡ, *sacrificium :* ex ἑκατὸν, et βοῦς.

Ἑκατὸν, *centum.*

ἕκατος, ου, ὁ, *longe jaculans.*

ἐκβάλλω, f. ἐκβαλῶ, *ejicio :* ab ἐκ et βάλλω.

ἐκγελάω, ῶ, f. άσω, *rideo :* ab ἐκ, et γελάω.

ἐκδέχομαι, f. δέξομαι, *excipio:* ab ἐκ, et δέχομαι.

ἐκδιδάσκω, *edoceo.* Th. διδάσκω.

ἐκδιώκω, *expello,* f. ἐκδιώξω. a. 1. ἐξεδίωξα· ab ἐκ, et διώκω, *persequor.*

ἔκδοτος, ου, ὁ, ἡ, *deditus, traditus:* ab ἐκ, et δίδωμι, *do.*

ἐκδῦμι, aor. 2. ἐξέδυν, *exuo,* item *emergo:* ab ἐκ, et δῦμι.

ἐκεῖ, *illic, illuc, eò,* adv. loci.

ἐκεῖθεν, *illinc,* adv. e loco: ab ἐκεῖνος.

Ἐκεῖνος, η, ο, *ille, a, ud.*

ἐκεῖσε, *illic, illuc, eo.* Th. ἐκεῖνος, *ille.*

ἐκζητέω, *requiro.* Th. ζητέω, *quæro.*

ἑκηβόλος, ου, ὁ, *longe jaculans:* ab ἑκὰς, *longè,* et βολὴ, *jactus,* quod à βάλλω.

ἐκθερμαίνω, *excalefacio: ab* ἐκ, et θερμαίνω, idem quod θέρω, *calefacio.*

ἐκκαθαίρω, *expurgo,* f. ἐκκαθαρῶ. a. 1. ἐξεκάθαρα· ab ἐκ, et καθαίρω, *purgo.*

ἔκκαυμα, ατος, *id quo, aut quod accendimus.* Th. καίω, *uro.*

ἐκκλήσια, ας, ἡ, *concio, cœtus, convocatus, ecclesia.* Th. καλέω, *voco.*

ἐκκλῖνω, f. νῶ, *declino,* aor. 1. ἐξέκλινα: ab ἐκ, et κλίνω.

ἐκκρέμαμαι, *pendeo:* v. κρεμάω.

ἐκλανθάνω, *oblivionem induco.* f. ἐκλήσω, a. 2. ἐξέλαθον. præs. m. ἐκλανθάνομαι, *obliviscor,* f. m. ἐκλήσομαι, perf. m. ἐκλέληθα, perf. pass. ἐκλέλησμαι· ab ἐκ, et λανθάνω, *lateo.*

ἐκλέγω, f. ξω. p. χα, *eligo, eximo.* Th. λέγω.

ἔκπαγλος, ου, ὁ, ἡ, per Metath. pro ἔκπλαγος, *terribilis, violentus:* ab ἐκπλήσσω.

ἐκπάγλως, adv. *atrociter.*

ἐκπέμπω, *emitto,* f. ψω. p. ἐκπέπεμφα. perf. pass. ἐκπέπεμμαι, ψαι, πται. a. 1. pass. ἐξεπέμφθην. a. 1. part. pass. ἐκπεμφθεὶς, et in pl. ἐκπεμφθέντες· ab ἐκ, et πέμπω, *mitto.*

ἐκπέρθω, f. σω, *diruo, everto, vasto:* ab ἐκ, et πέρθω.

ἐκπετάννῦμι, *expando,* f. ἐκπετάσω. a. 1. ἐξεπέτασα. cum acc. ab ἐκ, et πετάω, *pando, aperio.*

ἐκπηδάω, ῶ, f. ήσω, *exsilio:* ab ἐκ, et πηδάω.

ἐκπῖνω, *ebibo, epoto:* à πίνω, f. πώσω, *bibo,* f. 2. ἐκπίομαι. Vide Gram.

ἐκπλήσσω, f. ξω. aor. 2. ἐξέπλαγον, *percello, obstupefacio.* Th. πλήσσω.

ἐκποδὼν, adv. *e medio, procul:* ab ἐκ, et ποῦς.

ἔκπωμα, τος, τὸ, *poculum:* ab ἐκπίνω.

ἐκσοβέω, ῶ, *commoveo, expello,* f. ήσω.

ἐκτάδην, adv. *porrectim.* Th. τείνω, *tendo.*

ἐκτάσσω, vel ἐκτάττω, f. ξω,

aciem instruo, profero: ab ἐκ, et τάσσω.

ἐκτέμνω, f. μῶ, *exseco:* ab ἐκ, et τέμνω.

ἐκτραχηλίζω, f. σω, *de collo præcipito:* ab ἐκ, et τράχηλος, *collum.*

ἐκτρέφω, f. θρέψω, *enutrio:* ab ἐκ, et τρέφω, *alo.*

ἐκτρίβω, f. ψω, *extero;* in v. pass. *pereo.* Th. τρίβω.

Ἕκτωρ, ορος, ὁ, *Hector,* Trojanorum dux, Priami filius.

ἐκφεύγω, *effugio,* f. ἐκφεύξω. p. ἐκπέφευγα. Th. φεύγω, *fugio.*

ἐκφοβέω, *terrefacio,* f. ήσω. perf. ἐκπεφόβηκα· ab ἐκ, et φοβέω, *terrefacio,* quod à φόβος, *timor.* Th. φέβομαι, *fugio, timeo;* p. m. πέφοβα.

ἐκχέω, *effundo,* f. ἐκχεύσω. Th. χέω, *fundo.*

Ἑκών, όντος, et in f. g. ἑκοῦσα, ης, *volens.*

Ἐλαία, ας, ἡ, *olea, oliva,* arbor.

ἐλαττόω, vel -σσόω, *minuo, diminuo,* f. ώσω. perf. ἠλάττωκα. præs. inf. pass. ἐλαττοῦσθαι. Th. ἔλαχυς, *parvus:* ἐλάσσων, vel -ττων, *minor.*

Ἐλαύνω, *agito, proveho, duco,* f. άσω, q. ab ἐλάω, p. ἤλακα, et Att. ἐλήλακα. perf. pass. ἤλαμαι, σαι, ται.

Ἔλαφος, ου, ὁ, ἡ, *cervus, cerva,*

ἐλεγεῖον, ου, τὸ, et ἐλεγεία, ας, ἡ, *elegiacum carmen, elegia:* ab ἔλεγος, idem.

ἔλεγχος, ου, ὁ, *argumentum, probatio:* ab

Ἐλέγχω, f. ξω, *arguo, argumentis demonstro, convinco, refuto.* perf. ἤλεγχα.

ἐλεέω, ῶ, *misereor, propitius sum.* f. ήσω, ἠλέηκα. Th. ἔλεος, ου, ὁ, *misericordia.*

ἐλεήμων, ονος, ὁ, ἡ, *misericors, benignus.*

ἐλελίζω, f. ξω, *torqueo, circumago, tremefacio:* ab ἑλίσσω.

Ἑλένη, ης, ἡ, *Helena.*

Ἔλεος, ου, ὁ, vel εος, ους, τὸ, *misericordia, commiseratio.*

ἐλευθερία, ας, ἡ, *libertas.*

Ἐλεύθερος, ου, ὁ, *liber.*

ἐλευθερόω, *libero,* f. ώσω. perf. ἠλευθέρωκα. Th. ἐλεύθερος, *liber.*

ἐλεφάντινος, ου, *elephantinus, eburneus:* ab

Ἐλέφας, αντος, ὁ, *elephas;* item *ebur,* dens elephantis.

ἐληλάμενος, pro ἠλαμένος, perf. part. Att. ab ἐλαύνω, *abigo.*

ἑλιγμὸς, οῦ, ὁ, *ambages:* ab ἑλίσσω, *volvo.*

ἑλικῶπις, ιδος, ἡ, *mobilibus oculis prædita:* ab ἑλίσσω, *volvo,* et ὤψ, *oculus.*

ἑλικώψ, ωπος, ὁ, *cui oculi sunt mobiles:* ab ἑλίσσω, et ὤψ.

ἑλίσσω, f. ξω, *volvo, circumvolvo.*

Ἕλκος, εος, τὸ, *ulcus, vulnus.*
Ἕλκω, *traho*, imperf. εἷλκον. f. ξω.
Ἑλλὰς, άδος, ἡ, *Græcia.* Th. Ἕλλην, quod vide.
Ἑλλέβορος, seu ἐλλέβορος, ου, ὁ, *helleborus, veratrum.*
Ἕλλην, ηνος, ὁ, *Hellen*, filius Deucalionis: à quo *Græci* dicuntur Ἕλληνες.
ἐλπίζω, *spero*, f. ίσω, Att. ἐλπιῶ. p. ἤλπικα· ab ἐλπὶς, *spes.*
ἑλώριον, ου, τὸ, *captura, præda:* ab ἕλωρ, quod ab obsol. ἕλω.
ἐμαυτοῦ, *mei ipsius*, dat. ἐμαυτῷ· caret nom. sing. dual. nec non plur.
ἐμβαίνω, *ingredior*, f. ἐμβήσομαι. p. ἐμβέβηκα. a. 2. ἐνέβην. a. 2. part. ἐμβὰς, άντος. Th. βαίνω, *eo.*
ἐμβάλλω, *injicio, impello, insero, ingredior, irrumpo*, f. αλῶ. p. ἐμβέβληκα. a. 2. ἐνέβαλον· ex ἐν, et βάλλω, *jacio.*
ἔμβαμμα, τος, τὸ, *condimentum:* ex ἐν, et βάπτω, *tinguo.*
Ἐμβὰς, *Embas*, nom. propr.
ἐμβρόντητος, ου, *attonitus, vesanus:* ex ἐν, et βροντάω, *tono.* Th. βροντὴ, *tonitru.*
ἔμηνα, a. 1. ind. act. verbi μαίνομαι, *insanio.*
ἐμὶ, *sum*, Dor. et Æol. pro εἰμί.
ἐμὸς, ἡ, ὸν, *meus, a, um:* ab ἐμοῦ, *mei*, gen. ab ἐγὼ, *ego.*
ἔμπειρος, *peritus.* Th. πεῖρα, *conatus.*
ἐμπεφυὼς, υῖα, ὸς, *inhærens, implexus*, perf. med. part. v. ἐμφύω, *insero.* Th. φύω.
ἐμπίπλημι, f. πλήσω. ἐμπίμπλαμαι. imp. ἐνεπιμπλάμην, *impleo:* ab ἐν, et πίμπλημι.
ἐμπίπτω, *incido*, f. ἐμπτώσω. p. ἐμπέπτωκα. a. 2. ἐνέπεσον· ex ἐν, et πίπτω, *cado.*
ἐμπλέω, *innavigo, innato.* Th. πλέω, f. εύσω, *navigo.*
ἐμπλήθω, f. ήσω, *impleo.* Th. πλήθω.
ἐμποδὼν, adv. *impedimento:* ex ἐν, et ποῦς.
ἐμπορεύομαι, f. εύσομαι, *mercaturam facio, negotior.*
ἐμπορπάω, ῶ, *infibulo, fibulâ conjungo*, f. ήσω. p. ἐμπεπόρπηκα. Th. πόρπη, *fibula.*
ἔμπροσθεν, *coram, ante.* Th. πρὸ, *ante, coram.*
ἐμφάγω, et ἐμφάγομαι, *vescor, edo:* ex ἐν, et φάγομαι, *edo.*
ἐμφαίνω, *repræsento, speciem præbeo:* ex ἐν, et φαίνω, *ostendo.*
ἐμφοβέω, *exterrefacio*, f. ήσω. p. ἐμπεφόβηκα· à φοβέω, *terreo*, quod à φέβομαι, *fugio, timeo.*
ἔμφοβος, ου, ὁ, ἡ, *perterritus, metu perculsus:* ex ἐν, et φόβος, *metus:* à φέβομαι, *timeo;* p. m. πέφοβα.
Ἐν, *in*, præp. regens dat. et significat *in loco.*

ἐνάλιος, ου, ὁ, ἡ, *marinus, maritimus.* Th. ἅλς, ἁλὸς, ἡ, *mare.*

ἐναλλάττω, *permuto, alterno,* in 1. pl. ἐναλλάττομεν, f. ξω. p. χα· ex ἐν, et ἀλλάσσω, vel ττω, *muto.*

ἐναντίον, adv. *e contrario, coram:* ex ἐν, et ἀντίος. Th. ἀντί.

Ἐναργής, έος, ὁ, ἡ, *clarus, evidens:* q. ex ἐν, et ἀργὸς, *albus.*

ἐναρίζω, f. ξω, *spolio, interficio:* ab ἔναρα, *spolia, arma interfectis detracta.*

ἔνδεια, ας, ἡ, *inopia.*

ἐνδέξια, adv. *à dextra.*

ἔνδοθι, Poët. *intus, in:* ab ἔνδον, idem.

Ἔνδον, *intus,* adv.

Ἐνδύω, (ut et ἐνδύνω, et ἐνδύομαι.) *induo,* cum dupl. acc. f. υσω. perf. ἐνδέδυκα· ex ἐν, et δύω, seu δύνω, *subeo, induo.*

ἐνέδρα, ας, ἡ, *insidiæ.* Th. ἕζομαι, *sedeo.*

ἔνειμι, *insum:* ex ἐν, et εἰμὶ, *sum.*

Ἕνεκα, et ἕνεκεν, *propter, causâ,* adv. regens genit.

ἔνεστι, et ἔξεστι, *licet, inest.* Th. εἰμί.

Ἔνθα, adv. *hic, ibi. illic.*

ἔνθα, ἐνθένδε, et ἐντεῦθεν, *hinc, illinc;* adv. de loco. Th. ἔνθα, *hic, illic.*

ἐνθουσιάζω, seu ἀω. f. άσω. p. ακα, *divino furore agor, numine afflor:* ab ἔνθους, *numine afflatus.* Th. θεὸς, *Deus.*

ἐνθύμησις, εως, ἡ, *cogitatio, judicium, consilium animi:* ex ἐν, et θυμός.

ἔνιοι, ων, οἱ, *aliqui, nonnulli.*

ἐνίοτε, *interdum:* ab ἔνιοι, *nonnulli.*

ἐνισχύω, f. ύσω. p. υκα, *invalesco:* ex ἐν, et ἰσχύω. Th. ἰσχὺς, ύος, ἡ, *robur.*

ἐννῆμαρ, *per novem dies:* ex ἐννέα, *novem,* et ἡμέρα.

ἐννοέω, ῶ, f. ήσω, *mente concipio, cogito, recordor:* ab ἔννοος, *mentis compos, sapiens,* quod ab ἐν, et νόος, *mens.*

ἐνοικέω, *inhabito,* f. ήσω. p. ἐνῴκηκα· ex ἐν, et οἰκέω, *habito.* Th. οἶκος, *domus.*

ἔνοπλος, ου, ὁ, *armatus.* Th. ὅπλον, *telum.*

ἐνόρω, f. ορῶ, *excito:* ex ἐν, et ὄρω, *concito.*

ἐνοχλέω, ῶ, *turbo, molestus sum,* f. ήσω. p. ἠνώχληκα· ex ἐν, et ὀχλέω, idem. Th. ὄχλος, *turba.*

ἐνταῦθα, et ἐνταῦθοι, *hic, illic, huc, eo.* Th. ἔνθα, *hic, ibi.*

ἐντέλλομαι, *mando, jubeo,* f. 1. m. ἐντελοῦμαι. perf. pass. ἐντέταλμαι, σαι, ται, a. 1. m. ἐνετειλάμην. p. m. ἐντέτολα· ex ἐν, et τέλλω, *mando.*

ἐντεῦθεν, *hinc, illinc,* adv. loci. Th. ἔνθα, *hic, illic.*

ἐντί, Dor. pro εἰσί, et ἐστί, ab εἰμί, *sum.*

ἐντίθημι, et ἐντίθεμαι, *impono, insero, recondo*, aor. 2. act. ἐνέθην. m. ἐνεθέμην. Th. τίθημι.

ἐντίκτω, *pario*, &c.: ex ἐν, et τίκτω, *pario*, quod vide.

ἔντριψις, εως, *infrictio; χρώματος ἐντρίψει, infrictis coloribus*: ex ἐν, et τρίβω.

ἐντρυφάω, ῶ, *oblecto me, insulto, luxuriose utor; ludificor*, f. ήσω. p. ἐντετρύφηκα· ex ἐν, et τρυφὴ, *mollities*. Th. θρύπτω, *frango*.

ἐντυγχάνω, *occurro alicui*, f. ἐντεύξομαι, a. 2. ἐνέτυχον· ex ἐν, et τυγχάνω, *sum*.

ἐνύπνιον, ου, τὸ, *insomnium*: ex ἐν, et ὕπνος *somnus*.

Εξ, *ex*, præposit. regens gen. Vid. ἐκ.

ἐξαιρέω, *eligo, eruo, tollo, evello*, f. ἐξαιρήσω. p. ἐξήρηκα. Th. αἱρέω, *capio*.

ἐξαίρω, *tollo, aufero, effero*, f. ἐξαρῶ. p. ἐξῆρκα. perf. pass. ἐξῆρμαι· ab ἐξ, et αἴρω, *tollo*.

ἐξαιτέω, *deposco, exposco*: ab ἐξ, et αἰτέω, *peto*.

ἐξαλαπάζω, f. ξω, *evacuo, vasto, diripio*: ab ἐξ, et ἀλαπάζω.

ἐξαλλάσσω, f. ξω, *muto, immuto*: ab ἐξ, et ἀλλάττω.

ἐξανίστημι, *excito*, f. ἐξαναστήσω· ab ἐξ, ἀνὰ, et ἵστημι, *sisto*.

ἐξαπατάω, ῶ, *seduco, decipio*, f. ήσω. p. ἐξηπάτηκα· ab ἐξ, et ἀπατάω, *fallo*.

ἐξαπίνης, *ex improviso*, Poët. pro ἐξαίφνης· ex α priv. et φαίνω.

ἐξαποστέλλω, f. λῶ, *ablego, demitto*: ab ἐξ, ἀπὸ, et στέλλω.

ἐξάρχω, f. άρξω, *prior incipio*.

ἐξαυδάω, f. ήσω, *eloquor*: ab ἐξ, et αὐδάω, *loquor*.

ἑξείης, adv. *ordine*.

ἔξειμι, vel ἐξίημι, *exeo, egredior*, præs. inf. ἐξιέναι. a. 2. act. ἐξίον· ab ἐξ, et εἶμι, vel ἵημι, *eo*.

ἐξελαύνω, f. ἐλάσω. p. ἤλακα. *expello*; item, *currum ago, equito*: ab ἐξ, et ἐλαύνω.

ἐξελέγχω, *redarguo, objurgo*, f. γξω. p. ἐξήλεγχα. a. 1. ἐξήλεγξα. a. 1. inf. ἐξελέγξαι· ab ἐξ, et ἐλέγχω, *arguo*.

ἐξερέω, *dico*, vel *eloquor*: ab ἐξ, et ἐρέω, *dico*.

ἐξέρχομαι, *exeo, egredior*, f. ἐξελεύσομαι. p. m. ἐξήλυθα, et Att. ἐξελήλυθα. Th. ἔρχομαι, *venio*.

ἐξευρίσκω, *excogito, comperio*, f. ήσω. p. εὕρηκα. a. 2. εὗρον· ab ἐξ, et εὑρίσκω, idem.

ἐξίστημι, f. ἐκστήσω. p. ἐξέστηκα. a. 2. ἐξέστην, *e statu dimoveo, mente alieno, obstupefacio*. Th. ἵστημι.

ἐξοιδέω, *extumesco*. Th. οἰδέω, *tumeo*.

ἐξοιστρέω, *œstro exagito*, Angl, *I torment*. Th. οἶστρος, *œstrus*.

ἐξονειδίζω, *probris incesso.* Th. ὄνειδος, *probrum.*

ἐξοπίσω, *retro, in postremum, postea,* adv. Th. ὀπίσω, *retrorsum.*

ἔξω, adv. *foras, foris;* ἔξω τῆς πόλεως, *extra civitatem;* ὁ ἔξω, scil. ὤν, *exterior.* Th. ἐκ, vel ἐξ, *ex.*

ἔξωθεν, adv. *extrinsecus, foris:* ab ἔξω. Th. ἐκ, vel ἐξ, *ex.*

ἐξωθέω, ῶ, *expello, extrudo,* f. ἐξώσω. p. ἐξῶκα. a. 1. ἔξωσα. a. 1. inf. ἐξῶσαι. Th. ὠθέω, *pello.*

ἑοῖ, Poet. pro οἱ seu αὐτῷ, *ipsi.*

ἔοικα, ας, ε, *visus sum,* perf. m. Att. pro εἶκα· ab εἴκω, *similis sum.*

ἐοῖσα, Dor. pro οὖσα, præs. part. f. g. ab εἰμί, *sum.*

Ἑορτή, ῆς, ἡ, *festum.*

ἐπαγγέλλω, *indico, denuntio,* f. ἐπαγγελῶ. p. ἐπήγγελκα. præs. m. ἐπαγγέλλομαι, *polliceor, profiteor, spondeo:* p. pass. ἐπήγγελμαι, *promisi:* ab ἐπί, et ἀγγέλλω, *nuntio.*

ἐπαγείρω, f. ερῶ, *congrego, colligo:* ex ἐπί, et ἀγείρω.

ἐπᾴδω, f. ᾄσω, *accino:* ex ἐπί, et ᾄδω, contract. pro ἀείδω, *cano.*

ἐπαείδω, id. quod ἐπᾴδω.

ἐπαινέω, ῶ, *laudo,* f. έσω, et ήσω. p. ἐπήνεκα, et -ηκα· ex ἐπί, et αἰνέω, idem. Th. αἶνος, *laus.*

ἔπαινος, ου, ὁ, *laus:* ex ἐπί, et αἶνος, *laus.*

ἐπαίρω, *attollo, erigo:* ex ἐπί, et αἴρω, *tollo,* f. ἀρῶ. p. ἦρκα. Th. αἴρω, *tollo.*

ἐπαίτιος, ου, ὁ, ἡ, *culpandus:* ex ἐπί, et αἰτία, *culpa.*

ἐπακολουθέω, f. ήσω, *subsequor:* ex ἐπί, et ἀκολουθέω.

ἐπακούω, *exaudio, obtempero,* f. ούσω. p. ἐπήκουκα. Th. ἀκούω, *audio.*

ἐπάλμενος, *insiliens,* per Sync. pro ἐφαλλόμενος, Æol. mutato etiam spiritu aspero in tenuem: ab ἐφάλλομαι, quod ab ἐπί, et ἅλλομαι, *salio.*

ἐπάν, *postquam,* conjunct. ex ἐπί, et ἄν.

ἐπανέρχομαι, *redeo, accedo,* f. ἐπανελεύσομαι. a. 2. ἐπανῆλθον ex ἐπί, ἀνά, et ἔρχομαι, *venio.*

ἐπανίστημι, *insurgo,* f. ἐπαναστήσω. p. ἐπανέστηκα. Th. ἵστημι, *sisto.*

ἐπάνω, adv. *supra.*

ἐπαπειλέω, f. ήσω, *minor:* ex ἐπί, et ἀπειλέω.

ἐπαρκέω, *subvenio, opitulor, propulso,* f. ἐπαρκέσω. p. ἐπήρκεκα· ex ἐπί, et ἀρκέω. *propulso, sufficio.*

ἐπάρχομαι, f. ξομαι, *auspicor:* ex ἐπί, et ἄρχω.

ἐπασσύτερος, ου, ὁ, ἡ, *confertus, creber:* ex ἐπί, et ἆσσον, *prope.*

ἐπαύρομαι, *fruor, experior.*

Ἐπεί, et ἐπειδή, *postquam, quo-*

niam; conjunct. cum indicat.

ἐπειδὰν, *postquam,* pro ἐπειδὴ ἄν. Th. ἐπεὶ, *quoniam.*

ἐπείδη, idem quod ἐπεὶ, *postquam.*

ἐπείπερ, *quandoquidem,* conjunct. cum indic. ab ἐπεὶ.

ἐπεισβάλλω, *irrumpo.* Th. βάλλω, *jacio.*

ἐπέξειμι, *erumpo, egredior:* ex ἐπὶ, ἐξ, et εἶμι, *eo.*

ἐπέοικε, *convenit,* p. m. ex ἐπὶ, et εἴκω, *similis sum.* Vide ἔοικα.

ἐπέρομαι, f. ἐπερήσομαι, *sciscitor, interrogo.*

ἐπέρχομαι, *supervenio,* f. ἐπελεύσομαι. a. 2. ἐπῆλθον· ex ἐπὶ, et ἔρχομαι, *venio;* p. m. ἤλυθα, Att. ἐλήλυθα, &c.

ἐπερώτησις, εως, ἡ, *interrogatio.* Vide ἐπερωτάω. Th. ἐρωτάω.

ἐπευφημέω, f. ήσω, *lingua faveo, acclamo:* ex ἐπὶ, εὖ, et φήμη.

ἐπηρεάζω, f. σω, *noceo, calumnior, obtrecto.*

Ἐπὶ, præpositio; Angl. *upon;* cum. gen. rest or motion *upon;* cum. dat. *close upon, depending upon, upon account of,* &c.: cum accus. motion directed *upon, towards, against.*

ἐπιβαίνω, *conscendo,* f. ἐπιβήσομαι. p. ἐπιβέβηκα. a. 2. ἐπέβην. a. 2. part. ἐπιβάς· ex ἐπὶ, et βαίνω, *eo.*

ἐπιβάλλω, *injicio, immitto,* f. ἐπιβαλῶ. p. ἐπιβέβληκα, a. 2. ἐπέβαλον. a. 2. part. act. ἐπιβαλὼν, όντος. perf. pass. ἐπιβέβλημαι. Th. βάλλω, *jacio.*

ἐπιβάτης, ου, ὁ, *epibata, vector;* Angl. *a passenger.* Th. βαίνω.

ἐπιβόσκω, *pasco,* f. βοσκήσω. Th. βόω, ῶ, idem.

ἐπιβουλεύω, *insidias struo, animo agito,* f. εύσω. Th. βουλὴ, *consilium.*

ἐπίγειος, ου, ὁ καὶ ἡ, ον, τὸ, *terrenus, terrestris;* τὰ ἐπίγεια, *res terrestres, quæ facile intelligi possunt:* ex ἐπὶ, et γέα, c. γῆ, *terra.*

ἐπιγελάω, ῶ, f. άσω, *arrideo, illudo, insulto.* Th. γελάω, *rideo.*

ἐπιγίνομαι, η, εται, *differo, protraho,* f. ἐπιγενήσομαι. a. 2. m. ἐπεγενόμην. p. m. ἐπιγέγονα· ex ἐπὶ, et γίνομαι, *nascor.*

ἐπιγνάμπτω, f. ψω, *inflecto, cohibeo:* ex ἐπὶ, et γνάμπτω, *flecto.*

ἐπιγράφω, f. ψω, *inscribo:* ex ἐπὶ, et γράφω.

ἐπιδείκνῦμι, vel ἐπιδεικνύω, *ostendo, demonstro,* f. ἐπιδείξω. p. ἐπιδέδειχα· ex ἐπὶ, et δείκνυμι, *monstro.*

ἐπιδίδωμι, *insuper do,* f. ἐπιδώσω. p. ἐπιδέδωκα. a. 2. ἐπέδων, a. 1. ἐπέδωκα. a. 1. pass. ἐπιδόθην. Th. δίδωμι, *do.*

ἐπιδιώκω, f. ώξω, *persequor:* ex ἐπὶ, et διώκω.

ἐπιδρομὴ, ῆς, ἡ, *incursus, irruptio.*

ἐπιείκελος, υ, ὁ, ἡ, *similis:* ex ἐπὶ, et εἴκελος, *similis.*

ἐπιεικὴς, έος, ὁ, ἡ, *æquus, consentaneus:* ex ἐπὶ, et εἰκός.

ἐπιεικῶς, adv. *æquè, moderatè:* ex ἐπὶ, et εἴκω, *cedo, similis sum.*

ἐπιέλπομαι, *spero;* ἐπιέλπεο, 2. s. imperat σ eliso.

ἐπιέω, vel ἐπιέννυμι, f. έσω, *induo;* ἐπιέννυσθαι, *terra obrui:* ex ἐπὶ, et ἕω.

ἐπιζητέω, *requiro, efflagito,* f. ήσω. p. ἐπιζήτηκα. a. 1. ἐπεζήτησα· ex ἐπὶ, et ζητέω, *quæro.*

ἐπίηρος, per Sync. pro ἐπιήρατος, *gratus, jucundus:* ab ἐπὶ, et ἐράω, *amo.*

ἐπιθυμέω, *concupisco, cupio, desidero,* f. ήσω. p. ἐπιτεθύμηκα· ex ἐπὶ, et θυμὸς, *animus.*

ἐπικαθίζω, *colloco,* f. ίσω. p. ἐπικεκάθικα· ex ἐπὶ, et καθίζω, *sedere facio.* Th. ἵζω, idem.

ἐπικαλέομαι, οῦμαι, *ad me voco, invoco, appello,* f. έσομαι. p. ἐπικέκλημαι· ex ἐπὶ, et καλέω, *voco.*

ἐπικλύζω, *proluo, inundo,* f. σω. p. κέκλυκα· ex ἐπὶ, et κλύζω, *abluo.*

ἐπικλώθω, *neo, fatalia stamina duco,* f. κλώσω· ex ἐπὶ, et κλώθω, *neo,*

ἐπικοσμέω, f. ήσω, *adorno:* ex ἐπὶ, et κοσμέω.

ἐπικύπτω, *pronus,* vel *propendens incumbo,* f. ψω. Th. κύπτω, idem.

ἐπιλαμβάνω, *insuper accipio, corripio, occupo, retineo:* ex ἐπὶ, et λαμβάνω, *capio,* perf. λέληφα, Att. εἴληφα.

ἐπιλανθάνομαι, *obliviscor,* cum genit. f. ἐπιλήσομαι, aor. 2. ἐπελαθόμην.

ἐπιλέγω, *eligo,* f. 1. m. ἐπιλέξομαι. a. 1. m. ἐπιλεξάμην, ω, ατο, *allegi:* ex ἐπὶ, et λέγω, *dico, deligo.*

ἐπιμέλεια, ας, ἡ, *cura, diligentia, studium:* ab ἐπιμελὴς, έος, ὁ, ἡ, *diligens.* Th. μέλει, *curæ est.*

ἐπιμελέομαι, οῦμαι, *curam gero;* cum genit. f. ήσομαι, p. ἐπιμεμέλημαι. Th. μέλει, *curæ est.*

ἐπιμέλομαι, idem cum ἐπιμελέομαι, *curo.*

ἐπιμελῶς, adv. *diligenter, solicite:* ab ἐπιμελὴς, *diligens.* Th. μέλει, *curæ est.*

ἐπιμέμφομαι, *incuso:* ex ἐπὶ, et μέμφομαι, *culpo.*

ἐπιμένω, *permaneo, persevero,* f. ἐπιμενῶ. p. ἐπιμεμένηκα. Th. μένω, *maneo.*

ἐπιμηχανάομαι, ῶμαι, *molior in aliquem,* f. ήσομαι. perf. pass. ἐπιμεμηχάνημαι. Th. μηχανὴ, *machina.*

ἐπινήχομαι, *innato, in superficie aquæ nato:* à νήχομαι, *nato,* quod à νέω, idem.

ἐπιοῦσα, *sequens,* et in dat.

sing. ἐπιούσῃ, a. 2. part. f. g. ab ἔπειμι. Th. εἶμι, eo.

ἐπιούσιος, ὁ καὶ ἡ, *de die in diem; quotidianus:* à part. ἐπιὼν, οῦσα, v. ἔπειμι, formari videtur.

ἐπιπάγχυ, *prorsus,* adv. ex ἐπὶ, et πάγχυ, pro πάνυ, *valdè.*

ἐπιμέμπω, *immitto, mitto insuper,* f. ψω. Th. πέμπω, *mitto.*

ἐπιπίπτω, *irruo, incido;* cum dat. f. ἐπιπτώσω. p. ἐπιπέπτωκα. a. 2. part. ἐπιπεσὼν, όντος. Th. πίπτω, *cado.*

ἐπιπλάσσω, vel ττω, *illino.* Th. πλάσσω, quod vide.

ἐπιπλέω, f. πλεύσω, *innavigo:* ex ἐπὶ, et πλέω.

ἐπιῤῥώομαι, *moveo me apud aliquid, concutior:* ex ἐπὶ, et ῥώω.

ἐπίσημος, ου, ὁ, ἡ, *insignis, illustris.* Th. σῆμα, *nota.*

ἐπῖσης, adv. *æquè, æqualiter:* ex ἐπὶ, et ἶσος, *æqualis, par.*

ἐπισιτισμὸς, οῦ, ὁ, *cibaria, commeatus.* Th. σῖτος.

ἐπισκήπτω, *cum impetu defero, urgeo, mando.* Th. σκήπτω, *cum impetu cado.*

ἐπισκώπτω, *irrideo dicteriis,* f. ψω. Th. σκώπτω, *dicteriis utor.*

ἐπισπάω, ῶ, *attraho, haurio.* Th. σπάω, *traho.*

ἐπίσταμαι, σαι, ται, *peritus sum, scio,* et in 1. plur. ἐπιστάμεθα. præs. part. ἐπιστάμενος, η, ον, *sciens;* imperf. ἐπιστάμην, σο, ατο. f. ἐπιστήσομαι· ex ἐπὶ, et ἵσημι, *scio,* facta Epenthes. lit. σ.

ἐπιστέλλω, *mitto,* f. ἐπιστελῶ. p. ἐπέσταλκα. a. 1. ἐπέστειλα. p. m. ἐπέστολα· ex ἐπὶ, et στέλλω, *mitto.*

ἐπιστέφω, f. ψω, *corono:* ab ἐπὶ, et στέφω.

ἐπιστήμων, ονος, ὁ, ἡ, *scientia præditus;* Angl. *skilful:* ab ἐπίσταμαι, *scio.* Th. ἵσημι, idem.

ἐπιστολὴ, ῆς, ἡ, *epistola:* à perf. m. verbi ἐπιστέλλω.

ἐπιστρέφω, f. ψω, p. m. ἔστροφα. aor. 2. p. ἐπεστράφην, in medio sensu sæpe acceptus.

ἐπισφάζω, f. ξω, *jugulo, macto,* aor. 2. ἐπέσφαγον· ex ἐπὶ, et σφάζω.

ἐπιταράττω, *interturbo, interpello.* f. ξω. Th. ταράττω, -σσω, *turbo.*

ἐπιτάττω, f. ξω, *mando, injungo:* ex ἐπὶ, et τάττω.

ἐπιτάφιον, ου, τὸ, *epitaphium.*

ἐπιτάφιος, ου, ὁ, ἡ, *funebris:* ex ἐπὶ, et θάπτω, *sepelio.*

ἐπιτέλλομαι, ῃ, εται, *exorior, mando.* Th. τέλλω, inus.

ἐπιτήδειος, εια, ειον, *idoneus, commodus, opportunus.* Th. ἐπιτηδὴς, idem.

ἐπιτηδὲς, adv. *diligenter, studiose:* ab ἐπιτηδὴς.

ἐπιτίθημι, *impono, impetum facio,* f. ἐπιθήσω. p. ἐπιτέθεικα. Th. τίθημι, *pono.*

ἐπιτολὴ, ῆς, ἡ, *ortus siderum*: ab ἐπιτέλλομαι, quod vide.

ἐπίτομος, ου, ὁ καὶ ἡ, *in compendium redactus, compendiarius*: ex ἐπὶ, et τέμνω, *seco*.

ἐπιτρίβω, *pertundo, contundo*, f. ψω. p. ἐπιτέτριφα. Th. τρίβω, *tero*.

ἐπίτριπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *contritus, perditus*: Angl. *hackneyed, impudent, abandoned*: ex ἐπὶ, et τρίβω, *tero*.

ἐπιφέρω, f. οἴσω, aor. 1. ἐπήνεγκα. *infero, impono*: ex ἐπὶ, et φέρω.

ἐπίχαρις, ὁ καὶ ἡ, *amabilis, jucundus*: ex ἐπὶ, et χάρις.

ἐπιχειρέω, -ῶ, *aggredior*, f. ήσω. p. ἐπικεχείρηκα· ex ἐπὶ, et χεὶρ, *manus*.

ἐπιχθόνιος, ου, ὁ, ἡ, *terrestris*: ex ἐπὶ, et χθὼν, *terra*.

ἐπιχώριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *indigena, patrius*: ex ἐπὶ, et χώρα, *locus*.

ἐποίχομαι, f. χήσομαι, *invado, percurro, obeo*: ex ἐπὶ, et οἴχομαι, *abeo*.

ἕπομαι, *sequor*, f. ἕψομαι. imperf. vel a. 2. m. εἱπόμην. Th. ἕπω, *sequor*.

ἐπόμνυμι, *juro*, f. ἐπομόσω p. ἐπομώμοκα. a. 1. ἐπώμοσα· ex ἐπὶ, et ὄμνυμι, seu ὀμόω, *juro*, f. ὀμόσω.

ἐπουράνιος, ὁ, ἡ, ον, τὸ, *cœlestis*.

ἐπουράνια, ων, τὰ, scil. δώματα, *cœlum*: ex ἐπὶ, et οὐρανὸς, *cœlum*.

ἔποχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui equitare potest*: ex ἐπὶ, et ἔχω.

ἔπτην, ης, η, *volavi*; in 3. pl. ἔπταντο, a. 2. verbi πτῆμι, seu ἵπταμαι.

Ἔπω, *dico*, inus. in præs. (pro augmento post ε adsciscit ι, idemque per omnes modos servat:) aor. 2. εἶπον, ες, ε.

ἐράσμιος, ια, ιον, *amabilis*: ab ἐράω, *amo*.

ἐρατὸς, ὴ, ὸν, idem. Th. ἐράω, *amo*.

Ἐράω, *amo, cupio*, f. άσω. p. κα. regit genit.

ἐργάζομαι, *operor, laboro*: imperf. εἰργαζόμην, ου, ετο. f. ἐργάσομαι. a. 1. m. εἰργασάμην, ω, ατο. (augetur enim recipiendo ι post ε) perf. pass. εἴργασμαι. Th. ἔργον, *opus*.

ἐργάομαι, f. άσομαι, *operor*. Th. ἔργον, *opus*.

ἐργάτης, ου, ὁ καὶ ἡ, *operarius*. Th. ἔργον, *opus*.

Ἔργον, ου, τὸ, *opus*: hinc ἐργάζομαι, *operor*.

Ἔρδω, *facio, sacrifico*.

ἐρεθίζω, et ἐρέθω, *irrito*: ab ἔρις, *lis*.

Ἐρείδω, *figo, fulcio, innitor*, f. ερείσω, p. ἤρεικα.

ἐρέτης, ου, ὁ, *remex*: ab ἐρέσσω, *remigo*.

ἐρετμὸς, οῦ, ὁ, *remus*.

Ἐρευνάω, ῶ, *indago, investigo, scrutor*, f. ήσω. p. ἠρεύνηκα.

Ἐρέφω, f. ψω, *tego, corono*.

Ἐρέω, inus. *dico, interrogo*,

nuntio, f. ἐρῶ, *dicam*. p. εἴρηκα· præs. m. ἐρέομαι, *interrogo*: f. 1. ἐρήσομαι· à ῥέω, *dico*.

ἐρημαῖος, αία, αῖον, Poët. idem ac ἔρημος, *desertus*.

Ερημος, ου, ὁ καὶ ἡ, et η, ον, *desertus, solitarius, destitutus*: ἔρημος, ου, ἡ, sc. χώρα, *desertum, solitudo*.

ἐριβώλαξ, κος, ὁ, ἡ, *valde glebosus, fertilis*: ab ἔρι, et βῶλος, *gleba*.

ἐριδαίνω, f. νῶ, *contendo*: ab ἔρις, *lis*.

ἐρητύω, f. ύσω, *cohibeo, compesco*.

ἐρίζω, f. ίσω. p. ικα, *contendo, certo*. Th. ἔρις, *lis*.

ἔριον, ου, τὸ, *lana*: ab εἶρος, εος, τὸ, idem, q. ab εἴρω, *necto*.

ἕρκος, εος, τὸ, *propugnaculum*.

Ἕρμα, τος, τὸ, *fulcrum*.

ἑρμηνευτὴς, οῦ, ὁ, *interpres*. Th. Ἑρμῆς.

Ἑρμῆς, οῦ, ὁ, *Mercurius*, et Ἑρμέας, et έας, idem.

Ἑρμόλᾱος, ου, ὁ, *Hermolaus*, nom. propr.

ἔρομαι, *interrogo*. Th. εἴρω, *loquor*. Vide etiam ἐρέω.

Ερος, ου, ὁ, *amor, desiderium*.

ἐρυθραίνω, *rubefacio*; ἐρυθραίνομαι, *erubesco*: ab ἐρυθρὸς.

ἐρύω, f. ύσω, *traho, deduco*, ῥύομαι, vel ἐρύομαι, *servo, tueor*.

Ερχομαι, *venio, eo*, f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, et per Sync. ἦλθον. a. 2. part. ἐλθὼν, οῦσα, όν. perf. m. ἤλυθα, Att. ἐλήλυθα.

ἐρωέω, f. ήσω, *feror cum impetu, fluo*.

ἔρως, ωτος, ὁ, *amor, Cupido*. Th. ἐράω, *amo*.

Ερωτάω, *interrogo, oro*, f. ήσω. p. ἠρώτηκα.

ἐρωτικὸς, ἡ, ὸν, *amatorius*: ab ἐράω, *amo*.

ἐς, Poët. et Att. pro εἰς, *in*.

ἐσθὴς, ῆτος, ἡ, *vestis*: ab ἕω, *induo*.

Εσθλὸς, ἡ, ὸν, *bonus, a, um*.

ἐσόπτομαι, *inspicio*. Th. ὄπτομαι, *video*.

ἔσοπτρον, ου, τὸ, *speculum*: à præced.

ἐσοράω, *aspicio*. Th. ὁράω, *video*.

ἑσπέρα, ας, ἡ, *vespera*. Th. ἕσπερος, *vesper*.

ἔσεαι, *eris*, Ion. et Poët. pro ἔσῃ, 2. sing. f. verbi εἰμὶ, *sum*.

ἑστηκὼς, ότος, part. perf. verbi ἵστημι.

Ἑστία, ας, ἡ, *focus, lar, domus*; item *Vesta*.

ἑστιάω, *convivio excipio*, f. άσω, p. εἱστίακα. Sumit enim ι post ε loco augmenti: ab ἑστία, *lar*.

Εσχάτος, η, ον, *extremus, ultimus*.

ἔσω, *intrà*, adv.

ἑταίρα, ας, ἡ, *amica*.

Ἑταῖρος, et Poët. ἕταρος, ου, ὁ, *sodalis, comes*.

ἕτερος, α, ον, *alter, alius*: ab εἷς, *unus*.

ἑτέρωθεν, adv. *ex altera parte*.

ἐτήσιος, ου, ὁ, ἡ, *annuus, an-*

niversarius : ab ἔτος, *annus*.
ἐτήτυμος, per redupl. pro ἔτυμος, ὑ, ὁ ϗ ἡ, *verus*: ἐτήτυμον, adv. *vere*.
Ἔτι, *adhuc, insuper, amplius*.
ἑτοιμάζω, f. σω, *præparo*: ab ἕτοιμος.
Ἕτοιμος, οῦ, ὁ, ἡ, *promptus, paratus*.
Ἔτος, εος, τὸ, *annus*.
εὔαδε, *placuit*, 3. sing. a. 2. pro ἕαδε, Pleonasm. Æol. τοῦ υ, et mutato simul spiritu; ἕαδε, verò per resolutionem Ion. pro ἧδε, a. 2. verbi ἁνδάνω, vel ἁδέω, *placeo*. Alii volunt esse perf. m. verbi ἅδω, *placeo*, p. m. ἧδα, et solutione ἕαδα, part. med. ἑαδώς.
εὖγε, Lat. *euge*; laudantis et exultantis adverb.
εὐγνώμων, ονος, ὁ, ἡ, *æquus, candidus*: ex εὖ, et γνώμων, ονος, ὁ, ἡ, *cognitor*. Th. γινώσκω, *cognosco*.
εὐδαιμονία, ας, ἡ, *felicitas*: ex εὖ, et δαίμων, *dæmon*.
εὔδμητος, ου, ὁ, ἡ, *bene ædificatus*: ex εὖ, et δέμω, *struo*.
εὐδοκιμέω, f. ήσω, *bene audire, probari*: ex εὖ, et δοκέω.
Εὕδω, *dormio*, f. εὑδήσω. p. κα.
εὐεργετέω, f. ήσω, *benefacio*. Th. ἔργον.
εὔζωνος, ου, Ion. οιο, ὁ, ἡ, *bene cinctus*, item *formosus*: ab εὖ, et ζώνη, *zona*.
εὐήθεια, ας, ἡ, *innocentia, stultitia*.
εὐθαλὴς, έος, ὁ, ἡ, *benè florens, floridus*. Th. θάλλω, *vireo*.
εὐθετέω, ῶ, *aptus sum, concinnè dispono*: ex εὖ, et τίθημι, *pono*.
εὐθέως, adv. *statim*. Th. εὐθὺς, *rectus*.
εὐθὺ, adv. *statim*.
εὐθυμία, ας, ἡ, *oblectamentum, animi tranquillitas*: ex εὖ, et θυμός.
Εὐθὺς, εῖα, ὺ, g. έος, *rectus, um*.
εὐθὺς, etiam adv. *statim*.
εὔκαρπος, ὑ, ὁ ϗ ἡ, *fructuosus, fœcundus*: ex εὖ, et καρπὸς, *fructus*.
εὐκαταφρόνητος, ὑ, ὁ, ἡ, *despiciendus*: ex εὖ, et καταφρονέω, quod vide.
εὔκηλος, ὁ, *quietus, placidus*.
εὐκλείζω, *celebro*, f. ισω. Th. κλείζω.
εὐκνήμις, ιδος, ὁ, ἡ, *benè ocreatus*, vel *armatus*: ex εὖ, *benè*, et κνήμη, *tibia*. Hinc κνημὶς, ιδος, ἡ, *ocrea*.
εὔκομος, ὑ, ὁ ϗ ἡ, *pulchra coma præditus*: ex εὖ, et κόμη.
εὐληπτότατα, adv. *facillime capiendum*: ex εὖ, et λαμβάνω.
εὐλογέω, ῶ, f. ήσω, *benedico, laudo*: ex εὖ, et λογός.
εὐμεγέθης, έος, ὁ, ἡ, *ingens, procerus*. Th. μέγας.
Εὐνὴ, ῆς, ἡ, *cubile, anchora*.
εὐνοῦχος, ου, *Spado, Eunuchus*.
εὐπλόκαμος, ου, ὁ, ἡ, *pulchros cincinnos*, vel *cirros ha-*

bens: ex εὖ, *benè*, et πλόκαμος, *cincinni*: quod à πλοκὴ, *implicatio*. Th. πλέκω, *plecto*, f. ξω. p. m. πέπλοχα.

εὔπορος, ου, ὁ, *expeditus*, *opulentus*: ex εὖ, *benè*, et πόρος, *transitus*. Th. πείρω, *transadigo*.

εὔπτερος, ου, ὁ, ἡ, *benè alatus*: ex εὖ, et πτέρον, *ala*.

Εὑρίσκω, *invenio*, *deprehendo*, f. εὑρήσω. p. εὕρηκα. a. 2. εὗρον. f. 1. pass. εὑρεθήσομαι. a. 1. εὑρέθην.

Εὐρυβάτης, ου, nom. propr.

Εὐρυδίκη, ης, ἡ, *Eurydice*, nom. propr.

εὐρυκρείων, οντος, ὁ, *late-dominans*: ex εὐρὺ, et κρείω, *impero*.

εὐρύοπος, *late-sonans*: ex εὐρὺ, et ὂψ, *vox*.

Εὖς, ἔος, Ion. ἦος, ὁ, *bonus*, *fortis*.

εὐσέβεια, ας, ἡ, *pietas*: ab εὐσεβὴς, *pius*. Th. σέβω, *colo*.

εὐσεβέω, ῶ, f. ήσω, *religiose colo*, *pietatem exerceo*: ex εὖ, et σέβω.

εὐστόχως, adv. Angl. *with a good aim*: ex εὖ, et στοχάζομαι.

εὐσχημόνως, adv. *decenter*. Angl. *gracefully*.

εὐσχημοσύνη, ης, ἡ, *decus gestûs et formæ*: ex εὖ, et σχῆμα.

εὔτακτος, ου, ὁ, ἡ, *ordinem servans*.

εὐτάκτως, *ordinatè*.

εὐτείχεος, ου, ὁ, ἡ, *bene munitus*: ex εὖ, et τεῖχος, *murus*.

εὐτέλεια, ας, ἡ, *parvus sumptus*, *frugalitas*. Th. τέλος, *vectigal*.

εὐτελὴς, έος, ὁ, ἡ, *frugalis*: ab εὖ, et τέλος, *sumptus*, *finis*.

εὐτρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, *paratus*, *æquus*: ex εὖ, et τρέπω, *verto*.

εὐφημέω, ῶ, *celebro*, *laudo*, *dico bona verba*, *gratulor*, f. ήσω· ex εὖ, et φήμη, *fama*, quod à φημὶ, *dico*.

εὐφραίνω, *exhilaro*, *oblecto*, f. εὐφρανῶ. εὐφραίνομαι, *lætor*: ex εὖ, et φρὴν, *mens*.

εὐφρονέω, f. ήσω, *bene cogito*, *benevolus sum*, *faveo*: ex εὖ, et φρὴν, *mens*.

εὐφυῶς, adv. *ingeniosè*, *scitè*: ab εὐφυὴς, *ingeniosus*, &c.

Εὔχομαι, *precor*, *glorior*, f. εὔξομαι. p. εὖγμαι.

εὖχος, εος, τὸ, *gloria*, *honor*, *decus*.

εὔχρηστος, ου, ὁ, ἡ, *utilis*, *valdè utilis*: ex εὖ, et χράω, *commodo*, *utendum do*.

εὐχωλὴ, ῆς, ἡ, *votum*: ab εὔχομαι.

εὐωχέω, f. ήσω, *convivio accipio*; εὐωχέομαι, *epulor*.

Εὐωχία, ας, ἡ, *convivium*, *epulum*.

ἐφέννυμι, *induo*; perf. p. ἕφειμαι, Ion. ἐπίειμαι.

ἐφέπομαι, -έψομαι, *subsequor*. Th. ἕπομαι, *sequor*.

ἐφετμὴ, ῆς, ἡ, *mandatum*: ab ἐφίημι.

ἐφήδομαι, *lætor hostis calamitate*: ex ἐπὶ, et ἥδομαι.

ἐφίημι, f. ἐφήσω, *immitto, ejaculor*: ex ἐπὶ, et ἵημι.

ἐφικνέομαι, -οῦμαι, *pervenio*, f. ἐφίξομαι. p. ἐφῖγμαι. Th. ἵκω, *venio*.

ἐφίπταμαι, *advolo, involo*. Th. ἵπταμαι.

ἐφίστημι, *insto, supervenio, præficio*. f. ἐπιστήσω p. ἐφέστηκα. perf. part. ἐφεστηκὼς, ότος, et per Crasin ἐφεστώς. a. 2. ind. act. ἐπέστην, ης, η, *superveni*: ex ἐπὶ, et ἵστημι, *sisto*.

ἐχεμυθέω, ῶ, f. ήσω, *linguam contineo*: ex ἔχω, *habeo*, et μῦθος, *verbum*.

ἐχεπευκὴς, έος, ὁ, ἡ, *valde amarus, mortifer*: ex ἔχω, quod valet περιέχω, et πεύκη, *pinus*.

ἐχθὲς, idem quod χθὲς, *heri*.

ἐχθρὸς, ὰ, ὸν, *inimicus, a, um*: ab ἔχθος, εος, τὸ, *odium*.

Ἔχω, *habeo*, f. ἕξω, et σχήσω, ab inus. σχέω. p. ἔσχηκα. f. 1. pass. σχεθήσομαι. p. pass. ἔσχημαι. Vid. Gram.

ἕω, aor. 1. εἷσα, *pono, colloco*.

ἕωθεν, adv. *mane, diluculo*: ab ἕως, *aurora*.

ἐὼν, *qui est*, Poet. vel Ion. pro ὢν, præs. part. verbi εἰμὶ, *sum*.

ἑώρα, *videbat*, 3. sing. imperf. Att. pro ὥρα, verbi ὁράω, *video*: sic ἑώρακα, pro ὥρακα, perf. Att.

ἕως, *donec, dum, usque*.

Z.

ΖΑ΄ΘΕΟΣ, ῦ, Ion. η, ον, *valde divinus, inclytus*: ex ζὰ, et Θεὸς, *deus*.

ζάω, *vivo, vigeo, revivisco, lætus sum*, imperf. ἔζαον, præs. part. ζάων, ζῶν, inf. ζάειν, contr. ζῆν, f. ζήσομαι, η, εται. a. 1. ἔζησα, ας, ε.

Ζεὺς, *Jupiter*, gen. Διὸς. dat. Διὶ. acc. Δία. voc. Ζεῦ.

Ζέω, *ferveo, bullio, scateo*, f. ζέσω. p. ἔζεκα.

ζηλοτυπέω, f. ήσω, *zelotypus sum, zelo ducor, æmulor, invideo*: et

ζηλοτυπία, ας, ἡ, *zelotypia*.

ζηλότυπος, ου, ὁ, ἡ, *zelotypus, invidia percussus*. q. ζήλῳ τυπεὶς: ex ζῆλος, et τύπτω, *percutio*.

ζηλόω, *æmulor, invideo*, f. ώσω. p. ἐζήλωκα. Th. ζῆλος.

ζηλωτὴς, οῦ, ὁ, *qui studiosus est alicujus rei, qui alicui rei fervide incumbit*. Th. ζῆλος.

ζημιόω, *damnum affero, mulcto*, f. ώσω. p. ἐζημίωκα. a. 1. pass. ἐζημιώθην à ζημία, *damnum*.

ζῆν, pro ζάειν, præs. inf. verbi ζάω, *vivo*.

Ζηνοφάντης, ου, ὁ, *Zenophantes*, nom. propr.

Ζητέω, ῶ, *quæro, studeo, requiro*, imperf. ἐζήτουν. f. ήσω. p. ἐζήτηκα.

ζήτησις, εως, ἡ, *disputatio, disceptatio*; item *rixa, contentio*: à ζητέω.

ζωγράφος, ου, ὁ, *pictor*: propriè qui ζῶα γράφει, *animalia pingit*.

ζωὴ, ῆς, ἡ, *vita*: à ζάω, *vivo*.

ζωογονέω, *vivifico, vivum conservo*, f. ήσω. p. ἐζωογόνηκα· à

ζωογόνος, ου, ὁ, ἡ, *vitalis*: à ζωὴ, *vita*, et γόνος *generatio*, quod à γίνομαι, *nascor*.

ζῶον, ου, τὸ, *animal*. Th. ζάω, *vivo*.

ζωὸς, ἡ, ὸν, *vivus, a, um*. Th. ζάω, *vivo*.

Ζωρὸς, ὰ, ὸν, *merus, efficax*; ut ζωρὸς οἶνος· frequentius in compar. ζωρότερος, *meracior*.

ζώω, Poët. pro ζάω, *vivo*.

H.

H, particul. quæ sæpe construitur cum πρὶν· πρὶν ἤ, *priusquam*, ἢ signif. *etiam, vel*.

Ἥβη, ης, ἡ, *pubes: pubertatis Dea, juventus*.

ἡγεμονία, ας, ἡ, *imperium*. Th. ἡγέομαι, *duco*.

ἡγεμὼν, όνος, ὁ, ἡ, *dux*: ab

Ἡγέομαι, οῦμαι, *duco, dux sum, existimo*, f. ήσομαι, p. ἥγημαι.

Ηδὲ, Poët. et

ᾔδειν, εις, ει, *noveram*, Att. et per Sync. pro εἰδήκειν, plusq. perf. act. verbi εἰδέω, *scio*, f. ήσω. p. m. οἶδα.

ἡδέως, *libenter*, adverb. ab ἡδὺς, *suavis*; comp. ἥδιον. superl. ἥδιστα, *libentissime*.

Ηδη, adv. *jam, mox, protinus*.

ἥδομαι, *delector, lætor*; f. 1. p. ἡσθήσομαι. aor. 1. ἥσθην. Th. ἡδὺς, *suavis*.

ἡδονὴ, ῆς, ἡ, *voluptas*.

ἦδος, εος, τὸ, *suavitas, jucunditas*.

ἡδυεπὴς, έος, ὁ, ἡ, *suaviloquus, facundus*: ex ἡδὺς, et ἔπος, *verbum*.

Ἡδὺς, έος, ὁ, et in f. g. ἡδεῖα, et in n. g. ἡδὺ, *suavis, jucundus, lætus*: q. ab ἥδω, *delecto*: compar. ἡδίων, et ἡδύτερος, superl. ἥδιστος, et ἡδύτατος.

ἠέρι, dat. sing. Poët. pro ἀέρι· ab ἀὴρ, ἀέρος, ὁ, *aër*.

ἠέριος, ία, ιον, *matutinus*: ab ἦρ.

ἥκιστα, adv. *minime*.

Ἥκω, *venio, pertineo*, imperf. ἧκον, ες, ε. f. ἥξω. p. m. ἧκα.

Ηλίθιος, ὁ, ἡ, *stultus, vecors*.

Ἥλιος, ου, ὁ, *sol*.

Ἧλος, ου, ὁ, *clavus*.

ἦμεν, præs. inf. Dor. pro εἶναι.

Ἡμέρα, ας, ἡ, et Ion. ἡμέρη, *dies, lux*.

ἡμεροδρομέω, *sum cursor, totum diem curro*: ex ἡμέρα, *dies*,

et δρόμος, *cursor*: quod à τρέχω, *curro*.

ἥμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, *mansuetus*, *cicur*.

ἡμέτερος, ρα, ρον, *noster*: ab ἡμεῖς, *nos*. Th. ἐγώ.

ἠμί, idem quod φημί, imperf. ἦν, ἦς, ἦ.

ἡμιλεπτος, ου, ὁ, ἡ, *semiexclusus*; Angl. *half hatched*: ex ἥμισυς, *dimidius*, et λέπω, *decortico*.

Ἥμισυς, ἡμίσεια, ἥμισυ, *dimidius, a, um*.

ἡμιτελής, έος, ὁ, ἡ, -τελές, τὸ, *imperfectus*, *semiperfectus*: ex ἥμισυς, *dimidius*, et τέλος, *finis*.

ἡμίτομος, ου, ὁ, ἡ, *dimidiatus*: ex ἥμισυς, et τέμνω, *seco*: p. m. τέτομα.

ἡμίφλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *semiustus*: ex ἥμισυς, *dimidius*, et φλέγω, *uro*.

Ἦμος, adv. *quando*.

Ἢν, *si*, cum subjunct. ἢν μὴ, *nisi*.

Ἡνίκα, *quum*, *quando*.

Ἧπαρ, ατος, τὸ, *hepar*, *jecur*.

ἤπειρος, ου, ἡ, *continens*, *terra firma*; *terra*.

ἤτου, *aut*, *profecto*: ab ἢ, *aut*, et ποῦ, *alicubi*, quod ab ὅς, *qui*: sed

ἦπου, *utrum? an? certè*: ab ἦ, idem. Th. ἤ, *vel*.

Ἥρα, ας, et Ion. Ἥρη, ης, ἡ, *Juno*.

Ἡρακλέης, -έεος, έους, et contractè Ἡρακλῆς, -έος, -οῦς, *Hercules*.

ἤρεσα, ας, ε, *placui*, a. 1. ind. act. verbi ἀρέσκω, f. ἀρέσω, *placo*, et *placeo*.

Ἥρη, ης, ἡ, *Juno*.

ἠριγένεια, *matutina*, epithet. *Auroræ*: ab ἦρ, et γίνομαι.

Ἥρως, ωος, ὁ, *heros*.

ἦσε, 3. sing. a. 1. ab ᾄδω, *cano*.

ἦσθα, *eras*, Æol. pro ἦς, 2. sing. imperf. verbi εἰμί, *sum*.

Ἡσίοδος, ου, ὁ, *Hesiodus*, nom. propr. poëtæ.

ἡσσάομαι, vel ἡττάομαι, -ῶμαι. f. ἡσσήσομαι, *inferior evado*, *vincor*, *superor*, *succumbo*, *frango*. Th. ἥσσων, *minor*.

ἧσσον, adv. *minus*.

Ἥσσων, et ἥττων, ονος, ὁ, ἡ, *minor*, *inferior*.

Ἥσυχος, ου, ὁ, *quietus*.

ἡσύχως, adv. *quietè*: ab ἥσυχος.

ἤτει. et ἤτειν, sequente vocali, et contractè ᾔτει, 3. sing. imperf. verbi αἰτέω, *peto*: f. ήσω. p. ᾔτηκα.

ἤτοι, *sive*, *seu*, *vel*, *certè*. Th. ἤ, *aut*.

ἦτορ, τὸ, *cor*.

ἡττάομαι, -ῶμαι, vel ἡσσάομαι, *superor*, *inferior evado*. perf. pass. ἥττημαι. Th. ἥσσων, *minor*.

Ἥφαιστος, ου, ὁ, *Vulcanus*; *ignis*.

ἠχέω, ῶ, f. ήσω, *sono*. Th. ἦχος, *sonus*.

ἠχήεις, εσσα, εν, *sonorus*, *resonans*: ab ἦχος.

ἦχι, adv. ubi.
ἠχώ, όος, οῦς, ἡ, *echo, sonus reciprocus, vox repercussa.* Th. ἦχος, *sonus.*
Ἠὼς, όος, οῦς, ἡ, *aurora, diluculum, dies.*

Θ.

ΘΑΛΑ'ΜΟΣ, ου, ὁ, *thalamus, cubiculum.*
Θάλασσα, seu θάλαττα, ης, ἡ, *mare.*
Θάλπω, f. ψω, *foveo, calefacio.*
θαμβέω, f. ήσω, *obstupeo,* item, *obstupefacio.*
θαμειὸς, ὰ, ὸν, *creber, frequens:* à θαμὰ, *crebro.*
θαμίζω, *frequento, frequens sum:* à θαμὰ.
θάνατος, ου, ὁ, *mors:* à θνήσκω, *morior.*
Θάπτω, *sepelio,* f. ψω. p. τέθαφα. p. m. τέθηφα.
θαῤῥέω, et θαρσέω, ῶ, *confido, bono animo sum,* f. ήσω. p. τεθάῤῥηκα· à θάῤῥος, idem quod θάρσος, *fiducia.*
θαῤῥύνω, *fiduciam addo.* Th. θάρσος, *fiducia.*
θαρσύνω, *fiduciam affero.* f. υνῶ. Th. θάρσος, *fiducia.*
θᾶσσον, *celerius, citius,* compar. pro τάχιον à ταχὺς, *celer.*
θάσσων, et θάττων, *celerior,* comparativus à ταχὺς, *celer,* ταχίων, θάσσων, vel θάττων.
Θαυμάζω, *miror, admiror, colo, observo,* f. άσω. p. τεθαύμακα.
θαυμαστὸς, ὴ, ὸν, *admirabilis.*
θεὰ, ᾶς, ἡ, *Dea:* sed
θέα ας, ἡ, *spectaculum.* Th. θεάομαι, *specto.*
Θεάομαι, *specto, conspicor, contemplor,* f. 1. -άσομαι. perf. pass. τεθέαμαι.
θείνω, *ferio.*
θεῖον, ου, τὸ, *divinitas, numen:* à Θεὸς, *Deus.*
θεῖος, εία, εῖον, *divinus, a, um.* Th. Θεὸς, *Deus.*
Θεῖος, ου, ὁ, *avunculus.*
Θέλγω, *mulceo, delinio, decipio,* f. ξω.
θέλημα, τος, τὸ, *voluntas:* à θέλω, *volo.*
θέλω, seu ἐθέλω, *volo, opto:* item *possum;* f. θελήσω, p. τεθέληκα. conjug. scil. à θελέω.
Θέμις, ιστος, vel ιδος, ἡ, *jus, lex, fas, Dea juris.*
θεοείκελος, ου, ὁ, ἡ, *Deo similis:* à θεὸς, et εἴκελος, quod ab εἴκω.
θεοπροπέω, *vaticinor:* à
θεοπρόπιον, ου, et θεοπροπία, ας, ἡ, *oraculum, vaticinium,* à θεὸς, et προείπω, *predico.*
Θεὸς, οῦ, ὁ, *Deus,* et aliquando etiam f. g. pro *Dea.*
θεράπαινα, ης, ἡ, *ancilla.* Th. θεράπων.
θεραπεία, ας, ἡ, *obsequium, famulatus:* à θεραπεύω, q. v.
θεραπευτὴς, οῦ, ὁ, *minister:* à θεραπεύω.

θεραπεύω, *servio, colo*; Angl. *to court, to cajole*; f. εύσω. p. τεθεράπευκα. Th. θεράπων, *minister, servus*.

θεράπων, οντος, ὁ, *minister, famulus, servus*.

θέρμα, ης, ἡ, *calor, æstus*. Th. θέρω, *calefacio*.

θέρμος, ου, ὁ, *lupinus, leguminis genus*; sed

θερμὸς, οῦ, ὁ, ἡ, *calidus*.

Θέρος, εος, τὸ, *messis, æstas*.

Θεστορίδης, ου, *patronym. filius Thestoris*.

Θέτις, ιδος, ἡ, *Thetis*, nomen propr. Deæ.

Θεσσαλία, ας, ἡ, *Thessalia*, nom. regionis: hinc Θεσσαλοὶ, οἱ, *Thessali*.

Θέω, f. θεύσομαι, *curro, cursu contendo*.

Θεωρέω, ῶ, f. ήσω, *video, aspicio*.

Θήβη, ης, ἡ, *urbs Theba*.

θήκη, ης, ἡ, *sepulchrum*: à τίθημι.

Θὴρ, θηρὸς, ὁ, *fera*.

Θήρα, ας, ἡ, *venatio, præda*. Th. θὴρ, *fera*.

θήρειος, ου, ὁ, καὶ ἡ, *ferinus*: à θὴρ, *fera*.

θηρεύω, *feras venor, capto*, f. εύσω. p. τεθήρευκα· à θὴρ, *fera*.

θηριόβρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *a feris comestus*: à θηρίον, *fera*, et βρώσκω, *edo*.

θηρίον, ου, τὸ, *fera, bestia*. Th. θὴρ, id.

Θησαυρὸς, οῦ, ὁ, *thesaurus*.

Θίγω, *tango, attingo*, f. ξω. regit genitivum.

Θὶς, et Θὶν, ος, ἡ, *littus*. ὁ, *acervus arenæ*.

θνάσκω, Dor. pro θνήσκω, *morior*.

Θνήσκω, *morior*, f. θνήξομαι. f. 2. m. θανοῦμαι. p. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον.

θνητὸς, οῦ, ὁ, *mortalis*. Th. θνήσκω, *morior*.

θολερὸς, ᾶ, *turbidus*: à θόλος, *sordes*.

θοὸς, ὰ, ὸν, *celer, velox*: à θέω, *curro*.

θορυβέω, *tumultuor*, f. ήσω. p. τεθορύβηκα. Th. θόρυβος, *tumultus*.

Θόρυβος, ου, ὁ, *tumultus, turba*.

θοῦρος, ου, ὁ, *impetuosus*: in f. g. θοῦρις. Th. θόρω, *salio*.

Θρᾴκη, ης, ἡ, *Thracia*.

Θρᾷξ, ακὸς, ὁ, *Thrax*.

θρασὺς, εῖα, ὺ, *audax*. Th. θάρσος, *fiducia*.

θρασύτης, ητος, ἡ, *audacia*: à θρασύς.

θρέμμα, ατος, τὸ, *pecus, omne quod alitur*: à τρέφω, *alo*.

Θρηΐκιος, ου, ὁ, *Thracius*: à Θρῆϊξ, ικὸς, Ion. pro Θρᾷξ.

Θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *capillus, seta, villus*: dat. pl. θριξί.

θρόος, c. θροῦς, όου, c. οῦ, ὁ, *clamor, fama, rumor*.

Θυγάτηρ, *filia, nata*, gen. έρος, ρὸς. acc. θυγατέρα, τρα. voc. ὦ θύγατερ. dat. pl. θυγατράσι.

θυγάτριον, ου, τὸ, *filiola*: à θυγάτηρ.

θῦμα, τος, τὸ, *victima, sacrificium*. Th. θύω.

θυμιάμα, ατος, τὸ, *suffitus*: à
Θυμιάω, *suffio, odores incendo.*
Θυμὸς, οῦ, ὁ, *animus, mens, ira.*
Θύρα, ας, ἡ, *janua, ostium.*
θυσία, ίας, ἡ, *victima*: à θύω.
Θύω, *macto, sacrifico,* item *impetu feror, furo,* f. θύσω. p. τέθυκα.
θῶκος, idem quod θάκος, ου, ὁ, *sedile.*
θωπεύω, *adulor,* f. εύσω. p. τεθώπευκα· à θὼψ, *assentator,* quod à θώπτω, *assentor.*
θωρακίζω, f. σω, *lorica armo,* item generaliter *armo*: à θώραξ.
Θώραξ, ᾶκος, ὁ, *thorax, pectus, vestis qua tegitur pectus, lorica.*
θωρηκοφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, *thoracem ferens*: ex θώρηξ, et φέρω, *fero.*
θώρηξ, Ion. pro θώραξ, *pectus,* quod vide.
θωρήσσω, f. ξω, *lorica armo,* in genere *armo*: à θώραξ, κος, *lorica.*

I.

ΙΑΚΩ'Β, n. propr. indecl.
Ἰάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, *medeor, sano, curo.* p. ἴαμαι.
Ἰάσων, ονος, ὁ, *Jason,* nomen viri.
ἰατρὸς, ȣ, ὁ, *medicus.* Th. ἰάομαι, *sano.*
Ἰάχω, *clamo, resono.*
Ἴδιος, α, ον, *proprius, a, um, privatus, suus.*
Ἰδομενεὺς, έος, Ion. ῆος, nomen proprium.
ἰδὼν, οῦσα, ὸν, *conspicatus.* a. 2. part. act. verbi εἴδω, *video.*
ἱερεὺς, έος, ὁ, *sacerdos*: ab ἱερὸς, *sacer.*
Ἱερὸς, ὰ, ὸν, *sacer, a, um, præstans, magnus.*
Ἱεροσόλυμα, ων, τὰ, *Hierosolyma.*
Ιησοῦς, οῦ, ὁ, *Jesus,* servator.
Ἰθάκη, ης, ἡ, *Ithaca,* nomen regionis Ulyssis patriæ.
Ἱκανὸς, ἡ, ὸν, *idoneus, sufficiens, congruus.*
ἱκετεύω, *supplico,* f. εύσω. Th. ἱκέτης, *supplex.*
ἴκμενος, η, ον, *secundus*: ab ἵκομαι.
ἱλάσκω, f. άσω, *propitium alteri reddo*; ἱλάσκομαι, *propitium* mihi *reddo,* f. ἱλάσομαι.
Ἱλέως, adv. *hilari animo, hilariter.*
Ἴλιον, *Ilium, Troja*: ab Ιλος, qui filius Trois regis erat.
Ἱμάτιον, ου, τὸ, *vestimentum.* Th. ἕω, *induo.*
Ἵνα, *ut,* conjunct.
Ἰνάχος, ȣ, ὁ, *Inachus,* nom. propr.
Ἰόρδανος, ου, ὁ, *Jordanus,* nomen fluvii.
Ἰὸς, οῦ, ὁ, *sagitta, telum*: ab obsol. ἵω, id. q. ἵημι.
Ἰουδαῖος, ȣ, ὁ, *Judæus*; item *Judaicus, a, um.*

ἴουλος, ου, ὁ, *lanugo.* Th. οὖλος, *mollis.*

ἵππαρχος, ου, ὁ, *equitum præfectus, magister equitum:* ex ἵππος, et ἀρχὴ, *principatus.*

ἱππάσιμος, ου, ὁ, *equitabilis, aptus ad equitandum:* ex ἵππος.

ἱππεὺς, έως, ὁ, *eques.* Th. ἵππος, *equus.*

ἱππεύω, f. εύσω, *equito:* ab ἵππος.

ἱππικὸν, οῦ, τὸ, *equitatus:* ab

ἱππικὸς, οῦ, *equestris.* Th. ἵππος, *equus.*

Ἵππος, ου, ὁ, *equus,* in f. g. *equa,* et *equitatus.*

ἱπποτροφέω, f. ήσω, *equos alo:* ab ἵππος, et τρέφω, *alo.*

Ἵπταμαι, *volo, as:* præs. inf. ἵπτασθαι. f. πτήσομαι. q. à πτάω.

Ἴπτω, f. ἴψω, *lædo.*

Ἶρις, ιδος, ιος, εως, ἡ, *arcus cœlestis, Iris,* dea.

ἰσηγορία, ας, ἡ, *æquum jus loquendi:* ab ἴσος, et ἀγορεύω.

Ἴσημι, ἴσης, ἴσησι, *scio.*

Ἶσις, ιδος, ἡ, *Isis,* nom. propr. deæ Ægyptiacæ.

Ἴσος, vel Ἶσος, η, ον, *æqualis, par.*

Ἰσραὴλ, nom. propr. indecl.

Ἵστημι, *statuo, erigo, sisto:* q. à στάω. f. στήσω. p. ἕστακα, vel ἕστηκα. part. ἑστηκώς.

ἱστίην, Ion. pro ἑστίαν, accus. sing. ab ἑστία, *Vesta, focus, domus.*

ἱστίον, ου, τὸ, *navis velum:* ab

ἱστὸς, *malum navis.* Th. ἵστημι, *sto.*

ἱστοδόκη, ης, ἡ, *receptaculum mali navis:* ab ἱστὸς, et δέχομαι.

ἱστορία, ας, ἡ, *cognoscendi studium, historia:* ab ἵστωρ, *sciens.* Th. ἴσημι, *scio.*

ἱστός, ου, ὁ, *malus navis, tela.*

ἴσχομαι, *cohibeo,* ἴσχεο, 2. s. imperat. Ionicè.

ἰσχυρὸς, ὰ, ὸν, *robustus, validus:* in compar. ἰσχυρότερος, superl. ἰσχυρότατος. Th. ἰσχὺς, *robur.*

ἰσχυρῶς, adv. *validè, vehementer, enixe:* à præced.

ἴσως, adv. *æqualiter, fortassis.*

Ἴτυς, υος, ἡ, *circumferentia et curvatura rotæ; omnis extremitas rotundæ rei.*

ἴφθιμος, ου, ὁ, ἡ, *viribus valens, robustus:* ab ἶφι, *fortiter,* et θυμὸς, *animus.*

Ἰχθὺς, υος, ὁ, *piscis.*

Ἴχνος, εος, τὸ, *vestigium.*

Ἰὼ, όος, οῦς, ἡ, *Io,* nom. propr.

Ἴων, ωνος, ὁ, *Ion,* à quo Iones dicti.

Ἰωσὴφ, ὁ, indecl. nom. prop.

K.

ΚΑΓΩ, pro καὶ ἐγὼ, *et ego.*

Κάδμος, ου, ὁ, *Cadmus,* nomen viri.

Καδούσιος, ου, ὁ, *Cadusius.*

καθαιρέω, *detraho, everto, destruo,* s. ἑσω, f. 2. καθελῶ. aor. 2. καθεῖλον.

καθάπτομαι, f. ψομαι, *demulceo*: ex κατὰ, et ἅπτομαι, *tango*.

καθαρίζω, f. ίσω. *purgo, sordes amoveo*, item à *sordibus purum declaro*, à καθαίρω, *purgo*.

καθαρισμὸς, οῦ, ὁ, *purificatio*.

καθαρίως, adv. *munde, pure*: à καθαρὸς.

κάθαρμα, ατος, τὸ, *purgamentum*. Hinc

καθάρματα, τὰ, *homines viles et abjecti*.

καθαρὸς, ὰ, ὸν, *purus, a, um*; *probus, integer*: à καθαίρω, *purgo*.

καθέζομαι, *sedeo*, præs. part. καθεζόμενος. imperf. ἐκαθεζόμην. f. 2. m. καθεδοῦμαι. ex κατὰ, et ἕζω, seu ἕω, *colloco*.

καθελκύω, *deorsum traho*. Th. ἑλκύω, *traho*.

καθελῶ, εῖς, εῖ, f. 2. ind. act. verbi καθαιρέω, *destruo*, quod vide.

καθεύδω, *dormio*: ex κατὰ, et εὕδω, f. ήσω, *dormio*.

κάθημαι, *sedeo*. Th. ἧμαι, id.

καθίζω, *sedere facio, colloco*, f. ίσω. a. 1. ἐκάθισα· καθίζομαι, *sedeo*: ex κατὰ, et ἵζω, *sedere facio*.

καθίημι, *demitto*, f. ήσω. p. κάθεικα· ex κατὰ, et ἵημι, *mitto*.

καθικνέομαι, *contingo, assequor*: ab ἱκνέομαι, *venio*, f. ἵξομαι. a. 2. m. ἱκόμην.

καθίξας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. Dor. pro καθίσας· à καθίζω, *sedere facio*. f. ίσω.

καθιππεύω, *perequito, equo decurro*. Th. ἵππος.

καθίστημι, vel καθιστάω, *constituo*, f. καταστήσω. p. καθέστηκα· ex κατὰ, et ἵστημι, *statuo*.

Καὶ, *et, etiam*.

Καινεὺς, έος, ὁ, *Cæneus*, nomen propr.

Καινὸς, ὴ, ὸν, *novus, a, um*; compar. καινότερος, superlat. καινότατος.

Καιρὸς, οῦ, ὁ, *occasio, opportunitas, tempus*.

καίτοι, *quanquam*, conj. cum ind. ex καὶ, et τοι.

Καίω, *uro, accendo, cremo*, f. καύσω. p. κέκαυκα. perf. pass. κέκαυμαι. aor. 1. ἔκηα, pro ἔκησα.

κἀκεῖνος, *et ille*, pro καὶ ἐκεῖνος.

κακκείω, pro κατακείω, *decumbere cupio*: ex κατὰ, et κείω.

κακοδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *infelix, miser*: ex κακὸς, *malus*, et δαίμων, *dæmon*.

κακοποιέω, *male facio, noceo*: ex κακὸς, et ποιέω.

Κακὸς, ὴ, ὸν, *malus, improbus, ignobilis, ignavus, timidus*.

κακότης, ητος, ἡ, *calamitas, malum*. Th. κακὸς, *malus*.

κακῶς, *malè, improbè, perperam*, adv.: à κακὸς, *malus*.

Κάλαμος, ου, ὁ, *calamus, culmus, arundo*.

Καλέω, *voco, imploro, nomino*, f. έσω. p. κέκληκα.

καλιά, ᾶς, ἡ, *nidus*, acc. Ion. καλιήν.

καλινδέομαι, *verso*, *voluto*.

Καλλιδημίδης, ου, ὁ, *Callidemides*, nom. propr.

Καλλιόπη, ης, et Dor. Καλλιόπα, ας, ἡ, *Calliope*, nomen Musæ: ex καλός, *pulcher*, et ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*.

καλλιπάρηος, ου, ὁ, ἡ, *pulchras genas habens*: ex κάλλος, *pulchritudo*, et παρειά, *gena*.

καλλιῤῥημοσύνη, ης, ἡ, *dictionis elegantia*: ex καλός, et ῥέω, *dico*.

Καλλισθένης, εος, ους, *Callisthenes*, nomen propr.

καλλίφυλλος, ὁ, ἡ, *pulchris foliis præditus*.

κάλλος, εος, et contractè κάλλους, τὸ, *pulchritudo*. Th. καλὸς, *pulcher*.

Καλὸς, ἡ, ὸν, *pulcher*, *honestus*, *bonus*, *decens*; compar. καλλίων. superl. κάλλιστος.

καλύπτω, f. ψω, *abscondo*, *celo*, *cooperio*.

Κάλχας, αντος, ὁ, *Calchas*.

καλώδιον, ου, τὸ, *funiculus*, diminut. à

Κάλως, ω, vel ωος, ὁ, *rudens*, *funis nauticus*.

καλῶς, adv. *pulchrè*, *rectè*: à καλός.

Καμβύσης, ου, ὁ, *Cambyses*, nom. propr.

κἀμὲ, pro καὶ ἐμὲ, *et me*.

Κάμνω, *laboro*, *ægroto*, f. καμῶ, vel καμοῦμαι. p. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον.

κἂν, *etsi*, *quamvis*, pro καὶ ἂν, vel ἐάν.

Κάνδυς, υος, ὁ, *Candys*, Persica vestis. Angl. *a cloke*.

κἀπὶ, pro καὶ ἐπὶ.

Κάπρος, ου, ὁ, *aper*.

κάρα, τὸ, Ion. et κάρη, ἡ, *caput*, *vertex*. Th. κάρηνον, idem.

κάρανον, Dor. pro κάρηνον, *caput*.

Καρδία, ας, Ion. -η, ης, ἡ, *cor*, *animus*.

Κάρηνον, ου, τὸ, *caput*, *vertex*.

Καρπὸς, οῦ, ὁ, *fructus*, *semen*, *fœtus*, *utilitas*; item *carpus*, Angl. *the wrist*.

καρτερὸς, οῦ, *robustus*, *potens*, *vehemens*: à κάρτος, quod per Metath. pro κράτος, εος, τὸ, *robur*.

κάρυον, ου, τὸ, *nux juglans*. Th. καρύα.

Κάστωρ, ορος, ὁ, *Castor*.

Κατὰ, præposit. cum gen. denotat oppositionem, et redditur *contra*, *in*; cum accus. juxta-positionem, et redditur *secundum*, *versus*, *cum*, *apud*. In compos redditur Angl. *down*; vel auget significationem.

καταβαίνω, *descendo*, imperf. κατέβαινον. f. καταβήσομαι. p. καταβέβηκα. a. 2. κατέβην: ex κατὰ, et βαίνω, *eo*.

καταβάλλω, *dejicio*, *everto*, *solvo*, *appono*, f. αλῶ. p.

καταβέβληκα. Th. βάλλω, *jacio.*

καταβαρέω, *degravo, onero*, f. ήσω. p. καταβεβάρηκα. Th. βάρος, τὸ, *pondus.*

καταγγέλλω, f. ελῶ, *annuntio, celebro*, aor. 1. κατήγγειλα· ex κατὰ, et ἀγγέλλω.

καταγελάω, ῶ, *derideo*, f. άσω. p. καταγεγέλακα. Th. γελάω, *rideo.*

καταγινώσκω, f. σω. p. έγνωκα, aor. 2. κατέγνων. *condemno, animadverto:* ex κατὰ, et γινώσκω.

κατάγω, *deduco*, f. κατάξω. perf. act. κατῆχα· ex κατὰ, *deorsum*, et ἄγω, *duco.*

καταγωνίζομαι, *debello*, f. ίσομαι, p. pass. κατηγώνισμαι. ex κατὰ, et ἀγωνίζομαι, *certo.* Th. ἀγὼν, *certamen.*

καταδικάζω, f. σω, *jus contra aliquem dico, condemno:* ex κατὰ, et δικάζω.

κακταδίκη, ης, ἡ, *condemnatio:* ex κατὰ, et δίκη, *jus.*

καταδιώκω, *persequor*, f. ξω. Th. διώκω, *persequor.*

καταδύνω, vel -δύω, vel -δυμι, *subeo, descendo.* Th. δύω, *subeo.*

κατᾴδω, *occino, cantu obstrepo.* Th. ᾄδω, *cano.*

καταθεάομαι, ῶμαι, *respicio.*

καταθραύω, f. σω, *effringo.* Th. θραύω, *frango.*

κατακαίνω, *interficio.*

κατακαίω, *exuro*, f. κατακαύσω. a. 2. κατέκαον. perf. κατακέκαυκα· ex κατὰ, et καίω, *uro.*

κατακαλύπτω, f. ψω, *tego:* ex κατὰ, et καλύπτω.

κατακενόω, f. ώσω, *evacuo:* ex κατὰ, et κενόω. Th. κενὸς, *vacuus, inanis.*

κατακλείω, f. σω, *claudo.*

κατακλίνω, f. νῶ, *decumbere facio:* ex κατὰ, et κλίνω.

κατακρημνίζω, f. σω, *in præcipitium agere, præcipitem dare:* ex κατὰ, et κρημνὸς, *præcipitium.*

καταλαμβάνω, *invado, nanciscor, offendo, obstringo*, f. καταλήψομαι. p. κατείληφα· ex κατὰ, et λαμβάνω, *capio.*

κατάλειμμα, τος, τὸ, *reliquiæ:* à καταλείπω.

κατάλειψις, εως, ἡ, *reliquiæ, soboles.*

καταλείπω, *relinquo*, f. ψω. p. καταλέλειφα· ex κατὰ, et λείπω, *linquo.*

καταλύω, f. ύσω, *dissolvo, commoror.* Th. λύω, *solvo.*

καταναλίσκω, *consumo:* ex κατὰ, et ἀναλίσκω, *absumo:* quod ex ἀνὰ, et ἁλίσκω, *capio.*

κατανεύω, f. εύσω, *annuo.*

κατανοέω, f. ήσω. p. κατανενόηκα. a. 1. κατενόησα, *contemplor, specto.* Th. νόος, *mens.*

καταπαύω, f. αύσω, *cessare facio;* item *cesso;* sed hoc potius ad med. v. pertinet.

καταπέμπω, *demitto.* Th. πέμπω, *mitto*, quod vide.

καταπέπτω, f. ψω, *decoquo, mollio, domo*: ex κατὰ, et πέπτω.

καταπίπτω, f. ψω. aor. 2. κατέπεσον, *decido*. Th. πίπτω.

κατάπλεος, έα, εον, *expletus, satiatus*: ex κατὰ, et πλέος, *plenus*.

καταπλήσσω, vel πλήττω, *percello, obstupefacio*. Th. πλήσσω, quod vide.

καταράομαι, ῶμαι, *execror, devoveo*, perf. pass. κατήραμαι. Th. ἀρὰ, *preces, diræ*. Hinc

κατάρατος, ου, ὁ, ἡ, *maledictus, diris devotus*: Angl. *accursed, a miscreant*.

καταρέζω, f. ξω, *blande mulceo*: ex κατὰ, et ῥέζω, *facio*.

καταριθμέω, *annumero*: f. ήσω. p. κατηρίθμηκα. a. 1. m. κατηριθμησάμην. Th. ἀριθμὸς, *numerus*.

καταῤῥέω, *defluo, decido, delabor*: ex κατὰ, et ῥέω, *fluo*.

καταῤῥοφέω, ήσω, *sorbeo, sorbillo*: ex κατὰ, et ῥοφέω.

κατάρχω, f. άρξω, *incipio*: ex κατὰ, et ἄρχω.

κατασβεννύω, -έννυμι, *extinguo, compesco*, f. σβέσω· à σβέννυμι, idem.

κατασκέπτομαι, f. ψομαι, *despicio, circumspicio*: ex κατὰ, et σκέπτομαι.

κατασκευάζω, *adorno, conficio*, f. άσω. p. κατεσκεύακα. Th. σκεῦος, τὸ, *vas*.

κατασκοπεύω, *speculor*. Vide mox infra.

κατάσκοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *explorator, speculator*: à κατὰ, et σκοπέω, *speculor*.

κατασοφίζω, *sophismatis et argutis fallaciis utor adversus aliquem*: Angl. *to over-reach*: f. ίσω, perf. κατασεσόφικα. ex κατὰ, et σοφὸς, *sapiens*.

κατασπάω, ῶ, *distraho, deorsum traho*, f. άσω. p. κατέσπακα· à σπάω, *traho*.

καταστάζω, f. ξω, *mano*: ex κατὰ, et στάζω.

κατατίθημι, *depono*. Th. τίθημι, *pono*.

κατατρέχω, *incurro, insector*. Th. τρέχω, *curro*.

καταφάγω, *devoro*, f. 2. m. καταφάγομαι, pro καταφαγοῦμαι. a. 2. act. κατέφαγον. a. 2. part. act. καταφαγών. Th. φάγω, *edo*.

καταφέρω, *deporto*: Angl. *to carry* or *bring down*, f. 1. κατοίσω. a. 1. κατήνεγκα. Th. φέρω, *fero*.

καταφεύγω, *perfugio, aufugio*, f. φεύξομαι. a. 2. act. κατέφυγον. Th. φεύγω, *fugio*.

καταφιλέω, f. ήσω, *deosculor*.

καταφλέγω, f. έξω. p. εχα. *comburo*: ex κατὰ, et φλέγω, *uro*.

καταφρονέω, *despicio, sperno*, cum gen. f. ήσω. perf. act. καταπεφρόνηκα. Th. φρὴν, *mens*.

καταφρόνησις, εως, ἡ, *contemptus*: eb eodem.
καταχέω, f. εύσω, *effundo*: ex κατὰ, et χέω.
καταχράομαι, -ῶμαι, *abutor*. Th. χράομαι, *utor*.
κάτειμι, *descendo*. Th. εἶμι, eo.
κατελεέω, εῶ, *misereor*, &c. Th. ἐλεέω, idem.
κατερέω, f. κατερῶ, *defero*: ex κατὰ, et ἐρέω.
κατέρχομαι, *descendo*. Th. ἔρχομαι, *venio*.
κατεσθίω, *devoro*; imperf. κατήσθιον. Th. ἐσθίω, *edo*.
κατέχω, *retineo, detineo, possideo*, f. καθέξω. p. κατέσχηκα. Th. ἔχω, *habeo*.
κατηγορέω, ῶ, *accuso, reprehendo*, cum genit. item, *indico, arguo*; f. ήσω. p. κατηγόρηκα· ex κατὰ, et ἀγορέω, seu ἀγορεύω, *loquor*. Th. ἀγορὰ, *forum*.
κατοικέω, f. ήσω. p. ᾤκηκα, *habito, commoror*: ex κατὰ, et οἰκέω. Th. οἶκος, *domus*.
κατοίκτισις, εως, ἡ, *commiseratio*: à κατοικτίζω.
κατολοφύρομαι, *lamentor*: ex κατὰ, et ὀλοφύρομαι.
κατορθόω, *erigo, cum virtute aliquid gero*, f. ώσω. p. κατώρθωκα. Th. ὀρθὸς, *rectus*.
Κάτω, adv. *infra, deorsum, infernè*.
κάτωθεν, *ab imo, infrà*: *ex inferiori loco*. Th. κάτω, *deorsum*.
καχάζω, f. σω, *cachinnor*,
καχλάζω, *strepito, resono*: à
Κάχληξ, ηκος, ὁ, *lapillus, calculus*.
Κε, et sequente vocali κεν, in carmine idem valet, quod in prosa ἂν.
κέαται, seu κείαται, *jacent*. Ion. pro κεῖνται, 3. pl. præs. ind. à
Κεῖμαι, σαι, ται, *jaceo, positus sum, pendeo, desideo*, f. κείσομαι.
κεῖνος, Ion. pro ἐκεῖνος, *ille*.
Κείρω, *tondeo, abscindo, vasto*.
κελαινεφὴς, έος, ὁ, ἡ, *nubes atras cogens*, Epith. Jovis: ex κελαινὸς, et νέφος, *nubes*.
κελαινὸς, ὴ, ὸν, *niger*. Th. μέλας, *niger*.
κέλευθος, ου, ἡ, *via*, pl. τὰ κέλευθα, et τὰς κελεύθους.
κελεύω, *jubeo, hortor*, f. εύσω, p. κεκέλευκα. Th. κέλομαι, *hortor*.
κέλομαι, 2. sing. κέλεσαι, Ion. eliso σ, κέλεαι, *jubeo*.
κεν, vide κε.
κέντασε, Dor. et Ion. pro ἐκέντησε, *punxit*. Th. κεντέω, *pungo*, f. ήσω.
Κένταυρος, ȣ, ὁ, ἡ, *centaurus*: ex κεντέω, *pungo*, et ταῦρος, *taurus*.
κέντρον, ȣ, τὸ, *stimulus, calcar*. Th. κεντέω, *pungo*.
Κέρας, ατος, αος, ως, τὸ, *cornu*.
κεραυνὸς, ȣ, ὁ, *fulmen*.
κεραυνόω, f. ώσω. *fulmino, fulmine percutio*: à κεραυνὸς, *fulmen*.
Κέρβερος, ȣ, ὁ, *Cerberus, canis infernus*.

κερδαίνω, *lucror, lucrifacio*, f. κερδανῶ. perf. κεκέρδαγκα. Th. κέρδος, εος, *lucrum*.

κερδαλεόφρων, ὁ, ἡ, *lucri studiosus*: ex κέρδος, *lucrum*, et φρήν.

κερτόμιος, ου, ὁ, ἡ, *cor secans, mordax*: à κέαρ, *cor*, et τέμνω.

κεστὸς, οῦ, *acu pictus, Cestus, cingulum Veneris*: à κεντέω, *pungo*.

κεύθω, *celo, abscondo*.

Κεφαλὴ, ῆς, ἡ, *caput*.

κήδομαι, *curo, sollicitus sum de aliquâ re, satago*: item *mœreo, molestiâ afficior*: p. m. κέκηδα,· item *exequias alicujus curo*. Th. κῆδος, *cura, mœror, funus*.

Κῆδος, εος, τὸ, *cura, mœror*.

Κεῖος, α, ον, *Ceus*: à Κεία, ας, ἡ, *Cea*, insula.

κῆλον, ου, τὸ, *jaculum, telum*.

κἠμὲ, Dor. pro καὶ ἐμέ.

κἠν, Dor. pro καὶ ἐν, sed κἂν, pro καὶ ἄν.

κῆπος, ου, ὁ, *hortus*.

Κὴρ, ρὸς, ἡ, *sors, fatum, mors fatalis*: at

κῆρ, contract. pro κέαρ, ατος, τὸ, *cor*,

Κηρὸς, ου, ὁ, *cera*.

κηρύσσω, *prædico, publico, celebro*, f. ύξω. p. κεκήρυχα. Th. κῆρυξ, *præco*,

κιθαρίζω, *cithara cano*, f. ίσω. Th. κιθάρα, *cithara*.

κινδυνεύω, *periclitor*, f. εύσω. p. κεκινδύνευκα· à

Κίνδυνος, ου, ὁ, *periculum*.

Κινέω, *moveo*, ήσω. p. κεκίνηκα.

Κινύρας, ου, Æol. -αο, *Cinyras*, nom. propr.

Κινύρομαι, *lamentor, lugubri voce queror*.

Κιχέω, κιχάνω, et κίχημι, *invenior, assequor, comprehendo*, f. ήσω. p. ηκα.

Κίω, *vado, eo*.

Κλάδος, ου, ὁ, *ramus*.

κλάζω, f. κλάγξω, 1. aor. ἔκλαγξα, *clango, clangorem edo*.

Κλαίω, vel κλάω, *lachrymor, ploro, fleo*, f. κλαύσω. p. κέκλαυκα.

κλαυθμὸς, οῦ, ὁ, *fletus, ploratus*: à κλαίω, *fleo*.

Κλεῖτος, οῦ, ὁ, *Clitus*, nom. propr.

κλειτὸς, ἡ, ὸν, *celebris, inclytus*: à κλείω, *celebro*.

Κλεοδάμος, ου, ὁ, nom. propr. *Cleodamus*.

κλέος et κλεῖος, εος, τὸ, *gloria*. Th. κλείω, *celebro*.

κλέπτης, ου, ὁ, *fur*: à κλέπτω, *furor*.

Κλέπτω, *furor, fallo*, f. ψω. p. κέκλεφα, a. 2. ἔκλαπον. perf. pass. κέκλεμμαι. perf. m. κέκλοπα.

κλῄζομαι, *nominor, nomen habeo*.

κληρονομέω, ῶ, f. ήσω. *sorte obtineo, consequor, potior*: à κληρονόμος.

κληρονόμος, ου, ὁ, *hæres*: ex κλῆρος, *sors*, et νέμω, *divido*.

Κλῆρος, ου, ὁ, *sors, patrimonium*.

Κλίνω, *inclino, reclino*, f. νῶ. p. κέκλικα.

κλισίη, ης, ἡ, *tentorium*, κλισίηνδε, *ad tentorium*.

Κλύζω, f. σω. *eluo*. Angl. *to rinse*.

κλυτὸς, ῦ, *inclytus*: à κλύω, *audio*.

κλυτοτέχνης, ου, *celeber artifex*. Epithet Vulcani.

κλύω, et κλῦμι, *audio*, imper. κλῦθι, 2. pl. κλῦτε, et κέκλυτε.

Κλὼν, ωνὸς, ὁ, *ramus, surculus*.

Κνέφας, αος, τὸ, *caligo, tenebræ*.

Κνήμων, ωνος, *Cnemon*, nom. propr.

κνῖση, ης, ἡ, *nidor*.

κοιλία, ας, ἡ, *alvus, venter, uterus*: à κοῖλος.

Κοῖλος, ου, *cavus, concavus*.

κοίλησιν, Ion. pro κοίλαις. d. pl.

Κοιμάω, ῶ, *facio dormire, sopio*. f. ήσω. p. κεκοίμηκα. præs. m. κοιμάομαι, *dormio*.

κοινωνὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *socius, particeps*. Th. κοινός.

Κοίρανος, ῦ, ὁ, *princeps, dominus*.

Κολάζω, *punio, castigo*, f. σω. p. κεκόλακα.

κολακεύω, *adulor, assentor*. f. εύσω. p. κεκολάκευκα. Th. κόλαξ, *adulator*.

Κόλαξ, ακος, ὁ, *adulator, parasitus*: à κόλον, *cibus*.

κόλασις, εως, ἡ, *supplicium, cruciatus*: à κολάζω, *punio*.

κολεὸς, ῦ, Ion. κολεὸς, ὁ, *vagina*.

κολλάω, ῶ, f. ήσω, *glutino, conglutino, adhæreo*: à κόλλα, *gluten*.

κολοβὸς, οῦ, ὁ, *mutilus*.

Κόλπος, ου, ὁ, *sinus, gremium*.

Κολωὸς, οῦ, ὁ, *tumultus, strepitus*.

Κόμη, ης, ἡ, *coma, cæsaries*.

κομίζω, *fero, porto*, item *curo*; et in v. med. *accipio*, de epistola, *excipio*, f. ίσω. p. κεκόμικα. Th. κομέω.

κομψῶς, adv. *scite, eleganter*.

κονία, ας, ἡ, Ion. κονίη, *pulvis, calx*. Th. κόνις, *pulvis*.

κονίζω, seu κονίω, *pulvere impleo*. Th. κόνις.

Κόνις, εως, ἡ, *pulvis, cinis*.

κοπὶς, ίδος, ἡ, *gladius, securis*: à κόπτω.

κόπος, ου, ὁ, *labor, negotium*. Th. κόπτω, *seco*.

Κόπτω, *cædo, scindo, pulso, plango*, f. κόψω, p. κέκοφα. præs. m. κόπτομαι, *plango*.

κόρα, ας, ἡ, et κόρη, ἡ, *puella*.

κόρη, ης, ἡ, *puella, pulchra mulier*. Ion. κούρη.

κόρος, ῦ, ὁ, *puer*.

Κόρυς, υθος, et υος, ἡ, *galea, cassis*, acc. sing. κόρυθα, et κόρυν.

κορυφὴ, ῆς, ἡ, *vertex, cacumen*.

Κορώνη, ης, ἡ, *cornix*.

κορωνὶς, ίδος, *curvata*: à κορώνη.

κοσμέω, *orno*. f. ήσω. p. κεκόσμηκα, p. pass. κεκόσμημαι. Th. κόσμος, *ordo, mundus*.

κόσμημα, τος, τὸ, *ornamentum*: à κοσμέω.

κοσμήτωρ, ορος, ὁ, *dux qui aciem instruit* : à κοσμέω, *orno*.

κόσμιος, ου, ὁ, *bene compositus*. Th. κόσμος, *mundus*.

κοσμίως, adv. *compositè, decenter, ritè*. Th. κόσμος, *ornamentum*.

Κόσμος, ου, ὁ, *ornamentum, ordo*.

κοτέω, *irascor, simultates exerceo*.

Κότος, ου, ὁ, *ira, simultas*.

Κοτύλη, ης, ἡ, *cavitas, acetabulum*.

κούρη, ης, ἡ, *puella*, Ion. pro κόρη.

κουρίδιος, ου, *juvenilis*, item *qui juvenili ætate uxorem duxit* ; κουριδία, ας, ἡ, *quæ sic virum, seu quæ virgo nupsit* : à κοῦρος, pro κόρος, *juvenculus*.

κοῦρος, Ion. pro κόρος, *puellus* : ut et κούρη, pro κόρη, *puella*.

Κοῦφος, η, *levis, facilis, inanis*.

Κράζω, *clamo, crocito*, f. 1. κράξω. p. κέκραχα. p. m. κέκραγα.

κραιαίνω, idem quod κραίνω, *perficio*, f. κραιανῶ, aor. 1. ἐκρήηνα, Ionicè.

κράνα, ας, Dor. pro κρήνη, ης, ἡ, *fons*.

κράνιον, ου, τὸ, *cranium, calvaria, caput*. Th. κάρηνον, *caput*.

κράνος, εος, τὸ, *galea* : à κάρηνον, *caput*.

κρὰς, κρατὸς, ὁ, vel τὸ, *caput*.

κρατέω, ῶ, *teneo, apprehendo, vinco, fortiter impero*, f. ήσω. perf. act. κεκράτηκα. Th. κράτος, *robur*.

κράτιστος, η, ον, *validissimus, a, um, præstantissimus*, superl. grad. Th. κράτος, τὸ, *robur*.

Κράτος, εος, τὸ, *robur, potentia, imperium*.

κραυγὴ, ῆς, ἡ, *clamor* : à κράζω.

κρεάδιον, ου, τὸ, dim. *carnis frustum* : à κρέας.

Κρέας, ατος, (Ion. κρέαος. et Att. κρέως,) τὸ, *caro*.

κρείσσων, vel -ττων, gen. ονος, ὁ, ἡ, *præstantior, potentior, melior*, comparat. ab ἀγαθὸς, *bonus*. Th. κράτος, εος, τὸ, *robur*.

κρείων, *rex* : à κρέω, *impero*.

Κρεμάω, ῶ, κρεμαννύω, et κρεμάννυμι, *suspendo*, f. άσω. præs. m. κρέμαμαι, σαι, ται, *pendeo* ; part. κρεμάμενος, *pendens*.

κρήγυος, ου, ὁ, ἡ, *gratus, jucundus* : à κῆρ, et ἄγω.

Κρήνη, ης, ἡ, *fons*.

Κρήτη, ης, ἡ, *Creta insula*.

κρητὴρ, ῆρος, ὁ, *crater, vas* : à κεράω, *misceo*.

Κρίνω, *judico, cerno, discerno, sentio*, f. κρινῶ. p. act. κέκρικα, p. pass. κέκριμαι.

κρίσις, εως, ἡ, *judicium*, item *pœna, supplicium* : à 2. s. p. pass. κέκριμαι, κέκρισαι. v. κρίνω.

κριτὴς, οῦ, ὁ, *judex* : à perf. pass. v. κρίνω.

Κροῖσος, ου, ὁ, *Crœsus*, Lydorum rex.

Κρόταφος, ου, ὁ, *tempus, pars capitis*, dat. pl. κροτάφοισιν. Ion.

Κρύος, εος, τὸ, *frigus, algor.*

κρυπτάδιος, ία, ιον, *occultus, clandestinus:* à κρύπτω.

Κρύπτω, *abscondo, tego, celo.* f. ψω. perf. κέκρυφα.

Κτάομαι, ῶμαι, *acquiro, comparo, possideo*, f. κτήσομαι. p. κέκτημαι.

Κτείνω, *interficio, occido*, f. κτενῶ. p. ἔκταγκα. a. 1. ἔκτεινα. a. 2. ἔκτανον.

κτῆμα, ατος, τὸ, *possessio*, κτήματα, των, τὰ, *bona, facultates, opes.* Th. κτάομαι, *possideo.*

Κτῆνος, εος, τὸ, *jumentum, pecus.*

κτῆσις, εως, ἡ, *possessio:* à κτάομαι.

κτύπος, ου, ὁ, *strepitus.*

Κυαθὸς, οῦ, ὁ, *Cyathus.*

κυάνεος, η, ον, *cæruleus:* à κύανον, *color cæruleus.*

κυδιάνειρος, α, ον, *viros illustres reddens:* ex κῦδος, et ἀνὴρ.

κύδιστος, superl. adj. à subst. κῦδος.

Κῦδος, εος, τὸ, *gloria.*

Κυθέρεια, *Cytherea, Venus.*

Κυθήρα, urbs Cypri, item *Venus.*

κύλιξ, ικος, ἡ, *calix.* Th. κυλίω, *volvo.*

Κυλίω, *volvo, voluto*, f. ίσω.

Κῦμα, ατος, τὸ, *fluctus, unda.*

κυνηγίσιον, ου, τὸ, *venatio*, ex κύων, et ἄγω.

κυνώπης, ου, ὁ, *caninum vultum habens, impudens:* ex κύων, *canis*, et ὤψ.

Κύπρις, ιδος, ἡ, *Venus:* acc. Κύπριδα, et Κύπριν. Th. Κύπρος, *Cyprus.*

Κύπτω, f. ψω, *pronus incumbo.*

κύριος, ου, ὁ, *dominus, præstans;* item *proprius.* Th. κῦρος, *auctoritas.*

Κῦρος, ου, ὁ, *Cyrus*, Persarum rex.

Κύω, *in utero gesto, sum pregnans, osculor*, f. σω. p. κα. κυέω, idem.

Κύων, κύονος, per Sync. κυνὸς, ὁ, ἡ, *canis.*

Κωλύω, *prohibeo, impedio, arceo*, f. ύσω. p. κεκώλυκα.

Κώμη, ης, ἡ, *pagus, vicus.*

κωμῳδοποιός, ου, ὁ, *comœdiæ scriptor:* ex κώμη, *pagus*, ᾠδη, *cantilena*, et ποιέω, *facio.*

Κώπη, ης, ἡ, *remus, manubrium.*

κῶρα, ας, ἁ, Dor. pro κόρα, ης, ἡ, sive κούρη, *puella, oculi pupilla.*

κῶρος, Dor. pro κοῦρος.

Λ.

ΛΑΒΗ, ῆς, ἡ, *prehensio, ansa, manubrium.* Th. λαμβάνω, *capio.*

λάβραξ, ακος, ὁ, *labrax, piscis:* Angl *a pike*, forsan, *a shark.*

λαγχάνω, f. λήξω. aor. 2. ἔλαχον, p. λέληχα, et εἴληχα. p. m. λέλογχα. *sortior, consequor.*

Λαγωὸς, ῦ, ὁ, et

λαγὼς, ῶ, ὁ, *lepus.*

λάθρα, adv. *clam, latenter:* à λήθω, *lateo.*

Λαλέω, ῶ, *loquor,* f. ήσω. p. λελάληκα.

λάλημα, ατος, τὸ, *sermo, loquacitas:* à λαλέω.

λαλίστερος, *loquacior,* λαλίστατος, ου, *loquacissimus,* superl. à λάλος, *loquax.*

Λαμβάνω, *capio, consequor,* ab obsoleto verbo λήβω, f. 1. m. λήψομαι. p. act. λέληφα, Att. εἴληφα. a. 2. ind. ἔλαβον.

λαμπὰς, άδος, ἡ, *lampas, fax:* à λάμπω, *luceo.*

λαμπετάω, ῶ, *luceo:* à λαμπάς.

λαμπρὸς, ὰ ὸν, *splendidus.*

Λάμπω, *luceo, splendeo,* f. λάμψω. p. φα.

λανθάνω, seu λήθω, *lateo, ignotus sum,* f. λήσω. a. 2. ἔλαθον. in m. *obliviscor,* p. m. λέλησμαι.

Λαὸς, ῦ, ὁ, et λεὼς, ῶ, ὁ, Att. *populus, turba.*

λάσιος, α, ον, *hirsutus, pilosus,* item, *virilis.*

λατρεύω, f. εύσω, *servio, famulor:* à λάτρις, *servus.*

Λέβης, ητος, ὁ, *lebes, pelvis.*

λέγοντι, Dor. pro λέγουσι· à λέγω.

Λέγω, *dico,* f. λέξω. p. λέλεχα.

Λείβω, *libo, fundo,* f. ψω. p. λέλειφα· dicitur et εἴβω, Ion. et Æol.

Λειμὼν, ῶνος, ὁ, *pratum.*

Λείπω, *linquo, relinquo, desum, deficio,* f. ψω. p. λέλειφα.

Λεκάνιον, ου, τὸ, *Patella.*

λέκτρον, ου, τὸ, *lectus.* Th. λέγω, *cubare facio.*

λεληθότως, adv. *sensim, latenter:* à λανθάνω.

Λεπτὸς, ὴ, ὸν, *tenuis, gracilis, rarus.*

Λέπω, f. ψω, *decortico, delibro.*

Λευκὸς, *albus, candidus, serenus.*

λευκώλενος, ον, ὁ, ἡ, *candidas ulnas habens.* Junonis epitheton. Ex λευκὸς, *albus,* et ὠλένη, *cubitus, ulna.*

Λεύσσω, *video.*

Λέων, οντος, ὁ, *leo,* λέαινα, ης, ἡ, *leæna.*

Λεωνίδης, ῦ, ὁ, *Leonidas,* nom. propr.

λεωφόρος, ου, ὁ, ἡ, ὁδὸς, Ion. et Att. pro λαοφόρος, *via publica:* ex λεὼς, pro λαὸς, *populus,* et φέρω, *fero.*

Λήγω, f. ξω, *cessare facio;* item, *desino, cesso.*

Λήδα, ας, ἡ, *Leda,* nom. propr. mulieris.

Λήθη, ης, ἡ, *oblivio, Lethe,* flumen apud inferos. Th. λήθω, *lateo.*

ληρέω, *deliro, ineptio,* f. ήσω. Th. λῆρος, *nugæ.*

Λητὼ, όος, ῦς, ἡ, *Latona*, mater Apollinis.

λιάζω, f. σω, *agito, separo*, λιάζομαι, *secedo*.

Λίαν, et λίην, *valdè, admodum*.

λιγυρὸς, ὰ, ὸν, idem quod λιγὺς, *stridulus, suavis*.

λίθος, ου, ὁ, ἡ, *lapis, saxum*.

Λιμὴν, ένος, ὁ, *portus*.

Λίμνη, ης, ἡ, *stagnum, palus*.

λῖμὸς, οῦ, ὁ, et Dor. ἡ, *fames*.

λίνεος, ους, έη, ῆ, εον, οῦν, *lineus*: à λίνον, *linum*.

λῖπαρέω, ῶ, f. ήσω, *insto rogando, obsecro*: à λιπαρὴς.

λιπαρὸς, ῦ, ὁ ϰὴ ἡ, *nitidus, pinguis*.

λίσσομαι, *supplex oro, precor*, regit accus. semper. aor. 1. imper. λίσαι.

λογίζομαι, *colligo, rationem ineo, supputo*, f. ίσομαι. p. λελόγισμαι. Th. λέγω, *dico*.

λογισμὸς, ῦ, ὁ, *ratiocinatio, supputatio*. Th. λέγω.

λόγος, ου, ὁ, *verbum, ratio*: à p. m. λέλογα, verbi λέγω, *dico*.

λόγχη, ης, ἡ, *sors, lancea*: à λαγχάνω, *sortior, assequor*; a. 2. ἔλαχον. p. m. λέλογχα.

λοίγιος, ία, ιον, *exitialis, perniciosus*: à λοιγὸς.

λοιγὸς, ῦ, ὁ, *pernicies, pestis*.

λοιδορέω, ῶ, *convitior, maledico*, f. ήσω. p. λελοιδόρηκα. præs. part. pass. et med. λοιδορούμενος. Th. λοίδορος, *convitiator*.

Λοιμὸς, ῦ, ὁ, *pestis, contagium*.

λοιπὸν, adv. *in posterum*.

λοιπὸς, ἡ, ὸν, *reliquus, a, um*. Th. λείπω, *linquo*, p. m. λέλοιπα.

Λουκιάνος, ου, ὁ, *Lucianus*, scriptor facetiis celeberrimus.

Λύω, *lavo*, f. σω. p. λέλυκα.

λόφος, ου, ὁ, *crista, collis, tumulus*.

λόχος, ου, ὁ, *cohors, agmen*; item, *insidiæ*.

λύγδινος, ου, *levis, politus, candidusque, marmoris Parii instar*: à

Λύγδος, ου, ἡ, lapidis genus, candoris eximii.

Λυδία, ας, ἡ, *Lydia*.

Λυδὸς, ῦ, ὁ, *Lydus*.

Λύκος, ου, ὁ, *lupus*.

λῦμα, τος, τὸ, *sordes*.

λυμαίνω, *purgo*: à λύμα, *sordes*; item *perniciem affero, corrumpo*, f. ανῶ. Th. λύμη, ης, ἡ, *exitium*.

λῦπέω, *tristem reddo, dolore afficio*, f. ήσω. p. λελύπηκα. præs. m. λυπέομαι, *doleo*. Th. λύπη, *dolor*.

Λῦπη, ης, ἡ, *dolor*.

Λῦπηρὸς, ῦ, *molestus, tristis*: à λύπη, *dolor*.

Λύρα, ας, et Ion. ης, ἡ, *lyra*. inde,

λυρίζω, f. ίσω, *lyra cano*, et *ludo*: et λυριστὴς. item

Λυρικὸς, ῦ, *Lyricus*: à λύρα

λυσιτελέω, ῶ, έσω, *prosum*, λυσιτελεῖ, *expedit* : ex λύω, et τέλος, *sumptus*.
λυσσάω, seu ττάω, *furo* : *in rabiem ago* : à λύσσα.
λυττάω, vide λυσσάω.
Λύχνος, ου, ὁ, *lychnus*, *lucerna*.
Λύω, *solvo*, f. λύσω. p. λέλυκα.
λωβάομαι, f. ήσομαι, *contumelia afficio* : ex λώβη, *dedecus*, *contumelia*.
λώτινος, η, ον, *lotinus* : à
Λωτὸς, οῦ, ὁ, *lotus*, arbor.

Μ.

ΜΑΘΗΤΗΣ, οῦ, ὁ, *discipulus*. Th. à perf. p. v. μανθάνω, *disco*.
Μαῖα, ας, ἡ, *obstetrix*, *nutrix*; item nom. propr.
μαιεύω, et μαιεύομαι, *obstetricem ago*. Th. μαῖα, *obstetrix*.
Μαίνομαι, *insanio*, *furo*, f. μανήσομαι. perf. m. μέμηνα.
μαιόομαι, οῦμαι, *obstetricor*, f. ώσομαι.
μαίωτρον, ου, τὸ, *præmium obstetricis* : à μαῖα, *obstetrix*.
Μάκαρ, αρος, ὁ, ἡ, *beatus*, *felix* : in nom. pl. μάκαρες, dat. pl. μάκαρσι, et Ion. μακάρεσσι.
μακάριος, ια, ιον, *beatus*. Th. μάκαρ, *beatus*.
μακαρίζω, *beatum prædico*, f. ίσω. Th. μάκαρ.
μακρὸς, ὰ, ὸν, *longus*, *a*, *um* ; comp. μακρότερος. superl. μακρότατος ; vel comp. μακρίων. superl. μακιστος. Th. μῆκος.
μακροχρόνιος, ου, ὁ, ἡ, *longævus*, id. quod μακρόβιος· ex μακρὸς, et χρόνος, *tempus*.
Μάλα, adv. *valde*, *multùm*, *admodum* ; comp. μᾶλλον. superl. μάλιστα.
μαλακία, ας, ἡ, *mollities*, *morbus quidam*, *malum* : à μαλακὸς, *mollis*.
μαλακίζω, f. ίσω, *emollio*, in v. med. *mollesco*, *ægroto*, *langueo*. Th. μαλακὸς, *mollis*.
μάλιστα, *maximè*, adv. superlat. grad. : à μάλα, *valde* : comp. μᾶλλον.
Μανδάνη, ης, ἡ, Mandane, nomen mulieris.
Μανθάνω, *disco*, *intelligo*, f. μαθήσω. perf. act. μεμάθηκα· à μαθέω.
μαντεύομαι, *vaticinor*, *auguror* : *conjicio* : *oraculum consulo* : f. μαντεύσομαι. Th. μάντις, *vates*.
Μάντις, ιος, ὁ, *vates*.
Μάρναμαι, *pugno*.
Μαρσιππος, ου, ὁ, *sacculus*, *crumena*.
μαρτυρέω, et μαρτύρομαι, *testor*. f. ήσω. p. ηκα. Th. μάρτυρ, *testis*.
μαρτυρία, ας, ἡ, *testimonium*.
μάρτυρος, ου, ὁ, *testis*.
μαστιγόω, ῶ, f. ώσω. p. ωκα. *flagello*, *flagris cædo* : à μάστιξ, ιγος, *flagrum*.

Μάτην, adv. *frustrà, incassùm.*

μάτηρ, έρος, ἡ, Dor. pro μήτηρ.

μάχαιρα, ας, ἡ, *gladius.*

μάχη, ης, ἡ, *pugna.* Th. μάχομαι, *pugno.*

μαχήτεος, α, ον, *pugnandus.* Th. μάχομαι, *pugno.*

Μάχομαι, *pugno,* f. 1. μαχήσομαι, et έσομαι, f. 2. m. μαχῦμαι. perf. p. μεμάχημαι.

Μάω, *cupio,* p. m. μέμαα, part. μεμαὼς.

μεγάθυμος, ε, ὁ, ἡ, *magnanimus:* ex μέγας, et θυμὸς.

μεγαλύνω, f. υνῶ, *magnifico, verbis extollo,* μεγαλύνομαι, *præsto.* Th. μέγας, *magnus.*

μεγάλως, *magnoperè, vehementer,* adv.: à μέγας, *magnus.*

Μέγαρον, ε, τὸ, *domus.*

Μέγας, μεγάλη, μέγα, *magnus, a, um;* in comp. μείζων, *major;* superl. μέγιστος, *maximus.*

μέγεθος, εος, ες, τὸ, *magnitudo:* Angl. *size.* Th. μέγας.

μεθῆκα, *dimisi,* a. 1. ind. act. verbi μεθίημι.

μεθίημι, *cesso, dimitto, remitto,* f. μεθήσω ex μετὰ, et ἵημι, seu ἕω, *mitto;* p. εἷκα. a. 2. ἧν.

Μέθυ, τὸ, *vinum.*

μεθυσθεὶς, a. 1. part. pass. à μεθύσκω, *ebrium reddo,* f. ύσω. a. 1. ἐμέθυσα. præs. pass. μεθύσκομαι, *inebrior;* a. 2. pass. ἐμεθύσθην. f. 1. pass. μεθυσθήσομαι. Th. μέθυ, τὸ, *vinum.*

Μειδάω, seu μειδίω, *rideo, subrideo,* f. ήσω. p. μεμείδηκα.

μειδιάω, ῶ, *subrideo,* f. άσω.

μείζων, ονος, ὁ, ἡ, et τὸ μεῖζον, *major,* et *majus,* compar. à positivo μέγας, *magnus;* superl. μέγιστος.

μειλιχόγηρυς, υος, ὁ, ἡ, *blandam vocem habens:* à μειλίσσω, *delinio,* et γῆρυς, *vox.*

μειρακίσκος, ου, ὁ, *adolescentulus:* à μεῖραξ, *adolescens.*

Μείρω, f. μερῶ. p. μέμαρκα. præs. m. μέμορα, *divido, sortior.*

μελαγχολάω, ῶ, *melancholiâ laboro, insanio;* ex μέλας, et χολὴ, *bilis.*

Μέλας, ανος, ὁ, *niger, ater;* in f. g. μέλαινα. n. g. μέλαν.

Μέλει, (imperf.) *curæ est,* f. μελήσει. perf. act. μεμέληκε, perf. m. μέμηλε à μελέω.

μελετάω, *meditor, curo, exerceo,* f. ήσω. p. μεμελέτηκα Th. μέλει.

μέλημα, ατος, τὸ, *cura, solicitudo;* Angl. *a favourite:* à μέλει, *curæ est.*

Μέλι, ιτος, τὸ, *mel.*

μέλισμα, ατος, τὸ, *cantus:* à μελίζω.

μέλισσα, seu μέλιττα, ης, ἡ, *apis.*

Μέλλω, *futurus sum, cunctor,* imperf. ἔμελλον. f. μελλήσω, vel -σομαι.

Μέλος, εος, τὸ, *membrum;* item *melos, carmen.*

Μέλπω, *canto, cantu celebro,* f. ψω. p. φα. p. m. μέμολπα· hinc μολπὴ, *cantus.*

Μέμφις, ιδος, *Memphis,* nom. urbis.

Μέμφομαι, *culpo, incuso, vitupero,* f. μέμψομαι, perf. pass. μέμεμμαι. regit acc. et dat.

Μὲν, *quidem,* conjunct. ὁ μὲν, ἡ μὲν, ὁ μὲν, *alter quidem,* &c. ὁ δὲ, &c. *alter verò.*

Μενέλαος, ου, ὁ, *Menelaus.*

Μένιππος, ου, ὁ, *Menippus,* philosophus Cynicus.

μένος, εος, τὸ, *ira.*

μέντοι, *tamen,* conjunct.

Μένω, *maneo, habito, expecto,* f. μενῶ. p. μεμένηκα.

Μέριμνα, ης, ἡ, *cura, solicitudo.*

μερὶς, ίδος, ἡ, *pars, portio.* Th. μείρω, *divido.*

μεριμνίζω, f. ξω, *anxie cogito.*

μέρος, εος, τὸ, *pars.* ἀπὸ μέρους, *ex parte,* ἀνὰ μέρος, *vicissim.* κατὰ μέρος, *singulatim.* Th. μείρω, *divido.*

μέροψ, οπος, ὁ, *homo:* à μείρω, *divido,* et ὄψ, *vox,* quia *vocem* habet *divisam,* seu *articulatam.*

μεσημβρία, ας, ἡ, *meridies:* ex μέσος, et ἡμέρα, *dies.*

μεσονύκτιος, ου, ὁ, ἡ, *qui mediæ noctis est:* q. d. μέση νύξ.

Μέσος, ου, *medius.*

μεσόφρυον, ου, τὸ, *medium inter supercilia:* ex μέσος, *medius,* et ὀφρὺς, *supercilium.*

Μεστὸς, ἡ, ὸν, *plenus, refertus.*

Μετὰ, cum gen. *cum,* Angl. *with;* cum acc. *post, after.* In comp. denotat interdum *mutationem.*

μεταβάλλω, *muto,* f. μεταβαλῶ. p. μεταβέβληκα. Th. βάλλω, *jacio.*

μεταδίδωμι, *impertio,* f. μεταδώσω. p. μεταδέδωκα. a. 2. μετέδων. Th. δίδωμι, *do.*

μεταδιώκω, f. ξω, *persequor, subsequor:* ex μετὰ, et διώκω.

μεταλαμβάνω, *capio, percipio, particeps sum,* f. μεταλήψομαι. Th. λαμβάνω, *capio.*

μεταλλάω, f. ήσω, *scrutor, diligenter inquiro:* à μέταλλον.

μεταλλεύσις, ιος, ἡ, *indagatio:* Angl. *a digging for metal:* à seq.

μεταλλεύω, f. εύσω, *metalla eruo,* et per Metaph. *scrutor.* Th. μέταλλον, *metallum.*

μετάλμενος, *transiliens,* Ion. et per Syncop. pro μεθαλλόμενος, præs. part. ex μετὰ, et ἄλλομαι, *salio.*

μετανοέω, f. ήσω, *post factum*

cogito, pœnitet me: ex μετὰ, et νοέω.

μεταξὺ, inter, cum gen. Th. μετὰ, præpos.

μεταπέμπομαι, arcesso, cum acc. f. ψομαι. a. 1. m. μετεπεμψάμην, ω, ατο· ex μετὰ, et πέμπω, mitto.

μεταποιέω, muto, commuto: ex μετὰ, et ποιέω, facio.

μετατάσσω, f. ξω, aciem muto: ex μετὰ, et τάσσω, vel τάττω.

μετατρέπω, converto, μετατρέπομαι, rationem habeo Th. τρέπω, verto.

μεταφράζομαι, f. σομαι, postea delibero; ex μετὰ, et φράζομαι.

μετεῖμι, eo post, persequor: ex μετὰ, et εἶμι, eo.

μέτειμι, intersum: ex μετὰ, et εἰμὶ, sum.

μετέπω, obsol. interloquor, 3. s. aor. 2. Ion. μετέειπε.

μετέρχομαι, arcesso, consector. Th. ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

μετέσσεται, 3. s. f. 1. ind. med. Poët. pro μετέσεται, verbi μέτειμι.

μετεωρίζω, in sublime tollo, f. ίσω. Th. μετέωρος, sublimis.

Μετέωρος, υ, ὁ, ἡ, sublimis, editus, erectus.

μετοικέω, ῶ, f. ήσω, incolo, migro. Th. οἶκος, domus.

μετόπισθεν, adv. postea: ex μετὰ, et ὄπισθεν.

μετρέω, ῶ, f. ήσω, metior, æstimo. Th. μέτρον.

μετριότης, ητος, ἡ, moderatio, mediocritas: à μέτριος, moderatus. Th. μέτρον, mensura.

μετρίως, mediocriter, moderatè: à μέτριος, moderatus.

Μέτρον, υ, τὸ, mensura, modus, metrum.

μέτωπον, seu μετώπιον, ου, τὸ, frons: ex μετὰ, et ὤψ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

μεῦ, pro μοῦ, mei, gen. Dor. ab ἐγὼ, ego.

Μέχρι, seu μέχρις, sequente vocali, usque ad.

Μὴ, adv. ne, non, nunquid?

μηδ', μηδὲ, neque, ne quidem, conjunct. Th. μὴ, non.

μηδεὶς, ὁ, nullus, nemo, f. μηδεμία. n. μηδὲν· ex μὴ, δὲ, et εἷς, unus.

μηδέπω, necdum, nondum: ex μηδὲ, neque; (quod à μὴ, non) et πω, aliquatenus.

Μῆδος, υ, ὁ, Medus, nom. gen.

μηκέτι, non amplius: ex μὴ, non, et ἔτι, adhuc.

μῆλον, τὸ, malum, pomum, item ovis, pecus.

Μὴν, tamen, quidem: aliis particulis jungitur.

Μῆνιγξ, ιγγος, ἡ, membrana, maximè quæ cerebrum ambit.

Μῆνις, ιος, vel ιδος, ἡ, ira, iracundia, odium.

μηνίω, f. σω, irascor: à μῆνις.

μηρίον, ου, τὸ, idem quod Th. μηρός.

Μηρὸς, ου, ὁ, *femur.*

Μήτηρ, et Dor. μάτηρ, ἡ, *mater*, gen. ερος, et per Sync. τρός.

μητιέτης, ου, Æol. μητιέτα, *prudens, providus*: à μῆτις, *consilium.*

μηχανάομαι, -ῶμαι, *machinor, molior*, f. ήσομαι. p. -ημαι. Th. μηχανὴ, *machina.*

μηχανὴ, ῆς, *machina, molitio.*

μῆχος, εος, τὸ, *consilium, remedium.*

μία, ας, ἡ, *una*: à masc. εἷς, *unus.*

μιαρὸς, οῦ, *pollutus, scelestus.* Th. μιαίνω, *polluo.*

Μίγνυμι, seu μιγνύω, *misceo*, f. ξω. p. μέμιχα. perf. pass. μέμιγμαι.

Μίδας, *Midas*, α, Ion. εω, rex Phrygiæ ditissimus.

Μικρὸς, ά, ὸν, et Att. σμικρὸς, *parvus*, comp. μικρότερος. superl. μικρότατος, vel irreg. ἥσσων, et μείων, in comp.

Μιμέομαι, οῦμαι, *imitor*, f. μιμήσομαι. p. μεμίμημαι.

Μιν, *ipsum*, acc. Poët. pro αὐτὸν, αὐτὴν, vel ἵ.

μίνυνθα, adv. *paululum*, μινυνθάδιος, δια, διον, *brevi tempore durans*: à μίνυνθα, *paululum*, quod à μινύθω, *minuo.*

μίσγω, *misceo, tempero*, f. ξω. p. μέμιχα.

μισέω, ῶ, *odi, minus amo*, f. ήσω. p. μεμίσηκα.

Μισθὸς, οῦ, ὁ, *merces.*

μισθοφόρος, ου, ὁ, ἡ, *miles*: ex μισθὸς, *merces*, et φέρω, *fero.*

Μιστύλλω, *in parvas partes concido.*

Μιτυλήνη, ης, ἡ, Dor. Μιτυλάνα, *Mitylene*, nomen insulæ.

Μνάομαι, *memoro, mentionem facio, recordor, memor sum*, s. 1. μνήσομαι. perf. μέμνημαι.

μνήμη, ης, ἡ, *memoria*; μνῆμα, τος, τὸ.

μνημονεύω, *memoriâ teneo*, f. εύσω. Th. μνάομαι.

μογέω, *ærumnas patior, laboro*, f. ήσω. Th. μόγος, *labor.*

μοῖρα, ας, ἡ, *pars, portio, fatum.* Th. μείρω, *divido.*

μοῖσα, ας, ἡ, Dor. pro μοῦσα, *musa.*

μοιχεύω, f. σω, *stupro, mœchor*: à μοιχὸς, *adulter.*

Μολέω, seu μόλω, *venio, vado, curro.*

μόλις, adv. *vix.* Th. μόλος, *labor.*

μολπὴ, ῆς, ἡ, *cantus*: à p. m. μέλπω, *cano.*

μόλω, *venio*, et μολέω.

μονογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *unigenitus*: ex μόνος, *solus*, et γίνομαι, *nascor.*

Μόνος, η, ον, *solus, a, um.*

Μορφὴ, ῆς, ἡ, *forma.*

μοῦνος, Poët. pro μόνος, *solus.*

Μοῦσα, ης, ἡ, *musa.*

μοχθηρὸς, οῦ, *laboriosus, calamitosus, malus, improbus.* Th. μόχθος, *labor.*

Μυελὸς, οῦ, ὁ, *Medulla.*

μυθέομαι, f. θήσομαι, *dico, loquor, enarro:* à μῦθος.

Μῦθος, ου, ὁ, *verbum, fabula.*

μυθώδης, εως, ὁ, ἡ, *fabulosus:* à μῦθος, *fabula.*

μυριὰς, άδος, ἡ, *decem millium numerus.* Th. μύριος.

μυρίζω, *ungo,* f. ίσω. p. μεμύρικα. Th. μύρον, *unguentum.*

Μυρίκη, ης, ἡ, *myrica,* arbor.

μύριοι, αι, α, *decem mille.*

μύρομαι, *fleo, ploro:* pr. imper. μυρέσο, μυρέο, et μυροῦ.

Μύρον, ου, τὸ, *unguentum liquidum.*

μυρσίνη, vel μυῤῥίνη, ης, ἡ, *myrtus.*

Μύρσων, ωνος, ὁ, *Myrson,* nom. propr.

Μῦς, μυὸς, ὁ, *mus,* voc. ὦ μῦ.

μυσάττομαι, *abhorreo, fastidio:* à μῦσος.

μωραίνω, *infatuo, stultè ago,* f. μωρανῶ. p. μεμώραγκα. Th. μωρὸς, *stultus.*

Μωρὸς, ρὰ, ὸν, *stultus.*

Μωσῆς, οῦ, ὁ, *Moses,* nomen propr.

N.

NAI, adv. *næ, profecto, imò, etiam.*

ναίω, *habito.*

νᾶμα, ατος, τὸ, *fluentum, latex:* à νάω, *fluo.*

ναὸς, οῦ, ὁ, Atticè νεὼς, *habitatio:* ut à ναίω. fere semper, *templum, Ædes.* Ion. νηὸς.

Νάρκισσος, ου, ὁ, *Narcissus,* nom. propr.

Ναῦς, νεὸς, ἡ, *navis,* Ion. νηὸς, dat. νηΐ. gen. pl. νεῶν.

ναύτης, ου, ὁ, *nauta.* Th. ναῦς, ναὸς, ἡ, *navis.*

νεάζω, f. άσω, *juvenesco.* Th. νέος, *novus, juvenis.*

νεανίας, ου, ὁ, *adolescens.* Th. νέος, *novus, juvenis.*

νεανίσκος, ου, ὁ, *juvenis, adolescentulus.* Th. νέος, *novus.*

νεαρὸς, ᾶ, ὁ καὶ ἡ, *juvenilis:* à νέος.

νεβρὸς, οῦ, ὁ, *hinnulus, pullus cervi.*

νέηλυς, υδος, ὁ, ἡ, *qui nuper advenit:* à νέος, *novus,* et ἐλεύθω, seu ἔρχομαι, *venio.*

νεικέω, et νεικείω, f. ήσω, *rixor, contendo:* à νεῖκος, *rixa.*

Νεῖλος, ου, ὁ, *Nilus,* Ægypti fluvius.

νεκρικὸς, οῦ, *mortualis, funebris:* à νεκρὸς, *mortuus.*

νεκροπομπὸς, οῦ, ὁ, *dux manium,* &c.: ex νεκρὸς, *mortuus,* et πέμπω, *mitto.*

Νεκρὸς, ὰ, ὸν, *mortuus.*

Νέκταρ, αρος, τὸ, *nectar, potus Deorum.*

νέκυς, υος, ὁ, *defunctus.* Th. νεκρὸς.

Νεμεὰ, ας, ἡ, *Nemea*, sylva Argiæ.

νέμεσις, εως, ἡ, *indignatio, reprehensio.* Th. νεμεσάω, *indignor.*

Νέμω, *tribuo, habito, pasco,* f. νεμῶ. p. νενέμηκα.

νεόγαμος, ου, ὁ, ἡ, *qui recens uxorem ducit;* vel *recens nupta.* Th. γαμέω, *uxorem duco.*

νεογνὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *recens genitus:* ex νέος, *novus,* et γίνομαι.

νέομαι, *redeo.*

Νέος, νέα, νέον, *novus, juvenis.*

Νεοσσὸς, et νοττὸς, ȣ, ὁ, *pullus, avicula.*

νεότης, τος, ἡ, *juventus:* à νέος, *novus.*

νέρτερος, *inferior,* pro ἐνέρτερος· ab ἔρα, ας, ἡ, *terra.*

νευρὰ, ᾶς, ἡ, et Ion. ῆς, *nervus arcûs.* Th. νεῦρον, ȣ, τὸ, *nervus.*

Νεῦρον, ȣ, τὸ, *nervus.*

Νεύω, νεύσω, *annuo.*

νεφέλη, ης, ἡ, *nebula, nubes;* item nomen vicûs. Th. νέφος.

νεφεληγερέτης, et νεφεληγερέτα, ου, ὁ, *nubes cogens:* ex νεφέλη, et ἀγείρω, vel ἐγείρω.

νεωλκέω, ῶ, *navem traho, subduco,* &c.: ex ναῦς, *navis,* et ἕλκω, *traho.*

νεώνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *recens emptus:* ex νέος, *novus,* et ὠνέομαι, *emo.*

νεὼς, ῶ, ὁ, Att. pro ναὸς, οῦ, ὁ, *templum.*

Νὴ, *per,* adv. affirmantis et jurandi, cum acc. νὴ Δία, *per Jovem.*

νηκτὸς, ȣ, ὁ, *natatilis:* à νέω, *nato,* τὸ νηκτὸν, *facultas natandi.*

νημερτὲς, adv. *vere:* ab νη, et ἁμαρτάνω, *aberro.*

Νηρηῒς, ΐδος, ἡ, *Nereïs,* nympha maris.

Νῆσος, ȣ, ἡ, *insula.*

Νῆσσα, seu νῆττα, ας, ἡ, *anas.*

Νικάω, *vinco, supero,* νικήσω. p. νενίκηκα.

Νικόδημος, ȣ, ὁ, *Nicodemus,* nom. propr.

νὶν, Poët. et Dor. *ipsum, am, um,* pro ἓ, vel αὐτὸν, ut μίν.

Νίπτω, f. ψω, *lavo.*

Νιρεὺς, έος, ὁ, *Nireus,* nomen propr.

νιφὰς, άδος, ὁ, *nix, acervatim et cum vehementi impetu decidens.* Th. νίφω, *ningo.*

νιφετὸς, ȣ, ὁ, idem quod νιφάς.

νοέω, *cogito, intelligo,* f. νοήσω. Th. νόος, νοῦς, ὁ, *mens.*

νόημα, ατος, τὸ, *intellectus, cogitatio:* à νοέω. Th. νόος.

νομεύω, *pasco,* f. σω. Th. νέμω, idem.

νομὴ, ῆς, ἡ, *pabulum, distributio, possessio:* à νέμω, *pasco, tribuo.*

νομίζω, *lege sancio,* item *existimo, puto, reor,* f. ίσω.

perf. νενόμικα· à νόμος, *lex.* Th. νέμω, *tribuo.*

νόμιμος, μη, μον, vel ὁ καὶ ἡ, *legibus consentaneus, consuetus.* Th. νόμος.

Νόμος, ου, ὁ, *lex,*

Νόος, νοῦς, ὁ, *mens, cogitatio, prudentia.*

νοσέω, *ægroto,* f. ήσω. p. νενόσηκα. Th. νόσος, *morbus.*

νόσφι, *seorsum.*

νοῦς, vide νόος, *mens.*

νὺν, adv. *quidem, igitur.*

νυκτερινὸς, οῦ, *nocturnus.* Th. νὺξ, *nox.*

Νύμφη, ης, ἡ, *sponsa, nova nupta, nympha.*

νυμφίος, ου, ὁ, *sponsus.* Th. νύμφη.

Νῦν, vel Att. νυνὶ, *nunc.*

Νὺξ, νυκτὸς, ἡ, *nox.*

Νωλεμὴς, έος, ὁ, ἡ, et τὸ, νωλεμὲς, *indesinens, assiduus:* hinc νωλεμέως, *indesinenter,* adv.

νωμάω, f. ήσω, *vibro;* item *distribuo, divido:* à νέμω.

Νῶτος, ου, ὁ, *dorsum, tergum:* in pl. τὰ νῶτα.

Ξ.

ΞΑΊΝΩ, *carmino, carpo, cædo, percutio,* f. ξανῶ. p. ἔξαγκα.

Ξανθὸς, ἡ, ὸν, *flavus, a, um; luteus.* Est et Ξάνθος, ου, ὁ, nom. propr. fluvii.

ξεναγέω, f. ήσω, *duco hospites* *ad ea quæ visenda sunt:* ex ξένος, *hospes;* et ἄγω, *duco.*

Ξένος, ου, *hospes, peregrinus.*

Ξενοφῶν, ῶντος, ὁ, *Xenophon.*

Ξηρὸς, οῦ, *aridus, siccus.*

Ξίφος, εος, τὸ, *ensis, gladius.*

Ξύλον, ου, τὸ, *lignum, baculus.*

ξυνδῆσαι, *colligare,* a. 1. inf. Att. verbi συνδέω.

ξυνίημι, pro συνίημι, quod vide.

ξύνιος, ου, ὁ, ἡ, *communis:* à ξύνος, idem.

ξυνουσία, id. Att. quod συνουσία, quod vide.

ξυνὼν, præs. part. Att. pro συνών· à σύνειμι, *sum cum alio.* Th. εἰμὶ, *sum.*

ξυστὸν, οῦ, τὸ, *hasta:* à ξύω.

Ο.

Ὁ, ἡ, τὸ, Art. Angl. *The.*

Οϐελὸς, οῦ, ὁ, *veru, jaculum.*

Οϐολὸς, οῦ, ὁ, *obolus, sexta pars drachmæ.*

ὀγδοήκοντα, *octoginta.* Th. ὀκτὼ, *octo.*

Ὅδε, ἥδε, τόδε, *hic, hæc, hoc:* ex ὁ, et δὲ.

ὁδεύω, *iter facio, eo,* f. εύσω. p. ὥδευκα. Th. ὁδὸς, οῦ, ἡ, *via.*

Ὁδὸς, οῦ, ἡ, *via, iter.*

Ὀδοὺς, όντος, ὁ, *dens.*

Ὀδύρομαι, *lamentor, ploro,* f. ὀδυροῦμαι. p. ὤδυρμαι.

Ὀδυσσεὺς, έος, ὁ, *Ulysses.*

Οθω, f. ὄσω, *moveo, molior,* m.

ὄζομαι, moveor, rationem habeo.

Οζος, ου, ὁ, ramus.

οἶδα, ας, ε, novi, perf. m. verbi εἴδω, scio.

Οἰδέω, et οἰδάω, tumeo, inflatus sum, f. ήσω. p. ᾤδηκα.

οἰζυρὸς, ρὰ, ὸν, ærumnosus: ex οἰζύς.

οἴκαδε, adv. domum.

οἰκεῖος, εια, εῖον, domesticus, a, um; item proprius. Th. οἶκος, domus.

οἰκείως, adv. familiariter.

οἰκέτης, ου, ὁ, domesticus: item servus. Th. οἶκος, domus.

οἰκέω, ῶ, habito, f. ήσω. p. ᾤκηκα. Th. οἶκος.

οἰκία, ας, ἡ, domus: ab οἶκος, idem.

οἰκίον, ου, τὸ, idem quod οἶκος, domus.

οἰκοδομέω, ῶ, ædifico, f. ήσω. p. ᾠκοδόμηκα· ab οἶκος, domus, et δέμω, struo.

Οἶκος, ου, ὁ, domus, familia.

οἴκοι, domi.

οἰκτίρμων, ονος, ὁ, ἡ, misericors: ab οἰκτείρω, misereor.

Οἶμα, ας, ἡ, via, semita, cantus, vox.

οἰμωγὴ, ῆς, ἡ, ejulatus: ab

οἰμώζω, ploro, ejulo, f. ξω. Th. οἴ, hei, heu.

οἰνοβαρὴς, έος, ὁ, ἡ, vino gravis, ebrius, vinolentus: ex οἶνος, et βαρὺς.

Οἶνος, ου, ὁ, vinum.

οἰνοχοέω, ῶ, f. ήσω, vinum fundo: ex οἶνος, vinum, et χέω.

οἰνοχόος, ου, ὁ, pocillator, pincerna: ex οἶνος, et χέω, fundo.

οἶνοψ, οπος, ὁ, ἡ, qui vinei coloris est, rubicundus, niger: ex οἶνος, et ὤψ.

οἴομαι, vel οἶμαι, opinor, existimo, puto, f. οἰήσομαι. perf. pass. ᾤημαι. q. ab οἰέομαι. Th. οἴω, puto.

Οἶος, οἴη, οἶον, solus.

Οἷος, οἵα, οἷον, qualis.

Οἶς, οἰὸς, vel ὄϊς, ὄϊος, ἡ, ovis, vel ὁ, aries.

ὀϊστὸς, ου, ὁ, sagitta: ab οἴω, fero, f. οἴσω.

Οἶστρος, ου, ὁ, æstrus, tabanus, stimulus; Angl. a gad-fly.

Οἴτη, ης, ἡ, Œta, mons Thessaliæ.

Οἴχομαι, abeo, discedo, proficiscor, f. οἰχήσομαι. p. ᾤχημαι.

οἴω, et ὀΐω, puto.

οἰωνίζομαι, f. ίσομαι, auguror, ominor: ab οἰωνὸς, avis.

οἰωνισμὸς, οῦ, ὁ, auspicium, ab eod.

Οἰωνὸς, οῦ, ὁ, avis.

οἰωνοπόλος, ου, ὁ, auspex.

ὀκνέω, ῶ, f. ήσω, metuo, cunctor, segnis sum.

Οκνος, ου, ὁ, pigritia, metus, ignavia.

ὄλβιος, ου, ὁ, beatus, dives, locuples: ab

Ολβος, ου, ὁ, felicitas, opes.

ὀλέκω, perdo. ὀλέκομαι, pereo.

ὀλέθριος, ου, ὁ, ἡ, exitialis, perniciosus, lethalis; Angl. abandoned: ab

ὄλεθρος, ε, ὁ, *pernicies.* Th. ὄλλυμι, *perdo.*

ὀλιγοετία, ας, ἡ, *annorum paucitas:* ex ὀλίγος, et ἔτος, *annus.*

Ολίγος, ε, *paucus, parvus.*

ὀλιγοχρόνιος, ου, ὁ, ἡ, *brevis temporis, exiguo tempore durans:* ex ὀλίγος, et χρόνος, *tempus.*

Ολλῦμι, seu ὀλλύω, *perdo,* f. ὀλέσω. p. ὤλεκα. p. m. ὦλα, et Att. ὄλωλα.

Ολολύζω, *ululo, ejulo, ploro,* f. ξω.

ὀλοὸς, ἡ, ὸν, *perniciosus, exitiosus:* ab ὄλλυμι.

Ὅλος, ε, *totus, universus.*

Ολοφῦρομαι, *lamentor, ejulo.*

Ολυμπιὰς, άδος, ἡ, *Olympias.*

Ολυμπος, ου, ὁ, *Olympus,* Thessaliæ vel Macedoniæ mons altissimus: item *cœlum.*

Ολύμπιος, ου, *Olympum incolens, cœlestis.* Ολύμπια, ων, τὰ, *Olympica certamina,* quæ in honorem Jovis celebrari solebant.

ὄλωλα, ας, ε, *perii,* Att. pro ὦλα, p. m. verbi ὄλλῦμι, *perdo.*

Ὅλως, adv. *omnino;* Angl. *in short.* Th. ὅλος.

Ὁμαλὸς, *planus, lævis.*

ὁμηγερὴς, έος, ὁ, ἡ, *simul congregatus:* ex ὁμοῦ, et ἀγείρω, *congrego.*

Ὅμηρος, ε, ὁ, *Homerus.*

ὁμιλέω, ῶ, *colloquor, conversor, consuetudinem habeo,* f. ήσω. p. ὡμίληκα· ab ὅμιλος, *turba, cœtus.*

ὄμμα, ατος, τὸ, *oculus, aspectus, facies:* ab ὄπτομαι, *video.*

Ομνῦμι, seu ὀμνύω, *juro,* f. ὀμόσω. p. ὤμοκα.

ὁμογενὴς, έος, ὁ, ἡ, *consanguineus, cognatus:* ex ὁμὸς, *similis,* et γίνομαι, *nascor.*

ὅμοιος, οία, ον, *similis.* Th. ὁμὸς, idem.

ὁμοιόω, f. ώσω, *similem reddo,* aor. 1. ὁμοιώθην. inf. ὁμοιωθῆναι· ab ὅμοιος.

ὁμοίωμα, τος, τὸ, *similitudo, simulacrum:* à perf. pass. v. ὁμοιόω. Th. ὅμοιος.

ὁμοίως, adv. *similiter:* ab ὅμοιος.

ὁμολογέω, ῶ, f. ήσω, *consentio, confiteor:* ex ὁμοῦ, et λόγος.

ὁμομήτριος, ε, ὁ καὶ ἡ, *eadem matre natus:* ex ὁμὸς, et μήτηρ, *mater.*

ὁμόνεκρος, ε, ὁ, ἡ, *simul mortuus:* ex ὁμὸς, *similis,* et νέκρος, *mortuus.*

ὁμότεχνος, ε, ὁ ἡ, *qui ejusdem est artificii:* ex ὁμὸς, *similis,* et τέχνη, *ars.*

ὁμοῦ, *simul:* ab ὁμὸς, *similis.*

ὁμόψηφος, ου, ὁ, ἡ, *cujus idem est suffragium:* ex ὁμὸς, et ψῆφος, *calculus.*

ὀμφαλόεις, εσσα, εν, *umbilicatus:* Angl. *embossed:* Epith. *scuti:* ab

Ὀμφαλὸς, ῦ, ὁ, *umbilicus, umbo.*

ὅμως, *tamen* : sed

ὁμῶς, *simul*, Poët. pro ὁμοῦ. Th. ὁμὸς, *similis.*

Ὄναρ, τὸ, *somnium.*

ὀνείδειος, α, ον, *probrosus, contumeliosus* : ab ὄνειδος, *probrum.*

ὀνειδίζω, *exprobro, convitior*, f. l. ίσω. p. ὠνείδικα. Th. ὄνειδος, *probrum.*

Ὄνειδος, εος, τὸ, *probrum, contumelia.*

ὀνειροπόλος, ῦ, ὁ, *somniorum interpres* : ex ὄνειρος, *somnium*, et πολέω, *versor.*

ὄνειρος, ῦ, ὁ, *somnium.* Th. ὄναρ, idem.

Ὄνημι, sive ὀνίνημι· ab ὀνέω, *juvo, prosum* ; item *vitupero*, cum acc. f. ὀνήσω. p. ὤνηκα, præs. pass. ὄνημαι, seu ὄναμαι, *juvor, fruor*, cum gen. f. l. ὀνήσομαι, a. l. m. ὠνησάμην, a. l. m. opt. ὀνησαίμην.

Ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen, fama, celebritas.*

ὀνομάζω, *nomino*, f. άσω. p. ὠνόμακα. Th. ὄνομα, *nomen.*

ὀνομαστὶ, adv. *nominatim* : ab ὀνομαστὸς, ῦ, *celebris.* Th. ὄνομα, *nomen.*

Ὄνος, ῦ, ὁ, ἡ, *asinus, -a.*

ὀξύθυμος, ῦ, ὁ, ἡ, *qui acerbo est animo, iracundus* : ab ὀξὺς, et θυμὸς, *animus.*

Ὀξὺς, εῖα, ὺ, *acutus, velox.*

ὀξύχολος, ῦ, ὁ κ ἡ, *qui subitò et graviter irascitur, billosus* : ex ὀξὺς, *acutus*, et χολὴ, *bilis.*

Ὀπὴ, ῆς, ἡ, *foramen.*

ὄπιθεν, *retrò, post*, Ion. et Dor. pro ὄπισθεν.

ὄπισθεν, *ponè, à tergo*, adv. Th. ὀπίσω, *retro.*

ὁπλὴ, ῆς, ἡ, *ungula.*

ὁπλίτης, ῦ, ὁ, *miles, armatus.* Th. ὅπλον.

ὅπλον, ου, τὸ, *telum*, vel τὰ ὅπλα, *arma, instrumenta quævis.*

ὁποῖος, οία, οῖον, *qualis -e* : idem quod οἷος.

ὁπόσος, ου, *quantus* : à πόσος, et hoc ab ὅσος, *quantus.*

ὁπωστιοῦν, adv. *nullo omnino modo.*

ὁπότε, *quando*, citrà interrogat. adv. idem quod ὅτε.

ὁππότε, Poët. pro ὁπότε.

Ὀπτάω, *torreo, asso*, f. ήσω. p. ὤπτηκα.

Ὄπτομαι, *video*, f. ὄψομαι. p. ὦμμαι.

ὅπως, *ut, quomodo.* Th. πῶς, *quomodo?*

Ὁράω, *video, cerno, intelligo*, imperf. Att. ἑώρων, ἑώρων, f. άσω. p. ὥρακα, et Att. ἑώρακα.

Ὄργανον, ῦ, τὸ, *instrumentum*, vel *opus, organum.*

Ὀργὴ, ῆς, ἡ, *ira.*

Ὄργια, ων, τὰ, *sacra Liberi, orgia.*

Ὀρέγω, seu ὀρέγνυμι, *porrigo, extendo*, f. ξω. p. ὤρεχα.

præs. m. ὀρέγομαι, *appeto,* cum gen.

ὀρεινὸς, ἡ, ὸν, *montanus.* Th. ὄρος, *mons.*

ὀρεσκῷος, ου, ὁ, ἡ, *monticola:* ab ὄρος, et κέω.

Ορθὸς, ἡ, ὸν, *rectus, a, um, erectus.*

ὀρθόω, ῶ, f. ώσω, *erigo ; ὀρθοῦσθαι, erecto corpore stare.*

ὀρθῶς, adv. *rectè, ut par est et decet.* Th. ὀρθὸς.

ὀρίζω, *definio, constituo,* f ὁρίσω, et Att. ὁριῶ. Th. ὅρος, *terminus.*

Ὅρκος, ου, ὁ, *jusjurandum.*

ὁρμάω, ῶ, *ruo, irruo, impetum facio, prorumpo,* f. ήσω. p. ὥρμηκα· ὁρμάομαι, *proficiscor.* Th. ὁρμὴ, *impetus.*

ὅρμος, ου, ὁ, *statio navis.*

ὄρνεον, ου, τὸ, *volucris, avis:* ab

Ὄρνις, ῖθος, ὁ, ἡ, *avis, gallina.*

ὁροθεσία, ας, ἡ, *positio, terminorum fines:* ab ὅρος, *fines,* et τίθημι.

Ορός, εος, τὸ, *mons.*

Ορύττω, f. ξω, *fodio.*

Ορχέομαι, *salto,* f. ήσομαι.

Ὃς, ἣ, ὃ, *qui, quæ, quod,* relat. seu artic. postpos.

ὁσιότης, ητος, ἡ, *sanctitas, pietas in aliquem:* ex ὅσιος, *sanctus, pius.*

Οσῖρις, ιος, ὁ, *Osiris,* Deus Egyptiorum.

Ὅσος, η, ον, et Poët. ὅσσος, *quantus.*

ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ, *qui, quæ, quod.* Th. ὃς, idem.

Οσσε, dualis, num. *oculi.*

ὄσσομαι, *video, intueor ;* item, *sentio:* ab ὄσσε.

Ὅσσος, Poët. pro ὅσος, *quicunque.*

Οστέον, οῦν, gen. έου, οῦ, τὸ, *os, ossis.*

Ὅστις, ἥτις, ὅτι, gen. οὗτινος, ἧστινος, &c. *quis, quisnam, quicunque ; qui, quæ, quod:* ab ὃς, *qui,* et τίς.

Οσφὺς, ύος, ἡ, *lumbus, ilia:* Angl. *the flank.*

ὅταν, seu ὅτ' ἂν, *quum,* conjunct. item *quandiu :* ex ὅτε, et ἄν.

Ὅτε, *quando, quum.* Sed πότε, *quando?*

Ὅτι, et Poët. ὅττι, *quod, quia,* conjunct. Sed ὅ, τι *quicquid,* pronomen n. g. ab ὅστις.

ὁτιοῦν, *quidlibet :* ab ὃς, *quis,* et οὖν, *ergo.*

ὀτρηρὸς, ρὰ, ρὸν, *sedulus, diligens :* ab ὀτρύνω, *excito.*

ὅττι, *quia, quoniam,* Poët. pro ὅτι, *quod.*

Οὐ, seq. conson. οὐκ seq. vocali cum spir. len. et οὐχ seq. vocal. aspirat. adv. *non, nequaquam.*

οὐδαμῶς, *nequaquam.* Th. οὐ, *non.*

οὐδὲ, *neque,* conjunct. ex οὐ, *non,* et δὲ, *vero.*

ὐδεὶς, ενὸς, ὁ, *nullus,* f. ὐδεμία, n. οὐδὲν· ex οὐδὲ, *neque,* et εἷς, *unus.*

οὐδέποτε, *nunquam*, adv.: ex οὐδὲ, *neque*, et ποτὲ, *aliquando*.
οὐκέτι, *non amplius*: ex οὐκ, et ἔτι, *adhuc*.
οὐκοῦν, *nonne? igitur*: ex οὐκ, et οὖν, *ergo*. Sed οὔκουν, *non*.
Οὖλος, ου, *integer, sanus, mollis, tener*, etiam οὖλος, pro ὀλοὸς, *perniciosus*: ab ὄλλυμι.
οὐλοχύται, *mola, far*, ex hordeo tosto, cum sale permixtum: ex οὐλαὶ, et χέω.
Οὖν, *igitur, itaque, ergo*, conjunct.
οὕνεκα, et οὕνεκ', pro οὗ ἕνεκα, *cujus rei gratiâ, propter, quoniam*.
οὐρανίων, ωνος, ὁ, *cœlicola*: et οὐρανόθεν, *cœlitus, e cœlo*: ab
Οὐρανὸς, οῦ, ὁ, *cœlum, aër, palatum*.
οὐρεὺς, έος, Ion. ῆος, ὁ, *mulus*: ab ὄρος, *mons*.
οὖρος, ου, ὁ, *ventus*.
οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris*, in pl. τὰ, ὦτα, *aures*.
οὔτε, et οὔτ', ut et οὐδ', *neque*: ex οὐ, et τε, *que*.
οὐτιδανὸς, οῦ, ὁ, ἡ, *nullius pretii*: ex οὔτις, et δανος, *pretium*.
οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *hic, hæc, hoc*. Vide Gram.
οὕτω, et οὕτως, seq. vocali, *sic*. Th. οὗτος, *hic*.
οὐχὶ, *nonne?* item Attice, *non*, adv. Th. οὐ.
ὀφειλέτης, ου, ὁ, *debitor, qui alicui aliquid debet, et qui alium lædit, reus*: ab ὀφείλω.
ὀφείλημα, τος, τὸ, *debitum*; item, *delictum, peccatum*: ab eodem.
Ὀφείλω, *debeo, reus sum*, f. ὀφειλήσω. p. ὠφείληκα.
ὀφέλλω, *augeo, cumulo*.
ὄφελον, ες, ε, a. 2. verbi ὀφείλω, *debeo*. Et usurpatur ut adverb. optandi cum εἴθε, *utinam*.
ὄφελος, τὸ, *utilitas, usus*: ab ὀφέλλω, *juvo*.
ὀφθαλμὸς, οῦ, ὁ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.
Ὄφις, ιος, et εως, ὁ, *serpens*, nom. pl. ὄφιες, ὄφεις, ὄφις.
ὄφλημα, ατος, τὸ, *debitum*. Th. ὀφείλω, *debeo*.
Ὄφρα, et ὄφρ', *ut, quo*, adv. Poet. pro ἵνα, ὅπως.
Ὀφρὺς, ύος, ἡ, *supercilium*.
ὄχα, adv. *præ ceteris, præcipue*: ab ἔχω.
ὀχεὺς, έος, ὁ, *retinaculum, vectis*: in pl. ὀχῆες, Ion.: ab ἔχω, *teneo*.
ὀχέω, f. ήσω, *veho, porto*. Th. ὄχος, *currus*.
ὄχημα, ατος, τὸ, *vehiculum*: ab ὀχέω, *veho*.
ὀχθέω, f. ήσω, *indignor, ingemisco*: ab ὄχθος, *tumulus*.
Ὄχλος, ου, ὁ, *turba, motus, multitudo, populus*.
ὀχυρὸς, *munitus, firmus*.
Ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox, cantus*.
ὄψις, εως, ἡ, *vultus, facies, conspectus, visus*: à 2. sing.

perf. pass. ὦψαι, verbi ὄπτομαι, *video.*

Ὄψον, ου, τὸ, *opsonium, quicquid cum pane comedimus, piscis.*

Π.

ΠΑΓΑ', ᾶς, ἁ, Dor. pro πήγη, *fons.*

πάθος, εος, ους, τὸ, *affectus, calamitas:* à πάσχω, *patior.*

παιδάριον, ου, τὸ, *parvulus, puerulus.* Th. παῖς.

παιδεία, ας, ἡ, *institutio, doctrina.* Th. παῖς.

παιδεύω, *erudio, doceo,* f. εύσω. perf. πεπαίδευκα. Th. παῖς, *puer.*

παιδίον, ου, τὸ, *infans, puerulus, puellus,* dimin. à παῖς, παιδὸς, ὁ, *puer.*

παιδίσκη, ης, ἡ, *servula:* à παῖς.

παιδοτρίβης, ου, ὁ, *ludimagister:* ex παῖς, *puer,* et τρίβω, *tero.*

Παίζω, *more puerorum lusito, ludo, salto,* f. παίξω, et σω. p. πέπαιχα.

παιήων, ονος, ὁ, idem quod παιὰν, ᾶνος, ὁ, *Apollo, Deus Medicinæ; hymnus* in Apoll. honorem.

Παῖς, παιδὸς, ὁ, ἡ, *puer,* vel *puella, servus, filius.*

Παίω, f. αίσω. p. αικα, *percutio, ferio, pulso.*

Πάλαι, adv. *olim, quondam.*

παλαιὸς, ὰ, ὸν, *antiquus, a, um, vetus.* Th. πάλαι, *olim,* adv.

παλαισμοσύνη, ης, ἡ, idem quod πάλη, *lucta.*

παλαίστρα, ας, ἡ, *palæstra, lucta, luctæ locus.* Th. πάλη, *lucta.*

παλάμαισι, *manibus,* dat pl. Ion. à

Παλάμη, ης, ἡ, *manus, palma.*

Πάλη, ης, ἡ, *lucta.*

παλίλλογος, ου, ὁ, ἡ, *iterum collectus:* ex πάλιν, et λέγω, *colligo.*

παλιμπλάζομαι, aor. 1. part. pass. παλιμπλαγχθεὶς, *retro vagor:* ex πάλιν, et πλάζω.

Πάλιν, adv. *iterum, rursus.*

παλινάγρετος, ου, ὁ, ἡ, *revocatus:* à πάλιν, et ἀγείρω.

Πάλλω, *vibro, agito, quatio, sortior,* f. αλῶ, p. αλκα.

παλτὸν, οῦ, τὸ, *tragula, jaculum,* proprie Medicum: à πάλλω.

πάμπαν, adv. *omnino.*

πάμπολυς, παμπόλλη, πάμπολυ, gen. παμπόλλου, *permultus:* ex πᾶς, *omnis,* et πολὺς, *multus.*

Πὰν, Πανὸς, ὁ, *Pan, pastorum Deus.*

πανημέριος, ία, ιον, *per totum diem:* ex πᾶν, et ἡμέρα.

πανταχοῦ, adv. *ubique.*

παντοδαπὸς, οῦ, *ex omni solo, omnigenus:* ex πᾶς, et δάπεδον, *solum.*

παντοῖος, ου, *omnigenus, varius.* Th. πᾶς, *omnis.*

πάντως, adv. *omnino*. Th. πᾶς.

πάνυ, adv. *omninò*. Th. πᾶς, *omnis*.

πανύστατον, adv. *postremùm*.

πανύστατος, η, ον, *postremus*.

Πάππος, ου, ὁ, *avus*: Angl. *a grandfather*.

Πάπυρος, ου, ὁ, ἡ, *papyrus*.

Παρὰ, præp. cum gen. *à*, *ab*; Angl. *from*; cum dat. *apud*; cum acc. *at*, *beside*, or *near*. In compositione valet *trans*, *præter*, *apud*.

παραβάλλω, *objicio*, *trado*: ex παρὰ, et βάλλω, *jacio*.

παραγγέλλω, f. ελῶ, *præcipio*, *denuncio*, a. 1. παρήγγειλα· ex παρὰ, et ἀγγέλλω.

παραγίνομαι, *advenio*, *pervenio*: ex παρὰ, et γίνομαι, *sum*, *fio*.

Παράδεισος, ου, ὁ, *Paradisus*, *loca muris septa*.

παραδίδωμι, *trado*, f. παραδώσω. p. παραδέδωκα. Th. δίδωμι, *do*.

παράδοξος, ου, ὁ, ἡ, *præter opinionem*, *inopinatus*. Th. δοκέω, *videor*.

παραινέω, ῶ, *admoneo*, *hortor*: ex παρὰ, et αἰνέω, *laudo*. Th. αἶνος, *laus*.

παρακαθίζω, *sedere facio*, f. ίσω. perf. παρακεκάθικα· ex παρὰ, et καθίζω, *sedere facio*: quod ex κατὰ, et ἵζω.

παρακαλέω, -ῶ, *rogo*, *precor*, *obsecror*, f. έσω. p. παρακέκληκα. παρακαλέομαι, *consolatione fruor*. Th. καλέω, *voco*.

παράκειμαι, *apud vel juxta pono*: ex παρὰ, et κεῖμαι.

παρακελεύω, f. σω, *hortor*.

παρακαταθήκη, ης, ἡ, *depositum*: ex παρὰ, et κατατίθημι.

παραλαμβάνω, *accipio*, *assumo*, *adduco*: ex παρὰ, et λαμβάνω, *capio*.

παραλείπω, *prætermitto*, *omitto*, *silentio prætereo*: ex παρὰ, et λείπω, *linquo*.

παραλογίζομαι, *argumentando*, *vel supputando fallo*: Angl. *to make a false account*, *to overcharge*; f. ίσομαι· ex παρὰ, *perperam*, et λογίζομαι. Th. λέγω, *dico*.

παραμένω, *permaneo*: ex παρὰ, et μένω, *maneo*.

παραμηρίδιον, ου, τὸ, *femorum munimentum*, *femoralia*: ex παρὰ, et μηρὸν.

παραπέμπω, f. ψω. *prætermitto*, *dimitto*, *transmitto*. Th. πέμπω, *mitto*.

παραπλευρίδιον, ου, τὸ, *laterum munimentum*: ex παρὰ, et πλευρὰ, *latus*.

παράσιτος, ου, ὁ, *parasitus*. Th. σῖτος, *frumentum*.

παρασκευάζω, *præparo*, *apparo*, *compono*: ex παρὰ, et σκευάζω, *paro*. Th. σκεῦος, εος, τὸ, *vas*.

παρατάττω, vel -άσσω, *in acie colloco*, *aciem instruo*: ex παρὰ, et τάσσω, vel -ττω, *ordino*.

παρατείνω, *produco, extendo, prorogo, molestiam creo, crucio.* Th. τείνω, *tendo.*

παρατίθημι, *appono, propono, commendo:* ex παρὰ, et τίθημι, *pono.*

παράφημι, *suadeo: dissuadeo;* ex παρὰ, et φῆμι.

πάρδαλις, ιος, ἡ, *panthera.*

παρεγγυάω, ῶ, f. ήσω, *per manus trado, adhortor, jubeo, nuntio;* ab ἐγγυάω, *in manus trado.* Th. ἐγγύη, *sponsio.*

παρέζομαι, *adsideo.* παρέζεο, 2. s. imp. m. pro παρέζεσο.

Παρειὰ, ᾶς, ἡ, *gena, maxilla.*

πάρειμι, *adsum;* ex παρὰ, et εἰμὶ, *sum.*

παρεῖπον, *verborum blandimentis decepi,* παρείπῃ, 3. s. subj. aor. 2. ex παρὰ, et ἔπω.

παρελαύνω, *præteragito, aveho, præterveho.* Th. ἐλαύνω, *agito.*

παρέρχομαι, *prætereo, progredior.* Th. ἔρχομαι, *eo.*

παρεστὼς, ῶτος, *adstans, qui præsto est,* perf. part. act. contractè pro παρεστηκὼς, ότος, verbi παρίστημι, quod vide.

παρευθὺς, *statim;* idem quod εὐθὺς.

παρέχω, *exhibeo, præbeo,* f. παρέξω, vel παρασχήσω. p. παρέσχηκα· ex παρὰ, et ἔχω, *habeo.*

παρθέμενος, *apponens,* Poët. seu Ion. pro παραθέμενος, a. 2. part. m. verbi παρατίθημι, *appono.* Th. τίθημι, *pono,*

Παρθένος, ου, ἡ, *virgo.*

Πάρθος, ου, ὁ, *Parthus,* nom. gentile.

Πάρις, ιδος, ὁ, *Paris,* Priami filius.

παρίστημι, *adsto, in medium produco, exhibeo,* f. παραστήσω. p. παρέστηκα· ex παρὰ, et ἵστημι, *sto.*

Παρμενίων, ωνος, ὁ, *Parmenio,* nom. propr.

πάροδος, ου, ἡ, *aditus, transitus:* ἐν παρόδῳ, *in transitu;* ex παρὰ, et ὁδὸς, οῦ, ἡ, *via.*

παροικέω, ῶ, *commoror, habito,* f. ήσω. p. παρῴκηκα· ex παρὰ, et οἰκέω, *habito.* Th. οἶκος, *domus.*

παροιμία, ας, ἡ, *proverbium:* ex παρὰ, *apud,* et οἶμα, seu οἶμος, ου, ὁ, ἡ, *via.*

παροράω, *limis oculis aspicio, contemno, negligo:* ex παρὰ, et ὁράω, *video.*

Πάρος, ου, ἡ, *Paros.* Una ex Cycladibus in mari Ægæo.

πάρος, adv. *antea.*

παροψὶς, ίδος, ἡ, *obsonium.*

Πᾶς, πᾶσα, πᾶν, gen. παντὸς, πάσης, παντὸς, *omnis, e; totus.*

παστὸς, οῦ, *conspersus;* item subst. *thalamus:* à πάσσω, *conspergo.*

Πάσχω, *patior, afficior,* f. m. πείσομαι, q. à πείθω. a. 2.

ἔπαθον. a. 2. inf. παθεῖν. a. 2. part. παθών. perf. act. πεπάθηκα. p. m. πέπονθα.

Πατάσσω, *percutio*, f. ξω. p. πεπάταχα.

Πατέω, *calco, protero*, f. ήσω. p. πεπάτηκα.

Πατὴρ, έρος, ρὸς, ὁ, *pater.*

πάτρα, ας, ἡ, *patria.*

πατρὶς, ίδος, ἡ, *patria.* Th. πατὴρ, *pater.*

Παύω, *cessare facio*, f. παύσω, p. πέπαυκα. in v. m. *cesso, desino, quiesco.*

Παφία, ας, ἡ, *Venus.*

Πάφος, ου, ἡ, nomen urbis.

Πάω, f. άσω, *gustare facio*; πάομαι, *gusto.*

πέδιλον, ου, τὸ, *calceus, talare.*

πεδίον, ου, τὸ, *campus, planities*: à πέδον, *solum.*

Πέζα, ας, ἡ, *malleolus*, seu *planta pedis.*

πέζαρχος, ου, ὁ, *peditum præfectus*: ex πέζα, et ἄρχων, *princeps.*

πεζικὸν, οῦ, τὸ, *peditatus, exercitus terrestris*: à

πεζικὸς, οῦ, *pedestris.* πεζικὴ δύναμις, *peditatus, pedestris exercitus.* Th. πέζα, *planta pedis.*

πειθὼ, όος, οῦς, ἡ, *suado, suadela*: à

Πείθω, *persuadeo*, f. πείσω. perf. πέπεικα. præs. m. πείθομαι, *assentior*; item cum dat. *obedio, parco, credo.*

πεινάω, f. άσω, vel ήσω. p. πεπείνακα, *esurio.*

Πεῖρα, ας, ἡ, *conatus, inceptum, experimentum.*

πειρασμὸς οῦ, ὁ, *periculum alicujus rei faciendæ, tentatio*: à πειράζω, *tento.*

πειράω, ῶ, et πειράομαι, ῶμαι, *conor, nitor*, f. άσω, vel ήσω. p. πεπείρακα. Th. πεῖρα, *experimentum.*

Πείρω, *transadigo, transfodio*, f. περῶ. p. πέπαρκα. p. pass. πέπαρμαι.

Πέλαγος, εος, ους, τὸ, *Pelagus, mare.*

πελάζω, f. σω, *appropinquo, admoveo.* Th. πέλας.

Πέλας, adv. *propè.*

πέλεια, ας, ἡ, *columba.*

Πέλεκυς, εως, ὁ, *securis, bipennis.*

πέλεν, Ion. pro ἔπελεν.

πέλομαι, *sum.*

Πέλοψ, οπος, ὁ, *Pelops*, nom. propr.

πελταστὴς, οῦ, ὁ, *peltasta, peltatus*: à

Πέλτη, ης, ἡ, *pelta, scutum brevius.*

Πέλω, et πέλομαι, *sum.*

πέμμα, ατος, τὸ, *coctura, coctum aliquid, genus quoddam placentæ*: à πέπτω, *coquo.*

Πέμπω, *mitto, dimitto*, f. ψω. p. πέπομφα.

πεμπώβολον, ου, τὸ, *veru quinque cuspides habens*: ex πέμπε, Æol. pro πέντε, et ὀβελός.

πένης, ητος, ὁ, *qui labore victum quærit, pauper*: à πένομαι, *laboro, egeo.*

πενθέω, ῶ, f. ήσω, a. 1. ἐπένθηκα, *lugeo* : à πένθος.

Πένθος, εος, τὸ, *luctus, mœror.*

πενία, ας, ἡ, et Ion. η, ης, *paupertas* : à πένης, *pauper.* Th. πένομαι, *laboro.*

πένομαι, *laboro, ago, administro.*

πενταπλασίως, adv. *quintupliciter* : ex πέντε, et πλάσσω.

Πέντε, *quinque.*

πεντήκοντα, *quinquaginta* : à πέντε, *quinque.*

Πέπλος, ου, ὁ, et πέπλον, ου, τὸ, *peplus, um* : vestis muliebris.

πέπωκα, *bibi*, perf. act. verbi πίνω, *bibo.*

Περ, particula, quæ aliis orationis partibus annecti solet, et plerumque significat Angl. *to wit, although.*

περαίνω, f. ανῶ. p. αγκα, *finio, efficio.* Th. πέρας, *finis.*

πέραν, adv. *trans.*

Περάω, *transeo, supero*, f. άσω, et ήσω.

Περδίκκας, ου, ὁ, *Perdiccas*, nom. propr.

Περὶ, præp. cum. gen. *de, about, concerning* : cum acc. *circa, circum.* In compositione sæpe auget significationem.

περιάγω, f. ξω, *circumduco* : ex περὶ, et ἄγω,

περιβάλλω, *circumdo, cingo, amicio* : ex περὶ, *circum*, et βάλλω, *jacio.*

περιβλέπω, *circumspicio* : ex περὶ, et βλέπω.

περιβραχιόνιον, ου, τὸ, *armilla, brachii ornamenta* : ex περὶ, et βραχίων, *brachium.*

περιγίγνομαι, *supersum, potior, adipiscor, salvus evado* : à γίγνομαι.

περιελαύνω, f. ελάσω, *cogo, abigo, circumveho.* Th. ἐλαύνω, quod vide.

περιέρχομαι, *circumeo.* Th. ἔρχομαι, *venio.*

περιέχω, *occupo, contineo, circundo, cingo.* Th. ἔχω, *habeo.*

περικαλλὴς, έος, ὁ, ἡ, *perpulcher* : ex περὶ, et κάλλος.

περικαλύπτω, f. ψω, *circumtego* : ex περὶ, et καλύπτω.

περικαταρρηγνῦμι, f. ρήξω, *disrumpo, dilacero* : ex περὶ, κατὰ, et ῥήγνυμι.

περιμένω, *exspecto.* Th. μένω, *maneo.*

περιοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, perf. pass. περιῳκοδόμημαι, *circumædifico, septis includo* : ex περὶ, et οἰκοδομέω.

περιουσία, ας ἡ, *abundantia, præstantia* : à περίειμι. Th. εἰμὶ, *sum.*

περιπλέκω, *circumligo, circumplector* : ex περὶ, et πλέκω, *necto.*

περιπόθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *desideratus, valdè desiderabilis.* Th. ποθέω, *desidero.*

περισσῶς, adv. *amplius* : à περισσός.

Περιστερὰ, ᾶς, ἡ, *columba.*

περιττὸς, ȣ̃, &c. vide in περισσός.

περιφραδέως, adv. *scite, perite:* à περὶ, et φράζομαι.

Περσεῖδαι, ων, οἱ, *Persidæ.*

Περσεφόνη, ης, ἡ, *Proserpina,* filia Jovis et Cereris.

πεσὼν, όντος, *qui cecidit,* a. 2. part. act. a. πίπτω, *cado.*

πετάω, πεταννύω, et πετάννυμι, f. άσω, *pando.*

Πέτομαι, αμαι, et πετάομαι, *volo, as.*

πέτρα, ας, ἡ, *petra, rupes.*

πεφιλαμένος. Dor. pro πεφιλημένος, η, ον, *amatus,* perf. part. pass. verbi φιλέω, quod vide.

Πηγὴ, ῆς, ἡ, *fons, scatebra.*

Πηδάω, *salio, salto,* f. ήσω. p. πεπήδηκα.

Πηλείων, ονος, et ωνος, ὁ, *Pelides, Pelei filius, Achilles.*

Πηληϊάδης, δεω, Ion. gen. patronym. *Pelides.*

πηλίκος, η, ον, *quantus, a, um?* Angl. *of what size?* Th. ἡλίκος, *quantus,* citra interrogationem. Idem fit in πόσος, ὅσος, *quantus.* ποῖος, οἷος, *qualis.* πότε, ὅτε, *quando.* πȣ̃, ȣ̃, *ubi.* πόθεν, ὅθεν, *unde.* πῶς, ὡς, *quomodo,* &c.

Πήλιον, ȣ, τὸ, *Pelion,* mons Thessaliæ.

Πήρα, ας, ἡ, *pera, saccus*

Πῆχυς, εος, ἡ, *cubitus, ulna.*

Πιέζω, f. έσω, *premo, comprimo.*

Πιερία, ας, et Ion. Πιερίη, ης, ἡ, *Pieria,* regio Macedoniæ.

πιθανὸς, ὁ καὶ ἡ, *aptus ad fidem faciendam, probabilis:* ex πείθω.

Πικρὸς, ὰ, ὸν, *amarus.*

πικρῶς, adv. *amarè:* Angl. *rigidly:* à πικρός.

Πίνδαρος, ȣ, ὁ, *Pindarus,* poëta.

Πίνω, *bibo,* imperf. ἔπινον. f. πίσω. p. πέπωκα. (tanquam à πόω). Vide Gram.

πιπράσκω, *vendo, venundo.* f. πράσω. p. πέπρακα. Th. περάω, *vendo.*

Πίπτω, *cado, procido,* f. πτώσω. a. 2. ἔπεσον. et perf. πέπτωκα (tanquam à πτόω). Vide Gram.

πιστεύω, *credo,* f. εύσω. p. πεπίστευκα. Th. πείθω, *persuadeo.*

πίστις, εως, ἡ, *fides, persuasio, probatio.* Th. πείθω, *persuadeo.*

πιστὸς, ὴ, ὸν, *fidelis, fide dignus.*

πίω, inusitat. pro πίνω, *bibo.* Est et a. 2. sub. act. verbi πίνω, f. πόσω. a. 2. ἔπιον.

Πίων, ονος, ὁ, ἡ, *pinguis, obesus.*

Πλάζω, *errare facio,* f. πλάγξω. p. χα.

πλανάω, *errare facio,* f. ήσω. p. πεπλάνηκα. Th. πλάνη, *error.*

πλάνος, ȣ, ὁ, ἡ, *seductor, impostor:* à πλάνη, *error.*

Πλατὺς, έος, ὁ, *latus, amplus.* in f. g. πλατεῖα. in n. g. πλατύ.

πλατύτης, τος, ἡ, *latitudo*: à πλατὺς.

πλεῖστος, η, ον, *plurimus, a, um*, superl. à πολὺς, *multus*; comp. πλείων, et πλίων.

πλείων, ονος, ὁ, ἡ, *major, amplior*, compar. à πολὺς, *multus*.

πλεκτάνη, ης, ἡ, *plexus, cincinnus, cirri, flagella polypodis*: à πλέκω, *plico*.

Πλέκω, *plico, necto, texo*. f. ξω. p. πέπλεχα.

πλεονάκις, adv. *sæpenumero, sæpius, pluries*.

πλεονεκτέω, ῶ, *plus habeo, præstare, antecellere*, f. ήσω ex πλέον, *plus*, et ἔχω.

Πλέω, *navigo*, f. πλεύσω. p. πέπλευκα.

πλέων, pro πλείων, quod vide.

πληγὴ, ῆς, ἡ, *plaga, ictus, vulnus*: à p. m. πέπληγα, verbi πλήσσω, *percutio*.

πλῆθος, εος, τὸ, *multitudo, vulgus, plebs*. Th. πλέος, *plenus*.

πλήθω, *impleo, inundo*, f. πλήσω. perf. act. πέπληκα. Th. πλέος, *plenus*.

Πλὴν, adv. *præterquam, præter*, cum gen. *sed, sed tantùm, tamen, cæterum, &c.*

πληρόω, ῶ, *impleo*, f. ώσω, *supplebo*: p. πεπλήρωκα. Th. πλέος, *plenus*.

πλησιάζω, f. σω, *propius accedo*: ex πλησίον.

πλησίον, adv. *propè*: à

πλησίος, ία, ίον, *propinquus, a, um*. Th. πέλας, *propè*.

Πλήσσω, seu -ττω, *percutio, vulnero*, f. ξω. p. πέπληχα. a. 2. ἔπληγον, et ἔπλαγον.

πλοῖον, ου, τὸ, *navigium*: à πλέω, *navigo*.

πλόος, ὅς, ὁ, gen. όυ, ῦ, *navigatio, cursus navis*. Th. πλέω, *navigo*.

πλούσιος, ου, *dives, locuples*. Th. πλοῦτος, *divitiæ*.

Πλουτάρχος, ου, ὁ, *Plutarchus*, nom. propr.

Πλουτεὺς, έος, Ion. ῆος, ὁ, *Plutus*.

πλουτέω, ῶ, *dives sum*, f. ήσω. p. πεπλούτηκα. Th. [πλοῦτος.

Πλοῦτος, ου, ὁ, *divitiæ, Plutus*.

Πλούτων, ωνος, ὁ, *Pluto*.

πνεῦμα, ατος, τὸ, *ventus, spiritus*: à πνέω, *spiro*.

Πνέω, *flo, spiro*, f. πνεύσω. p. πέπνευκα.

Πνίγω, *suffoco, strangulo*, f. ξω. perf. πέπνιχα.

πνοὴ, ῆς, ἡ, *spiritus, aura*: à πνέω, *spiro*.

ποδήρης, τὸ, ες, *talaris, ad pedes usque demissus*: ex ποῦς, et ἄρω, *apto*.

ποδώκης, εος, ὁ, ἡ, *pedibus celer*: ex ποῦς, ποδὸς, *pes*, et ὠκὺς, *celer*.

ποδωκία, ας, Ion. ποδωκίη, ης, ἡ, *pedum pernicitas*.

ποθ᾽, sequente aspir. pro ποτὲ, *aliquando*.

ποθέσκω, idem quod ποθέω.

πόθεν, *unde?* adv. interrogativum: ab ὅθεν, *unde*, indefinit. Th. ὃς, *qui*.

πόθευντι, Dor. pro ποθέουσι, 3. pl. præs. ind. à

ποθέω, *desidero, expeto, amo*, f. ήσω, et έσω. regit accus. Th. πόθος, ου, ὁ, *desiderium*.

ποθὴ, ῆς, ἡ, *desiderium*.

Πόθος, ου, ὁ, *amor, desiderium*.

ποῖ, *quo, quorsum?* ab indefin. οἷ, *quo*; etiam, *aliquo*. Th. ὅς, *qui*.

Ποιέω, *facio, creo*, f. ήσω. p. πεποίηκα.

ποίη, ης, Ion. pro πόα, ας, ἡ, *herba*.

ποιητὴς, οῦ, ὁ, *Poëta*: à ποιέω, *facio*.

Ποιμὴν, ένος, ὁ, *pastor*.

ποῖος, οία, οῖον, *qualis, e*; *quisnam*.

ποιπνύω, *valde sum occupatus, sedulo ministerio fungor*.

πολεμέω, ῶ, *bello, prælior*, f. ήσω. p. πεπολέμηκα. Th. πόλεμος, *bellum*.

πολεμικὸς, ῦ, *bellicus, bellicosus*: à πόλεμος, *bellum*.

πολέμιος, ου, *hostis, inimicus*.

Πόλεμος, ου, et Ion. οιο, ὁ, *bellum*.

πολίεθρον, ου, τὸ, *urbs, oppidum*: à πόλις.

Πολιὸς, ὴ, ὸν, *canus, albus*.

Πόλις, εως, ἡ, *urbs, civitas*.

πολίτης, ου, ὁ, *civis*. Th. πόλις, εως, ἡ, *urbs*.

πολλὰ, nom. pl. n. g. vel adv. pro πολὺ, *multum*. Th. πολὺς, *multus*.

πολλάκις, adv. *sæpe*. Th. πολὺς, *multus*.

πολὺ, *multum*, n. g. vel adverb. *valde, diu*. Sic et in pl. τὰ πολλὰ, *multùm, valdè*: à πολὺς.

πολυάϊξ, ικος, ὁ, ἡ, *valde impetuosus*: ex πολὺ, et ἀΐσσω, *ruo*.

πολυβενθὴς, έος, ὁ, ἡ, *multas profunditates habens*: ex πολὺ, et βένθος, *profunditas*.

πολυδειρὰς, άδος, ὁ, ἡ, *multa juga habens*: à πολὺ, et δειρὰς, άδος, *jugum montis*.

Πολυδεύκης, *Pollux*, nomen propr.

πολύλογος, ου, ὁ καὶ ἡ, *loquax*: à πολὺς, et λόγος.

πολύμητις, ιος, ὁ, ἡ, *valde prudens et sapiens, peritus*: ex πολὺ, et μῆτις.

πολυόμματος, ου, ὁ καὶ ἡ, *multos habens oculos*: ex πολὺς, *multus*, et ὄμμα, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

πολύπους, οδος, *multipes*; item *polypus* piscis, à multitudine pedum dictus: ex πολὺς, *multus*, et ποῦς, *pes*.

Πολὺς, πολλὴ, πολὺ, *multus, a, um*, in comp. πλείων, superl. πλεῖστος.

πολύστονος, ου, ὁ, ἡ, *multum gemens, luctuosus*: à πολὺ, et στένω.

πολυφλοίσβοιο, ου, Ion. οιο, ὁ καὶ ἡ, *magno strepitu resonans*: ex πολὺ, et φλοῖσβος, *strepitus undarum*.

πόμα, ατος, τὸ, *potus*. Th. πίνω, *bibo*.

πομπεύω, f. εύσω, *transmitto*,

transveho, pompam duco: à

πομπὴ, ῆς, ἡ, *missio, pompa.* Th. πέμπω, *mitto.*

πονέω, ῶ, *laboro, tolero,* f. ήσω, et έσω. Th. πένομαι, *facio.*

πονηρὸς, ὰ, ὸν, *malus, malignus, improbus, scelestus, malè se habens.*

πονηρῶς, *malè:* à præced.

ποντοπόρος, ου, ὁ, ἡ, *Pontum* seu mare *trajiciens:* à πόντος, et πόρος.

Πόντος, ου, ὁ, *Pontus, mare.*

πορεία, ας, ἡ, *vita, iter:* à πόρος, *transitus.* Th. πείρω, *transadigo,* p. m. πέπορα.

πορεύω, *ire facio,* f. εύσω. p. πεπόρευκα. in med. *eo, proficiscor:* à πόρος, *transitus.* Th. πείρω, *transadigo,* p. m. πέπορα.

πορθμεὺς, έως, ὁ, *portitor:* à πορθμεύω, f. εύσω, *trajicio.*

πορθμεῖον, ου, τὸ, *fretum,* et *navis qua fretum trajicitur.*

πορθμίον, ου, τὸ, *merces quæ pro trajectu freti persolvitur, naulum:* Angl. *the fare:* interdum *ipsum navigium:* à πόρθμος, *fretum.* Th. πείρω, *transadigo.*

πορθμὸς, οῦ, ὁ, *fretum, trajectus:* à πείρω, *transadigo.*

Πόρτις, ιος, ὁ, ἡ, *vitulus, juvencus,* aut *vitula, juvenca.*

Πορφύρα, ας, ἡ, *purpura.*

πορφυρέος, οῦς, έα, ᾶ, έον, οῦν, *purpureus, splendidus.*

πορφυρὶς, ίδος, ἡ, *purpurea vestis:* à πορφύρα, *purpura.*

πόρω, *præbeo.*

Ποσειδῶν, ῶνος, ὁ, *Neptunus, Deus maris.*

πόσις, ιος, vel εως, ὁ, *maritus.* Th. πίνω, *bibo.*

πόσις, ιος, ἡ, *potus:* à πίνω.

πόσος, η, ον, *quantus, quotus?* πόσου, *quanti?* Th. ὅσος, *quantus,* citra interrog. et ποσὸς, *aliquantus, quidam.*

Ποταμὸς, οῦ, ὁ, *fluvius.*

ποτὲ, *aliquando.* Sed πότε, *quando?*

Πότερος, *uter?*

ποτήριον, ου, τὸ, *poculum, calix:* à πίνω, *bibo.*

ποτὶ, Dor. pro πρὸς.

Πότνιος, ια, ιον, *venerandus.*

πότος, ου, ὁ, *potatio, potus.* Th. πίνω, *bibo.*

ποῦ, *ubi?* adv. Est et dictio enclitica.

Ποῦς, ποδὸς, ὁ, *pes.*

πρᾶγμα, ατος, τὸ, *negotium, res, opus, administratio reipub.* à perf. pass. πέπραγμαι, verbi πράσσω, *facio.*

πρᾶξις, εως, ἡ, *factum, actio, successus rerum.* Th. πράσσω, *facio.*

Πρᾶος, ου, *lenis, mitis, mansuetus.*

πραπὶς, ίδος, ἡ, inus. πραπίδες, *præcordia, mentis solertia.*

Πρᾶσις, εως, ἡ, *emptio:* à πιπράσκω, *vendo.*

Πράσσω, et -ττω, *facio, ago,* f. ξω. p. χα.

Πραῢς, έος, *lenis, mitis.*

πρέπω, *decet*, cum dat. imperf. ἔπρεπε. part. præs. τὸ πρέπον, *decorum*; præs. inf. πρέπειν· à

Πρέπω, *decorus sum, conspicuus sum, excello.*

πρεσβεῖον, ου, τὸ, *honorarium, ætas.*

πρεσβεύω, *legatione fungor*; item *senior sum*, f. εύσω. p. πεπρέσβευκα· à πρέσβυς, *senex, legatus.*

Πρέσβυς, εως, ου, genit. υος, et Att. εως, &c. *senex*; item *legatus.*

πρεσβύτης, ου, ὁ, *senex.* Th. πρέσβυς.

Πρήθω, f. σω, *inflo, incendo.*

Πρίαμαι, *emo.*

Πρὶν, *priusquam*, regit inf. et ind. Sæpè postponitur ἢ, ut πρὶν ἢ κατοικεῖν, *antequam habitaret.*

Πρὸ, *antè, coram, pro, præ*, gen. regit. Angl. *before.*

Πρόβατον, ου, τὸ, *ovis, pecus*; in pl. πρόβατα.

πρόβλημα, τος, τὸ, *tegumentum*: ex πρὸ, et βάλλω.

προβούλομαι, *præfero.*

προδίδωμι, *do prior, prodo*, f. δώσω. p. προδέδωκα. Th. δίδωμι, *do.*

προείδω, *prævideo*, aor. 2. προεῖδον.

προερύω, f. ερύσω, *protraho*: ex πρὸ, et ἐρύω, *traho.*

προθυμέομαι, οῦμαι, *alacri sum animo, promptus sum.*

πρόθυμος, ου, ὁ, ἡ, *promptus.*

προθύμως, adv. *promptè, alacri animo.* Th. θυμὸς, *animus.*

προΐημι, *permitto, trado*, aor. 2. προῆν. imperat. πρόες.

προῖκα, adv. *gratuitò.* Th. προὶξ, *donum, dos*: accus. προῖκα.

προκαλέομαι, *provoco*; item *hortor.* Th. καλέω, *voco.*

προκατακλίνω, *ante alios accumbere facio.* Th. κλίνω, *reclino.*

προκαταλαμβάνω, *præoccupo, anticipo, anteverto*: ex πρὸ, κατὰ, at λαμβάνω, *capio.*

προκύπτω, *inclinans me propendeo, emineo, germino*, &c. Th. κύπτω, *pronus sum.*

προλείπω, *relinquo.* Th. λείπω, *linquo.*

πρόμαχος, ου, ὁ, ἡ, *antesignanus, propugnator.* Th. μάχομαι, *pugno.*

προμετωπίδιον, ου, τὸ, *frontale*: ex πρὸ, et μέτωπον.

πρόπας, ασα, αν, *universus, totus.*

προπέμπω, *deduco.* Th. πέμπω, *mitto.*

προπετῶς, adv. *temere, inconsiderate.*

προπηδάω, ῶ, f. ήσω. perf. προπεπήδηκα, *prosilio.* Th. πηδάω, *salio.*

προπίνω, *propino, bibo*; item *poculo provoco*: ex πρὸ, et πίνω, *bibo.*

Πρὸς, Ion. προτὶ, Dor. ποτὶ, cum gen. *à, ab, ex*: Angl.

from; cum dat. *ad, apud, usque;* Angl. *added to;* cum acc. *in, apud, ad, juxta, circiter;* Angl. *to, with relation to.*

προσαγορεύω, *compello, saluto, cognomino,* f. εύσω. præt. προσηγόρευκα. Th. ἀγορὰ, *forum.*

προσάγω, *adduco,* f. ξω. p. προσῆχα. Th. ἄγω, *duco.*

προσάπτω, *alligo, appendo, affigo;* in med. προσάπτομαι, *leviter tango, attingo.* Th. ἅπτω, *necto.*

προσαρμόζω, f. σω, *adapto:* à πρὸς, et ἁρμόζω, seu ἁρμόττω.

προσαυδάω, f. ήσω, *alloquor,* imp. προσηύδων· ex πρὸς, et αὐδάω, *loquor.*

προσβάλλω, *adjicio.* Th. βάλλω, *jacio.*

προσδέομαι, *egeo:* ex πρὸς, et δέομαι, *indigeo.*

πρόσειμι, *accedo:* ab εἶμι, *eo.*

πρόσειμι, *insum, adsum:* ab εἰμὶ, *sum.* Th. ἔω.

προσειπεῖν, *alloqui, affari,* a. 2. inf. act. à προσείπω. Th. εἴπω, *dico.*

προσεκτυφλόω, *insuper excæco.* Th. τυφλος, *cæcus.*

προσελαύνω, f. ελάσω, *adequito:* ex πρὸς, et ἐλαύνω.

προσέρχομαι, f. ελεύσομαι, *accedo,* aor. 2. προσῆλθον· ex πρὸς, et ἔρχομαι.

προσερωτάω, *insuper interrogo.* Th. ἐρωτάω.

πρόσεστι, *adest, additur, accedit,* 3. sing. præs. verbi πρόσειμι· ab εἰμὶ, *sum.* Th. ἔω.

προσεύχομαι, f. εύξομαι, p. εὖγμαι, *precor.* imperf. m. Att. προσηυχόμην· ex πρὸς, et εὔχομαι, *precor.*

προσέχω, *adhibeo,* scil. τὸν νοῦν, *animum adverto, caveo;* item *obtempero, applico, appellor, permaneo.* Th. ἔχω, *habeo.*

πρόσηβος, *pubertati proximus.*

προσηλύτος, ου, ὁ, *advena, peregrinus:* à προσέρχομαι.

πρόσθεν, *antea.* Th. πρὸ, *ante.*

πρόσθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, *applicatus, appositus:* ex πρὸς, et τίθημι, *pono.*

προσίημι, *admitto:* ab ἵημι, seu εἶμι. Th. ἕω, *mitto.*

προσκομίζω, f. σω. p. ικα, *adporto:* ex πρὸς, et κομίζω.

προσκυνέω, ῶ, *osculor, adoro, veneror,* cum acc. et sæpe dat. f. ήσω. p. προσκεκύνηκα· ex πρὸς, et κυνέω, idem quod them. κύω, *osculor.*

προσλαμβάνω, *accipio præterea, assumo, excipio.* Th. λαμβάνω, *capio.*

προσόπτομαι, *aspicio, intueor.* Th. ὄπτομαι, *video.*

προσπίπτω, *accido, adorior, pedibus se advolvere.* Th. πίπτω, *cado.*

προσποιέομαι, f. ήσομαι, *sibi acquirere; simulo:* ex πρὸς, et ποιέω.

πρόσταγμα, τος, τὸ, *manda-*

tum, præceptum: à προστάσσω.

προστάσσω, vel -ττω, *mando, præcipio.* Th. τάσσω, vel τάττω, *ordino.*

προστάτης, ου, ὁ, *patronus, dux:* à προΐστημι, *præpono, præficio.* Th. ἵστημι, *statuo.*

προστερνίδιον, ου, τὸ, *pectoris tegumentum, pectorale:* à πρὸ, et στέρνον.

προστίθημι, *appono,* f. προσθήσω. perf. προστέθεικα. Th. τίθημι, *pono.*

προστρέχω, f. θρέξω. p. δεδράμηκα. aor. 2. ἔδραμον. *acquiro:* ex πρὸς, et τρέχω, *curro.*

προσφέρω, *affero, conduco,* f. προσοίσω. a. 1. προσήνεγκα. Th. φέρω, *fero.*

προσφὺς, ῦσα, *adhærens,* a. 2. part. act. verbi πρόσφυμι, quod à

προσφύω, *agnasci facio,* f. σω. perf. προσπέφυκα, *agnatus sum;* item *annexus sum, adhæreo.* Th. φύω, *nascor.*

προσφωνέω, f. ήσω, *alloquor:* ex πρὸς, et φωνὴ, *vox.*

πρόσωπον, ου, τὸ, *facies, superficies:* ex ὢψ, *oculus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

προτάσσω, vel ττω, *præstituo, antecolloco, definio.* Th. τάσσω.

προτείνω, *prætendo, distendo, propono,* perf. προτέτακα. Th. τείνω, *tendo.*

πρότερον, adverbialiter, *prius, potius:* à

πρότερος, ου, *prior.* Th. πρὸ, *ante.*

Πρωτεσίλαος, ου, ὁ, *Protesilaus,* nom. propr.

προτιμάω, ῶ, f. ήσω, *pluris facio, præfero:* à τιμὴ, *honor.* Th. τίω, *honoro.*

πρότονος, ου, ὁ, *rudens.*

προτρέπω, *cunctantem urgeo, adhortor,* f. ψω. p. προτέτροφα. Th. τρέπω, *verto.*

προτρέχω, *præcurro, anteverto.* Th. τρέχω, *curro.*

προφέρω, *profero, in medium affero.* Th. φέρω, *fero.*

προφήτης, ου, ὁ, *propheta:* à φάω, *dico.*

Πρύμνα, ης, ἡ, *puppis, extrema navis pars.*

πρυμνήσια, τὰ, *rudentis retinacula:* à πρύμνα.

πρῴην, adv. *paulo ante, nuper, quondam:* à πρωῒ, *manè.*

Πρωῒ, *manè,* adv. temporis.

Πρωτεὺς, έως, ὁ, *Proteus, deus marinus.*

πρώτιστα, adv. *primum.*

πρῶτος, η, ον, *primus:* à πρὸ, *ante.*

πρωτότοκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *primogenitus:* à πρῶτος, et τίκτω, *pario,* p. m. τέτοκα.

Πτελέα, ας, ἡ, *ulmus.*

πτερόεις, εντος, *alatus, celer:* à

Πτερὸν, οῦ, τὸ, *ala;* item *penna.*

πτερόω, -ῶ, f. ώσω, *alatum fa-*

cio, *alas addo.* Th. πτερὸν, ῦ, τὸ, *ala.*
πτέρυξ, υγος, ἡ, *ala.* Th. πτερὸν, *ala.*
πτερωτὸς, ῦ, ὁ, ἡ, *alatus, pennatus.*
πτηνὸς, ὴ, ὸν, *volucris, volatilis :* à πτῆμι.
πτήσσω, *metu contrahor, expavesco, fugio, me abscondo ;* et activè *terrefacio,* f. ξω. Th. πτοίω, *terrefacio.*
Πτοιόδωρος, ου, ὁ, *Ptœodorus,* nom. propr.
Πτολεμαῖος, ῦ, ὁ, *Ptolemæus.*
πτωχεύω, *pauper sum, mendico,* f. εύσω. p. πεπτώχευκα· à πτωχὸς, *pauper.*
πτωχὸς, ὴ, ὸν, *timidus, pauper.* Th. πτώσσω.
Πύθια, ων, *Pythia, orum,* i. e. *Pythii ludi :* à Πύθιος, quod vide.
Πύθιος, ῦ, ὁ, *Pythius,* cognomen Apollinis.
Πύκα, *densè, spissè, accuratè, prudenter.*
πυκάζω, *denso, stipo,* f. άσω. Th. πύκα, *densè.*
πυκινὸς, ὴ, ὸν, idem quod πυκνὸς, *creber, densus, spissus, prudens.* Th. πύκα, *densè,* adv.
πυκτεύω, *pugil sum, pugilem ago,* f. εύσω. p. πεπύκτευκα· à
πύκτης, ῦ, ὁ, *pugil, qui pugno certat.* Th. πὺξ, adv. *pugno.*
Πύλη, ης, ἡ, *porta.*
Πύλος, ῦ, ὁ, *Pylus.*
πυλὼν, ῶνος, ὁ, *atrium, vestibulum.*
Πυνθάνομαι, seu πεύθομαι, *audio, cognosco, percontor, quæro,* f. πεύσομαι. perf. pass. πέπυσμαι. a. 2. m. ἐπυθόμην.
Πῦρ, πυρὸς, τὸ, *ignis.*
πυρὰ, ᾶς, ἡ, *rogus :* à πῦρ.
πυῤῥίχιζω, *Pyrrhicam salto,* seu *armatus salto :* à πυῤῥίχη, sup. ὄρχησις, *Pyrrhica, saltatio in armis,* à Pyrrho autore.
πωλέσκομαι, *versor.*
Πωλέω, *vendo,* imperf. ἐπώλεον, ουν, f. ήσω. p. πεπώληκα.
πώποτε, pro πότε, *unquam,* adv. ab ὅτε, *quando.*
Πῶρος, ου, ὁ, *luctus ;* item *Porus,* nom. propr.
Πῶς, interrog. *quomodo? qui? quo pacto?* &c. sed.
πως, *quodammodo.*

P.

ʽΡΑΒΒΙ`, *magister.*
ʽΡάβδος, ῦ, ἡ, *virga, bacillus.*
ʽΡάδιος, α, ον, *facilis ;* in compar. ῥᾴων, *facilior ;* superl. ῥᾷστος, *facillimus.*
ῥαδίως, adv. *facilè :* à ῥάδιος.
ῥαθυμέω, f. ήσω, *segnis sum :* à ῥάθυμος, *segnis, socors,* quod à ῥάδιος, *facilis,* et θυμὸς, *animus.*

ῥέεθρον, ου, τὸ, *fluentum*. Th. ῥέω, *fluo*.
ῥέζω, f. ξω, *facio*.
ῥέω, f. ῥεύσω, *fluo*.
ῥέω, *dico* : ab ἐρέω.
ῥηγμὶν, ῖνος, ἡ, *littus* : à ῥήσσω.
ῥῆμα, ατος, τὸ, *verbum*, *res*, *factum*, *carmen*, *mandatum*, *sermo*. Th. ῥέω, *dico*.
ῥητίνη, ης, ἡ, *resina*.
ῥήτωρ, ορος, ὁ, *orator*, *rhetor*. Th ῥέω, *dico*.
ῥίγιον, *acerbius*, *durius* : ex ῥῖγος, *rigor*.
Ῥίζα, ης, ἡ, *radix*.
ῥιζοτόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *radicum sector*, *qui radices colligit* : ex ῥίζα, *radix*, et τέμνω, *seco*.
Ῥὶν, et ῥὶς, ῥινὸς, ἡ, *nasus*.
Ῥίπτω, f. ψω. p. ἔῤῥιφα, *projicio*.
Ῥόδιος, α, ον, *Rhodius*.
Ῥόδινος, η, ον, *rosaceus*. Th. ῥόδον, *rosa*.
ῥοδοδάκτυλος, ου, ὁ, ἡ, *roseos digitos habens* : à ῥόδον, et δάκτυλος.
Ῥόδον, ου, τὸ, *rosa*.
ῥόος, ου, ὁ, *fluxus* : à ῥέω, *fluo*.
ῥυθμὸς, ου, ὁ, *numerus*.
ῥύομαι, *tueor*, *libero*.
ῥώμη, ης, ἡ, *robur*, *vigor*.

Σ.

ΣΑ, *tua*, Dor. ex σὸς, σὴ, σὸν, *tuus, a, um*. Th. συ.
σαίνω, *moveo*, *caudam moveo*. (propriè de canibus qui caudâ ablandiuntur) f. σανῶ.
Σαίρω, *scopis purgo*, *verro*, f. αρῶ. perf. σέσαρκα.
Σακαὶ, *Sacæ*, Scythiæ populi.
Σάκας, *Sacas*, Angl. *a Sacian*.
Σάκκος, ου, ὁ, *saccus*.
σαλεύω, f. εύσω, *agito*, *concito*: à σάλος, *salum*, *mare* : quod ab ἅλς, *mare*.
Σανδάλιον, ου, τὸ, *sandalium*, *calceamentum muliebre* : Angl. *a slipper*.
Σάπφω, οος, ους, *Sappho*, Poëtria celeberrima.
Σαρδανάπαλος, ου, ὁ, *Sardanapalus*, ultimus Assyriorum rex. Vide ad p. 55. n. 23.
Σὰρξ, σαρκὸς, ἡ, *caro*.
Σατράπης, ου, ὁ, *satrapa*, *provinciæ præses* : vox Persica.
σαυτὸν, pro σεαυτὸν, *te ipsum* : ex σὺ, *tu*, et αὐτὸς, *ipse*.
σαόζω, f. σαώσω, *servo* : à σάος, *salvus*.
Σβέννυμι, et σβεννύω, *extinguo*, *restinguo*, *comprimo*, f. σβέσω. perf. ἔσβεκα.
σεαυτοῦ, ῆς, οῦ, et contractè σαυτοῦ, ῆς, οῦ, *tui ipsius*, caret nominativo; compositum ex σέο, pro σοῦ, *tui*, et αὐτοῦ.
σέβασμα, τος, τὸ, *res sacræ*, *omnia ad cultum deorum pertinentia* : à σεβάζομαι.
σέο, et σεῦ, Ion. pro σοῦ, gen. à σὺ, *tu*.

Σειρὰ, ᾶς, ἡ, *catena, funis, linea.*

Σείω, *concutio, quatio, moveo, agito,* f. σείσω. p. σέσεικα. perf. pass. σέσεισμαι.

Σέλινον, ου, τὸ, *apium.*

Σεμέλη, ης, ἡ, *Semele,* mater Liberi, Cadmi filia.

σεῦ, Dor. pro σοῦ, gen. à σὺ, *tu.*

Σεύω, f. σεύσω, aor. 1. p. ἐσύθην. perf. pass. σέσυμαι, et ἔσυμαι. *agito, urgeo.*

Σηκὸς, οῦ, ὁ, *stabulum, fanum, templum.*

σημαίνω, *signum do, significo, præcipio,* f. ανῶ. perf. σεσήμαγκα. Th. σῆμα, *signum.*

σημεῖον, ου, τὸ, *signum, miraculum.* Th. σῆμα.

σήμερον, adv. *hodie.*

Σθένω, *valeo, possum.*

Σιαγὼν, όνος, ἡ, *mandibula, maxilla.*

Σιγάω, ῶ, *taceo, sileo,* f. ήσω. p. σεσίγηκα.

σιγὴ, ῆς, ἡ, Dor. σιγὰ, *silentium, taciturnitas.*

Σίδηρος, ου, ὁ, *ferrum, ensis.*

Σιδὼν, ῶνος, ἡ, nomen urbis Phœniciæ, *Sidon.*

Σικελία, ας, ἡ, *Sicilia,* regio.

Σικελικὸς, α, ον, *Siculus.*

Σιμὸς, οῦ, ὁ, *simus ; pressis naribus.*

Σίντιες, οἱ, incolæ Lemni.

Σίνω, et σίνομαι, *noceo, lædo.*

σιτοδοσία, ας, ἡ, *frumentatio :* à σῖτος, et δίδωμι.

Σῖτος, ου, ὁ, *frumentum, panis.*

Σιωπάω, *sileo,* f. ήσω. p. σεσιώπηκα.

σιωπὴ, ῆς, ἡ, *silentium :* à σιωπάω.

Σκαιὸς, ἡ, ὸν, *sinister.*

σκαφίδιον, ου, τὸ, *linter, navigium :* à σκάφη, *scapha,* quod à σκάπτω, *fodio.*

Σκιδάω, άζω, et σκιδάννυμι, *dissipo, dispergo,* f. άσω. p. ἐσκίδακα.

Σκέλος, εος, τὸ, *crus, pes.*

Σκέπτομαι, *circumspicio, inviso, video, speculor, delibero,* f. ψομαι. perf. ἔσκεμμαι.

σκεπτέον, verb. adj. *considerandum.*

σκευοφόρος, ου, ὁ, ἡ, *qui sarcinas fert, lixa, calo.* Th. σκεῦος, *vas.*

Σκηνὴ, ῆς, ἡ, *scena, tabernaculum, tentorium, compotatio, actio senica.*

σκηνόω, f. ώσω, *tentoria habeo, commoror, convivor :* à σκηνή.

σκηπτοῦχος, ου, ὁ, ἡ, *sceptrum gestans, sceptriger :* ab σκῆπτρον, et ἔχω.

Σκήπτω, *innitor, incumbo, cado, ruo.*

Σκιὰ, ᾶς, ἡ, *umbra.*

σκίδνημι, *dissipo, dispergo.*

σκιόεις, όεσσα, όεν, *umbrosus, opacus :* à σκιὰ, *umbra.*

Σκληρὰ, adv. *minaciter :* à σκληρὸς, *durus.*

Σκληρὸς, ὰ, ὸν, *durus, acerbus.*

σκοπέω, ῶ, *speculor, considero,* f. ήσω. p. ἐσκόπηκα. Th. σκέπτομαι, *circumspicio.*

σκοπὸς, ῦ, ὁ, *speculator.*
Σκύθης, υ, ὁ, *Scytha, qui est è Scythia.*
σκυθρωπὸς, ῦ, ὁ, *tristes:* ex σκυθρὸς, et ὢψ.
σκυλακώδης, τὸ, *mos catulorum.* scil. ἦθος· à σκύλαξ, *catulus.*
Σκώπτω, f. ψω, *cavilior,* Angl. *to jeer.*
Σμίνθιος, epitheton Apollinis.
Σοῦέω, *abigo, expello, eo,* f. ήσω. p. σισόβηκα.
Σόος, υ, *salvus, incolumis, perfectus.*
Σοῦσοι, ων, *Susi,* populus ita dictus.
σὸς, ση, σὸν, *tuus, a, um:* à σὺ, *tu.*
σοφία, ας, et Ion. ης, ἡ, *sapientia.* Th. σοφὸς, *sapiens.*
σόφισμα, ατος, τὸ, *commentum:* Angl. *a trick:* à σοφὸς.
σοφιστὴς, ῦ, ὁ, *Sophista:* à σοφὸς.
Σοφὸς, ὴ, ὸν, *sapiens.*
σπανιος, ια, ιον, *rarus.*
Σπεύδω, f. σω. p. ἔσπευκα. *festino.*
Σπλάγχνον, υ, τὸ, viscus. τὰ, σπλάγχνα, *viscera, cor, jecur, pulmones, affectus maternus, commiseratio.*
σπονδὴ, ῆς, ἡ, *libatio;* item *fœdus, induciæ:* à σπένδω, *libo.*
σπουδάζω, *sedulo ago, contendo, festino, serio ago,* f. άσω, perf. ἐσπούδακα· à σπουδὴ, *diligentia.* Th. σπεύδω, *festino.*
σπουδαίως, adv. *studiosè, serio:* à σπουδαῖος.
σπουδὴ, ῆς, ἡ, et Dor. σπουδὰ, *festinatio:* per Metaph. *animi intentio, desiderium, studium, diligentia.* Th. σπεύδω, *festino.*
στάδιος, ία, ον, *firmus, a, um, stabilis:* ab ἵσαμαι, *sto.* Sed στάδιος, υ, ὁ, substant. et τὸ στάδιον, *stadium, curriculum,* seu campus, ubi equestria vigent exercitia.
σταθμὸς, ῦ, ὁ, *statio;* item *pondus.* Th. ἵστημι.
στακτὴ, ῆς, ἡ, *gutta, liquor è myrrha incisa stillans.* Th. στάζω, *stillo.*
στασιάζω, f. άσω, *seditionem excito inter.* Th. ἵστημι, *sisto.*
Στέγω, *tego.*
στέμμα, τος, τὸ, *infula:* à στέφω.
Στεῖρα, ας, ἡ, Ion. η, ης, *carina.*
στεναγμὸς, ῦ, ὁ, *suspirium, gemitus:* à στενάζω, *ingemisco.* Th. στενὸς, *angustus.*
Στενὸς, ῦ, *angustus, arctus.*
στένω, f. νῶ, *gemo, deploro, resono.* Th. στενὸς, *angustus.*
Στερέω, *privo, orbo,* f. ήσω, et έσω. perf. ηκα, et εκα.
Στέρνον, ου, Ion. ευ, τὸ, *pectus.*
στεφανίσκος, υ, ὁ, *corolla:* à στέφανος, *corona.*
στέφανος, υ, ὁ, *corona.* Th. στέφω.
στέφος, εος, τὸ, *corona,* seu *corolla:* à
Στέφω, *corono, redimio,* f. ψω. p. φα perf. pass. ἔστεμμαι.

Στῆθος, εος, τὸ, *pectus.*
στήλη, ης, ἡ, *columna, cippus.*
Στηρίζω, *firmiter statuo, confirmo, stabilio, figo.* f. ξω. perf. ἐστήριχα.
στιβὰς, άδος, ἡ, *stratum calcatum, torus ex herbis aut foliis humi stratis.*
Στίφος, εος, τὸ, *agmen, globus militum.*
στολὴ, ῆς, ἡ, *vestis, ornatus :* à στέλλω, p. m. ἔστολα.
στολιδωτὸς, ῦ, ὁ ϰ̀ ἡ, *similis pallæ plicas habenti :* ex perf. m. στέλλω.
στολίζω, f. ίσω, *vestio, apparo:* à στολὴ, *stola, vestis oblonga.* Th. στέλλω, *mitto ;* item *amicio.*
Στόμα, ατος, τὸ, *os, oris.*
στόμιον, ε, τὸ, *parvum os,* dim. à στόμα, *os, oris.*
Στορέω, f. έσω, vel ήσω, *sterno.*
στράτευμα, ατος, τὸ, *exercitus:* à στρατεύω. Th. στρατὸς, *exercitus.*
στρατεύω, *educo ;* in med. *exercitum in expeditionem duco ; milito,* f. εύσω. p. ἐστράτευκα. Th. στρατὸς, *exercitus.*
στρατηγὸς, οῦ, ὁ, *præfectus militiæ, dux, prætor :* ex στρατὸς, *exercitus,* et ἄγω, *duco.*
στρατιὰ, ᾶς, ἡ, idem ac. th. στρατὸς, *exercitus.*
στρατιώτης, ε, ὁ, *miles.* Th. στρατὸς, *exercitus.*
στρατόπεδον, ε, τὸ, *castra, exercitus :* ex στρατὸς, *exercitus,* et πέδον, *solum, campus.*
στρεπτὸς, ῦ, ὁ, *torques.* Th. στρέφω.
Στρέφω, *verto, torqueo, flecto.* f. στρέψω. p. ἔστρεφα.
στυγερὸς, ὰ, ὸν, *terribilis, tristis, gravis.* Th. στυγέω.
στυγνὸς, ἡ, ὸν, *odiosus, invisus, tristis.* Th. στυγέω.
στυφελίζω, f. ξω, *aspere tracto, deturbo.*
Σὺ, et Dor. τὺ, *tu,* in gen. σοῦ, &c. hinc σὸς, *tuus.*
συγγίνομαι, *conversor, convenio, coëo.* Th. γίνομαι.
συγγινώσκω, *cognosco ; ignosco,* Angl. *to pardon.* aor. 2. act. συνέγνων, [quasi à συγγνώμι,] in imperat. συγγνῶθι, Angl. *excuse :* ex σὺν, et γινώσκω.
συγγνώμων, ονος, ὁ ϰ̀ ἡ, *facilis in danda venia, indulgens :* ex σὺν, et γνώμη.
συγκαθείργω, f. είρξω, *una concludo :* ex σὺν, et καθείργω, *includo.*
συγκαλέω, ῶ, seu έομαι, οῦμαι, *convoco.* Th. καλέω, *voco.*
συγκαλύπτω, *cooperio, occulto.* Th. καλύπτω, *tego.*
συγκατασπάω, *una convello.* Th. σπάω, f. άσω.
συγκεράννυμι, f. άσω, *admisceo;* in v. m. *conjungere se, coalescere :* ex σὺν, et κεράννυμι.
συγκλείω, f. σω, *una claudo :* ex σὺν, et κλείω.
συγκόπτω, f. ψω. p. φα. *cæ-*

do, conscindo: ex σὺν, et κόπτω.

συγχαίρω, gratulor, cum dat. a. 2. imperat. pass. συγχάρηθι. Th. χαίρω, gaudeo.

συζεύγνυμι, f. εύξω, eodem jugo jungere: ex σὺν, et ζεύγνυμι.

συκοφαντέω, f. ήσω, indico, calumnior: ex σῦκον, ficus, et φαίνω, ostendo.

συλλαμβάνω, comprehendo, f. συλλήψομαι. p. Att. συνειληφα· ex σὺν, et λαμβάνω, capio.

συλλέγω, f. έξω. p. λέλεχα. colligo, contraho, comparo: ex σὺν, et λέγω.

συμβαίνω, evenio, contingo, accido. a. 2. συνέβην. Th. βαίνω, eo.

συμβάλλω, f. αλῶ. p. βέβληκα. committo, collido, congero: ex σὺν, et βάλλω.

σύμβολον, ου, τὸ, signum; item prodigium: à συμβάλλω.

συμβουλεύω, simul consulto, suadeo, consilium do: ex σὺν, et βουλεύω, consulto. Th. βουλὴ, consilium.

συμμαχέω, ῶ, in bello sum socius, socius sum pugnæ: ex σὺν, et μάχομαι, pugno.

συμμαχία, ας, ἡ, belli societas: et

σύμμαχος, ου, ὁ, ἡ, commilito, pugnæ socius: à συμμάχομαι, simul pugno. Th. μάχομαι, pugno.

συμπαίκτωρ, ορος, ὁ, collusor: ex σὺν, et παίζω, ludo.

συμπόσιον, ου, τὸ, convivium, compotatio: ex σὺν, et πίνω, bibo. f. πόσω. p. πέπωκα.

συμφέρω, εις, ει, conduco, prosum: ex σὺν, et φέρω, f. οἴσω.

συμφιλοσοφέω, ῶ, una philosophor: ex σὺν, et φιλοσοφέω· quod ex φίλος, et σοφὸς, sapiens.

συμφορὰ, ᾶς, ἡ, collatio, congestio; item casus, eventus, plerumque fortuna adversa, calamitas: ex σὺν, et φέρω.

σύμφορος, ου, ὁ, ἡ, utilis, aptus; item comes: ex σὺν, et φέρω.

συμφράζομαι, f. σομαι, una consulto: ex σὺν, et φράζομαι.

σύμφωνος, ου, ὁ, ἡ, consonus, concors: ex σὺν, et φωνὴ, vox.

Σὺν, cum, præpos. regit dat.

συνάγω, colligo, congrego: ex σὺν, et ἄγω, duco.

συναίτιος, ου, ὁ, auctor: ex σὺν, et αἴτιος.

συναλίζω, f. σω, congrego, cogo: ex σὺν, et ἀλίζω.

συναναβοάω, f. ήσω, una vociferor: ex σὺν, ἀνὰ, et βοάω.

συναναγινώσκω, simul lego. Vid. ἀναγινώσκω.

συνάπτω, apto, necto, agglutino, f. ψω. p. συνῆφα. Th. ἅπτω, necto.

συναρπάζω, *corripio, abripio*, f. άσω. p. συνήρπακα. Th. ἁρπάζω, *rapio*.

συναρτάω, ῶ, *appendo, annecto*. Th. ἀρτάω, *suspendo*.

συνδειπνέω, f. ήσω, *una comedo*: ex σὺν, et δειπνέω. Th. δεῖπνον, *cœna*.

συνδέω, *una vincio*, f. ήσω. p. συνδέδεκα. perf. pass. συνδέδεμαι, perf. part. pass. συνδεδεμένος· ex σὺν, et δέω, *ligo*.

συνδιαπράττω, *una conficio*. Th. πράττω, *facio*.

συνδιαφθείρω, *simul corrumpo, perdo*. Th. φθείρω, *corrumpo*.

συνδοκεῖ, impers. *videtur*: à συνδοκέω, *consentio*. Th. δοκέω, *videor*.

συνείδω, *perspicio*. Th. εἴδω, *video*.

σύνειμι, *sum cum alio*: ex σὺν, et εἰμὶ, *sum*.

συνείρω, *connecto, perpetua oratione declamo*. Th. εἴρω, *necto*.

συνελαύνω, f. άσω. p. ήλακα. *compello*: ex σὺν, et ἐλαύνω.

συνεπαινέω, ῶ, *collaudo*, f. έσω. p. συνεπῄνεκα· ex σὺν, ἐπὶ, et αἰνέω, *laudo*.

συνεργάζομαι, *adjuro*.

συνεργὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *adjutor, operis socius*: ex σὺν, et ἔργον, *opus*.

συνέρχομαι, *convenio, una venio*. Th. ἔρχομαι, *venio*.

συνεσθίω, *comedo*: ex σὺν, et ἐσθίω, *edo*.

σύνεσις, εως, ἡ, *intelligentia*: à verbo συνίημι, *intelligo*.

συνεφέπομαι, imperf. συνεφεπόμην, *una subsequor*: ex σὺν, ἐπὶ, et ἕπομαι.

συνήθης, εος, ὁ, ἡ, *consuetus, familiaris*: ex σὺν, et ἦθος, *mos, consuetudo*.

συνίημι, propriè *committo*; item *intelligo*, f. συνήσω. perf. συνεῖκα· ex σὺν, et ἵημι, seu ἕω, *mitto*.

συνίστημι, *constituo, sto*, f. συστήσω. p. συνέστακα, seu συνέστηκα. perf. part. act. συνεστακὼς, et per Crasin, συνεστὼς, συνεστῶσα, *consistens*. Th. ἵστημι, *statuo*.

συνουσία, ας, ἡ, *consuetudo, convivium, cœtus*. Th. εἰμὶ, *sum*.

σύνοφρυς, υος, ὁ, ἡ, *juncta supercilia habens*. Th. ὀφρὺς, υος, ἡ, *supercilium*.

συντάσσω, vel -ττω, *una cum aliis ordino, colloco, constituo*, f. άξω. p. συντέταχα. Th. τάσσω.

συντελέω, f. έσω, *facio, conficio*: ex σὺν, et τελέω. Th. τέλος *finis*.

συντίθημι *compono*, præs. m. συντίθεμαι, *paciscor, consentio*. Th. τίθημι, *pono*.

συντρέφω, *simul educo, alo*, f. θρέψω. p. pass. τέθραμμαι. Th. τρέφω, *alo*.

συντρέχω, *concurro, convenio, consentio*, f. m. συνθρέξομαι. a. 2. συνέδραμον. p. m. συνέδρομα. Th. τρέχω, *curro*.

συντρίβω, *contero, comminuo, quasso.* f. ψω. p. συντέτριφα. Th. τρίβω, *tero.*

σύριγξ, ιγγος, ἡ, *fistula.* Th. συρίζω, *sibilo.*

Σύριος, α, ον, *Syrius.*

συσκευάζω, f. άσω, *fasciculum colligo, compilo, apparo:* ex σὺν, et σκευάζω. Th. σκεῦος, *vas.*

συσκιάζω, *obumbro, oculo,* f. άσω. Th. σκιὰ, ᾶς, ἡ, *umbra.*

συστρατιώτης, ου, ὁ, *commilito:* ex σὺν, et στρατιώτης, ου, ὁ, *miles.* Th. στρατὸς, *exercitus.*

συστρέφω, f. έψω, *contorqueo, commoveo:* ex σὺν, et στρέφω.

σφαδάζω, f. σω, *doleo.*

Σφάζω, f. ξω, *jugulo, cædo.*

Σφάλλω, *supplanto, everto, fallo, circumvenio,* f. αλῶ, aor. 1. ἔσφηλα.

σφόδρα, *valdè, vehementer;* adv. à σφοδρὸς, *vehemens.*

σφραγίζω, *obsigno, sigillo, consigno,* f. ίσω. p. ἐσφράγικα.

Σφραγὶς, ῖδος, ὁ, *sigillum, signum.*

Σχεδὸν, adv. *propè, propemodum, juxtà.*

σχέθω, *habeo,* pro ἔχω.

σχῆμα, τος, τὸ, *habitus, cultus,* item *decus:* à perf. p. ἔσχημαι, v. ἔχω.

σχίζη, ης, ἡ, *fissura;* σχίζαι, *ligna scissa:* ab σχίζω.

σχίζω, *findo, scindo,* f. ίσω. p. ἔσχικα.

Σχολὴ, ῆς, ἡ, *otium.*

σῶος, idem quod σῶς, idem quod th. σόος, ου, *salvus.*

σώζω, *servo,* f. σω. p. σέσωκα. aor. 1. p. ἐσώθην. Th. σόος, *salvus.*

Σῶμα, ατος, τὸ, *corpus.*

σωματοφύλαξ, ακος, ὁ, *custos corporis, custodia:* ex σῶμα, *corpus,* et φυλάσσω.

σῶος, vel σῶς, *integer, salvus:* ex σάος, idem quod σόος, et contractè σῶς.

σωτηρία, ας, ἡ, *salus:* à σωτήρ. Th. σάω.

σωτήριος, ου, ὁ, ἡ, *salutifer.* Th. σόος, *salvus.*

σωφρονέω, ῶ, *sum sobrius, sana mente sum præditus,* f. ήσω. p. σεσωφρόνηκα· à

σώφρων, ονος, ὁ, ἡ, *sanæ mentis, temperans, continens:* ex σόος contractè σῶς, *sanus,* et φρὴν, *mens.*

σωφροσύνη, ης, ἡ, *mentis sanitas, modestia:* à superiore.

T.

ΤΑΖΩ, *prehendo,* aor. 2. part. τάγων, Ion. τεταγὼν.

Ταινία, ας, ἡ, *tænia, fascia, vitta, corona.* Th. τείνω, *tendo.*

τάκῃ, pro τήκῃ, 2. sing. præs. pass. verbi τάκω, Dor. pro τήκω, *liquefacio.*

Τάλαντον, ου, τὸ, *statera, libra, lanx, talentum.*

τάλας, ανος, ὁ, *miser*, f. g. τάλαινα. neut. τάλαν. Th. ταλάω, *suffero*.

Ταλθυβίος, ου, ὁ, nomen propr.

ταμεῖον, ου, τὸ, *cella penuaria, conclave:* contr. pro ταμιεῖον. Th. ταμίας.

τανηλεγὴς, έος, ὁ, ἡ, *longum somnum afferens:* ex ταναὸς, *longus*, et λέγω, *cubare facio*.

Ταντανλίδης, ου, Ion. εω, ὁ, *Tantalides, filius Tantali*.

Τάνταλος, ου, ὁ, *Tantalus*, nom. propr.

τανῦν, *nunc*, adv.

τανύω, idem quod τείνω, *tendo*.

ταξιάρχος, ου, ὁ, *ordinum ductor, centurio*. Th. τάσσω, *ordino*.

τάξις, *ordo*. Th. τάσσω, vel -ττω, *ordino*.

Ταράσσω, vel -ττω, *turbo, commoveo*, f. ξω. p. τετάραχα.

ταραχὴ, ῆς, ἡ, *turbatio, turba:* à ταράσσω.

ταρβέω, f. ήσω, *paveo, timeo:* à τάρβος, *timor*.

τᾶς, Dor. pro τῆς.

τάσσω, f. τάξω, p. τέταχα, *ordino, colloco, aciem instruo*. p. p. τέταγμαι. τὰ τεταγμένα, *legibus statuta, imperata*.

Ταῦρος, ου, ὁ, *taurus*.

τάχα, et ταχὺ, adv. *brevi, cito, velociter, forsitan, utique*. Th. ταχὺς, *celer*.

τάχιστα, *citissimè*. Th. ταχὺς.

ταχύνω, f. υνῶ, *accelero, propero*. Th. ταχὺς.

Ταχὺς, εῖα, ὺ, *celer, velox, præceps*.

τεὰς, Dor. pro σὰς· à σὸς, σὴ, σὸν, *tuus*.

τέγος, εος, τὸ, *tectum domûs*. Th. στέγω, *tego*.

τέθνακα, *mortuus sum*, Dor. pro τέθνηκα, perf. act. verbi θνήσκω, *morior*.

τεθνάναι, Dor. τεθνάμεν, et τεθνάμεναι, præs. inf. à τέθνημι, pro θνήσκω.

τεθνήκω, f. τεθνήξω. f. 1. m. τεθνήξομαι. nov. verb. fact. ex perf. τέθνηκα, verbi θνήσκω, *morior*.

Τείνω, *tendo, extendo, porrigo*, f. τενῶ. p. τέτακα.

Τείρω, *vexo, affligo, subjungo, tero, sicco*, f. τερῶ.

Τεῖχος, εος, τὸ, *murus, mœnia*.

τεκμαίρομαι, *conjicio, argumentor*. Th. τέκμαρ, et τέκμωρ, *signum*.

τέκνον, ου, τὸ, *filius:* à τίκτω, *pario*.

τέκος, εος, τὸ, *progenies:* à τίκτω.

τελέθω, εις, ει, *sum, fio, orior*, Poët. Th. τέλλω, *sum, fio*.

τέλειος, α, ον, *perfectus*, item, *adultus*.

τελείω, Poët. pro τελέω, *perficio*. Th. τέλος, εος, τὸ, *finis*.

τελευταῖος, αία, αῖον, *ultimus, postremus:* à τελευτὴ, idem quod τέλος, *finis*.

τελευτάω, *finio, ad finem perduco, morior*, f. ήσω, p. τετε-

λεύτηκα· à τελευτη, ῆς, ἡ, *finis, mors.* Th. τελος, *finis.*

τελειος, ειττα, ειν, *perfectus, eximius :* à τελος.

Τελλω, f. ελῶ, *statuo, facio, jubeo, mando.*

Τελος, εος, το, *finis.* τελος δε, Angl. *at length.*

Τεμνω, *seco, scindo,* f. τεμῶ. p. τετμηκα. a. 2. ἔταμον. p. m. τετομα.

τεός, η, ὀν, idem quod σὸς, ἡ, ὀν, *tuus :* ab Æol. τε, pro σε.

τερατιος, ε, ὁ ϗ ἡ, *portentosus, monstrosus :* à τερας, *prodigium.*

Τερέβινθος, ου, ἡ, *terebinthus arbor.*

τέρην, ενος, ὁ, f. g. τερεινα, n. τέρεν, *tener, mollis.*

τερπικέραυνος, ου, ὁ, *fulmine gaudens.* Jovis epithet. ex τερπομαι, *delector,* et κεραυνος.

τερπνός, ἡ, *jucundus, venustus :* à τερπω, *delecto.*

Τέρπω, f. ψω, *delecto.*

τετλαίην, ης, η, præs. opt. act. à τετλημι, *tolero.* Th. ταλάω, *perfero.*

τετραπλοος, c. πλοῦς, πλόη, c. πλῆ, πλόον, c. πλοῦν, *quadruplex, quadruplus.*

τετράπους, ὁ, ἡ, ϗ το τετράπουν, *quadrupes,* in gen. τετράποδος.

τετράρυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *quatuor temones habens :* ex τέσσαρες, et ῥυμὸς, *temo currûs.*

Τεττιξ, ιγος, ὁ, *cicada.*

Τεύχω, *fabricor, struo, paro, assequor,* f. ξω. p. τετευχα. τετυκοντο, 3. pl. aor. 2.

Τεχνη, ης, ἡ, *ars, dolus, fallacia.*

τεχνιτης, ε, ὁ, *artifex.* Th. τέχνη, *ars.*

τέως, *tamdiu.*

Τηκω, *liquefacio, macero, mollio,* f. ξω. p. τέτηχα.

τηλικοῦτος, τηλικαυτη, τηλικοῦτο, *tantus, a, um,* et de magnitudine, et de ætate. Ex τηλικος, *tantus,* (quod ab ηλικος, *quantus,*) et οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *hic, hæc, hoc.*

τηλοῦ, adv. *procul.*

τηνος, vel τῆνος, -η, -ον, *hic,* Dor. pro ἐκεῖνος.

Τιγράνης, ε, ὁ, *Tigranes,* nom. propr.

Τίθημι, *pono, colloco, suppono, facio ita esse :* (ab insusit. θέω, *pono :*) imperf. ἐτίθην, ης, η, et ἐτίθεον, ουν, tanquam à τιθέω. f. θήσω. p. τέθεικα. aor. 2. ἔθην.

Τιθωνος, ε, Ion. οιο, ὁ, *filius Laomedontis, ab Auroræ adamatus.*

Τίκτω, *pario, gigno, creo,* f. m. τέξομαι. a. 2. ἔτεκον. a. 1. ind. pass. ἐτέχθην, ης, η. a. 1. part. pass. τεχθεὶς. inf. τεχθῆναι. f. 1. pass. ind. τεχθήσομαι. perf. m. τέτοκα. perf. part. m. τετοκὼς, ότος, ὁ, et f. g. τετοκυῖα, ιας, q. à τίκω.

τιμάω, ῶ, *honoro, æstimo,* f.

ήσω. p. τετίμηκα. Th. τίω, *honoro.*

τιμὴ, ῆς, ἡ, *honor; laus, pretium, pœna:* à τίω, *honoro,* f. τίσω. p. τέτικα.

τίμιος, *pretiosus, carus, honorabilis.* Th. τίω, *honoro.*

τιμωρέω, ῶ, *ulciscor, auxilior, defendo,* f. ήσω. p. τετιμώρηκα. in voc. m. *ulciscor pro me:* à τίω, *honoro, solvo.*

Τινάσσω, *quatio, concutio, vibro,* f. ξω. p. χα.

τίπτε, adv. pro τί ποτε.

Τίς, τίνος, ὁ, ἡ, et in n. g. τί, *quis? quid?* Sed τὶς, τινὸς, indefinitum, *aliquis, quidam.*

Τιτὰν, ᾶνος, ὁ, *Titan.*

Τιτρώσκω, f. τρώσω, *vulnero, lædo.*

τλάω, et τλῆμι, inus. f. τλήσω. p. τέτληκα. 2. aor. ἔτλην, *audeo, tolero, patior.*

τλήμων, ονος, ὁ, ἡ, *patiens, ærumnosus, audax, fortis:* à τλάω, per Syncop. pro ταλάω, *perfero.*

Τοι, *quidem,* particula est enclitica, quæ adverbiis vel conjunctionibus adnectitur.

τοὶ, *tibi,* Dor. et Ion. pro σοὶ· à σὺ, *tu.*

τοιγαρῦν, *igitur:* ex τοὶ γὰρ, *enim,* et ὖν, *ergo.*

τοίνυν, *igitur:* ex τοι, et νῦν, *nunc.*

τοιόσδε, τοιάδε, τοιόνδε, *talis, e:* ex τοῖος, et δε, syllabica adject.

τοιῦτος, τοιαύτη, τοιῦτο, *talis, e:* ex τοῖος, quod vide, et ὗτος, *hic.*

Τεῖχος, ε, ὁ, *paries, murus.*

τόκα, Dor. pro τότε, *tunc:* ab ὅκα, pro ὅτε.

τοκεὺς, έος, ὁ, *parens,* gen. Ion. ῆος, acc. pl. τοκῆας. Th. τίκτω, *pario.*

τολμάω, -ῶ, *audeo, sustineo,* f. ήσω. p. τετόλμηκα. Th. τόλμα, *audacia.*

τολμηρὸς, ὰ, ὸν, *audax.* Th. τόλμα, *audacia.*

τομὴ, ῆς, ἡ, *sectio, truncus arboris:* à perf. m. v. τέμνω, scil. τέτομα.

τοξεύμα, ατος, τὸ, *sagitta.* Th. τόξον.

τοξεύω, *sagitto, dirigo:* à

Τόξον, ε, τὸ, *arcus,* vel *ars ipsa sagittandi.*

τοξότης, ε, ὁ, *sagittarius.* Th. τόξον, *arcus.*

τοπαράπαν, *omnino, prorsus.*

Τόπος, ε, ὁ, *locus.*

τόσος, *tantus;* τόσον ὅσον, *tantum quantum.* Th. ὅσος, *quantus.*

τοσοῦτος, τοσαύτη, τοσοῦτο, *tantus, a, um;* in pl. τοσοῦτοι, *tot:* ex τόσος, *tantus,* et οὗτος, *hic.*

τότε, *tunc,* τοτὲ, *aliquando:* ab ὅτε.

τουναντίον, pro τὸ ἐναντίον, *contra, è contrario.* Th. ἀντὶ, *pro, contra.*

τουτὶ, Att. pro τοῦτο.

Τράπεζα, ης, ἡ, *mensa.*

τραῦμα, ατος, τὸ, *vulnus:* q. à

τρώω, pro quo usitatum est τιτρώσκω, *vulnero*, f. τρώσω, perf. pass. τέτρωμαι.

τραυματίας, ου, ὁ, *vulneratus, saucius*: à præced.

Τράχηλος, ου, ὁ, *collum, cervix.*

Τραχὺς, έος, *asper, scaber, agrestis.*

Τρεῖς, οἱ, αἱ, et τὰ, τρία, *tres, tria*, gen. τριῶν, dat. pl. τρισί.

Τρέπω, *verto, converto, muto, considero*, f. ψω. p. τέτροφα. a. 2. ἔτραπον. perf. pass. τέτραμμαι. perf. m. τέτροπα.

Τρέφω, *alo, nutrio*, f. θρέψω. perf. τέθρεφα. perf. pass. τέθραμμαι, ψαι, πται.

Τρέχω, *curro*, f. θρέξω. f. 2. m. δραμοῦμαι. perf. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα. q. à δρέμω, seu δραμέω. Vide Gram.

τρηχὺς, *asper*, Ion. pro τραχύς.

Τρίβω, *tero, tundo, quotidianis laboribus exerceo*, f. ψω. p. τέτριφα. perf. pass. τέτριμμαι. p. m. τέτριβα.

τριπλόος, c. οῦς, πλόη, c. πλῆ, πλόον, c. πλοῦν, *triplex, triplus.*

τρίτατος, η, ον, *tertius.*

τρίτος, η, ον, *tertius*. Th. τρεῖς, *tres.*

Τρίτων, *Triton*, Deus marinus.

Τροία, ας, ἡ, *Troja*. Th. Τρὼς, Τρωὸς, ὁ, *Trojanus.*

τρόπος, ου, ὁ, *modus, mores, ratio*. Th. τρέπω, *verto*, p. m. τέτροπα.

τροπωτὴρ, ῆρος, ὁ, *funis seu lorum quo remus ad scalmum alligatur*. Th. τρέπω, *verto.*

τροφὴ, ῆς, ἡ, *alimentum*. Th. τρέφω, *alo.*

τροφὸς, οῦ, ἡ, *nutrix*: à perf. med. τέτροφα, v. τρέφω.

τροχὸς, οῦ, ὁ, *rota.*

τρόχος, ου, ὁ, *cursus, cursor*. Th. τρέχω, *curro.*

τρυφερὸς, ὰ, ὸν, *delicatus, mollis*: à

τρυφὴ, ῆς, ἡ, *luxus, deliciæ*: à τέτρυφα, perf. verbi θρύπτω, *frango.*

Τρωὰς, άδος, ἡ, *regia Troica.*

Τρωϊκος, η, ον, *Trojanus*. Th. Τρώς.

Τρὼς, Τρωὸς, *Trojanus.*

τὺ, Dor. pro σὺ, *tu.*

Τυγχάνω, εις, ει, *sum, forte sum, compos fio, assequor*, f. τεύξομαι (qu. à τεύχω, *paro*:) a. 2. ἔτυχον. a. 2. part. act. τυχὼν, οῦσα, ὸν, *vulgaris, e*: perf. ind. act. τέτευχα, ας, ε, et τετύχηκα. qu. à τυχέω.

Τυνδάρεος, ου, Ion. οιο, *Tyndarus*, nom. propr.

Τύπτω, *verbero, pulso, tundo*, f. ψω. p. τέτυφα.

τυραννὶς, ίδος, ἡ, *tyrannis, imperium*: à τύραννος.

Τύραννος, ου, ὁ, ἡ, *tyrannus, rex, princeps.*

Τύριος, α, ον, *Tyrius*: Angl. *of* or *belonging to Tyre.*

Τύρταιος, ου, ὁ, *Tyrtæus*, poëta.

Τυρὼ, όος, οῦς, ὁ, *Tyro*, nom. mulieris.

τυτθὸς, ἡ, ὸν, vel ὁ καὶ ἡ, τυτθὸς, *parvus*; τυτθὸν, *pauxillum*.

τύχη, ης, ἡ, *fortuna*.

τῶ, Dor. pro τοῦ.

Υ.

Ὑ'ΑΚΙΝΘΙΝΟΒΑΦΗ'Σ, τὸ, ες, *colore hyacinthino tinctus*: ex ὑακίνθος, et βάπτω, *tingo*.

Ὑακίνθος, ου, ὁ, ἡ, *hyacinthus*, *puer*, *flos*.

ὑβρίζω, *contumeliâ afficio*, *injurius sum*, *insolesco*, f. ίσω, et Att. ιῶ. p. ὕβρικα. Th. ὕβρις, *contumelia*.

Ὕβρις, εως, ἡ, *injuria*, *contumelia*, *superbia*.

ὑβριστὴς, οῦ, ὁ, *contumeliosus*, *injuriosus*: ab ὕβρις, *contumelia*.

ὑγιαίνω, f. ανῶ, *valeo*, scil. *corpore*, nonnunquam etiam *mente*. Th. ὑγιὴς.

Ὑγιεία, ας, η, *sanitas*, *valetudo*: ab ὑγιὴς, *sanus*.

Ὑγιὴς, έος, ὁ, ἡ, *sanus*, *incolumis*, *integer*.

Ὑγρὸς, ὰ, ὸν, *humidus*.

Ὕδωρ, ατος, τὸ, *aqua*.

υἱᾶ, pro υἱέα, acc. s. ab υἱεὺς, *filius*.

υἱεὺς, έος, ὁ, *filius*. Th. υἱὸς, idem.

Υἱὸς, οῦ, ὁ, *filius*.

Ὕλη, ης, ἡ, *sylva*, *materia*, *lignum*.

ὑμέναιος, ου, ὁ, *hymenæus*, *nuptiarum præses*, *genius*, *et nuptiale carmen*. Th. Ὑμὴν, *Hymen*.

ὑμέτερος, α, ον, *vester*, *ra*, *rum*: ab ὑμεῖς, *vos*. Th. σὺ, *tu*.

Ὑμὴν, ένος, ὁ, *Hymen*, *carmen nuptiale*.

ὕμνος, ου, ὁ, *hymnus*, *carmen in honorem Dei scriptum*.

ὑπάγω, f. ξω, *subduco*, *abeo*, *discedo*: ex ὑπὸ, et ἄγω.

ὑπάρχω, εις, ει, *sum*, *adsum*, *initium do*, *suppeto*. τὰ ὑπάρχοντα, *quæ quis habet*. f. ὑπάρξω. p. ὑπῆρχα. a. 1. ind. act. ὑπῆρξα. Th. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, *initium*.

ὑπασπιστὴς, οῦ, ὁ, *clypeatus satelles*: ex ὑπὸ, et ἀσπιστὴς, *clypeatus*, quod ab ἀσπὶς, *clypeus*.

ὑπείκω, f. ξω, *concedo*: ex ὑπὸ, et εἴκω, *cedo*.

ὑπεισέρχομαι, *subrepo*: ex ὑπὸ, εἰς, et ἔρχομαι, *venio*.

Ὑπὲρ, cum gen. *super*: Angl. *over*, *above*; cum acc. *ultra*, *præter*, *trans*; *beyond*: cum dat. raro *super*. In compositione, *super*, *supra*, *trans*, *præter*, et *incrementum* significat.

ὑπέρα, ας, ἡ, *funis*, *quo antennarum cornua tenduntur et laxantur*: ab ὑπὲρ, et ἐάω, *sino*.

ὑπεράνω, et ὑπεράνωθεν, adv,

cum genit. *longè, supra:* ex ὑπὲρ, et ἄνω, *sursum.*

ὑπεραποθνήσκω, *morior pro aliquo.* Th. θνήσκω, *morior.*

ὑπερβάλλω, *excello, supero,* f. αλῶ. p. ηκα. Th. βάλλω. *jacio.*

ὑπερείδω, obsol. Sed in usu est aor. 2. ὑπερεῖδον, *despexi.* Th. εἴδω, *video.*

ὑπερεκτίνω, *solvo pro:* ab ὑπὲρ ἐκ, et τίνω, seu τίω, *solvo.*

ὑπερεκχύνω, f. υνῶ, *supra modum effundo.* in v. p. *effluo, abundo:* ex ὑπὲρ, ἐκ et χύνω, vel χύω, idem quod χέω.

ὑπερήφανος, ου, ὁ, ἡ, *superbus, qui supra alios vult videri:* ex ὑπὲρ, *super,* et φαίνω, *appareo, ostendo.*

ὑπερκαχλάζω, *effervescere facio:* à καχλάζω, *strepito,* quod vide.

ὑπερμεγέθης, ὁ καὶ ἡ, *permagnus, immensus:* ex ὑπὲρ, et μέγεθος.

ὑπέρογκος, ου, ὁ, ἡ, *supra modum tumidus:* ex ὑπὲρ, *super,* id est, *nimis,* et ὄγκος, *tumor.*

ὑπεροπτικὸς, ῦ, *qui contemnere et superbè despicari solet, superbus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

ὑπερφέρω, *excello, supero.* Th. φέρω.

ὑπερφιλέω, ῶ, f. ήσω, *magnopere diligo:* ex ὑπὲρ, et φιλέω.

ὑπερχαίρω, f. αρῶ. p. κέχαρκα, *vehementer gaudeo:* ex ὑπὲρ, et χαίρω.

ὑπηρεσία, ας, ἡ, *ministerium.*

ὑπηρετέω, ῶ, *servio, ministro,* cum dat. f. ήσω. p. ὑπηρέτηκα· ab

ὑπηρέτης, ου, ὁ, *remex;* item quilibet *minister, famulus:* ab ὑπὸ, et ἐρέτης, ου, ὁ, *remex.* Th. ἐρέσσω, vel -ττω. *remigo.*

ὑπισχνέομαι, οῦμαι, *polliceor, promitto,* f. ὑποσχήσομαι. aor. 2. ὑπεσχόμην. perf. pass. ὑπέσχημαι· ex ὑπὸ, et ἴσχω, pro ἔχω, *teneo.*

Ὕπνος, ου, ὁ, *somnus.*

Ὑπὸ, cum gen. junctum, *a, ab, ex;* Angl. *by:* cum dat. et acc. *sub, subter; under.* In compositione etiam *submissionem* et *diminutionem* significat.

ὑποβλήδην, adv. *interpellato sermone:* ab ὑποβάλλω.

ὑποβολιμαῖος, α, ον, *suppositilius,* &c.: ab ὑποβολὴ, *subjectio.* Th. βάλλω. *jacio.*

ὑπογραφὴ, ῆς, ἡ, *pigmentum, fucus:* ex ὑπὸ, et γράφω.

ὑπόγυιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui est præ manibus et instat, recens:* ex ὑπὸ, et γυῖον, *membrum.*

ὑποδείδω, f. σω, *subvereor, subtimeo:* ex ὑπὸ, et δείδω.

ὑποδεικνύω, *monstro, indico,* f. ὑποδείξω. perf. χα. perf. pass. ὑποδέδειγμαι, ξαι, κται. Th. δείκνυμι, seu δεικνύω, *ostendo.*

ὑποδέχομαι, *excipio*, f. ὑποδέξομαι. perf. pass. ὑποδέδεγμαι. a. 1. m. ὑπεδεξάμην, ω, ατο. Th. δέχομαι, *capio*.

ὑποδοχὴ, ῆς, ἡ, *convivium, receptio:* ab ὑποδέχομαι, *excipio convivio*. Th. δέχομαι, *capio*.

ὑπόδρα, adv. *torve:* ex ὑπὸ, et δράω, *video*.

ὑποκάτω, adv. *sub:* ex ὑπὸ, et κάτω. regit genit.

ὑπολαμβάνω, *suscipio, excipio:* item *puto, reor*, f. ὑπολήψομαι. perf. ὑπείληφα. a. 2. ὑπέλαβον, ες, ε, *suscepi:* a. 2. part. ὑπολαβὼν, όντος, *excipiens sermonem*, seu *respondens*. Th. λαμβάνω, *capio*.

ὑπολείπω, f. ψω. p. φα, *relinquo, deficio*. a. 1. pass. ὑπελείφθην, *relictus sum*. in pass. *subsistere, remanere*.

ὑπολύω, f. ύσω, *subsolvo, solvo:* ab ὑπὸ, et λύω.

ὑπομένω, *sustineo, tolero, persevero*, f. ὑπομενῶ. p. ὑπομεμένηκα. Th. μένω, *maneo*.

ὑπομιμνήσκω, *in memoriam revoco*, f. ὑπομνήσω. perf. ind. act. ὑπομέμνηκα ὑπομνάομαι, in v. med. *recordor*. perf. pass. ὑπομέμνημαι, σαι, ται. a. 1. ind. pass. ὑπεμνήσθην· ex ὑπὸ, et μιμνήσκω, idem quod th. μνάομαι, *recordor*, f. μνήσομαι.

ὑποπόρφυρος, ου, ὁ, ἡ, *aliquatenus purpureum colorem referens:* ex ὑπὸ, et πορφύρα, *purpura*.

ὑποπτήσσω, *præ timore me submitto, revereor*. Th. πτήσσω, quod vide.

ὑποστρέφω, *concerto, revertor*, f. ψω. p. ὑπέστροφα. Th. στρέφω, *verto*.

ὑποταράσσω, *leviter turbo:* Angl. *to disturb somewhat*. Th. ταράσσω, *turbo*.

ὑποτίθημι, *suppono, suppedito*, f. ὑποθήσω. p. ὑποτέθεικα. Th. τίθημι, *pono*.

ὑποτυγχάνω, *respondeo, apposite respondeo*, f. τεύξομαι. aor. 2. act. ὑπέτυχον. part. ὑποτυχὼν, οῦσα, ον, *qui scite respondet*. Th. τυγχάνω, *sum*, &c.

ὑποφέρω, *suffero*, f. ὑποίσω. a. 1. ὑπήνεγκα. in med. *fero meipsum sub*, i. e. *moveo sub*. Th. φέρω, *fero*, f. οἴσω.

ὑποχωρέω, ῶ, f. ήσω, *recedo:* ex ὑπὸ, et χωρέω.

ὕστατα, adv. *postremum*.

ὑστερίζω, f. ίσω, idem cum ὑστερέω, *sum posterior:* item *tardo, cunctor:* ab

Ὕστερος, ου, *posterior, sequens, inferior*.

ὕστερον, adv. *posteà, postremò, tandem, post:* ab ὕστερος, *posterior*.

ὕφαλος, ου, ὁ, ἡ, *sub mari latens, qui est intra mare:* ex ὑπὸ, et ἅλς, *mare*.

ὑφηνίοχος, ου, *auriga inferior*,

aurigæ famulus: ex ὑπὸ, ἡνία, et ἔχω.

ὑφίημι, f. ἥσω, submitto, concedo: ab ὑπὸ, et ἵημι

ὑφίστημι, f. στήσω, suppono, recipio. ὑφίσταμαι, in me recipio: ab ὑπὸ, et ἵστημι.

ὑψηλὸς, ἡ, ὸν, altus, a, um, sublimis, e. Th. ὕψος, εος, τὸ, altitudo.

ὑψιβρεμέτης, ου, ὁ, altitonans: ex ὕψι, alte, et βρέμω, fremo, tono.

ὕψιστος, η, ον, altissimus; de Deo dicitur. Th. ὕψος.

Ὕψος, εος, τὸ, altitudo, cacumen.

ὑψόω, ῶ, f. ώσω, extollo, in altum tollo, ὑψωθῆναι, inf. aor. 1. pass. ab ὕψος.

Φ.

ΦΑ΄ΓΩ, edo, comedo, f. 2. m. φάγομαι, σαι, ται, edam, pro φαγοῦμαι, ῆ, εῖται. a. 2. ἔφαγον.

Φαίνω, ostendo, f. φανῶ. p. πέφαγκα. præs. m. φαίνομαι, appareo, videor, luceo: f. m. φανοῦμαι. perf. pass. πέφασμαι, et Att. πέφασμαι. aor. 2. p. ἐφάνην imperat. φάνηθι, τω.

Φάλαγξ, αγγος, ἡ, phalanx, genus aciei apud Macedones, acies quævis.

Φανερὸς, ὰ, ὸν, apparens, manifestus. Th. φαίνω, appareo.

Φανερόω, ῶ, f. ώσω, manifesto, manifestum reddo: à φανερὸς.

Φαντασία, ας, ἡ, visum, visio, imaginatio, phantasia, ostentatio. Th. φαίνω, ostendo.

Φάος, εος, τὸ, lux: à φάω, luceo.

Φαραὼ, ind. Pharao.

Φαρέτρα, ας, vel -τρα, τρης, Ion. η, pharetra.

Φαρέτριον, ου, τὸ, diminut. parva pharetra.

Φαρμακεὺς, έως, ὁ, veneficus, magus. Th. φάρμακον.

Φάρμακον, ου, τὸ, medicamentum, venenum.

Φάσγανον, ου, τὸ, ensis: à σφάζω, jugulo.

Φάσκω, imperf. ἔφασκον, dico: à φημί.

Φαῦλος, η, ον, pravus, malus, vilis, parvi pretii.

Φείδεο, parcas, præs. imperat. Ion. pro φείδου à

Φείδομαι, parco, ignosco, parcè utor, abstineo, cum genit. f. m. φείσομαι.

Φέριστος, φέρτιστος, et φέρτατος, optimus, superl. à φέρω. compar. φέρτερος, validior.

Φέρω, fero, porto, &c. f. οἴσω, (tanquam ab οἴω.) a. 1. ἤνεγκα, q. ab ἐνέγκω. Vide Gram.

Φεύγω, fugio, evado, declino, reus sum, f. ξω. f. 1. m. φεύξομαι. a. 2. ind. act. ἔφυγον, perf. m. πέφευγα.

φημὶ, *dico*, a. 2. ἔφην. inf. φάναι. inf. aor. 2. m. φᾶσθαι. Th. φάω, idem.

Φὴρ, ρὸς, ὁ, *fera*, Æol. pro Θήρ.

Φθάνω, *prævenio*, *anteverto*, f. φθάσω. p. ἔφθακα.

φθέγγομαι, *sonum edo*; item *loquor*, *clamo*, f. φθέγξομαι. perf. ἔφθεγμαι. p. m. ἔφθογγα.

φθινυθίσκω, *consumo*, *macero*: à φθίω, vel φθίνω, f. ίσω, *corrumpo*. p. ἔφθικα.

φθίτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *mortalis*. Th. φθίνω, *corrumpo*.

φθονερῶς, adv. *invidiosè*: à φθόνος.

φιάλη, ης, ἡ, *patera*, *poculum*.

φιλαδελφία, ας, ἡ, *fraterna charitas*: ex φίλος, *amicus*, et ἀδελφὸς, οῦ, ὁ, *frater*.

φίλαμα, ατος, τὸ, Dor. pro φίλημα, τὸ, *osculum*.

φιλανθρωπία, ας, ἡ, *humanitas*, et

φιλάνθρωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *humanus*: ex φίλος, et ἄνθρωπος.

φιλᾶσαι, Dor. pro φιλῆσαι, aor. 1. inf. act. verbi φιλέω, *osculor*, *amo*.

φιλέω, ῶ, *amo*, *diligo*, *osculor*: φιλοῦσι, *solent*, *expetunt*, f. φιλήσω, perf. πεφίληκα. Th. φίλος, *amicus*.

φίλημα, ατος, τὸ, *osculum*: à φιλέω. Th. φίλος, *amicus*.

φιλία, ας, ἡ, *amicitia*. Th. φίλος, *amicus*.

φίλιος, *amicus*. Th. φίλος, idem.

Φίλιππος, ου, ὁ, *Philippus*, nom. viri.

φιλόκαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *elegantiæ studiosus*: ex φίλος, et καλός.

φιλοκινδύνως, adv. *more eorum qui periclitari amant*: Angl. *like a person fond of danger*: ex φίλος, *amicus*, et κινδύνος, *periculum*.

φιλοκτέανος, ου, ὁ, ἡ, *divitiarum amans*, *avarus*: ex φίλος, et κτέανον, ου, τὸ, *possessio*.

φιλομαθὴς, εος, ὁ καὶ ἡ, *discendi cupidus*: ex φίλος, et μανθάνω.

φιλονεικέω, ῶ, f. ήσω, *rixor*, *æmulor*: ex φίλος, et νεῖκος, *rixa*.

Φίλος, ου, ὁ, *amicus*, φίλη, ης, ἡ, *amica*.

φιλοσοφέω, f. ήσω, *philosophor*, *disco*: ex φίλος, et σοφὸς.

φιλόσοφος, ου, ὁ, *philosophus*, *studio sapientiæ deditus*: qu. φίλος σοφίας. Th. σοφὸς, οῦ, *sapiens*.

φιλόστοργος, ου, ὁ καὶ ἡ, *in parentes pius*: ex φίλος, *amor*, et στοργὴ, *amor inter parentes et liberos reciprocus*.

φιλοτιμέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, *ambio honorem*, *contendo*; et

φιλοτιμία, ας, ἡ, *honoris cupiditas*, *ambitio*, *æmulatio*, *contentio*: à

φιλότιμος, ου, ὁ, ἡ, *honoris cupidus, ambitiosus, liberalis:* ex φίλος, et τιμὴ, ῆς, ἡ, *honos.* Th. τίω, *honoro.*

φιλοψυχέω, *nimium amo animulam meam:* ex φίλος, et ψυχὴ, *anima, vita.*

φίλυμνος, ου, ὁ, ἡ, *amans hymnos:* ex φίλος, *amicus,* et ὕμνος, *hymnus.*

φλογόεις, εντος, *flammeus.* Th. φλέγω, *uro.*

Φλοιὸς, ῦ, ὁ, *cortex, librum.*

φλυαρέω, ῶ, f. ήσω, *nugor:* à φλύαρος.

φλυαρία, ας, ἡ, *nugæ, garrulitas:* à φλύω, vel φλέω, *nugor.*

φοβεῦμαι, Dor. pro φοβοῦμαι.

φοβέω, ῶ, *terreo,* f. ήσω. p. πεφόβηκα. præs. m. φοβέομαι, οῦμαι, *timeo, metuo.* Th. φόβος, *timor.*

Φοῖβος, ου, ὁ, *Phœbus.*

φοινικὶς, ίδος, ἡ, *vestis punicea.*

φοίνιος, ου, *cruentus:* à φόνος, *cædes.*

φονεύω, *occido,* f. εύσω. p. πεφόνευκα· à φόνος, *cædes.* Th. φένω, *occido.*

φόνος, ου, ὁ, *cædes, homicidium, clades:* à p. m. πέφονα, verbi φένομαι, vel φένω, *occido.*

φορεῖον, ου, τὸ, *lectica, vehiculum:* à φορέω.

φορέω, ῶ, *fero, gesto,* f. έσω, et ήσω. p. πεφόρηκα· à φέρω, *fero.*

φορητὸς, ἡ, ὸν, *ferendus, tolerandus:* à φορέω, *fero.* Th. φέρω.

φόρμιγξ, ιγγος, ἡ, *cithara.*

Φράζω, *dico, memoro,* f. άσω, p. πέφρακα. φράζομαι, *delibero, dispicio.*

Φρὴν, φρενὸς, ἡ, *mens, sapientia.*

φρονέω, *intelligo, cogito, sapio,* f. ήσω. p. πεφρόνηκα. Th. φρὴν, ένος, ἡ, *mens.*

φρόνημα, ατος, τὸ, *cogitatio, animus, prudentia.* Th. φρήν.

Φρὺξ, Φρυγὸς, ὁ, *Phryx, Phrygiæ incola.*

φυγὴ, ῆς, ἡ, *fuga.* Th. φεύγω, *fugio.*

φυὴ, ῆς, ἡ, *natura, indoles.* Th. φύω, *nascor.*

φυλακὴ, ῆς, ἡ, *custodia, carcer, tutela, vigiliæ.* Th. φυλάσσω, *custodio.*

Φυλάκιος, ου, ὁ, *Phylacensis.* Vide ad p. 58. n. 9.

φύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, *custos, servator.* Th. φυλάσσω, *custodio.*

Φυλάσσω, vel -ττω, *custodio, tueor, observo,* f. φυλάξω. p. πεφύλαχα. præs. med. φυλάσσομαι, *caveo.*

φυλλὰς, άδος, ἡ, *foliorum acervus.* Th. φύλλον, *folium.*

Φύλλον, ου, τὸ, *folium, frons, -dis.*

φύρδην, adv. *promiscue:* à φύρω, *misceo.*

Φῦλον, ου, τὸ, idem quod φυλὴ, ἡ, *tribus.*

φύσις, ιως, ἡ, *natura, ingenium*. Th. φύω, *nascor*.

Φύω, *gigno, pario, nascor*, f. φύσω. p. πέφυκα.

φωνέω, *voco, clamo, nomino, invito*, f. ήσω. p. πεφώνηκα. Th. φωνὴ, ἡ, *vox*.

Φωνὴ, ῆς, ἡ, *vox, sonus, lingua, rumor*.

Φῶς, φωτὸς, τὸ, *lux, focus*, contract. ex φάος, εος, τὸ, idem. Th. φάω, *luceo*: sed φὼς, φωτὸς, ὁ, *vir*.

X.

ΧΑΊΝΩ, *hisco, dehisco*, f. ανῶ. perf. κέχαγκα.

Χαίρω, *lætor, gaudeo, delector, valeo*, f. χαρῶ. p. κέχαρκα. et χαιρέω, f. ήσω. p. ηκα. ἐχάρην, aor. 2. pass. χαῖρε, *salve*.

χαλεπαίνω, f. ανῶ, *indignor, difficilis sum*: ab χαλεπὸς.

χαλεπὸς, οῦ, *perniciosus, gravis, difficilis*. Th. χαλέπτω, *lædo*.

Χαλινὸς, ῦ, ὁ, *frænum*.

χάλκεος, ῦς, έη, ῆ, εον, ουν, *æreus, a, um*. Th. χαλκὸς, *æs*.

χαλκοβατὴς, έος, ὁ, ἡ, *æreis fundamentis positus, stabilis*. Vide not. p. 110. v. 426.

Χαλκὸς, ῦ, ὁ, *æs, arma ærea, ferrum*.

χαμαὶ, adv. *humi*.

χανδὸν, adv. *ore hiante*: χαίνω, *hisco*.

χαρὰ, ᾶς, ἡ, *gaudium, lætitia*: à v. χαίρω.

χάραγμα, τος, τὸ, *sculptura, impressio*: ab χαράσσω, *insculpo*.

χαρίεις, εντος. fem. εσσα. n. εν, *gratiosus, elegans*. Th. χάρις, ιτος, ἡ, *gratia*.

χαρίζομαι, *dono, gratificor, condono*, præs. part. χαριζόμενος. f. χαρίσομαι. perf. pass. κεχάρισμαι. regit dat. Th. χάρις, ιτος, ἡ, *gratia*.

Χάρις, ιτος, ἡ, *gratia, præmium*.

Χάριτες, tres sorores, *Gratiæ* dictæ. Th. χάρις.

Χάρων, οντος, ὁ, *Charon, orci portitor*.

χάσμα, ατος, τὸ, *hiatus*. Th. χαίνω, *hisco*.

χεῖλος, εος, τὸ, *labrum, labium*.

χειμάζω, f. άσω, *hyemo, hyberno*; item *tempestate vexo, vexo velut procella*. Th. χεῖμα.

χειμὼν, ῶνος, ὁ, *hyems, tempestas*, id. quod χεῖμα.

Χεὶρ, χειρὸς, ἡ, *manus*, d. pl. χερσί.

χειρόμακτρον, ῦ, τὸ, *mantile*, Angl. *a towel*: ex χεὶρ, et μάσσω, *tango*.

χεῖρον, τὸ, *pejus*, in pl. χείρονα. et χείρων, ονος, ὁ, ἡ, *pejor*, compar. à κακὸς, *malus*.

χειροποίητος, ῦ, ὁ κὴ ἡ, *mani-*

bus factus, vel *exstructus*: ex χεὶρ, et ποιητὸς, quod à ποιέω est.

χερνίπτω, f. ψω, *manum lavo*: à χεὶρ, *manus*, et νίπτω, *lavo*.

Χέω, *fundo*, f. χέσω, χεύσω, et χεύσω. a. 1. ἔχευσα, ἔχεσα, et ἔχεα. aor. 2. ἔχεον. perf. κέχυκα. perf. pass. κέχυμαι.

χήρα, ας, ἡ, *vidua*.

Χῆρος, χήρα, χῆρον, *viduus, a, um; desertus, orbus aliqua re*.

Χθὲς, adv. *heri*.

χθιζὸς, ἡ, ὸν, *hesternus*: à χθὲς.

Χθὼν, χθονὸς, ἡ, *terra*.

χιλιὰς, ἄδος, ἡ, *mille, numerus millenarius*.

Χίλιοι, αι, α, *mille*.

Χιτὼν, ῶνος, ὁ, *tunica*.

χλευάζω, f. άσω, *cavillor, ludibrio excipio, irrideo*.

χλωρὸς, ὰ, ὸν, *viridis, herbidus, et qui res virides facit, mollis*. Th. χλόα, *viride gramen*.

χολόω, ῶ, f. ώσω. p. κεχόλωκα, *ad iram concito, irrito*. χολόομαι, *irascor, indignor*: ab χολή.

Χολὴ, ῆς, ἡ, *bilis, fel, ira, nausea*.

Χορδὴ, ῆς, ἡ, *chorda, fides*.

χορεία, ας, ἡ, *chorea*. Th. χορὸς, *chorus*.

χορευτὴς, ῦ, ὁ, *saltator*. Th. χορὸς, *chorus*.

χορεύω, *salto, saltando celebro*. Th. χορὸς, *chorus*.

Χορὸς, ῦ, ὁ, *chorus, cœtus canentium et saltantium, chorea, tripudium*.

χορτάζω, f. σω, *gramine pasco*, item *satio*: à χόρτος.

χόρτασμα, τος, τὸ, *pabulum*. Th. χόρτος.

Χόρτος, ῦ, ὁ, *fœnum, gramen, herba*.

Χόω, f. ώσω, p. κέχωκα, *aggero*.

χραισμέω, et χραίσμω, *opitulor, juvo*.

χράομαι, ῶμαι, *utor*, cum dat. ἐχρεόμην, ώμην, άου, ῶ, άετο, ῆτο. et in 3. pl. ἐχρέοντο, ῶντο. f. χρήσομαι. perf. pass. κέχρημαι, *usus sum*. Th. χράω, *do utendum*.

Χρεία, ας. vel Χρειὼ, όος, ἡ, *opus, usus, utilitas*.

Χρὴ, *oportet*, impersonale, imperf. ἔχρην, et χρῆν. f. χρήσει, *oportebit*; præs. inf. χρῆναι, pro quo subinde χρῆν. Th. χρεία, ας, ἡ. *indigentia*.

χρῄζω, f. σω, *volo, indigeo*.

Χρῆμα, ατος, τὸ, *res*, in pl. τὰ χρήματα, *pecuniæ, opes*: à χράομαι, *utor*.

χρῆσθαι, pro χρᾶσθαι, præs. inf. verbi χράομαι, *utor*.

χρήσιμος, ου, ὁ, ἡ, *utilis*: à χράομαι, *utor*.

χρησμοσύνη, ἡ, *inopia*: à χρῄζω, *indigeo*.

χρηστὸς, ἡ, ὸν, *utilis, bonus, benignus*. Th. χράω, *commodo*.

Χρόα, ας, ἡ, *color*.

χροιὰ, ᾶς, ἡ, inusitato, pro χρόα, ας, ἡ, *color*.

Χρόνος, ου, ὁ, *tempus, annus, diuturnitas.*

χρύσειος, idem quod χρύσεος, c. ꝟς, *aureus.*

χρύσεος, ꝟς, ὁ, *aureus*, in f. g. χρυσέα, ῆ, et in n. g. εον, ꝟν. Th. χρυσὸς, *aurum.*

Χρυσηὶς, ίδος, *filia Chrysis*, Apollinis sacerdotis.

χρυσόθρονος, ου, ὁ, ἡ, *aureum thronum habens*, epithet. Junonis: ex χρύσὸς, *aurum*, et θρόνος.

χρύσιον, ꝟ, τὸ, *aurum.* Dim. à Χρυσὸς, ꝟ, ὁ, *aurum.*

χρυσοχάλινος, ὁ ϗ ἡ, *aureo fræno ornatus* : ex χρυσὸς, et χάλινος.

χρῶς, ωτὸς, ὁ, *corpus, cutis* ; idem quod χρῦς, χροὸς, χροΐ. Th. χρόα, *color.*

χ᾽ ὦ, pro ϗ ὁ.

χώομαι, f. ώσομαι, *iratus sum, perturbor.*

χώρα, ας, ἡ, *regio.* Th. χῶρος, *locus.*

χωρίον, ꝟ, τὸ, *locus, locus munitus* ; item *ager, prædium, villa.* Th. χῶρος, *locus, ager.*

Χωρὶς, adv. cum genit. *seorsum, separatim, absque, sine.*

Ψ.

ΨΑ´ΜΜΑΘΟΣ, ου, ἡ, *arena, littus.*

ψαύω, *tango, contrecto, pervenio ad*, f. σω. p. ἔψαυκα. a. 1. pass. ἐψαύσθην. Th. ψάω, *tango leniter*, &c.

ψεκάζω, *guttas demitto, stillo, rigo*, f. σω· à ψεκὰς, άδος, ἡ, *gutta*, quod à ψάω, *comminuo.*

ψέλλιον, ου, τὸ, *frænum* ; ψέλλια, *armilla, monilia.*

ψευδὴς, έος, ὁ, ἡ, *mendax, falsus.* Th. ψεύδω.

ψευδομαρτυρέω, f. ήσω, *falsum testimonium dico, calumnior* : ex ψεῦδος, et μαρτυρέω.

ψεῦδος, εος, τὸ, *mendacium.* Th. ψεύδω, *fallo.*

Ψεύδω, *decipio, fallo*, f. ψεύσω. p. ἔψευκα. præs. m. ψεύδομαι, *mentior.*

ψηλαφάω, ῶ, f. ήσω, *contrecto, palpo, inquiro*: à perf. m. ἔψηλα, verbi ψάλλω, *tango*, et ἀφάω, *contrecto.*

ψήχω, *rado, frico.* Th. ψάω, idem.

Ψιλὸς, οῦ, *tenuis, nudus, glaber.*

ψυχαγωγέω, -ῶ, f. -ήσω, *animam duco*, seu *educo, animam allicio*, seu *ablecto* ; et,

ψυχαγωγὸς, ꝟ, *animarum deductor* : ex ψυχὴ, *anima*, et ἀγωγὸς, *dux.* Th. ἄγω, *duco.*

Ψυχὴ, ῆς, ἡ, *anima, vita, spiritus, voluntas* ; ψυχέων, in gen. pl. Ion. pro ψυχῶν.

ψύχος, εος, ους, τὸ, *frigus* : à ψύχω, *refrigero.*

ψωραλέος, ου, ὁ, *scabiosus* : à ψώρα, *scabies.*

Ω.

Ὦ, adv. *vocantis*, et *exclamantis.*

ὧδε, adv. *sic, hoc modo ; huc.* et pro τῷδε, *hic*, et *hoc :* ab ὅδε, ἥδε, τόδε, *hic, hæc, hoc.*

ᾠδὴ, ῆς, ἡ, *ode, cantus, carmen :* à perf. m. ἤοιδα, verbi ἀείδω, *cano.*

ὠδὶν, sive ὠδὶς, ῖνος, ἡ, *dolor parturientium, vehemens dolor.* Th. ὀδύνη, ης, ἡ, *dolor.*

ὠμοθετέω, f. ήσω, *crudas carnes impono :* ex ὠμὸς *crudus*, et τίθημι.

ὤθω, f. ὤσω, *trudo, pello.*

ὠκύμορος, ου, ὁ, ἡ, *qui subito fato abripitur, brevis ævi :* ex ὠκὺς, et μοῖρα, *fatum.*

ὠκύπορος, ου, ὁ, ἡ, *cito permeans, celer, velox :* ex ὠκὺς, et πόρος, *transitus.*

Ὦμος, ου, ὁ, *humerus :* Sed

Ὠμὸς, ῦ, *crudus, immitis, sævus.*

ὦνεκα, adv. Dor. pro οὕνεκα.

Ὠνέομαι, οῦμαι, *emo, mercor,* (q. ab ὀνέω, *juvo.*) f. ὠνήσομαι. p. pass. ὤνημαι, a. 1. m. ὠνησάμην, ω, ατο.

Ὠὸν, ῦ, τὸ, *ovum.*

Ὥρα, ας, ἡ, *tempus*, item *hora ; pulchritudo, venustas.*

ὥρη, Ion. pro ὥρα, ας, ἡ, *hora, tempus.*

ὥριος, ου, *tempestivus ;* Angl. *periodical : certo tempore factus.* Th. ὥρα, *tempus.*

ὡρμαίνω, f. ανῶ, *impetu feror, ruo*, item *in animo verso :* ab ὁρμὴ, *impetus.*

ὦρος, εος, τὸ, Dor. pro ὄρος, εος, τὸ, *mons.*

Ὡς, *ut, sicut, postquam ;* qu. ab ὃς.

ὡσαύτως, *eodem modo*, adv. ab ὡς, *sicut*, et αὐτὸς, *ipse.*

ὥσπερ, *sicut*, adv. ex ὡς, et περ.

ὥστε, et ὥστ', *adeo ut :* ab ὡς, et τε.

ὦτα, *aures*, nom. et accus. pl. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris.*

Ὠχρὸς, ῦ, *pallidus.*

FINIS.

